

**Minister Finansów,
Funduszy i Polityki Regionalnej**

**Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego
Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego
oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020**

Zatwierdzam / Zatwierdzam z upoważnienia

Tadeusz Kościński

Minister Finansów,
Funduszy i Polityki Regionalnej

(zatwierdzono elektronicznie)

Warszawa, 21 grudnia 2020 r.

Spis treści

1	ROZDZIAŁ - WYKAZ SKRÓTÓW.....	5
2	ROZDZIAŁ - PODSTAWA PRAWNA.....	8
3	ROZDZIAŁ - SŁOWNICZEK POJĘĆ	10
4	ROZDZIAŁ - CEL, ZAKRES REGULACJI ORAZ OBOWIĄZYWANIE WYTYCZNYCH.....	19
5	ROZDZIAŁ - WSPÓLNE WARUNKI I PROCEDURY W ZAKRESIE KWALIFIKOWALNOŚCI PROJEKTÓW	23
5.1	Zasięg geograficzny kwalifikowalności.....	23
5.2	Ocena kwalifikowalności projektu	24
5.3	Trwałość projektu	25
6	ROZDZIAŁ - WSPÓLNE WARUNKI I PROCEDURY W ZAKRESIE KWALIFIKOWALNOŚCI WYDATKÓW	28
6.1	Ramy czasowe kwalifikowalności	28
6.1.1	Ramy czasowe kwalifikowalności, a zwrot kwot zatrzymanych	31
6.1.2	Ramy czasowe ponoszenia wydatków w przypadku instrumentów finansowych	32
6.2	Ocena kwalifikowalności wydatku	33
6.3	Wydatki niekwalifikowalne.....	35
6.4	Zasada faktycznego poniesienia wydatku.....	40
6.4.1	Podmiot upoważniony do ponoszenia wydatków kwalifikowalnych	44
6.4.2	Kwalifikowalność kwot złożonych do depozytu sądowego.....	45
6.5	Zamówienia udzielane w ramach projektów	47
6.5.1	Rozeznanie rynku	54
6.5.2	Zasada konkurencyjności.....	55
6.6	Uprozczone metody rozliczania wydatków.....	65
6.6.1	Możliwe do stosowania uproszczone metody rozliczania wydatków	67
6.6.2	Weryfikacja wydatków rozliczanych uproszczoną metodą.....	72
6.7	Zakaz podwójnego finansowania	74
6.8	Cross-financing	75
6.9	Dochód wygenerowany podczas realizacji projektu (do czasu jego ukończenia).....	76
6.10	Wkład niepieniężny	78
6.11	Opłaty finansowe, doradztwo i inne usługi związane z realizacją projektu	81
6.12	Techniki finansowania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych..	84
6.12.1	Zakup środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych	85
6.12.2	Amortyzacja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych	87

6.12.3	Leasing i inne techniki finansowania nie powodujące przeniesienia prawa własności lub natychmiastowego przeniesienia prawa własności.....	88
6.13	Podatek od towarów i usług (VAT) oraz inne podatki i opłaty	92
6.14	Kwalifikowalność działań informacyjno-promocyjnych.....	94
6.15	Koszty związane z angażowaniem personelu projektu.....	94
6.15.1	Stosunek pracy	98
6.15.2	Osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą będąca beneficjentem..	101
6.16	Rozliczanie efektów projektu.....	102
6.17	Projekty partnerskie	102
6.18	Zasady kwalifikowalności wydatków w ramach instrumentów finansowych	103
6.18.1	Wydatki kwalifikowalne.....	103
6.18.2	Wydatki kwalifikowalne w przypadku łączenia instrumentów finansowych z dotacjami	104
6.18.3	Wydatki kwalifikowalne w ramach kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie	105
6.18.4	Kryteria kwalifikowalności w ramach wsparcia przedsiębiorstw	105
6.19	Projekty grantowe	107
7	ROZDZIAŁ – SZCZEGÓŁOWE ZASADY KWALIFIKOWALNOŚCI WYDATKÓW DLA EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU ROZWOJU REGIONALNEGO ORAZ FUNDUSZU SPÓJNOŚCI.....	109
7.1	Zasięg geograficzny kwalifikowalności dla EFRR oraz FS	109
7.2	Przygotowanie projektu.....	110
7.3	Zakup nieruchomości.....	110
7.3.1	Wydatki związane z nabyciem nieruchomości	114
7.3.2	Nabycie prawa użytkowania wieczystego	115
7.3.3	Nabycie innych tytułów prawnych do nieruchomości.....	117
7.4	Wydatki operacyjne.....	118
7.5	Koszty pośrednie.....	119
7.6	Roboty budowlane	122
8	ROZDZIAŁ - SZCZEGÓŁOWE WARUNKI I PROCEDURY KWALIFIKOWALNOŚCI WYDATKÓW DLA EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO	125
8.1	Zasięg geograficzny kwalifikowalności dla EFS.....	125
8.2	Kwalifikowalność uczestników projektu.....	126
8.3	Podstawowe warunki i procedury konstruowania budżetu projektu finansowanego ze środków EFS.....	129

8.4	Koszty pośrednie w projektach finansowanych z EFS.....	132
8.5	Pozostałe uproszczone metody rozliczania wydatków w projektach finansowanych ze środków EFS.....	136
8.5.1	Stawki jednostkowe.....	137
8.5.2	Kwoty ryczałtowe	138
8.6	Cross-financing w projektach finansowanych ze środków EFS.....	139
8.7	Dodatki lub wynagrodzenia wypłacane przez stronę trzecią w projektach finansowanych ze środków EFS	140
8.8	Reguła proporcjonalności.....	140
8.9	Projekty innowacyjne i ponadnarodowe.....	142
8.10	Działania finansowane zgodnie z programem Erasmus +	142
ZAŁĄCZNIK - OBLICZANIE KOSZTU KWALIFIKOWALNEGO W PRZYPADKU NIERUCHOMOŚCI		144

1 ROZDZIAŁ - WYKAZ SKRÓTÓW

1) Użyte w niniejszych wytycznych skróty oznaczają:

- a) EFRR – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego,
- b) EFS – Europejski Fundusz Społeczny,
- c) EFSI – Europejskie Fundusze Strukturalne i Inwestycyjne,
- d) EWT – Europejską Współpracę Terytorialną,
- e) FIDIC – Międzynarodową Federację Inżynierów Konsultantów (fr. Federation Internationale Des Ingenieurs – Conseil),
- f) FS – Fundusz Spójności,
- g) IK UP – Instytucję Koordynującą Umowę Partnerstwa,
- h) IP PO – instytucję pośredniczącą programem operacyjnym,
- i) IW PO – instytucję wdrażającą program operacyjny,
- j) IZ PO – instytucję zarządzającą programem operacyjnym,
- k) IRU – nieodwoływalne prawo używania (ang. Indefeasible Right of Use),
- l) KE – Komisję Europejską,
- m) KPO – Krajowy Program Operacyjny,
- n) KSR – Krajowe Standardy Rachunkowości,
- o) MŚP – mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa,
- p) NUTS 2 – poziom regionu (tj. województwa) określony w ramach Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz. Urz. UE L 154 z 21.06.2003 r., str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 14, t. 1, str. 196),

- q) NUTS 3 – poziom podregionu (tj. zgrupowania kilku powiatów) określony w ramach Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS),
- r) PO – program operacyjny, w tym krajowy i regionalny program operacyjny,
- s) PO PW – Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014-2020,
- t) Pzp – ustawę z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2019, z późn. zm.),
- u) RLKS – Rozwój lokalny kierowany przez społeczność, o którym mowa w art. 30a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818),
- v) RPO – Regionalny Program Operacyjny,
- w) SZOOP – szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020,
- x) TFUE – Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- y) UE – Unię Europejską,

z) Ustawa o VAT- ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług
(Dz. U. z 2020 r. poz. 106, z późn. zm.),

aa)WE – Wspólnotę Europejską.

2 ROZDZIAŁ - PODSTAWA PRAWNA

Niniejsze wytyczne, zwane dalej „*Wytycznymi*”, zostały wydane na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”.

Warunki i procedury, o których mowa w niniejszych *Wytycznych*, są zgodne w szczególności z:

- a) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającym rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającym rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz. Urz. UE L 193 z 30.07.2018, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”,
- b) przepisami Rozdziału III *Kwalifikowalność wydatków i trwałość* w Tytule VII *Wsparcie finansowe z EFSI* rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem ogólnym”,
- c) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju

Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 289, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem EFRR”,

- d) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1300/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1084/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 281, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem FS”,
- e) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 470, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem EFS”.

3 ROZDZIAŁ - SŁOWNICZEK POJĘĆ

1) Użyte w *Wytycznych* określenia oznaczają:

- a) beneficjent – podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 10 lub w art. 63 rozporządzenia ogólnego; na potrzeby niniejszych *Wytycznych*, ilekroć jest mowa o beneficjencie, należy przez to rozumieć również wskazanych w umowie o dofinansowanie projektu partnera i podmiot upoważniony do ponoszenia wydatków, chyba że z treści *Wytycznych* wynika, że w danym kontekście chodzi o beneficjenta jako stronę umowy o dofinansowanie,
- b) chmura obliczeniowa (ang. *cloud computing*) – model umożliwiający powszechny, wygodny, udzielany na żądanie dostęp za pośrednictwem sieci do wspólnej puli możliwych do konfiguracji zasobów przetwarzania (np. sieci, serwerów, przestrzeni przechowywania, aplikacji i usług), które można szybko dostarczyć i uwolnić przy minimalnym wysiłku zarządzania lub działań dostawcy usługi¹,
- c) *cross-financing* – tzw. zasadę elastyczności, o której mowa w art. 98 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, polegającą na możliwości finansowania działań w sposób komplementarny ze środków EFRR i EFS w przypadku, gdy dane działanie z jednego funduszu objęte jest zakresem pomocy drugiego funduszu,
- d) dochód² wygenerowany podczas realizacji projektu – zgodnie z art. 65 ust. 8 rozporządzenia ogólnego, dochód, który nie został wzięty pod uwagę w czasie zatwierdzania projektu, wygenerowany wyłącznie podczas jego wdrażania, wykazany nie później niż w momencie złożenia przez beneficjenta wniosku o płatność końcową,

¹ Definicja przyjęta przez Krajowy Instytut Norm i Technologii Stanów Zjednoczonych (NIST) - <http://www.nist.gov>.

² Definicje dochodu, o którym mowa w art. 61 oraz 65 rozporządzenia ogólnego, są inne niż definicja dochodu wynikająca z krajowych przepisów o rachunkowości czy przepisów podatkowych.

- e) dochód wygenerowany po zakończeniu projektu³ – dochód w rozumieniu art. 61 ust. 1 rozporządzenia ogólnego, tj. wpływy środków pieniężnych z bezpośrednich wpłat dokonywanych przez użytkowników za towary lub usługi zapewniane przez daną operację, jak np. opłaty ponoszone bezpośrednio przez użytkowników za użytkowanie infrastruktury, sprzedaż lub dzierżawę gruntu lub budynków lub opłaty za usługi, pomniejszone o wszelkie koszty operacyjne i koszty odtworzenia wyposażenia krótkotrwałego poniesione w okresie odniesienia. Oszczędności kosztów operacyjnych wygenerowane przez daną operację, z wyjątkiem oszczędności kosztów wynikających z wdrożenia środków w zakresie efektywności energetycznej, traktuje się jako dochód, chyba że są skompensowane równoważnym zmniejszeniem dotacji na działalność; w związku z tym, że art. 61 ust. 1 rozporządzenia ogólnego definiuje operacje generujące dochód po ukończeniu, dochód w tym ujęciu będzie występował jedynie w fazie operacyjnej projektu,
- f) dofinansowanie – współfinansowanie UE lub współfinansowanie krajowe z budżetu państwa; w przypadku instrumentów finansowych – finansowanie w oparciu o „umowę o finansowaniu” zgodnie z załącznikiem IV rozporządzenia ogólnego,
- g) dostawy – nabywanie rzeczy oraz innych dóbr, w szczególności na podstawie umowy sprzedaży, dostawy, najmu, dzierżawy oraz leasingu z opcją lub bez opcji zakupu, które może obejmować dodatkowo rozmieszczenie lub instalację,
- h) duży projekt – projekt, który zgodnie z art. 100 rozporządzenia ogólnego, obejmuje szereg robót, działań lub usług służący wykonaniu niepodzielnego zadania o sprecyzowanym charakterze gospodarczym lub technicznym, który posiada jasno określone cele i którego całkowite koszty kwalifikowalne przekraczają kwotę 50 000 000 EUR, a w przypadku operacji przyczyniających się do osiągnięcia celu tematycznego na mocy art. 9 pkt 7 akapit pierwszy

³ Szczegółowe znaczenie pojęć użytych w przedmiotowej definicji znajduje się w dokumencie pt.: *Wytyczne w zakresie zagadnień związanych z przygotowaniem projektów inwestycyjnych, w tym projektów generujących dochód i projektów hybrydowych na lata 2014-2020.*

(tj. promowanie zrównoważonego transportu i usuwanie niedoborów przepustowości w działaniu najważniejszej infrastruktury sieciowej), którego całkowite koszty kwalifikowalne przekraczają kwotę 75 000 000 EUR,

- i) fundusze EFSI – wspólne określenie dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego,
- j) fundusze strukturalne – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i Europejski Fundusz Społeczny,
- k) instrument finansowy – instrument, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy wdrożeniowej oraz w części drugiej w tytule IV rozporządzenia ogólnego,
- l) instytucja uczestnicząca w realizacji PO – IZ PO, IP PO, IW PO,
- m) IRU – rzeczywiste, długookresowe (najczęściej na około 20 lat, aczkolwiek w praktyce stosowane są również umowy na krótszy okres) nabycie uprawnień do wyłącznego używania infrastruktury telekomunikacyjnej (najczęściej kanalizacji kablowej, kabla lub włókna światłowodowego), pozwalające na działanie przez nabywającego w sferze finansowo-księgowej, jak gdyby był właścicielem infrastruktury,
- n) mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa – mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu załącznika I rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.),
- o) nieruchomości – zgodnie z art. 46 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740), części powierzchni ziemskiej stanowiące odrębny przedmiot własności (grunty), jak również budynki trwale

z gruntem związane lub części takich budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności,

- p) odbiorca ostateczny – podmiot należący do grupy docelowej projektów finansowanych z EFRR lub FS (np. osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej), który będzie korzystał z działań realizowanych w ramach poszczególnych PO; w przypadku instrumentów finansowych (współfinansowanych z EFS lub EFRR) oznacza osobę prawną lub fizyczną, która otrzymuje wsparcie finansowe z instrumentu finansowego,
- q) partner – podmiot w rozumieniu art. 33 ust. 1 ustawy wdrożeniowej, który jest wymieniony w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu, realizujący wspólnie z beneficjentem (i ewentualnie innymi partnerami) projekt na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie projektu i porozumieniu albo umowie o partnerstwie i wnoszący do projektu zasoby ludzkie, organizacyjne, techniczne lub finansowe (warunki uczestnictwa partnera w projekcie określa IZ PO). Zgodnie z *Wytycznymi* jest to podmiot, który ma prawo do ponoszenia wydatków na równi z beneficjentem, chyba że z treści *Wytycznych* wynika, że chodzi o beneficjenta jako stronę umowy o dofinansowanie projektu,
- r) personel projektu – osoby zaangażowane do realizacji zadań lub czynności w ramach projektu na podstawie stosunku pracy i wolontariusze wykonujący świadczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057); personelem projektu jest również osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą będąca beneficjentem oraz osoby z nią współpracujące w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.),
- s) pomoc *de minimis* – pomoc zgodną z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108

Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1, z późn. zm.) oraz z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108

Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 114 z 26.04.2012, str. 8, z późn. zm.),

- t) program pomocowy – akt normatywny spełniający przesłanki, o których mowa w art. 1 lit. d rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9, z późn. zm.), tj. każdy akt prawny, na podstawie którego, bez dodatkowych środków wykonawczych, można przyznać pomoc indywidualną przedsiębiorstwom określonym w sposób ogólny i abstrakcyjny w tym akcie, oraz akt, na którego podstawie przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom można przyznać pomoc niezwiązaną z konkretnym projektem na czas nieokreślony lub o nieokreślonej wysokości,
- u) projekt – przedsięwzięcie w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy wdrożeniowej, zmierzające do osiągnięcia założonego celu określonego wskaźnikami, z określonym początkiem i końcem realizacji, zgłoszone do objęcia albo objęte współfinansowaniem UE jednego z funduszy strukturalnych albo Funduszu Spójności w ramach programu operacyjnego,
- v) projekt partnerski – projekt w rozumieniu art. 33 ustawy wdrożeniowej,
- w) roboty budowlane – roboty budowlane w rozumieniu art. 7 pkt 21 Pzp,
- x) środki trwałe – zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, z późn. zm.), z zastrzeżeniem inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 17 tej ustawy, rzeczowe aktywa trwałe i zrównane z nimi, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby

jednostki organizacyjnej; zalicza się do nich w szczególności: nieruchomości – w tym grunty, prawo użytkowania wieczystego gruntu, budowle i budynki, a także będące odrębną własnością lokale, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego oraz spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego, maszyny, urządzenia, środki transportu i inne rzeczy, ulepszenia w obcych środkach trwałych, inwentarz żywy,

- y) uczestnik projektu – osobę fizyczną lub podmiot w rozumieniu *Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020*, bezpośrednio korzystające z interwencji EFS,
- z) umowa o dofinansowanie projektu – decyzję, o której mowa w art. 2 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, tj. decyzję podjętą przez jednostkę sektora finansów publicznych, która stanowi podstawę dofinansowania projektu, w przypadku gdy ta jednostka jest jednocześnie wnioskodawcą lub umowę, o której mowa w art. 2 pkt 26 ustawy wdrożeniowej, tj. umowę o dofinansowanie projektu, tzn.:
 - i. umowę zawartą między właściwą instytucją a wnioskodawcą, którego projekt został wybrany do dofinansowania, zawierającą co najmniej elementy, o których mowa w art. 206 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.),
 - ii. porozumienie, o którym mowa w art. 206 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zawarte między właściwą instytucją a wnioskodawcą, którego projekt został wybrany do dofinansowania,
 - iii. umowę lub porozumienie zawarte między właściwą instytucją a wnioskodawcą, którego projekt został wybrany do dofinansowania – w ramach programu EWT,
- aa) umowa o partnerstwie – umowę lub porozumienie, o których mowa w art. 33 ust. 5 ustawy wdrożeniowej, określające w szczególności: przedmiot porozumienia albo umowy, prawa i obowiązki stron, zakres i formę udziału poszczególnych partnerów w projekcie, partnera wiodącego uprawnionego do

reprezentowania pozostałych partnerów projektu, sposób przekazywania dofinansowania na pokrycie kosztów ponoszonych przez poszczególnych partnerów projektu umożliwiające określenie kwoty dofinansowania udzielonego każdemu z partnerów, sposób postępowania w przypadku naruszenia lub niewywiązania się stron z porozumienia lub umowy,

bb) usługi - wszelkie świadczenia, których przedmiotem nie są roboty budowlane lub dostawy,

cc) wartości niematerialne i prawne – o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości z zastrzeżeniem inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 17 tej ustawy, nabyte przez jednostkę, zaliczane do aktywów trwałych, prawa majątkowe nadające się do gospodarczego wykorzystania, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, przeznaczone do używania na potrzeby jednostki, a w szczególności: autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje, prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych oraz zdobniczych, know-how; w przypadku wartości niematerialnych i prawnych oddanych do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub leasingu, wartości niematerialne i prawne zalicza się do aktywów trwałych jednej ze stron umowy, zgodnie z warunkami określonymi w ustawie o rachunkowości; do wartości niematerialnych i prawnych zalicza się również nabytą wartość firmy oraz koszty zakończonych prac rozwojowych,

dd) wkład własny – środki finansowe lub wkład niepieniężny zabezpieczone przez beneficjenta, które zostaną przeznaczone na pokrycie wydatków kwalifikowalnych i nie zostaną beneficjentowi przekazane w formie dofinansowania (różnica między kwotą wydatków kwalifikowalnych a kwotą dofinansowania przekazaną beneficjentowi, zgodnie ze stopą dofinansowania dla projektu rozumianą jako % dofinansowania wydatków kwalifikowalnych),

ee) właściwa instytucja będąca stroną umowy – instytucję, która jest uprawniona do zawarcia lub zgodnie z uprawnieniami zawarła z beneficjentem umowę

o dofinansowanie projektu albo jest uprawniona do podjęcia lub zgodnie z uprawnieniami podjęła decyzję o dofinansowaniu projektu, tj. odpowiednio IZ PO, IP PO lub IW PO,

ff) wnioskodawca – zgodnie z definicją w art. 2 pkt 28 ustawy wdrożeniowej podmiot, który złożył wniosek o dofinansowanie projektu,

gg) wydatek kwalifikowalny – koszt lub wydatek poniesiony w związku z realizacją projektu w ramach PO, które spełniają kryteria refundacji, rozliczenia (w przypadku systemu zaliczkowego) zgodnie z umową o dofinansowanie projektu,

hh) wydatek niekwalifikowalny – koszt lub wydatek, które nie są wydatkiem kwalifikowalnym,

ii) wykonawca – osobę fizyczną niebędącą personelem projektu w rozumieniu lit. r, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która oferuje realizację robót budowlanych, określone produkty lub usługi na rynku lub zawarła umowę w sprawie realizacji zamówienia w projekcie realizowanym w ramach PO,

jj) współfinansowanie krajowe z budżetu państwa – zgodnie z art. 2 pkt 30 ustawy wdrożeniowej środki budżetu państwa nie pochodzące z budżetu środków europejskich, o którym mowa w art. 117 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, wypłacane na rzecz beneficjenta albo wydatkowane przez państwową jednostkę budżetową w ramach projektu, z wyłączeniem podlegających refundacji przez Komisję Europejską środków budżetu państwa przeznaczonych na realizację projektów pomocy technicznej, projektów w ramach programów EWT oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,

kk) współfinansowanie UE – zgodnie z art. 2 pkt 31 ustawy wdrożeniowej środki pochodzące z budżetu środków europejskich, o którym mowa w art. 117 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz podlegające

refundacji przez Komisję Europejską środki budżetu państwa przeznaczone na realizację projektów pomocy technicznej, wypłacane na rzecz beneficjenta albo wydatkowane przez państwową jednostkę budżetową w ramach projektu – w przypadku krajowego lub regionalnego programu operacyjnego oraz środki Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego pochodzące z budżetu programu EWT, wypłacane na rzecz beneficjenta w ramach projektu – w przypadku programu EWT,

ll) zamówienie – umowę odpłatną, zawartą zgodnie z warunkami wynikającymi z Pzp, albo z umowy o dofinansowanie projektu pomiędzy zamawiającym a wykonawcą, której przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane przewidziane w projekcie realizowanym w ramach PO,

mm) zamówienie sektorowe – zamówienie udzielane w celu wykonywania jednego z rodzajów działalności, o których mowa w art. 5 ust. 4 Pzp,

nn) zatwierdzony wniosek o dofinansowanie projektu – wniosek spełniający kryteria wyboru projektów, przyjęty do realizacji, umieszczony na liście ocenionych projektów zatwierdzonej przez właściwą instytucję będącą stroną umowy. W przypadku zmian w projekcie dokonanych w trakcie jego realizacji, zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie projektu jest wersja wniosku zmieniona i zatwierdzona na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie projektu.

4 ROZDZIAŁ - CEL, ZAKRES REGULACJI ORAZ OBOWIĄZYWANIE WYTYCZNYCH

- 1) Niniejsze *Wytyczne* określają ujednoczone warunki i procedury dotyczące kwalifikowalności wydatków dla:
 - a) funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności,
 - b) *Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych*, o której mowa w rozdziale 4 rozporządzenia EFS, zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy wdrożeniowej,
 - c) *Rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność*, zgodnie z art. 30a ust. 3 ustawy wdrożeniowej.
- 2) Niniejsze *Wytyczne* mają zastosowanie do środków pomocy technicznej, chyba że z *Wytycznych* w zakresie wykorzystania środków pomocy technicznej na lata 2014-2020, zwanych dalej „*Wytycznymi PT*”, wynikają inne warunki i procedury w zakresie kwalifikowalności wydatków.
- 3) Zasady wydatkowania środków w ramach programów EWT zostały określone w rozporządzeniu finansowym, rozporządzeniu ogólnym, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska Współpraca Terytorialna” (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 259, z późn. zm.), lub rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 481/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w odniesieniu do przepisów szczególnych dotyczących kwalifikowalności wydatków w ramach programów EWT (Dz. Urz. UE L 138 z 13.05.2014, str. 45, z późn. zm.); państwa członkowskie uczestniczące w Komitecie Monitorującym również mogą ustanowić dodatkowe zasady kwalifikowalności dla całego programu EWT. Niniejsze *Wytyczne* nie mają zastosowania do wydatków ponoszonych w ramach programów EWT.

- 4) Warunki i procedury pomniejszania wydatków kwalifikowalnych o dochód wygenerowany po zakończeniu projektu są określone w wytycznych ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie zagadnień związanych z przygotowaniem projektów inwestycyjnych, w tym projektów generujących dochód i projektów hybrydowych na lata 2014-2020.
- 5) *Wytyczne* mają zastosowanie do wydatków ponoszonych w ramach współfinansowania krajowego, współfinansowania ze środków unijnych oraz wkładu własnego w ramach realizacji projektu współfinansowanego z funduszy strukturalnych lub z FS.
- 6) *Wytyczne* nie mają zastosowania do wydatków ponoszonych przez uczestników projektu, odbiorców ostatecznych i grantobiorców, z zastrzeżeniem podrozdziału 6.13⁴ i 6.19.
- 7) W przypadku projektów objętych zasadami pomocy publicznej w rozumieniu Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (art. 93, art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 2 i 3), za kwalifikowalne mogą być uznane tylko te wydatki, które spełniają łącznie warunki określone w *Wytycznych* i warunki wynikające z odpowiednich regulacji w zakresie pomocy publicznej⁵, przyjętych na poziomie unijnym lub krajowym. Dla celów *Wytycznych* uznaje się, że pomoc publiczna obejmuje także pomoc de minimis. Regulacje w zakresie pomocy publicznej są nadrzędne w stosunku do postanowień *Wytycznych*.
- 8) Do oceny kwalifikowalności wydatków stosuje się wersję *Wytycznych* obowiązującą w dniu poniesienia wydatku, z uwzględnieniem pkt 9 i 11.

⁴ Nie dotyczy odbiorców ostatecznych otrzymujących wsparcie finansowe z instrumentu finansowego.

⁵ Należą do nich m.in. rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1370/2007 z 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1, z późn. zm.) oraz decyzja Komisji z 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 7 z 11.01.2012, str. 3).

- 9) Do oceny prawidłowości umów zawartych w ramach realizacji projektu w wyniku przeprowadzonych postępowań, w tym postępowań określonych w podrozdziale 6.5, stosuje się wersję *Wytycznych* obowiązującą w dniu wszczęcia postępowania, które zakończyło się zawarciem umowy. Wszczęcie postępowania jest tożsame z publikacją ogłoszenia o zamówieniu publicznym lub zapytania ofertowego, o którym mowa w sekcji 6.5.2, lub ogłoszenia o prowadzonym naborze pracowników na podstawie stosunku pracy, pod warunkiem, że beneficjent udokumentuje publikację.
- 10) Każda wersja *Wytycznych* jest stosowana od daty wskazanej w komunikacie ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Komunikat zawiera dodatkowo adres strony internetowej i portalu, na których zostanie zamieszczona treść *Wytycznych*.
- 11) W przypadku, gdy ogłoszona w trakcie realizacji projektu (po podpisaniu umowy o dofinansowanie projektu) wersja *Wytycznych* wprowadza rozwiązania korzystniejsze dla beneficjenta, warunki ewentualnego ich stosowania w odniesieniu do wydatków poniesionych przed tym dniem oraz umów zawartych w wyniku postępowań określonych w podrozdziale 6.5 przed dniem stosowania nowej wersji *Wytycznych*, określa IZ PO w umowie o dofinansowanie projektu.
- 12) Zmiana *Wytycznych* nie powoduje konieczności aktualizacji zatwierdzonych wniosków o dofinansowanie projektu.
- 13) IZ PO zapewnia, aby każdy zainteresowany podmiot mógł zwrócić się pisemnie z prośbą o dokonanie indywidualnej interpretacji postanowień *Wytycznych* dla konkretnego stanu faktycznego. W pierwszej kolejności pytania należy kierować do właściwej instytucji będącej stroną umowy lub instytucji, która ogłosiła konkurs / przyjmuje do dofinansowania projekty pozakonkursowe. W przypadku wątpliwości dotyczącej rozstrzygnięcia danej kwestii, przed udzieleniem odpowiedzi instytucja ta powinna zwrócić się odpowiednio do IP PO lub IZ PO, czyli do instytucji nadrzędnej.

W sytuacji, gdy zainteresowany podmiot nie zgadza się z interpretacją wydaną przez IW PO lub IP PO, a instytucja ta odmówiła skierowania pytania do instytucji nadrzędnej, może on bezpośrednio zwrócić się odpowiednio do IP PO lub IZ PO. Instytucja nadrzędna powinna poinformować instytucję na niższym poziomie o wpływie zapytania i przekazać jej do wiadomości udzieloną odpowiedź.

- 14) IZ PO może zwrócić się pisemnie do IK UP z prośbą o dokonanie interpretacji postanowień *Wytycznych*. IP PO lub IW PO ma możliwość zwrócenia się do IK UP o dokonanie interpretacji *Wytycznych* wyłącznie za pośrednictwem IZ PO. IK UP zapewnia, by interpretacja *Wytycznych* była przekazana do wiadomości wszystkich IZ PO.

5 ROZDZIAŁ - WSPÓLNE WARUNKI I PROCEDURY W ZAKRESIE KWALIFIKOWALNOŚCI PROJEKTÓW

5.1 Zasięg geograficzny kwalifikowalności

- 1) Projekt współfinansowany z funduszy strukturalnych lub FS w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, o których mowa w art. 89 rozporządzenia ogólnego – powinien być realizowany:
 - a) w przypadku inwestycji finansowanej z PO PW – w regionach wskazanych w programie (NUTS 2), tj. w województwach:
 - i. warmińsko-mazurskim,
 - ii. podlaskim,
 - iii. lubelskim,
 - iv. podkarpackim,
 - v. świętokrzyskim,
 - b) w przypadku *Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych* – w regionach na poziomie NUTS 2 objętych tą inicjatywą,
 - c) w przypadku RPO – w regionie na poziomie NUTS 2, którego dotyczy dany RPO,
 - d) w przypadku pozostałych PO – na terenie kraju,

z zastrzeżeniem pkt 2.
- 2) Szczegółowe warunki dotyczące zasięgu geograficznego kwalifikowalności poszczególnych funduszy są określone w rozdziałach 7 i 8.
- 3) Projekty pomocy technicznej można realizować poza obszarem objętym programem, lecz na terytorium UE, pod warunkiem, że operacje te przynoszą

korzyści programowi operacyjnemu lub, w przypadku programu operacyjnego w zakresie pomocy technicznej, pozostałym programom, których te operacje dotyczą.

5.2 Ocena kwalifikowalności projektu

- 1) Ocena kwalifikowalności projektu następuje na etapie oceny wniosku o dofinansowanie projektu i polega na sprawdzeniu, czy przedstawiony projekt może stanowić przedmiot dofinansowania w ramach danego PO.
- 2) Projekt kwalifikuje się do dofinansowania, jeżeli spełnia łącznie co najmniej następujące przesłanki:
 - a) został złożony przez uprawnionego wnioskodawcę lub osobę uprawnioną w imieniu wnioskodawcy do złożenia wniosku o dofinansowanie projektu w ramach danej osi priorytetowej, działania lub poddziałania,
 - b) jest zgodny z PO oraz SZOOP i regulaminem konkursu lub dokumentacją dotyczącą projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym,
 - c) przyczynia się do realizacji szczegółowych celów danej osi priorytetowej, działania lub poddziałania,
 - d) jest zgodny z horyzontalnymi politykami UE określonymi w rozporządzeniu ogólnym,
 - e) spełnia kryteria wyboru obowiązujące w danym konkursie lub kryteria obowiązujące dla projektów pozakonkursowych, zatwierdzone przez komitet monitorujący PO,
 - f) jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa unijnego oraz krajowego.

IZ PO może określić w SZOOP lub regulaminie konkursu lub dokumentacji dotyczącej projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym szczegółowe warunki kwalifikowalności projektów w ramach danego PO, które muszą być spójne z warunkami i procedurami określonymi w *Wytocznych*.

- 3) Fakt, że dany projekt kwalifikuje się do dofinansowania w ramach PO nie oznacza, że wszystkie wydatki poniesione podczas jego realizacji będą uznane za kwalifikowalne.
- 4) W przypadku, gdy dofinansowanie w ramach projektu stanowi pomoc publiczną, ocena projektu uwzględnia przepisy obowiązujące wnioskodawcę w przedmiotowym zakresie.

5.3 Trwałość projektu

- 1) Zachowanie trwałości projektu obowiązuje w odniesieniu do współfinansowanej w ramach projektu infrastruktury lub inwestycji produkcyjnych. Infrastrukturę należy interpretować jako środki trwałe zdefiniowane w pkt 1 lit. x rozdziału 3. W przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFS zachowanie trwałości projektu obowiązuje wyłącznie w odniesieniu do wydatków ponoszonych jako cross-financing, o którym mowa w podrozdziale 8.6.
- 2) Zgodnie z art. 71 rozporządzenia ogólnego, trwałość projektów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych lub FS musi być zachowana przez okres 5 lat (3 lat w przypadku MŚP – w odniesieniu do projektów, z którymi związany jest wymóg utrzymania inwestycji lub miejsc pracy) od daty płatności końcowej na rzecz beneficjenta, z zastrzeżeniem pkt 7. W przypadku, gdy przepisy regulujące udzielanie pomocy publicznej wprowadzają inne wymogi w tym zakresie, wówczas stosuje się okres ustalony zgodnie z tymi przepisami.
- 3) Za datę płatności końcowej, o której mowa w pkt 2, uznaje się:
 - a) datę obciążenia rachunku płatniczego instytucji przekazującej środki beneficjentowi – w przypadku, gdy w ramach rozliczenia wniosku o płatność końcową beneficjentowi są przekazywane środki,
 - b) datę zatwierdzenia wniosku o płatność końcową - w pozostałych przypadkach.
- 4) W przypadku projektów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych i FS, nie dotyczących inwestycji w infrastrukturę lub inwestycji produkcyjnych,

zachowanie trwałości projektu oznacza utrzymanie inwestycji lub miejsc pracy zgodnie z obowiązującymi zasadami pomocy publicznej.

- 5) Stwierdzenie naruszenia zasady trwałości oznacza konieczność zwrotu środków otrzymanych na realizację projektu, wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, proporcjonalnie do okresu niezachowania obowiązku trwałości – w trybie określonym w art. 207 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, chyba że przepisy regulujące udzielanie pomocy publicznej stanowią inaczej.
- 6) Naruszenie zasady trwałości następuje w sytuacji wystąpienia w okresie trwałości co najmniej jednej z poniższych przesłanek:
 - a) zaprzestano działalności produkcyjnej lub ją relokowano poza obszar wsparcia PO,
 - b) nastąpiła zmiana własności elementu współfinansowanej infrastruktury, która daje przedsiębiorstwu lub podmiotowi publicznemu nienależne korzyści,
 - c) nastąpiła istotna zmiana wpływająca na charakter projektu, jego cele lub warunki realizacji, która mogłaby doprowadzić do naruszenia jego pierwotnych celów.
- 7) Naruszenie zasady trwałości występuje również w przypadku (w odniesieniu do inwestycji w infrastrukturę lub inwestycji produkcyjnych) przeniesienia w okresie 10 lat od daty płatności końcowej działalności produkcyjnej poza obszar UE⁶. W przypadku wystąpienia pomocy publicznej okres ten regulują właściwe przepisy odnoszące się do przedmiotowej kwestii.
- 8) Zasada trwałości nie ma zastosowania w przypadku:
 - a) instrumentów finansowych,

⁶ Nie dotyczy MŚP.

- b) sytuacji, gdy beneficjent zaprzestał działalności z powodu ogłoszenia upadłości niewynikającej z oszukańczego bankructwa w rozumieniu art. 71 rozporządzenia ogólnego.
- 9) W przypadku zaprzestania prowadzenia działalności przez beneficjenta, właściwa instytucja będąca stroną umowy sprawdza, czy w odniesieniu do tego beneficjenta ogłoszona została upadłość. Brak ogłoszenia upadłości wobec beneficjenta, który zaprzestał prowadzenia działalności (z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228), oznacza naruszenie zasady trwałości.
- 10) W sytuacji, gdy wobec beneficjenta ogłoszona została upadłość, właściwa instytucja będąca stroną umowy – wykorzystując dostępne jej środki (zgodne z obowiązującymi przepisami prawa) przeprowadza weryfikację służącą ocenie, czy w danym przypadku występują przesłanki wskazujące, że upadłość mogła być skutkiem oszukańczego bankructwa. W przypadku zaistnienia podejrzenia, że upadłość beneficjenta mogła mieć charakter oszukańczy, instytucja jest zobowiązana do złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia czynu zabronionego w trybie art. 304 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, z późn. zm.).
- 11) Oszukańcze bankructwo potwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu oznacza naruszenie zasady trwałości projektu.

6 ROZDZIAŁ - WSPÓLNE WARUNKI I PROCEDURY W ZAKRESIE KWALIFIKOWALNOŚCI WYDATKÓW

6.1 Ramy czasowe kwalifikowalności

- 1) Początkiem okresu kwalifikowalności wydatków jest 1 stycznia 2014 r., z zastrzeżeniem zasad określonych dla pomocy publicznej oraz pkt 2. W przypadku projektów rozpoczętych przed początkową datą kwalifikowalności wydatków, do współfinansowania kwalifikują się jedynie wydatki faktycznie poniesione od tej daty. Wydatki poniesione wcześniej nie stanowią wydatku kwalifikowalnego.
- 2) Początkiem okresu kwalifikowalności wydatków w przypadku *Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych* jest 1 września 2013 r.
- 3) Kończącą datą kwalifikowalności wydatków jest 31 grudnia 2023 r.
- 4) Do współfinansowania ze środków UE nie można przedłożyć projektu, który został fizycznie ukończony (w przypadku robót budowlanych) lub w pełni zrealizowany (w przypadku dostaw i usług) przed przedłożeniem IZ PO/IP PO/IW PO wniosku o dofinansowanie projektu w ramach PO, niezależnie od tego, czy wszystkie dotyczące tego projektu płatności zostały przez beneficjenta dokonane – z zastrzeżeniem zasad określonych dla pomocy publicznej. Przez projekt ukończony/zrealizowany należy rozumieć projekt, dla którego przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie projektu nastąpił odbiór ostatecznych robót, dostaw lub usług przewidzianych do realizacji w jego zakresie rzeczowym.
- 5) W przypadku instrumentów finansowych właściwa instytucja nie udziela wsparcia na inwestycje, które zostały fizycznie ukończone lub w pełni wdrożone w dniu podjęcia decyzji inwestycyjnej, z zastrzeżeniem pkt 4 sekcji 6.19.1. Pod pojęciem decyzji inwestycyjnej należy rozumieć podjęcie przez podmiot wdrażający instrument finansowy prawnie wiążącego zobowiązania do udzielenia ostatecznemu odbiorcy dofinansowania w ramach instrumentu finansowego.

- 6) W przypadku zmian w PO, wydatki, które stają się kwalifikowalne dzięki zmianie PO, kwalifikują się do współfinansowania dopiero od daty przedłożenia KE wniosku o zmianę PO, lub w przypadku zmiany elementów PO nieobjętych decyzją KE, od daty wejścia w życie decyzji wprowadzającej te zmiany.
- 7) Okres kwalifikowalności wydatków w ramach danego projektu określony jest w umowie o dofinansowanie projektu, przy czym okres ten nie może wykraczać poza daty graniczne określone w pkt 1 – 3.
- 8) Okres kwalifikowalności wydatków w ramach projektu może przypadać na okres przed podpisaniem umowy o dofinansowanie projektu, jednak nie wcześniej niż wskazują daty określone w pkt 1 i 2. Właściwa instytucja będąca stroną umowy może ograniczyć możliwość kwalifikowania wydatków przed podpisaniem tej umowy, przy czym ma obowiązek poinformowania o tym beneficjenta odpowiednio wcześniej (w przypadku projektów konkursowych – co najmniej w regulaminie konkursu).
- 9) Początkowa i końcowa data kwalifikowalności wydatków określona w umowie o dofinansowanie projektu może zostać zmieniona w uzasadnionym przypadku, na wniosek beneficjenta, za zgodą właściwej instytucji będącej stroną umowy, na warunkach określonych w tej umowie.
- 10) W przypadku projektów objętych pomocą publiczną udzieloną na podstawie programu pomocowego albo poza programem pomocowym obowiązują ramy czasowe określone odpowiednio w tym programie pomocowym albo w akcie przyznającym pomoc.
- 11) W przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFS lub finansowanych ze środków pomocy technicznej, a w przypadku EFRR i FS – za zgodą właściwej instytucji będącej stroną umowy, możliwe jest ponoszenie wydatków po okresie kwalifikowalności wydatków określonym w umowie o dofinansowanie projektu pod warunkiem, że wydatki te odnoszą się do okresu realizacji projektu, zostaną poniesione do 31 grudnia 2023 r. oraz zostaną uwzględnione we wniosku o płatność

końcową. W takim przypadku wydatki te mogą zostać uznane za kwalifikowalne, o ile spełniają pozostałe warunki kwalifikowalności określone w *Wytycznych*⁷.

- 12) Wydatki poniesione przed podpisaniem umowy o dofinansowanie projektu mogą zostać uznane za kwalifikowalne wyłącznie w przypadku spełnienia warunków kwalifikowalności określonych w *Wytycznych* i umowie o dofinansowanie projektu.

⁷ Przykładem wydatków ponoszonych najczęściej w oparciu o przedmiotowe postanowienie są składki odprowadzane przez beneficjenta-pracodawcę na ZUS z tytułu wynagrodzeń współfinansowanych na końcowym etapie realizacji projektu.

6.1.1 Ramy czasowe kwalifikowalności, a zwrot kwot zatrzymanych⁸

- 1) W przypadku, gdy umowa między beneficjentem, a podmiotem wykonującym na jego rzecz roboty budowlane/dostawy/usługi przewiduje ustanowienie zabezpieczenia w formie tzw. kwoty zatrzymanej, może zdarzyć się, że termin wypłaty kwoty zatrzymanej przekroczy termin końcowej daty ponoszenia wydatków kwalifikowalnych określonej w umowie o dofinansowanie projektu. W takiej sytuacji, aby wydatek stanowiący wypłatę kwoty zatrzymanej na rzecz wykonawcy mógł zostać uznany za wydatek kwalifikowalny, termin realizacji projektu powinien zostać tak określony, aby w okresie kwalifikowalności wydatków dla projektu uwzględniony był okres gwarancyjny, po upływie którego następuje wypłata kwoty zatrzymanej i by wypłata kwoty zatrzymanej nastąpiła przed upływem końcowego terminu ponoszenia wydatków kwalifikowalnych określonego w umowie o dofinansowanie projektu.
- 2) W celu przyspieszenia terminu zwrotu kwoty zatrzymanej można dopuścić m.in. posłużenie się przez wykonawcę gwarancją instytucji finansowej. W takim przypadku wykonawca uzyskuje zwrot kwoty zatrzymanej (która w innym wypadku mogłaby zostać wypłacona np. dopiero po dwóch latach) w zamian za przedstawienie gwarancji instytucji finansowej na tę kwotę. Kwota zatrzymana, która została wypłacona wykonawcy, stanowi wydatek faktycznie poniesiony, może być zatem uznana za wydatek kwalifikowalny.
- 3) Zwrot kwoty zatrzymanej (faktyczne poniesienie wydatku) po upływie okresu kwalifikowalności wydatków w projekcie nie stanowi wydatku kwalifikowalnego.

⁸ Kwota zatrzymana to jeden z rodzajów zabezpieczenia realizowanej umowy, polegający na zatrzymaniu przez beneficjenta części kwoty należnej wykonawcy z każdej wystawianej przez niego faktury. Przykładowo beneficjent może zatrzymywać 5-10% płatności z kolejnych faktur, a zatrzymaną kwotę zwrócić w chwili zakończenia kontraktu i końcowego odbioru robót/towarów/usług od wykonawcy. Beneficjent może też zwrócić tylko część zatrzymanej kaucji gwarancyjnej, np. 50%, a pozostałą kwotę zatrzymać na zabezpieczenie usunięcia w terminie wad i usterek do czasu wydania dokumentu odbioru ostatecznego, tj. np. na okres udzielonej rękojmi lub roku od daty końcowego odbioru. Zawierane umowy często przewidują możliwość zamiany zatrzymanych kwot (gotówki) na gwarancję bankową albo inną formę zabezpieczenia.

6.1.2 Ramy czasowe ponoszenia wydatków w przypadku instrumentów finansowych

- 1) W przypadku instrumentów finansowych za kwalifikowalne mogą zostać uznane wydatki przewidziane do poniesienia po dniu 31 grudnia 2023 r., jeżeli zostaną ujęte we wniosku o płatność końcową oraz wpłacone na specjalny rachunek powierniczy, z którego będą wypłacane na rzecz ostatecznych odbiorców lub na pokrycie kosztów zarządzania lub opłat za zarządzanie.
- 2) Wydatki, o których mowa w pkt 1, dotyczą:
 - a) wydatków ukierunkowanych na wspieranie przedsiębiorstw poprzez instrumenty kapitałowe, które mają być dokonane w okresie nie przekraczającym 4 lat po upływie okresu kwalifikowalności. Takie wydatki mogą zostać poniesione tylko w przypadku łącznego spełnienia poniższych warunków:
 - i) umowa o dofinansowanie projektu z podmiotem wdrażającym instrument kapitałowy, który udziela bezpośredniego wsparcia na rzecz kwalifikowalnych przedsiębiorstw, została podpisana przed dniem 31 grudnia 2018 r.,
 - ii) podmiot wdrażający instrument finansowy zainwestował co najmniej 55% zasobów programu przyznanych w ramach odpowiedniej umowy o dofinansowanie,
 - iii) wydatki dotyczą wyłącznie finansowania inwestycji na rzecz ostatecznych odbiorców, które otrzymały wsparcie kapitałowe z instrumentu finansowego w okresie kwalifikowalności, ale które w okresie kwalifikowalności nie zostały jeszcze zakończone i wymagają finansowania kontynuacyjnego,
 - iv) wydatki nie przekraczają 20% kwalifikowalnych wydatków instrumentu kapitałowego poniesionych na rzecz ostatecznych odbiorców w okresie kwalifikowalności, pomniejszonych o zasoby kapitałowe i zyski zwrócone do tego instrumentu kapitałowego,

b) wydatków na dotacje na spłatę odsetek lub na dotacje na opłaty gwarancyjne, należne do zapłaty za okres nie dłuższy niż 10 lat po okresie kwalifikowalności, stosowane w połączeniu ze wsparciem zapewnianym poprzez instrumenty finansowe w ramach tej samej operacji, jednakże odnośnie do pożyczek lub innych instrumentów podziału ryzyka wydatkowanych na rzecz ostatecznych odbiorców do dnia 31 grudnia 2023 r.,

c) wydatków na koszty zarządzania lub opłaty za zarządzanie w ramach instrumentów kapitałowych i mikrokredytów należne za okres 6 lat po okresie kwalifikowalności, w odniesieniu do inwestycji na rzecz ostatecznych odbiorców, które dokonały się w okresie kwalifikowalności.

- 3) Jakiegokolwiek kwoty wpłacone na rachunek powierniczy, o którym mowa w pkt 1, które nie zostaną wypłacone na rzecz ostatecznych odbiorców lub na pokrycie kosztów zarządzania lub opłat za zarządzanie po zakończeniu okresu kwalifikowalności w terminach określonych w pkt 2, podlegają wykorzystaniu zgodnie z art. 45 rozporządzenia ogólnego.

6.2 Ocena kwalifikowalności wydatku

- 1) Ocena kwalifikowalności wydatku polega na analizie zgodności jego poniesienia z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i prawa krajowego, decyzją w sprawie zatwierdzenia wkładu finansowego na rzecz dużego projektu, umową o dofinansowanie projektu i *Wytycznymi* oraz innymi dokumentami, do których stosowania beneficjent zobowiązał się w umowie o dofinansowanie projektu.
- 2) Ocena kwalifikowalności poniesionego wydatku dokonywana jest przede wszystkim w trakcie realizacji projektu poprzez weryfikację wniosków o płatność oraz w trakcie kontroli projektu, w szczególności kontroli w miejscu realizacji projektu lub siedzibie beneficjenta. Punktem wyjścia dla weryfikacji kwalifikowalności wydatków na etapie realizacji projektu jest zatwierdzony wniosek o dofinansowanie projektu. Na etapie oceny wniosku o dofinansowanie projektu dokonywana jest ocena kwalifikowalności planowanych wydatków. Przyjęcie danego projektu do realizacji i podpisanie

z beneficjentem umowy o dofinansowanie projektu nie oznacza, że wszystkie wydatki, które beneficjent przedstawi we wniosku o płatność w trakcie realizacji projektu, zostaną poświadczane, zrefundowane lub rozliczone (w przypadku systemu zaliczkowego). Ocena kwalifikowalności poniesionych wydatków jest prowadzona także po zakończeniu realizacji projektu w zakresie obowiązków nałożonych na beneficjenta umową o dofinansowanie projektu oraz wynikających z przepisów prawa.

- 3) Wydatkiem kwalifikowalnym jest wydatek spełniający łącznie następujące warunki:
- a) został faktycznie poniesiony w okresie wskazanym w umowie o dofinansowanie projektu, z zachowaniem warunków określonych w podrozdziale 6.1,
 - b) jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa unijnego oraz prawa krajowego, w tym przepisami regulującymi udzielanie pomocy publicznej, jeśli mają zastosowanie,
 - c) jest zgodny z PO i SZOOP,
 - d) został uwzględniony w budżecie projektu współfinansowanego ze środków EFS, z zastrzeżeniem pkt 10 i 11 podrozdziału 8.3, a w przypadku projektów współfinansowanych ze środków FS i EFRR – w zakresie rzeczowym projektu zawartym we wniosku o dofinansowanie projektu,
 - e) został poniesiony zgodnie z postanowieniami umowy o dofinansowanie projektu,
 - f) jest niezbędny do realizacji celów projektu i został poniesiony w związku z realizacją projektu,
 - g) został dokonany w sposób przejrzysty, racjonalny i efektywny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów,
 - h) został należycie udokumentowany, zgodnie z wymogami w tym zakresie określonymi w *Wytycznych*, Wytycznych PT, o których mowa w rozdziale 4 pkt 2, lub ze szczegółowymi zasadami określonymi przez IZ PO,

- i) został wykazany we wniosku o płatność zgodnie z *Wytycznymi w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej*,
 - j) dotyczy towarów dostarczonych lub usług wykonanych lub robót zrealizowanych, w tym zaliczek dla wykonawców⁹, z zastrzeżeniem pkt 4 podrozdziału 6.4,
 - k) jest zgodny z innymi warunkami uznania go za wydatek kwalifikowalny określonymi w *Wytycznych*, Wytycznych PT, o których mowa w rozdziale 4 pkt 2, lub określonymi przez IZ PO w SZOOP, regulaminie konkursu lub dokumentacji dotyczącej projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym.
- 4) IZ PO może określić wymagania dotyczące standardu oraz cen rynkowych najczęściej finansowanych towarów i usług w ramach PO w regulaminie konkursu lub w dokumentacji dotyczącej projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym. Wymagania te uwzględniają potencjalną (prognozowaną) inflację oraz stawki cenowe produktów i usług świadczonych z zachowaniem wymogów środowiskowych, zielonych i społecznie odpowiedzialnych zamówień (np. produkty Sprawiedliwego Handlu, usługi świadczone przez podmioty realizujące zamówienie zatrudniające osoby na podstawie umowy o pracę z zachowaniem płacy minimalnej albo minimalnej stawki godzinowej – w przypadku zatrudniania osób na podstawie umowy zlecenie).

6.3 Wydatki niekwalifikowalne

- 1) Następujące wydatki są niekwalifikowalne:
 - a) prowizje pobierane w ramach operacji wymiany walut,
 - b) odsetki od zadłużenia, z wyjątkiem wydatków ponoszonych na subsydiowanie odsetek lub na dotacje na opłaty gwarancyjne w przypadku udzielania wsparcia na te cele,

⁹ Nie dotyczy projektów współfinansowanych ze środków pomocy technicznej, w ramach których towary mogą być dostarczone, usługi wykonane, a roboty zrealizowane po okresie realizacji projektu, ale nie później niż do 31 grudnia 2023 r.

- c) koszty pożyczki lub kredytu zaciągniętego na prefinansowanie dotacji¹⁰,
- d) kary i grzywny,
- e) świadczenia realizowane ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych (ZFŚS),
- f) odprawy emerytalno – rentowe personelu projektu,
- g) rozliczony notą księgową koszt zakupu środka trwałego będącego własnością beneficjenta lub prawa przysługującego beneficjentowi (taki środek trwały może zostać wniesiony do projektu w formie wkładu niepieniężnego),
- h) wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON),
- i) koszty postępowania sądowego, wydatki związane z przygotowaniem i obsługą prawną spraw sądowych oraz wydatki poniesione na funkcjonowanie komisji rozjemczych, z wyjątkiem wydatków ponoszonych w przedmiotowym zakresie przez IZ PO/IP PO/IW PO i na rzecz uczestników projektu,
- j) wydatki poniesione na zakup używanego środka trwałego, który był w ciągu 7 lat wstecz (w przypadku nieruchomości 10 lat) współfinansowany ze środków unijnych lub z dotacji krajowych (podobnie w przypadku robót budowlanych, w wyniku których dzięki współfinansowaniu powstały obiekty liniowe czy inżynieryjne, np. mosty, wiadukty, estakady, obiekty kubaturowe, itp.); 7 lub 10 lat liczone jest w miesiącach kalendarzowych od daty rozliczenia wydatku, np. 7 lat od 9 listopada 2014 r. to okres od 9 listopada 2014 r. do 9 listopada 2021 r.,
- k) podatek od towarów i usług (VAT), który może zostać odzyskany przez beneficjenta albo inny podmiot zaangażowany w projekt lub wykorzystujący do działalności opodatkowanej produkty będące efektem jego realizacji, zarówno w fazie realizacyjnej jak i operacyjnej, na podstawie przepisów krajowych, tj. ustawy

¹⁰ Również instrumenty finansowe nie mogą być wykorzystywane w charakterze zaliczkowego finansowania dotacji (patrz art. 37 pkt 9 rozporządzenia ogólnego).

o VAT oraz aktów wykonawczych do tej ustawy, z zastrzeżeniem pkt 6 sekcji 6.18.1,

- l) wydatki poniesione na zakup nieruchomości przekraczające 10% całkowitych wydatków kwalifikowalnych projektu¹¹, przy czym w przypadku terenów przemysłowych oraz terenów opuszczonych, na których znajdują się budynki, limit ten wynosi 15%. Podniesienie wysokości przedmiotowego limitu może mieć miejsce także w przypadku projektów związanych z ochroną środowiska naturalnego – decyzja w przedmiotowej kwestii należy do IZ PO/IP PO/IW PO i podejmowana jest nie później niż na etapie oceny wniosku o dofinansowanie projektu,
- m) zakup lokali mieszkalnych, z wyjątkiem wydatków dokonanych w ramach celu tematycznego 9 *Promowanie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją*, o którym mowa w art. 9 pkt 9 rozporządzenia ogólnego, poniesionych zgodnie z *Wytycznymi w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020*,
- n) inne niż część kapitałowa raty leasingowej wydatki związane z umową leasingu, w szczególności marża finansującego, odsetki od refinansowania kosztów, koszty ogólne, opłaty ubezpieczeniowe,
- o) transakcje, bez względu na liczbę wynikających z nich płatności, dokonane w gotówce, których wartość przekracza kwotę, o której mowa w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. *Prawo przedsiębiorców* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.),
- p) wydatki poniesione na przygotowanie i wypełnienie formularza wniosku o dofinansowanie projektu w przypadku wszystkich projektów, lub formularza wniosku o potwierdzenie wkładu finansowego w przypadku dużych projektów,

¹¹ Metodologia wyliczenia kosztu kwalifikowalnego została przedstawiona w załączniku do *Wytycznych*.

- q) premia (ang. success fee) dla współautora wniosku o dofinansowanie projektu opracowującego np. studium wykonalności,
- r) w przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFS – wydatki związane z zakupem nieruchomości i infrastruktury oraz z dostosowaniem lub adaptacją budynków i pomieszczeń, z wyjątkiem wydatków ponoszonych jako *cross-financing*, o którym mowa w podrozdziale 8.6, z zastrzeżeniem lit. I,
- s) zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia EFRR – w przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFRR – wydatki na rzecz:
 - i. likwidacji lub budowy elektrowni jądrowych,
 - ii. inwestycji na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzących z listy działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 7, str. 631),
 - iii. wytwarzania, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu tytoniu i wyrobów tytoniowych,
 - iv. beneficjentów będących przedsiębiorstwami w trudnej sytuacji w rozumieniu unijnych przepisów dotyczących pomocy publicznej,
 - v. inwestycji w infrastrukturę portów lotniczych, chyba że są one związane z ochroną środowiska lub towarzyszą im inwestycje niezbędne do łagodzenia lub ograniczenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko lub klimat,
- t) zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia FS – w przypadku projektów współfinansowanych ze środków FS – wydatki na rzecz:
 - i. likwidacji lub budowy elektrowni jądrowych,

- ii. inwestycji na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzących z listy działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE,
 - iii. inwestycji w budynki mieszkalne, chyba że są one związane z promowaniem efektywności energetycznej lub korzystaniem z odnawialnych źródeł energii,
 - iv. wytwarzania, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu tytoniu i wyrobów tytoniowych,
 - v. przedsiębiorstw w trudnej sytuacji w rozumieniu unijnych przepisów dotyczących pomocy publicznej,
 - vi. inwestycji w infrastrukturę portów lotniczych, chyba że są one związane z ochroną środowiska lub towarzyszą im inwestycje niezbędne do łagodzenia lub ograniczenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko,
- u) w przypadku instrumentów finansowych – wkłady rzeczowe, z wyjątkiem przypadków określonych w sekcji 6.18.1 pkt 5 i podrozdziale 6.10 pkt 8.
- 2) Do współfinansowania nie kwalifikują się wydatki niezgodne z *Wytycznymi*, wytycznymi PT, o których mowa w rozdziale 4 pkt 2 oraz wyłączone przez IZ PO w SZOOP, w umowie o dofinansowanie projektu, regulaminie konkursu lub dokumentacji dotyczącej projektu pozakonkursowego, o ile wyłączenie to nie stoi w sprzeczności z *Wytycznymi*.
- 3) Wydatki uznane za niekwalifikowalne, a związane z realizacją projektu, ponosi beneficjent jako strona umowy o dofinansowanie projektu.

6.4 Zasada faktycznego poniesienia wydatku¹²

- 1) Z zastrzeżeniem szczegółowych warunków i procedur ponoszenia wydatków określonych przez IZ PO w SZOOP, regulaminie konkursu, dokumentacji dotyczącej wyboru projektów pozakonkursowych lub w umowie o dofinansowanie projektu, do współfinansowania kwalifikuje się wydatek, który został faktycznie poniesiony przez beneficjenta.
- 2) Pod pojęciem wydatku faktycznie poniesionego należy rozumieć wydatek poniesiony w znaczeniu kasowym, tj. jako rozchód środków pieniężnych z kasy lub rachunku płatniczego (obciążenie rachunku płatniczego beneficjenta kwotą transakcji). Wyjątki od powyższej reguły stanowią:
 - a) wkład niepieniężny, o którym mowa w podrozdziale 6.10,
 - b) wkład w postaci dodatków lub wynagrodzeń wypłacanych przez stronę trzecią na rzecz uczestników projektu w ramach projektów współfinansowanych ze środków EFS, o którym mowa w podrozdziale 8.7,
 - c) koszty amortyzacji,
 - d) rozliczenia dokonywane na podstawie noty księgowej, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w podrozdziale 6.3 pkt 1 lit. g, po uzgodnieniu z właściwą instytucją będącą stroną umowy, a w przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFS – o ile ten sposób rozliczenia wynika z zatwierdzonego wniosku o dofinansowanie projektu,
 - e) potrącenia występujące, gdy dwie strony są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami¹³,

¹² Warunki i procedury określone w niniejszym podrozdziale nie dotyczą wydatków rozliczanych metodami uproszczonymi, o których mowa w podrozdziale 6.6.

¹³ Potrącenia zostały uregulowane w art. 498-508 Kodeksu cywilnego.

- f) ważne złożenie depozytu sądowego przez beneficjenta w związku z realizacją projektu, w rozumieniu art. 470 ustawy Kodeks cywilny,
 - g) wydatek z tytułu udzielonej gwarancji zgodnie z art. 42 ust 1 lit. b rozporządzenia ogólnego,
 - h) wydatki poniesione przez partnera prywatnego w ramach Partnerstwa Publiczno-Prywatnego zgodnie z art. 64 rozporządzenia ogólnego,
 - i) odpisy na ZFŚS,
 - j) płatności dokonywane w imieniu beneficjenta z rachunku ministra właściwego do spraw finansów publicznych w Banku Gospodarstwa Krajowego.
- 3) Wydatek kwalifikowalny polegający na wniesieniu wkładu niepieniężnego uważa się za poniesiony, jeżeli wkład został faktycznie wniesiony, tzn. istnieje udokumentowane potwierdzenie jego wykorzystania w ramach projektu (np. z dziennika budowy wynika, iż danego dnia rozpoczęto prace budowlane na gruncie wniesionym do projektu jako wkład niepieniężny).
- 4) Za kwalifikowalne mogą być uznane zaliczki (na określony cel) wypłacone wykonawcy zgodnie z postanowieniami umowy w sprawie realizacji zamówienia w ramach projektu. Jeśli element objęty zaliczką nie jest w ramach tego projektu kwalifikowalny lub nie zostanie faktycznie wykonany w okresie kwalifikowalności projektu, zaliczka przestaje być wydatkiem kwalifikowalnym.
- 5) Co do zasady, za kwalifikowalne uznawane są wydatki ponoszone przez beneficjenta na rzecz wykonawcy będącego stroną umowy w sprawie realizacji zamówienia w ramach projektu zawartej z beneficjentem. Wydatki ponoszone przez beneficjenta na rzecz innych podmiotów uczestniczących w realizacji tej umowy, w tym podwykonawców, mogą zostać uznane za kwalifikowalne w następujących przypadkach:
- a) w przypadku dokonania przez wykonawcę cesji wierzytelności, wydatki poniesione przez beneficjenta (zamawiającego) na rachunek płatniczy

cesjonariusza mogą być uznane za kwalifikowalne, jeśli zostaną poniesione zgodnie z pozostałymi wymogami dotyczącymi kwalifikowania wydatków, pod warunkiem dokonania cesji zgodnie z prawem, w tym zgodnie z ustawą Kodeks cywilny,

- b) w przypadku, gdy beneficjent dokonuje płatności bezpośrednio na rzecz podwykonawcy, zgodnie z art. 647¹ ustawy Kodeks cywilny lub na podstawie przepisów innych ustaw, wydatki dokonane w tym trybie mogą być uznane za kwalifikowalne, jeżeli zostały dokonane z zachowaniem pozostałych obowiązujących zasad i zgodnie z pozostałymi warunkami dotyczącymi kwalifikowalności wydatków oraz jeśli beneficjent nie dokonał dwukrotnej płatności za ten sam zakres wykonanych robót,
- c) w przypadku zajęcia płatności na rzecz wykonawcy przez komornika wydatek poniesiony na rachunek płatniczy wskazany przez komornika może być uznany za kwalifikowalny, jeżeli został poniesiony zgodnie z pozostałymi warunkami dotyczącymi kwalifikowania wydatków.

W przypadku płatności dokonywanych z wykorzystaniem instytucji przekazu uregulowanej w art. 921¹ i nast. ustawy Kodeks cywilny na rachunek płatniczy podmiotu innego niż podmiot będący stroną umowy lub wskazanego w umowie w sprawie realizacji zamówienia w ramach projektu zawartej z beneficjentem, wydatek może być uznany za kwalifikowalny pod warunkiem zapewnienia zgodności z przepisami prawa, z pozostałymi wymogami dotyczącymi kwalifikowania wydatków (w tym z uwzględnieniem obowiązków w zakresie dokumentowania wydatków, jak np. zapewnienie właściwej ścieżki audytu). Uznanie za kwalifikowalny wydatku poniesionego w związku z zastosowaniem przekazu w kredyt może mieć jedynie charakter wyjątkowy, uzasadniony nadzwyczajnymi okolicznościami wynikającymi ze specyficznych warunków realizacji projektu i wymaga wyrażenia zgody przez właściwą instytucję.

- 6) Dowodem poniesienia wydatku jest zapłacona faktura, inny dokument księgowy o równoważnej wartości dowodowej lub – w przypadku wkładu niepieniężnego –

dokumenty, o których mowa w podrozdziale 6.10, wraz z odpowiednim dokumentem potwierdzającym dokonanie płatności (o ile dotyczy).

7) Za datę poniesienia wydatku przyjmuje się:

a) w przypadku wydatków pieniężnych:

- i. dokonanych przelewem lub obciążeniową kartą płatniczą – datę obciążenia rachunku płatniczego, tj. datę księgowania operacji,
- ii. dokonanych kartą kredytową lub podobnym instrumentem płatniczym o odroczonej płatności – datę transakcji skutkującej obciążeniem rachunku karty kredytowej lub podobnego instrumentu,
- iii. dokonanych gotówką – datę faktycznego dokonania płatności,

b) w przypadku wkładu niepieniężnego – datę faktycznego wniesienia wkładu (np. datę pierwszego wykorzystania środka trwałego na rzecz projektu lub wykonania nieodpłatnej pracy przez wolontariusza) lub inną datę wskazaną przez beneficjenta i zaakceptowaną przez właściwą instytucję będącą stroną umowy,

c) w przypadku amortyzacji – datę dokonania odpisu amortyzacyjnego,

d) w przypadku potrącenia – datę, w której potrącenie staje się możliwe zgodnie z art. 499 ustawy Kodeks cywilny,

e) w przypadku depozytu sądowego – datę faktycznego wniesienia depozytu do sądu,

f) w przypadku rozliczeń na podstawie noty księgowej – datę zaksięgowania noty.

8) Warunki i procedury dokumentowania wydatków, o których mowa w pkt 2, oraz innych rodzajów wydatków, o których nie ma mowy w *Wytycznych*, a które pojawiają się w związku z realizowanymi w ramach PO projektami, określa IZ PO w SZOOP, we wzorze umowy o dofinansowanie projektu, regulaminie konkursu lub dokumentacji dotyczącej wyboru projektów pozakonkursowych.

6.4.1 Podmiot upoważniony do ponoszenia wydatków kwalifikowalnych

- 1) Do podmiotów upoważnionych do ponoszenia wydatków stosuje się odpowiednio postanowienia *Wytycznych* odnoszące się do beneficjenta. Oznacza to w szczególności, iż dopuszczalna jest sytuacja, w której podmiot upoważniony przez beneficjenta do ponoszenia wydatków kwalifikowalnych jest właścicielem części majątku wytworzonego w związku z realizacją projektu.
- 2) Podmiot upoważniony musi być wskazany w umowie o dofinansowanie projektu.
- 3) Beneficjent, niezależnie od tego czy sam ponosi wydatki kwalifikowalne, czy upoważni inny podmiot do ich ponoszenia, jest:
 - a) odpowiedzialny za prawidłowość rzeczowej i finansowej realizacji projektu i odpowiada przed instytucją, z którą podpisał umowę o dofinansowanie projektu, za prawidłowość całości wydatków kwalifikowalnych, które są ponoszone w ramach projektu,
 - b) odpowiedzialny za zapewnienie trwałości projektu zgodnie z art. 71 rozporządzenia ogólnego,
 - c) jedynym podmiotem właściwym do przedstawiania wniosków o płatność beneficjenta oraz otrzymywania dofinansowania ze środków przeznaczonych na realizację PO.
- 4) W sytuacji, w której podmiot inny niż beneficjent poniósł część wydatków (które beneficjent planuje zadeklarować jako kwalifikowalne) związanych z przygotowaniem albo realizacją projektu przed podpisaniem umowy o dofinansowanie projektu, a jednocześnie beneficjent nie wskazuje tego podmiotu jako podmiotu upoważnionego do ponoszenia wydatków w przyszłości, wydatki poniesione przez ten podmiot mogą być uznane za kwalifikowalne. W takim przypadku należy we wniosku o dofinansowanie projektu wskazać ten podmiot oraz dodatkowo opisać strukturę własności majątku wytworzonego w związku z realizacją projektu oraz sposób zapewnienia trwałości projektu, a także stosować odpowiednio

postanowienia niniejszego podrozdziału. Sytuacja opisana w niniejszym punkcie jest szczególną sytuacją wskazania podmiotu upoważnionego do ponoszenia wydatków kwalifikowalnych.

6.4.2 Kwalifikowalność kwot złożonych do depozytu sądowego

- 1) Na warunkach określonych w niniejszej sekcji za kwalifikowalny może zostać uznany wydatek w postaci prawnie skutecznego złożenia do depozytu sądowego środków pieniężnych.
- 2) Środki pieniężne złożone do depozytu sądowego na podstawie art. 467 ustawy Kodeks cywilny lub na podstawie przepisów innych ustaw mogą być uznane za wydatek kwalifikowalny przy zachowaniu następujących warunków:
 - a) właściwa instytucja, na uzasadniony wniosek beneficjenta, wyrazi zgodę – np. w formie aneksu do umowy o dofinansowanie projektu – na kwalifikowanie wydatku, biorąc pod uwagę w szczególności możliwość zastąpienia tych wydatków innymi wydatkami kwalifikowalnymi w projekcie, możliwość wykorzystania środków w ramach innych projektów (oraz inne warunki istotne z punktu widzenia należytego zarządzania alokacją i zamykania PO), skutki dla prawidłowej realizacji projektu oraz przewidywany czas monitorowania wydatku po zakończeniu realizacji projektu,
 - b) w umowie o dofinansowanie projektu zostaną określone warunki monitorowania tego wydatku przez właściwą instytucję w okresie realizacji projektu oraz po zakończeniu realizacji projektu, jak również końcowa data, do której beneficjent jest zobowiązany potwierdzić, że uprawniony wierzyciel uzyskał zaspokojenie swoich roszczeń związanych z projektem ze środków pieniężnych złożonych do depozytu (np. depozyt został wydany wierzycielowi na skutek prawomocnego wyroku sądu rozstrzygającego w przedmiocie wierzytelności świadczenia przekazanego do depozytu sądowego),
 - c) beneficjent złoży oświadczenie, że do czasu uprawomocnienia się orzeczenia sądowego rozstrzygającego w przedmiocie wysokości i podmiotu uprawnionego

do uzyskania wierzytelności ze środków przekazanych do depozytu sądowego nie zamierza korzystać z uprawnienia do wydania mu przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego, o którym mowa w art. 469 §1 ustawy Kodeks cywilny lub w przepisach innych ustaw,

- d) wydatek będzie zgodny z pozostałymi warunkami kwalifikowalności wydatków, w tym z wymogami w zakresie dokumentowania wydatków,
 - e) wydatek zadeklarowany jako kwalifikowalny obejmuje wyłącznie kwotę potrzebną na pokrycie wynagrodzenia (bez odsetek) należnego wykonawcy, podwykonawcy lub dalszemu podwykonawcy i nie przekracza kwot należycie uzasadnionych i udokumentowanych przez beneficjenta w oparciu o mające zastosowanie warunki kontraktowe,
 - f) koszty związane ze złożeniem kwot do depozytu sądowego nie stanowią wydatków kwalifikowalnych, z wyjątkiem kosztów określonych w podrozdziale 6.3 pkt 1 lit. i,
 - g) o ile kwestia ta nie zostanie inaczej uregulowana w umowie o dofinansowanie projektu, wraz z pierwszym wnioskiem o płatność rozliczającym kwotę złożoną do depozytu beneficjent przedstawi (obok dokumentów potwierdzających faktyczne poniesienie wydatku określonych w podrozdziale 6.4) dokumenty potwierdzające prawnie skuteczne złożenie kwoty do depozytu sądowego, tj. potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię prawomocnego postanowienia właściwego sądu o zezwoleniu na złożenie kwoty do depozytu sądowego wraz z potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopią wniosku beneficjenta o złożenie tej kwoty do depozytu sądowego. Na żądanie właściwej instytucji, beneficjent załącza do wniosku sądowe pokwitowanie przyjęcia kwoty do depozytu.
- 3) W przypadku, gdy kwota depozytu nie wyczerpuje całej wartości świadczenia, do której zobowiązany jest beneficjent w wykonaniu umowy związanej z projektem (np. w wyroku sądu rozstrzygającego w przedmiocie wysokości i podmiotu uprawnionego do uzyskania wierzytelności ze środków przekazanych do depozytu

sądowego zostanie ustalona wartość wyższa, niż kwota rozliczona w ramach PO), beneficjent zachowuje prawo do zadeklarowania dodatkowej kwoty na zasadach ogólnych, tj. m.in. pod warunkiem, że dodatkowa płatność nastąpi w okresie kwalifikowania wydatków w projekcie.

- 4) W przypadku, gdy ostateczna wartość świadczenia, do której zobowiązany jest beneficjent w wykonaniu umowy związanej z projektem, okaże się niższa niż kwota rozliczona w ramach PO jako wydatek kwalifikowalny (np. w wyroku sądu rozstrzygającego w przedmiocie wysokości i podmiotu uprawnionego do uzyskania wierzytelności ze środków przekazanych do depozytu sądowego zostanie ustalona wartość niższa, niż kwota rozliczona w ramach programu), beneficjent jest zobowiązany do zwrotu kwoty rozliczonej w nadmiernej wysokości wraz z odsetkami należnymi na mocy odrębnych przepisów.

6.5 Zamówienia udzielane w ramach projektów

- 1) Instytucja będąca stroną umowy o dofinansowanie projektu zobowiązuje beneficjenta w tej umowie do przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia o wartości szacunkowej przekraczającej 50 tys. PLN netto, tj. bez podatku od towarów i usług (VAT), w sposób zapewniający przejrzystość oraz zachowanie uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Spełnienie powyższych wymogów następuje w drodze zastosowania Pzp albo zasady konkurencyjności określonej w sekcji 6.5.2.
- 2) Zgodnie z podrozdziałem 6.2 pkt 3 lit. g wydatki w ramach projektu muszą być ponoszone w sposób przejrzysty, racjonalny i efektywny. Spełnienie powyższych wymogów w przypadku zamówień o wartości od 20 tys. PLN netto do 50 tys. PLN netto włącznie następuje w drodze przeprowadzenia i udokumentowania rozeznania rynku określonego w sekcji 6.5.1.
- 3) Zgodnie z zasadami regulującymi wydatkowanie funduszy EFSD, środki unijne mają na celu m.in. realizację strategii na rzecz inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Cele te są realizowane poprzez

wydatkowanie środków w sposób zapewniający tworzenie m.in. wysokiej jakości miejsc pracy, czy ochronę środowiska. Właściwa instytucja będąca stroną umowy może w tej umowie określić rodzaj zamówień realizowanych zgodnie z zasadą konkurencyjności, w ramach których zobowiąże beneficjenta do uwzględniania aspektów środowiskowych lub społecznych (np. kryteriów premiujących oferty podmiotów ekonomii społecznej¹⁴, czy kryteriów dotyczących zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami, osób bezrobotnych lub osób, o których mowa w przepisach o zatrudnieniu socjalnym)¹⁵.

- 4) W przypadku, gdy beneficjent jest organem administracji publicznej, może on powierzać na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. *o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie* realizację zadań publicznych w trybie określonym w tej ustawie. Do powierzenia realizacji zadań publicznych w ww. trybie, procedur określonych w sekcjach 6.5.1 i 6.5.2 nie stosuje się.
- 5) W przypadku, gdy na podstawie obowiązujących przepisów prawa innych niż Pzp wyłącza się stosowanie Pzp, beneficjent będący zamawiającym w rozumieniu Pzp przeprowadza zamówienie z zastosowaniem tych przepisów. Do przeprowadzenia zamówienia w ww. trybie, procedur określonych w sekcjach 6.5.1 i 6.5.2 nie stosuje się.
- 6) Procedur określonych w sekcjach 6.5.1 i 6.5.2 nie stosuje się do:
 - a) zamówień określonych w art. 9-14 Pzp, przy czym udzielenie zamówienia, którego przedmiotem jest nabycie własności lub innych praw do istniejących budynków lub nieruchomości przez podmiot niebędący zamawiającym w rozumieniu Pzp z pominięciem zasady konkurencyjności jest możliwe jedynie w przypadku braku powiązań osobowych i kapitałowych, o których mowa w sekcji 6.5.2 pkt 2 lit. a,

¹⁴ „Podmiot ekonomii społecznej” należy rozumieć zgodnie z definicją zawartą w *Wytocznych w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020*.

¹⁵ Informacja dotycząca aspektów społecznych, w tym sposobu ich ujmowania w realizowanych zamówieniach, została ujęta w podręczniku opracowanym przez Urząd Zamówień Publicznych, dostępnym pod adresem: <https://www.uzp.gov.pl/>.

- b) wydatków rozliczanych metodami uproszczonymi, o których mowa w podrozdziale 6.6,
- c) zamówień udzielanych przez beneficjentów wybranych w trybie określonym w ustawie o partnerstwie publiczno-prywatnym lub w ustawie o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi do realizacji projektu w formule partnerstwa publiczno-prywatnego (projekt hybrydowy¹⁶),
- d) zamówień udzielonych lub postępowań o udzielenie zamówienia wszczętych przed złożeniem wniosku o dofinansowanie w przypadku projektów, które otrzymały Seal of Excellence w konkursach SME Instrument faza II (Horizont 2020),
- e) zamówień, których przedmiotem są usługi świadczone w zakresie prac badawczo-rozwojowych prowadzonych w projekcie przez osoby wskazane w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu, posiadające wymagane kwalifikacje, pozwalające na przeprowadzenie prac badawczo-rozwojowych zgodnie z tym wnioskiem,
- f) zamówień, których przedmiotem są usługi wsparcia rodziny i systemu pieczy zastępczej (z wyłączeniem usług świadczonych w placówkach wsparcia dziennego i placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego), sąsiedzkie usługi opiekuńcze, usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania i specjalistyczne usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania, usługi asystenckie – świadczone osobiście przez osoby wskazane lub zaakceptowane przez uczestnika projektu, o których mowa w *Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.*

¹⁶ Szczegółowe regulacje w zakresie projektów hybrydowych znajdują się w *Wytycznych w zakresie zagadnień związanych z przygotowaniem projektów inwestycyjnych, w tym projektów generujących dochód i projektów hybrydowych na lata 2014-2020.*

- 7) Możliwe jest niestosowanie procedur określonych w sekcjach 6.5.1 i 6.5.2 przy udzielaniu zamówień w następujących przypadkach¹⁷:
- a) w wyniku prawidłowego zastosowania zasady konkurencyjności określonej w sekcji 6.5.2 nie wpłynęła żadna oferta, lub wpłynęły tylko oferty podlegające odrzuceniu, albo wszyscy wykonawcy zostali wykluczeni z postępowania lub nie spełnili warunków udziału w postępowaniu; zawarcie umowy w sprawie realizacji zamówienia z pominięciem zasady konkurencyjności jest możliwe, gdy pierwotne warunki zamówienia nie zostały zmienione,
 - b) zamówienie może być zrealizowane tylko przez jednego wykonawcę z jednego z następujących powodów:
 - i. brak konkurencji ze względów technicznych o obiektywnym charakterze, tzn. istnieje tylko jeden wykonawca, który jako jedyny może zrealizować zamówienie,
 - ii. przedmiot zamówienia jest objęty ochroną praw wyłącznych, w tym praw własności intelektualnej, tzn. istnieje tylko jeden wykonawca, który ma wyłączne prawo do dysponowania przedmiotem zamówienia, a prawo to podlega ochronie ustawowej;wyłączenie może być zastosowane, o ile nie istnieje rozwiązanie alternatywne lub zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężania parametrów zamówienia,
 - c) dostawy, usługi lub roboty budowlane mogą być świadczone tylko przez jednego wykonawcę, w przypadku udzielania zamówienia w zakresie działalności twórczej lub artystycznej,

¹⁷ Określone w podrozdziale 6.5 pkt 7 i 8 przesłanki umożliwiające niestosowanie procedur należy interpretować biorąc pod uwagę wykładnię odpowiednich przepisów Pzp umożliwiających zastosowanie trybu niekonkurencyjnego po spełnieniu określonych warunków.

- d) w przypadku zamówień, do których ma zastosowanie zasada konkurencyjności, ze względu na pilną potrzebę (konieczność) udzielenia zamówienia niewynikającą z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, której wcześniej nie można było przewidzieć, nie można zachować terminów określonych w sekcji 6.5.2 pkt 10,
- e) w przypadku zamówień, do których ma zastosowanie zasada konkurencyjności, ze względu na wyjątkową sytuację niewynikającą z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, której wcześniej nie można było przewidzieć (np. klęski żywiołowe, katastrofy, awarie), wymagane jest natychmiastowe wykonanie zamówienia i nie można zachować terminów określonych w sekcji 6.5.2 pkt 10,
- f) zamawiający udziela wykonawcy wybranemu zgodnie z zasadą konkurencyjności zamówień na dodatkowe dostawy, polegających na częściowej wymianie dostarczonych produktów lub instalacji albo zwiększeniu bieżących dostaw lub rozbudowie istniejących instalacji, a zmiana wykonawcy prowadziłaby do nabycia materiałów o innych właściwościach technicznych, co powodowałoby niekompatybilność techniczną lub nieproporcjonalnie duże trudności techniczne w użytkowaniu i utrzymaniu tych produktów lub instalacji. Czas trwania umowy w sprawie zamówienia na dostawy dodatkowe nie może przekraczać 3 lat,
- g) zamawiający udziela wykonawcy wybranemu zgodnie z zasadą konkurencyjności, w okresie 3 lat od dnia udzielenia zamówienia podstawowego, przewidzianych w zapytaniu ofertowym zamówień na usługi lub roboty budowlane, polegających na powtórzeniu podobnych usług lub robót budowlanych,
- h) przedmiotem zamówienia są dostawy na szczególnie korzystnych warunkach w związku z likwidacją działalności innego podmiotu, postępowaniem egzekucyjnym albo upadłościowym,

- i) zamówienie na dostawy jest dokonywane na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego,
- j) zamówienie jest udzielane przez placówkę zagraniczną w rozumieniu przepisów o służbie zagranicznej,
- k) zamówienie jest udzielane na potrzeby własne jednostki wojskowej w rozumieniu przepisów o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa.

W przypadku beneficjenta, który nie jest zamawiającym w rozumieniu Pzp, zamówienia o wartości szacunkowej przekraczającej 50 tys. PLN netto, o których mowa w lit. a - e lub h - k, nie mogą być udzielane podmiotom powiązanim z nim osobowo lub kapitałowo w sposób określony w pkt 3 sekcji 6.5.2 bez zgody właściwej instytucji będącej stroną umowy.

- 8) Możliwe jest niestosowanie procedur określonych w niniejszym podrozdziale w przypadkach określonych w art. 214 ust. 1 Pzp. Możliwość ta dotyczy jedynie podmiotów wskazanych w tym przepisie.
- 9) Spełnienie przesłanek z pkt 7 i 8 musi być pisemnie uzasadnione.
- 10) Podstawą ustalenia wartości zamówienia w ramach projektu jest całkowite szacunkowe wynagrodzenie wykonawcy netto, tj. bez podatku od towarów i usług (VAT), ustalone z należytą starannością, z uwzględnieniem ewentualnych zamówień, o których mowa w pkt 7 lit. g. Szacowanie jest dokumentowane w sposób zapewniający właściwą ścieżkę audytu (np. w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu lub w notatce z szacowania).

Zabronione jest zaniżanie wartości szacunkowej zamówienia lub jego podział skutkujący zniżeniem jego wartości szacunkowej, przy czym ustalając wartość

zamówienia należy wziąć pod uwagę konieczność łącznego spełnienia trzech przesłanek (tożsamości)¹⁸:

- a) usługi, dostawy oraz roboty budowlane są tożsame rodzajowo lub funkcjonalnie (tożsamość przedmiotowa),
- b) możliwe jest udzielenie zamówienia w tym samym czasie (tożsamość czasowa)¹⁹,
- c) możliwe jest wykonanie zamówienia przez jednego wykonawcę (tożsamość podmiotowa).

W przypadku udzielania zamówienia w częściach (z określonych względów ekonomicznych, organizacyjnych, celowościowych), wartość zamówienia ustala się jako łączną wartość poszczególnych jego części²⁰.

11) Podmioty będące zamawiającymi w rozumieniu Pzp w pierwszej kolejności dokonują szacowania wartości zamówienia zgodnie z przepisami tej ustawy. Po stwierdzeniu, że szacunkowa wartość zamówienia ustalona na podstawie Pzp nie przekracza wartości, od której istnieje obowiązek stosowania Pzp, ustalają wartość realizowanych przez siebie zamówień w odniesieniu do danego projektu.

12) W przypadku naruszenia przez beneficjenta warunków i procedur postępowania o udzielenie zamówienia, właściwa instytucja będąca stroną umowy uznaje całość lub część wydatków związanych z tym zamówieniem za niekwalifikowalne, zgodnie z rozporządzeniem ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, wydanym na podstawie art. 24 ust. 13 ustawy wdrożeniowej.

¹⁸ Wskazane przesłanki należy interpretować zgodnie z wykładnią przepisów Pzp dotyczących szacowania wartości zamówienia.

¹⁹ np. w przypadku projektów dotyczących organizacji misji gospodarczych i targów wartość zamówienia na usługi hotelowe, czy dostawę biletów lotniczych szacuje się ze względu na specyfikę tych projektów co do zasady odrębnie dla każdego wydarzenia.

²⁰ W przypadku beneficjenta zobowiązanego do stosowania Pzp – nie dotyczy to zamówień, o których mowa w art. 30 ust. 4 Pzp.

6.5.1 Rozeznanie rynku

- 1) Rozeznania rynku dokonuje się w przypadku zamówień o wartości od 20 tys. PLN netto do 50 tys. PLN netto włącznie, tj. bez podatku od towarów i usług (VAT).
Rozeznanie rynku ma na celu potwierdzenie, że dana usługa, dostawa lub robota budowlana została wykonana po cenie rynkowej.
- 2) W celu potwierdzenia przeprowadzenia rozeznania rynku konieczne jest udokumentowanie dokonanej analizy cen/cenników potencjalnych wykonawców zamówienia – wraz z analizowanymi cennikami. Cenniki można pozyskać ze stron internetowych wykonawców lub poprzez upublicznienie opisu przedmiotu zamówienia wraz z zapytaniem o cenę na stronie internetowej beneficjenta lub skierowanie zapytań o cenę wraz z opisem przedmiotu zamówienia do potencjalnych wykonawców, itd.
- 3) Jeżeli ustalona w wyniku rozeznania rynku cena rynkowa zamówienia przekracza 50 tys. PLN netto, stosuje się zasadę konkurencyjności, o której mowa w sekcji 6.5.2.
- 4) W przypadku zamówień o wartości od 20 tys. PLN netto do 50 tys. PLN netto włącznie, możliwe jest zastosowanie zasady konkurencyjności, o której mowa w sekcji 6.5.2, zamiast rozeznania rynku. W takiej sytuacji, warunki kwalifikowalności z sekcji 6.5.2 muszą być spełnione.
- 5) Rozeznania rynku nie przeprowadza się dla najczęściej finansowanych towarów i usług, dla których IZ PO określiła wymagania dotyczące standardu oraz cen rynkowych, o których mowa w pkt 4 podrozdziału 6.2.
- 6) W przypadku zamówień o wartości od 20 tys. PLN netto do 50 tys. PLN netto zawarcie pisemnej umowy z wykonawcą nie jest wymagane. W takim przypadku wystarczające jest potwierdzenie poniesienia wydatku w oparciu o fakturę, rachunek lub inny dokument księgowy o równoważnej wartości dowodowej.

6.5.2 Zasada konkurencyjności

- 1) Udzielenie zamówienia w ramach projektu przez beneficjenta następuje zgodnie z zasadą konkurencyjności w przypadku:
 - a) beneficjenta niebędącego zamawiającym w rozumieniu Pzp w przypadku zamówień przekraczających wartość 50 tys. PLN netto, tj. bez podatku od towarów i usług (VAT),
 - b) beneficjenta będącego zamawiającym w rozumieniu Pzp w przypadku zamówień o wartości niższej niż kwoty określone w art. 2 ust. 1 Pzp, a jednocześnie przekraczającej 50 tys. PLN netto, tj. bez podatku od towarów i usług (VAT).
- 2) W celu uniknięcia konfliktu interesów:
 - a) w przypadku beneficjenta, który nie jest zamawiającym w rozumieniu Pzp, zamówienia nie mogą być udzielane podmiotom powiązanim z nim osobowo lub kapitałowo, z wyłączeniem zamówień sektorowych, zamówień określonych w podrozdziale 6.5 pkt 7 lit. f lub g oraz przypadków wskazanych poniżej:
 - i. w przypadku celu tematycznego 1 (zgodnie z art. 9 rozporządzenia ogólnego) udzielanie zamówień podmiotom powiązanim jest możliwe za zgodą IZ PO, która również może wyrazić zgodę na udzielenie tego zamówienia z pominięciem zasady konkurencyjności,
 - ii. wyjątkowo w przypadku, w którym umożliwienie podmiotowi powiązanemu wzięcia udziału w postępowaniu jest uzasadnione ze względu na specyfikę projektu lub typ beneficjenta, a wybór wykonawcy będącego podmiotem powiązanim będzie dokonany zgodnie z procedurą opisaną w niniejszym podrozdziale, IZ PO może wyrazić zgodę na wyłączenie zakazu w odniesieniu do danego postępowania przed jego przeprowadzeniem,
 - b) osoby wykonujące w imieniu zamawiającego czynności związane z procedurą wyboru wykonawcy, w szczególności osoby biorące udział w procesie oceny

ofert, nie mogą być powiązane osobowo lub kapitałowo z wykonawcami, którzy złożyli oferty. Powinny być to osoby bezstronne i obiektywne.

- 3) Przez powiązania kapitałowe lub osobowe rozumie się wzajemne powiązania między beneficjentem lub osobami upoważnionymi do zaciągania zobowiązań w imieniu beneficjenta lub osobami wykonującymi w imieniu beneficjenta czynności związane z przeprowadzeniem procedury wyboru wykonawcy a wykonawcą, polegające w szczególności na:
- a) uczestniczeniu w spółce jako wspólnik spółki cywilnej lub spółki osobowej,
 - b) posiadaniu co najmniej 10% udziałów lub akcji, o ile niższy próg nie wynika z przepisów prawa lub nie został określony przez IZ PO,
 - c) pełnieniu funkcji członka organu nadzorczego lub zarządzającego, prokurenta, pełnomocnika,
 - d) pozostawaniu w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa drugiego stopnia lub powinowactwa drugiego stopnia w linii bocznej lub w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.
- W przypadku, gdy właściwa instytucja będąca stroną umowy stwierdzi udzielenie zamówienia podmiotowi powiązanemu w sposób inny, niż wskazane w lit. a-d, jest zobowiązana przed wezwaniem do zwrotu środków wykazać istnienie naruszenia zasady konkurencyjności poprzez istniejące powiązanie.
- 4) W przypadku beneficjenta, który jest zamawiającym w rozumieniu Pzp, zasadę konkurencyjności uznaje się za spełnioną, jeżeli postępowanie o udzielenie zamówienia przeprowadzone jest na zasadach i w trybach określonych w Pzp.
- 5) Przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wszystkie wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty. Jeżeli nie uzasadnia tego przedmiot zamówienia, opis przedmiotu zamówienia nie może zawierać odniesień

do znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, źródła lub szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty lub usługi dostarczane przez konkretnego wykonawcę, jeżeli mogłoby to doprowadzić do uprzywilejowania lub wyeliminowania niektórych wykonawców lub produktów. W wyjątkowych przypadkach dopuszcza się stosowanie takich odniesień, jeżeli niemożliwe jest opisanie przedmiotu zamówienia w wystarczająco precyzyjny i zrozumiały sposób zgodnie ze zdaniem pierwszym. Takim odniesieniom muszą towarzyszyć słowa „lub równoważne”. W przypadku gdy zamawiający korzysta z możliwości zastosowania takich odniesień, nie może on odrzucić oferty jako niezgodnej z zapytaniem ofertowym, jeżeli wykonawca udowodni w swojej ofercie, że proponowane rozwiązania w równoważnym stopniu spełniają wymagania określone w zapytaniu ofertowym.

- 6) Z uwagi na konieczność ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa dopuszcza się możliwość ograniczenia zakresu opisu przedmiotu zamówienia, przy czym wymagane jest udostępnienie uzupełnienia wyłączonego opisu przedmiotu zamówienia potencjalnemu wykonawcy, który zobowiązał się do zachowania poufności w odniesieniu do przedstawionych informacji, w terminie umożliwiającym przygotowanie i złożenie oferty.
- 7) Do opisu przedmiotu zamówienia stosuje się nazwy i kody określone we Wspólnym Słowniku Zamówień, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (CPV) (Dz. Urz. WE L 340 z 16.12.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 5, str. 3)²¹.
- 8) Warunki udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz opis sposobu dokonywania oceny ich spełniania, o ile zostaną zawarte w zapytaniu ofertowym, o którym mowa w pkt 11 lit. a, określone są w sposób proporcjonalny do przedmiotu zamówienia, zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Nie można formułować warunków przewyższających wymagania wystarczające do należytego wykonania zamówienia.

²¹ Wspólny Słownik Zamówień dostępny jest m. in.: pod adresem: <http://kody.uzp.gov.pl>

- 9) Kryteria oceny ofert składanych w ramach postępowania o udzielenie zamówienia są formułowane w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców, przy czym:
- a) każde kryterium oceny ofert musi odnosić się do danego przedmiotu zamówienia,
 - b) każde kryterium (i opis jego stosowania) musi być sformułowane jednoznacznie i precyzyjnie, tak żeby każdy poprawnie poinformowany wykonawca, który dołoży należytej staranności, mógł interpretować je w jednakowy sposób,
 - c) wagi (znaczenie) poszczególnych kryteriów powinny być określone w sposób umożliwiający wybór najkorzystniejszej oferty,
 - d) kryteria oceny ofert nie mogą dotyczyć właściwości wykonawcy, a w szczególności jego wiarygodności ekonomicznej, technicznej lub finansowej oraz doświadczenia. Zakaz ten nie dotyczy zamówień na usługi społeczne i innych szczególnych usług²² oraz zamówień o charakterze niepriorytetowym w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa²³,
 - e) cena może być jedynym kryterium oceny ofert. Poza wymaganiami dotyczącymi ceny wskazane jest stosowanie jako kryterium oceny ofert innych wymagań odnoszących się do przedmiotu zamówienia, takich jak np. jakość, funkcjonalność, parametry techniczne, aspekty środowiskowe, społeczne, innowacyjne, serwis, termin wykonania zamówienia, koszty eksploatacji oraz organizacja, kwalifikacje zawodowe i doświadczenie osób wyznaczonych do

²² Wykaz usług społecznych i innych szczególnych usług stanowi załącznik XIV do dyrektywy 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, z późn. zm.) oraz załącznik XVII dyrektywy 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 243, z późn. zm.).

²³ Wykaz usług o charakterze niepriorytetowym w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa stanowi załącznik II do dyrektywy 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającej dyrektywę 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 216 z 20.08.2009, str.76, z późn. zm.).

realizacji zamówienia, jeżeli mogą mieć znaczący wpływ na jakość wykonania zamówienia.

10) Termin na złożenie oferty (decyduje data wpływu oferty do zamawiającego) wynosi co najmniej 7 dni – w przypadku dostaw i usług, co najmniej 14 dni – w przypadku robót budowlanych oraz w przypadku zamówień sektorowych o wartości niższej niż progi unijne w rozumieniu art. 3 Pzp. W przypadku zamówień o wartości szacunkowej równej lub przekraczającej progi unijne w rozumieniu art. 3 Pzp²⁴ termin wynosi co najmniej 30 dni. Bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu upublicznienia zapytania ofertowego, a kończy się z upływem ostatniego dnia. Jeżeli koniec terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, termin upływa dnia następującego po dniu lub dniach wolnych od pracy.

11) W celu spełnienia zasady konkurencyjności należy:

- a) upublicznić zapytanie ofertowe zgodnie z warunkami, o których mowa w pkt 12 lub 13, które zawiera co najmniej:
 - i. opis przedmiotu zamówienia,
 - ii. warunki udziału w postępowaniu oraz opis sposobu dokonywania oceny ich spełniania, przy czym stawianie warunków udziału nie jest obowiązkowe,
 - iii. kryteria oceny oferty,
 - iv. informację o wagach punktowych lub procentowych przypisanych do poszczególnych kryteriów oceny oferty,
 - v. opis sposobu przyznawania punktacji za spełnienie danego kryterium oceny oferty,
 - vi. termin składania ofert,

²⁴ Średni kurs PLN w stosunku do EUR stanowiący podstawę przeliczania wartości zamówień ustala się w oparciu o przepisy art. 3 Pzp.

- vii. termin realizacji umowy,
 - viii. informację na temat zakazu powiązań osobowych lub kapitałowych, o którym mowa w pkt 2 lit. a²⁵, o ile zakaz taki nie został wyłączony na podstawie pkt 2 lit. a tiret i-ii,
 - ix. określenie warunków istotnych zmian umowy zawartej w wyniku przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia, o ile przewiduje się możliwość zmiany takiej umowy,
 - x. informację o możliwości składania ofert częściowych, o ile zamawiający taką możliwość przewiduje,
 - xi. opis sposobu przedstawiania ofert wariantowych oraz minimalne warunki, jakim muszą odpowiadać oferty wariantowe wraz z wybranymi kryteriami oceny, jeżeli zamawiający wymaga lub dopuszcza ich składanie,
 - xii. informację o planowanych zamówieniach, o których mowa w pkt 7 lit. g podrozdziału 6.5, ich zakres oraz warunki, na jakich zostaną udzielone, o ile zamawiający przewiduje udzielenie tego typu zamówień,
- b) wybrać najkorzystniejszą ofertę zgodną z opisem przedmiotu zamówienia złożoną przez wykonawcę spełniającego warunki udziału w postępowaniu, w oparciu o ustalone w zapytaniu ofertowym kryteria oceny. Wybór oferty jest dokumentowany protokołem postępowania o udzielenie zamówienia, o którym mowa w pkt 17. Postępowanie może zakończyć się wyborem kilku wykonawców, gdy zamawiający dopuszcza składanie ofert częściowych.

12) Upublicznienie zapytania ofertowego polega na jego umieszczeniu w bazie konkurencyjności²⁶, a w przypadku zawieszenia działalności bazy potwierdzonego odpowiednim komunikatem ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego –

²⁵ Nie dotyczy podmiotów będących zamawiającymi w rozumieniu Pzp.

²⁶ Strona internetowa wskazana w komunikacie ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, przeznaczona do umieszczania zapytań ofertowych (<https://bazakonkurencyjnosci.funduszeuropejskie.gov.pl/>).

skierowaniu zapytania ofertowego do co najmniej trzech potencjalnych wykonawców, o ile na rynku istnieje trzech potencjalnych wykonawców danego zamówienia oraz upublicznieniu tego zapytania co najmniej na stronie internetowej beneficjenta, o ile posiada taką stronę. Upublicznienie zapytania ofertowego oznacza wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia w ramach projektu.

- 13) W przypadku, gdy wnioskodawca rozpoczyna realizację projektu na własne ryzyko przed podpisaniem umowy o dofinansowanie projektu, upublicznia zapytanie ofertowe na stronie internetowej²⁷ wskazanej przez instytucję ogłaszającą nabór wniosków o dofinansowanie projektu.
- 14) W przypadku wszczęcia postępowania przed ogłoszeniem konkursu ocena, czy stopień upublicznienia zapytania ofertowego był wystarczający do uznania wydatku za kwalifikowalny, należy do właściwej instytucji będącej stroną umowy.
- 15) Zapytanie ofertowe może zostać zmienione przed upływem terminu składania ofert przewidzianym w zapytaniu ofertowym. W takim przypadku należy w opublikowanym zgodnie z pkt 12 lub 13 zapytaniu ofertowym uwzględnić informację o zmianie. Informacja ta powinna zawierać co najmniej: datę upublicznienia zmienianego zapytania ofertowego, a także opis dokonanych zmian. Zamawiający przedłuża termin składania ofert o czas niezbędny do wprowadzenia zmian w ofertach, jeżeli jest to konieczne z uwagi na zakres wprowadzonych zmian.
- 16) Treść pytań dotyczących zapytania ofertowego wraz z wyjaśnieniami zamawiającego publikowana jest zgodnie z pkt 12 lub 13.
- 17) Protokół postępowania o udzielenie zamówienia należy sporządzić w formie pisemnej. Protokół zawiera co najmniej:
 - a) wykaz wszystkich ofert, które wpłynęły w odpowiedzi na zapytanie ofertowe, wraz ze wskazaniem daty wpłynięcia oferty do zamawiającego,

²⁷Strona internetowa wskazana w komunikacie ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, przeznaczona do umieszczania zapytań ofertowych (<https://bazakonkurencyjnosci.funduszeuropejskie.gov.pl/>).

- b) informację o spełnieniu warunku, o którym mowa w pkt 2 lit. a,
- c) informację o spełnieniu warunków udziału w postępowaniu przez wykonawców, o ile takie warunki były stawiane,
- d) informację o wagach punktowych lub procentowych przypisanych do poszczególnych kryteriów oceny i sposobie przyznawania punktacji poszczególnym wykonawcom za spełnienie danego kryterium,
- e) wskazanie wybranej oferty wraz z uzasadnieniem wyboru,
- f) datę sporządzenia protokołu i podpis zamawiającego,
- g) następujące załączniki:
 - i. potwierdzenie upublicznienia zapytania ofertowego w sposób wskazany w pkt 12 lub 13 wraz ze zmianami w zapytaniu ofertowym, o których mowa w pkt 15, o ile zostały dokonane,
 - ii. złożone oferty,
 - iii. oświadczenia o braku powiązań z wykonawcami, którzy złożyli oferty, podpisane przez zamawiającego i osoby wykonujące w imieniu zamawiającego czynności związane z procedurą wyboru wykonawcy, w tym biorące udział w procesie oceny ofert (tj. powiązań, o których mowa pkt 2 lit. b).

18) Informację o wyniku postępowania upublicznia się w taki sposób, w jaki zostało upublicznione zapytanie ofertowe. Informacja o wyniku postępowania zawiera nazwę wybranego wykonawcy, jego siedzibę oraz cenę zamówienia. Na wniosek wykonawcy, który złożył ofertę, należy udostępnić wnioskodawcy protokół

postępowania o udzielenie zamówienia, z wyłączeniem części ofert stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa²⁸.

19) Po przeprowadzeniu procedury uregulowanej w niniejszej sekcji następuje zawarcie umowy z wykonawcą w formie pisemnej lub elektronicznej (wraz z kwalifikowanym podpisem elektronicznym). W przypadku, gdy zamawiający dopuszcza składanie ofert częściowych, postępowanie może zakończyć się zawarciem umowy na część zamówienia. W przypadku gdy wybrany wykonawca odstąpi od zawarcia umowy z zamawiającym, zamawiający zawiera umowę z kolejnym wykonawcą, który w postępowaniu o udzielenie zamówienia uzyskał kolejną najwyższą liczbę punktów.

20) Nie jest możliwe dokonywanie istotnych zmian²⁹ postanowień zawartej umowy w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy, chyba że:

a) zmiany zostały przewidziane w zapytaniu ofertowym w postaci jednoznacznych postanowień umownych, które określają ich zakres i charakter oraz warunki wprowadzenia zmian,

b) zmiany dotyczą realizacji dodatkowych dostaw, usług lub robót budowlanych od dotychczasowego wykonawcy, nieobjętych zamówieniem podstawowym, o ile stały się niezbędne i zostały spełnione łącznie następujące warunki:

i. zmiana wykonawcy nie może zostać dokonana z powodów ekonomicznych lub technicznych, w szczególności dotyczących zamienności lub

²⁸ Tajemnicę przedsiębiorstwa należy rozumieć zgodnie z przepisami o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913)).

²⁹ Zmianę uznaje się za istotną jeżeli zmienia ogólny charakter umowy, w stosunku do charakteru umowy w pierwotnym brzmieniu albo nie zmienia ogólnego charakteru umowy i zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności: zmiana wprowadza warunki, które, gdyby były postawione w postępowaniu o udzielenie zamówienia, to w tym postępowaniu wzięliby lub mogliby wziąć udział inni wykonawcy lub przyjęto by oferty innej treści, zmiana narusza równowagę ekonomiczną umowy na korzyść wykonawcy w sposób nieprzewidziany pierwotnie w umowie, zmiana znacznie rozszerza lub zmniejsza zakres świadczeń i zobowiązań wynikający z umowy lub polega na zastąpieniu wykonawcy, któremu zamawiający udzielił zamówienia, nowym wykonawcą, w przypadkach innych niż wymienione w lit. d.

- interoperacyjności sprzętu, usług lub instalacji, zamówionych w ramach zamówienia podstawowego,
- ii. zmiana wykonawcy spowodowałaby istotną niedogodność lub znaczne zwiększenie kosztów dla zamawiającego,
 - iii. wartość każdej kolejnej zmiany nie przekracza 50% wartości zamówienia określonej pierwotnie w umowie,
- c) zmiana nie prowadzi do zmiany charakteru umowy i zostały spełnione łącznie następujące warunki:
- i. konieczność zmiany umowy spowodowana jest okolicznościami, których zamawiający, działając z należytą starannością, nie mógł przewidzieć,
 - ii. wartość zmiany nie przekracza 50% wartości zamówienia określonej pierwotnie w umowie,
- d) wykonawcę, któremu zamawiający udzielił zamówienia, ma zastąpić nowy wykonawca:
- i. na podstawie postanowień umownych, o których mowa w lit. a,
 - ii. w wyniku połączenia, podziału, przekształcenia, upadłości, restrukturyzacji lub nabycia dotychczasowego wykonawcy lub jego przedsiębiorstwa, o ile nowy wykonawca spełnia warunki udziału w postępowaniu, nie zachodzą wobec niego podstawy wykluczenia oraz nie pociąga to za sobą innych istotnych zmian umowy,
 - iii. w wyniku przejęcia przez zamawiającego zobowiązań wykonawcy względem jego podwykonawców; w przypadku zmiany podwykonawcy, zamawiający może zawrzeć umowę z nowym podwykonawcą bez zmiany warunków realizacji zamówienia z uwzględnieniem dokonanych płatności z tytułu dotychczas zrealizowanych prac,

e) zmiana nie prowadzi do zmiany charakteru umowy a łączna wartość zmian jest mniejsza niż progi unijne w rozumieniu art. 3 Pzp³⁰ i jednocześnie jest mniejsza od 10% wartości zamówienia określonej pierwotnie w umowie w przypadku zamówień na usługi lub dostawy albo, w przypadku zamówień na roboty budowlane, jest mniejsza od 15% wartości zamówienia określonej pierwotnie w umowie.

6.6 Uprozczone metody rozliczania wydatków³¹

- 1) Decyzję o dopuszczalności i sposobie wdrożenia uproszczonych metod rozliczania wydatków, w tym innych niż określone w *Wytycznych*, podejmuje właściwa IZ PO z uwzględnieniem postanowień niniejszego podrozdziału, aktów delegowanych i wytycznych KE³², poprzez wprowadzenie odpowiednich uregulowań w SZOOP, regulaminie konkursu lub w dokumentacji dotyczącej projektu pozakonkursowego.
- 2) Uproszczonych metod rozliczania wydatków nie można stosować w przypadku, gdy realizacja projektu jest w całości zlecona wykonawcy.
- 3) Wydatki rozliczane za pomocą różnych uproszczonych metod można łączyć na poziomie projektu wyłącznie w przypadku, gdy każda z nich dotyczy innych kosztów.
- 4) Wydatki rozliczane za pomocą różnych uproszczonych metod można łączyć na poziomie projektu z wydatkami, które zostały faktycznie poniesione, wyłącznie w przypadku, gdy wydatki dotyczą innych kosztów oraz z zastrzeżeniem podrozdziału 6.7.

³⁰ Średni kurs PLN w stosunku do EUR stanowiący podstawę przeliczania wartości zamówień ustala się w oparciu o przepisy art. 3 Pzp.

³¹ Nie dotyczy projektów współfinansowanych z pomocy technicznej w ramach FS.

³² W szczególności wytyczne KE pn. *Wytyczne dotyczące form kosztów uproszczonych finansowanie w oparciu o stawki ryczałtowe, standardowe stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe na podstawie art. 67 i 68 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, art. 14 ust. 2–4 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013 oraz art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013* EGESIF_14-0017-final 6/10/2014.

- 5) Wyboru sposobu rozliczania wydatków dokonuje się, co do zasady, do momentu zawarcia umowy o dofinansowanie projektu. Wyjątkowo, wprowadzenie uproszczonych metod rozliczania wydatków na pozostałą część projektu dopuszczalne jest w przypadku projektów wieloletnich. W takich przypadkach okres, za który deklarowane są koszty faktycznie poniesione powinien być wyraźnie oddzielony od okresu, za który koszty są deklarowane na podstawie uproszczonych metod rozliczania wydatków, tak aby uniknąć podwójnego finansowania kosztów projektu.
- 6) Z zastrzeżeniem pkt 2, od 2 sierpnia 2019 r.³³ projekt współfinansowany ze środków EFRR lub EFS, którego wartość wsparcia publicznego (dofinansowania) wyrażona w PLN nie przekracza równowartości 100 tys. EUR³⁴, rozliczany jest obligatoryjnie za pomocą uproszczonych metod³⁵ (decyduje data podpisania umowy o dofinansowanie projektu). W przypadku zastosowania stawki ryczałtowej, o której mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. c, koszty, w stosunku do których stosuje się tę stawkę mogą być rozliczane na podstawie rzeczywiście ponoszonych wydatków. W przypadku, gdy IZ PO uzna, że obligatoryjne stosowanie uproszczonych metod w ramach tych projektów stwarza nieproporcjonalne obciążenie administracyjne, może wydłużyć ww. okres przejściowy o okres, jaki uzna za stosowny. Możliwość wydłużenia okresu przejściowego nie dotyczy projektów współfinansowanych ze

³³ 2 sierpnia 2018 r. to data wejścia w życie rozporządzenia finansowego zmieniającego rozporządzenie ogólne. Od 2 sierpnia 2018 r., zgodnie z art. 67(2a) rozporządzenia ogólnego, jest obowiązek stosowania uproszczonych metod rozliczania wydatków w ramach projektów współfinansowanych ze środków EFRR lub EFS, których wartość wsparcia publicznego (dofinansowania) nie przekracza 100 tys. EUR. Zgodnie z art. 152(7) rozporządzenia ogólnego, IZ może zdecydować o niestosowaniu art. 67(2a) przez maksymalny okres 12 miesięcy od 2 sierpnia 2018 r.

³⁴ Do przeliczenia ww. kwoty na PLN należy stosować miesięczny obrachunkowy kurs wymiany stosowany przez KE (kurs opublikowany w: http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/index_en.cfm) aktualny na dzień ogłoszenia konkursu w przypadku projektów konkursowych lub dzień ogłoszenia naboru w przypadku projektów pozakonkursowych.

³⁵ nie dotyczy projektów otrzymujących wsparcie w ramach pomocy państwa, które nie stanowi pomocy de minimis.

środków EFS, których wartość wsparcia publicznego (dofinansowania) wyrażona w PLN nie przekracza równowartości 50 tys. EUR³⁶.

6.6.1 Możliwe do stosowania uproszczone metody rozliczania wydatków

1) Do uproszczonych metod rozliczania wydatków zalicza się:

a) stawki jednostkowe³⁷,

w tym godzinowa stawka wynagrodzenia personelu projektu³⁸ liczona jako iloraz najbardziej aktualnych ostatnich udokumentowanych rocznych³⁹ kosztów zatrudnienia brutto przez 1720 godzin w przypadku osób pracujących w pełnym wymiarze czasu pracy lub przez odpowiedni proporcjonalny odsetek 1720 godzin w przypadku osób pracujących w niepełnym wymiarze czasu pracy⁴⁰; łączna liczba zadeklarowanych godzin na osobę w danym roku nie może przekraczać liczby godzin użytej do obliczenia tej stawki godzinowej,

b) kwoty ryczałtowe⁴¹,

c) stawki ryczałtowe, stanowiące określony procent jednej lub kilku kategorii kosztów⁴², w tym:

³⁶ Do przeliczenia ww. kwoty na PLN należy stosować miesięczny obrachunkowy kurs wymiany stosowany przez KE (kurs opublikowany w: http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/index_en.cfm) aktualny na dzień ogłoszenia konkursu w przypadku projektów konkursowych lub dzień ogłoszenia naboru w przypadku projektów pozakonkursowych.

³⁷ Zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. b rozporządzenia ogólnego.

³⁸ Zgodnie z art. 68a ust. 2-5 rozporządzenia ogólnego.

³⁹ W przypadku, gdy roczne koszty zatrudnienia brutto nie są dostępne, można je wyliczyć na podstawie dostępnych udokumentowanych kosztów zatrudnienia brutto lub umowy o pracę, odpowiednio dostosowanych do 12-miesięcznego okresu.

⁴⁰ Koszty zaangażowania osób, które pracują w niepełnym wymiarze czasu pracy na rzecz projektu, można obliczyć jako stały odsetek kosztów zatrudnienia brutto proporcjonalny do stałego odsetka godzin przepracowanych miesięcznie przy danym projekcie, bez obowiązku rejestracji czasu pracy. Pracodawca wydaje przeznaczony dla pracowników dokument określający ten stały odsetek godzin.

⁴¹ Zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. c rozporządzenia ogólnego.

⁴² Zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. d rozporządzenia ogólnego.

- i. stawka ryczałtowa w wysokości do 20% kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich innych niż koszty personelu projektu i innych osób fizycznych świadczących usługi w ramach projektu wykorzystana do pokrycia bezpośrednich kosztów personelu projektu i innych osób fizycznych świadczących usługi w ramach projektu, pod warunkiem że koszty bezpośrednio projektu nie obejmują zamówień na roboty budowlane, których wartość przekracza próg określony w art. 4 lit. a dyrektywy 2014/24/UE – bez konieczności udokumentowania jej wyliczenia⁴³,
 - ii. stawka ryczałtowa w wysokości do 40% kwalifikowalnych bezpośrednich kosztów personelu projektu i innych osób fizycznych świadczących usługi w ramach projektu wykorzystana do pokrycia pozostałych kosztów projektu – bez konieczności udokumentowania jej wyliczenia; wynagrodzenia i dodatki wypłacane uczestnikom projektu uznaje się za dodatkowe koszty kwalifikowalne nieobjęte stawką ryczałtową, które mogą być rozliczane na podstawie rzeczywiście ponoszonych wydatków⁴⁴,
 - iii. stawki ryczałtowe kosztów pośrednich, o których mowa w pkt 2.
- 2) W przypadku, gdy realizacja projektu prowadzi do powstania kosztów pośrednich, o których mowa w podrozdziale 7.5, IZ PO może określić w SZOOP, w regulaminie konkursu lub w dokumentacji dotyczącej projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym jeden z następujących sposobów ich obliczania według stawki ryczałtowej, o której mowa w pkt 1 lit. c⁴⁵:
- a) według stawki ryczałtowej w wysokości do 25% bezpośrednich wydatków kwalifikowalnych projektu, pod warunkiem, że stosowana stawka jest obliczana na podstawie rzetelnej, sprawiedliwej i weryfikowalnej metody obliczeń opracowanej przez IZ PO lub na podstawie metody stosowanej w ramach

⁴³ Zgodnie z art. 68a ust. 1 rozporządzenia ogólnego

⁴⁴ Zgodnie z art. 68b rozporządzenia ogólnego.

⁴⁵ Zgodnie z art. 68 rozporządzenia ogólnego.

projektów finansowanych w całości z krajowych środków publicznych (bez udziału środków UE), której zastosowanie będzie możliwe w przypadku podobnego rodzaju projektów i beneficjentów finansowanych ze środków UE,

b) według stawki ryczałtowej w wysokości do 15% bezpośrednich kwalifikowalnych kosztów związanych z zaangażowaniem personelu projektu lub innych osób fizycznych świadczących usługi w ramach projektu – bez konieczności udokumentowania jej wyliczenia,

c) według stawki ryczałtowej stosowanej do kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich na podstawie istniejących metod i odpowiednich stawek stosowanych w innych dziedzinach polityk UE w przypadku podobnego typu projektu i beneficjenta – pod warunkiem ich określenia w odpowiednich aktach delegowanych wydanych przez KE,

z zastrzeżeniem, że w przypadku projektów finansowanych z EFS stawki ryczałtowe zostały wskazane w podrozdziale 8.4 *Wytycznych*.

3) Stawki jednostkowe lub kwoty ryczałtowe są określane w:

a) niniejszych *Wytycznych* lub

b) innych wytycznych lub

c) aktach delegowanych KE lub

d) regulaminie konkursu lub

e) dokumentacji dotyczącej projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym,

z zastrzeżeniem pkt 4.

4) Stawka jednostkowa lub kwota ryczałtowa może być określona przez beneficjenta w projekcie budżetu i uzgodniona ex ante przez właściwą instytucję będącą stroną umowy na etapie zatwierdzania wniosku o dofinansowanie projektu, którego wartość wsparcia publicznego (dofinansowania) wyrażona w PLN nie przekracza

równowartości 100 tys. EUR⁴⁶, z zastrzeżeniem pkt 1 podrozdziału 8.5 *Wytycznych*.

5) Wyliczenia wydatków podlegających rozliczeniu na podstawie uproszczonych metod, o których mowa w pkt 1, należy dokonać w oparciu o jedną z poniższych metod:

a) sprawiedliwą, rzetelną i możliwą do zweryfikowania kalkulację dokonaną:

- i. na podstawie danych statystycznych lub innych obiektywnych danych lub oceny eksperckiej albo,
- ii. na podstawie zweryfikowanych danych historycznych beneficjentów, albo
- iii. w drodze zastosowania praktyki księgowej standardowo stosowanej przez danego beneficjenta,

b) projekt budżetu sporządzany dla projektu, którego wartość wsparcia publicznego (dofinansowania) wyrażona w PLN nie przekracza równowartości 100 tys. EUR⁴⁷, uzgodniony ex ante przez właściwą instytucję będącą stroną umowy,

c) zgodnie z zasadami wyliczania analogicznych stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych lub stawek ryczałtowych stosowanych w ramach polityk UE i dotyczących analogicznych typów projektów i beneficjentów,

d) zgodnie z zasadami wyliczania analogicznych stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych lub stawek ryczałtowych stosowanych w ramach systemów dotacji finansowanych w całości przez państwo członkowskie w przypadku podobnego rodzaju projektu i beneficjenta,

⁴⁶ Do przeliczenia ww. kwoty na PLN należy stosować miesięczny obrachunkowy kurs wymiany stosowany przez KE (kurs opublikowany w: http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/index_en.cfm) aktualny na dzień ogłoszenia konkursu w przypadku projektów konkursowych lub dzień ogłoszenia naboru w przypadku projektów pozakonkursowych.

⁴⁷ Do przeliczenia ww. kwoty na PLN należy stosować miesięczny obrachunkowy kurs wymiany stosowany przez KE (kurs opublikowany w: http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/index_en.cfm) aktualny na dzień ogłoszenia konkursu w przypadku projektów konkursowych lub dzień ogłoszenia naboru w przypadku projektów pozakonkursowych.

- e) na podstawie stawek określonych w rozporządzeniu ogólnym lub w innych dokumentach odnoszących się do danego funduszu,
 - f) na podstawie metody wyliczania stawek określonej w dokumentach odnoszących się do danego funduszu.
- 6) IZ PO dokonując wyliczenia stawki jednostkowej lub jednorodnej grupy stawek jednostkowych w oparciu o metodę, o której mowa w pkt 5 lit. a, jest zobowiązana sporządzić stosowną metodologię zawierającą co najmniej:
- a) szczegółowy zakres oraz cenę jednostkową stawki,
 - b) wskazanie typów operacji, do których zastosowanie ma stawka jednostkowa,
 - c) opis i definicję wskaźnika rozliczającego stawkę jednostkową,
 - d) źródło danych użytych do kalkulacji stawki jednostkowej, załączone dane źródłowe, miejsce ich przechowywania oraz wskazanie okresu, którego te dane dotyczą,
 - e) uzasadnienie, dlaczego proponowana metoda kalkulacji jest odpowiednia dla danej stawki jednostkowej,
 - f) opis sposobu kalkulacji stawki, w tym jakie przyjęto założenia w zakresie jakości lub ilości danych, a jeżeli to możliwe, także dowody statystyczne lub porównania,
 - g) informacje o dochodach, które mogą powstać w związku z zastosowaniem stawki jednostkowej oraz czy dochody te zostały uwzględnione przy kalkulacji wysokości stawki jednostkowej,
 - h) informacje, w jaki sposób zapewniono, że tylko wydatki kwalifikowalne uwzględniono w ramach stawki jednostkowej,
 - i) poziom *cross-financingu* i zakupu środków trwałych objętych stawką,

- j) sposób weryfikacji i rodzaj dokumentów potwierdzających wykonanie stawki jednostkowej,
- k) opis ryzyka związanego z wprowadzeniem stawki jednostkowej.

Adekwatną metodologię IZ PO sporządza dokonując wyliczenia kwoty ryczałtowej w oparciu o metodę, o której mowa w pkt 5 lit. a.

- 7) Kwoty ryczałtowe i stawki jednostkowe mogą podlegać indeksacji pod kątem dostosowania do poziomu kosztów cen rynkowych w oparciu o wskaźniki makroekonomiczne, zgodnie z metodologią przyjętą dla danej kwoty lub stawki przez IZ PO. Indeksacja nie dotyczy zawartych umów o dofinansowanie projektu.

6.6.2 Weryfikacja wydatków rozliczanych uproszczoną metodą

- 1) Szczegółowe warunki rozliczania kosztów w ramach danego projektu na podstawie uproszczonych metod określa umowa o dofinansowanie projektu.
- 2) Wydatki rozliczane uproszczoną metodą są traktowane jako wydatki poniesione. Nie ma obowiązku gromadzenia ani opisywania dokumentów księgowych w ramach projektu na potwierdzenie poniesienia wydatków rozliczanych uproszczoną metodą. Niemniej właściwa instytucja będąca stroną umowy zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie projektu do przedstawienia dokumentacji:
 - a) potwierdzającej osiągnięcie rezultatów, wykonanie produktów lub zrealizowanie działań zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie projektu – w przypadku stawek jednostkowych oraz kwot ryczałtowych, o których mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. a i b, lub
 - b) potwierdzającej rozliczenie kosztów będących podstawą do rozliczenia stawek ryczałtowych – w przypadku stawek ryczałtowych, o których mowa w sekcji 6.6.1 pkt 1 lit. c.
- 3) Weryfikacja wydatków rozliczanych za pomocą uproszczonych metod dokonywana

jest w oparciu o faktyczny postęp realizacji projektu i osiągnięte wskaźniki, przy czym:

- a) w przypadku stawek jednostkowych – weryfikacja wydatków polega na sprawdzeniu, czy działania zadeklarowane przez beneficjenta zostały zrealizowane i określone w umowie o dofinansowanie projektu wskaźniki produktu lub rezultatu osiągnięte; rozliczenie następuje według ustalonej stawki w zależności od faktycznie wykonanej ilości dóbr/usług w ramach danego projektu,
 - b) w przypadku kwot ryczałtowych – weryfikacja wydatków polega na sprawdzeniu, czy działania zadeklarowane przez beneficjenta zostały zrealizowane i określone w umowie o dofinansowanie projektu wskaźniki produktu lub rezultatu osiągnięte. Rozliczenie, co do zasady, jest uzależnione od zrealizowania danego działania, ale może być również dokonywane w etapach w zależności od specyfiki projektu, np. gdy w ramach projektu zakłada się realizację różnych etapów działania, które mogłyby być objęte kilkoma kwotami ryczałtowymi,
 - c) w przypadku stawek ryczałtowych – weryfikacja polega na sprawdzeniu, czy beneficjent prawidłowo zastosował określoną wysokość stawki ryczałtowej oraz czy prawidłowo wykazał kwotę wydatków będących podstawą wyliczenia stawek ryczałtowych.
- 4) Weryfikacji podlega zgodność dostarczonych produktów lub zrealizowanych usług/działań z założeniami określonymi we wniosku o dofinansowanie projektu.
- 5) W przypadku niezrealizowania założonych w umowie o dofinansowanie projektu wskaźników produktu lub rezultatu, płatności powinny ulec odpowiedniemu obniżeniu, przy czym:
- a) w przypadku stawek jednostkowych – za niezrealizowane lub niewłaściwie zrealizowane działania objęte stawką zapłata nie następuje,

- b) w przypadku kwot ryczałtowych – w przypadku niezrealizowania w pełni wskaźników produktu lub rezultatu objętych kwotą ryczałtową, dana kwota jest uznana za niekwalifikowalną (rozliczenie w systemie „spełnia – nie spełnia”),
 - c) w przypadku stawek ryczałtowych – rozliczenie następuje w oparciu o przedstawiane do rozliczenia wydatki będące podstawą wyliczenia stawek (na wysokość wydatków rozliczanych stawką ryczałtową mają wpływ również wszelkiego rodzaju pomniejszenia, np. korekty finansowe).
- 6) Właściwa instytucja będąca stroną umowy może weryfikować realizację działań i osiągnięcie wskaźników produktu lub rezultatu w ramach projektu podczas kontroli na miejscu lub wizyty monitoringowej.

6.7 Zakaz podwójnego finansowania

- 1) Niedozwolone jest podwójne finansowanie wydatków.
- 2) Podwójne finansowanie oznacza w szczególności:
 - a) całkowite lub częściowe, więcej niż jednokrotne poświadczenie, zrefundowanie lub rozliczenie tego samego wydatku w ramach dofinansowania lub wkładu własnego tego samego lub różnych projektów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych lub FS lub/oraz dotacji z krajowych środków publicznych,
 - b) otrzymanie na wydatki kwalifikowalne danego projektu lub części projektu bezzwrotnej pomocy finansowej z kilku źródeł (krajowych, unijnych lub innych) w wysokości łącznie wyższej niż 100% wydatków kwalifikowalnych projektu lub części projektu,
 - c) poświadczenie, zrefundowanie lub rozliczenie kosztów podatku VAT ze środków funduszy strukturalnych lub FS, a następnie odzyskanie tego podatku ze środków budżetu państwa na podstawie ustawy o VAT,
 - d) zakupienie środka trwałego z udziałem środków unijnych lub/oraz dotacji z krajowych środków publicznych, a następnie rozliczenie kosztów amortyzacji

tego środka trwałego w ramach tego samego projektu lub innych współfinansowanych ze środków UE,

- e) zrefundowanie wydatku poniesionego przez leasingodawcę na zakup przedmiotu leasingu w ramach leasingu finansowego, a następnie zrefundowanie rat opłacanych przez beneficjenta w związku z leasingiem tego przedmiotu,
- f) sytuacja, w której środki na prefinansowanie wkładu unijnego zostały pozyskane w formie kredytu lub pożyczki, które następnie zostały umorzone,
- g) objęcie kosztów kwalifikowalnych projektu jednocześnie wsparciem pożyczkowym i gwarancyjnym,
- h) zakup używanego środka trwałego, który w ciągu 7 poprzednich lat (10 lat dla nieruchomości) był współfinansowany ze środków UE lub/oraz dotacji z krajowych środków publicznych,
- i) rozliczenie tego samego wydatku w kosztach pośrednich oraz kosztach bezpośrednich projektu.

6.8 Cross-financing

- 1) EFRR może finansować w sposób komplementarny działania objęte zakresem pomocy z EFS, a EFS działania objęte zakresem pomocy z EFRR, co jest rozumiane jako *cross-financing*.
- 2) *Cross-financing* może dotyczyć wyłącznie takich kategorii wydatków, których poniesienie wynika z potrzeby realizacji danego projektu i stanowi logiczne uzupełnienie działań w ramach PO, z zastrzeżeniem pkt 2 podrozdziału 8.6. Przedmiotowe finansowanie powinno być powiązane wprost z głównymi zadaniami realizowanymi w ramach danego projektu.
- 3) Wartość wydatków w ramach *cross-financingu* nie może stanowić więcej niż 10% finansowania unijnego każdej osi priorytetowej PO, przy czym limit wydatków

w ramach *cross-financingu* na poziomie projektu, grupy projektów lub działania/poddziałania określa IZ PO w SZOOP.

- 4) W przypadku wydatków ponoszonych w ramach *cross-financingu*, stosuje się zasady komplementarnego funduszu.
- 5) Koszty, jakie zostaną poniesione w ramach *cross-financingu*, uwzględnione są w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu i podlegają rozliczeniu we wnioskach o płatność na zasadach określonych w danym PO.
- 6) Szczegółowe warunki rozliczania wydatków w ramach *cross-financingu* w ramach danego PO określa SZOOP lub umowa o dofinansowanie projektu, z zastrzeżeniem podrozdziału 8.6 pkt 5. Każdy z funduszy polityki spójności może wspierać operacje pomocy technicznej kwalifikowalne w ramach któregośkolwiek z pozostałych funduszy polityki spójności.

6.9 Dochód wygenerowany podczas realizacji projektu (do czasu jego ukończenia)

- 1) Dochody wygenerowane podczas realizacji projektu, które nie zostały wzięte pod uwagę w czasie jego zatwierdzenia, wykazuje się nie później niż w momencie złożenia wniosku o płatność końcową. Dochody te pomniejszają wydatki kwalifikowalne projektu, z zastrzeżeniem sytuacji, o której mowa w pkt 2.
- 2) W przypadku, gdy nie wszystkie koszty w ramach projektu są kwalifikowalne, dochód zostaje przyporządkowany proporcjonalnie (z zastrzeżeniem sytuacji, gdy możliwe jest bezpośrednio przyporządkowanie) do kwalifikowalnych i niekwalifikowalnych wydatków projektu.
- 3) W przypadku, gdy dochód związany z projektem został osiągnięty przy współudziale kosztów ponoszonych poza projektem i możliwe jest określenie udziału kosztów realizacji projektu w osiągnięciu tego dochodu, należy pomniejszyć wydatki kwalifikowalne o ten udział.

- 4) Za dochód nie uznaje się zatrzymanego wadium wpłaconego przez podmiot ubiegający się o realizację zamówienia, kar umownych (w tym kar za odstąpienie od umowy i kar za opóźnienie), zatrzymanych kaucji zwrotnych rozumianych jako sumy pieniężne złożone jako gwarancja dotrzymania zobowiązania, premii za otwarcie rachunku płatniczego, gwarancji bankowych oraz ulg z tytułu terminowego odprowadzania składek do ZUS/US. Płatności otrzymane przez beneficjenta w powyższych przypadkach nie pomniejszają wydatków kwalifikowalnych w ramach projektu.
- 5) Przepisów niniejszego podrozdziału, z wyłączeniem pkt 4, nie stosuje się, zgodnie z przepisem w art. 65 ust. 8 rozporządzenia ogólnego, w odniesieniu do:
- a) pomocy technicznej,
 - b) instrumentów finansowych,
 - c) pomocy zwrotnej udzielonej z zastrzeżeniem obowiązku spłaty środków w całości,
 - d) nagród,
 - e) projektów objętych zasadami pomocy publicznej, zaś w przypadku gdy projekt jest tylko częściowo objęty pomocą publiczną należy przyporządkować dochód wygenerowany podczas realizacji projektu do wydatków objętych oraz nieobjętych pomocą i odpowiednią część wydatków kwalifikowalnych nieobjętych pomocą publiczną pomniejszyć o odpowiednią część wygenerowanego dochodu,
 - f) projektów objętych kwotami ryczałtowymi lub stawkami jednostkowymi z zastrzeżeniem uwzględnienia dochodu ex ante,
 - g) projektów realizowanych w ramach wspólnego planu działania (ang. JAP – Joint Action Plan), o którym mowa w art.104 rozporządzenia ogólnego, z zastrzeżeniem uwzględnienia dochodu ex ante,
 - h) projektów, dla których łączne koszty kwalifikowalne nie przekraczają wyrażonej

w PLN równowartości 100 000 EUR, przeliczonej na PLN zgodnie z kursem wymiany EUR/PLN, stanowiącym średnią arytmetyczną kursów średnich miesięcznych Narodowego Banku Polskiego z ostatnich sześciu miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku o dofinansowanie projektu ⁴⁸,

- i) projektów generujących dochód po ukończeniu, zdefiniowanych w art. 61 rozporządzenia ogólnego.

⁴⁸ Kursy publikowane są na stronie www: http://www.nbp.pl/home.aspx?f=/kursy/kursy_archiwum.html

6.10 Wkład niepieniężny

- 1) Wkład niepieniężny stanowiący część lub całość wkładu własnego, wniesiony na rzecz projektu, stanowi wydatek kwalifikowalny, z zastrzeżeniem pkt 8.
- 2) Wkład niepieniężny powinien być wnoszony przez beneficjenta ze składników jego majątku lub z majątku innych podmiotów, jeżeli możliwość taka wynika z przepisów prawa oraz zostanie to ujęte w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu, lub w postaci świadczeń wykonywanych przez wolontariuszy.
- 3) Wkład niepieniężny, który w ciągu 7 poprzednich lat (10 lat dla nieruchomości), liczonych od daty rozliczenia, był współfinansowany ze środków unijnych lub/oraz dotacji z krajowych środków publicznych, jest niekwalifikowalny (podwójne finansowanie).
- 4) Warunki kwalifikowalności wkładu niepieniężnego są następujące:
 - a) wkład niepieniężny polega na wniesieniu (wykorzystaniu na rzecz projektu) nieruchomości, urządzeń, materiałów (surowców), wartości niematerialnych i prawnych, ekspertyz lub nieodpłatnej pracy wykonywanej przez wolontariuszy na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,
 - b) wartość wkładu niepieniężnego została należycie potwierdzona dokumentami o wartości dowodowej równoważnej fakturom lub innymi dokumentami pod warunkiem, że przewidują to zasady PO oraz z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich warunków wymienionych w tym podrozdziale,
 - c) wartość przypisana wkładowi niepieniężnemu nie przekracza stawek rynkowych,
 - d) wartość i dostarczenie wkładu niepieniężnego mogą być poddane niezależnej ocenie i weryfikacji,
 - e) w przypadku wykorzystania środków trwałych lub wartości niematerialnych i

prawnych na rzecz projektu, ich wartość określana jest proporcjonalnie do zakresu ich wykorzystania w projekcie, z uwzględnieniem zapisów podrozdziału 6.12,

- f) w przypadku wykorzystania nieruchomości na rzecz projektu jej wartość nie przekracza wartości rynkowej; ponadto wartość nieruchomości jest potwierdzona operatem szacunkowym sporządzonym przez uprawnionego rzeczoznawcę zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990, z późn. zm.) – aktualnym w momencie złożenia rozliczającego go wniosku o płatność (termin ważności sporządzonego dokumentu określa ww. ustawa),
- g) jeżeli wkładem własnym nie jest cała nieruchomość, a jedynie jej część (na przykład tylko sale), operat szacunkowy nie jest wymagany – w takim przypadku wartość wkładu wycenia się jako koszt amortyzacji lub wynajmu (stawkę może określać np. cennik danej instytucji),
- h) w przypadku wniesienia nieodpłatnej pracy spełnione są warunki, o których mowa w pkt 7.

5) Wydatki poniesione na wycenę wkładu niepieniężnego są kwalifikowalne.

6) W przypadku wniesienia wkładu niepieniężnego w postaci nieruchomości, dodatkowo zastosowanie ma podrozdział 7.3.

7) W przypadku nieodpłatnej pracy wykonywanej przez wolontariuszy, powinny zostać spełnione łącznie następujące warunki:

- a) wolontariusz jest świadomy charakteru swojego udziału w realizacji projektu (tzn. świadomy nieodpłatnego udziału),
- b) należy zdefiniować rodzaj wykonywanej przez wolontariusza nieodpłatnej pracy (określić jego stanowisko w projekcie); zadania wykonywane i wykazywane przez wolontariusza muszą być zgodne z tytułem jego nieodpłatnej pracy (stanowiska),

- c) wartość wkładu niepieniężnego w przypadku nieodpłatnej pracy wykonywanej przez wolontariusza określa się z uwzględnieniem ilości czasu poświęconego na jej wykonanie oraz średniej wysokości wynagrodzenia (wg stawki godzinowej lub dziennej) za dany rodzaj pracy obowiązującej u danego pracodawcy lub w danym regionie (wyliczonej np. w oparciu o dane GUS), lub płacy minimalnej określonej na podstawie obowiązujących przepisów, w zależności od zapisów wniosku o dofinansowanie projektu,
- d) wycena nieodpłatnej dobrowolnej pracy może uwzględniać wszystkie koszty, które zostałyby poniesione w przypadku jej odpłatnego wykonywania przez podmiot działający na zasadach rynkowych; wycena uwzględnia zatem koszt składek na ubezpieczenia społeczne oraz wszystkie pozostałe koszty wynikające z charakteru danego świadczenia, koszt podróży służbowych i diet albo innych niezbędnych kosztów ponoszonych przez wolontariusza związanych z wykonywaniem świadczeń na rzecz beneficjenta, o ile spełnione zostaną warunki określone w podrozdziale 6.15; wycena wykonywanego świadczenia przez wolontariusza może być przedmiotem odrębnej kontroli i oceny.
- 8) W przypadku wniesienia wkładu niepieniężnego do projektu, współfinansowanie z funduszy strukturalnych lub FS oraz innych środków publicznych (krajowych) nie będących wkładem własnym beneficjenta, nie może przekroczyć wartości całkowitych wydatków kwalifikowalnych pomniejszonych o wartość wkładu niepieniężnego.

$$\text{Kwota dofinansowania dla projektu z funduszy oraz innych środków publicznych (krajowych)} \leq \text{rzeczywiste całkowite wydatki kwalifikowalne} - \text{wkład niepieniężny}$$

- 9) W przypadku instrumentów finansowych wkład niepieniężny nie stanowi wydatku kwalifikowalnego, z wyjątkiem wkładu w postaci gruntów lub nieruchomości w ramach inwestycji wspierających rozwój obszarów wiejskich oraz miejskich lub rewitalizację obszarów miejskich, bądź podobnych inwestycji w infrastrukturę mających na celu zróżnicowanie działalności nierolniczej na obszarach wiejskich,

jeżeli dane grunty lub nieruchomości stanowią część inwestycji. Dodatkowo w takim przypadku zastosowanie ma podrozdział 7.3.

6.11 Opłaty finansowe, doradztwo i inne usługi związane z realizacją projektu

1) Niżej wymienione kategorie wydatków kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych oraz FS, o ile spełniają pozostałe warunki kwalifikowalności wydatków określone w *Wytycznych*:

a) następujące opłaty finansowe:

- i. wydatki związane z otwarciem oraz prowadzeniem wyodrębnionego na rzecz projektu subkonta na rachunku płatniczym beneficjenta lub odrębnego rachunku płatniczego przeznaczonego do obsługi projektu, o ile prowadzenie takiego rachunku jest wymagane przez IZ PO,
- ii. opłaty pobierane od dokonywanych transakcji płatniczych (krajowych lub zagranicznych), z wyjątkiem prowizji pobieranych w ramach wymiany walut, o których mowa w podrozdziale 6.3 pkt 1 lit. a *Wytycznych*,

b) wydatki poniesione na instrumenty zabezpieczające realizację umowy o dofinansowanie projektu, o ile ich poniesienie wymagane jest przez prawo krajowe lub unijne lub przez IZ PO,

c) wydatki poniesione na doradztwo związane z obsługą projektu:

- i. prawne, z wyjątkiem wydatków związanych z przygotowaniem i obsługą spraw sądowych, z zastrzeżeniem podrozdziału 6.3 pkt 1 lit. i,
- ii. finansowe,
- iii. techniczne,

d) wydatki poniesione na usługi w zakresie audytu i księgowości, o ile ich poniesienie jest wymagane przez IZ PO,

- e) opłaty notarialne,
- f) opłaty administracyjne związane z uzyskiwaniem wszelkiego rodzaju pozwoleń czy zgód niezbędnych do realizacji projektu, o ile faktycznie zostały poniesione przez beneficjenta (np. przyłączenia do sieci energetycznej),
- g) koszty ubezpieczeń lub gwarancji bankowych, o ile są wymagane przez przepisy prawa, bądź przez instytucje realizujące zadania w ramach PO (IZ PO, IP PO, IW PO), w tym koszty ubezpieczeń lub gwarancji bankowych zgodnie z postanowieniami Ogólnych warunków kontraktowych FIDIC, zawartymi w „Warunkach Kontraktu na urządzenia i budowę z projektowaniem” (wydanie FIDIC 1999) lub w „Warunkach Kontraktu na budowę” (wydanie FIDIC 1999), lub analogiczne w przypadku kontraktów realizowanych w oparciu o inne warunki kontraktowe niż FIDIC,
- h) wydatki na ewaluację, o ile ich poniesienie jest wymagane przez właściwą instytucję będącą stroną umowy, za zgodą IZ PO,
- i) wydatki poniesione z tytułu korzystania z infrastruktury udostępnionej w technologii chmury obliczeniowej.

2) Wydatki poniesione na ubezpieczenia nieobowiązkowe mogą być uznane za kwalifikowalne pod warunkiem, że tak stanowi SZOOP, wytyczne PT, o których mowa w rozdziale 4 pkt 2, regulamin konkursu lub dokumentacja dotycząca projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym. Zaleca się m.in. stosowanie ubezpieczeń w przypadku projektów realizowanych na terenach zagrożonych powodziami, co do których występuje uzasadniona obawa, że mogą zostać dotknięte skutkami powodzi.

- 3) Wydatki poniesione na ubezpieczenia mogą być kwalifikowalne jedynie w okresie realizacji projektu, tj. z wyłączeniem wydatków w fazie eksploatacyjnej (stanowiących koszty operacyjne projektu)⁴⁹.
- 4) W sytuacji uzyskania odszkodowania, środki powinny być w pierwszej kolejności przeznaczone na odtworzenie zniszczonej infrastruktury. W innym wypadku wszelkie korzyści finansowe uzyskane przez beneficjenta, w tym z tytułu wypłat ubezpieczenia związanego z projektem, muszą być zwrócone proporcjonalnie do wysokości udziału dofinansowania UE w wydatkach kwalifikowalnych projektu.

⁴⁹ Nie dotyczy wydatków poniesionych na podstawie Wytycznych PT, o których mowa w rozdziale 4 pkt 2.

6.12 Techniki finansowania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych

- 1) Koszty pozyskania środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do realizacji projektu mogą zostać uznane za kwalifikowalne, o ile we wniosku o dofinansowanie projektu zostanie uzasadniona konieczność pozyskania środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do realizacji projektu z zastosowaniem najbardziej efektywnej dla danego przypadku metody (zakup, amortyzacja, leasing itp.), uwzględniając przedmiot i cel danego projektu. Wymóg uzasadnienia pozyskania dotyczy wyłącznie środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych o wartości początkowej wyższej niż 10 000 PLN netto. Uzasadnienie nie musi być sporządzane indywidualnie do każdego środka trwałego oraz wartości niematerialnej i prawnej, tzn. może dotyczyć grupy środków trwałych czy wartości niematerialnych i prawnych o tym samym przeznaczeniu.
- 2) Uzasadnienie konieczności pozyskania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do realizacji projektu, o którym mowa w pkt 1, uwzględnia w szczególności:
 - a) okres realizacji projektu,
 - b) tożsame lub zbliżone do planowanych do pozyskania w ramach projektu środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne będące w posiadaniu beneficjenta, w tym środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne nabyte w ramach projektów współfinansowanych ze środków publicznych,
 - c) wybór metody pozyskania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do realizacji projektu.
- 3) Koszty pozyskania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych są wskazane w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu. IZ PO może określić w SZOOP, umowie o dofinansowanie projektu, regulaminie konkursu lub w dokumentacji dotyczącej wyboru projektów w trybie pozakonkursowym sposób

dokumentowania faktycznego wykorzystania środka trwałego oraz wartości niematerialnych i prawnych w ramach projektu.

- 4) W przypadku, gdy beneficjent, za zgodą właściwej IZ, IP lub IW, w ramach projektu samodzielnie wykonuje całość lub część prac związanych z wytworzeniem lub przetworzeniem posiadanych środków trwałych, związane z tymi pracami wydatki powinny być rozliczane na warunkach określonych w Podrozdziale 7.6 pkt 3-5⁵⁰.

6.12.1 Zakup środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych

- 1) Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, ze względu na sposób ich wykorzystania w ramach i na rzecz projektu, dzielą się na:
 - a) środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne bezpośrednio powiązane z przedmiotem projektu (np. wyposażenie pracowni komputerowych w szkole),
 - b) środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne wykorzystywane w celu wspomagania procesu wdrażania projektu (np. rzutnik na szkolenia).
- 2) Wydatki, o których mowa w pkt 1, mogą być uznane za kwalifikowalne pod warunkiem ich bezpośredniego wskazania we wniosku o dofinansowanie projektu wraz z uzasadnieniem konieczności ich zakupu, przy czym w ramach projektów współfinansowanych ze środków EFRR – wymóg uzasadniania konieczności zakupu nie dotyczy wyposażenia na stałe zainstalowanego, wpisanego do rejestru środków trwałych i traktowanego jako wydatki inwestycyjne, zgodnie z ustawą o rachunkowości.
- 3) Wydatki poniesione na zakup środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w pkt 1 lit. a, a także koszty ich dostawy, montażu i uruchomienia, mogą być kwalifikowalne w całości lub części swojej wartości zgodnie ze wskazaniem beneficjenta opartym o ich faktyczne wykorzystanie na potrzeby projektu. IZ PO może określić dodatkowe warunki kwalifikowalności zakupu środków trwałych, o których mowa w pkt 1 lit. a, w SZOOP, regulaminie konkursu lub

⁵⁰ nie dotyczy projektów współfinansowanych ze środków EFS.

umowie o dofinansowanie projektu. Warunki te mogą zostać określone również w Wytycznych PT, o których mowa w rozdziale 4 pkt 2.

- 4) Wydatki poniesione na zakup środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w pkt 1 lit. b, o wartości początkowej wyższej niż 10 000 PLN netto, mogą być kwalifikowalne wyłącznie w wysokości odpowiadającej odpisom amortyzacyjnym za okres, w którym były one wykorzystywane na rzecz projektu. W takim przypadku rozlicza się wydatki do wysokości odpowiadającej odpisom amortyzacyjnym i stosuje warunki i procedury określone w sekcji 6.12.2. W takim przypadku wartość środków trwałych nie wchodzi do limitu środków trwałych i *cross-financingu*.
- 5) Jeżeli środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, o których mowa w pkt 1 lit. b, wykorzystywane są także do innych zadań niż założone w projekcie, wydatki na ich zakup kwalifikują się do współfinansowania w wysokości odpowiadającej odpisom amortyzacyjnym dokonany w okresie realizacji projektu, proporcjonalnie do ich wykorzystania w celu realizacji projektu. W takim przypadku rozlicza się odpisy amortyzacyjne i stosuje sekcję 6.12.2.
- 6) W ramach projektów współfinansowanych ze środków EFS, dopuszczalny procentowy poziom wartości wydatków na zakup środków trwałych o wartości jednostkowej wyższej niż 10 000 PLN netto w ramach kosztów bezpośrednich projektu oraz wydatków w ramach *cross-financingu* określany jest przez IZ PO w PO lub w SZOOP, pod warunkiem zachowania zgodności z zapisami PO i rozporządzenia ogólnego oraz zasadności przyjęcia określonego poziomu w danym typie projektów. Wydatki ponoszone na zakup środków trwałych oraz *cross-financing* powyżej dopuszczalnej kwoty określonej w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu są niekwalifikowalne.
- 7) W ramach projektów współfinansowanych ze środków EFS środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne nabyte w ramach projektu są wykorzystywane po zakończeniu realizacji projektu na działalność statutową beneficjenta lub mogą zostać przekazane nieodpłatnie podmiotowi nie działającemu dla zysku.

- 8) Wydatki poniesione na zakup używanych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych są kwalifikowalne, jeśli spełnione są wszystkie wymienione poniżej warunki:
- a) sprzedający środek trwały wystawił deklarację określającą jego pochodzenie,
 - b) sprzedający środek trwały potwierdził w deklaracji, że dany środek nie był w okresie poprzednich 7 lat (10 lat w przypadku nieruchomości) współfinansowany z pomocy UE lub w ramach dotacji z krajowych środków publicznych,
 - c) cena zakupu używanego środka trwałego nie przekracza jego wartości rynkowej i jest niższa niż koszt podobnego nowego sprzętu.

6.12.2 Amortyzacja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych

- 1) Koszty amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, kwalifikują się do współfinansowania, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
- a) odpisy amortyzacyjne dotyczą środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które są niezbędne do prawidłowej realizacji projektu i bezpośrednio wykorzystywane do jego wdrażania,
 - b) kwalifikowalna wartość odpisów amortyzacyjnych odnosi się wyłącznie do okresu realizacji danego projektu i faktycznego wykorzystania środka trwałego w projekcie,
 - c) odpisy amortyzacyjne zostały dokonane zgodnie z właściwymi przepisami prawa krajowego,
 - d) wydatki poniesione na zakup środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych nie zostały zgłoszone jako wydatki kwalifikowalne projektu, ani też ich zakup nie był współfinansowany ze środków unijnych (dotyczy to sytuacji, w której beneficjent kupuje aktywa na potrzeby projektu, ale nie może zrefundować kosztów zakupu),

- e) odpisy amortyzacyjne dotyczą środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które zostały zakupione w sposób racjonalny i efektywny, tj. ich ceny nie są zawyżone w stosunku do cen i stawek rynkowych,
 - f) w przypadku, gdy środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne wykorzystywane są także w innych celach niż realizacja projektu, kwalifikowalna jest tylko ta część odpisu amortyzacyjnego, która odpowiada proporcji wykorzystania aktywów w celu realizacji projektu.
- 2) W przypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. f, wartość rezydualna (księgowa wartość likwidacyjna) środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych po zakończeniu realizacji projektu nie jest wydatkiem kwalifikowalnym.
 - 3) Odpisy amortyzacyjne mogą być kwalifikowalne do wysokości nabycia przedmiotu leasingu, o którym mowa w sekcji 6.12.3.

6.12.3 Leasing i inne techniki finansowania nie powodujące przeniesienia prawa własności lub natychmiastowego przeniesienia prawa własności

- 1) Do współfinansowania kwalifikują się wydatki poniesione w związku z zastosowaniem technik finansowania, które nie powodują natychmiastowego przeniesienia prawa własności do danego dobra na beneficjenta (podmiot użytkujący), w tym w szczególności wydatki poniesione w związku z zastosowaniem leasingu oraz IRU.
- 2) W zakresie projektów współfinansowanych z pomocy technicznej nie ma możliwości kwalifikowania wydatków poniesionych w związku z zastosowaniem IRU.
- 3) Do współfinansowania kwalifikują się wydatki poniesione w związku z następującymi formami leasingu:
 - a) leasing finansowy – istotą leasingu finansowego, zgodnie z KSR nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa”, jest taka umowa leasingu, w ramach której ryzyko oraz pożytki z tytułu korzystania z przedmiotu leasingu przeniesione są na leasingobiorcę (beneficjenta współfinansowanego projektu). Umowa ta często

zawiera opcję nabycia przedmiotu leasingu lub przewiduje minimalny okres leasingowy odpowiadający okresowi użytkowania aktywów, będących przedmiotem leasingu,

- b) leasing operacyjny – istotą leasingu operacyjnego, zgodnie z KSR nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa” , jest taka umowa leasingu, w ramach której ryzyko oraz pożytki z tytułu posiadania przedmiotu leasingu nie są zasadniczo w całości przeniesione na leasingobiorcę (beneficjenta), a okres użytkowania przedmiotu leasingu może być krótszy niż okres jego gospodarczej używalności (okres amortyzacji),
 - c) leasing zwrotny – istotą leasingu zwrotnego, zgodnie z KSR nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa”, jest powiązanie umowy leasingu z poprzedzającą ją umową sprzedaży. W przypadku zawarcia transakcji leasingu zwrotnego, beneficjent sprzedaje posiadane dobro firmie leasingowej i równocześnie uzyskuje prawo do jego dalszego użytkowania na warunkach ustalonych w umowie leasingu. Dzięki takiej operacji beneficjent, pomimo sprzedaży danego dobra leasingodawcy, nadal z niego korzysta, płacąc raty leasingowe związane z jego użytkowaniem.
- 4) W przypadku zastosowania w ramach projektu finansowania w drodze leasingu, wydatkiem kwalifikującym się do współfinansowania jest:
- a) w przypadku leasingu finansowego, alternatywnie:
 - i) kwota przypadająca na część raty leasingowej wystawionej na rzecz beneficjenta, związanej ze spłatą kapitału przedmiotu umowy leasingu, o ile we wniosku o dofinansowanie projektu beneficjent jest wskazany jako podmiot ponoszący wydatki, albo
 - ii) kwota przypadająca na fakturę nabycia przedmiotu leasingu, wystawiona na rzecz leasingodawcy, o ile we wniosku o dofinansowanie projektu leasingodawca jest wskazany przez beneficjenta jako podmiot upoważniony do poniesienia wydatku na zakup leasingowanego dobra. W tym przypadku zastosowanie mają postanowienia wytycznych, o których mowa w pkt 9 i 10,

- b) w przypadku leasingu operacyjnego – kwota przypadająca na część raty leasingowej wystawionej na rzecz beneficjenta, związanej ze spłatą kapitału przedmiotu umowy leasingu,
 - c) w przypadku leasingu zwrotnego – w zależności od ostatecznej formy jaką przybierze leasing zwrotny, wydatki, o których mowa w lit. a-b.
- 5) Dowodem faktycznego poniesienia wydatku jest dokument potwierdzający opłacenie raty leasingowej, z wyjątkiem rozwiązania, o którym mowa pkt 9.
- 6) Maksymalna kwota wydatków kwalifikowalnych nie może przekroczyć rynkowej wartości dobra będącego przedmiotem leasingu. Oznacza to, że kwota kwalifikująca się do współfinansowania nie może być wyższa, niż:
- a) kwota, na którą opiewa dowód zakupu wystawiony leasingodawcy przez dostawcę współfinansowanego dobra – w przypadku dóbr zakupionych nie wcześniej niż w okresie 12 miesięcy przed złożeniem przez beneficjenta wniosku o dofinansowanie projektu,
 - b) rynkowa wartość dobra będącego przedmiotem leasingu określona w wycenie sporządzonej przez uprawnionego rzeczoznawcę lub w wycenie sporządzonej w oparciu o metodologię przedstawioną przez beneficjenta – w przypadku dóbr zakupionych wcześniej niż w okresie 12 miesięcy przed złożeniem przez beneficjenta wniosku o dofinansowanie projektu. Wycena może zostać zastąpiona udokumentowaniem wyboru przedmiotu leasingu w procedurze przetargowej zapewniającej zachowanie uczciwej konkurencji. Decyzję dotyczącą dopuszczalnych sposobów wyceny dobra będącego przedmiotem leasingu podejmuje IZ PO.
- 7) Środki w ramach pomocy unijnej na realizację umów leasingu są wypłacane leasingobiorcy zgodnie z faktycznie spłacanymi ratami leasingu, z zastrzeżeniem pkt 9.

- 8) W przypadku, gdy okres obowiązywania umowy leasingu przekracza końcową datę kwalifikowalności wydatków, wydatkami kwalifikującymi się do współfinansowania są, z wyjątkiem rozwiązania, o którym mowa w pkt 9, wyłącznie raty leasingowe, których termin płatności przypada na okres ponoszenia wydatków kwalifikowalnych określonych w umowie o dofinansowanie projektu oraz faktycznie zapłacone w tym okresie.
- 9) W przypadku leasingu finansowego, do współfinansowania może kwalifikować się również wydatek poniesiony przez leasingodawcę na zakup dobra leasingowanego beneficjentowi w związku z realizacją projektu. Warunkiem umożliwiającym zakwalifikowanie tego wydatku jest wskazanie we wniosku o dofinansowanie projektu rozwiązania, o którym mowa w pkt 4 lit. a tiret ii, co stanowi jednocześnie upoważnienie dla firmy leasingowej do poniesienia wydatku na rzecz beneficjenta. W takim przypadku wydatki poniesione przez beneficjenta na opłacenie rat związanych z leasingiem tego dobra stanowią wydatki niekwalifikowalne.
- 10) W sytuacji, o której mowa w pkt 9, dowodem poniesienia wydatku jest faktura zakupu wystawiona na leasingodawcę lub równoważny dokument księgowy wraz z dokumentem potwierdzającym dokonanie płatności.
- 11) Część kapitałowa raty leasingowej, płacona przez leasingobiorcę w ramach leasingu zwrotnego, jest wydatkiem kwalifikującym się do współfinansowania. Należy jednak pamiętać, że współfinansowanie UE nie może posłużyć do ponownego nabycia danego dobra, jeśli jego zakup był wcześniej współfinansowany ze środków UE lub w ramach dotacji z krajowych środków publicznych.

6.12.3.1 Umowa IRU

- 1) W przypadku umowy IRU wydatek kwalifikowalny stanowi wyłącznie płatność zasadnicza poniesiona w okresie kwalifikowalności wydatków w projekcie.
- 2) Koszt utrzymania infrastruktury użytkowanej w drodze IRU w trakcie oraz po zakończeniu projektu ponoszony jest przez beneficjenta.

- 3) Warunkiem umożliwiającym zastosowanie przedmiotowej techniki finansowania jest udowodnienie, iż jest ona najbardziej uzasadniona ekonomicznie (najkorzystniejsza z punktu widzenia celów projektu).
- 4) W zależności od szczegółowych postanowień, umowę IRU można również kształtować jako specyficzną umowę leasingu operacyjnego lub umowę leasingu finansowego⁵¹.

6.12.3.2 Inne techniki finansowania

Wydatki poniesione w związku z zastosowaniem innych technik finansowania kwalifikują się do współfinansowania z funduszy strukturalnych i FS, jeśli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) wydatki związane z zastosowaniem technik finansowania zostaną wskazane we wniosku o dofinansowanie projektu oraz zostaną odpowiednio udokumentowane w toku realizacji projektu,
- b) zastosowanie tych technik finansowania jest najbardziej efektywną metodą pozyskania danego dobra.

6.13 Podatek od towarów i usług (VAT) oraz inne podatki i opłaty

- 1) Podatki i inne opłaty, w szczególności podatek VAT, mogą być uznane za wydatki kwalifikowalne tylko wtedy, gdy brak jest prawnej możliwości ich odzyskania na mocy prawodawstwa krajowego.
- 2) Warunek określony w pkt 1 oznacza, iż zapłacony podatek VAT może być uznany za wydatek kwalifikowalny wyłącznie wówczas, gdy beneficjentowi ani żadnemu innemu podmiotowi zaangażowanemu w projekt lub wykorzystującemu do działalności opodatkowanej produkty będące efektem realizacji projektu, zarówno

⁵¹ Szersze wyjaśnienia oraz skutki zastosowania konstrukcji takich umów znajdują się w opinii prawnej *Wyjaśnienie statusu kwalifikowalności opłat za dzierżawę, w tym IRU, w Programie Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej oraz 16 regionalnych programach operacyjnych, wyjaśniające jednocześnie czym jest IRU*, przygotowanej na zlecenie Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dostępne na stronie www.polskaszerokopasmowa.pl

w fazie realizacyjnej jak i operacyjnej, zgodnie z obowiązującym prawodawstwem krajowym, nie przysługuje prawo (tzn. brak jest prawnych możliwości) do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego lub ubiegania się o zwrot VAT. Posiadanie wyżej wymienionego prawa (potencjalnej prawnej możliwości) wyklucza uznanie wydatku za kwalifikowalny, nawet jeśli faktycznie zwrot nie nastąpił, np. ze względu na nie podjęcie przez podmiot czynności zmierzających do realizacji tego prawa.

- 3) Za posiadanie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, o którym mowa w pkt 2, nie uznaje się możliwości określonej w art. 113 ustawy o VAT.
- 4) W SZOOP, umowie o dofinansowanie projektu, regulaminie konkursu lub dokumentacji dotyczącej projektu pozakonkursowego, IZ PO może wyłączyć możliwość kwalifikowania VAT w odniesieniu do określonych obszarów danego PO, w szczególności osi priorytetowych, działań, rodzajów projektów, typów beneficjentów, a nawet w odniesieniu do poszczególnych projektów.
- 5) IZ może podjąć decyzję, zgodnie z którą VAT będzie kwalifikowalny jedynie dla części projektu. W takiej sytuacji beneficjent jest zobowiązany zapewnić przejrzysty system rozliczania projektu, tak aby nie było wątpliwości w jakiej części oraz w jakim zakresie VAT może być uznany za kwalifikowalny.
- 6) Biorąc pod uwagę, iż prawo do obniżenia VAT należnego o VAT naliczony może powstać zarówno w okresie realizacji projektu, jak i po jego zakończeniu, właściwa instytucja będąca stroną umowy zapewnia, aby beneficjenci, którzy zaliczą VAT do wydatków kwalifikowalnych, zobowiązali się dołączyć do wniosku o dofinansowanie projektu „Oświadczenie o kwalifikowalności VAT”, którego wzór opracowuje IZ PO. Oświadczenie składa się z dwóch integralnych części. W ramach pierwszej części beneficjent oświadcza, iż w chwili składania wniosku o dofinansowanie projektu nie może odzyskać w żaden sposób poniesionego kosztu VAT, którego wysokość została określona w odpowiednim punkcie wniosku o dofinansowanie projektu (fakt ten decyduje o kwalifikowalności VAT). Natomiast w części drugiej beneficjent

zobowiązuje się do zwrotu zrefundowanej ze środków unijnych części VAT, jeżeli zaistnieją przesłanki umożliwiające odzyskanie tego podatku. „Oświadczenie o kwalifikowalności VAT” podpisane przez beneficjenta powinno stanowić załącznik do zawieranej z beneficjentem umowy o dofinansowanie projektu.

- 7) IZ PO zapewnia, aby podpisanie umowy o dofinansowanie projektu z beneficjentem, który zaliczył VAT do wydatków kwalifikowalnych, było uwarunkowane podpisaniem oświadczenia, o którym mowa w pkt 6.
- 8) W przypadku instrumentów finansowych zastosowanie ma sekcja 6.18.1 pkt 6.

6.14 Kwalifikowalność działań informacyjno-promocyjnych

- 1) Wydatki związane z działaniami informacyjno-promocyjnymi mogą stanowić wydatki kwalifikowalne w ramach realizowanych projektów.
- 2) Wydatki, o których mowa w pkt 1, ponoszone są zgodnie z warunkami i procedurami określonymi w *Wytycznych* oraz pozostałymi warunkami i procedurami określonymi przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie informacji i promocji.

6.15 Koszty związane z angażowaniem personelu projektu⁵²

- 1) Koszty związane z wynagrodzeniem personelu projektu mogą być kwalifikowalne w ramach projektu, o ile wynika to ze specyfiki projektu, na warunkach określonych w *Wytycznych* lub w SZOOP .
- 2) Wydatki związane z wynagrodzeniem personelu projektu są ponoszone zgodnie z przepisami krajowymi, w szczególności zgodnie z ustawą z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.
- 3) Kwalifikowalnymi składnikami wynagrodzenia personelu projektu są wynagrodzenie brutto oraz koszty ponoszone przez pracodawcę zgodnie z właściwymi przepisami

⁵² Postanowienia podrozdziału nie dotyczą projektów finansowanych ze środków pomocy technicznej.

prawa krajowego, w szczególności składki na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, odpisy na ZFŚS oraz wydatki ponoszone na Pracowniczy Program Emerytalny zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 686).

- 4) W ramach wynagrodzenia personelu projektu niekwalifikowalne są:
- a) wpłaty dokonywane przez pracodawców zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, z późn. zm.) na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwany dalej „PFRON”,
 - b) świadczenia realizowane ze środków ZFŚS dla personelu projektu,
 - c) koszty ubezpieczenia cywilnego funkcjonariuszy publicznych za szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu władzy publicznej,
 - d) nagrody jubileuszowe i odprawy pracownicze dla personelu projektu,
 - e) koszty składek i opłat fakultatywnych, niewymaganych obowiązującymi przepisami prawa krajowego, chyba że:
 - i. zostały przewidziane w regulaminie pracy lub regulaminie wynagradzania danej instytucji lub też innych właściwych przepisach prawa pracy oraz
 - ii. zostały wprowadzone w danej instytucji co najmniej 6 miesięcy przed złożeniem wniosku o dofinansowanie projektu, oraz
 - iii. potencjalnie obejmują wszystkich pracowników danej instytucji, a zasady ich odprowadzania/przyznawania są takie same w przypadku personelu zaangażowanego do realizacji projektów oraz pozostałych pracowników beneficjenta.

- 5) Dodatkowe wynagrodzenie roczne personelu projektu, wynikające z przepisów prawa pracy w rozumieniu art. 9 § 1 ustawy Kodeks pracy, może być kwalifikowalne w ramach projektu w proporcji, w której wynagrodzenie pracownika jest rozliczane w ramach projektu.
- 6) Niekwalifikowalne jest wynagrodzenie personelu projektu zatrudnionego jednocześnie na podstawie stosunku pracy w instytucji uczestniczącej w realizacji PO, tj. w IZ PO lub w instytucji, do której IZ PO delegowała zadania związane z zarządzaniem PO, gdy zachodzi konflikt interesów lub podwójne finansowanie, o którym mowa w podrozdziale 6.7. Konflikt interesów jest rozumiany jako naruszenie zasady bezinteresowności i bezstronności poprzez w szczególności: wykonywanie zadań mających związek lub kolidujących ze stanowiskiem służbowym, wykonywanie zadań mających negatywny wpływ na sprawy prowadzone w ramach obowiązków służbowych, prowadzenie szkoleń, o ile mogłoby to mieć negatywny wpływ na bezstronność prowadzenia spraw służbowych.
- 7) Osoba upoważniona do dysponowania środkami dofinansowania projektu oraz podejmowania wiążących decyzji finansowych w imieniu beneficjenta nie może być osobą prawomocnie skazaną za przestępstwo przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wiarygodności dokumentów lub za przestępstwo skarbowe, co beneficjent weryfikuje na podstawie oświadczenia tej osoby przed jej zaangażowaniem do projektu. W przypadku, gdy beneficjent upoważnił do dysponowania środkami finansowymi projektu osoby, wobec których wymóg niekaralności jest wymogiem kwalifikacyjnym wynikającym z odrębnych przepisów (np. art. 6 ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych), składanie oświadczenia nie jest wymagane.
- 8) Wydatki związane z zaangażowaniem zawodowym personelu projektu w projekcie lub projektach są kwalifikowalne, o ile:
 - a) obciążenie z tego wynikające nie wyklucza możliwości prawidłowej i efektywnej realizacji wszystkich zadań powierzonych danej osobie,

- b) łączne zaangażowanie zawodowe personelu projektu, niezależnie od formy zaangażowania, w realizację wszystkich projektów finansowanych z funduszy strukturalnych i FS oraz działań finansowanych z innych źródeł, w tym środków własnych beneficjenta i innych podmiotów, nie przekracza 276 godzin miesięcznie. Do ww. limitu wlicza się okres urlopu wypoczynkowego oraz czas niezdolności do pracy wskutek choroby⁵³.

Spełnienie warunków, o których mowa w lit. a i b, należy zweryfikować przed zaangażowaniem osoby do projektu (przedmiotowej weryfikacji można dokonać posiłkując się pisemnym oświadczeniem złożonym przez osobę mającą być zaangażowaną do projektu). Warunki te powinny być spełnione w całym okresie kwalifikowania wynagrodzenia danej osoby w tym projekcie, przy czym w przypadku wystąpienia nieprawidłowości w zakresie spełnienia warunku, o którym mowa w lit. b, za niekwalifikowalne należy uznać wynagrodzenie personelu projektu (w całości lub w części) w tym projekcie, w ramach którego zaangażowanie personelu projektu spowodowało naruszenie tego warunku.

- 9) Właściwa instytucja będąca stroną umowy zapewnia, że beneficjent zobowiązuje się w umowie o dofinansowanie projektu do wprowadzania na bieżąco następujących danych do systemu informatycznego⁵⁴ w zakresie angażowania personelu projektu, w celu potwierdzenia spełnienia warunków określonych w *Wytycznych*:
- a) dane dotyczące personelu projektu, w tym: nr PESEL, imię, nazwisko,
 - b) dane dotyczące formy zaangażowania personelu w ramach projektu: stanowisko, forma zaangażowania w projekcie, data zaangażowania do projektu, okres zaangażowania osoby w projekcie, wymiar etatu lub godzin pracy,

⁵³ Do limitu nie wlicza się natomiast innych nieobecności pracownika takich jak urlop bezpłatny, rodzicielski i macierzyński.

⁵⁴ Przez system informatyczny rozumie się Centralny system informatyczny (SL 2014) lub lokalny system informatyczny (LSI). W przypadku stosowania LSI, właściwa instytucja będąca stroną umowy jest zobowiązana do transferu danych wprowadzanych przez beneficjenta do Centralnego systemu informatycznego (SL 2014) w terminach wynikających z *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej*.

- c) dane dotyczące faktycznego czasu pracy w danym miesiącu kalendarzowym, ze szczególnością wskazującą na rok, miesiąc, dzień i godziny zaangażowania ze szczególnością „od (...) do (...)”, w przypadku, gdy dokumenty związane z zaangażowaniem nie wskazują na godziny pracy.

- 10) Wydatki na wynagrodzenie personelu projektu są kwalifikowalne pod warunkiem, że ich wysokość odpowiada stawkom faktycznie stosowanym u beneficjenta poza projektami współfinansowanymi z funduszy strukturalnych i FS na analogicznych stanowiskach lub na stanowiskach wymagających analogicznych kwalifikacji. Dotyczy to również pozostałych składników wynagrodzenia personelu, w tym nagród i premii.
- 11) W przypadku projektów partnerskich nie jest dopuszczalne angażowanie jako personelu projektu pracowników partnerów przez beneficjenta i odwrotnie.
- 12) Koszty delegacji służbowych oraz koszty związane z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych personelu projektu mogą być kwalifikowalne, gdy zostały uwzględnione w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu jako niezbędne dla prawidłowej realizacji projektu.

6.15.1 Stosunek pracy

- 1) Umowa o pracę obejmuje wszystkie zadania wykonywane przez pracownika beneficjenta pełniącego rolę personelu projektu, co jest udokumentowane zgodnie z pkt 2 lit. c. Tym samym, nie jest możliwe angażowanie pracownika do realizacji zadań w ramach projektu na podstawie stosunku cywilnoprawnego⁵⁵, z wyjątkiem umów, w wyniku których następuje wykonanie oznaczonego dzieła. Jeżeli jednak szczególne przepisy dotyczące zatrudniania danej grupy pracowników (np. ustawa Karta Nauczyciela – w przypadku nauczycieli szkół) uniemożliwiają wykonywanie przez nich zadań w ramach projektu na podstawie stosunku pracy, właściwa instytucja będąca stroną umowy może wyrazić zgodę na ich zaangażowanie przez

⁵⁵ nie dotyczy projektów badawczo-rozwojowych.

beneficjenta na podstawie stosunku cywilnoprawnego w ramach danego projektu z uwzględnieniem warunków określonych w podrozdziale 6.5.

- 2) Wydatki na wynagrodzenie personelu projektu są kwalifikowalne, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:
 - a) pracownik jest zatrudniony lub oddelegowany do zadań związanych bezpośrednio z realizacją projektu,
 - b) okres zatrudnienia lub oddelegowania pracownika jest kwalifikowalny wyłącznie do końcowej daty kwalifikowalności wydatków wyznaczonej w umowie o dofinansowanie projektu; powyższe nie oznacza, że stosunek pracy nie może trwać dłużej niż okres realizacji projektu,
 - c) zatrudnienie lub oddelegowanie do pełnienia zadań związanych z realizacją projektów jest odpowiednio udokumentowane postanowieniami umowy o pracę lub zakresem czynności służbowych pracownika lub opisem stanowiska pracy; przez odpowiednie udokumentowanie należy rozumieć m.in. wskazanie w ww. dokumentach zadań, które dana osoba będzie wykonywała w ramach projektu.
- 3) Jeżeli stosunek pracy pracownika beneficjenta tylko w części obejmuje zadania w ramach projektu (np. na $\frac{1}{2}$ etatu, $\frac{1}{4}$ etatu w ramach projektu), wydatki związane z wynagrodzeniem w ramach projektu są kwalifikowalne, o ile:
 - a) zadania związane z realizacją projektu zostaną wyraźnie wyodrębnione w umowie o pracę lub zakresie czynności służbowych pracownika lub opisie stanowiska pracy,
 - b) zakres zadań związanych z realizacją projektu stanowi podstawę do określenia proporcji faktycznego zaangażowania pracownika w realizację projektu w stosunku do czasu pracy wynikającego z umowy o pracę tego pracownika,
 - c) wydatek związany z wynagrodzeniem personelu projektu odpowiada proporcji, o której mowa w lit. b, chyba że zakres odpowiedzialności, złożoność lub

poziom wymaganych kompetencji na danym stanowisku uzasadnia różnicę w udziale wydatku do czasu pracy wynikającego ze stosunku pracy.

4) Nagrody (z wyłączeniem nagrody jubileuszowej) i premie mogą być kwalifikowalne, o ile są spełnione łącznie następujące warunki:

- a) zostały przewidziane w regulaminie pracy lub regulaminie wynagradzania danej instytucji lub innych właściwych przepisach prawa pracy,
- b) zostały wprowadzone w danej instytucji co najmniej 6 miesięcy przed złożeniem wniosku o dofinansowanie projektu,
- c) potencjalnie obejmują wszystkich pracowników danej instytucji, a zasady ich przyznawania są takie same w przypadku personelu zaangażowanego do realizacji projektów oraz pozostałych pracowników beneficjenta,
- d) przyznawane są w związku z realizacją zadań w ramach projektu na podstawie stosunku pracy.

5) Dodatek do wynagrodzenia może być kwalifikowalny, o ile spełnione zostaną łącznie następujące warunki:

- a) możliwość jego przyznania wynika bezpośrednio z prawa pracy,
- b) został przewidziany w regulaminie pracy lub regulaminie wynagradzania danej instytucji lub innych właściwych przepisach prawa pracy,
- c) został wprowadzony w danej instytucji co najmniej 6 miesięcy przed złożeniem wniosku o dofinansowanie projektu, przy czym nie dotyczy to przypadku, gdy możliwość przyznania dodatku wynika z aktów prawa powszechnie obowiązującego,
- d) potencjalnie obejmuje wszystkich pracowników danej instytucji, a zasady jego przyznawania są takie same w przypadku personelu zaangażowanego do realizacji projektów oraz pozostałych pracowników beneficjenta,

- e) jest kwalifikowalny wyłącznie w okresie zaangażowania danej osoby do projektu,
- f) jego wysokość uzależniona jest od zakresu dodatkowych obowiązków⁵⁶ i wynika z zatwierdzonego wniosku o dofinansowanie projektu.

Dodatek może być przyznany jako wyłączne wynagrodzenie za pracę w projekcie, jak i uzupełnienie wynagrodzenia rozliczanego w ramach projektu. W przypadku wykonywania zadań w kilku projektach beneficjenta pracownikowi przyznawany jest wyłącznie jeden dodatek rozliczany proporcjonalnie do jego zaangażowania w dany projekt.

- 6) Koszty wyposażenia stanowiska pracy są kwalifikowalne (z zastrzeżeniem sekcji 6.12.1), gdy wymiar czasu pracy personelu projektu wynosi co najmniej ½ etatu.

6.15.2 Osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą będąca beneficjentem

- 1) Koszt zaangażowania osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą będącej beneficjentem jest kwalifikowalny pod warunkiem wyraźnego wskazania tej formy zaangażowania oraz określenia zakresu obowiązków tej osoby w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu.
- 2) Koszt, o którym mowa w pkt 1, wynika z zatwierdzonego wniosku o dofinansowanie projektu.
- 3) Koszt, o którym mowa w pkt 1, jest dokumentowany notą księgową.
- 4) Postanowienia niniejszej sekcji mają zastosowanie również do osób współpracujących w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

⁵⁶ Przez „zakres dodatkowych obowiązków” należy rozumieć zarówno nowe obowiązki służbowe, nie wynikające z dotychczasowego zakresu zadań, jak i zwiększenie zaangażowania w ramach dotychczasowych obowiązków służbowych pracownika.

6.16 Rozliczanie efektów projektu

- 1) Właściwa instytucja będąca stroną umowy zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie projektu do osiągnięcia i zachowania wskaźników produktu oraz rezultatu zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie projektu.
- 2) Nieosiągnięcie lub niezachowanie wskaźników, o których mowa w pkt 1, może oznaczać nieprawidłowość oraz skutkować nałożeniem korekty finansowej. IZ PO określa w SZOOP lub w umowie o dofinansowanie projektu sposób weryfikacji i metodę zatwierdzania stopnia osiągnięcia wskaźników w ramach danego PO, z zastrzeżeniem podrozdziału 8.8.
- 3) Warunki monitorowania wskaźników, o których mowa w pkt 1, określa IZ PO na podstawie wytycznych w zakresie trybu i zakresu sprawozdawczości oraz w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych.

6.17 Projekty partnerskie

- 1) Wybór partnerów w projekcie następuje zgodnie z art. 33 ustawy wdrożeniowej.
- 2) Wydatki poniesione w ramach projektu przez partnera, który nie został wybrany zgodnie z ustawą wdrożeniową, mogą być uznane za niekwalifikowalne przez właściwą instytucję będącą stroną umowy, przy czym wysokość wydatków niekwalifikowalnych uwzględnia stopień naruszenia przepisów ustawy.
- 3) W ramach projektów partnerskich nie jest dopuszczalne wzajemne zlecenie (za wynagrodzeniem płaconym między partnerami) usług, dostaw towarów i robót budowlanych lub realizacji zadań przez personel projektu.

6.18 Zasady kwalifikowalności wydatków w ramach instrumentów finansowych

6.18.1 Wydatki kwalifikowalne

- 1) Wydatkami kwalifikowalnymi w ramach instrumentów finansowych są:
 - a) płatności dokonane na rzecz ostatecznych odbiorców,
 - b) zasoby zaangażowane w ramach umów gwarancyjnych, zaległych lub takich, których termin zapadalności już upłynął, w celu pokrycia ewentualnych strat wynikających z żądania wypłaty środków z gwarancji,
 - c) dotacje, dotacje na spłatę odsetek lub dotacje na opłaty gwarancyjne stosowane w połączeniu z instrumentami finansowymi w ramach tego samego projektu,
 - d) koszty zarządzania lub opłaty za zarządzanie poniesione do wysokości limitów określonych w art. 13 rozporządzenia delegowanego KE (UE) nr 480/2014 z dnia 3 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013, ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. Urz. UE L 138 z 13.05.2014, str. 5, z późn. zm.).
- 2) Za wydatki kwalifikowalne w ramach instrumentów finansowych mogą zostać uznane także wydatki, o których mowa w sekcji 6.1.2, przewidziane do poniesienia po zakończeniu okresu kwalifikowalności.
- 3) Wydatki kwalifikowalne w ramach wsparcia na rzecz ostatecznych odbiorców obejmują jedynie inwestycje, które w dniu podjęcia decyzji inwestycyjnej nie zostały fizycznie ukończone lub w pełni wdrożone, z wyjątkiem sytuacji opisanej w pkt 4.

- 4) W przypadku inwestycji infrastrukturalnych mających na celu wspieranie rozwoju obszarów miejskich lub rewitalizację obszarów miejskich, bądź podobnych inwestycji w infrastrukturę mających na celu zróżnicowanie działalności nierolniczej na obszarach wiejskich, wsparcie z instrumentów finansowych może obejmować kwotę konieczną do reorganizacji portfela dłużnego w odniesieniu do infrastruktury stanowiącej część nowej inwestycji, do maksymalnej wysokości 20% całkowitej kwoty wsparcia programu z instrumentu finansowego dla inwestycji.
- 5) Wydatki kwalifikowalne nie obejmują wkładu niepieniężnego, z wyjątkiem wkładu w postaci gruntów lub nieruchomości w odniesieniu do inwestycji mających na celu wspieranie rozwoju obszarów miejskich lub rewitalizację obszarów miejskich, jeżeli dane grunty lub nieruchomości stanowią część inwestycji. W tym przypadku dodatkowo zastosowanie ma podrozdział 7.3.
- 6) Nie jest brany pod uwagę do celów określania kwalifikowalności wydatków w ramach instrumentów finansowych sposób traktowania VAT na poziomie inwestycji ostatecznego odbiorcy, tzn. nie podlega rozpatrzeniu możliwość odzyskania przez niego podatku VAT. Niemniej, w przypadku określonym w pkt 1 sekcji 6.18.2 do dotacji stosuje się podrozdział 6.13.

6.18.2 Wydatki kwalifikowalne w przypadku łączenia instrumentów finansowych z dotacjami

- 1) Instrumenty finansowe mogą być łączone z dotacjami:
 - a) w ramach tego samego projektu,
 - b) w ramach dwóch różnych projektów.
- 2) Wsparcie, o którym mowa w pkt 1, może obejmować także ten sam przedmiot wydatku pod warunkiem, że suma wszystkich połączonych form wsparcia nie przekracza całkowitej kwoty tego wydatku.
- 3) W przypadku określonym w pkt 1 lit. a, zastosowanie mają przepisy dotyczące kwalifikowalności wydatków określone dla instrumentów finansowych.

- 4) W przypadku określonym w pkt 1 lit. b, zastosowanie mają przepisy dotyczące kwalifikowalności wydatków właściwe dla danej formy finansowego wsparcia inwestycji i prowadzona jest oddzielna ewidencja zapewniająca, iż wydatki kwalifikowalne w ramach instrumentu finansowego są odrębne od wydatków kwalifikowalnych w ramach dotacji.

6.18.3 Wydatki kwalifikowalne w ramach kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie

- 1) Koszty zarządzania obejmują pozycje kosztów bezpośrednich lub pośrednich wypłaconych na podstawie dowodów poniesienia wydatków, opłaty za zarządzanie odnoszą się natomiast do uzgodnionej ceny świadczonych usług ustalonej w konkurencyjnym procesie rynkowym.
- 2) Koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie wyliczane są według metodyki opartej na wynikach. Koszty te nie przekraczają progów określonych w art. 13 rozporządzenia delegowanego.
- 3) Koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie mogą obejmować opłaty manipulacyjne. Jednakże takie opłaty nie są kwalifikowalne, jeśli są pobierane w części lub w całości od ostatecznych odbiorców.
- 4) Koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie, w tym te związane z pracami przygotowawczymi dotyczącymi instrumentu finansowego przed podpisaniem umowy o dofinansowanie projektu, są kwalifikowalne od daty zawarcia umowy o dofinansowanie projektu.

6.18.4 Kryteria kwalifikowalności w ramach wsparcia przedsiębiorstw

- 1) Jeśli instrumenty finansowe są ustanowione w celu wspierania finansowania przedsiębiorstw, w tym w szczególności MŚP, takie kwalifikowalne wsparcie ukierunkowane jest w szczególności na:
 - a) tworzenie nowych przedsiębiorstw,

- b) dostarczanie kapitału początkowego (tj. kapitału załączkowego i kapitału na rozruch),
- c) kapitał na rozszerzenie działalności przedsiębiorstwa (np. rozwój przedsiębiorstwa, zwiększenie zatrudnienia lub zasobów środków trwałych),
- d) kapitał na wzmocnienie podstawowej działalności przedsiębiorstwa (np. działania mające na celu stabilizację i zachowanie pozycji na rynku lub wzmocnienie mocy produkcyjnych),
- e) realizację nowych projektów (np. budowa nowej infrastruktury, nowe kampanie marketingowe),
- f) przechodzenie na nowe rynki (np. ekspansja produktowa lub usługowa, ekspansja geograficzna),
- g) przechodzenie na nowe rozwiązania (np. nowe patenty lub produkty)

- w każdym przypadku bez uszczerbku dla obowiązujących w UE zasad pomocy publicznej i zgodnie ze szczegółowymi zasadami dotyczącymi poszczególnych funduszy.

2) Wsparcie, o którym mowa w pkt 1, może obejmować inwestycje w:

- a) środki trwałe,
- b) kapitał obrotowy,
- c) koszty przekazania praw własności (jeżeli ma ono miejsce między niezależnymi względem siebie podmiotami),
- d) wartości niematerialne i prawne.

3) Wsparcie, o którym mowa w pkt 1, może obejmować także koszty przekazania praw własności w przedsiębiorstwach, jeżeli takie przekazanie ma miejsce między niezależnymi inwestorami.

6.19 Projekty grantowe⁵⁷

- 1) Zasady realizacji projektów grantowych określa ustawa wdrożeniowa oraz umowa o dofinansowanie projektu.
- 2) W przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFS grantobiorca to jednocześnie uczestnik projektu w rozumieniu pkt 1 lit. y rozdziału 3.
- 3) W projektach grantowych wydatek kwalifikowalny stanowią:
 - a) granty rozliczone przez beneficjenta projektu grantowego zgodnie z umową o powierzenie grantu oraz procedurami dotyczącymi realizacji projektu grantowego, zatwierdzonymi przez właściwą instytucję będącą stroną umowy,
 - b) inne wydatki, o ile jest to zgodne z celami projektu.
- 4) Granty, o których mowa w pkt 3 lit. a, mogą być uznane za kwalifikowalne, o ile:
 - a) grantobiorcy zostali wybrani w sposób przejrzysty, zgodnie z zasadami wynikającymi z ustawy wdrożeniowej,
 - b) działania grantobiorców zrealizowane zostały w okresie kwalifikowalności wydatków,
 - c) zostały wyliczone w sposób racjonalny i efektywny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów.
- 5) O ile jest to uzasadnione, umowa o powierzenie grantu może określać ewentualny zakres obowiązywania warunków kwalifikowalności określonych w *Wytycznych* w odniesieniu do wydatków ponoszonych przez grantobiorców.
- 6) Do grantobiorcy mają zastosowanie warunki i procedury określone w podrozdziale 6.13.

⁵⁷ nie dotyczy projektów Rozwoju Lokalnego Kierowanego przez Społeczność (RLKS).

7 ROZDZIAŁ – SZCZEGÓŁOWE ZASADY KWALIFIKOWALNOŚCI WYDATKÓW DLA EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU ROZWOJU REGIONALNEGO ORAZ FUNDUSZU SPÓJNOŚCI

Warunki i procedury kwalifikowalności przedstawione w rozdziale 7 obowiązują w odniesieniu do wszystkich wydatków poniesionych w ramach projektów współfinansowanych ze środków EFRR oraz FS, z wyłączeniem projektów pomocy technicznej.

7.1 Zasięg geograficzny kwalifikowalności dla EFRR oraz FS

- 1) IZ PO może zgodzić się, aby projekt był realizowany poza obszarem objętym PO, ale na terytorium UE, pod warunkiem, że spełnione są jednocześnie wszystkie następujące warunki:
 - a) projekt przynosi korzyść dla obszaru objętego PO,
 - b) łączna kwota przydzielona w ramach PO projektom zlokalizowanym poza obszarem objętym PO nie przekracza 15% wsparcia z EFRR lub FS na poziomie osi priorytetowej,
 - c) komitet monitorujący wyraził zgodę na projekt lub rodzaje projektów, których to dotyczy,
 - d) obowiązki instytucji zarządzających PO w odniesieniu do zarządzania, kontroli i audytu projektu są pełnione przez organy odpowiedzialne za PO, w ramach którego udziela się wsparcia danemu projektowi, lub organy te zawierają umowy z organami na obszarze, na którym dany projekt jest realizowany.
- 2) W przypadku projektów dotyczących działań promocyjnych wydatki mogą być ponoszone poza terytorium UE, pod warunkiem, że projekt przynosi korzyść dla obszaru objętego programem oraz obowiązki IZ PO w odniesieniu do zarządzania, kontroli i audytu projektu są pełnione przez organy odpowiedzialne za PO, w ramach którego udziela się wsparcia danemu projektowi, lub organy te zawierają umowy z

organami na obszarze, na którym dany projekt jest realizowany.

7.2 Przygotowanie projektu

- 1) Pod warunkiem, że projekt kwalifikuje się do wsparcia w ramach PO, za kwalifikowalne mogą być uznane niezbędne wydatki poniesione na przygotowanie projektu, w szczególności:
 - a) wydatki poniesione na opracowanie lub aktualizację dokumentacji niezbędnej do realizacji projektu (w tym biznes plan, studium wykonalności lub ich elementy, mapy lub szkice sytuujące projekt),
 - b) wydatki poniesione na opłaty związane z uzyskaniem niezbędnych decyzji administracyjnych na etapie przygotowania przedsięwzięcia,
 - c) wydatki poniesione na nadzór nad przygotowaniem dokumentacji.
- 2) Wydatki, o których mowa w pkt 1, kwalifikują się w proporcji, w jakiej odnoszą się do realizowanego projektu.
- 3) Niezbędne wydatki związane z przygotowaniem wniosku o zmianę umowy o dofinansowanie projektu wraz z koniecznymi dokumentami (w tym studium wykonalności, analizą finansową, raportem oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko) mogą być uznane za kwalifikowalne, jeśli właściwa instytucja będąca stroną umowy zaakceptuje wniosek o zmianę, a umowa zostanie aneksowana. W takim przypadku wydatki poniesione na przygotowanie wniosku o zmianę należy wskazać jako integralną część nowego zakresu projektu we wniosku o zmianę oraz w aneksie do umowy o dofinansowanie projektu.

7.3 Zakup nieruchomości

- 1) Łączna kwota wydatków kwalifikowalnych związanych bezpośrednio z nabyciem nieruchomości opisanych w niniejszym podrozdziale oraz podrozdziale 6.10, a więc w szczególności:

- a) wydatków poniesionych na nabycie nieruchomości zarówno zabudowanych, jak i niezabudowanych (w tym poniesionych na odszkodowania za przejęte nieruchomości),
 - b) wydatków poniesionych na obowiązkowy wykup nieruchomości oraz obowiązkowe odszkodowania wynikające z ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania zgodnie z art. 135 – 136 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.) – warunkiem koniecznym zamieszczenia we wniosku o dofinansowanie projektu tych wydatków jest zakończenie postępowania w sprawie oddziaływania na środowisko oraz uzyskanie uchwały właściwego organu w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania (art. 135 ustawy - Prawo ochrony środowiska),
 - c) wydatków poniesionych na nabycie prawa użytkowania wieczystego,
 - d) wkładu niepieniężnego w postaci nieruchomości bądź prawa użytkowania wieczystego nieruchomości,
 - e) wydatków poniesionych na nabycie innych tytułów prawnych do nieruchomości (np. najem, dzierżawa, użytkowanie),
 - f) innych wydatków przewidzianych przepisami prawa krajowego (np. zwiększenie odszkodowania za opuszczenie nieruchomości zabudowanej zgodnie z ustawą z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363, z późn.zm.), zwaną dalej „specustawą drogową” lub z ustawą z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1043, z późn. zm.),
- nie może przekraczać 10% całkowitych wydatków kwalifikowalnych projektu⁵⁸, przy czym w przypadku terenów przemysłowych oraz terenów opuszczonych, na których znajdują się budynki, limit ten wynosi 15%. Podniesienie wysokości

⁵⁸ Metodologia wyliczenia kosztu kwalifikowalnego została przedstawiona w załączniku do *Wytycznych*.

przedmiotowego limitu może mieć miejsce także w przypadku projektów związanych z ochroną środowiska naturalnego – decyzja w przedmiotowej kwestii należy do IZ PO/IP PO/IW PO i podejmowana jest nie później, niż na etapie oceny wniosku o dofinansowanie projektu.

Wydatki kwalifikowalne w kategorii „Zakup nieruchomości”	$\leq 1/9 \times$	całkowite wydatki kwalifikowalne dla projektu (z wyłączeniem wydatków w kategorii „Zakup nieruchomości”)
--	-------------------	--

- 2) Limit, o którym mowa w pkt 1, weryfikowany jest na etapie oceny wniosku o dofinansowanie projektu oraz na etapie weryfikacji wniosku o płatność końcową. Nie ma on zastosowania do:
 - a) wydatków związanych z nabyciem nieruchomości uregulowanych w sekcji 7.3.1,
 - b) wydatków poniesionych na obowiązkowe odszkodowania wynikające z ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, niezwiązane z koniecznością wykupu nieruchomości,
 - c) wydatków związanych z adaptacją lub remontem budynku,
 - d) wydatków o których mowa w pkt 8.
- 3) Zakup nieruchomości kwalifikuje się do współfinansowania, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
 - a) cena nabycia nie przekracza wartości rynkowej nieruchomości, a jej wartość potwierdzona jest operatem szacunkowym sporządzonym przez uprawnionego rzeczoznawcę w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami; wartość nieruchomości powinna być określona na dzień jej zakupu zgodnie z art. 156 ust. 3 tej ustawy,
 - b) nabyta nieruchomość jest niezbędna do realizacji projektu i kwalifikowana wyłącznie w zakresie, w jakim jest wykorzystana do celów realizacji projektu, zgodnie z przeznaczeniem określonym w umowie o dofinansowanie projektu,

- c) zakup nieruchomości został przewidziany we wniosku o dofinansowanie projektu i uwzględniony w umowie o dofinansowanie projektu.
- 4) Jeżeli nieruchomość stanowi własność beneficjenta, jego jednostki organizacyjnej czy też podmiotu powiązanego z nim osobowo lub kapitałowo, może zostać rozliczona w projekcie wyłącznie w formie wkładu niepieniężnego. Niedozwolony jest zakup nieruchomości, który wiąże się koniecznością zapłaty przez beneficjenta na swoją rzecz lub jego jednostki organizacyjnej.
 - 5) Wydatki poniesione na odszkodowania w związku z realizacją inwestycji celu publicznego, w przypadku wywłaszczenia dotychczasowego jej właściciela z prawa własności nieruchomości bądź ograniczenia prawa własności lub korzystania, kwalifikują się do współfinansowania ze środków PO na warunkach określonych w niniejszym podrozdziale.
 - 6) Wydatki poniesione na odszkodowania w związku z realizacją inwestycji celu publicznego w przypadku wypowiedzenia umów najmu, dzierżawy, użyczenia, wygaśnięcia trwałego zarządu, wygaśnięcia użytkowania wieczystego i rozwiązania użytkowania mogą być uznane za kwalifikowalne, jeżeli zostaną spełnione odpowiednio warunki, o których mowa w niniejszym podrozdziale.
 - 7) Warunkiem uznania za kwalifikowalne wydatków poniesionych na odszkodowania jest ustalenie wysokości tych odszkodowań zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
 - 8) W przypadku, gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa odszkodowanie za nieruchomość obejmuje obok wartości zabudowanego gruntu także wartość składników roślinnych lub innych naniesień (np. ogrodzenie, tory, urządzenia budowlane, itp.) na nim się znajdujących, to wydatek poniesiony na odszkodowanie za składniki roślinne nieruchomości lub inne naniesienia również może być uznany za kwalifikowalny.
 - 9) Wydatki związane z adaptacją lub remontem budynku mogą być uznane za kwalifikowalne jedynie w przypadku, gdy jest to niezbędne dla realizacji projektu

oraz zostanie opisane we wniosku o dofinansowanie projektu i wskazane w umowie o dofinansowanie projektu.

- 10) Koszt wyburzenia budynków (w przypadku naniesień – koszt ich likwidacji) znajdujących się na nieruchomościach niezbędnych do realizacji inwestycji może stanowić wydatek kwalifikowany w projekcie.
- 11) W przypadku realizacji inwestycji celu publicznego, za kwalifikowalne mogą być uznane zaliczki wypłacane na podstawie właściwych przepisów prawa (np. na podstawie art. 12 ust. 5a specustawy drogowej) na poczet nabycia nieruchomości.

7.3.1 Wydatki związane z nabyciem nieruchomości

- 1) Wydatki bezpośrednio związane z nabyciem nieruchomości (jeśli nabycie nieruchomości stanowi wydatek kwalifikowalny), takie jak wydatki poniesione w związku ze sporządzeniem dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, wynagrodzenie rzeczoznawcy (np. wydatek związany ze sporządzeniem operatu szacunkowego) oraz opłaty notarialne stanowią wydatki kwalifikowalne.
- 2) W przypadku, gdy jedynie część wydatku poniesionego na nabycie nieruchomości może być uznana za kwalifikowalną, wydatki związane z nabyciem nieruchomości mogą być uznane za kwalifikowalne na następujących warunkach:
 - a) proporcjonalnie do udziału wydatku kwalifikowalnego na nabycie nieruchomości w całkowitym wydatku na nabycie nieruchomości – w przypadku wydatków związanych z nabyciem nieruchomości, których wysokość ustala się proporcjonalnie do wartości nieruchomości (np. opłaty notarialne),
 - b) w pełnej wysokości – w przypadku, gdy poniesienie wydatku było wyłącznie rezultatem wypełniania wymogów dotyczących realizacji PO (np. wydatki związane z wykonaniem operatu szacunkowego w przypadku, gdy w innych okolicznościach nie byłoby to wymagane).
- 3) Wydatki związane z uzyskaniem prawa dostępu do terenu budowy podczas realizacji projektu, w tym praw do terenu np. na potrzeby zaplecza budowy, czy

tymczasowego posadowienia urządzeń, będą mogły być uznane za kwalifikowalne, jeżeli będą niezbędne do realizacji projektu i nie są wnoszone na rzecz beneficjenta lub jego jednostki organizacyjnej.

- 4) Wydatki związane z odszkodowaniami za utracone zbiory i naprawą szkód, niezbędne wydatki związane z opłatami lub odszkodowaniami za czasowe zajęcie części nieruchomości w trakcie realizacji projektu oraz należności i opłaty roczne z tytułu wyłączenia gruntów z produkcji rolnej i leśnej oraz odszkodowania z tytułu przedwczesnego wyrębu drzewostanu w odniesieniu do gruntów leśnych, będą mogły być uznane za kwalifikowalne, jeżeli będą niezbędne do realizacji projektu.

7.3.2 Nabycie prawa użytkowania wieczystego

- 1) Przez wydatki poniesione na nabycie prawa użytkowania wieczystego należy rozumieć:
 - a) pierwszą opłatę za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste oraz opłaty roczne wnoszone przez okres użytkowania wieczystego (w okresie kwalifikowania wydatków dla danego projektu) – nabycie pierwotne prawa użytkowania wieczystego – albo
 - b) wydatek poniesiony na nabycie prawa użytkowania wieczystego na rynku wtórnym.
- 2) Wydatki, o których mowa w pkt 1, mogą być uznane za kwalifikowalne, jeżeli zostaną spełnione łącznie następujące warunki:
 - a) nieruchomość, w odniesieniu do której nabyto prawo użytkowania wieczystego, jest niezbędna dla realizacji projektu i zostanie bezpośrednio wykorzystana do jego realizacji. W związku z powyższym nawet jeśli np. ze względów własnościowych nie jest możliwe nabycie prawa użytkowania wieczystego jedynie tej części nieruchomości, która będzie wykorzystana bezpośrednio do realizacji projektu, ale konieczne jest nabycie prawa do dodatkowej powierzchni, to ta część wydatku na nabycie prawa użytkowania wieczystego, która dotyczy

- części nieruchomości niewykorzystanej bezpośrednio do realizacji projektu, nie może zostać uznana za wydatek kwalifikowalny,
- b) wartość nieruchomości będąca podstawą ustalenia opłat z tytułu użytkowania wieczystego nie przekracza wartości rynkowej tej nieruchomości i, w przypadku wydatków, o których mowa w pkt 1 lit. a, została potwierdzona operatem szacunkowym,
 - c) wydatek zadeklarowany jako kwalifikowalny nie przekracza wartości rynkowej prawa użytkowania wieczystego, potwierdzonej operatem szacunkowym (w przypadku wydatków, o których mowa w pkt 1 lit. b),
 - d) nabycie prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości zostało przewidziane we wniosku o dofinansowanie projektu i wskazane w umowie o dofinansowanie projektu,
 - e) w przypadku równoczesnego zakupu budynków i innych zabudowań położonych na nieruchomości będącej przedmiotem użytkowania wieczystego, do wydatków poniesionych na zakup tych budynków albo zabudowań zastosowanie mają warunki dotyczące zakupu nieruchomości określone w podrozdziale 7.3 pkt 3,
 - f) wydatki są zgodne z postanowieniami umowy w sprawie oddania nieruchomości w użytkowanie wieczyste.
- 3) Wydatki poniesione na odszkodowania w związku z realizacją inwestycji celu publicznego kwalifikują się do współfinansowania ze środków PO na warunkach określonych w podrozdziale 7.3 pkt 5-8.
- 4) Do wydatków bezpośrednio związanych z nabyciem prawa użytkowania wieczystego należy stosować odpowiednio postanowienia sekcji 7.3.1.
- 5) W przypadku wykorzystania dla realizacji projektu nieruchomości, do których beneficjent posiada prawo użytkowania wieczystego, obowiązują wszystkie warunki dotyczące trwałości projektu, opisane w podrozdziale 5.3.

7.3.3 Nabycie innych tytułów prawnych do nieruchomości

- 1) Przez wydatki poniesione na nabycie innego tytułu prawnego do nieruchomości należy rozumieć:
 - a) wydatki poniesione na nabycie ograniczonych praw rzeczowych do nieruchomości (użytkowanie, służebności gruntowe, służebność przesyłu),
 - b) wydatki poniesione na nabycie tytułów prawnych o charakterze obligacyjnym (np. najem, dzierżawa) oraz
 - c) wydatki poniesione na opłaty z tytułu oddania nieruchomości w trwały zarząd.
- 2) Wydatki, o których mowa w pkt 1, mogą być uznane za kwalifikowalne, jeżeli zostaną spełnione łącznie następujące warunki:
 - a) tytuł prawny jest zgodny z wymaganiami właściwej instytucji w odniesieniu do dopuszczalnych tytułów prawnych dla danego rodzaju inwestycji,
 - b) nieruchomość, w odniesieniu do której nabyto dane prawo, jest niezbędna dla realizacji projektu i zostanie bezpośrednio wykorzystana do realizacji projektu. W związku z powyższym, nawet jeśli np. ze względów własnościowych nie jest możliwe nabycie prawa jedynie tej części nieruchomości, która będzie wykorzystana bezpośrednio do realizacji projektu, ale konieczne jest nabycie prawa do dodatkowej powierzchni, to ta część wydatku na nabycie prawa, która dotyczy części nieruchomości nie wykorzystanej bezpośrednio do realizacji projektu, nie może zostać uznana za wydatek kwalifikowalny,
 - c) suma płatności dokonanych w okresie realizacji projektu nie przekracza rynkowej wartości tej nieruchomości – na wniosek uprawnionej instytucji beneficjent jest zobowiązany do przedstawienia dokumentów potwierdzających spełnienie tego wymogu (np. operat szacunkowy lub inny dokument umożliwiający obiektywną ocenę spełnienia tego warunku),

- d) wydatek zadeklarowany jako kwalifikowalny nie przekracza wartości rynkowej tego prawa, za okres którego dotyczy – na wniosek uprawnionej instytucji beneficjent jest zobowiązany do przedstawienia dokumentów potwierdzających spełnienie tego wymogu (np. operat szacunkowy lub inny dokument umożliwiający obiektywną ocenę spełnienia tego warunku),
 - e) wydatek zadeklarowany jako kwalifikowalny dotyczy kwot przypadających do zapłaty za okres kwalifikowania wydatków (i rzeczywiście zapłaconych w tym okresie). Warunek ten nie ma zastosowania do ustanowienia służebności gruntowej lub służebności przesyłu, za jednorazowym wynagrodzeniem należnym i rzeczywiście zapłaconym w okresie kwalifikowania wydatków,
 - f) nabycie określonego tytułu prawnego do nieruchomości zostało przewidziane we wniosku o dofinansowanie projektu i wskazane w umowie o dofinansowanie projektu,
 - g) wydatki są zgodne z postanowieniami umowy lub decyzji stanowiącej podstawę nabycia określonego tytułu prawnego.
- 3) Do wydatków bezpośrednio związanych z nabyciem określonego tytułu prawnego należy stosować odpowiednio postanowienia sekcji 7.3.1.
- 4) Wydatki poniesione na odszkodowania w związku z realizacją inwestycji celu publicznego kwalifikują się do współfinansowania na warunkach określonych w podrozdziale 7.3 pkt 5-8.
- 5) Należy zwrócić uwagę, iż w przypadku wykorzystania dla realizacji projektu nieruchomości, do których beneficjent posiada inny tytuł prawny, obowiązują wszystkie warunki dotyczące trwałości projektu, opisane w podrozdziale 5.3.

7.4 Wydatki operacyjne

- 1) Wydatki operacyjne, czyli wydatki ponoszone w fazie eksploatacji inwestycji, nie są kwalifikowalne, chyba że wynika to z zaakceptowanego przez właściwą instytucję będącą stroną umowy wniosku o dofinansowanie projektu, przy czym jest to zależne

od przedmiotu i specyfiki projektu (przykładowo do wydatków operacyjnych, które nie mogą być uznane za kwalifikowalne, zalicza się wydatki poniesione na wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w eksploatacyjnej fazie inwestycji, wydatki na produkty podlegające szybkiemu zużyciu, wydatki na części zamienne, energię oraz środki chemiczne do wykorzystania podczas fazy eksploatacyjnej inwestycji), a wydatki zostały poniesione w okresie kwalifikowalności wydatków w ramach projektu określonym w umowie o dofinansowanie projektu.

- 2) Wydatki na sprawdzenie i przetestowanie sprzętu nabytego w ramach projektu oraz na szkolenie personelu obsługującego, jak również tzw. asysta techniczna zapewniana przez producenta w pierwszym okresie eksploatacji zakupionego sprzętu, niezbędne dla realizacji projektu, mogą być uznane za kwalifikowalne w ramach właściwej kategorii wydatków, z którą są związane (m.in. roboty budowlane, sprzęt i wyposażenie), o ile zostały poniesione w okresie kwalifikowalności wydatków w ramach projektu określonym w umowie o dofinansowanie projektu.

7.5 Koszty pośrednie

- 1) Koszty pośrednie to koszty niezbędne do realizacji projektu, ale nie dotyczą bezpośrednio głównego przedmiotu projektu.
- 2) Koszty pośrednie mogą być kwalifikowalne w ramach projektu, o ile tak stanowią *Wytyczne*, SZOOP, regulamin konkursu, dokumentacja dotycząca projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym lub umowa o dofinansowanie projektu.
- 3) Katalog kosztów pośrednich w ramach PO definiuje właściwa IZ PO. Katalog ten może obejmować w szczególności:
 - a) koszty koordynatora lub kierownika projektu oraz innego personelu bezpośrednio zaangażowanego w zarządzanie, rozliczanie, monitorowanie projektu lub prowadzenie innych działań administracyjnych w projekcie, w tym w szczególności koszty wynagrodzenia tych osób, ich delegacji służbowych i szkoleń oraz koszty związane z wdrażaniem polityki równych szans przez te

osoby,

- b) koszty zarządu (wynagrodzenia osób uprawnionych do reprezentowania jednostki, których zakresy czynności nie są przypisane wyłącznie do projektu, np. kierownika jednostki),
- c) koszty personelu obsługowego (obsługa kadrowa, finansowa, administracyjna, sekretariat, kancelaria, obsługa prawna, w tym dotycząca zamówień) na potrzeby funkcjonowania jednostki,
- d) koszty obsługi księgowej (wynagrodzenia osób księgujących wydatki w projekcie, koszty związane ze zleceniem prowadzenia obsługi księgowej projektu biuru rachunkowemu),
- e) koszty utrzymania powierzchni biurowych (czynsz, najem, opłaty administracyjne) związanych z obsługą administracyjną projektu,
- f) wydatki związane z otwarciem lub prowadzeniem wyodrębnionego na rzecz projektu subkonta na rachunku płatniczym lub odrębnego rachunku płatniczego,
- g) amortyzacja, najem lub zakup aktywów (środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych) używanych na potrzeby osób, o których mowa w lit. a - d,
- h) opłaty za energię elektryczną, ciepłą, gazową i wodę, opłaty przesyłowe, opłaty za odprowadzanie ścieków w zakresie związanym z obsługą administracyjną projektu,
- i) koszty usług pocztowych, telefonicznych, internetowych, kurierskich związanych z obsługą projektu,
- j) koszty usług powielania dokumentów związanych z obsługą projektu,
- k) koszty materiałów biurowych i artykułów piśmienniczych związanych z obsługą projektu,

- l) koszty ochrony,
 - m) koszty sprzątnięcia pomieszczeń związanych z obsługą projektu, w tym środków czystości, dezynsekcji, dezynfekcji, deratyzacji tych pomieszczeń.
- 4) W przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFS katalog kosztów pośrednich został określony w podrozdziale 8.4.
 - 5) Z zastrzeżeniem podrozdziału 8.4, koszty pośrednie są rozliczane stawką ryczałtową, zgodnie z warunkami przedstawionymi w podrozdziale 6.6. Możliwe do stosowania stawki ryczałtowe w ramach PO oraz kategorie beneficjentów lub projektów, w których stawki są lub mogą być stosowane, określa IZ PO.
 - 6) W przypadku projektów, w których co najmniej 50% wydatków bezpośrednich (zgodnie z szacunkiem beneficjenta wynikającym ze złożonego do oceny wniosku o dofinansowanie projektu) ponoszone jest w drodze zastosowania Pzp, IZ PO może zdecydować o rozliczaniu kosztów pośrednich na podstawie rzeczywiście poniesionych wydatków (tj. z pełnym udokumentowaniem wydatków), z zachowaniem pozostałych postanowień *Wytycznych*, w tym wymogów określonych w podrozdziale 6.5. Jeżeli w danym PO określono stawkę ryczałtową jako możliwy sposób rozliczania kosztów pośrednich, wysokość kosztów pośrednich rozliczanych na podstawie rzeczywiście poniesionych wydatków nie może znacznie odbiegać od stawek ryczałtowych ustalonych przez IZ PO dla kosztów pośrednich rozliczanych stawką ryczałtową. IZ PO określa maksymalny limit kosztów pośrednich, które mogą być rozliczone na podstawie rzeczywiście poniesionych wydatków w ramach danego PO.
 - 7) W przypadku, o którym mowa w pkt 6, gdy IZ PO pozostawia beneficjentowi możliwość wyboru jednego ze sposobów rozliczania kosztów pośrednich, IZ PO zapewnia, że beneficjent dokonuje wyboru na etapie złożenia wniosku o dofinansowanie projektu, przy czym od momentu zawarcia umowy o dofinansowanie projektu nie ma możliwości zmiany sposobu rozliczania wydatków.

- 8) Instytucje Zarządzające zapewniają, że opisany w punktach 5-7 sposób rozliczania kosztów pośrednich będzie stosowany:
- a) w projektach wybranych do dofinansowania w trybie konkursowym – w projektach wybranych do dofinansowania w ramach konkursów wszczętych po 1 stycznia 2018 r.,
 - b) w projektach wybranych do dofinansowania w trybie pozakonkursowym – w projektach, dla których umowy o dofinansowanie projektu podpisane zostały po 1 stycznia 2018 r.
- 9) Do kosztów zaangażowania personelu projektu rozliczanego stawką ryczałtową kosztów pośrednich nie ma zastosowania podrozdział 6.15, z wyjątkiem pkt 7 tego podrozdziału.

7.6 Roboty budowlane

- 1) Wydatki na przygotowanie placu budowy i na roboty budowlane niezbędne dla realizacji projektu mogą być uznane za kwalifikowalne.
- 2) Wykonanie prac związanych z przygotowaniem terenu i robotami budowlanymi powinno być zlecane zgodnie z wymogami określonymi w podrozdziale 6.5.
- 3) W przypadku, gdy beneficjent samodzielnie wykonuje całość lub część prac związanych z przygotowaniem placu budowy lub robotami budowlanymi, związane z tymi pracami wydatki muszą być przypisane poprzez przejrzysty i oddzielny system rozliczania projektu oparty na dokumentach księgowych lub dokumentach o równoważnej wartości dowodowej.
- 4) Każdorazowo decyzja dotycząca realizacji prac w ramach projektu siłami własnymi albo zlecenia realizacji prac wykonawcy zewnętrznemu powinna być poprzedzona analizą dotyczącą najbardziej efektywnego rozwiązania z punktu widzenia realizacji projektu, jak również powinna być przeanalizowana pod kątem obowiązku stosowania przepisów dotyczących zamówień publicznych.

- 5) Z zastrzeżeniem pkt 6, w przypadku, gdy w prace są zaangażowani pracownicy zatrudnieni przez beneficjenta, stosuje się odpowiednio postanowienia podrozdziału 6.15 (w szczególności beneficjent przedstawia dokumenty potwierdzające, iż dana osoba wykonywała w określonym zakresie pracę związaną z przygotowaniem placu budowy lub robotami budowlanymi). Ze względu na fakt, że wydatki ponoszone na wynagrodzenia pracowników w ramach realizacji przedsięwzięć siłami własnymi są rozliczane tylko na podstawie faktycznie wypracowanych roboczogodzin:
 - a) jedynym dopuszczalnym sposobem rozliczania kosztów pracy własnych pracowników beneficjenta przy realizacji przedsięwzięcia siłami własnymi jest rozliczanie za pomocą kart czasu pracy,
 - b) wydatki poniesione na dodatkowe wynagrodzenie roczne (np. na tzw. trzynastą pensję), wydatki poniesione na nagrody i premie, a także koszty związane z urlopem pracowników, nie mogą być uznane za kwalifikowalne, chyba że IZ PO zdecyduje inaczej.
- 6) Działania kompensacyjne wynikające z raportu o oddziaływaniu na środowisko, z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia oraz z decyzji administracyjnej, w ramach której przeprowadzono ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, mogą być uznane za kwalifikowalne.
- 7) Wydatki poniesione na testowanie projektu i wyposażenia mogą być uznane za kwalifikowalne.
- 8) Koszty związane z wykorzystaniem przenośnych środków trwałych nie zainstalowanych na stałe w projekcie, mogą być uznane za kwalifikowalne pod warunkiem wypełnienia warunków określonych w sekcji 6.12.1.
- 9) Roboty budowlane powinny być prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym ustawą - Prawo budowlane. Należy zwrócić szczególną uwagę na zgodność z przepisami prawa w następujących obszarach:

- a) rozpoczęcia robót budowlanych na podstawie ostatecznej i ważnej decyzji o pozwoleniu na budowę lub zgłoszenia właściwemu organowi z zastrzeżeniem robót, które nie wymagają takiej decyzji lub zgłoszenia,
 - b) wypełnienia wymagań wskazanych w decyzji o pozwoleniu na budowę nałożonych na inwestora,
 - c) zrealizowania zakresu przedsięwzięcia zgodnie z warunkami zawartymi w decyzji o pozwoleniu na budowę, w tym zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym,
 - d) prowadzenia poprawnej dokumentacji budowy zgodnie z wymaganiami w tym zakresie,
 - e) posiadania prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla realizowanego przedsięwzięcia,
 - f) spełnieniu wymagań art. 54 ustawy - Prawo budowlane.
- 10) W przypadku, gdy z projektu budowlanego wynika konieczność przebudowy urządzeń obcych i jest ona niezbędna dla realizacji projektu, wydatki związane z ww. pracami mogą być uznane za kwalifikowalne. Powyższe ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do prac niezbędnych z punktu widzenia prawidłowej realizacji projektu oraz w zakresie, w jakim obowiązek poniesienia ww. wydatków wynika z przepisów prawa, w tym z warunków technicznych usunięcia kolizji, wydanych przez właścicieli urządzeń obcych. W przypadku odsprzedaży gestorowi przebudowanej sieci, należne beneficjentowi wynagrodzenie pomniejsza wartość wydatków możliwych do rozliczenia w projekcie za ten zakres robót.

8 ROZDZIAŁ - SZCZEGÓŁOWE WARUNKI I PROCEDURY KWALIFIKOWALNOŚCI WYDATKÓW DLA EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

Warunki i procedury kwalifikowalności przedstawione w rozdziale 8 obowiązują w odniesieniu do wszystkich wydatków poniesionych w ramach projektów współfinansowanych ze środków EFS, z wyłączeniem projektów pomocy technicznej.

8.1 Zasięg geograficzny kwalifikowalności dla EFS

- 1) Projekty są realizowane wyłącznie na terytorium kraju, z zastrzeżeniem pkt 2-5.
- 2) Projekty są realizowane na obszarze objętym PO, przy czym:
 - a) projekty skierowane do osób fizycznych w ramach RPO obejmują osoby mieszkające w rozumieniu ustawy Kodeks cywilny lub pracujące lub uczące się na terenie danego województwa, chyba że kryterium wyboru projektu stanowi inaczej,
 - b) projekty skierowane do MŚP w ramach RPO obejmują przedsiębiorstwa z siedzibą, filią, delegaturą lub jednostką organizacyjną na terenie danego województwa, chyba że kryterium wyboru projektu stanowi inaczej,
 - c) kwalifikowalność terytorialną pozostałych uczestników projektu reguluje IZ PO w SZOOP lub w kryterium wyboru projektu.
- 3) Projekty realizowane poza terytorium kraju to w szczególności projekty ponadnarodowe, o których mowa w podrozdziale 8.9.
- 4) IZ PO może wyrazić zgodę, aby projekt był realizowany poza obszarem objętym PO, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) projekt przynosi korzyść dla obszaru objętego PO,
 - b) obowiązki IZ PO/IP PO/IW PO w odniesieniu do zarządzania, kontroli i audytu,

dotyczące projektów, są wypełniane przez te instytucje lub inne instytucje wskazane przez IZ PO/IP PO/IW PO spełniające wymogi w odniesieniu do zarządzania, kontroli i audytu dotyczące danego projektu,

c) jest to uzasadnione celem projektu, przy czym jest konieczne wyraźne uwzględnienie tego we wniosku o dofinansowanie projektu (ze wskazaniem możliwie szczegółowo planowanego miejsca realizacji projektu) i przedstawienie odpowiedniego uzasadnienia.

5) IZ PO może wyrazić zgodę, aby projekt był realizowany poza obszarem objętym PO oraz poza terytorium UE, pod warunkiem, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) projekt przynosi korzyść dla obszaru objętego PO,
- b) wydatki poniesione poza terytorium UE nie przekraczają 3% wartości PO lub – w przypadku programów wielofunduszowych – części PO współfinansowanej z EFS,
- c) wydatki poniesione poza terytorium UE na poziomie projektu nie przekraczają wartości określonej we wniosku o dofinansowanie projektu,
- d) wydatki poniesione poza terytorium UE dotyczą celu tematycznego, o którym mowa w artykule 3 ust. 1 lit. a lub 3 ust. 1 lit. c rozporządzenia EFS,
- e) komitet monitorujący zatwierdził kryteria wyboru projektów wskazujące na możliwość realizacji projektu lub rodzaju projektów poza obszarem objętym PO oraz poza terytorium UE.

8.2 Kwalifikowalność uczestników projektu

- 1) W ramach projektu wsparcie udzielane jest uczestnikom określonym we wniosku o dofinansowanie projektu, spełniającym warunki kwalifikowalności, o których mowa w pkt 2.

- 2) Warunkiem kwalifikowalności uczestnika projektu jest:
- a) spełnienie przez niego kryteriów kwalifikowalności uprawniających do udziału w projekcie, co jest potwierdzone właściwym dokumentem, tj. oświadczeniem lub zaświadczeniem, w zależności od kryterium uprawniającego daną osobę lub podmiot do udziału w projekcie, z zastrzeżeniem pkt 6 – 8,
 - b) uzyskanie danych o osobie fizycznej, o których mowa w załączniku nr 1 i 2 do rozporządzenia EFS, tj. m.in. płeć, status na rynku pracy, wiek, wykształcenie, lub danych podmiotu, potrzebnych do monitorowania wskaźników kluczowych⁵⁹ oraz przeprowadzenia ewaluacji, oraz zobowiązanie osoby fizycznej do przekazania informacji na temat jej sytuacji po opuszczeniu projektu.
- 3) Brak uzyskania wszystkich wymaganych danych, o których mowa w pkt 2 lit. b, od uczestnika projektu lub jego opiekuna prawnego (w sytuacji gdy uczestnik projektu nie posiada zdolności do czynności prawnych) uniemożliwia traktowanie jej/go jako uczestnika projektu.
- 4) Co do zasady, kwalifikowalność uczestnika projektu potwierdzana jest bezpośrednio przed udzieleniem mu pierwszej formy wsparcia w ramach projektu, przy czym jeżeli charakter wsparcia uzasadnia prowadzenie rekrutacji na wcześniejszym etapie realizacji projektu – kwalifikowalność uczestnika projektu potwierdzana może być na etapie rekrutacji do projektu.
- 5) Z chwilą przystąpienia do projektu każdy uczestnik projektu będący osobą fizyczną składa oświadczenie o przyjęciu przez niego do wiadomości informacji, o których mowa w art. 13 i art. 14 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwanego dalej: „ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych”. W przypadku uczestnika projektu

⁵⁹ Szczegółowe informacje dotyczące pomiaru wskaźników dotyczących uczestników projektów zawarto w Wytocznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego programów operacyjnych 2014-2020.

nieposiadającego zdolności do czynności prawnych, oświadczenie składa jego opiekun prawny.

- 6) W projektach, w których zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie projektu grupą docelową są osoby bezrobotne lub bierne zawodowo⁶⁰, dokumentem, o którym mowa w pkt 2 lit. a, jest zaświadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych potwierdzające status tych osób jako bezrobotnych lub biernych zawodowo w dniu jego wydania⁶¹. W przypadku osób bezrobotnych zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy, dokumentem tym może być zaświadczenie z urzędu pracy o posiadaniu statusu osoby bezrobotnej w dniu jego wydania.
- 7) Zaświadczenia, o których mowa w pkt 6, uznaje się za ważne przez okres 30 dni od dnia ich wydania⁶². Zaświadczenie może mieć formę elektroniczną lub wydruku z systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych wygenerowanego na podstawie danych zapisanych na koncie ubezpieczonego⁶³ lub w przypadku zarejestrowanych osób bezrobotnych z rejestrów publicznych służb zatrudnienia.
- 8) W przypadku, gdy uzasadnia to zakres wsparcia udzielanego uczestnikom projektu, dopuszcza się potwierdzanie spełnienia kryteriów kwalifikowalności uprawniających do udziału w projekcie oraz złożenie oświadczenia, o którym mowa w pkt 5, także w innych niż papierowa formach, w szczególności w formie elektronicznej lub telefonicznej. W takim przypadku należy:
 - a) ustanowić procedury pozwalające na weryfikację wiarygodności danych przekazanych w tych formach,

⁶⁰ Nie dotyczy projektów realizowanych przez powiatowe urzędy pracy.

⁶¹ Zaświadczenie obejmuje np. brak tytułu do odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem lub wykonywaniem innej pracy zarobkowej. O zaświadczenie z ZUS można ubiegać się składając np. wniosek na druku US-7 lub poprzez Platformę Usług Elektronicznych ZUS.

⁶² Rozpoczęcie pierwszej formy wsparcia przez uczestnika, którego kwalifikowalność została potwierdzona zaświadczeniem, powinno nastąpić nie później niż 30 dni od dnia wystawienia zaświadczenia.

⁶³ Konto ubezpieczonego w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

- b) przestrzegać zasad bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych zgodnie z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych,
 - c) zapewnić uprawnionym organom kontroli wgląd w przechowywane dane i umożliwić weryfikację prawdziwości zebranych danych.
- 7) Pobieranie przez beneficjentów kar od uczestników projektu w przypadkach nieuzasadnionego przerwania udziału w projekcie jest możliwe pod warunkiem, że wynikają one z zatwierdzonego wniosku o dofinansowanie projektu.

8.3 Podstawowe warunki i procedury konstruowania budżetu projektu finansowanego ze środków EFS

- 1) IZ PO zapewnia, że we wniosku o dofinansowanie projektu beneficjent przedstawia koszty bezpośrednie w formie budżetu zadaniowego oraz koszty pośrednie, o których mowa w podrozdziale 8.4. Dodatkowo, we wniosku o dofinansowanie projektu wykazywany jest szczegółowy budżet ze wskazaniem jednostkowych kosztów bezpośrednich, który jest podstawą oceny kwalifikowalności wydatków na etapie oceny wniosku o dofinansowanie projektu.
- 2) Budżet zadaniowy oznacza przedstawienie kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich projektu w podziale na zadania merytoryczne, np. realizacja szkoleń, studia podyplomowe, staże, zatrudnienie subsydiowane, przyznawanie dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Zadania merytorycznego nie stanowią pojedyncze wydatki, np. usługa cateringowa, hotelowa, trenerska. W odniesieniu do zadań merytorycznych we wniosku o dofinansowanie projektu wykazywany jest limit kosztów, które mogą zostać poniesione przez beneficjenta na ich realizację.
- 3) Limit kosztów bezpośrednich w ramach budżetu zadaniowego na etapie wnioskowania o środki powinien wynikać ze szczegółowej kalkulacji kosztów jednostkowych wykazanej we wniosku o dofinansowanie projektu, tj. w szczegółowym budżecie projektu.

- 4) Koszty bezpośrednie projektu powinny zostać oszacowane należycie z zastosowaniem warunków i procedur kwalifikowalności określonych w *Wytycznych* oraz innych wytycznych (o ile mają zastosowanie do danego typu projektu), w szczególności z uwzględnieniem stawek rynkowych. Właściwa instytucja będąca stroną umowy może wymagać od beneficjenta uzasadnienia we wniosku o dofinansowanie projektu należytego szacowania kosztów zawartych w budżecie projektu.
- 5) IZ PO zapewnia, że w przypadku przedsięwzięć finansowanych lub planowanych do sfinansowania z kilku źródeł finansowania, w tym publicznego lub prywatnego, z funduszy strukturalnych i FS oraz z innych źródeł, w budżecie projektu beneficjent wskazuje i uzasadnia źródła finansowania wykazując racjonalność i efektywność wydatków oraz brak podwójnego finansowania.
- 6) IZ PO zapewnia, że we wniosku o dofinansowanie projektu beneficjent wskazuje:
 - a) formę zaangażowania i szacunkowy wymiar czasu pracy personelu projektu niezbędnego do realizacji zadań merytorycznych (etat/liczba godzin),
 - b) planowany czas realizacji zadań merytorycznych przez wykonawcę (liczba godzin⁶⁴),
 - c) przewidywane rozliczenie wykonawcy na podstawie umowy o dzieło⁶⁵,co stanowi podstawę do oceny kwalifikowalności wydatków na etapie wyboru projektu oraz w trakcie jego realizacji.

⁶⁴ Nie dotyczy umów, w wyniku których następuje wykonanie oznaczonego dzieła oraz umów zlecenia, których wykonanie nie zależy od liczby godzin.

⁶⁵ Umowa o dzieło musi spełniać wymogi określone w art. 627 Kodeksu cywilnego, przy czym umowa o dzieło nie może dotyczyć zadań wykonywanych w sposób ciągły.

- 7) Wydatki na działania świadomościowe (m.in. kampanie informacyjno-promocyjne i różne działania upowszechniające)⁶⁶ są niekwalifikowalne chyba, że wynikają z zatwierdzonego w PO typu projektu.
- 8) IZ PO zapewnia, że w przypadku wymogu wniesienia przez beneficjenta wkładu własnego, wkład własny beneficjenta jest wykazywany we wniosku o dofinansowanie projektu, przy czym to beneficjent określa formę wniesienia wkładu własnego. IZ PO nie może wymagać wniesienia wkładu własnego w określonej formie, chyba że przepisy prawa lub wytyczne stanowią inaczej.
- 9) Instytucja będąca stroną umowy w regulaminie konkursu albo w dokumentacji dotyczącej wyboru projektów w trybie pozakonkursowym⁶⁷ – na warunkach określonych przez IZ PO – określa ceny rynkowe w zakresie najczęściej finansowanych wydatków w ramach danej grupy projektów w ramach danego PO oraz – o ile dotyczy – inne wymagania, w tym oczekiwany standard (w szczególności czas trwania wsparcia, tj. liczbę dni lub godzin zegarowych lub lekcyjnych (np. 45 minut)). Przy określaniu cen rynkowych w zakresie najczęściej finansowanych wydatków uwzględniana jest potencjalna (prognozowana) inflacja oraz stawki cenowe produktów i usług świadczonych z zachowaniem wymogów środowiskowych, zielonych i społecznie odpowiedzialnych zamówień (np. produkty sprawiedliwego handlu, usługi świadczone przez podmioty realizujące zamówienie zatrudniające osoby na podstawie umowy o pracę z zachowaniem płacy minimalnej lub w przypadku zatrudniania osób na podstawie umowy zlecenie - minimalnej stawki godzinowej).
- 10) Przy rozliczaniu poniesionych wydatków nie jest możliwe przekroczenie łącznej kwoty wydatków kwalifikowalnych w ramach projektu, wynikającej z zatwierdzonego wniosku o dofinansowanie projektu. Ponadto, beneficjenta obowiązują limity wydatków wskazane w odniesieniu do każdego zadania w budżecie projektu

⁶⁶ Nie dotyczy działań informacyjno-promocyjnych projektu ujętych w kosztach pośrednich projektu, o których mowa w podrozdziale 8.4.

⁶⁷ Nie dotyczy projektów realizowanych na podstawie *Wytycznych w zakresie realizacji projektów finansowanych ze środków Funduszu Pracy w ramach programów operacyjnych współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020*.

w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu, z uwzględnieniem pkt 3, przy czym poniesione wydatki nie muszą być zgodne ze szczegółowym budżetem projektu (z uwzględnieniem pkt 11) zawartym w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu. Właściwa instytucja będąca stroną umowy rozlicza beneficjenta ze zrealizowanych zadań w ramach projektu.

- 11) Dopuszczalne jest dokonywanie przesunięć w budżecie projektu określonym w zatwierdzonym na etapie podpisania umowy o dofinansowanie projektu wniosku o dofinansowanie projektu – w oparciu o zasady określone przez IZ PO w danym PO.
- 12) Pkt 1-11 nie mają zastosowania do kosztów poniesionych w projektach współfinansowanych ze środków EFRR w ramach *cross-financingu*, o którym mowa w podrozdziale 6.8.

8.4 Koszty pośrednie w projektach finansowanych z EFS⁶⁸

- 1) Koszty pośrednie projektu są kwalifikowalne w ramach projektów współfinansowanych ze środków EFS, chyba że co innego stanowią wytyczne lub SZOOP.
- 2) Koszty pośrednie stanowią koszty administracyjne związane z obsługą projektu, w szczególności:
 - a) koszty koordynatora lub kierownika projektu oraz innego personelu bezpośrednio zaangażowanego w zarządzanie, rozliczanie, monitorowanie projektu lub prowadzenie innych działań administracyjnych w projekcie, w tym w szczególności koszty wynagrodzenia tych osób, ich delegacji służbowych i szkoleń oraz koszty związane z wdrażaniem polityki równych szans przez te osoby,
 - b) koszty zarządu (koszty wynagrodzenia osób uprawnionych do reprezentowania

⁶⁸ Nie dotyczy wydatków w ramach instrumentów finansowych oraz kosztów bieżących i animacji w ramach RLKS. Zastosowanie kosztów pośrednich w ramach projektów własnych LGD należy do decyzji IZ RPO.

jednostki, których zakresy czynności nie są przypisane wyłącznie do projektu, np. kierownik jednostki),

- c) koszty personelu obsługowego (obsługa kadrowa, finansowa, administracyjna, sekretariat, kancelaria, obsługa prawna, w tym ta dotycząca zamówień) na potrzeby funkcjonowania jednostki,
- d) koszty obsługi księgowej (wynagrodzenia osób księgujących wydatki w projekcie, w tym zlecenia prowadzenia obsługi księgowej projektu biura rachunkowego),
- e) koszty utrzymania powierzchni biurowych (czynsz, najem, opłaty administracyjne) związanych z obsługą administracyjną projektu,
- f) wydatki związane z otwarciem lub prowadzeniem wyodrębnionego na rzecz projektu subkonta na rachunku płatniczego lub odrębnego rachunku płatniczego,
- g) działania informacyjno-promocyjne projektu (np. zakup materiałów promocyjnych i informacyjnych, zakup ogłoszeń prasowych, utworzenie i prowadzenie strony internetowej o projekcie, oznakowanie projektu, plakaty, ulotki, itp.),
- h) amortyzacja, najem lub zakup aktywów (środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych) używanych na potrzeby osób, o których mowa w lit. a - d,
- i) opłaty za energię elektryczną, ciepłą, gazową i wodę, opłaty przesyłowe, opłaty za odprowadzanie ścieków w zakresie związanym z obsługą administracyjną projektu,
- j) koszty usług pocztowych, telefonicznych, internetowych, kurierskich związanych z obsługą administracyjną projektu,
- k) koszty biurowe związane z obsługą administracyjną projektu (np. zakup materiałów biurowych i artykułów piśmienniczych, koszty usług powielania dokumentów),

- l) koszty zabezpieczenia prawidłowej realizacji umowy,
 - m) koszty ubezpieczeń majątkowych.
- 3) W ramach kosztów pośrednich nie są wykazywane wydatki objęte cross-financingiem, o których mowa w podrozdziałach 6.8 i 8.6.
- 4) Niedopuszczalna jest sytuacja, w której koszty pośrednie, o których mowa w pkt 2, zostaną wykazane w ramach kosztów bezpośrednich. Podmiot dokonujący oceny kwalifikowalności na etapie wyboru projektu ma obowiązek zweryfikować, czy w ramach zadań określonych w budżecie projektu (w kosztach bezpośrednich) nie zostały wykazane koszty, które stanowią koszty pośrednie. Dodatkowo, na etapie realizacji projektu podmiot zatwierdzający wniosek o płatność weryfikuje, czy w zestawieniu poniesionych wydatków bezpośrednich załączanym do wniosku o płatność, nie zostały wykazane wydatki pośrednie określone w pkt 2.
- 5) Koszty pośrednie rozliczane są wyłącznie z wykorzystaniem następujących stawek ryczałtowych:
- a) 25% kosztów bezpośrednich – w przypadku projektów o wartości kosztów bezpośrednich⁶⁹ do 830 tys. PLN włącznie,
 - b) 20% kosztów bezpośrednich – w przypadku projektów o wartości kosztów bezpośrednich⁷⁰ powyżej 830 tys. PLN do 1 740 tys. PLN włącznie,
 - c) 15% kosztów bezpośrednich – w przypadku projektów o wartości kosztów

⁶⁹ Z pomniejszeniem kosztu mechanizmu racjonalnych usprawnień, o którym mowa w *Wytycznych w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach funduszy unijnych na lata 2014-2020*.

⁷⁰ Z pomniejszeniem kosztu mechanizmu racjonalnych usprawnień, o którym mowa w *Wytycznych w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach funduszy unijnych na lata 2014-2020*.

bezpośrednich⁷¹ powyżej 1 740 tys. PLN do 4 550 tys. PLN włącznie,

d) 10% kosztów bezpośrednich – w przypadku projektów o wartości kosztów bezpośrednich⁷² przekraczającej 4 550 tys. PLN

- z zastrzeżeniem pkt 6.

- 6) W przypadku projektów realizowanych na podstawie *Wytycznych w zakresie realizacji projektów finansowanych ze środków Funduszu Pracy w ramach programów operacyjnych współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020*, koszty pośrednie nie podlegają rozliczeniu w projekcie powiatowego urzędu pracy⁷³.
- 7) Podstawa wyliczenia kosztów pośrednich rozliczanych stawką ryczałtową ulega pomniejszeniu (poprzez pomniejszenie wartości kosztów bezpośrednich) o wartość stawek jednostkowych, o których mowa w sekcji 8.5.1, o ile stawki jednostkowe uwzględniają koszty pośrednie.
- 8) Stawka ryczałtowa kosztów pośrednich, o której mowa w pkt 5, jest wskazana w umowie o dofinansowanie projektu.
- 9) Do personelu projektu zaangażowanego w ramach kosztów pośrednich nie ma zastosowania podrozdział 6.15, z wyjątkiem pkt 7 podrozdziału 6.15.
- 10) Właściwa instytucja będąca stroną umowy może obniżyć stawkę ryczałtową kosztów pośrednich w przypadku rażącego naruszenia przez beneficjenta zapisów umowy o dofinansowanie projektu w zakresie zarządzania projektem.

⁷¹ Z pomniejszeniem kosztu mechanizmu racjonalnych usprawnień, o którym mowa w *Wytycznych w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach funduszy unijnych na lata 2014-2020*.

⁷² Z pomniejszeniem kosztu mechanizmu racjonalnych usprawnień, o którym mowa w *Wytycznych w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach funduszy unijnych na lata 2014-2020*.

⁷³ Koszty zarządzania projektem powiatowego urzędu pracy są ponoszone i rozliczane zgodnie z przepisami ministra właściwego ds. pracy regulującymi obszar rynku pracy.

- 11) Pkt 1-10 nie mają zastosowania do kosztów pośrednich projektu współfinansowanego ze środków EFRR w ramach *cross-financingu*, o którym mowa w podrozdziale 6.8.

8.5 Pozostałe uproszczone metody rozliczania wydatków w projektach finansowanych ze środków EFS

- 1) Koszty bezpośrednie projektu, którego kwota dofinansowania wyrażona w PLN nie przekracza równowartości 100 tys. EUR⁷⁴, rozliczane są w całości uproszczonymi metodami⁷⁵, tj.:
- a) kwotami ryczałtowymi określanymi przez beneficjenta w oparciu o szczegółowy budżet projektu, albo
 - b) kwotami ryczałtowymi lub stawkami jednostkowymi – określanymi przez instytucje uczestniczące w realizacji PO.

Metoda rozliczania wydatków na podstawie kwot ryczałtowych określanych przez beneficjenta w oparciu o szczegółowy budżet projektu (lit. a) musi być stosowana dla wszystkich projektów składanych w ramach danego naboru, co IZ PO zapewnia poprzez stosowanie odpowiednich kryteriów wyboru projektów.

- 2) Koszty bezpośrednie projektu, którego kwota dofinansowania wyrażona w PLN przekracza równowartość 100 tys. EUR⁷⁶, mogą być rozliczane:

⁷⁴ Do przeliczenia ww. kwoty na PLN należy stosować miesięczny obrachunkowy kurs wymiany stosowany przez KE (kurs opublikowany w: http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/index_en.cfm) aktualny na dzień ogłoszenia konkursu w przypadku projektów konkursowych lub dzień ogłoszenia naboru w przypadku projektów pozakonkursowych.

⁷⁵ Nie dotyczy projektów realizowanych na podstawie Wytycznych Ministra Rozwoju i Finansów w zakresie realizacji projektów finansowanych ze środków Funduszu Pracy w ramach programów operacyjnych współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020.

⁷⁶ Do przeliczenia ww. kwoty na PLN należy stosować miesięczny obrachunkowy kurs wymiany stosowany przez KE (kurs opublikowany w: http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/index_en.cfm) aktualny na dzień ogłoszenia konkursu w przypadku projektów konkursowych lub dzień ogłoszenia naboru w przypadku projektów pozakonkursowych.

- a) kwotami ryczałtowymi lub stawkami jednostkowymi – określanymi przez instytucję uczestniczącą w realizacji PO, lub
 - b) na podstawie rzeczywiście ponoszonych wydatków,
 - c) jako kombinacja form wskazanych w lit. a i b.
- 3) Do personelu projektu zaangażowanego w ramach działań rozliczanych za pomocą uproszczonych metod nie ma zastosowania podrozdział 6.15, z wyjątkiem pkt 7 podrozdziału 6.15.
- 4) W zakresie nieuregulowanym stosuje się podrozdział 6.6.

8.5.1 Stawki jednostkowe

- 1) Stawka jednostkowa może obejmować:
- a) wyłącznie koszty bezpośrednie,
- albo
- b) zarówno koszty bezpośrednie, jak i pośrednie, przy czym w takim przypadku zastosowanie ma pkt 7 podrozdziału 8.4.
- 2) W przypadku rozliczania kosztu danej usługi stawkami jednostkowymi, w budżecie projektu we wniosku o dofinansowanie projektu wykazywane są usługi objęte stawkami jednostkowymi i dokonywane jest dla nich wyliczenie wydatku kwalifikowalnego poprzez przemnożenie ustalonej stawki dla danej usługi przez liczbę usług wskazanych we wniosku o dofinansowanie projektu.
- 3) Rozliczanie wydatków na podstawie stawki jednostkowej jest dokonywane we wniosku o płatność według ustalonej stawki jednostkowej w zależności od faktycznie wykonanej liczby usług w stosunku do założeń zawartych w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu, zgodnie z warunkami określonymi w umowie o dofinansowanie projektu.

- 4) W przypadku stosowania stawek jednostkowych w projektach prowadzących do aktywizacji zawodowej uczestników projektu, za niewłaściwe wykonanie usługi nie uznaje się sytuacji, w której przerwanie uczestnictwa w projekcie jest wynikiem podjęcia zatrudnienia przez uczestnika projektu.

8.5.2 Kwoty ryczałtowe

- 1) Kwotą ryczałtową jest kwota uzgodniona za wykonanie określonego w projekcie zadania na etapie zatwierdzenia wniosku o dofinansowanie projektu.
- 2) W przypadku rozliczania projektu za pomocą kwot ryczałtowych, koszty pośrednie są kalkulowane zgodnie z podrozdziałem 8.4.
- 3) Zatwierdzając wniosek o dofinansowanie projektu, właściwa instytucja będąca stroną umowy uzgadnia z beneficjentem warunki kwalifikowalności kosztów, w szczególności ustala dokumenty, na podstawie których zostanie dokonane rozliczenie projektu, a następnie wskazuje je w umowie o dofinansowanie projektu.
- 4) W ramach kwoty ryczałtowej wydatki objęte *cross-financingiem*, o którym mowa w podrozdziale 8.6, wydatki przeznaczone na zakup środków trwałych oraz inne wydatki objęte limitami, o których mowa w *Wytycznych* lub umowie o dofinansowanie projektu wykazywane są we wniosku o płatność w wysokości określonej w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu.

8.6 Cross-financing w projektach finansowanych ze środków EFS

- 1) W przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFS wydatki objęte *cross-financingiem* są kwalifikowalne w wysokości wynikającej z PO lub SZOOP.
- 2) *Cross-financing* w ramach projektów współfinansowanych z EFS może dotyczyć wyłącznie takich kategorii wydatków, bez których realizacja projektu nie byłaby możliwa, w szczególności w związku z zapewnieniem realizacji zasady równości szans, a zwłaszcza potrzeb osób z niepełnosprawnościami.
- 3) W przypadku projektów współfinansowanych ze środków EFS *cross-financing* może dotyczyć wyłącznie:
 - a) zakupu nieruchomości,
 - b) zakupu infrastruktury, przy czym poprzez infrastrukturę rozumie się elementy nieprzenośne, na stałe przytwierdzone do nieruchomości, np. wykonanie podjazdu do budynku, zainstalowanie windy w budynku,
 - c) dostosowania lub adaptacji (prace remontowo-wykończeniowe) budynków i pomieszczeń, w tym wydatków niezbędnych do przeprowadzenia tych prac i wchodzących w ich zakres.

Do kwalifikowalności zakupu nieruchomości stosuje się odpowiednio podrozdział 7.3.
- 4) Zakup środków trwałych innych niż wymienione w pkt 3 nie stanowi *cross-financingu*. Do kwalifikowalności zakupu środków trwałych stosuje się podrozdział 6.12.
- 5) Wydatki ponoszone w ramach *cross-financingu* powyżej dopuszczalnej kwoty określonej w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu są niekwalifikowalne.

8.7 Dodatki lub wynagrodzenia wypłacane przez stronę trzecią w projektach finansowanych ze środków EFS

- 1) Dodatki lub wynagrodzenia wypłacane przez stronę trzecią na rzecz uczestników projektu, np. wkład wnoszony przez pracodawcę w przypadku szkoleń dla przedsiębiorców w formie wynagrodzenia pracownika skierowanego na szkolenie, i poświadczone beneficjentowi są kwalifikowalne pod warunkiem, że zostały poniesione zgodnie z przepisami prawa krajowego i z uwzględnieniem zasad wynikających z ustawy o rachunkowości.
- 2) Wysokość wkładu, o którym mowa w pkt 1, musi wynikać z dokumentacji księgowej podmiotu wypłacającego (co może podlegać kontroli) i odnosić się wyłącznie do okresu, w którym uczestnik projektu uczestniczy we wsparciu.
- 3) Wpłaty dokonywane na PFRON przez stronę trzecią są niekwalifikowalne.
- 4) Wkład, o którym mowa w pkt 1, rozliczany jest na podstawie oświadczenia składanego przez podmiot wypłacający, przy czym oświadczenie to powinno pozwalać na identyfikację poszczególnych uczestników projektu oraz wysokości wkładu w odniesieniu do każdego z nich.

8.8 Reguła proporcjonalności

- 1) Właściwa instytucja będąca stroną umowy zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie projektu do jego realizacji w zakresie określonym i zatwierdzonym we wniosku o dofinansowanie projektu, z uwzględnieniem konieczności zachowania trwałości rezultatów projektu.
- 2) Na etapie rozliczenia końcowego wniosku o płatność kwalifikowalność wydatków w projekcie oceniana jest w odniesieniu do stopnia osiągnięcia założeń merytorycznych określonych we wniosku o dofinansowanie projektu, co jest określane jako „reguła proporcjonalności”.

- 3) Założenia merytoryczne projektu, o których mowa w pkt 2, mierzone są poprzez wskaźniki produktu i rezultatu bezpośredniego, określone we wniosku o dofinansowanie projektu.
- 4) Zgodnie z regułą proporcjonalności, w przypadku nieosiągnięcia założeń merytorycznych projektu właściwa instytucja będąca stroną umowy może uznać za niekwalifikowalne wszystkie wydatki lub odpowiednią część wydatków dotychczas rozliczonych w ramach projektu.
- 5) Wysokość wydatków niekwalifikowalnych uzależniona jest od stopnia nieosiągnięcia założeń merytorycznych projektu.
- 6) Wydatki niekwalifikowalne z tytułu reguły proporcjonalności obejmują wydatki związane z zadaniem merytorycznym (zadaniami merytorycznymi), którego/-ych założenia nie zostały osiągnięte oraz proporcjonalnie koszty pośrednie.
- 7) Zasadność rozliczenia projektu w oparciu o regułą proporcjonalności oceniana jest przez właściwą instytucję, według stanu na zakończenie realizacji projektu na etapie weryfikacji końcowego wniosku o płatność.
- 8) Właściwa instytucja będąca stroną umowy podejmuje decyzję o:
 - a) odstąpieniu od rozliczenia projektu zgodnie z regułą proporcjonalności w przypadku wystąpienia siły wyższej,
 - b) obniżeniu wysokości albo odstąpieniu od żądania zwrotu wydatków niekwalifikowalnych z tytułu reguły proporcjonalności, jeśli beneficjent o to wnioskuje i należycie uzasadni przyczyny nieosiągnięcia założeń, w szczególności wykaże swoje starania zmierzające do osiągnięcia założeń projektu.
- 9) W przypadku projektów partnerskich, sposób egzekwowania przez beneficjenta od partnerów projektu skutków wynikających z zastosowania reguły proporcjonalności z powodu nieosiągnięcia założeń projektu z winy partnera reguluje porozumienie lub umowa partnerska.

10) Właściwa instytucja będąca stroną umowy może podjąć decyzję o zastosowaniu reguły proporcjonalności w przypadku niespełnienia kryteriów projektu, dla których nie określono wskaźników produktu lub rezultatu bezpośredniego.

8.9 Projekty innowacyjne i ponadnarodowe

- 1) Projekty innowacyjne lub ponadnarodowe są realizowane wyłącznie w ramach krajowego PO.
- 2) Wydatki związane z nawiązaniem partnerstwa ponadnarodowego są kwalifikowalne, o ile jest to zgodne z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie projektu.
- 3) IZ PO może wyrazić zgodę na kwalifikowanie wydatków ponoszonych przez partnerów ponadnarodowych w ramach danego projektu lub grupy projektów, o ile przynosi to korzyść dla projektu i wydatek jest niezbędny do realizacji celu projektu, a możliwość oraz warunki i procedury kwalifikowania takich wydatków określone są w SZOOP lub regulaminie konkursu lub dokumentacji dotyczącej projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym.
- 4) Do oceny kwalifikowalności wydatków partnerów ponadnarodowych stosuje się warunki i procedury określone w rozdziale 8 oraz ogólne warunki kwalifikowalności wydatków określone w pkt 3 podrozdziału 6.2, z wyłączeniem lit. k.
- 5) W przypadku projektów innowacyjnych warunki i procedury kwalifikowania wydatków określone są w *Wytocznych*, chyba że regulamin konkursu lub dokumentacja dotycząca projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym stanowi inaczej.

8.10 Działania finansowane zgodnie z programem Erasmus +

- 2) Do realizacji działań przez Narodową Agencję dla programu Erasmus+ związanych bezpośrednio z realizacją programów mobilności ponadnarodowej w ramach projektów współfinansowanych ze środków EFS w ramach KPO, stosuje się warunki i procedury określone dla programu Erasmus+.

- 3) Do przeliczenia stawek mających zastosowanie w programie Erasmus+ stosuje się miesięczny obrachunkowy kurs wymiany ustalony przez KE⁷⁷, aktualny na dzień ogłoszenia zaproszenia do składania wniosków (naboru) do tego programu.

⁷⁷ Kurs opublikowany w: <http://ec.europa.eu/budget/inforeuro/index.cfm?fuseaction=home&Language=en>

ZAŁĄCZNIK - OBLICZANIE KOSZTU KWALIFIKOWALNEGO W PRZYPADKU NIERUCHOMOŚCI

Obliczanie kosztu kwalifikowalnego:

aby obliczyć maksymalną wysokość kosztu kwalifikowalnego nieruchomości, należy posłużyć się następującą metodą:

- Zsumowując wszystkie koszty kwalifikowalne oprócz kosztów zakupu nieruchomości – otrzymujemy wielkość „a”.
- Koszt kwalifikowalny ogółem stanowi niewiadomą „x”.
- Wiemy, że 90 % kosztu kwalifikowalnego ogółem stanowi koszt kwalifikowalny bez kosztów nieruchomości, stąd:

$$a = 0,9 x$$

$$x = a/0,9$$

- Najwyżej 10 % tak otrzymanego kosztu kwalifikowalnego ogółem może stanowić koszt zakupu nieruchomości.

Przykład: W ramach projektu zakupiona nieruchomość zostanie przeznaczona pod budowę drogi. Nieruchomość ta będzie niezbędna dla wdrażania i realizacji projektu, tak więc koszt jej zakupu będzie kosztem kwalifikowalnym. Koszt zakupu nieruchomości wynosi 50 000 PLN, a całkowite koszty kwalifikowalne projektu (bez kosztów nieruchomości) wynoszą

180 000 PLN. Należy obliczyć koszt kwalifikowalny nieruchomości, który jest objęty limitem 10% całkowitych kosztów kwalifikowalnych projektu.

1. Obliczamy całkowity koszt kwalifikowalny projektu:

$$a = 0,9x$$

$$\text{dla } a = 180\ 000$$

$$0,9x = 180\ 000$$

$$x = 180\ 000 : 0,9$$

$$x = 200\ 000$$

2. Obliczamy wysokość kosztów kwalifikowalnych zakupu nieruchomości (wyliczamy 10% całkowitego kosztu kwalifikowalnego projektu i otrzymujemy wysokość kosztów kwalifikowalnych zakupu nieruchomości):

$$200\ 000 * 10\% = 20\ 000$$

Koszt kwalifikowalny nieruchomości może wynosić max. 20 000 n. Pozostała część wartości nieruchomości stanowi wydatek niekwalifikowany.

MFIPR/2014-2020/13(4)

Minister Funduszy i Polityki Regionalnej

**Wytuczne w zakresie monitorowania postępu rzeczowego
realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020**

Zatwierdzam / Zatwierdzam z upoważnienia

Minister Funduszy i Polityki Regionalnej

(zatwierdzono elektronicznie)

Warszawa, 2020 r.

Spis treści

Spis skrótów i wyrażeń użytych w Wytycznych	4
1 Rozdział 1 – Informacje ogólne	5
1.1 Podstawy prawne	5
1.2 Cel i zakres wytycznych	6
1.3 Założenia systemu wskaźników postępu rzeczowego	7
1.4 Metodologia szacowania wartości docelowych	7
2 Rozdział 2 – Zasady monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności w latach 2014-2020	9
2.1 System wskaźników	9
2.1.1 Typologia wskaźników	9
2.1.2 Zasady doboru wskaźników	9
2.1.3 Monitorowanie postępu rzeczowego	12
2.2 Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych 2014-2020 dla EFRR/FS	13
2.2.1 Założenia Wspólnej Listy Wskaźników Kluczowych	13
2.2.2 Zasady uzupełniania Wspólnej Listy Wskaźników Kluczowych	16
2.3 Wskaźniki w SL2014	16
2.3.1 Dane w zakresie postępu rzeczowego	16
2.3.2 Jakość danych w zakresie postępu rzeczowego	17
3 Rozdział 3 - Zasady monitorowania postępu rzeczowego w projektach współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w latach 2014-2020	18
3.1 System wskaźników	18
3.1.1 Struktura wskaźników	18
3.1.2 Monitorowanie postępu rzeczowego	20
3.2 Typologia wskaźników	21
3.3 Szczegółowe zasady dotyczące monitorowania wskaźników	22
3.3.1 Definicja uczestnika	22
3.3.2 Zasady dotyczące doboru wskaźników w projekcie	23
3.3.3 Zasady dotyczące pomiaru wskaźników w projekcie	24
3.3.4 Moment pomiaru wskaźników	26
3.3.5 Wskaźniki kluczowe mierzone w ramach badań ewaluacyjnych	27
3.3.6 Monitorowanie wskaźników w projektach dotyczących innowacji społecznych	27
3.3.7 Zasady monitorowania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych	28

3.4	Dane uczestników biorących udział w projektach	29
3.4.1	Jakość danych	29
3.4.2	Przetwarzanie i agregowanie danych w centralnym systemie teleinformatycznym.....	30
3.4.3	Zakres danych dotyczących uczestników projektów	32
4	Załączniki.....	33
	Załącznik 1. Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych 2014-2020 – EFRR, FS.....	33
	Załącznik 2. Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych 2014-2020 – EFS.	33
	Załącznik 3. Wzór dokumentu dot. metodologii szacowania wartości docelowych wskaźników KPO/RPO. Informacje na temat ustanowienia ram wykonania.....	33
	Załącznik 4. Wzór dokumentu dot. metodologii szacowania wartości docelowych wskaźników KPO/RPO. Informacje na temat pozostałych wskaźników KPO/RPO.	33
	Załącznik 5. Wzór metryki wskaźnika kluczowego.....	33
	Załącznik 6. Sposób pomiaru wskaźników rezultatu długoterminowego EFS w badaniach ewaluacyjnych.....	33
	Załącznik 7. Zakres danych nt. uczestników projektów współfinansowanych z EFS gromadzonych w centralnym systemie teleinformatycznym.	33
	Załącznik 8. Podstawowe informacje dotyczące uzyskiwania kwalifikacji w ramach projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego.	33

Spis skrótów i wyrażeń użytych w Wytycznych

AM – administrator merytoryczny, o którym mowa w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*

CT – Cel Tematyczny

EFRR – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

EFS – Europejski Fundusz Społeczny

FS – Fundusz Spójności

GUS – Główny Urząd Statystyczny

IK UP – Instytucja Koordynująca Umowę Partnerstwa 2014-2020

IZ – Instytucja Zarządzająca

IZM – Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych

KE – Komisja Europejska

KM – Komitet Monitorujący

KPO – Krajowy Program Operacyjny na lata 2014-2020

LSI – Lokalny System Teleinformatyczny. Cechy LSI zostały określone w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*

PI – Priorytet Inwestycyjny

PO – Program Operacyjny na lata 2014-2020

PT – pomoc techniczna

RPO – Regionalny Program Operacyjny na lata 2014-2020

SFC2014 – system elektronicznej wymiany informacji między państwami członkowskimi a KE, o którym mowa w art. 74 ust. 4a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.), stworzony na potrzeby programowania i monitorowania perspektywy 2014-2020

SL2014 – aplikacja główna Centralnego systemu teleinformatycznego, o której mowa w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*

SRHD - aplikacja raportująca Centralnego systemu teleinformatycznego, o której mowa w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*

STRATEG - system stworzony przez GUS na potrzeby programowania i monitorowania polityki rozwoju; dostępny pod adresem <http://strateg.stat.gov.pl/>

SZOOOP – Szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego

UP – Umowa Partnerstwa 2014-2020

WLWK 2014 – Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych 2014-2020

1 Rozdział 1 – Informacje ogólne

1.1 Podstawy prawne

- 1) Wytyczne w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych zostały wydane na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818), zwanej dalej „ustawą”.
- 2) Wytyczne są stosowane bez uszczerbku dla uregulowań prawnych odnoszących się do wskaźników postępu rzeczowego, określonych w szczególności w:
 - a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320-469, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem ogólnym”,
 - b) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1300/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1084/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 281-288, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem FS”,
 - c) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 289-302, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem EFRR”,
 - d) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 470-486, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem EFS”,
 - e) rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 288/2014 z dnia 25 lutego 2014 r. ustanawiającym zasady, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1303/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, w odniesieniu do wzoru dla programów operacyjnych w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1299/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” w odniesieniu do wzoru dla programów EWT w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Dz. Urz. UE L 87 z 22.03.2014, str. 1-48),
 - f) rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 215/2014 z dnia 7 marca 2014 r. ustanawiającym zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,

Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w zakresie metod wsparcia w odniesieniu do zmian klimatu, określania celów pośrednich i końcowych na potrzeby ram wykonania oraz klasyfikacji kategorii interwencji w odniesieniu do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (Dz. Urz. UE L 69 z 8.03.2014, str. 65-84, z późn. zm.),

- g) ustawie.
- 3) Wytyczne uwzględniają stosowne wytyczne Komisji Europejskiej (KE) odnoszące się do wskaźników postępu rzeczowego, określone w:
- a) The Programming Period 2014-2020. Guidance document on monitoring and evaluation. European Cohesion Fund. European Regional Development Fund. Concepts and Recommendations,
 - b) The Programming Period 2014-2020. Monitoring and Evaluation of European Cohesion Policy - European Social Fund. Guidance document.

1.2 Cel i zakres wytycznych

- 1) Celem wytycznych jest ustanowienie ogólnych zasad w zakresie monitorowania postępu rzeczowego, wspólnych dla wszystkich krajowych (KPO) i regionalnych programów operacyjnych (RPO) na lata 2014-2020, niezbędnych do monitorowania polityki spójności na poziomie Umowy Partnerstwa 2014-2020 (UP).
- 2) Wytyczne określają założenia dotyczące systemu wskaźników w ramach KPO/RPO oraz:
 - a) Wspólnej Listy Wskaźników Kluczowych 2014-2020 dla EFRR/FS oraz Wspólnej Listy Wskaźników Kluczowych 2014-2020 dla EFS,
 - b) wzór dokumentów dot. metodologii szacowania wartości docelowych wskaźników KPO/RPO - informacje na temat ustanowienia ram wykonania oraz informacje na temat pozostałych wskaźników KPO/RPO,
 - c) wzór metryki wskaźnika kluczowego,
 - d) opis sposobu pomiaru wskaźników rezultatu długoterminowego EFS w badaniach ewaluacyjnych,
 - e) zakres danych nt. uczestników projektów współfinansowanych z EFS gromadzonych w centralnym systemie teleinformatycznym¹.
- 3) Wytyczne obowiązują IZ poszczególnymi KPO/RPO na lata 2014 – 2020.
- 4) Wytyczne nie dotyczą programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej.
- 5) Wytyczne obowiązują w okresie realizacji KPO/RPO na lata 2014 – 2020.
- 6) Wytyczne są uwzględniane na etapie delegowania zadań poszczególnym instytucjom. Wytyczne nie ograniczają możliwości rozszerzenia obowiązków w zakresie monitorowania wskaźników w ramach KPO/RPO przez właściwą IZ.

¹ Centralny system teleinformatyczny – system teleinformatyczny, o którym mowa w rozdziale 16 *ustawy*.

1.3 Założenia systemu wskaźników postępu rzeczowego

System monitorowania wskaźników postępu rzeczowego został oparty na następujących założeniach:

- 1) przyjęcie nowego podejścia do wykorzystania wskaźników w funduszach polityki spójności, wynikającego z rewizji dotychczas stosowanej matrycy logicznej wskaźników, zakładającej m.in. redefinicję pojęcia wskaźnika rezultatu (w przypadku EFRR/FS), rozróżnienie wskaźników rezultatu bezpośredniego i długoterminowego oraz odniesienie ich do uczestników projektu (w przypadku EFS) oraz wprowadzenie ram i rezerwy wykonania;
- 2) określenie w wytycznych ogólnych zasad dla IZ dotyczących systemu wskaźników przyjętych dla KPO/RPO w dokumentach programowych, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia spójnych danych w odniesieniu do głównych, bezpośrednich efektów interwencji podejmowanych w ramach UP, przy czym określenie pozostałych aspektów funkcjonowania systemu wskaźników i odpowiedzialność za realizację wskaźników w ramach KPO/RPO leży po stronie IZ, zgodnie z art. 125 rozporządzenia ogólnego oraz art. 9 ust. 2 pkt 5, 8, 10 i 11 ustawy;
- 3) zastosowanie listy wskaźników kluczowych (tzw. Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych - WLWK 2014), przygotowanej na mocy art. 26 ust. 2 ustawy, obowiązkowej dla wszystkich IZ KPO/RPO, obejmującej wspólne wskaźniki produktu i rezultatu (określone przez KE) oraz inne wskaźniki kluczowe (określone na poziomie krajowym), opisanej w podrozdziale 2.2 dla EFRR/FS oraz sekcji 3.1.1 pkt 4 i podrozdziale 3.2 pkt 5 i 6 dla EFS;
- 4) zapewnienie przez IZ stosowania WLWK 2014 podczas realizacji programu, w szczególności poprzez uwzględnienie wskaźników, o których mowa w pkt 3, w dokumencie PO, SZOOP, ramach wykonania, regulaminach konkursów oraz na poziomie projektów²; w celu zapewnienia pełnej i rzetelnej informacji nt. efektów wsparcia na poziomie UP wybór wszystkich wskaźników z WLWK 2014, adekwatnych do zakresu i celu realizowanych projektów, jest obowiązkowy;
- 5) zwiększenie roli monitoringu rzeczowo-finansowego KPO/RPO w ramach systemu monitorowania i sprawozdawczości, poprzez powiązanie analizy postępu w realizacji wartości docelowych wskaźników kluczowych i wykonania wskaźników finansowych na danym poziomie wdrażania PO.

1.4 Metodologia szacowania wartości docelowych³

- 1) IZ opracowuje założenia metodologiczne dla ustalonych do realizacji wartości wskaźników monitorowania postępu rzeczowego, określonych w dokumencie PO, obejmujące:
 - a) informacje na temat ustanowienia ram wykonania – zgodnie z zakresem proponowanym w załączniku 3 do niniejszych wytycznych,
 - b) informacje na temat pozostałych wskaźników KPO/RPO – zgodnie z zakresem proponowanym w załączniku 4 do niniejszych wytycznych.
- 2) Sporządzone przez IZ dokumenty spełniają następujące warunki:

² Przy uwzględnieniu szczegółowych uregulowań w zakresie wzoru „Programu Operacyjnego”, wzoru „Szczegółowego opisu osi priorytetowych programu operacyjnego”, konstrukcji ram wykonania, zasad naboru projektów, itp., określonych w odrębnych dokumentach.

³ Nie ma zastosowania w przypadku pomocy technicznej.

- a) dostarczają uzasadnienia dla przyjętych do realizacji wartości wskaźników w trakcie procesu negocjacji dokumentu PO z KE,
 - b) służą bieżącej ocenie postępów w realizacji KPO/RPO, umożliwiając podejmowanie kroków zaradczych w sytuacji wystąpienia zagrożenia nieosiągnięcia lub przekroczenia ustalonych do realizacji wartości wskaźników,
 - c) stanowią podstawę przy ocenie wykonania celów pośrednich (tam gdzie ma to zastosowanie) oraz celów końcowych,
 - d) stanowią element pamięci instytucjonalnej w procesie monitorowania realizacji KPO/RPO.
- 3) Dokument, o którym mowa w pkt 1a, stanowi załącznik do dokumentu PO i jest przekazywany do KE przez system SFC2014 jako „inny dokument krajowy”.
 - 4) Dokument, o którym mowa w pkt 1b jest udostępniany KE na wniosek, w całości lub w odniesieniu do wybranych wskaźników.
 - 5) Dokumenty, o którym mowa w pkt 1a i 1b, są przekazywane przez IZ do wiadomości IK UP w wersji ostatecznej w terminie do 45 dni kalendarzowych od dnia zatwierdzenia PO (lub jego zmiany) przez KE lub w terminie do 45 dni kalendarzowych od dnia, od którego stosowane są niniejsze wytyczne - w zależności od tego, która data jest późniejsza.
 - 6) Treść dokumentów, o których mowa w pkt 1a i 1b, w tym przyjęte w nich założenia, może być przedmiotem corocznego przeglądu IZ pod kątem aktualności i trafności, w tym może być elementem dyskusji członków KM KPO/RPO, w szczególności w ramach procesu zatwierdzania *sprawozdań rocznych z wdrażania*, o ile IZ tak zadecyduje.
 - 7) Zmiana treści dokumentów wymaga uzgodnienia z KE w zakresie, w jakim został on przekazany do KE w ramach negocjacji zapisów PO i stanowił przedmiot uzgodnień z KE.

2 Rozdział 2 – Zasady monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności w latach 2014-2020⁴

2.1 System wskaźników

2.1.1 Typologia wskaźników

- 1) W oparciu o obowiązujące akty prawne i dokumenty, w przypadku EFRR/FS stosowana jest przedstawiona poniżej typologia wskaźników:
 - a) wskaźniki rezultatu (strategicznego) – wskaźniki, o których mowa w art. 27 ust. 4c rozporządzenia ogólnego, art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia EFRR oraz art. 5 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia FS oraz w pkt 1.3.2 Umowy Partnerstwa,
 - b) wskaźniki produktu – wskaźniki, o których mowa w art. 27 ust. 4b rozporządzenia ogólnego oraz zdefiniowanych w dokumencie wymienionym w podrozdziale 1.1 pkt 3b (str. 19),
 - c) wspólne wskaźniki produktu (common indicators) – wskaźniki, o których mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia EFRR oraz art. 5 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia FS,
 - d) wskaźniki kluczowe – wskaźniki pochodzące z WLWK 2014, o których mowa w art. 26 ust. 2 ustawy,
 - e) wskaźniki kluczowe produktu – wskaźniki, o których mowa w pkt 1.3.2 Umowy Partnerstwa,
 - f) wskaźniki kluczowe rezultatu bezpośredniego – wskaźniki, o których mowa w pkt 1.3.2 Umowy Partnerstwa,
 - g) wskaźniki produktu specyficzne dla programu – wskaźniki, o których mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia EFRR oraz art. 5 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia FS.

2.1.2 Zasady doboru wskaźników

- 1) IZ określa cel KPO/RPO, cele szczegółowe, oczekiwane rezultaty kwantyfikujące cele szczegółowe oraz wskaźniki dla przedsięwzięć objętych wsparciem w ramach priorytetów inwestycyjnych, zgodnie z art. 27 ust. 4 oraz art. 96 ust. 2 rozporządzenia ogólnego.
- 2) Dla oceny postępów w osiągnięciu zidentyfikowanych celów szczegółowych KPO/RPO, IZ określa i stosuje w dokumencie PO wskaźniki rezultatu, obrazujące pożądaną zmianę sytuacji społeczno-gospodarczej. Wskaźniki te IZ zamieszcza w dokumencie PO, zgodnie z art. 27 ust. 4 lit. c oraz art. 96 ust. 2 lit. b ppkt (ii) oraz lit. c ppkt (ii) rozporządzenia ogólnego. Wskaźniki te na potrzeby krajowe określone są jako **wskaźniki rezultatu strategicznego**.

⁴ O ile nie wskazano, że chodzi o dokument „Program Operacyjny”, jako program operacyjny należy rozumieć ogół działań realizowanych na wszystkich poziomach wdrażania w oparciu o dokument „Program Operacyjny”.

- 3) IZ stosuje **wspólne wskaźniki produktu**, określone przez KE w Załączniku I do rozporządzenia EFRR oraz w Załączniku I do rozporządzenia FS dla wszystkich KPO/RPO współfinansowanych z EFRR/FS w każdym państwie członkowskim. Wskaźniki zgodne z zakresem interwencji programu IZ zamieszcza w dokumencie PO, zgodnie z art. 27 ust. 4 lit. b oraz art. 96 ust. 2 lit. b ppkt (iv) oraz lit c ppkt (iv) rozporządzenia ogólnego.
- 4) Zgodnie z UP, do mierzenia efektów interwencji na poziomie projektów, IZ obligatoryjnie stosuje, adekwatne do zakresu i celu projektów, **wskaźniki kluczowe**, określone na poziomie krajowym, pochodzące z WLWK 2014, o której mowa w podrozdziale 1.3 pkt 3, wśród których wyróżnia się:
 - a) wskaźniki kluczowe produktu - wskaźniki określone na poziomie projektu, powiązane bezpośrednio z wydatkami ponoszonymi w projekcie,
 - b) wskaźniki kluczowe rezultatu bezpośredniego - wskaźniki określone na poziomie projektu, odnoszące się do bezpośrednich efektów projektu, których realizacja jest wynikiem projektu, ale mogą mieć na nią wpływ także inne zewnętrzne czynniki; niepowiązane bezpośrednio z wydatkami ponoszonymi w projekcie.
- 5) Obok wspólnych wskaźników produktu KE oraz wskaźników kluczowych określonych na poziomie krajowym, IZ może stosować **wskaźniki produktu specyficzne dla programu**, o których mowa w art. 6 rozporządzenia EFRR, w art. 5 rozporządzenia FS oraz w art. 26 ust. 4 ustawy. Wskaźniki produktu specyficzne dla programu są stosowane w przypadku, gdy zakres interwencji na poszczególnych poziomach wdrażania KPO/RPO nie może być wystarczająco opisany przy użyciu WLWK 2014. Z uwagi na fakultatywny charakter wskaźników specyficznych dla programu, za ich ewentualne określenie, zdefiniowanie i monitorowanie odpowiada IZ.
- 6) IZ może dopuścić stosowanie na poziomie projektu, obok WLWK 2014, wskaźników uwzględniających specyfikę danego projektu, określonych przez beneficjenta (**wskaźniki specyficzne dla projektu**). Wskaźniki specyficzne dla projektu podlegają monitorowaniu i rozliczeniu na poziomie projektu z uwagi na ograniczoną możliwość ich agregowania i porównywania pomiędzy projektami.
- 7) Wskaźniki kluczowe o których mowa w pkt 4 oraz wskaźniki produktu specyficzne dla programu, o których mowa w pkt 5, zamieszczane są w dokumencie PO (dla głównych typów projektów⁵) oraz w SZOOP (dla wszystkich typów projektów, jako wskaźniki uzupełniające i doprecyzowujące) oraz podlegają monitorowaniu na wszystkich poziomach wdrażania KPO/RPO.
- 8) Dopuszcza się, w uzasadnionych przypadkach, zastosowanie przez IZ wskaźników w celach informacyjnych. Dane nt. realizacji takich wskaźników są pozyskiwane z poziomu projektu w procesie monitorowania, ale poziom ich wykonania w projekcie nie stanowi przedmiotu rozliczenia z beneficjentem.
- 9) Wskaźniki określone dla projektów pomocy technicznej nie są powiązane z PI.⁶
- 10) Przykładowy zestaw wskaźników na poszczególnych poziomach wdrażania programu operacyjnego przedstawia tabela poniżej.

⁵ Zestaw wskaźników w dokumencie PO stanowi wynik negocjacji PO/RPO z KE.

⁶ Niemniej, w związku z koniecznością zapewnienia jednolitego podejścia w ramach centralnego systemu teleinformatycznego odwzorowanie logiki programowania w tym zakresie jest realizowane w postaci powiązania z wartością „nie dotyczy”.

Rodzaj wskaźnika EFRR/FS – typologia KE	Rodzaj wskaźnika EFRR/FS – typologia krajowa	Źródło wskaźnika	Zastosowanie wskaźnika ⁷	Zarządzający danymi w SL2014 ⁸ / SFC2014	Agregowalność/ porównywalność	Wymagalność	
Wskaźniki rezultatu (result)	Wskaźniki rezultatu strategicznego EFRR/FS⁹	Wskaźniki określone przez IZ (na podstawie zapisów PO)	PO (Tabela 3)	Nie dotyczy	Nie dotyczy	PO (obowiązkowo)	
Wskaźniki produktu (output)	Wspólne wskaźniki produktu (common indicators)	Wspólne wskaźniki produktu (określone przez KE)	Rozporządzenie EFRR Rozporządzenie FS WLWK 2014	PO (Tabela 5) SZOOP (Załącznik 2 do SZOOP) Projekt (umowa o dofinansowanie)	KE (SFC2014) AM w IK UP (słownik horyzontalny w SL2014)	Pomiędzy państwami UE Na poziomie horyzontalnym pomiędzy PO	PO (obowiązkowo wszystkie adekwatne i uzgodnione z KE) SZOOP (obowiązkowo wszystkie adekwatne) Projekt (obowiązkowo wszystkie adekwatne)
	Wskaźniki produktu specyficzne	Wskaźniki produktu specyficzne dla programu	Wskaźniki określone przez IZ	PO (Tabela 5) SZOOP (Załącznik 2 do SZOOP) Projekt (umowa o dofinansowanie)	AM w IZ (słownik programowy w SL2014)	Na poziomie danego PO	PO (fakultatywnie, zgodnie z decyzją IZ) SZOOP (fakultatywnie) Projekt (fakultatywnie)
		Wskaźniki specyficzne dla projektu	Wskaźniki określone przez beneficjenta	Projekt (umowa o dofinansowanie)	Użytkownik I ¹⁰	Na poziomie danego projektu ¹¹	Projekt (fakultatywnie)
nd	nd	Wskaźniki kluczowe (określone na poziomie krajowym zgodnie z art. 26 ust. 2 ustawy)	WLWK 2014	PO (Tabela 5) SZOOP (Załącznik 2 do SZOOP) Projekt (umowa o dofinansowanie)	AM w IK UP (słownik horyzontalny w SL2014)	Na poziomie horyzontalnym pomiędzy PO	PO (uzgodnione z KE) SZOOP (obowiązkowo wszystkie adekwatne dla poziomu SZOOP) Projekt (obowiązkowo wszystkie adekwatne dla poziomu projektu)

⁷ W przypadku dokumentu PO – zgodnie ze wzorem PO określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 215/2014; w przypadku SZOOP – zgodnie z Wytocznymi w zakresie szczegółowego opisu osi priorytetowych krajowych i regionalnych programów operacyjnych na lata 2014-2020.

⁸ Słownik horyzontalny/słownik programowy – słowniki, o których mowa w Wytocznym w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020.

⁹ Monitorowane w ramach systemu STRATEG.

¹⁰ Użytkownik I – osoba mająca dostęp do SL2014 lub SRHD, o której mowa w Wytocznym w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020.

¹¹ Funkcjonalność umożliwiająca wprowadzenie wskaźników specyficznych dla danego projektu na poziomie umowy/decyzji o dofinansowaniu.

2.1.3 Monitorowanie postępu rzeczowego

- 1) Za system wskaźników postępu rzeczowego w ramach KPO/RPO, w tym dobór wskaźników, ustalenie wartości bazowych i docelowych dla wskaźników, ustalenie celów pośrednich i końcowych dla ram wykonania oraz prawidłowy przebieg procesu realizacji założonych wartości wskaźników na poszczególnych poziomach wdrażania KPO/RPO, odpowiada IZ.
- 2) Dla wskaźników rezultatu strategicznego, o których mowa w sekcji 2.1.2 pkt 2, IZ ustala wartości bazowe i docelowe, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia EFRR i art. 5 ust. 3 rozporządzenia FS.
- 3) Monitorowanie postępu w osiągnięciu celów KPO/RPO za pomocą wskaźników rezultatu strategicznego może być prowadzone w szczególności w oparciu o statystykę publiczną (w tym dane GUS), dane organizacji międzynarodowych, dane IZ (w tym analizy i badania ewaluacyjne).
- 4) Wskaźniki rezultatu strategicznego są monitorowane w ramach systemu STRATEG. W celu zasilenia systemu STRATEG, właściwa IZ przekazuje do GUS na bieżąco, po ustaleniu aktualnej wartości wskaźnika np. w badaniu ewaluacyjnym, informacje odnoszące się do wykonania wskaźników określonych w KPO/RPO (dotyczy danych spoza statystyki publicznej).
- 5) Dla wspólnych wskaźników produktu, o których mowa w sekcji 2.1.2 pkt 3, oraz wskaźników produktu specyficznych dla programu, o których mowa w sekcji 2.1.2 pkt 5, IZ ustala wartości bazowe i docelowe i zamieszcza je w dokumencie PO zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia EFRR i art. 5 ust. 2 rozporządzenia FS¹².
- 6) W przypadku wskaźników kluczowych, o których mowa w sekcji 2.1.2 pkt 4, wartość bazowa wynosi zero. Dla umożliwienia oceny postępu rzeczowego na poziomie UP, IZ ustala wartości docelowe¹³ dla wszystkich adekwatnych dla danego KPO/RPO wskaźników kluczowych i zamieszcza je w dokumencie PO lub SZOOP, na właściwym etapie przygotowania lub realizacji programu.
- 7) Zgodnie z art. 26 ust. 5 ustawy, IZ ustala wartości docelowe dla wskaźników określonych w SZOOP na 2023 rok.
- 8) Wartości docelowe zamieszczone przez IZ w SZOOP mogą zostać zweryfikowane i zaktualizowane przez IZ na każdym etapie realizacji PO.¹⁴
- 9) Aktualna wersja PO i SZOOP w zakresie, o którym mowa w pkt 6, jest przekazywana przez IZ do IK UP w terminie do 30 dni kalendarzowych od dnia zatwierdzenia PO lub jego zmiany przez KE (odnośnie do wskaźników zawartych w PO) i/lub zatwierdzenia SZOOP lub jego zmiany przez IZ (odnośnie do wskaźników zawartych w SZOOP, zgodnie z załącznikiem 2 do SZOOP).
- 10) Cele pośrednie na 2018 rok ustalane są przede wszystkim dla wskaźników wybranych przez IZ do ram wykonania. Nie wyklucza to możliwości ustalenia przez IZ celów pośrednich dla pozostałych wskaźników.¹⁵
- 11) Monitorowanie postępów w realizacji wskaźników kluczowych oparte jest o dane zagregowane z poziomu projektów, pochodzące z centralnego systemu teleinformatycznego, obejmujące wartości zadeklarowane do realizacji przez beneficjentów w umowach o dofinansowanie projektów oraz wartości osiągnięte sprawozdawane w kolejnych wnioskach o płatność.

¹² Nie ma zastosowania dla pomocy technicznej.

¹³ Jw.

¹⁴ Z zastrzeżeniem zapisów sekcji 2.1.2 pkt 7 przypis 5.

¹⁵ Nie ma zastosowania dla pomocy technicznej.

- 12) O ile w umowie o dofinansowanie projektu nie wskazano inaczej, efekt wsparcia na poziomie projektu występuje:
- a) w przypadku wskaźników produktu określonych na poziomie projektu – w okresie od podpisania umowy o dofinansowanie, przy czym osiągnięte wartości powinny zostać wykazane najpóźniej we wniosku o płatność końcową,
 - b) w przypadku wskaźników rezultatu bezpośredniego określonych na poziomie projektu:
 - i. co do zasady – w okresie 12 miesięcy od zakończenia okresu realizacji projektu określonego w umowie/decyzji o dofinansowaniu projektu¹⁶ lub, o ile wynika to ze specyfiki projektu, od uruchomienia przedsięwzięcia,
 - ii. w okresie trwałości projektu, na zasadach określonych przez IZ - w przypadku wskaźników, których termin realizacji został wydłużony na wniosek beneficjenta i za zgodą IZ,przy czym osiągnięte wartości wykazywane są we wniosku o płatność końcową lub jego korekcie.
- 13) Wartości wskaźników sprawozdawane we wnioskach o płatność służą monitorowaniu postępu rzeczowego w projekcie, niezależnie od poziomu finansowego rozliczenia projektu.
- 14) Monitorowanie postępu rzeczowego w ramach KPO/RPO jest prowadzone przez IZ na bieżąco, na wszystkich poziomach wdrażania KPO/RPO, równoległe z analizą postępu finansowego, mając na uwadze rozwiązania przyjęte zgodnie z rozporządzeniem ogólnym w zakresie konstrukcji wskaźników w programie (art. 27 ust. 4) oraz zakresu sprawozdań z wdrażania (art. 50 i art. 111).
- 15) Dane na temat postępów w osiąganiu wskaźników w ramach KPO/RPO wraz z opisem ewentualnie zidentyfikowanych trudności w realizacji wartości docelowych, a także podjętych działań zaradczych, są raportowane w ramach systemu sprawozdawczości. Wyżej wymienione informacje przedstawiane są członkom KM zgodnie z art. 49 rozporządzenia ogólnego, w tym w ramach *sprawozdania rocznego z wdrażania programu operacyjnego*.

2.2 Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych 2014-2020 dla EFRR/FS

2.2.1 Założenia Wspólnej Listy Wskaźników Kluczowych

- 1) Dla celów monitorowania efektów polityki spójności na poziomie krajowym, zgodnie z art. 26 ust. 2 ustawy, określona została WLWK 2014 dla projektów realizowanych w ramach poszczególnych celów tematycznych oraz pomocy technicznej.
- 2) WLWK 2014 zawiera wskaźniki kluczowe, do których zalicza się:
 - a) wspólne wskaźniki produktu określone przez KE, o których mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia ogólnego, w zakresie EFRR i FS, służące agregowaniu efektów polityki spójności na poziomie UE oraz stanowiące menu wyboru wskaźników dla programowania, monitorowania i ewaluacji interwencji,

¹⁶ Okres realizacji projektu wskazany w umowie o dofinansowanie - zgodnie z wzorem w załączniku 9 „Minimalny zakres danych koniecznych do wprowadzenia do SL2014 w zakresie umowy o dofinansowanie projektu w ramach projektów współfinansowanych ze środków EFRR i FS” do *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*.

- b) wskaźniki kluczowe określone na poziomie krajowym zgodnie z art. 26 ust. 2 ustawy, służące agregowaniu efektów polityki na poziomie krajowym, obejmujące wskaźniki produktu i wskaźniki rezultatu bezpośredniego na poziomie projektu.
- 3) Wskaźniki w WLWK 2014 odzwierciedlają typy projektów w ramach poszczególnych CT i PI, wynikające z zapisów UP oraz linii demarkacyjnej.
- 4) WLWK 2014 stanowi listę wyboru wskaźników kluczowych, które:
- a) służą monitorowaniu efektów polityki spójności na poziomie UP,
 - b) mają charakter wtórny w stosunku do postanowień zawartych w UP oraz linii demarkacyjnej, a tym samym nie determinują zakresu wsparcia,
 - c) zostały określone na poziomie horyzontalnym w celu umożliwienia ich agregowania na poziomie krajowym,
 - d) są powiązane z właściwymi CT i PI, za wyjątkiem wskaźników dla pomocy technicznej¹⁷,
 - e) są wspólne dla wszystkich KPO/RPO, gdyż stanowią wynik uzgodnień pomiędzy IZ i IK UP,
 - f) są obowiązkowe dla wszystkich KPO/RPO, w których mogą być zastosowane biorąc pod uwagę zakres wspieranych projektów,
 - g) co do zasady są uniwersalne, tj. nie mają charakteru specyficznego dla programu/projektu i mogą być stosowane w więcej niż jednym KPO/RPO,
 - h) są stosowane w projektach, a osiągnięte dla nich wartości są agregowane na kolejne poziomy wdrażania.
- 5) Wśród wskaźników kluczowych przewidziane zostały wskaźniki horyzontalne, odnoszące się do wpływu interwencji UP w kluczowych dla KE obszarach. Ze względu na przekrojowy charakter, wskaźniki horyzontalne są przypisane do wszystkich CT. Wskaźniki horyzontalne zostały wyszczególnione na WLWK 2014 w załączniku 1 do niniejszych wytycznych.
- 6) Zgodnie ze zobowiązaniem wynikającym z Umowy Partnerstwa, w ramach PO na poziomie projektów monitorowany będzie wskaźnik horyzontalny miejsc pracy utworzonych bezpośrednio w wyniku realizacji projektów. W sytuacji, gdy wskaźnik miejsc pracy nie jest wskaźnikiem przyjętym w programie w danym PI osi priorytetowej, monitoring miejsc pracy prowadzony jest w celach informacyjnych.¹⁸
- 7) Dopuszcza się zastosowanie przez IZ w szczególności w dokumencie PO wskaźników agregujących wartości dla wskaźników kluczowych, tj. wskaźników, które obejmują zakresem kilka wskaźników z WLWK 2014. Warunkiem zastosowania wskaźników agregujących jest zapewnienie przez IZ danych nt. poszczególnych wskaźników kluczowych, w oparciu o które wyliczana jest wartość wskaźnika agregującego, w tym w odniesieniu do ich wartości docelowych (w SZOOP) oraz postępów w realizacji (w SL2014). Wskaźniki agregujące nie są stosowane na poziomie projektu z uwagi na ich ogólny charakter, wobec czego nie są dostępne do wyboru w SL2014 na poziomie

¹⁷ Niemniej, w związku z koniecznością zapewnienia jednolitego podejścia w ramach centralnego systemu teleinformatycznego odwzorowanie logiki programowania w tym zakresie jest realizowane w postaci powiązania z wartością „nie dotyczy”.

¹⁸ Dodatkowo, w celach informacyjnych, w ramach realizowanych projektów IZ może prowadzić monitoring osiągniętych wartości wskaźników horyzontalnych dotyczących zatrudnienia w układzie: „ogółem”, „kobiety”, „mężczyźni” (bez konieczności określania wartości docelowych w podziale na płeć). Z uwagi na nieobligatoryjny charakter wskaźników w podziale na płeć, wskaźnik horyzontalny odnoszący się do zatrudnienia „ogółem” nie ma charakteru wskaźnika agregującego wartości wskaźników kluczowych, o którym mowa w sekcji 2.2.1 pkt 6, dlatego jest stosowany na poziomie projektu.

projektu. Wskaźniki agregujące zostały wyszczególnione na WLWK 2014 w załączniku 1 do niniejszych wytycznych. IZ może zastosować wskaźniki agregujące spoza WLWK jako wskaźniki specyficzne dla programu, o których mowa w sekcji 2.1.2 pkt 5.

- 8) Na właściwym etapie przygotowania lub realizacji programu, IZ przyporządkowuje do poszczególnych poziomów wdrażania, wyszczególnionych w dokumencie PO oraz SZOOP, wszystkie adekwatne do zakresu i celu projektów wskaźniki kluczowe, mając na uwadze pkt 4 lit. f. Określony przez IZ zestaw wskaźników podlega zaopiniowaniu przez IK UP.¹⁹
- 9) IZ zapewnia stosowanie na poziomie projektów wszystkich adekwatnych wskaźników kluczowych, właściwych dla zakresu udzielanego wsparcia, w szczególności poprzez wskazanie ich każdorazowo w regulaminie konkursu jako obligatoryjne oraz weryfikację poprawności ich zastosowania w projektach przez właściwe instytucje.
- 10) WLWK 2014 funkcjonuje jako słownik horyzontalny w ramach SL2014.
- 11) Wskaźników kluczowych nie należy stosować jako wskaźników specyficznych dla programu, o których mowa w sekcji 2.1.2 pkt 5. Zastosowanie wskaźników kluczowych w słowniku programowym i/lub w sposób niezgodny z ich przypisaniem do PI na podstawie linii demarkacyjnej skutkuje brakiem możliwości ich agregacji w słowniku horyzontalnym.
- 12) WLWK 2014 dla EFRR i FS stanowi załącznik 1 do niniejszych wytycznych.
- 13) Definicje wskaźników kluczowych dla EFRR/FS, wzbogacone o kontekst statystyczny oraz wskazówki interpretacyjne, zostały zawarte w podręczniku przygotowanym przy współpracy IZ, innych instytucji zaangażowanych w realizację PO, GUS oraz ekspertów dziedzinowych w 2014 r. Ostateczna wersja przedmiotowego podręcznika została udostępniona przez IK UP wszystkim IZ. Ewentualne aktualizacje przedmiotowego podręcznika będą koordynowane przez IK UP, z zastrzeżeniem pkt 14), w oparciu o propozycje zgłoszone przez IZ, zgodnie z zasadą, że definicje określone w ww. podręczniku mają charakter ogólny, wspólny dla wszystkich PO, natomiast ewentualne uszczegółowienie definicji oraz ich interpretacja w kontekście specyfiki danego PO leży w gestii IZ PO.
- 14) W przypadku wspólnych wskaźników produktu określonych przez KE (*common indicators*), IZ stosuje definicje zawarte w dokumencie, o którym mowa w podrozdziale 1.1 w pkt 3 lit. a, Z uwagi na fakt, że sposób wyliczania wartości dla wskaźników monitorowania PO, w tym *common indicators*, stanowił przedmiot ustaleń IZ z KE w procesie negocjacji PO i został on opisany w dokumencie metodologicznym, o którym mowa w podrozdziale 1.4 niniejszych Wytycznych, za jego prawidłowe określenie i interpretację odpowiada IZ.
- 15) IZ może monitorować w SL2014 również uszczegółowione wskaźniki kluczowe, w zależności od potrzeb, wykorzystując wskaźniki specyficzne dla programu. W tym celu należy wybrać ze słownika horyzontalnego dany wskaźnik kluczowy, a następnie ze słownika programowego – wskaźniki specyficzne dla programu, utworzone przez IZ i stanowiące pożądane uszczegółowienie danego wskaźnika kluczowego. Zastosowanie takiego rozwiązania jest zalecane w szczególności również do pozyskiwania np. danych wskaźnikowych w układzie przestrzennym (w tym w podziale na kategorie regionów), danych wskaźnikowych uwzględniających specyficzne typy projektów, szczególne cechy interwencji, specyficzne rodzaje beneficjenta, itp. Monitoring osiągniętych wartości dla tego typu wskaźników jest prowadzony przez IZ w celach informacyjnych (bez obowiązku określania wartości docelowych).

¹⁹ Opiniowanie przedmiotowych dokumentów przez IK UP odbywa się w oparciu o art. 14g ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295, z późn. zm.), *Wytyczne w zakresie komitetów monitorujących na lata 2014-2020* (w przypadku dokumentu PO) oraz *Wytyczne w zakresie szczegółowego opisu osi priorytetowych krajowych i regionalnych programów operacyjnych na lata 2014-2020* (w przypadku SZOOP).

2.2.2 Zasady uzupełniania Wspólnej Listy Wskaźników Kluczowych

- 1) WLWK 2014 może zostać zaktualizowana przez IK UP, jeżeli w trakcie procesu programowania lub wdrażania UP lub KPO/RPO zostanie zidentyfikowana taka konieczność przez IK UP lub IZ.
- 2) Propozycja IZ w zakresie dodania wskaźnika do WLWK 2014 lub modyfikacji wskaźnika z WLWK 2014 jest przekazywana do IK UP wraz z uzasadnieniem, projektem metryki wskaźnika wypełnionej w części A i B (zgodnie z załącznikiem 5 do niniejszych wytycznych). Wypełnienie projektu metryki wskaźnika w części C jest fakultatywne.
- 3) Zmiany do WLWK 2014 są wprowadzane w ramach kolejnej aktualizacji wytycznych. Włączenie wskaźnika na WLWK dokonuje się w dniu, od którego stosowane są wytyczne. Do czasu włączenia wskaźnika na WLWK może on funkcjonować w SL2014 jako wskaźnik specyficzny dla programu, o którym mowa w sekcji 2.1.2 pkt 5 oraz może zostać wpisany do SZOOP, o ile IZ tak zadecyduje.
- 4) Niezwłocznie po wprowadzeniu wskaźnika na WLWK 2014 następuje jego wpisanie do SZOOP tam gdzie jest on adekwatny do zakresu i celu projektów, uzupełnienie wartości docelowej dla tego wskaźnika przez wszystkie właściwe IZ oraz zaimplementowanie wskaźnika do słownika horyzontalnego w ramach SL2014 przez IK UP.
- 5) W przypadku, gdy nowo wprowadzony wskaźnik kluczowy funkcjonował przed zaimplementowaniem go do słownika horyzontalnego w słowniku programowym jako wskaźnik specyficzny dla programu, wówczas dane na temat realizacji wskaźników z obu słowników mogą być agregowane przez IZ w ramach SRHD.
- 6) Wskaźnik kluczowy wprowadzony do WLWK 2014 w wyniku aktualizacji niniejszych wytycznych podlega stosowaniu w projektach, dla których wnioski o dofinansowanie zostały złożone w ramach konkursów ogłoszonych po dniu, od którego stosowane są zmienione wytyczne. W pozostałych przypadkach monitoring nowego wskaźnika kluczowego może być prowadzony w celach informacyjnych.
- 7) W szczególnych przypadkach IK UP w uzgodnieniu z właściwymi IZ może dokonać aktualizacji słownika horyzontalnego SL2014. Modyfikacja dokonana takim trybem znajduje swoje odzwierciedlenie w ramach kolejnej aktualizacji wytycznych.

2.3 Wskaźniki w SL2014

2.3.1 Dane w zakresie postępu rzeczowego

- 1) W SL2014 funkcjonują 2 rodzaje słowników dla wskaźników:
 - a) słownik horyzontalny – dla wskaźników kluczowych,
 - b) słownik programowy – dla wskaźników specyficznych dla programu.
- 2) Jednocześnie, SL2014 umożliwia wprowadzenie wskaźników specyficznych dla projektu, o których mowa w sekcji 2.1.1 pkt 7, na poziomie umowy/decyzji o dofinansowaniu.
- 3) W SL2014 wskaźniki kluczowe są przypisane do właściwego PI. Jeden wskaźnik kluczowy może być przypisany do kilku PI.

- 4) Wskaźniki kluczowe będące wskaźnikami horyzontalnymi, o których mowa w sekcji 2.2.1 pkt 5, mogą być właściwe dla wszystkich PI.
- 5) Przypisanie wskaźników kluczowych do poziomów wdrażania w KPO/RPO zostanie odzwierciedlone w SL2014 w oparciu o zapisy dokumentu PO i SZOOP, na podstawie dokonanego przez IZ przyporządkowania działań i osi priorytetowych do właściwych PI. Tym samym, widoczność danych słownikowych na poszczególnych poziomach wdrażania w KPO/RPO będzie uzależniona od wybranego PI.
- 6) Poprzez wybór określonego PI – na etapie wprowadzania umowy/ decyzji o dofinansowanie do SL2014 - uzyskiwany jest dostęp do przyporządkowanego do niego zakresu wskaźników kluczowych.
- 7) Każda umowa/decyzja o dofinansowanie rejestrowana w SL2014 musi realizować co najmniej jeden wskaźnik ze słownika horyzontalnego. Wybór wskaźnika ze słownika horyzontalnego jest niezbędny dla zarejestrowania projektu w SL2014. W wyjątkowych przypadkach, gdy nie jest możliwe wybranie żadnego wskaźnika ze słownika horyzontalnego, wpisującego się w zakres realizacji projektu, możliwy jest wybór wskaźnika ze słownika horyzontalnego, który nie będzie adekwatny dla projektu i wpisanie dla niego wartości 0.
- 8) Wprowadzenie nowego wskaźnika w słowniku horyzontalnym w ramach SL2014 jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu jego zakresu i przyporządkowania do PI, zgodnie z sekcją 2.2.2.
- 9) Podstawą do obliczenia wartości dla wskaźnika agregującego, o którym mowa w sekcji 2.2.1 pkt 7, pochodzącego z WLWK 2014, są dane odnoszące się do wskaźników kluczowych składających się na dany wskaźnik agregujący, wyliczane przez IZ odrębnie przy wykorzystaniu SRHD.

2.3.2 Jakość danych w zakresie postępu rzeczowego

- 1) Monitorowanie postępów w realizacji wskaźników pochodzących ze słownika horyzontalnego oraz słownika programowego oparte jest o dane przechowywane w SL2014, gromadzone z poziomu projektów, pochodzące z umów o dofinansowanie i wniosków o płatność.
- 2) Za aktualność, kompletność i jakość danych dotyczących monitorowania postępu rzeczowego przechowywanych w SL2014 odpowiada IZ.
- 3) IZ zapewnia, że dane w zakresie postępu rzeczowego wprowadzane do SL2014 są zgodne z dokumentami źródłowymi.
- 4) Zasady gromadzenia, przekazywania i aktualizacji danych w postaci elektronicznej w SL2014 są uregulowane w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*.

3 Rozdział 3 - Zasady monitorowania postępu rzeczowego w projektach współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w latach 2014-2020 ²⁰

3.1 System wskaźników

3.1.1 Struktura wskaźników

- 1) IZ określa cele szczegółowe PO wraz z kwantyfikującymi je wskaźnikami rezultatu oraz wskaźniki dla poszczególnych instrumentów realizacji PI dotyczących EFS, zgodnie z art. 27 ust. 4 oraz art. 96 ust. 2 rozporządzenia ogólnego.
- 2) Na potrzeby monitorowania postępu rzeczowego, IZ określa tzw. wskaźniki produktu oraz wskaźniki rezultatu bezpośredniego dla instrumentów realizacji PI współfinansowanego z EFS. Wskaźniki te odnoszą się do wspieranych operacji, tzn. są bezpośrednio związane z wydatkami ponoszonymi w ramach projektu (wskaźnik produktu na poziomie projektu) lub są bezpośrednim efektem dofinansowanego projektu (wskaźnik rezultatu bezpośredniego na poziomie projektu). Wskaźniki produktu oraz rezultatu bezpośredniego dla instrumentów realizacji PI zamieszczane są w dokumentach programowych, tj. w PO (dla głównych typów projektów) oraz w SZOOP (zawierającym dodatkowo wskaźniki nieujęte w PO). W przypadku EFS stosowane są ponadto wskaźniki rezultatu długoterminowego. Szczegółowe informacje dotyczące typów wskaźników zawarto w kolejnych podrozdziałach niniejszych wytycznych.
- 3) W zestawie wskaźników, o których mowa w pkt 2 - zarówno w PO, jak i SZOOP, IZ stosuje w pierwszej kolejności wszystkie adekwatne wskaźniki pochodzące z WLWK 2014, o której mowa w art. 26 ust. 2 ustawy. Niezastosowanie wskaźnika w PO może wynikać jedynie z nieuwzględnienia danego typu operacji lub grupy docelowej, do których odwołuje się wskaźnik.
- 4) Na liście WLWK 2014 dla EFS przewidziane zostały wskaźniki horyzontalne, odnoszące się do efektów interwencji UP w kluczowych dla KE obszarach, w tym w szczególności w zakresie finansowania kosztów racjonalnych usprawnień dla osób z niepełnosprawnościami, dostosowania obiektów do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, objęcia szkoleniami/doradztwem w zakresie kompetencji cyfrowych, wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz wskaźniki wspólne dla wszystkich projektów współfinansowanych z EFS (wszystkie projekty realizowane w CT 8-11). Ze względu na swój przekrojowy charakter, wskaźniki horyzontalne są przypisane do większości lub wszystkich CT.
- 5) W przypadku gdy zakres interwencji w PO nie może być wystarczająco opisany przy użyciu WLWK 2014, zestaw wskaźników w PO może zostać uzupełniony o ewentualne dodatkowe wskaźniki, o których mowa w art. 26 ust. 4 ustawy, uwzględniające specyfikę danego PO i przypisane do konkretnego PI (tzw. wskaźniki specyficzne). Z uwagi na fakultatywny charakter wskaźników specyficznych dla PO, za ich ewentualne określenie, zdefiniowanie i monitorowanie odpowiada IZ.
- 6) IZ może dopuścić stosowanie na poziomie projektu wskaźników specyficznych dla projektu, określonych przez beneficjenta (tzw. wskaźniki projektowe). Wskaźniki projektowe mają charakter monitoringowo-rozliczeniowy na poziomie projektu z uwagi na brak możliwości ich agregowania i porównywania pomiędzy projektami.
- 7) Dopuszcza się, w uzasadnionych przypadkach, zastosowanie przez IZ wskaźników w celach informacyjnych. Dane nt. realizacji takich wskaźników są pozyskiwane z poziomu projektu w procesie monitorowania, ale poziom ich wykonania w projekcie nie stanowi przedmiotu rozliczenia

²⁰ Zapisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do projektów pomocy technicznej współfinansowanych z EFS.

z beneficjentem. Zgodnie z pkt 2 sekcji 3.3.2, nie ma obowiązku określania wartości docelowych w odniesieniu do wskaźników pełniących funkcję informacyjną.

- 8) Dopuszcza się możliwość uzupełnienia WLWK 2014 dla EFS przez IK UP zgodnie z zasadami uzupełniania WLWK wskazanymi w sekcji 2.2.2, z zachowaniem zasad dotyczących typologii i monitorowania wskaźników EFS określonych w rozdziale 3.
- 9) Strukturę wskaźników w ramach PO współfinansowanego z EFS przedstawia tabela poniżej.

Rodzaj wskaźnika EFS		Lokalizacja wskaźnika	Źródło wskaźnika ²¹	Zarządzający danymi w SL2014/ SFC2014 ²²	Agregowalność/ porównywalność	Wymagalność
Kluczowe wskaźniki produktu	Wskaźniki wspólne	PO → PI SZOOP → działanie projekt	Rozporządzenia UE/ WLWK 2014 (słownik horyzontalny w SL2014)	KE (SFC2014) / AM w IK UP (słownik horyzontalny w SL2014)	Pomiędzy państwami UE/ Na poziomie horyzontalnym pomiędzy PO	PO → obowiązkowo (wszystkie adekwatne) SZOOP → obowiązkowo (wszystkie adekwatne)
	Wskaźniki krajowe	PO → PI SZOOP → działanie projekt	WLWK 2014 (słownik horyzontalny w SL2014)	AM w IK UP (słownik horyzontalny w SL2014)	Na poziomie horyzontalnym pomiędzy PO	PO → obowiązkowo (wszystkie adekwatne) SZOOP → obowiązkowo (wszystkie adekwatne)
Kluczowe wskaźniki rezultatu	Rezultatu bezpośredniego EFS - wspólne	PO → PI SZOOP → działanie projekt	Rozporządzenie UE WLWK 2014 (słownik horyzontalny w SL2014)	KE (SFC2014) / AM IK UP (słownik horyzontalny w SL2014)	Pomiędzy państwami UE/ Na poziomie horyzontalnym pomiędzy PO	PO → obowiązkowo (wszystkie adekwatne) SZOOP → obowiązkowo (wszystkie adekwatne)
	Rezultatu bezpośredniego - krajowe	PO → PI SZOOP → działanie projekt	WLWK 2014 (słownik horyzontalny w SL2014)	AM w IK UP (słownik horyzontalny w SL2014)	Na poziomie horyzontalnym pomiędzy PO	PO → obowiązkowo (wszystkie adekwatne) SZOOP → obowiązkowo (wszystkie adekwatne)
	Rezultatu długoterminowego EFS (wspólne i krajowe) ²³	PO → cel szczegółowy lub PI	Rozporządzenie UE WLWK 2014	Nie dotyczy	Pomiędzy państwami UE (wspólne) Na poziomie horyzontalnym pomiędzy PO (wspólne i krajowe)	PO → obowiązkowo (wszystkie adekwatne)
Wskaźniki specyficzne - PO	Wskaźniki programowe	PO → PI SZOOP → działanie projekt	IZ (słownik programowy w SL2014)	AM w IZ (słownik programowy w SL2014)	Na poziomie danego PO	PO, SZOOP, projekt – > fakultatywnie

²¹ Słownik horyzontalny/ słownik programowy – słowniki, o których mowa w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*.

²² AM w IZ/ IK UP – Administrator merytoryczny w instytucji; wyznaczony pracownik instytucji realizujący zadania określone w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*.

²³ Monitorowane w ramach systemu STRATEG.

Wskaźniki specyficzne - projekt	Wskaźniki produktu i rezultatu bezpośredniego	projekt	Beneficjent (na etapie wniosku o dofinansowanie)	Użytkownik I ²⁴	Na poziomie danego projektu ²⁵ - brak możliwości agregacji na wyższy poziom	Projekt → fakultatywnie
---------------------------------------	--	---------	--	----------------------------	---	----------------------------

3.1.2 Monitorowanie postępu rzeczowego

- 1) Za system wskaźników monitorowania postępu rzeczowego w ramach PO, w tym dobór wskaźników, ustalenie wartości bazowych i docelowych wskaźników, ustalenie celów pośrednich i końcowych dla ram wykonania oraz prawidłowy przebieg procesu monitorowania wskaźników i realizacji ich założonych wartości na poszczególnych poziomach wdrażania PO, odpowiada IZ.
- 2) Monitorowanie postępu w osiąganiu celów PO jest prowadzone w szczególności w oparciu o dane zgromadzone w SL2014, dane statystyki publicznej, dane administracyjne, wyniki analiz lub ewaluacji.
- 3) Dla umożliwienia oceny postępu rzeczowego na poziomie UP, IZ określa wartości docelowe na 2023 rok dla wszystkich adekwatnych wskaźników kluczowych.
- 4) Wartości docelowe, o których mowa w pkt 3, IZ zamieszcza w dokumentach programowych, tj. w PO oraz w SZOOP. Zestawienie wartości docelowych dla wszystkich adekwatnych wskaźników kluczowych oraz jego aktualizacje, zgodnie z zakresem danych wskazanym w WLWK według PI, są przekazywane przez IZ do IK UP w terminie do 30 dni kalendarzowych od dnia zatwierdzenia PO (lub jego zmiany) przez KE i/lub zatwierdzenia SZOOP (lub jego zmiany) przez IZ. W przypadku, gdy PO lub SZOOP zostanie zatwierdzony przed dniem stosowania niniejszych wytycznych, termin na przekazanie wyżej wymienionych dokumentów będzie liczony od dnia, od którego stosowane są wytyczne.
- 5) Cele pośrednie na 2018 rok ustalane są przede wszystkim dla wskaźników wybranych przez IZ do ram wykonania. Nie wyklucza to możliwości ustalenia przez IZ celów pośrednich dla pozostałych wskaźników.
- 6) Monitorowanie postępów w realizacji wskaźników z WLWK 2014 oparte jest o dane zagregowane z poziomu projektów, pozyskiwane z centralnego systemu teleinformatycznego, obejmujące wartości osiągnięte wykazane w kolejnych zatwierdzonych wnioskach o płatność oraz dane zawarte w zatwierdzonych formularzach monitorowania uczestników projektów. Wartości dotyczące rezultatów długoterminowych wykazywane są co do zasady na podstawie badań ewaluacyjnych, które prowadzone są w oparciu o dane uczestników projektów (patrz sekcja 3.3.5).
- 7) IZ, prezentując dane o wskaźnikach rezultatu, zapewniają zgodność z PO zatwierdzonym przez KE. W przypadku, gdy dany wspólny wskaźnik rezultatu jest powiązany z tzw. wskaźnikiem referencyjnym (wspólnym wskaźnikiem produktu określającym grupę docelową, do której odnosi się rezultat), stosowne informacje powinny być zawarte w opracowywanych przez IZ dokumentach.
- 8) Osiągnięte wartości wskaźników sprawozdawane we wnioskach o płatność odnoszą się do stanu rzeczywistego i efektów faktycznie osiągniętych, z uwzględnieniem stanu zaawansowania finansowego całego projektu oraz poziomu jego finansowego rozliczenia.

²⁴ Użytkownik I – osoba mająca dostęp do SL2014 lub SRHD, o której mowa w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*.

²⁵ Funkcjonalność umożliwiająca wprowadzenie wskaźników specyficznych dla danego projektu na poziomie umowy/decyzji o dofinansowaniu.

- 9) Wartości kumulatywne wskaźników wykazane w danym wniosku o płatność, odnoszące się do danych osobowych uczestników i danych podmiotów zawartych w SL2014, są zgodne z danymi zawartymi w formularzu monitorowania danych uczestników, powiązany z właściwym wnioskiem o płatność.
- 10) W przypadku podjęcia przez IZ RPO decyzji o wykorzystaniu LSI, IZ zapewnia wprowadzenie danych dotyczących uczestników oraz wskaźników kluczowych do centralnego systemu teleinformatycznego (zgodnie z *Wytocznymi w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020*).
- 11) Monitorowanie postępu rzeczowego w ramach PO jest prowadzone przez IZ na bieżąco, na wszystkich poziomach wdrażania PO, równoległe z analizą postępu finansowego, mając na uwadze rozwiązania przyjęte w zakresie konstrukcji wskaźników w programie (zgodnie z rozporządzeniem ogólnym art. 27 ust. 4 oraz art. 5 rozporządzenia EFS) oraz zakres sprawozdań z wdrażania (art. 50 i art. 111).
- 12) Dane na temat postępów w osiągnięciu wskaźników w ramach PO wraz z opisem ewentualnie zidentyfikowanych trudności w realizacji wartości docelowych, a także podjętych działań zaradczych, są raportowane w ramach systemu sprawozdawczości. Wyżej wymienione informacje przedstawiane są członkom KM zgodnie z art. 49 rozporządzenia ogólnego, w tym w ramach *sprawozdania rocznego z wdrażania programu operacyjnego*.
- 13) W celu zasilenia bazy STRATEG, właściwa IZ przekazuje na bieżąco (po ustaleniu aktualnej wartości wskaźnika) do GUS informacje odnoszące się do wykonania wskaźników rezultatu długoterminowego określonych w PO.

3.2 Typologia wskaźników

- 1) Wskaźniki są głównym narzędziem służącym monitorowaniu postępu w realizacji założonych działań i celów PO lub pojedynczego projektu. Wskaźniki odnoszą się zarówno do produktów, jak i rezultatów. W przypadku projektów EFS stosowana jest przedstawiona poniżej typologia wskaźników.
 - a) wskaźniki finansowe – odnoszą się do całkowitej kwoty wydatków kwalifikowalnych wprowadzonych do systemu księgowego instytucji certyfikującej i poświadczonych przez tą instytucję. Wykorzystywane są do monitorowania postępu płatności w zakresie projektu, działania czy PO w stosunku do wydatków kwalifikowalnych. Wskaźniki finansowe są uwzględnione w ramach wykonania. Ten rodzaj wskaźników nie jest przedmiotem niniejszych wytycznych;
 - b) wskaźniki produktu – dotyczą realizowanych działań. Produkt stanowi wszystko, co zostało uzyskane w wyniku działań współfinansowanych z EFS. Są to zarówno wytworzone dobra, jak i usługi świadczone na rzecz uczestników podczas realizacji projektu. Wskaźniki produktu w PO określone są na poziomie PI lub celu szczegółowego oraz odnoszą się do osób lub podmiotów objętych wsparciem;
 - c) wskaźniki rezultatu – dotyczą oczekiwanych efektów wsparcia ze środków EFS. Określają efekt zrealizowanych działań w odniesieniu do osób lub podmiotów, np. w postaci zmiany sytuacji na rynku pracy. W celu ograniczenia wpływu czynników zewnętrznych na wartość wskaźnika rezultatu, powinien on być jak najbliższe powiązany z działaniami wdrażanymi w ramach odpowiedniego PI. Oznacza to, że wskaźnik rezultatu obrazuje efekt wsparcia udzielonego danej osobie/podmiotowi i nie obejmuje efektów dotyczących grupy uczestników/ podmiotów, która nie otrzymała wsparcia. Wartości docelowe wskaźników rezultatu określone są na poziomie PI lub celu szczegółowego. Wyróżnia się dwa typy wskaźników rezultatu:

- i) wskaźniki rezultatu bezpośredniego – odnoszą się do sytuacji bezpośrednio po zakończeniu wsparcia, tj. w przypadku osób lub podmiotów – po zakończeniu ich udziału w projekcie (moment pomiaru wskaźników wskazano w sekcji 3.3.4),
 - ii) wskaźniki rezultatu długoterminowego – dotyczą efektów wsparcia osiągniętych w dłuższym okresie od zakończenia wsparcia. Wskaźniki te odnoszą się do sytuacji uczestnika po upływie co najmniej 4 tygodni. W WLWK 2014 w zakresie wskaźników wspólnych stosuje się okres sześciu miesięcy. W przypadku niektórych wskaźników kluczowych, ze względu na specyfikę wsparcia i oczekiwaną zmianę jakościową, przyjęto dłuższy okres.
- 2) W załączniku I do rozporządzenia EFS wskazano zestaw wspólnych wskaźników produktu i rezultatu (dalej: wskaźniki wspólne), które są monitorowane we wszystkich PO współfinansowanych z EFS w każdym państwie członkowskim.
 - 3) Dodatkowo załącznik II do rozporządzenia EFS określa wspólne wskaźniki rezultatu dotyczące Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (IZM), która realizowana jest w ramach PI 8(ii). Oznacza to obowiązek zbierania i agregowania dodatkowych danych niezbędnych do wyliczenia ww. wskaźników w projektach realizowanych w ramach IZM.
 - 4) Źródłem danych do monitorowania wskaźników wspólnych na poziomie PO są dane uczestników projektów.
 - 5) Ministerstwo Rozwoju opracowało WLWK 2014 (zwane także wskaźnikami kluczowymi) dla programów współfinansowanych z EFS. Wspólna lista zawiera, poza wskaźnikami wspólnymi z rozporządzenia EFS, również zestaw innych wskaźników przypisanych danemu PI i odnoszących się do danego rodzaju wsparcia lub grupy docelowej. WLWK 2014 zapewnia monitorowanie we wszystkich PO minimalnego zestawu wskaźników, który uwzględni kluczowe obszary i grupy docelowe wymagające wsparcia w całym kraju. WLWK 2014 dla działań EFS wdrażanych regionalnie stanowi załącznik 2 do niniejszych wytycznych.
 - 6) WLWK 2014 dla EFS zawiera również wskaźniki monitorowania Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Ze względu na specyfikę wsparcia oraz możliwość wykorzystania jedynie w PO WER, wskaźniki te oraz ich definicje stanowią załącznik do SZOOP dla tego PO.

3.3 Szczegółowe zasady dotyczące monitorowania wskaźników

3.3.1 Definicja uczestnika

- 1) Uczestnikiem projektu jest osoba fizyczna bez względu na wiek lub podmiot²⁶ bezpośrednio korzystający z interwencji EFS. Jako uczestników wykazuje się wyłącznie te osoby i podmioty, które można zidentyfikować i uzyskać od nich dane niezbędne do określenia między innymi wspólnych wskaźników produktu (w przypadku osób fizycznych oraz wsparcia pracowników instytucji dotyczących co najmniej płci, statusu na rynku pracy, wieku, wykształcenia) i dla których planowane jest poniesienie określonego wydatku. Zakres danych uzyskiwanych od podmiotów wskazano w załączniku 7 do niniejszych wytycznych. Osób lub podmiotów niekorzystających z bezpośredniego wsparcia nie należy wykazywać jako uczestników. Bezpośrednie wsparcie uczestnika to wsparcie, na które zostały przeznaczone określone środki, świadczone na rzecz konkretnej osoby/podmiotu, prowadzące do uzyskania korzyści przez uczestnika (np. nabycia kompetencji, podjęcia zatrudnienia).

²⁶ Nie dotyczy projektów pozakonkursowych PUP, których uczestnikami są wyłącznie osoby fizyczne.

- 2) Wsparciem bezpośrednim dla podmiotu jest wsparcie realizowane na rzecz jego funkcjonowania (np. w formie stworzenia dodatkowego miejsca pracy, wprowadzenia zmiany jakościowej w jego funkcjonowaniu, oddelegowania pracownika przez pracodawcę na szkolenie/staż zagraniczny) lub promowania zmiany organizacyjnej i innowacji w tej instytucji. Wsparciem bezpośrednim dla danego podmiotu nie jest przeszkolenie lub inna forma wsparcia jego pracownika w sytuacji, gdy nie wynika to z potrzeb tej instytucji (np. pracownik zgłasza się na szkolenie z własnej inicjatywy).
- 3) Podmioty będące beneficjentami nie są co do zasady wykazywane jako uczestnicy oraz we wskaźnikach produktu i rezultatu, jeśli nie są adresatami wsparcia bezpośredniego. Jedynym wskaźnikiem wspólnym, który dotyczy podmiotów jako realizatorów projektów jest wskaźnik odnoszący się do liczby projektów w pełni lub częściowo realizowanych przez partnerów społecznych lub organizacje pozarządowe.

3.3.2 Zasady dotyczące doboru wskaźników w projekcie

- 1) Wskaźniki stanowią część umowy o dofinansowanie (określane są na poziomie wniosku o dofinansowanie będącego załącznikiem do umowy), w której beneficjent ma możliwość wyboru wskaźników z WLWK 2014 określonych dla danego PI, wskaźników specyficznych dla PO²⁷, jak również zdefiniowania własnych wskaźników. W każdej umowie należy uwzględnić co najmniej jeden wskaźnik z WLWK 2014 odpowiadający działaniom zaplanowanym w ramach projektu. Wybór wskaźnika z WLWK jest niezbędny do zarejestrowania projektu w SL2014.
- 2) Wszystkim wskaźnikom uwzględnionym w umowie o dofinansowanie należy przypisać wartości bazowe (nie dotyczy wskaźników produktu) i docelowe. Obowiązek ten nie dotyczy wskaźników horyzontalnych oraz informacyjnych (patrz sekcja 3.1.1). Wartość bazowa określona dla wskaźników rezultatu nie jest wliczana do wartości docelowej. Wartość bazowa stanowi punkt wyjścia, określa sytuację danej grupy docelowej przed rozpoczęciem realizacji projektu oraz może służyć do oceny doświadczenia beneficjenta w realizacji podobnych przedsięwzięć. W niektórych przypadkach wartość bazowa ma na celu również zdiagnozowanie sytuacji danej grupy docelowej przed realizacją projektu – określa, w zależności od przyjętego wskaźnika, np. stan ich wiedzy, czy skuteczność działań podejmowanych wobec nich przez beneficjenta lub inne podmioty.
- 3) IZ zapewnia stosowanie na poziomie projektów wszystkich adekwatnych wskaźników kluczowych, do realizacji których przyczynia się dana interwencja, w szczególności poprzez wskazanie ich każdorazowo w regulaminie konkursu jako obowiązkowe do określenia i monitorowania w projekcie.
- 4) Podczas oceny wskaźników zaproponowanych przez beneficjenta należy mieć na uwadze zapisy niniejszych wytycznych. Za weryfikację poprawności wskaźników określonych przez beneficjenta odpowiada instytucja oceniająca projekt.
- 5) Wszystkie wskaźniki wspólne (produktu i rezultatu bezpośredniego) z rozporządzenia EFS (z wyjątkiem wskaźników dla IZM) są monitorowane we wszystkich PI współfinansowanych z EFS, a tym samym również we wszystkich projektach, na podstawie danych uczestników, z wyłączeniem wskaźników, o których mowa w pkt 6.
- 6) Wskaźniki wspólne odnoszące się do liczby projektów monitorowane są na podstawie danych pochodzących z umów o dofinansowanie zarejestrowanych w SL2014. Wskaźniki te nie są monitorowane w projekcie przez beneficjenta, gdyż za ich pomiar odpowiada IZ. W celu

²⁷ W sprawozdaniach rocznych składanych do Komisji Europejskiej za wskaźniki specyficzne dla PO uznaje się wszystkie wskaźniki, oprócz tych, które zawarte są w załącznikach 1 i 2 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006.

monitorowania tych wskaźników, w słowniku programowym dotyczącym typu projektu każda IZ dla programów współfinansowanych z EFS uwzględni poniższe kategorie (zgodnie z brzmieniem i sposobem zapisu cytowanym poniżej):

- a. *projekt realizowany w pełni lub częściowo przez partnerów społecznych lub organizacje pozarządowe,*
- b. *projekt obejmujący administrację publiczną lub służby publiczne na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym,*
- c. *projekt ukierunkowany na trwały udział kobiet w zatrudnieniu i rozwój ich kariery zawodowej.*

3.3.3 Zasady dotyczące pomiaru wskaźników w projekcie

- 1) Za rozpoczęcie udziału w projekcie co do zasady uznaje się przystąpienie do pierwszej formy wsparcia w ramach projektu. Niemniej, dopuszcza się, aby moment rozpoczęcia udziału w projekcie był zbieżny z momentem zrekrutowania uczestnika do projektu – gdy charakter wsparcia uzasadnia prowadzenie rekrutacji na wcześniejszym etapie realizacji projektu.
- 2) W celu rozpoczęcia udziału osoby w projekcie niezbędne jest podanie przez nią lub jej opiekuna prawnego danych osobowych w zakresie wyznaczonym w niniejszych wytycznych. Uczestnika projektu należy poinformować o możliwości odmowy podania danych wrażliwych²⁸, o obowiązku przekazania danych po zakończeniu projektu potrzebnych do wyliczenia wskaźników rezultatu bezpośredniego (np. status na rynku pracy, udział w kształceniu lub szkoleniu) do 4 tygodni od zakończenia udziału w projekcie oraz możliwości przyszłego udziału w badaniu ewaluacyjnym.
- 3) Warunkiem koniecznym do wprowadzenia informacji o udziale uczestnika będącego osobą fizyczną w projekcie jest zapewnienie danych w szczególności dla wspólnych wskaźników produktu odnoszących się do następujących danych osobowych: status na rynku pracy, wiek, wykształcenie, płeć. Jeżeli nie jest możliwe określenie wszystkich wymaganych danych osobowych, nie można wykazywać danej osoby jako uczestnika projektu, a co za tym idzie – powiązanych z nim wskaźników produktu i rezultatu, chyba że definicja danego wskaźnika dopuszcza wykazywanie we wskaźniku osób/ podmiotów nie będących uczestnikami projektu. Zakres danych uzyskiwanych od podmiotów wskazano w załączniku 7 do niniejszych wytycznych.
- 4) W sytuacji gdy uczestnik będący osobą fizyczną lub jego opiekun prawny nie udzieli informacji na temat danych wrażliwych²⁹ (tj. osoby z niepełnosprawnościami; migranci, osoby obcego pochodzenia i mniejszości; osoby z innych grup w niekorzystnej sytuacji społecznej) istnieje możliwość wprowadzenia niekompletnych w ww. zakresie danych uczestnika pod warunkiem udokumentowania przez beneficjenta, iż działania w celu zebrania przedmiotowych danych zostały podjęte. Niekompletność danych w ww. zakresie nie oznacza niekwalifikowalności danego uczestnika z wyjątkiem sytuacji opisanej w pkt 5. Niemniej, IZ musi być w stanie zapewnić wystarczające dowody, że dana osoba spełnia kryteria kwalifikowalności określone dla projektu.
- 5) Odmowa podania informacji dotyczących danych wrażliwych w przypadku projektu skierowanego do grup charakteryzujących się przedmiotowymi cechami, skutkuje brakiem możliwości weryfikacji kwalifikowalności uczestnika oraz prowadzi do niezakwalifikowania się do udziału w projekcie.
- 6) Brak informacji w zakresie danych wrażliwych wskazanych w pkt 4, uniemożliwia wykazanie osoby we wskaźnikach dotyczących osób z niepełnosprawnościami; migrantów, osób obcego pochodzenia

²⁸ Konsekwencje odmowy wskazano w pkt 4 – 6.

²⁹ Wskaźniki oznaczone ** w rozporządzeniu EFS oraz niniejszych wytycznych.

i mniejszości; osób z innych grup w niekorzystnej sytuacji społecznej (odpowiednio w zależności od cechy, której dotyczyła odmowa podania informacji).

- 7) W przypadku wskaźników odnoszących się do osób, odnotowuje się informacje o udziale danej osoby w projekcie zgodnie z zakresem wskazanym w niniejszych wytycznych (załącznik 7) oraz w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020 (załącznik 13)*.
- 8) Uczestnika biorącego udział w więcej niż jednym projekcie wspieranym z EFS należy wykazać w każdym projekcie, w którym otrzymał wsparcie.
- 9) Na poziomie pojedynczego projektu uczestnika należy wykazać tylko raz w danym wskaźniku produktu lub rezultatu.
- 10) Uczestnik, jest wykazywany w kilku wskaźnikach (produktu i rezultatu) w projekcie, w zależności od jego cech i udzielanej formy wsparcia oraz osiągniętych rezultatów.
- 11) Dane dla wszystkich wskaźników wspólnych odnoszących się do uczestników będących osobami fizycznymi są monitorowane w podziale na płeć.
- 12) Wiek uczestników projektów będących osobami fizycznymi liczony jest na podstawie daty urodzenia i mierzony w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.
- 13) Szczegółowe zasady dotyczące sposobu definiowania i monitorowania faktu uzyskiwania kwalifikacji w projektach EFS określono w załączniku 8 do niniejszych wytycznych.
- 14) Zakończenie udziału w projekcie należy rozumieć jako zakończenie udziału zgodnie z założeniami projektu lub przedwczesne opuszczenie projektu (tj. przerwanie udziału w projekcie przed zakończeniem zaplanowanych dla niego form wsparcia).
- 15) Dane uczestnika zbierane są w momencie rozpoczęcia udziału w projekcie, a więc przedwczesne zakończenie uczestnictwa nie rzutuje na wartości wskaźników produktu. Uczestnika projektu należy wykazać w SL2014 w momencie rozpoczęcia udziału w pierwszej formie wsparcia w projekcie.
- 16) Wskaźniki rezultatu dotyczące wieku powiązane są ze wskaźnikami produktu i sytuacją uczestnika w momencie rozpoczęcia udziału we wsparciu. Z uwagi na fakt, iż wiek uczestników mierzony jest w dniu rozpoczęcia udziału w interwencji, wskaźniki rezultatu bezpośredniego i długoterminowego uwzględniające wiek, odnoszą się do wieku uczestnika w momencie rozpoczęcia udziału w projekcie. Powyższe rozwiązanie ma na celu zapewnienie zgodności między grupą docelową wykazaną we wskaźniku produktu ze wskaźnikiem rezultatu.
- 17) Rozpoczęcie udziału we wsparciu odnotowywane jest poprzez wskaźniki produktu, natomiast sytuacja po zakończeniu wsparcia monitorowana jest we wskaźnikach rezultatu bezpośredniego oraz długoterminowego.
- 18) Łączna liczba osób uczestniczących w programie określana jest jako suma wartości wskaźników dotyczących statusu na rynku pracy: osoby bezrobotne, osoby bierne zawodowo, osoby pracujące. Trzy wskazane wskaźniki są rozłączne – osoba nie może być wykazana jednocześnie w więcej niż jednej z powyższych kategorii.
- 19) Uznanie wydatków dotyczących uczestnika za niekwalifikowalne nie powoduje pomniejszenia wartości wskaźników, chyba że powodem niekwalifikowalności była niekwalifikowalność uczestnika. W sytuacji, gdy wskaźnik odnosi się wprost do udzielonej formy wsparcia, uznanie wydatku poniesionego na daną formę za niekwalifikowalny powoduje pomniejszenie wartości wskaźnika. Szczegółowe informacje dot. kwalifikowalności uczestników znajdują się w *Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w zakresie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020*.

3.3.4 Moment pomiaru wskaźników

- 1) Wskaźniki produktu monitorowane są w momencie rozpoczęcia udziału w projekcie. Odstępstwo od tej zasady możliwe jest w szczególnych przypadkach, co zostało wskazane w definicji i sposobie pomiaru danego wskaźnika w WLWK 2014 (patrz załącznik 2). Danych wykazanych we wskaźnikach produktu nie należy aktualizować w przypadku powrotu uczestnika do projektu. Powyższe zapisy mają zastosowanie przede wszystkim do wspólnych wskaźników produktu (wskazanych w załączniku 1 do rozporządzenia EFS), odnoszących się do dodanych dotyczących uczestników projektów. W przypadku wskaźników produktu dotyczących form wsparcia udzielanych w projektach, są one mierzone w momencie przystąpienia do określonej formy wsparcia.
- 2) Wskaźniki rezultatu bezpośredniego odnotowują efekt wsparcia bezpośrednio po zakończeniu udziału w projekcie i mierzone są do 4 tygodni od zakończenia udziału przez uczestnika w projekcie. Dane dotyczące sytuacji uczestnika po upływie 4 tygodni od zakończenia udziału w projekcie nie mogą być uwzględnione we wskaźnikach rezultatu bezpośredniego. W przypadku powrotu uczestnika do projektu po uprzednio zakończonym udziale, informacje odnoszące się do wskaźników rezultatu bezpośredniego dla tego uczestnika powinny zostać usunięte, co powoduje konieczność zaktualizowania wartości wskaźników rezultatu. Ponowny pomiar wskaźników rezultatu dla danego uczestnika będzie miał miejsce po zakończeniu jego udziału w projekcie.
- 3) Wskaźniki rezultatu długoterminowego mierzą efekty osiągnięte w dłuższym okresie po opuszczeniu projektu przez uczestnika - odnoszą się do sytuacji uczestnika po upływie co najmniej 4 tygodni, przy czym w WLWK 2014 stosuje się okres sześciu miesięcy lub dłuższy w zależności od specyfiki wsparcia i oczekiwanej zmiany. Dane do wskaźników długoterminowych, co do zasady, nie są uzyskiwane w ramach monitorowania realizacji projektu (wyjątki wskazane w załączniku zawierającym WLWK 2014), ale wyliczane są przy pomocy ewaluacji/analiz realizowanych na reprezentatywnej próbie uczestników projektów (patrz załącznik 6 do niniejszych wytycznych) lub na podstawie danych administracyjnych³⁰. W przypadku wspólnych wskaźników rezultatu długoterminowego, zmiana, którą mierzy wskaźnik, może mieć miejsce w dowolnym czasie od opuszczenia projektu przez uczestnika do upływu 6 miesięcy, jednak musi być utrzymana w momencie upływu terminu, którego dotyczy wskaźnik. Tym samym, pomiar wspólnych wskaźników rezultatu długoterminowego obejmuje sytuację uczestnika dokładnie w 6 miesięcy po zakończeniu wsparcia.
- 4) W sytuacji, gdy w definicjach zawartych w WLWK 2014 nie określono momentu pomiaru wskaźnika, należy przyjąć moment pomiaru wskazany w pkt 1 – 3 w zależności od rodzaju wskaźnika.
- 5) Na zasadzie odstępstwa od art. 50 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, dane dotyczące wskaźników produktu i rezultatu odnoszą się do wartości osiągniętej dla projektów zrealizowanych częściowo lub w pełni.
- 6) Raportowanie do KE z wykonania wskaźników produktu oraz rezultatu bezpośredniego odbywa się rocznie, począwszy od 2016 r. Informacja na temat wykonania wspólnych wskaźników rezultatu długoterminowego zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia EFS przekazywana jest do KE dwukrotnie³¹ – w sprawozdaniu składanym do KE w 2019 r. oraz sprawozdaniu końcowym (z wyjątkiem IZM, gdzie dane przekazywane są co roku). Szczegółowy opis sposobu pomiaru wartości wskaźników rezultatu długoterminowego w ramach badań ewaluacyjnych, w tym również częstotliwości ich mierzenia, zawarto w załączniku 6.

³⁰ Dane pochodzące ze źródeł spoza sektora statystyki publicznej.

³¹ Z uwagi na wielkość próby oraz możliwość skutecznego dotarcia w ramach badania do uczestników projektów w załączniku 6 do niniejszych wytycznych wskazany jest częstszy pomiar tej kategorii wskaźników.

- 7) Wskaźniki specyficzne określone w PO mierzone są zgodnie z definicjami opracowanymi przez właściwe IZ. Celem zapewnienia spójnego systemu monitorowania zaleca się, aby moment pomiaru wskaźników był analogiczny jak w przypadku wskaźników wspólnych. Definicje powinny być jednoznaczne i nie budzące wątpliwości interpretacyjnych. Sposób mierzenia wskaźników specyficznych ze wskazaniem źródła pomiaru i ich definicje dla danego PO są określone przed ogłoszeniem naboru wniosków o dofinansowanie oraz w regulaminie konkursu (dopuszcza się wskazanie odniesienia do dokumentów zawierających definicje wraz z informacją o obowiązku ich stosowania), aby beneficjenci byli świadomi rezultatów, jakie mają zostać osiągnięte w wyniku realizacji projektu oraz celem zapewnienia jakości i porównywalności danych.

3.3.5 Wskaźniki kluczowe mierzone w ramach badań ewaluacyjnych

- 1) WLWK 2014 zawiera wskaźniki, których źródłem są badania ewaluacyjne³². Są to zarówno wskaźniki wspólne określone w rozporządzeniu EFS, jak i inne wskaźniki kluczowe. Co do zasady, za pomiar wskaźników w ramach badań ewaluacyjnych odpowiadają IZ. Badania służące oszacowaniu wartości wskaźników mierzonych na poziomie RPO należy przeprowadzić zgodnie z zasadami określonymi w załączniku 6 do niniejszych wytycznych.
- 2) Próba, przy pomocy której szacowane są wartości wskaźników rezultatu długoterminowego, powinna być reprezentatywna na poziomie danego PI oraz płci. Co do zasady reprezentatywność próby określa się również na poziomie cech społeczno-ekonomicznych uczestników będących osobami fizycznymi, wskazanych we wspólnych wskaźnikach produktu (status na rynku pracy, wiek, wykształcenie)³³. Dobrą praktyką jest również zapewnienie reprezentatywności wskaźników produktu w wymiarze terytorialnym – na poziomie NUTS niższym niż poziom PO (o ile możliwe).
- 3) W sprawozdaniu rocznym z wdrażania PO³⁴, podawana jest informacja na temat wielkości próby, która posłużyła do określenia wartości danego wskaźnika (jeśli jego wartość szacowano na podstawie próby).

3.3.6 Monitorowanie wskaźników w projektach dotyczących innowacji społecznych

- 1) Projekty dotyczące innowacji społecznych są wdrażane z wykorzystaniem dwóch schematów. Pierwszy (schemat mikro) dotyczy inkubacji nowych załączkowych pomysłów, w tym ich zidentyfikowanie, rozwinięcie i opracowanie, oraz przetestowania i upowszechnienia, a także podjęcia działań w zakresie włączenia do polityki i praktyki. Drugi (schemat makro) dotyczy natomiast wstępnego opracowania (lub wykorzystania istniejącego, opracowanego w skali mikro) pomysłu w kontekście regionu lub kraju, przetestowania i upowszechnienia oraz włączenia do polityki i praktyki.³⁵
- 2) W projektach innowacyjnych uczestnik projektu jest rozumiany jako odbiorca i/lub użytkownik nowego rozwiązania właściwy dla danego obszaru innowacji społecznych, wskazany zgodnie z zasadami wdrażania PO WER. Są to zarówno osoby fizyczne, jak i instytucje, które w okresie realizacji projektu wykorzystują rozwiązania wypracowywane w projektach innowacyjnych i uzyskują bezpośrednią

³² Dopuszcza się również, aby wskaźniki te były mierzone na podstawie danych administracyjnych - w zależności od decyzji IZ i dostępności danych.

³³ Poszczególne warstwy mogą się różnić w zależności od wybranego wskaźnika. Szczegóły opisano w załączniku 6 do niniejszych wytycznych.

³⁴ Dotyczy sprawozdania składanego KE w 2019 r. oraz końcowego.

³⁵ Nie wszystkie wymienione etapy muszą wystąpić w jednym projekcie.

korzystać z udziału w projekcie³⁶. Odbiorcami wsparcia są osoby lub instytucje, których problemy, dzięki tworzonej rozwiązaniom, są w trakcie realizacji projektu w sposób efektywniejszy rozwiązywane.

- 3) W projektach innowacyjnych realizowanych w formie projektów grantowych, uczestnikiem projektu jest również grantobiorca, tj. osoba lub podmiot, który otrzymał grant.
- 4) Dane dotyczące użytkowników i odbiorców wsparcia są gromadzone w centralnym systemie teleinformatycznym na zasadach identycznych jak dla uczestników projektów.
- 5) W projektach innowacyjnych współfinansowanych z EFS dopuszczalne jest zbieranie niepełnych informacji dotyczących uczestników projektów, których zadaniem w projekcie jest przetestowanie innowacji. Odsetek uczestników, dla których możliwe jest nieuzupełnienie pełnych danych w formularzu danych uczestnika nie może przekroczyć 10% na poziomie osi priorytetowej.

3.3.7 Zasady monitorowania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych

- 1) Obowiązek monitorowania IZM dotyczy wsparcia realizowanego w tym zakresie w Programie Operacyjnym Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 w województwach objętych IZM oraz w projektach realizowanych na szczeblu centralnym w ramach IZM.
- 2) Monitorowanie realizacji wsparcia na rzecz osób młodych w ramach *Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych* prowadzone jest z wykorzystaniem wspólnych wskaźników produktu i rezultatu wskazanych w rozporządzeniu EFS (załącznik I) oraz zdefiniowanych w *Wytycznych KE dot. monitorowania i ewaluacji EFS 2014-2020* i niniejszych wytycznych.
- 3) Realizacja *Inicjatywy* wiąże się z obowiązkiem monitorowania dodatkowych wskaźników rezultatu zdefiniowanych w załączniku II do rozporządzenia EFS. Definicje wskaźników, obok pozostałych WLWK dla PO WER, zawarto w SZOOP PO WER.
- 4) Zasady określone w niniejszych wytycznych mają zastosowanie również we wszystkich projektach realizowanych w ramach IZM.
- 5) Poniżej przedstawiono zestawienie określające podstawowe zasady pomiaru wskaźników rezultatu długoterminowego w ramach IZM:

Nazwa wskaźnika	Częstotliwość sprawozdawania do KE	Właściwa populacja	Wymagana reprezentatywność
Liczba osób biorących udział w kształceniu ustawicznym, programach szkoleniowych prowadzących do uzyskania kwalifikacji, przygotowaniu zawodowym lub stażu sześć miesięcy po opuszczeniu programu	rocznie	– wszyscy uczestnicy	– bezrobocie – długotrwałe bezrobocie – bierność zawodowa, w kształceniu lub szkoleniu – grupa wiekowa – wykształcenie nieuczestniczenie
Liczba osób pracujących sześć miesięcy po opuszczeniu programu	rocznie	– wszyscy uczestnicy	– bezrobocie – długotrwałe bezrobocie – bierność zawodowa, w kształceniu lub szkoleniu – grupa wiekowa nieuczestniczenie

³⁶ W niektórych projektach innowacyjnych uczestnicy nie występują, w zależności od specyfiki rozwiązania i sposobu jego testowania.

			– wykształcenie
Liczba osób prowadzących działalność na własny rachunek sześć miesięcy po opuszczeniu programu	rocznie	– wszyscy uczestnicy	– bezrobocie – długotrwałe bezrobocie – bierność zawodowa, w kształceniu lub szkoleniu – grupa wiekowa – wykształcenie

3.4 Dane uczestników biorących udział w projektach

3.4.1 Jakość danych

- 1) IZ są odpowiedzialne za dostarczanie danych zgodnie ze specyfikacją rozporządzeń. Należy zapewnić wysoką jakość oraz rzetelność danych. Artykuł 142 rozporządzenia ogólnego umożliwia KE zawieszenie płatności w przypadku „wystąpienia poważnego defektu w jakości i wiarygodności systemu monitorowania lub danych dotyczących wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników”. Kwestie związane z zapewnieniem jakości danych regulują także *Wytyczne w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w formie elektronicznej na lata 2014-2020*.
- 2) Eurostat (Urząd Statystyczny Komisji Europejskiej) określa jakość danych wykorzystywanych do celów statystycznych w odniesieniu do sześciu kryteriów: trafność, dokładność, terminowość i punktualność, dostępność, przejrzystość, porównywalność i spójność. W przypadku systemu monitorowania EFS trzy elementy są szczególnie istotne: dokładność (dotyczy prawidłowego zapisu aktualnej sytuacji i zakłada, że systemy monitorowania powinny mieć zdolność do wstecznej korekty danych w przypadku błędnego zapisu); porównywalność (odnosi się do porównania w czasie i między krajami); spójność (odnosi się do adekwatności danych, do łączenia ich na różne sposoby).
- 3) Stosowanie obowiązujących definicji wspólnych wskaźników jest podstawowym warunkiem porównywalności wskaźników wspólnych w całej UE, a tym samym - gwarancją jakości danych.
- 4) Dla zapewnienia wysokiej jakości danych niezbędne jest określenie definicji stosowanych wskaźników specyficznych oraz ich rozpowszechnienie, łącznie z definicjami wskaźników z WLWK 2014, wśród beneficjentów, jak również zapewnienie ich stosowania w praktyce. Definicje wskaźników z WLWK 2014 i specyficznych (lub wskazanie odniesienia do dokumentów zawierających definicje wraz z informacją o obowiązku ich stosowania) zawarte są w szczególności w regulaminie konkursu.
- 5) Do wyliczania wskaźników wspólnych niezbędne są dane osobowe. W związku z powyższym, dane dotyczące pojedynczego uczestnika będącego osobą fizyczną muszą być kompletne dla wszystkich zmiennych odnoszących się do danych osobowych. Informacje na temat uczestnika, które są niekompletne muszą być wyłączone z procesu agregacji danych do wskaźników. Jedynymi wyjątkami są zmienne dotyczące wrażliwych danych osobowych (osoby z niepełnosprawnościami, migranci lub mniejszości, inne osoby w niekorzystnej sytuacji), zbierane w przypadkach, o których mowa w sekcji 3.3.3.
- 6) Dane uczestników projektów są podstawą do monitorowania wskaźników wspólnych. Do monitorowania tych wskaźników na poziomie PO, w szczególności w sprawozdaniach z wdrażania danego PO, nie stosuje się danych dotyczących wartości wskaźników zawartych we wnioskach o płatność.
- 7) IZ zapewnia kompletność i spójność wewnętrzną danych dot. uczestników projektów.

- 8) Weryfikacja danych dot. uczestnika projektu powinna w szczególności obejmować następujące zależności:
- dane osoby nadal uczestniczącej we wsparciu nie powinny mieć przypisanej daty zakończenia udziału w projekcie ani wartości dla wskaźników rezultatu dotyczących tej osoby,
 - należy zapewnić procedurę sprawdzania kompletności danych i ich uzupełnienia w przypadku przeoczenia (tak aby możliwe było ich agregowanie) oraz odpowiedniego oznaczenia w przypadku braku zgody uczestnika na podanie danych wrażliwych,
 - w związku z faktem, iż część wskaźników obejmuje różne wymiary tej samej cechy, konieczne jest zastosowanie testów logicznych sprawdzających spójność danych,
 - w przypadku odnotowania więcej niż jednej zmiany sytuacji uczestnika na rynku pracy w okresie monitorowania wskaźnika rezultatu bezpośredniego wykazywana jest wyłącznie zmiana wskazująca na większą poprawę sytuacji uczestnika na rynku pracy (np. w przypadku zmiany statusu na rynku pracy osoby uprzednio biernej zawodowo polegającej na poszukiwaniu pracy, a następnie podjęciu pracy, wykazywana jest wyłącznie zmiana związana z podjęciem pracy).
- 9) Dane przekazywane przez SFC2014 powinny przejść podstawowe testy sprawdzające ich integralność i poprawność. Możliwe jest agregowanie jedynie danych kompletnych (patrz pkt 5). Wskaźniki wspólne dotyczące osób monitorowane są w podziale na płeć, a więc wartość dla każdego tego typu wskaźnika równa jest sumie wartości tego wskaźnika dla kobiet i mężczyzn.
- 10) Zasady agregacji danych oraz testy walidujące ich jakość określono w dokumencie *Programming Period 2014-2020. Monitoring and Evaluation of European Cohesion Policy - European Social Fund. Guidance document (Annex D - Practical Guidance on data collection and validation)* oraz w Podręczniku Beneficjenta SL2014.
- 11) Za jakość danych zawartych w SL2014 w zakresie wartości wskaźników kluczowych oraz informacji o uczestnikach projektów odpowiada IZ.

3.4.2 Przetwarzanie i agregowanie danych w centralnym systemie teleinformatycznym

- 1) Rozporządzenie ogólne oraz rozporządzenie EFS stanowią podstawę prawną dla przetwarzania danych uczestników przez IZ. Przetwarzane w centralnym systemie teleinformatycznym dane osobowe uczestników projektów objęte są ochroną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), a także zgodnie z ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781). Podstawę prawną przetwarzania danych osobowych stanowi art. 125 ust. 2 pkt d i e rozporządzenia ogólnego, art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EFS oraz art. 26 ustawy – dane osobowe są niezbędne dla realizacji PO.
- 2) Każdy uczestnik projektu współfinansowanego z EFS, zgodnie z definicją określoną w sekcji 3.3.1 oraz w zakresie wskazanym w niniejszych wytycznych, jest rejestrowany w centralnym systemie teleinformatycznym, również w przypadku podjęcia przez IZ decyzji o wykorzystaniu LSI.
- 3) Dane dotyczące uczestników wszystkich projektów realizowanych w ramach EFS są gromadzone i przechowywane w centralnym systemie teleinformatycznym. System zapewnia możliwość monitorowania efektów projektów realizowanych w ramach EFS poprzez przetwarzanie danych osób

oraz instytucji bezpośrednio objętych wsparciem EFS zgodnie z zasadami określonymi przez Komisję Europejską oraz ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego.

- 4) Dane uczestników gromadzone w centralnym systemie teleinformatycznym są podstawą do obliczenia wskaźników produktu oraz rezultatu bezpośredniego, a w przypadku danych osobowych stanowią także źródło służące do oszacowania wskaźników rezultatu długoterminowego (źródło danych kontaktowych do przeprowadzenia badań ewaluacyjnych lub analizy danych administracyjnych). IZ zapewnia, że wartości wspólnych wskaźników produktu i rezultatu bezpośredniego są zgodne z wykazanymi w SL2014 danymi uczestników.
- 5) Informacje dotyczące wskaźników w postaci listy mierzalnych wskaźników projektu uzupełniane są w SL2014 na etapie wprowadzania umowy/decyzji o dofinansowaniu realizacji projektu przez Użytkownika I³⁷ z właściwej instytucji (IZ/IP/IW), na podstawie listy wskaźników określonych przez beneficjenta we wniosku o dofinansowanie projektu. Podczas rejestracji umowy przypisuje się do projektu wskaźniki produktu i rezultatu w postaci trzech zestawów wskaźników: kluczowych, specyficznych dla PO oraz specyficznych dla projektu.
- 6) Wskaźniki kluczowe wybierane są z listy zawierającej pozycje z WLWK 2014 zawężonych do wskaźników przypisanych do PI powiązanego z poziomem wdrażania, w ramach którego realizowana jest dana umowa. W przypadku wskaźników specyficznych dla PO wybierane są one z listy wskaźników specyficznych dla PO zawężonej do wskaźników przypisanych do poziomu wdrażania, w ramach którego realizowana jest umowa. Wskaźniki specyficzne dla projektu nie są zdefiniowane w SL2014 – niemniej, ich wprowadzenie jest możliwe na poziomie umowy/decyzji o dofinansowaniu.
- 7) Postęp w realizacji wskaźników monitorowany jest w SL2014 na kolejnym etapie, tj. podczas rejestracji wniosku o płatność w systemie. Postęp rzeczowy obejmuje wskaźniki kluczowe oraz specyficzne dla PO i projektu, które zostały wybrane w umowie o dofinansowanie, jak również pośrednio – w formie danych uczestników projektu – wskaźniki wspólne. Wskaźniki produktu, które mogą zostać obliczone na podstawie danych uczestników, wyliczane są, biorąc pod uwagę datę rozpoczęcia udziału w projekcie. Wskaźniki rezultatu wypełniane są co do zasady po zakończeniu udziału uczestnika w projekcie. Dane do wskaźników wspólnych oraz wybranych wskaźników kluczowych agregowane są na podstawie danych uczestników, biorąc pod uwagę datę rozpoczęcia oraz zakończenia udziału w projekcie. Wskaźniki specyficzne dla PO oraz wskaźniki specyficzne dla projektu nie są generowane na podstawie danych uczestników zawartych w centralnym systemie teleinformatycznym, ale dane uczestników powinny być podstawą do ich weryfikacji w zależności od zakresu informacji, których dotyczy wskaźnik (np. w przypadku specyficznych grup wieku, wykształcenia, łączenia kategorii danych z różnych wskaźników wspólnych).
- 8) Informacje dotyczące wszystkich uczestników, którzy przystąpili do projektu od początku jego realizacji do ostatniego dnia okresu rozliczeniowego, są przekazywane łącznie z wnioskiem beneficjenta o płatność. Instytucja oceniająca wniosek o płatność weryfikuje prawidłowość danych dotyczących uczestników projektów oraz wartości wskaźników kluczowych wykazanych we wniosku biorąc pod uwagę zapisy wytycznych. Weryfikacja i potwierdzenie prawidłowości powyższych danych, tj. danych uczestników oraz wartości wskaźników kluczowych, jest jednym z warunków zatwierdzenia wniosku beneficjenta o płatność.
- 9) Zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia EFS, razem ze sprawozdaniem rocznym IZ przekazuje drogą elektroniczną ustrukturyzowane dane³⁸ dotyczące każdej osi priorytetowej w podziale na PI. Dane te przekazuje się dla poszczególnych kategorii interwencji, o których mowa w art. 96 ust. 2 lit. b ppkt (vi) rozporządzenia ogólnego oraz dla wskaźników produktu i rezultatu.

³⁷ Użytkownik I – osoba mająca dostęp do SL2014 lub SRHD, o której mowa w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej*.

³⁸ Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym KE określającym wzór sprawozdania rocznego z wdrażania programu operacyjnego, które zostanie opracowane przez KE.

- 10) Dane do wskaźników w sprawozdaniach przekazywanych do KE przez SFC2014 są generowane przede wszystkim na podstawie danych uczestników w centralnym systemie teleinformatycznym, umów oraz wniosków o płatność zagregowanych w SL2014 z wykorzystaniem aplikacji raportującej centralnego systemu teleinformatycznego oraz raportów zdefiniowanych przez IK UP. Dane dot. wskaźników przekazywane przez system SFC2014 dotyczą okresów rocznych.

3.4.3 Zakres danych dotyczących uczestników projektów

- 1) Dane o interwencji EFS gromadzone w centralnym systemie teleinformatycznym zawierają co najmniej: identyfikator projektu (numer umowy o dofinansowanie/aneksu), identyfikator osoby (PESEL) lub podmiotu (NIP) pozwalający na zidentyfikowanie uczestnika oraz kontakt po zakończeniu wsparcia; datę rozpoczęcia i zakończenia udziału w projekcie; wartości dla wszystkich zmiennych potrzebnych do wskaźników wspólnych.
- 2) W sytuacji, gdy nie jest możliwe zebranie minimalnego zakresu danych (patrz Sekcja 3.3.3), nie należy wykazywać danej osoby lub podmiotu jako uczestnika projektu, a co za tym idzie w ramach właściwych wskaźników.
- 3) Zakres gromadzonych danych nt. uczestników będących osobami fizycznymi obejmuje dane osobowe (m.in. imię, nazwisko, PESEL, płeć), dane kontaktowe, szczegóły wsparcia (m.in. status osoby na rynku pracy w chwili przystąpienia do projektu, data przystąpienia do projektu i zakończenia udziału, forma wsparcia) oraz status uczestnika projektu po zakończeniu udziału w projekcie obejmujący efekty wsparcia monitorowane we wskaźnikach rezultatu. W przypadku pracownika instytucji uzupełniane są dodatkowe informacje dotyczące instytucji, w której uczestnik jest zatrudniony.
- 4) W systemie gromadzone są dane nt. podmiotów, na rzecz których udzielone zostało wsparcie w ramach EFS wraz z informacjami dotyczącymi wsparcia. Zakres danych podmiotu obejmuje informacje podstawowe (m.in. nazwa i NIP), dane teleadresowe oraz szczegóły wsparcia (m.in. liczba osób objętych wsparciem w ramach podmiotu, czy wsparciem zostali objęci pracownicy).
- 5) W centralnym systemie teleinformatycznym monitorowana jest również realizacja IZM. Zakres danych dotyczących uczestników projektów realizowanych na rzecz osób młodych w ramach IZM uwzględnia informacje niezbędne do monitorowania dodatkowych wskaźników rezultatu określonych w załączniku II do rozporządzenia EFS.
- 6) Szczegółowy zakres danych dotyczących uczestników projektów zawiera załącznik 7 do niniejszych wytycznych. Jednocześnie w *Wytycznych w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej na lata 2014-2020 (załącznik 13)* określono wzór formularza do wprowadzania danych o uczestnikach do SL2014.

4 Załączniki

Załącznik 1. Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych 2014-2020 – EFRR, FS.

Załącznik 2. Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych 2014-2020 – EFS.

Załącznik 3. Wzór dokumentu dot. metodologii szacowania wartości docelowych wskaźników KPO/RPO. Informacje na temat ustanowienia ram wykonania.

Załącznik 4. Wzór dokumentu dot. metodologii szacowania wartości docelowych wskaźników KPO/RPO. Informacje na temat pozostałych wskaźników KPO/RPO.

Załącznik 5. Wzór metryki wskaźnika kluczowego.

Załącznik 6. Sposób pomiaru wskaźników rezultatu długoterminowego EFS w badaniach ewaluacyjnych.

Załącznik 7. Zakres danych nt. uczestników projektów współfinansowanych z EFS gromadzonych w centralnym systemie teleinformatycznym.

Załącznik 8. Podstawowe informacje dotyczące uzyskiwania kwalifikacji w ramach projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Podstawowe informacje dotyczące uzyskiwania kwalifikacji w ramach projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego

W ramach programów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w perspektywie finansowej 2014-2020 jednym ze wskaźników rezultatu jest *liczba osób, które uzyskały kwalifikacje*. Jest to wskaźnik wspólny, który obowiązkowo monitorowany jest we wszystkich projektach EFS. Jest to również wskaźnik kluczowy w niektórych obszarach interwencji EFS np. w ramach projektów dotyczących aktywizacji zawodowej (priorytet inwestycyjny 8i – *liczba osób które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu*) lub aktywizacji społeczno-zawodowej (priorytet inwestycyjny 9i – *liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu*). W przypadku takich projektów EFS, wskaźnik ten jest wymagany do spełnienia i brak jego realizacji może powodować niekwalifikowalność wydatków z tytułu zastosowania reguły proporcjonalności. Istotne jest więc, aby beneficjenci i instytucje uczestniczące w systemie wdrażania EFS rozumieli jak należy interpretować wskaźnik dotyczący uzyskiwania kwalifikacji w projektach EFS.

Niniejszy dokument został opracowany przez Ministerstwo Rozwoju (obecnie: Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej) we współpracy z Instytutem Badań Edukacyjnych i Ministerstwem Edukacji Narodowej na podstawie *Raportu Referencyjnego. Odniesienie Polskiej Ramy Kwalifikacji na rzecz Uczenia się przez całe życie do europejskiej ramy kwalifikacji* opracowanego przez Instytut Badań Edukacyjnych oraz ustawy o *Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji* z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 226), zwanej dalej „ustawą o ZSK”. Ma być odpowiedzią na liczne wątpliwości dotyczące interpretacji pojęć odnoszących się do uzyskiwania kwalifikacji w projektach współfinansowanych ze środków EFS.

Materiał jest interpretacją Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju i jego rolą nie jest ogólne definiowanie kwalifikacji, ale wyjaśnienie, w jaki sposób mierzyć wskaźniki EFS dot. uzyskiwania kwalifikacji. Opracowanie będzie obowiązywać do czasu pełnego uruchomienia Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji i ujęcia w nim odpowiedniej liczby tzw. kwalifikacji rynkowych. Ministerstwo przekaze informację o terminie, do kiedy powyższe zasady będą miały charakter obowiązujący w kontekście realizacji projektów współfinansowanych z EFS, a od kiedy za kwalifikacje będzie można uznać wyłącznie te określone w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji.

1. Pojęcie kwalifikacji

Kwalifikacja to określony zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych nabytych w edukacji formalnej, edukacji pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez instytucję uprawnioną do certyfikowania.

Zgodność z ustalonymi wymaganiami oznacza, że wymagania dotyczące efektów uczenia się (wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych), składających się na daną kwalifikację opisane są w języku efektów uczenia się. Ponadto, dla kwalifikacji powinny być również określone wymagania dotyczące walidacji, a proces nadawania kwalifikacji (walidacji i certyfikowania) powinien być objęty zasadami zapewniania jakości.

Opisanie kwalifikacji za pomocą **efektów uczenia się** jest ważne z kilku powodów. Po pierwsze, pozwala w przejrzysty sposób przedstawić wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osób posiadających kwalifikację. Stanowi więc cenne źródło informacji dla osób planujących swoją ścieżkę rozwoju osobistego i zawodowego oraz dla pracodawców. Po drugie, podejście oparte na efektach uczenia się w centrum uwagi stawia osiągnięcia osób uczących się. Dzięki temu każda osoba – niezależnie od miejsca uczenia się i czasu poświęconego na uczenie się – może formalnie potwierdzić swoją wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne oraz przygotowanie do podejmowania określonych zadań. Po trzecie, rozwiązanie to umożliwia odniesienie kwalifikacji do jednego z ośmiu

poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji¹, a za jej pośrednictwem do Europejskiej Ramy Kwalifikacji. Ułatwi w ten sposób porównywanie ze sobą kwalifikacji funkcjonujących na krajowym i międzynarodowym rynku pracy.

Efekty uczenia się dla danej kwalifikacji powinny zostać opisane w sposób zrozumiały dla osób rozpoczynających naukę, powinny być konkretne i jednoznaczne oraz możliwe do osiągnięcia. Ponadto muszą być mierzalne i możliwe do zaobserwowania oraz do zweryfikowania. Podczas formułowania wyrażen opisujących efekty uczenia się pomocne jest korzystanie z czasowników opisujących czynności, działania, które potrafi wykonać osoba posiadająca daną kwalifikację.

Przykłady efektów uczenia się:

Kwalifikacja	Źródło informacji nt. kwalifikacji i efektów uczenia się	Wybrane efekty uczenia się dla danej kwalifikacji <i>Osoba ucząca się:</i>
Lekarz weterynarii	Program kształcenia na studiach jednolitych magisterskich na kierunku Weterynaria	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje zasady żywienia zwierząt, układa i analizuje dawki pokarmowe – opisuje i wyjaśnia procesy metaboliczne na poziomie molekularnym, komórkowym – wykonuje badania przed- i poubojowe oraz ocenia jakość produktów pochodzenia zwierzęcego
Magister farmacji	Program kształcenia na studiach jednolitych magisterskich na kierunku Farmacja	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wpływ środków dezynfekujących i antyseptycznych na drobnoustroje – wykorzystuje techniki biologii molekularnej w diagnostyce mikrobiologicznej
Świadectwo ukończenia szkoły podstawowej	Podstawa programowa edukacji wczesnoszkolnej w zakresie matematyki (klasy I-III)	<ul style="list-style-type: none"> – liczy w przód i w tył od danej liczby po 1 – waży przedmioty używając kilogram, dekagram, gram
Świadectwo dojrzałości (matura)	Nowa podstawa programowa Geografia – liceum (zakres podstawowy)	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia na czym polegają zmiany na rynku pracy w skali globalnej, regionalnej i wynikające z rozwoju technologii informacyjno-komunikacyjnych – dokonuje oceny zjawiska uzależnienia produkcji energii na świecie od źródeł zaopatrzenia surowców nieodnawialnych, potrafi wyjaśnić twierdzenie „ropa rządzi światem”

Przykłady zestawów efektów uczenia się i kryteriów ich weryfikacji, oparte na pilotażowych opisach kwalifikacji opracowanych w projekcie przygotowującym wdrożenia krajowego systemu kwalifikacji*

Kwalifikacja	Źródło informacji nt. kwalifikacji i efektów uczenia się	Efekty uczenia się da wybranego zestawu danej kwalifikacji	Kryteria weryfikacji przypisane danym efektom uczenia się
Planowanie i realizacja animacji czasu wolnego (zestaw: Realizacja	Projekt kwalifikacji*	Realizuje program imprezy	<ul style="list-style-type: none"> – Dostosowuje sposób realizacji imprezy do oczekiwań i możliwości uczestników – Zapewnia świadczenia zastępcze w przypadku braku możliwości realizacji

¹ Polska Rama Kwalifikacji – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji. Kwalifikacje, które zostaną wpisane do Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji będą miały przypisany odpowiedni poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji.

imprezy)			programu
		Sprawuje opiekę nad uczestnikami imprezy	<ul style="list-style-type: none"> – Prezentuje procedury postępowania w sytuacjach niebezpiecznych – Stosuje przepisy prawa dotyczące zapewnienia uczestnikom imprezy bezpieczeństwa – Prezentuje różnorodne sposoby rozwiązywania sytuacji problemowych – Udziela uczestnikom imprezy niezbędnej pomocy zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami etyki zawodowej
Konserwowanie nadwozia pojazdów samochodowych (zestaw: Przygotowanie do realizacji usługi mycia i konserwacji nadwozia)	Projekt kwalifikacji*	Konsultuje z klientem zakres mycia i konserwacji nadwozia pojazdu	<ul style="list-style-type: none"> – Określa zakres mycia i konserwacji nadwozia pojazdu – Przyjmuje zamówienie na usługę mycia i konserwacji
		Dobiera środki, urządzenia i technologie wykorzystywane podczas mycia i konserwacji nadwozia pojazdu	<ul style="list-style-type: none"> – Dobiera technologię mycia i konserwacji poszczególnych elementów nadwozia pojazdu – Rozpoznaje lakiery stosowane na nadwoziach pojazdów – Rozpoznaje materiały z których wykonane są zderzaki, lusterka, listwy boczne – Dobiera urządzenia wykorzystywane podczas mycia i konserwacji nadwozia pojazdu – Dobiera środki stosowane do mycia i konserwacji nadwozia pojazdu
		Określa koszty wykonania usługi	<ul style="list-style-type: none"> – Określa na podstawie cennika koszty mycia i konserwacji nadwozia pojazdu – Sporządza rachunek za wykonaną usługę mycia i konserwacji

* Projekty kwalifikacji przygotowane w ramach projektu „Opracowanie założeń merytorycznych i instytucjonalnych wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Krajowego Rejestru Kwalifikacji na rzecz uczenia się przez całe życie”.

Walidacja to wieloetapowy proces sprawdzania, czy – niezależnie od sposobu uczenia się – efekty uczenia się wymagane dla danej kwalifikacji zostały osiągnięte. Walidacja poprzedza certyfikowanie. Walidacja obejmuje identyfikację i dokumentację posiadanych efektów uczenia się oraz ich weryfikację w odniesieniu do wymagań określonych dla kwalifikacji. Walidacja powinna być prowadzona w sposób trafny (weryfikowane są te efekty uczenia się, które zostały określone dla danej kwalifikacji) i rzetelny (wynik weryfikacji jest niezależny od miejsca, czasu, metod oraz osób przeprowadzających walidację). Walidację wieńczy podjęcie i wydanie decyzji, jakie efekty uczenia się można potwierdzić, jakie zaś nie.

Certyfikowanie to procedura, w wyniku której osoba ucząca się otrzymuje od upoważnionej instytucji formalny dokument stwierdzający, że osiągnęła określoną kwalifikację. Certyfikowanie następuje po walidacji, w wyniku wydania pozytywnej decyzji stwierdzającej, że wszystkie efekty uczenia się wymagane dla danej kwalifikacji zostały osiągnięte. W przypadku niektórych kwalifikacji walidacja i certyfikowanie są prowadzone przez różne podmioty (np. egzamin na prawo jazdy przeprowadza Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego, natomiast dokument, tj. prawo jazdy, wydaje starosta powiatu). Certyfikaty i inne dokumenty potwierdzające uzyskanie kwalifikacji powinny być **rozpoznawalne** i **uznawane** w danym sektorze lub branży.

Z uwagi na trwające prace nad wdrożeniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, nie jest możliwe wskazanie pełnej listy instytucji certyfikujących oraz samych kwalifikacji. Za kwalifikacje należy uznać

te, które są nadawane w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego oraz te nadawane przez organy władz publicznych i samorządowych, (np.: Urząd Dozoru Technicznego). Natomiast w zakresie pozostałych kwalifikacji ważnych dla rynku pracy, każda instytucja będąca stroną umowy o dofinansowanie (IP, IZ) decyduje o uznaniu danego dokumentu za potwierdzający uzyskanie kwalifikacji na podstawie powyższych przesłanek (walidacji, certyfikowania, rozpoznawalności i uznawalności w danej branży). Właściwa instytucja powinna dokonać weryfikacji uznania kwalifikacji na etapie uzgodnionym z Beneficjentem. Sposób i etap dokonywania uzgodnień w zakresie uznania kwalifikacji powinien być określony przez właściwą instytucję w regulaminie konkursu lub w umowie o dofinansowanie. Dopuszcza się sytuację, w której wniosek o dofinansowanie nie precyzuje tematyki szkoleń (jest ona ustalana w trakcie realizacji projektu np. na podstawie IPD), wówczas beneficjent powinien zostać zobowiązany do dostarczenia właściwej instytucji (będącej stroną umowy) informacji stanowiącej podstawę do potwierdzenia uznania kwalifikacji, co do zasady przed rozpoczęciem szkolenia. Beneficjent projektu powinien zostać zobowiązany do dostarczenia informacji o podstawie prawnej lub innych uregulowaniach, które stanowią podstawę dla instytucji do przeprowadzenia procedury certyfikowania oraz uzasadnienie dla potwierdzenia rozpoznawalności certyfikatu w danym sektorze lub branży, w zakresie której wydane zostaną certyfikaty.

Docelowym katalogiem możliwych do uzyskania w Polsce kwalifikacji będą kwalifikacje, które zostaną wpisane do Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji (o którym mówi *ustawa o ZSK*), dla których zostanie określony poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji. Wpis kwalifikacji do ZRK będzie możliwy po spełnieniu określonych procedur (przygotowania opisu kwalifikacji, wymagań dotyczących walidacji oraz zasad zapewniania jakości).

2. Możliwości uzyskiwania kwalifikacji

a. Kwalifikacje nadawane w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego

Podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2019 r. poz. 1481, z późn.zm.),
- ustawa z dnia 28 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r., poz. 85, z późn. zm.)
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U. 2019 poz. 316)
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 622, z późn. zm.).

Kwalifikacje w zawodzie

Uczniowie kończący naukę w zasadniczych szkołach zawodowych lub technikach przystępują do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodach (egzaminu zawodowego). Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie szkół policealnych, w których prowadzone było kształcenie zawodowe, osoby, które ukończyły naukę zawodu u rzemieślnika oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia). Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodach, w zakresie wybranej kwalifikacji. Kwalifikacyjny kurs zawodowy może być organizowany zarówno przez publiczne jak i niepubliczne szkoły o uprawnieniach szkół publicznych prowadzące kształcenia zawodowe, publiczne i niepubliczne placówki i ośrodki, o których mowa w art. 68a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, jak również przez instytucje rynku pracy, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, z późn. zm.) oraz podmioty prowadzące działalność oświatową, o której mowa w art. 83a ust. 2. ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Egzaminy potwierdzające kwalifikacje w zawodzie prowadzą Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE). (Wymogi dotyczące organizacji kwalifikacyjnych kursów zawodowych reguluje rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych).

b. Kwalifikacje nadawane poza systemami oświaty i szkolnictwa wyższego przez organy władz publicznych i samorządów zawodowych

Do tej grupy należą kwalifikacje nadawane przez ministrów, szefów urzędów centralnych, instytutów badawczo-rozwojowych (m.in: Urząd Dozoru Technicznego, Transportowy Dozór

Techniczny, Instytut Spawalnictwa, Urząd Regulacji Energetyki, Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego) i innych podmiotów (np. izby rzemieślnicze, samorządy zawodowe).

Podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są ustawy lub rozporządzenia, które regulują uzyskiwanie kwalifikacji zgodnie ze wspomnianymi wcześniej przesłankami (walidacja, certyfikacja).

Przygotowanie zawodowe dorosłych

Przykładem procesu prowadzącego do uzyskania kwalifikacji jest przygotowanie zawodowe dorosłych realizowane przez instytucje rynku pracy. Zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przygotowanie zawodowe dorosłych stanowi formę praktycznej nauki zawodu dorosłych lub przyuczenia do pracy dorosłych, realizowaną bez nawiązania stosunku pracy z pracodawcą. Ten instrument aktywizacji musi być realizowany zgodnie z programem przygotowania zawodowego obejmującym nabywanie umiejętności praktycznych i wiedzy teoretycznej oraz zakończyć się egzaminem potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie, egzaminem czeladniczym, mistrzowskim lub egzaminem sprawdzającym.

c. Kwalifikacje rynkowe

Do czasu pełnego uruchomienia Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji można wskazać przykłady kwalifikacji spoza systemów oświaty i szkolnictwa wyższego, które **mają znaczenie w określonych środowiskach działalności społecznej lub zawodowej** oraz **mają stworzony własny system walidacji i certyfikowania**. Ponadto pomimo braku regulacji ze strony państwa polskiego, **kwalifikacjami są również certyfikaty, dla których wypracowano już system walidacji i certyfikowania efektów uczenia się na poziomie międzynarodowym**. Do takich kwalifikacji należą m.in.:

➤ Kwalifikacje finansowe

- Dyplomowany Pracownik Bankowy (Związek Banków Polskich);
- Specjalista ds. rachunkowości (Stowarzyszenie Księgowych w Polsce);
- Certyfikat z zakresu zarządzania ryzykiem (Warszawski Instytut Bankowy);
- Certyfikat Dealera WIB/ACI Polska (Warszawski Instytut Bankowy);
- Certyfikat z zakresu controllingu bankowego (Warszawski Instytut Bankowy);
- Certyfikowany Konsultant Finansowy (Związek Banków Polskich);
- Specjalista ds. Analizy Kredytowej (Związek Banków Polskich);
- certyfikaty z zakresu doradztwa finansowego, oparte na standardzie EFPA (European Financial Planning Association);
- Certyfikat ogólnobankowy ECB EFCB (EBTN/SSKBP) (Warszawski Instytut Bankowy).

➤ Kwalifikacje komputerowe/informatyczne:

- Certyfikaty kwalifikacji komputerowych;
- Certyfikat EPP e-Urzędnik;
- Europejski Certyfikat Zawodu Informatyka na poziomie bazowym (EUCIP CORE);
- Oracle Certyfikat Java;
- Certyfikaty Microsoft.

➤ Kwalifikacje językowe

- Certyfikaty potwierdzające znajomość języków obcych wg klasyfikacji „Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment” - „Europejski System Opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie”.

➤ **Kwalifikacje zarządzania projektami:**

- np.: Prince2 Foundation, PRINCE2 Practitioner, PMI, PMP, PMBOK.

Wykazane powyżej certyfikaty i kwalifikacje stanowią jedynie przykłady i nie należy ich traktować jako zamkniętej listy.

3. Instytucje certyfikujące

Przez instytucję certyfikującą należy rozumieć podmiot, który uzyskał uprawnienia do certyfikowania, spełniając wymogi określone w ustawie o ZSK z dnia 22 grudnia 2015 r., a w okresie przejściowym także podmiot, który spełnia podstawowe wymogi określone w ustawie o ZSK. Instytucjami certyfikującymi mogą być np.: uczelnie, szkoły, okręgowe komisje egzaminacyjne, instytucje szkoleniowe, stowarzyszenia zawodowe, organy administracji publicznej.

Instytucje certyfikujące mogą samodzielnie przeprowadzać walidację (w takiej sytuacji procesy walidacji i certyfikacji muszą być odpowiednio rozdzielone). Zgodnie z art. 47 ust. 2 ustawy o ZSK z dnia 22 grudnia 2015 r. instytucje certyfikujące mogą przekazywać ją do **instytucji walidujących**, np. centrów egzaminacyjnych, instytucji szkoleniowych, które posiadają stosowne akredytacje, szkół. W przypadku upoważnienia instytucji walidującej do przeprowadzenia walidacji odpowiedzialność za prawidłowo przeprowadzany proces spoczywa na instytucji certyfikującej (Art. 47 ust. 3 ustawy o ZSK).

W projektach realizowanych ze środków EFS można wykazywać wyłącznie kwalifikacje, których jakość gwarantują odpowiednie procedury i nadzór sprawowany przez konkretny podmiot. Aby zapewnić jakość walidacji i certyfikowania instytucje certyfikujące muszą zapewnić rozdzielenie procesów kształcenia i szkolenia od walidacji (Art.63 ust. 3 pkt 1 ustawy o ZSK).

Przykłady instytucji pełniących role instytucji certyfikujących dla różnych kwalifikacji:

Nazwa kwalifikacji	INSTYTUCJA CERTYFIKUJĄCA
Kwalifikacje ze szkolnictwa zawodowego	Okręgowe Komisje Egzaminacyjne
Kwalifikacje rzemieślnicze	Izby rzemieślnicze (Egzaminy przeprowadzają komisje egzaminacyjne przy izbach rzemieślniczych)
ECDL	Polskie Towarzystwo Informatyczne (Egzaminy przeprowadzają Centra Egzaminacyjne akredytowane przez PTI)
Licencje lotnicze	Urząd Lotnictwa Cywilnego
Kwalifikacje w sektorze bankowym i finansowym	Warszawski Instytut Bankowości
Uprawnienia budowlane	Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa
Uprawnienia budowlane w telekomunikacji	Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji
Specjalizacje lekarskie	Centrum Egzaminów Medycznych
Dyplomowany księgowy	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce (Egzaminy przeprowadzają Oddziały Okręgowe Stowarzyszenia Księgowych w Polsce)
Trener Organizacji Pozarządowych	Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych

Prawo jazdy (wszystkie kategorie)	Starosta powiatu/Prezydent miasta (Egzaminy przeprowadza Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego)
Obsługa i konserwacja urządzeń technicznych	Urząd Dozoru Technicznego Transportowy Dozór Techniczny
Instalator mikro- i małych instalacji OZE	Urząd Dozoru Technicznego
Eksploatacja urządzeń, instalacji i sieci energetycznych	Urząd Regulacji Energetyki
Spawacz	Instytut Spawalnictwa Urząd Dozoru Technicznego, Polski Rejestr Statków
Rzecznik patentowy	Samorząd Rzeczników Patentowych
Adwokat	Samorząd Adwokacki
Marynarz	Urząd Morski
Inspektor dozoru jądrowego	Państwowa Agencja Atomistyki
Biegły rewident	Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
Logistyk	Krajowa Organizacja Certyfikująca Europejskiego Towarzystwa Logistycznego (Egzaminy przeprowadza Instytut Logistyki i Magazynowania)
Operator wózka widłowego	Urząd Dozoru Technicznego lub Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego
Agent ubezpieczeń	Komisja Nadzoru Finansowego (Egzaminy przeprowadza Zakład Ubezpieczeń)
Uprawnienie tankowania gazu LPG na stacjach paliw	Transportowy Dozór Techniczny
Tłumacz przysięgły	Minister Sprawiedliwości (Egzaminy przeprowadza Państwowa Komisja Egzaminacyjna)
Barman	Stowarzyszenie Polskich Barmanów
Operator żurawi wieżowych	Urząd Dozoru Technicznego
Operator urządzeń transportu bliskiego – podesty ruchome przejezdne	Urząd Dozoru Technicznego
Uprawnienie do wykonywania zawodu Siostry PCK	Polski Czerwony Krzyż

Elektryk	Urząd Regulacji Energetyki
Palacz kotłów CO	Urząd Regulacji Energetyki

Wykazane powyżej instytucje certyfikujące i kwalifikacje stanowią jedynie przykłady i nie należy ich traktować jako zamkniętej listy.

Informacje nt. instytucji certyfikujących osoby, akredytowanych przez Polskie Centrum Akredytacji, można znaleźć na stronie internetowej www.pca.gov.pl (zakładka: akredytowane podmioty/jednostki certyfikujące osoby). Wykaz akredytowanych jednostek certyfikujących znajduje się również na stronie Rady Głównej Instytutów Badawczych (zakładka: Laboratoria Akredytowane/Wykaz akredytowanych jednostek certyfikujących).

Lista sprawdzająca do weryfikacji czy dany dokument można uznać za potwierdzający kwalifikację na potrzeby mierzenia wskaźników monitorowania EFS dot. uzyskiwania kwalifikacji

Pytanie	TAK	NIE
I. Uznawane kwalifikacje		
1. Czy wydany dokument jest potwierdzeniem uzyskania kwalifikacji w zawodzie?		
2. Czy dokument został wydany przez organy władz publicznych lub samorządów zawodowych na podstawie ustawy lub rozporządzenia?		
3. Czy dokument potwierdza uprawnienia do wykonywania zawodu na danym stanowisku (tzw. uprawnienia stanowiskowe) i jest wydawany po przeprowadzeniu walidacji?		
4. Czy dokument jest certyfikatem, dla którego wypracowano system walidacji i certyfikowania efektów uczenia się na poziomie międzynarodowym?		
<p><u>Jeżeli co najmniej jedna z odpowiedzi jest twierdząca, dany dokument można uznać za potwierdzający uzyskanie kwalifikacji.</u></p> <p>Jeżeli na żadne z powyższych pytań nie udzielono odpowiedzi twierdzącej, należy przejść do pkt II.</p>		
II. Warunki umożliwiające uznanie danego dokumentu za potwierdzający uzyskanie kwalifikacji		
1. Czy dokument potwierdzający uzyskanie kwalifikacji zawiera opis efektów uczenia się?		
2. Czy procesy kształcenia oraz walidacji są realizowane z zapewnieniem rozdzielności funkcji?		
3. Czy dokument potwierdzający uzyskanie kwalifikacji jest rozpoznawalny i uznawalny w danej branży/sektorze, tzn. czy otrzymał pozytywne rekomendacje od:		

<ul style="list-style-type: none">• co najmniej 5 pracodawców danej branży/ sektorów lub• związku branżowego, zrzeszającego pracodawców danej branży/ sektorów?		
Jeżeli na <u>każde</u> z powyższych pytań z części II listy odpowiedź jest <u>twierdząca</u>, dany dokument można uznać za potwierdzający uzyskanie kwalifikacji.		

Załącznik nr 2. Wspólna Lista Wskaźników Kluczowych 2014-2020 – EFS

Rodzaj wskaźnika	Nazwa wskaźnika (jednostka miary)	Definicja operacyjna/kontekst prawny
Wskaźniki horyzontalne EFRR/EFS/CF monitorowane we wszystkich priorytetach inwestycyjnych celów tematycznych 1-11		
wskaźnik produktu EFRR/EFS/CF	Liczba obiektów dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami [szt.]	<p>Wskaźnik odnosi się do liczby obiektów, które zaopatrzone w specjalne pojazdy, windy, urządzenia głośnomówiące, bądź inne rozwiązania umożliwiające dostęp (tj. usunięcie barier w dostępie, w szczególności barier architektonicznych) do tych obiektów i poruszanie się po nich osobom z niepełnosprawnościami ruchowymi czy sensorycznymi. Jako obiekty rozumie się obiekty budowlane, czyli konstrukcje połączone z gruntem w sposób trwały, wykonane z materiałów budowlanych i elementów składowych, będące wynikiem prac budowlanych (wg. def. PKOB). Należy podać liczbę obiektów, w których zastosowano rozwiązania umożliwiające dostęp osobom z niepełnosprawnościami ruchowymi czy sensorycznymi lub zaopatrzonych w sprzęt, a nie liczbę sprzętów, urzędów itp. Jeśli instytucja, zakład itp. składa się z kilku obiektów, należy zliczyć wszystkie, które dostosowano do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Wskaźnik mierzony w momencie rozliczenia wydatku związanego z wyposażeniem obiektów w rozwiązania służące osobom z niepełnosprawnościami w ramach danego projektu. Do wskaźnika powinny zostać wliczone zarówno obiekty dostosowane w projektach ogólnodostępnych, jak i dedykowanych.</p>
wskaźnik produktu EFRR/EFS/CF	Liczba osób objętych szkoleniami / doradztwem w zakresie kompetencji cyfrowych [osoby]	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób objętych szkoleniami / doradztwem w zakresie nabywania / doskonalenia umiejętności warunkujących efektywne korzystanie z mediów elektronicznych tj. m.in. korzystania z komputera, różnych rodzajów oprogramowania, internetu oraz kompetencji ściśle informatycznych (np. programowanie, zarządzanie bazami danych, administracja sieciami, administracja witrynami internetowymi).</p> <p>Wskaźnik ma agregować wszystkie osoby, które skorzystały ze wsparcia w zakresie TIK we wszystkich programach i projektach, także tych, gdzie szkolenie dotyczy obsługi specyficznego systemu teleinformatycznego, którego wdrożenia dotyczy projekt. Do wskaźnika powinni zostać wliczeni wszyscy uczestnicy projektów zawierających określony rodzaj wsparcia, w tym również np. uczniowie nabywający kompetencje w ramach zajęć szkolnych, jeśli wsparcie to dotyczy technologii informacyjno-komunikacyjnych. Identyfikacja charakteru i zakresu nabywanych kompetencji będzie możliwa dzięki możliwości pogrupowania wskaźnika według programów, osi priorytetowych i priorytetów inwestycyjnych.</p>

<p>wskaźnik produktu EFRR/EFS/CF</p>	<p>Liczba projektów, w których sfinansowano koszty racjonalnych usprawnień dla osób z niepełnosprawnościami[szt.]</p>	<p>Racjonalne usprawnienie oznacza konieczne i odpowiednie zmiany oraz dostosowania, nie nakładające nieproporcjonalnego lub nadmiernego obciążenia, rozpatrywane osobno dla każdego konkretnego przypadku, w celu zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami możliwości korzystania z wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz ich wykonywania na zasadzie równości z innymi osobami. Oznacza także możliwość sfinansowania specyficznych działań dostosowawczych, uruchamianych wraz z pojawieniem się w projektach realizowanych z polityki spójności (w charakterze uczestnika lub personelu) osoby z niepełnosprawnością. Wskaźnik mierzony w momencie rozliczenia wydatku związanego z racjonalnymi usprawnieniami w ramach danego projektu. Przykłady racjonalnych usprawnień: tłumacz języka migowego, transport niskopodłogowy, dostosowanie infrastruktury (nie tylko budynku, ale też dostosowanie infrastruktury komputerowej np. programy powiększające, mówiące, drukarki materiałów w alfabecie Braille'a), osoby asystujące, odpowiednie dostosowanie żywienia. Do wskaźnika wliczane są zarówno projekty ogólnodostępne, w których sfinansowano koszty racjonalnych usprawnień, jak i dedykowane.</p>
<p>wskaźnik produktu EFRR/EFS/CF</p>	<p>Liczba podmiotów wykorzystujących technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK)[szt.]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę podmiotów, które w celu realizacji projektu, zainwestowały w technologie informacyjno-komunikacyjne, a w przypadku projektów edukacyjno-szkoleniowych, również podmiotów, które podjęły działania upowszechniające wykorzystanie TIK.</p> <p>Przez technologie informacyjno-komunikacyjne (ang. ICT – Information and Communications Technology) należy rozumieć technologie pozyskiwania/ produkcji, gromadzenia/ przechowywania, przesyłania, przetwarzania i rozpowszechniania informacji w formie elektronicznej z wykorzystaniem technik cyfrowych i wszelkich narzędzi komunikacji elektronicznej oraz wszelkie działania związane z produkcją i wykorzystaniem urządzeń telekomunikacyjnych i informatycznych oraz usług im towarzyszących; działania edukacyjne i szkoleniowe.</p> <p>W zakresie EFS podmioty wykorzystujące TIK należy rozumieć jako podmioty (beneficjenci/partnerzy beneficjentów), które w ramach realizowanego przez nie projektu wspierają wykorzystanie technik poprzez: np. propagowanie/ szkolenie/ zakup TIK lub podmioty, które otrzymują wsparcie w tym zakresie (uczestnicy projektów). Podmiotu, do którego odnosi się wskaźnik, w przypadku gdy nie spełnia definicji uczestnika projektu zgodnie z rozdziałem 3.3 Wytucznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020, nie należy wykazywać w module <i>Uczestnicy projektów</i> w SL2014.</p> <p>Podmiotami realizującymi projekty TIK mogą być m.in.: MŚP, duże przedsiębiorstwa, administracja publiczna, w tym jednostki samorządu terytorialnego, NGO, jednostki naukowe, szkoły, które będą wykorzystywały TIK do usprawnienia swojego działania i do prowadzenia relacji z innymi podmiotami.</p> <p>W przypadku gdy beneficjentem pozostaje jeden podmiot, we wskaźniku należy ująć wartość „1”. W przypadku gdy projekt jest realizowany przez partnerstwo podmiotów, w wartości wskaźnika należy ująć każdy z podmiotów wchodzących w skład partnerstwa, który wdrożył w swojej działalności narzędzia TIK.</p>

Specjalne wskaźniki monitorujące działania związane z pandemią COVID-19

wskaźnik produktu EFRR/EFS/CF	Liczba osób objętych wsparciem w zakresie zwalczania lub przeciwdziałania skutkom pandemii COVID-19 [osoby]	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób, objętych w projektach wsparciem w zakresie przeciwdziałania i zwalczania pandemii COVID-19 i jej skutków.</p> <p>W przypadku wsparcia krótkoterminowego, punktowego, o niskiej intensywności osoba otrzymująca tego typu pomoc nie jest uczestnikiem projektu w rozumieniu niniejszych Wytocznych. Oznacza to brak obowiązku zbierania od takiej osoby danych osobowych. W takim przypadku, beneficjent wykazuje jedynie liczbę wspartych osób. W pozostałych przypadkach należy zbierać pełny zakres danych.</p> <p>Sposób monitorowania danych został opisany w dokumencie pn. <i>Monitorowanie działań COVID-19 w ramach projektów EFS w systemie SL2014</i>.</p>
wskaźnik produktu EFRR/EFS/CF	Liczba podmiotów objętych wsparciem w zakresie zwalczania lub przeciwdziałania skutkom pandemii COVID-19 [szt.]	<p>Wskaźnik mierzy liczbę podmiotów, które skorzystały ze wsparcia w zakresie przeciwdziałania i zwalczania pandemii COVID-19 i jej skutków.</p> <p>W przypadku wsparcia krótkoterminowego, punktowego, o niskiej intensywności podmiot otrzymujący tego typu pomoc nie jest uczestnikiem projektu w rozumieniu niniejszych Wytocznych. Oznacza to brak obowiązku zbierania od takiego podmiotu pełnego zakresu danych. W takim przypadku, beneficjent wykazuje jedynie liczbę wspartych podmiotów. W pozostałych przypadkach należy zbierać pełny zakres danych.</p> <p>Sposób monitorowania danych został opisany w dokumencie pn. <i>Monitorowanie działań COVID-19 w ramach projektów EFS w systemie SL2014</i>.</p>
wskaźnik produktu EFRR/EFS/CF	Wartość wydatków kwalifikowalnych przeznaczonych na działania związane z pandemią COVID-19 [PLN]	<p>We wskaźniku należy monitorować wydatki w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none">• w projektach nadzwyczajnych i innych w całości poświęconych walce ze skutkami pandemii COVID-19 we wskaźniku należy ujmować całość kosztów tych projektów (wydatki bezpośrednie i pośrednie);• w projektach rozszerzanych o zadania służące zwalczaniu lub przeciwdziałaniu skutkom pandemii COVID-19 we wskaźniku należy monitorować tylko koszty bezpośrednie przeznaczone na te działania; <p>W obu przypadkach powinny być to całkowite koszty kwalifikowalne</p>

Wskaźniki wspólne EFS monitorowane we wszystkich priorytetach inwestycyjnych celów tematycznych 8-11

<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie (C) [osoby]</p>	<p><i>Osoby pozostające bez pracy, gotowe do podjęcia pracy i aktywnie poszukujące zatrudnienia. Definicja uwzględnia osoby zarejestrowane jako bezrobotne zgodnie z krajowymi definicjami, nawet jeżeli nie spełniają one wszystkich trzech kryteriów.</i></p> <p>Sformułowania zapisane kursywą są identyczne z definicją Eurostat dla Polityki Rynku Pracy. Definicja uwzględnia zarówno osoby bezrobotne w rozumieniu badania aktywności ekonomicznej ludności (BAEL), jak i osoby zarejestrowane jako bezrobotne.</p> <p>Studenci studiów stacjonarnych uznawani są za osoby bierne zawodowo, nawet jeśli spełniają kryteria dla bezrobotnych, zgodnie z ww. definicją.</p> <p>Osoby kwalifikujące się do urlopu macierzyńskiego lub rodzicielskiego, które są bezrobotne w rozumieniu niniejszej definicji (nie pobierają świadczeń z tytułu urlopu), należy wykazywać jako osoby bezrobotne.</p> <p>Status na rynku pracy określany jest w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie.</p> <p>Informacje dodatkowe: Osobę w wieku emerytalnym (w tym osobę, która osiągnęła wiek emerytalny, ale nie pobiera świadczeń emerytalnych) oraz osobę pobierającą emeryturę lub rentę, która spełnia warunki definicji wskaźnika dot. osób bezrobotnych objętych wsparciem (tj. pozostaje bez pracy, jest gotowa do podjęcia pracy i aktywnie poszukuje zatrudnienia) należy traktować jako bezrobotną.</p> <p>Definicja opracowana na podstawie: Eurostat, baza danych Polityki Rynku Pracy (LMP).</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób długotrwale bezrobotnych objętych wsparciem w programie (C) [osoby]</p>	<p>Osoby bezrobotne definiowane są jak we wskaźniku: <u>liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie</u>.</p> <p>Definicja pojęcia „długotrwale bezrobotny” różni się w zależności od wieku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Młodzież (<25 lat) – osoby bezrobotne nieprzerwanie przez okres ponad 6 miesięcy (>6 miesięcy). - Dorośli (25 lat lub więcej) – osoby bezrobotne nieprzerwanie przez okres ponad 12 miesięcy (>12 miesięcy). <p>Status na rynku pracy jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie.</p> <p>Wiek uczestników określany jest na podstawie daty urodzenia i ustalany w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.</p> <p>Definicja opracowana na podstawie: Eurostat, baza danych Polityki Rynku Pracy (LMP).</p> <p>Informacje dodatkowe: Zgodnie z definicją osoby bezrobotnej, do okresu pozostawania bez pracy wlicza się również okres przed rejestracją w urzędzie pracy.</p>

wskaźnik produktu EFS	Liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	<p>Bierni zawodowo to osoby, które w danej chwili nie tworzą zasobów siły roboczej (tzn. nie pracują i nie są bezrobotne).</p> <p>Definicja osób pracujących jak we wskaźniku: liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie.</p> <p>Definicja osoby bezrobotnej tak jak we wskaźniku: liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem.</p> <p>Studenci studiów stacjonarnych uznawani są za osoby bierne zawodowo. Osoby będące na urlopie wychowawczym (rozumianym jako nieobecność w pracy, spowodowana opieką nad dzieckiem w okresie, który nie mieści się w ramach urlopu macierzyńskiego lub urlopu rodzicielskiego), uznawane są za bierne zawodowo, chyba że są zarejestrowane już jako bezrobotne (wówczas status bezrobotnego ma pierwszeństwo). Osoby prowadzące działalność na własny rachunek (w tym bezpłatnie pomagający osobie prowadzącej działalność członek rodziny) nie są uznawane za bierne zawodowo. Status na rynku pracy jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie.</p> <p>Informacje dodatkowe: Dzieci i młodzież do 18 r. ż. są co do zasady uznawane za osoby bierne zawodowo, o ile nie spełniają przesłanek, na podstawie których można je zaliczyć do osób bezrobotnych lub pracujących (tj. poszukują pracy lub podjęły pracę). Studenci studiów stacjonarnych, którzy są zatrudnieni (również na część etatu) powinni być wykazywani jako osoby pracujące. Osobę w wieku emerytalnym (w tym osobę, która osiągnęła wiek emerytalny, ale nie pobiera świadczeń emerytalnych) oraz osobę pobierającą emeryturę lub rentę, która spełnia warunki definicji wskaźnika dot. osób bezrobotnych objętych wsparciem (tj. pozostaje bez pracy, jest gotowa do podjęcia pracy i aktywnie poszukuje zatrudnienia) należy traktować jako bezrobotną. Doktorantów można uwzględniać we wskaźniku dot. biernych zawodowo, pod warunkiem, że nie są oni zatrudnieni na uczelni, w innej instytucji lub przedsiębiorstwie. W przypadku, gdy doktorant wykonuje obowiązki służbowe, za które otrzymuje wynagrodzenie, należy traktować go jako osobę pracującą.</p> <p>Definicja opracowana na podstawie: Eurostat, baza danych Polityki Rynku Pracy (LMP). Sformułowania zapisane kursywą są identyczne z definicją Eurostatu</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób biernych zawodowo, nieuczestniczących w kształceniu lub szkoleniu, objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	<p>Osoby bierne zawodowo definiowane są jak we wskaźniku: liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie.</p> <p>We wskaźniku należy wykazać osoby bierne zawodowo, które nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu.</p> <p>Status na rynku pracy jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie.</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie (C)	<p>Pracujący to osoby w wieku 15 lat i więcej, które wykonują pracę, za którą otrzymują wynagrodzenie, z której czerpią zyski lub korzyści rodzinne lub osoby posiadające zatrudnienie lub własną działalność, które jednak chwilowo nie pracują ze względu na np. chorobę, urlop, spór pracowniczy czy kształcenie się lub szkolenie.</p>

[osoby]

Osoby prowadzące działalność na własny rachunek – prowadzące działalność gospodarczą, gospodarstwo rolne lub praktykę zawodową - są również uznawane za pracujących, o ile spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- 1) Osoba pracuje w swojej działalności, praktyce zawodowej lub gospodarstwie rolnym w celu uzyskania dochodu, nawet jeżeli przedsiębiorstwo nie osiąga zysków.*
- 2) Osoba poświęca czas na prowadzenie działalności gospodarczej, praktyki zawodowej czy gospodarstwa rolnego, nawet jeżeli nie zrealizowano żadnej sprzedaży lub usług i nic nie wyprodukowano (na przykład: rolnik wykonujący prace w celu utrzymania swojego gospodarstwa; architekt spędzający czas w oczekiwaniu na klientów w swoim biurze; rybak naprawiający łódkę czy siatki rybackie, aby móc dalej pracować; osoby uczestniczące w konwencjach lub seminariach).*
- 3) Osoba jest w trakcie zakładania działalności gospodarczej, gospodarstwa rolnego lub praktyki zawodowej; zalicza się do tego zakup lub instalację sprzętu, zamawianie towarów w ramach przygotowań do uruchomienia działalności. Bezpłatnie pomagający członek rodziny uznawany jest za osobę pracującą, jeżeli wykonywaną przez siebie pracą wnosi bezpośredni wkład w działalność gospodarczą, gospodarstwo rolne lub praktykę zawodową będącą w posiadaniu lub prowadzoną przez spokrewnionego członka tego samego gospodarstwa domowego.*

Sformułowania zapisane kursywą są identyczne z definicją badania aktywności ekonomicznej ludności (LFS).

Bezpłatnie pomagający osobie prowadzącej działalność członek rodziny uznawany jest za „osobę prowadzącą działalność na własny rachunek”.

Żołnierze poborowi, którzy wykonują określoną pracę, za którą otrzymują wynagrodzenie lub innego rodzaju zysk nie są uznawani za "osoby pracujące".¹

Osoby przebywające na urlopie macierzyńskim/ rodzicielskim (rozumianym jako świadczenie pracownicze, który zapewnia płatny lub bezpłatny czas wolny od pracy do momentu porodu i obejmuje późniejszą krótkoterminową opiekę nad dzieckiem) są uznawane za „osoby pracujące”.

Osoby przebywające na urlopie wychowawczym (rozumianym jako nieobecność w pracy, spowodowaną opieką nad dzieckiem w okresie, który nie mieści się w ramach urlopu macierzyńskiego lub rodzicielskiego) są uznawane za „osoby bierne zawodowo”, chyba że są zarejestrowane już jako „osoby bezrobotne” (wówczas status bezrobotnego ma pierwszeństwo).

„Zatrudnienie subsydiowane” jest uznawane za "zatrudnienie". Należy je rozumieć jako zachętę do zatrudnienia zgodnie z definicjami Polityki Rynku Pracy (LMP): *Zachęty do zatrudnienia obejmują środki, które ułatwiają rekrutację osób bezrobotnych i innych grup docelowych lub pomagają zapewnić ciągłość zatrudnienia osób narażonych na przymusowe zwolnienie z pracy.*

Zachęty do zatrudnienia odnoszą się do subsydiowania miejsc pracy na otwartym rynku prac, które mogą istnieć lub zostać stworzone bez dotacji publicznych i które, jak należy mieć nadzieję, utrzymają się po okresie subsydiowania. Miejsca pracy, które mogą być subsydiowane, dotyczą zwykle sektora

¹O ile obowiązkowy pobór i powołanie do wojska dotyczy państwa członkowskiego.

		<p>prywatnego, ale do uzyskania wsparcia kwalifikują się również miejsca pracy z sektora publicznego i instytucji niekomercyjnych, przy czym rozróżnienie nie jest wymagane. Środki publiczne w postaci zachęt w zakresie zatrudnienia mają swój udział w kosztach zatrudnienia, przy czym większość tych kosztów nadal ponosi pracodawca. Nie wyklucza to jednak przypadków, kiedy wszystkie koszty pracy pokrywane są przez określony czas ze środków publicznych. http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32003H0361:EN:HTML</p> <p>Definicja opracowana na podstawie: Eurostat, badanie aktywności ekonomicznej ludności (BAEL).</p> <p>Status na rynku pracy jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie.</p> <p>Informacje dodatkowe:</p> <p>Studenci studiów stacjonarnych, którzy są zatrudnieni (również na część etatu) powinni być wykazywani jako osoby pracujące.</p> <p>Osoby przebywające na urlopie rodzicielskim lub wychowawczym w przypadku, gdy jednocześnie pracują w niepełnym wymiarze czasu, uznawane są za osoby pracujące.</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób poniżej 25 lat objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę wszystkich uczestników projektu w wieku poniżej 25 lat objętych wsparciem w programie. Wiek uczestników określany jest na podstawie daty urodzenia i ustalany w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób powyżej 54 lat objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób w wieku powyżej 54 lat objętych wsparciem w programie. Wiek uczestników określany jest na podstawie daty urodzenia i ustalany w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób powyżej 54 lat, które są bezrobotne, łącznie z długotrwale bezrobotnymi, lub bierne zawodowo i nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	<p>We wskaźniku należy wykazać osoby bezrobotne łącznie z długotrwale bezrobotnymi oraz bierne zawodowo w wieku powyżej 54 lat, które nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu.</p> <p>Definicja osób w wieku powyżej 54 lat jak we wskaźniku: liczba osób w wieku powyżej 54 lat objętych wsparciem w programie.</p> <p>Definicja osób bezrobotnych łącznie z długotrwale bezrobotnymi jak we wskaźniku: liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie.</p> <p>Osoby bierne zawodowo definiowane są jak we wskaźniku: liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie.</p> <p>Osoby nieuczestniczące w kształceniu lub szkoleniu definiowane są jak we wskaźniku: liczba osób biernych zawodowo, nieuczestniczących w kształceniu lub szkoleniu, objętych wsparciem w programie.</p> <p>Status na rynku pracy jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie.</p>

wskaźnik produktu EFS

Liczba osób z wykształceniem podstawowym lub gimnazjalnym objętych wsparciem w programie (C) [osoby]

(nazwa wynikająca z rozporządzenia KE: Liczba osób z wykształceniem podstawowym (ISCED 1) lub średnim I stopnia (ISCED 2))

Stopień uzyskanego wykształcenia jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. Wykształcenie PODSTAWOWE – programy w ramach poziomu ISCED 1 (Międzynarodowa Standardowa Klasyfikacja Kształcenia) – wykształcenie podstawowe – *ma na celu przekazywanie uczniom podstawowych umiejętności w zakresie czytania, pisania i matematyki (tj. umiejętności czytania i pisania oraz liczenia) oraz wyrobienie solidnej podstawy do uczenia się i rozumienia kluczowych obszarów wiedzy, rozwoju osobistego i społecznego, jak również przygotowania się do kształcenia średniego I stopnia. Dotyczy nauki na poziomie podstawowym, bez specjalizacji lub ze specjalizacją w niewielkim stopniu. Jedynym warunkiem przyjęcia na ten poziom kształcenia jest z reguły wiek. Zwyczajowo i zgodnie z prawem, osoby przystępujące do nauki na tym poziomie nie mogą mieć mniej niż 6 i nie więcej niż 7 lat.*

Wykształcenie GIMNAZJALNE - programy w ramach poziomu ISCED 2 (Międzynarodowa Standardowa Klasyfikacja Kształcenia) – wykształcenie gimnazjalne - *służy rozwojowi umiejętności nabytych na poziomie ISCED 1. Celem edukacyjnym w tym zakresie jest stworzenie fundamentów do rozwoju uczenia się przez całe życie, które systemy edukacji mogą rozszerzać o dalsze możliwości kształcenia. Programy nauczania na tym poziomie są zazwyczaj w większym stopniu ukierunkowane na określone przedmioty, wprowadzając pojęcia teoretyczne do szerokiego zakresu zajęć tematycznych.* Nauka na poziomie gimnazjum rozpoczyna się po 6 latach od poziomu ISCED 1. Uczniowie przystępują do nauki na poziomie gimnazjum są zwykle pomiędzy 12 a 13 rokiem życia. Sformułowania zapisane kursywą są identyczne z definicją UNESCO. Osoby przystępujące do projektu należy wykazać tylko raz uwzględniając **najwyższy ukończony poziom ISCED, z wyjątkiem uczestników, którzy nie ukończyli jeszcze poziomu ISCED 1 i 2, ale są nadal w przyjętym w kraju zwyczajowo lub prawnie wieku obowiązku szkolnego.**

Informacje dodatkowe:

W przypadku osób, które nie ukończyły szkoły podstawowej i są powyżej wieku, w którym uzyskuje się wykształcenie na poziomie ISCED 1, należy przypisać im poziom ISCED 0. W przypadku osób, które rozpoczęły naukę w szkole podstawowej i są w wieku, poniżej którego uzyskuje się poziom ISCED 1, należy przypisać im poziom ISCED 1. Poziom wykształcenia ISCED 0 przypisuje się również dzieciom które uczestniczą w wychowaniu przedszkolnym.

W przypadku osób uczęszczających do 8-letniej szkoły podstawowej (po reformie systemu oświaty), które są poniżej wieku, w którym uzyskuje się poziom ISCED 2, należy przypisać im poziom ISCED 2. W przypadku osób uczęszczających do 8-letniej szkoły podstawowej, które są powyżej tego wieku, należy przypisać im poziom ISCED 0.

Definicje na podstawie: ISCED 2011 (UNESCO)
http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/UNESCO_GC_36C-19_ISCED_EN.pdf

wskaźnik produktu EFS	<p>Liczba osób z wykształceniem ponadgimnazjalnym lub policealnym objętych wsparciem w programie (C) [osoby] <i>(nazwa wynikająca z rozporządzenia KE: osoby z wykształceniem na poziomie ponadgimnazjalnym (ISCED 3) lub na poziomie policealnym (ISCED 4) objęte wsparciem w ramach programu)</i></p>	<p>Stopień uzyskanego wykształcenia jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. - wykształcenie ponadgimnazjalne/ ponadpodstawowe (poziom ISCED 3): ma na celu uzupełnienie wykształcenia średniego i przygotowanie do podjęcia studiów wyższych lub umożliwienie osobom uczącym się nabycia umiejętności istotnych dla podjęcia zatrudnienia. Uczniowie przystępują do nauki na tym poziomie zwykle pomiędzy 15 a 16 rokiem życia. Programy na poziomie ISCED 3 z reguły kończą się 12 lub 13 lat po rozpoczęciu nauki na poziomie ISCED 1 (lub mniej więcej w wieku 18 lat), przy czym najczęściej jest to okres 12 lat.</p>
wskaźnik produktu EFS	<p>Liczba osób z wykształceniem wyższym objętych wsparciem w programie (C) [osoby] <i>(nazwa wynikająca z rozporządzenia KE: osoby z wykształceniem wyższym na poziomie (ISCED 5-8) objęte wsparciem w ramach programu)</i></p>	<p>- wykształcenie policealne (poziom ISCED 4): ma na celu umożliwienie uczącym się zdobycia wiedzy, umiejętności i kompetencji na poziomie niższym od poziomu studiów wyższych. Programy na poziomie ISCED 4 - poziom policealny – są opracowane tak, aby zapewnić osobom, które ukończyły naukę na poziomie ISCED 3, zdobycie kwalifikacji niezbędnych do kontynuowania nauki na studiach wyższych lub do podjęcia pracy, jeżeli kwalifikacje nabyte przez nich na poziomie ISCED 3 tego nie umożliwiają. Biorąc pod uwagę kompleksowość treści, programy na poziomie ISCED 4 nie mogą być uznawane za programy kształcenia wyższego, chociaż zdecydowanie odnoszą się do nauczania na poziomie policealnym. Ukończenie programu na poziomie ISCED 3 jest warunkiem przystąpienia do programów na poziomie ISCED 4. Programy nauczania na tym poziomie przygotowują do bezpośredniego wejścia na rynek pracy. Niektóre systemy edukacji oferują na tym poziomie programy ogólne.</p> <p>Osoby przystępujące do projektu należy wykazać tylko raz uwzględniając najwyższy ukończony poziom ISCED. Definicje na podstawie: ISCED 2011 (UNESCO) http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/UNESCO_GC_36C-19_ISCED_EN.pdf</p>
wskaźnik produktu EFS	<p>Liczba osób z wykształceniem wyższym objętych wsparciem w programie (C) [osoby] <i>(nazwa wynikająca z rozporządzenia KE: osoby z wykształceniem wyższym na poziomie (ISCED 5-8) objęte wsparciem w ramach programu)</i></p>	<p>Stopień uzyskanego wykształcenia jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. Wskaźnik mierzy liczbę osób z wykształceniem wyższym (poziom ISCED 5-8) zgodnie z Międzynarodową Standardową Klasyfikacją Kształcenia:</p> <p>- ISCED 5 – studia krótkiego cyklu – są opracowane tak, aby zapewnić osobom uczącym się możliwość zdobycia profesjonalnej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Opierają się one zwykle na praktycznej nauce, właściwej dla wykonywania danego zawodu i przygotowują studentów do wejścia na rynek pracy. Mogą jednak być też drogą do innych programów kształcenia wyższego. Programy kształcenia akademickiego poniżej poziomu studiów licencjackich lub równorzędne z nimi są także klasyfikowane jako poziom ISCED 5. Wymogiem przystąpienia do programów kształcenia na poziomie ISCED 5 jest pomyślne ukończenie nauki na poziomie 3 lub 4 ISCED z dostępem do kształcenia wyższego. Programy na poziomie ISCED 5 charakteryzują się większą złożonością merytoryczną niż programy na poziomach 3 i 4 ISCED, ale trwają krócej i są zwykle w mniejszym stopniu zorientowane na naukę teoretyczną niż programy na poziomie ISCED 6.</p>

		<p>- ISCED 6 – studia licencjackie lub ich odpowiedniki – mają na celu dostarczenie studentom wiedzy akademickiej na poziomie średnio zaawansowanym lub wiedzy zawodowej, umiejętności i kompetencji, prowadzących do uzyskania dyplomu pierwszego stopnia lub jego odpowiednika. Programy na tym poziomie opierają się zwykle na nauce teoretycznej, ale mogą też obejmować zajęcia praktyczne. Są inspirowane przez najnowsze badania lub doświadczenie zawodowe. Naukę w ramach tych programów oferują uniwersytety i inne równorzędne z nimi uczelnie wyższe. Wymogiem przystąpienia do programów na tym poziomie jest zazwyczaj pomyślne ukończenie nauki na poziomie 3 lub 4 ISCED z dostępem do kształcenia wyższego. Przystąpienie do tych programów może zależeć od wyboru przedmiotów lub od stopni uzyskanych z programów na poziomie 3 i/lub 4 ISCED.</p> <p>- ISCED 7 – studia magisterskie lub ich odpowiedniki – mają na celu dostarczenie studentom wiedzy akademickiej na poziomie zaawansowanym oraz/lub wiedzy zawodowej, umiejętności i kompetencji, prowadzących do uzyskania dyplomu drugiego stopnia lub jego odpowiednika. Znaczną część programów na tym poziomie mogą stanowić prace badawcze, co jednak nie prowadzi jeszcze do przyznania stopnia doktora. - ISCED 8 – studia doktoranckie lub ich odpowiedniki – przede wszystkim prowadzą do uzyskania wysokiego stopnia naukowego. Programy na tym poziomie ISCED koncentrują się na zaawansowanych i twórczych pracach badawczych. Dostęp do tych programów zapewniają zwykle tylko instytucje szkolnictwa wyższego, które prowadzą badania naukowe, np. uniwersytety. Osoby przystępujące do projektu należy wykazać tylko raz uwzględniając najwyższy ukończony poziom ISCED. Definicje na podstawie: ISCED 2011 (UNESCO) http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/UNESCO_GC_36C-19_ISCED_EN.pdf</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba migrantów, osób obcego pochodzenia, mniejszości (w tym społeczności zmarginalizowane takie jak Romowie), objętych wsparciem w programie (C) [osoby]</p>	<p>Cudzoziemcy na stałe mieszkający w danym państwie, obywatele obcego pochodzenia lub obywatele należący do mniejszości. Zgodnie z prawem krajowym mniejszości narodowe to mniejszość: białoruska, czeska, litewska, niemiecka, ormiańska, rosyjska, słowacka, ukraińska, żydowska. Mniejszości etniczne: karaïmska, łemkowska, romska, tatarska. Osoby obcego pochodzenia to cudzoziemcy - każda osoba, która nie posiada polskiego obywatelstwa, bez względu na fakt posiadania lub nie obywatelstwa (obywatelstw) innych krajów lub osoba, której co najmniej jeden z rodziców urodził się poza terenem Polski. Definicja opracowana na podstawie definicji wykorzystywanych przez Eurostat, baza danych Polityki Rynku Pracy (LMP), ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 823).</p>

wskaźnik produktu EFS	Liczba osób z niepełnosprawnościami objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	<p>Przynależność do grupy osób z niepełnosprawnościami określana jest w momencie rozpoczęcia udziału w projekcie.</p> <p>Za osoby z niepełnosprawnościami uznaje się osoby w świetle przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, z późn. zm.), a także osoby z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 685.) tj. osoby z odpowiednim orzeczeniem lub innym dokumentem poświadczającym stan zdrowia.</p> <p>IZ ma możliwość rozszerzenia ww. grupy również na inne osoby z niepełnosprawnościami (lub wybrane ich kategorie).</p> <p>Definicja opracowana na podstawie Wytycznych w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach funduszy unijnych na lata 2014-2020.</p> <p>Informacje dodatkowe:</p> <p>Potwierdzeniem statusu osoby z niepełnosprawnością jest w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none">- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności lekkim, umiarkowanym i znacznym,- orzeczenie o niepełnosprawności wydane w stosunku do osób, które nie ukończyły 16 roku życia,- orzeczenie o niezdolności do pracy,- orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydane ze względu na dany rodzaj niepełnosprawności,- orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych wydane ze względu na niepełnosprawność intelektualną w stopniu głębokim,- inne równoważne orzeczenia (KRUS, służby mundurowe itd.),- w przypadku osoby z zaburzeniami psychicznymi dokument potwierdzający stan zdrowia wydany przez lekarza, np. orzeczenie o stanie zdrowia lub opinia.
-----------------------	---	---

<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób z innych grup w niekorzystnej sytuacji społecznej, objętych wsparciem w programie (C) [osoby]</p>	<p>Wskaźnik odnosi się do wszystkich grup uczestników w niekorzystnej sytuacji, takich jak osoby zagrożone wykluczeniem społecznym. Wskaźnik dotyczy cech powodujących niekorzystną sytuację społeczną, a nie objętych wskaźnikami dot. osób z niepełnosprawnościami, migrantów, osób obcego pochodzenia i mniejszości. Bezdomność i wykluczenie z dostępu do mieszkań oraz pochodzenie z obszarów wiejskich (wg stopnia urbanizacji DEGURBA 3) powinno zawsze być wykazywane we wskaźniku dot. innych grup w niekorzystnej sytuacji społecznej. Niekorzystna sytuacja dotycząca płci, statusu na rynku pracy - jak długotrwałe bezrobocie, wiek lub osiągnięcie wykształcenia co najmniej na poziomie ISCED 1, objęta jest wspólnymi wskaźnikami i nie powinna być uwzględniana w tym wskaźniku. Przykładem takiego uczestnika może być osoba z wykształceniem na poziomie ISCED 0 (przez co należy rozumieć brak ukończenia poziomu co najmniej ISCED 1) i jest poza wiekiem typowym dla ukończenia poziomu ISCED 1 (w przypadku osób objętych reformą edukacji przeprowadzoną w 2017 r. – poza wiekiem typowym dla ukończenia poziomu ISCED 2). Innym przykładem uczestników, których należy wykazać we wskaźniku są byli więźniowie, narkomani itp. W przypadku, kiedy dana osoba zostaje uznana za znajdującą się w niekorzystnej sytuacji (np. z ww. powodu wykształcenia) jest jednocześnie np. osobą z niepełnosprawnościami, należy ją wykazać w obu wskaźnikach (dot. niepełnosprawności oraz niekorzystnej sytuacji).</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób bezdomnych lub dotkniętych wykluczeniem z dostępu do mieszkań, objętych wsparciem w programie (C) [osoby]</p>	<p>Osoby bezdomne lub dotknięte wykluczeniem z dostępu do mieszkań. Bezdomność i wykluczenie mieszkaniowe definiowane są zgodnie z Europejską typologią bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego ETHOS, w której wskazuje się okoliczności życia w bezdomności lub ekstremalne formy wykluczenia mieszkaniowego: 1. Bez dachu nad głową (osoby żyjące w surowych i alarmujących warunkach) 2. Bez miejsca zamieszkania (osoby przebywające w schroniskach dla bezdomnych, w schroniskach dla kobiet, schroniskach dla imigrantów, osoby opuszczające instytucje penitencjarne/karne/szpitale, instytucje opiekuńcze, osoby otrzymujące długookresowe wsparcie z powodu bezdomności - specjalistyczne zakwaterowanie wspierane) 3. Niezabezpieczone zakwaterowanie (osoby posiadające niepewny najem z nakazem eksmisji, osoby zagrożone przemocą) 4. Nieodpowiednie warunki mieszkaniowe (konstrukcje tymczasowe, mieszkania substandardowe - lokale nienadające się do zamieszkania wg standardu krajowego, skrajne przeludnienie). Osoby dorosłe mieszkające z rodzicami nie powinny być wykazywane we wskaźniku, chyba że wszystkie te osoby są bezdomne lub mieszkają w nieodpowiednich i niebezpiecznych warunkach.</p>

wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pochodzących z obszarów wiejskich (C) [osoby]	Osoby pochodzące z obszarów wiejskich należy rozumieć jako osoby przebywające na obszarach słabo zaludnionych zgodnie ze stopniem urbanizacji (DEGURBA kategoria 3). Obszary słabo zaludnione to obszary, na których więcej niż 50% populacji zamieszkuje tereny wiejskie. Uczestnik może charakteryzować się kilkoma cechami wskazującymi na szczególną sytuację. Dane będą gromadzone na podstawie Local Administrative Unit level of LAU 2 (lokalna administracja/gminy). Kategoria 3 DEGURBY powinna być określana na podstawie: http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/local-administrative-units tabela dla roku odniesienia 2012.
wskaźnik produktu EFS	Liczba projektów zrealizowanych w pełni lub częściowo przez partnerów społecznych lub organizacje pozarządowe (C) [szt.]	<i>"Partnerzy społeczni"</i> to termin szeroko używany w całej Europie w odniesieniu do przedstawicieli pracodawców i pracowników (organizacji pracodawców i związków zawodowych). Organizacja pozarządowa (NGO) to organizacja założona przez obywateli z własnej inicjatywy, która nie działa dla osiągnięcia zysku i jest zorganizowana na szczeblu lokalnym, krajowym lub międzynarodowym. Organizacje pozarządowe - zorientowane na działanie i prowadzone przez ludzi, którym przyświeca wspólny cel – realizują szereg usług i funkcji humanitarnych, przedstawiają rządów państw obawy obywateli, wspierają i monitorują realizację polityk oraz stymulują udział polityków poprzez dostarczanie informacji. Projekt jest częściowo realizowany przez partnerów społecznych lub organizacje pozarządowe, kiedy wśród projektodawców (rozumianych jako beneficjentów lub partnerów projektu) znajdują się m.in. partnerzy społeczni lub organizacje pozarządowe. Sformułowania zapisane kursywą są identyczne z definicjami Eurofound (partnerzy społeczni) oraz NGO Global Network (organizacje pozarządowe). Wskaźnik obejmuje beneficjentów inicjujących i wdrażających projekty zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 1303/2013 Wskaźnik nie podlega monitorowaniu na poziomie projektu. Za pomiar wskaźnika odpowiada Instytucja Zarządzająca, która raportuje z wykonania na podstawie danych generowanych z SL2014. Informacje dodatkowe: Wskaźnik jest monitorowany przez Instytucje Zarządzające na podstawie danych z umów wprowadzanych do systemu SL2014.
wskaźnik produktu EFS	Liczba projektów obejmujących administrację publiczną lub służby publiczne na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym (C) [szt.]	Europejski Fundusz Społeczny wzmacnia zdolności instytucjonalne i skuteczność administracji publicznej na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym. We wskaźniku należy wykazać projekty realizowane w celu zapewnienia wsparcia w ww. obszarach. Za służby publiczne uznaje się publiczne lub prywatne podmioty, które świadczą usługi publiczne (w przypadku usług publicznych zleczanych przez państwo podmiotom prywatnym lub świadczonych w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego). Wskaźnik nie podlega monitorowaniu na poziomie projektu. Za pomiar wskaźnika odpowiada Instytucja Zarządzająca, która raportuje z wykonania na podstawie danych generowanych z SL2014. Informacje dodatkowe: Wskaźnik jest monitorowany przez Instytucje Zarządzające na podstawie danych z umów wprowadzanych do systemu SL2014.

wskaźnik produktu EFS	Liczba projektów ukierunkowanych na trwały udział kobiet w zatrudnieniu i rozwój ich kariery zawodowej (C) [szt.]	<p>We wskaźniku należy wykazać <i>projekty realizowane w celu zwiększenia trwałego udziału kobiet w zatrudnieniu, a tym samym zwalczania feminizacji ubóstwa, zmniejszenia podziału ze względu na płeć i zwalczania stereotypów dotyczących płci na rynku pracy. W zakresie kształcenia i szkolenia - upowszechnienie godzenia życia zawodowego i prywatnego oraz równego podziału obowiązków związanych z opieką pomiędzy mężczyznami i kobietami.</i> Definicja opracowana na podstawie: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego nr 1304/2013, Art. 7. Promowanie równości między kobietami i mężczyznami. Sformułowania zapisane kursywą są identyczne jak w rozporządzeniu dot. EFS. Wskaźnik nie podlega monitorowaniu na poziomie projektu. Za pomiar wskaźnika odpowiada Instytucja Zarządzająca, która raportuje z wykonania na podstawie danych generowanych z SL2014.</p> <p>Informacje dodatkowe: Wskaźnik jest monitorowany przez Instytucje Zarządzające na podstawie danych z umów wprowadzanych do systemu SL2014.</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba objętych wsparciem w programie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (w tym przedsiębiorstw spółdzielczych i przedsiębiorstw ekonomii społecznej) (C) [szt.]	<p>Liczba wspieranych mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw spółdzielczych i przedsiębiorstw ekonomii społecznej.</p> <p><i>Za przedsiębiorstwo uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na jego formę prawną.</i></p> <p><i>Pułap zatrudnienia oraz pułapy finansowe określające kategorię przedsiębiorstwa - na kategorię mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) składają się przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników, których roczny obrót nie przekracza 50 milionów EUR i/lub roczna suma bilansowa nie przekracza 43 milionów EUR.</i></p> <p>W kategorii mikroprzedsiębiorstwa należy uwzględnić również osoby prowadzące działalność na własny rachunek.</p> <p>Tylko MŚP, które korzystają bezpośrednio ze wsparcia powinny być uwzględniane do wskaźnika, tj. w przypadku kiedy wsparcie jest dedykowane dla konkretnego przedsiębiorstwa. Jeżeli na przykład pracownik z MŚP z własnej inicjatywy uczestniczy w szkoleniu, nie należy tego uwzględniać we wskaźniku dotyczącym MŚP, ponieważ jest to tylko wsparcie pośrednie dla przedsiębiorstwa. MŚP będące jedynie beneficjentami projektu także nie powinny być odnotowywane w tym wskaźniku.</p> <p>Sformułowania zapisane kursywą są identyczne z zaleceniem Komisji. Definicje na podstawie: Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (2003/361/WE).</p> <p>Do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą zalicza się również przedsiębiorstwo spółdzielcze i przedsiębiorstwo ekonomii społecznej.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób biernych zawodowo, poszukujących pracy po opuszczeniu programu (C) [osoby]	<p>Osoby bierne zawodowo w momencie rozpoczęcia udziału w projekcie, które otrzymały wsparcie z EFS i które poszukują pracy po opuszczeniu projektu. Wskaźnik ten należy rozumieć jako zmianę statusu zatrudnienia po opuszczeniu programu w stosunku do sytuacji w momencie przystąpienia do interwencji EFS: w chwili wejścia do projektu EFS – uczestnik bierny zawodowo, a w ciągu 4 tygodni po opuszczeniu projektu – osoba poszukująca pracy.</p> <p>Osoby bierne zawodowo definiowane są jak we wskaźniku: liczba osób biernych zawodowo objętych</p>

		<p>wsparciem w ramach programu.</p> <p>Osoby poszukujące pracy definiowane są jako osoby niepracujące, gotowe do podjęcia pracy i aktywnie poszukujące zatrudnienia. Mogą to być osoby zarejestrowane jako bezrobotne lub poszukujące pracy w publicznych służbach zatrudnienia (PSZ) lub niezarejestrowane, lecz spełniające powyższe przesłanki. Osoby zarejestrowane jako poszukujące pracy w PSZ należy wliczać do wskaźnika nawet jeśli nie mogą od razu podjąć zatrudnienia. Osoby poszukujące pracy definiowane są jak we wskaźniku <i>liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie</i>.</p> <p>Wskaźnik mierzony do czterech tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie. Definicja opracowana na podstawie definicji wykorzystywanych przez: Eurostat, baza danych Polityki Rynku Pracy.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób, które podjęły kształcenie lub szkolenie po opuszczeniu programu (C) [osoby]	<p>Osoby, które otrzymały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego, i które podjęły kształcenie (uczenie się przez całe życie, kształcenie formalne) lub szkolenie pozazakładowe/wewnątrzakładowe, szkolenia zawodowe etc.) bezpośrednio po opuszczeniu projektu. Wskaźnik mierzony do czterech tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie. Wskaźnik ten należy rozumieć jako zmianę sytuacji po opuszczeniu programu w stosunku do stanu w momencie przystąpienia do interwencji EFS (osoba nieuczestnicząca w kształceniu/szkoleniu w chwili wejścia do programu EFS). Źródło finansowania szkolenia/kształcenia jest nieistotne.</p> <p>Informacje dodatkowe: Wskaźnik nie obejmuje uczniów, tj. dzieci i młodzieży uczącej się oraz osób dorosłych, jeśli w dniu przystąpienia do projektu osoby te kształciły się.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu (C) [osoby]	<p>Osoby, które otrzymały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego i uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu projektu. <i>Kwalifikacje należy rozumieć jako formalny wynik oceny i walidacji, który uzyskuje się w sytuacji, kiedy właściwy organ uznaje, że dana osoba osiągnęła efekty uczenia się spełniające określone standardy.</i> Wskaźnik mierzony do czterech tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie.</p> <p>Źródło: Komisja Europejska, Europejskie Ramy Kwalifikacji http://ec.europa.eu/eqf/terms_en.htm</p> <p>Sformułowania zapisane kursywą są identyczne z definicją Europejskich Ram Kwalifikacji. Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje osiągnięte w wyniku operacji Europejskiego Funduszu Społecznego. Powinny one być zgłaszane tylko raz dla uczestnika/projektu.</p> <p>Informacje dodatkowe: Szczegółowe informacje dotyczące uznawania kwalifikacji w projektach EFS zawarto w załączniku nr 8 do wytycznych. Osoby uzyskujące kwalifikacje w trakcie realizacji projektu należy również wliczać do wskaźnika. Jeżeli okres oczekiwania na wyniki egzaminu jest dłuższy niż 4 tygodnie od zakończenia udziału w projekcie, ale egzamin odbył się w trakcie tych 4 tygodni, wówczas można uwzględnić osoby we wskaźniku (po otrzymaniu wyników egzaminu). We wskaźniku należy uwzględnić jednak tylko te osoby, które otrzymały wyniki egzaminu do czasu ostatecznego rozliczenia projektu.</p>

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu (C) [osoby]</p>	<p>Osoby bezrobotne lub biernie zawodowo, które po uzyskaniu wsparcia Europejskiego Funduszu Społecznego podjęły zatrudnienie (łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek) bezpośrednio po opuszczeniu projektu. Osoby bezrobotne definiowane są jak we wskaźniku: liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie. Osoby biernie zawodowo definiowane są jak we wskaźniku: liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie. Definicja pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, jak we wskaźniku: liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie. Wskaźnik należy rozumieć, jako zmianę statusu na rynku pracy po opuszczeniu programu, w stosunku do sytuacji w momencie przystąpienia do interwencji EFS (uczestnik bezrobotny lub bierny zawodowo w chwili wejścia do programu EFS). Wskaźnik mierzony do czterech tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie. Tym samym, we wskaźniku należy uwzględnić wszystkie osoby, które w okresie do czterech tygodni po zakończeniu udziału w projekcie podjęły zatrudnienie. Definicja opracowana na podstawie definicji wykorzystywanych przez: Eurostat, baza danych Polityki Rynku Pracy (LMP), badanie aktywności ekonomicznej ludności (BAEL).</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób w niekorzystnej sytuacji społecznej poszukujących pracy, uczestniczących w kształceniu lub szkoleniu, zdobywających kwalifikacje, zatrudnionych (łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek) po opuszczeniu programu (C) [osoby]</p>	<p>Osoby w niekorzystnej sytuacji definiowane są jak we wskaźnikach: - - liczba migrantów, osób obcego pochodzenia, mniejszości (w tym społeczności zmarginalizowane takie jak Romowie) - liczba osób z niepełnosprawnościami - liczba osób z innych grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji społecznej. Poszukiwanie pracy definiowane jest jak we wskaźniku: liczba osób biernych zawodowo, poszukujących pracy po opuszczeniu programu. Podjęcie kształcenia lub szkolenia definiowane jest jak we wskaźniku: liczba osób, które podjęły kształcenie lub szkolenie po opuszczeniu programu. Uzyskanie kwalifikacji definiowane jest jak we wskaźniku: liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu. Zatrudnienie definiowane jest jak we wskaźniku: liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu. Wskaźnik mierzony do czterech tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie. Informacje dodatkowe: Kryteria dotyczące poszukiwania pracy, uczestniczenia w kształceniu lub szkoleniu, zdobycia kwalifikacji, podjęcia pracy po opuszczeniu programu nie powinny być traktowane łącznie w celu uznania, że wskaźnik został osiągnięty.</p>

<p>wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS</p>	<p>Liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu (C) [osoby]</p>	<p>Osoby pracujące 6 miesięcy po opuszczeniu programu – tj. osoby bezrobotne lub bierne zawodowo, które uzyskały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego i pracowały, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, w ciągu 6 miesięcy po opuszczeniu programu EFS.</p> <p>Wskaźnik ten należy rozumieć, jako zmianę statusu zatrudnienia w ciągu 6 miesięcy po opuszczeniu programu w stosunku do sytuacji w momencie przystąpienia do interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego (uczestnik bezrobotny lub bierny zawodowo w chwili wejścia do programu EFS).</p> <p>Osoby bezrobotne definiowane są jak we wskaźniku: <u>liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie.</u></p> <p>Osoby bierne zawodowo definiowane są jak we wskaźniku: <u>liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w ramach programu.</u></p> <p>Osoby pracujące, łącznie z pracującymi na własny rachunek, definiowane są jak we wskaźniku: <u>liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie.</u></p> <p>Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do <i>Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020.</i></p>
<p>wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS</p>	<p>Liczba osób znajdujących się w lepszej sytuacji na rynku pracy sześć miesięcy po opuszczeniu programu (C) [osoby]</p>	<p>Osoby pracujące, które uzyskały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego i w ciągu 6 miesięcy po opuszczeniu programu przeszły z niepewnego do stabilnego zatrudnienia lub z niepełnego do pełnego zatrudnienia lub zmieniły pracę na inną, wymagającą wyższych kompetencji/umiejętności/kwalifikacji i wiążącą się z większą odpowiedzialnością lub które awansowały w pracy.</p> <p>„Niepewne zatrudnienie” należy rozumieć jako „zatrudnienie tymczasowe” i „umowę o pracę na czas określony”. <i>Biorąc pod uwagę rozbieżności instytucjonalne, pojęcia „tymczasowe zatrudnienie” i „umowa o pracę na czas określony” odnoszą się do sytuacji, które w różnych kontekstach instytucjonalnych można uznać za podobne. Osoby zatrudnione na umowę o pracę na czas określony to takie, których główna praca zakończy się po upływie okresu ustalonego z góry lub nieokreślonego z wyprzedzeniem, lecz wskazanego przez obiektywne kryteria, takie jak: ukończenie zadania lub koniec okresu tymczasowego zastępstwa pracownika.</i></p> <p>„Niepełne zatrudnienie” należy rozumieć jako <i>niedobrowolne zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy. Taka sytuacja ma miejsce wtedy, gdy osoba deklaruje, że pracuje w niepełnym wymiarze czasu, ponieważ nie może znaleźć pracy na pełen etat.</i></p> <p>Sformułowania zapisane kursywą są identyczne z definicją badania aktywności ekonomicznej ludności (BAEL).</p> <p>Kompetencje należy rozumieć jako udowodnioną zdolność wykorzystywania wiedzy, kwalifikacji oraz umiejętności indywidualnych, społecznych i/lub metodologicznych w pracy lub nauce oraz w rozwoju zawodowym i osobistym. W kontekście Europejskich Ram Kwalifikacji pojęcie „kompetencje” opisuje się w kategoriach odpowiedzialności i autonomii.</p> <p>http://ec.europa.eu/eqf/terms_en.htm Europejskie Ramy Kwalifikacji: http://ec.europa.eu/eqf/documentation_en.htm</p> <p>„Kwalifikacje” definiowane są jak we wskaźniku <i>liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</i></p>

		<p>Zgodnie z decyzją Rady z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (2010/707/UE) Wytyczna 7: Państwa członkowskie powinny podjąć działania skierowane przeciwko segmentacji rynku pracy przy pomocy środków ukierunkowanych na rozwiązanie niepewności zatrudnienia, niedostatecznego zatrudnienia oraz pracy nierejestrowanej. http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:308:0046:0051:EN:PDF</p> <p>Wskaźnik ten należy rozumieć jako zmianę statusu zatrudnienia uczestnika 6 miesięcy po opuszczeniu programu w porównaniu do sytuacji w chwili rozpoczęcia udziału.</p> <p>Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do <i>Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020</i>.</p>
wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba osób powyżej 54 roku życia, pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu (C) [osoby]	<p>We wskaźniku należy wykazać osoby w wieku powyżej 54 lat, pracujące 6 miesięcy po opuszczeniu programu.</p> <p>Definicja osób w wieku powyżej 54 lat jak we wskaźniku: liczba osób w wieku powyżej 54 lat objętych wsparciem w programie.</p> <p>Definicja osób pracujących, łącznie z pracującymi na własny rachunek jak we wskaźniku: liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, 6 miesięcy po opuszczeniu programu.</p> <p>Wskaźnik ten należy rozumieć, jako zmianę statusu zatrudnienia w ciągu 6 miesięcy po opuszczeniu programu w stosunku do sytuacji w momencie przystąpienia do interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego (uczestnik bezrobotny lub bierny zawodowo w chwili wejścia do programu EFS).</p> <p>Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do <i>Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020</i>.</p>
wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba osób w niekorzystnej sytuacji społecznej, pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu (C) [osoby]	<p>Osoby w niekorzystnej sytuacji, które pracują (łącznie z pracującymi na własny rachunek) sześć miesięcy po opuszczeniu projektu.</p> <p>Osoby w niekorzystnej sytuacji definiowane są jak we wskaźnikach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - - liczba migrantów, osób obcego pochodzenia, mniejszości (w tym społeczności marginalizowane takie jak Romowie) - liczba osób z niepełnosprawnościami - liczba osób z innych grup w niekorzystnej sytuacji społecznej. <p>Definicja osób pracujących, łącznie z pracującymi na własny rachunek jak we wskaźniku: liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu.</p> <p>Wskaźnik ten należy rozumieć, jako zmianę statusu zatrudnienia w ciągu sześciu miesięcy po opuszczeniu programu w stosunku do sytuacji w momencie przystąpienia do interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego (uczestnik bezrobotny lub bierny zawodowo w chwili wejścia do programu EFS).</p> <p>Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do <i>Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020</i>.</p>

Wskaźniki kluczowe EFS monitorowane w poszczególnych priorytetach inwestycyjnych celów tematycznych 8-10

Cel tematyczny 8. Promowanie trwałego i wysokiej jakości zatrudnienia oraz wsparcie mobilności pracowników

8(i) dostęp do zatrudnienia dla osób poszukujących pracy i osób biernych zawodowo, w tym długotrwale bezrobotnych oraz oddalonych od rynku pracy, także poprzez lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia oraz wspieranie mobilności pracowników

wskaźnik produktu EFS	Liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych. Wartość docelowa wskaźnika w RPO powinna być wykazana w podziale na płeć.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób długotrwale bezrobotnych objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych. Wartość docelowa wskaźnika w RPO powinna być wykazana w podziale na płeć.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pracujących znajdujących się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy objętych wsparciem w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób pracujących, które w momencie przystąpienia do projektu EFS znajdowały się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy, w tym w szczególności osoby, które posiadają niepewne, niestabilne lub niskopłatne zatrudnienie, imigrantów i reemigrantów, osoby odchodzące z rolnictwa i ich rodziny oraz osoby, których kwalifikacje i kompetencje nie są wystarczające do podjęcia stabilnego zatrudnienia. Szczegółowy katalog osób jest określony w danym programie operacyjnym, a ich definicje zawarto w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze rynku pracy na lata 2014-2020 . Osoby pracujące definiowane jak we wskaźniku liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie .
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób z niepełnosprawnościami objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób w wieku 50 lat i więcej objętych wsparciem w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę wszystkich uczestników projektu w wieku 50 lat i więcej objętych wsparciem w programie. Wiek uczestników określany jest na podstawie daty urodzenia i ustalany w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.

wskaźnik produktu EFS	Liczba osób o niskich kwalifikacjach objętych wsparciem w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób o niskich kwalifikacjach, tj. posiadających wykształcenie na poziomie do ISCED 3 włącznie. Definicja poziomów wykształcenia została (ISCED) zawarta w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych. Stopień uzyskanego wykształcenia jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. Osoby przystępujące do projektu należy wykazać raz uwzględniając najwyższy ukończony poziom ISCED. Definicje na podstawie: ISCED 2011 (UNESCO).
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób, które otrzymały bezzwrotne środki na podjęcie działalności gospodarczej w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób, które uzyskały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego w postaci bezzwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej..
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób objętych wsparciem w zakresie zwalczania lub przeciwdziałania skutkom pandemii COVID-19 [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników specjalnych monitorujących wsparcie na działania związane z pandemią COVID-19.
wskaźnik produktu EFS	Wartość wydatków kwalifikowalnych przeznaczonych na działania związane z pandemią COVID-19 [PLN]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników specjalnych monitorujących wsparcie na działania związane z pandemią COVID-19.
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje po opuszczeniu	Definicja i sposób pomiaru uzyskania kwalifikacji jak we wskaźniku wspólnym: liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.

	<p>programu [osoby]</p>	<p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się / kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów.</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba utworzonych miejsc pracy w ramach udzielonych z EFS środków na podjęcie działalności gospodarczej [szt.]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób, które po otrzymaniu środków z EFS na założenie własnej firmy podjęły działalność gospodarczą (na podstawie daty rozpoczęcia działalności gospodarczej widniejącej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub KRS) oraz pracowników zatrudnionych przez te osoby na podstawie umowy o pracę (w rozumieniu Kodeksu pracy). Należy wykazać wszystkich pracowników zatrudnionych przez uczestników projektu w okresie do 12 miesięcy od dnia uzyskania przez uczestnika wsparcia finansowego z EFS. Wskaźnik mierzony jest na poziomie projektu, na podstawie danych przekazanych przez uczestnika projektu.</p> <p>Informacje dodatkowe: W przypadku, gdy okres monitorowania wskaźnika wykracza poza datę zatwierdzenia wniosku o płatność końcową, monitorowanie jego wykonania może odbywać się poza SL 2014.</p>

wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba utworzonych mikroprzedsiębiorstw działających 30 miesięcy po uzyskaniu wsparcia finansowego [szt.]	Liczba mikroprzedsiębiorstw utworzonych dzięki wsparciu Europejskiego Funduszu Społecznego w postaci środków na podjęcie działalności gospodarczej (zwrotnych i bezzwrotnych) aktywnie funkcjonujących co najmniej pełne 30 miesięcy od dnia uzyskania wsparcia finansowego. Za przedsiębiorstwo funkcjonujące uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą, bez względu na formę prawną. We wskaźniku nie należy uwzględniać podmiotów, które zawiesiły działalność gospodarczą. Podstawą wyliczenia wskaźnika jest badanie ewaluacyjne. Wskaźnik może być również mierzony z wykorzystaniem danych administracyjnych (np. dane urzędu skarbowego, ZUS). Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do <i>Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020</i> . Wskaźnik należy szacować w relacji do liczby osób, które otrzymały bezzwrotne środki na podjęcie działalności gospodarczej w programie.
wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba osób znajdujących się w lepszej sytuacji na rynku pracy sześć miesięcy po opuszczeniu programu (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją tego wskaźnika zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
8(iii) praca na własny rachunek, przedsiębiorczość i tworzenie przedsiębiorstw, w tym innowacyjnych mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		

wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pozostających bez pracy, które otrzymały bezzwrotne środki na podjęcie działalności gospodarczej w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób bezrobotnych oraz biernych zawodowo, które uzyskały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego w postaci bezzwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej. Definicja osób bezrobotnych oraz biernych zawodowo zgodna z definicjami wskaźników pn.: liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie oraz liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie , zawartymi w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pozostających bez pracy, które skorzystały z instrumentów zwrotnych na podjęcie działalności gospodarczej w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób bezrobotnych oraz biernych zawodowo, które uzyskały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego w postaci zwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej. Definicja osób bezrobotnych oraz biernych zawodowo zgodna z definicjami wskaźników pn.: liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie oraz liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie , zawartymi w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pracujących, które otrzymały bezzwrotne środki na podjęcie działalności gospodarczej w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób pracujących, które w momencie przystąpienia do projektu EFS znajdowały się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy (w tym w szczególności osoby, które posiadają niepewne, niestabilne lub niskopłatne zatrudnienie, imigrantów i reemigrantów, osoby odchodzące z rolnictwa i ich rodziny oraz osoby, których kwalifikacje i kompetencje nie są wystarczające do podjęcia stabilnego zatrudnienia; szczegółowy katalog osób jest określony w danym programie operacyjnym, a ich definicje zawarto w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze rynku pracy na lata 2014-2020), które uzyskały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego w postaci bezzwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej. Osoby pracujące definiowane jak we wskaźniku liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie .
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pracujących, które skorzystały z instrumentów zwrotnych na podjęcie działalności gospodarczej w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób pracujących, które w momencie przystąpienia do projektu EFS znajdowały się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy (w tym w szczególności osoby, które posiadają niepewne, niestabilne lub niskopłatne zatrudnienie, imigrantów i reemigrantów, osoby odchodzące z rolnictwa i ich rodziny oraz osoby, których kwalifikacje i kompetencje nie są wystarczające do podjęcia stabilnego zatrudnienia; szczegółowy katalog osób jest określony w danym programie operacyjnym, a ich definicje zawarto w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze rynku pracy na lata 2014-2020), które uzyskały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego w postaci zwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej. Osoby pracujące definiowane jak we wskaźniku liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie .

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba utworzonych miejsc pracy w ramach udzielonych z EFS środków na podjęcie działalności gospodarczej [szt.]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób, które po otrzymaniu środków z EFS na założenie własnej firmy (zarówno w formie zwrotnej, jak i bezzwrotnej) podjęły działalność gospodarczą (na podstawie daty rozpoczęcia działalności gospodarczej widniejącej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub KRS) oraz pracowników zatrudnionych przez te osoby na podstawie umowy o pracę (w rozumieniu Kodeksu pracy). Należy wykazać wszystkich pracowników zatrudnionych przez uczestników projektu w okresie do 12 miesięcy od dnia uzyskania przez uczestnika wsparcia finansowego z EFS. Wskaźnik mierzony jest na poziomie projektu, na podstawie danych przekazanych przez uczestnika projektu.</p> <p>Informacje dodatkowe: W przypadku, gdy okres monitorowania wskaźnika wykracza poza datę zatwierdzenia wniosku o płatność końcową, monitorowanie jego wykonania może odbywać się poza SL 2014.</p>
<p>wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS</p>	<p>Liczba utworzonych mikroprzedsiębiorstw działających 30 miesięcy po uzyskaniu wsparcia finansowego [szt.]</p>	<p>Liczba mikroprzedsiębiorstw utworzonych dzięki wsparciu Europejskiego Funduszu Społecznego w postaci środków na podjęcie działalności gospodarczej (zwrotnych i bezzwrotnych) aktywnie funkcjonujących co najmniej pełne 30 miesięcy od dnia uzyskania wsparcia finansowego. Za przedsiębiorstwo funkcjonujące uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą, bez względu na formę prawną. We wskaźniku nie należy uwzględniać podmiotów, które zawiesiły działalność gospodarczą. Podstawą wyliczenia wskaźnika jest badanie ewaluacyjne. Wskaźnik może być również mierzony z wykorzystaniem danych administracyjnych (np. dane urzędu skarbowego, ZUS). Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do <i>Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020</i>. Wskaźnik należy szacować w relacji do łącznej liczby osób pozostających bez pracy, które otrzymały bezzwrotne oraz zwrotne środki na podjęcie działalności gospodarczej w programie.</p>
<p>8(iv) równość mężczyzn i kobiet we wszystkich dziedzinach, w tym dostęp do zatrudnienia, rozwój kariery, godzenie życia zawodowego i prywatnego oraz promowanie równości wynagrodzeń za taką samą pracę</p>		
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób opiekujących się dziećmi w wieku do lat 3 objętych wsparciem w programie [osoby]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób opiekujących się dziećmi w wieku do lat trzech, które otrzymały bezpośrednie wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego w zakresie zapewnienia miejsc opieki nad dziećmi do lat 3 oraz, w przypadku gdy wynika to ze zdiagnozowanych potrzeb osób pozostających bez zatrudnienia (diagnoza opcjonalna) - w zakresie aktywizacji zawodowej.</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba utworzonych miejsc opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 [szt.]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę utworzonych miejsc w żłobkach, klubach dziecięcych, u dziennych opiekunów. Wskaźnik odnosi się do utworzonego miejsca (nie utworzonych punktów opieki), tj. miejsca opieki nad jednym dzieckiem.</p> <p>Pojęcia: żłobek, klub dziecięcy, dzienny opiekun - zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2020 r. poz. 326, z późn. zm.).</p> <p>Definicja na podstawie: ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.</p>

<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób opiekujących się osobami z niepełnosprawnościami objętych wsparciem w programie [osoby]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób opiekujących się osobami z niepełnosprawnością, które otrzymały bezpośrednie wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego w zakresie zapewnienia opieki wytnieniowej nad osobami z niepełnosprawnością oraz aktywizacji zawodowej. We wskaźniku należy wykazać zarówno opiekunów prawnych, jak i faktycznych. Opiekunem faktycznym jest osoba pełnoletnia opiekująca się osobą z niepełnosprawnością, niebędąca opiekunem zawodowym i niepobierająca wynagrodzenia z tytułu opieki nad osobą z niepełnosprawnością, najczęściej członek rodziny. Osoba z niepełnosprawnością - zgodnie z definicją wskaźnika wspólnego liczba osób z niepełnosprawnościami objętych wsparciem w programie</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób, które powróciły na rynek pracy po przerwie związanej z urodzeniem/ wychowaniem dziecka lub utrzymały zatrudnienie, po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób pracujących, które dzięki wsparciu otrzymanemu w ramach projektu powróciły na rynek pracy po przerwie związanej z urodzeniem/wychowaniem dziecka lub utrzymały zatrudnienie w wyniku działań związanych z zapewnieniem miejsc opieki nad dziećmi w wieku do lat 3. We wskaźniku należy wykazać osoby, które wróciły na rynek pracy po urlopie macierzyńskim lub rodzicielskim oraz osoby, które utrzymały zatrudnienie. We wskaźniku uwzględniane są osoby, które w dniu przystąpienia do projektu były pracujące. Osoby pracujące definiowane jak we wskaźniku liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie. Datą zakończenia udziału w projekcie jest data zakończenia wsparcia w postaci zapewnienia miejsca opieki nad dzieckiem do lat 3, z którego uczestnik skorzystał (podjęcie zatrudnienia nie oznacza zakończenia udziału w projekcie) lub data przerwania udziału w projekcie z powodów innych niż podjęcie zatrudnienia. We wskaźniku można wykazać osobę, która zarówno powróciła do pracy/utrzymała zatrudnienie w trakcie trwania opieki nad dzieckiem do lat 3, jak i tę, która powróciła do pracy/utrzymała zatrudnienie w ciągu 4 tygodni po zakończeniu udziału w projekcie. Jeśli jednak dana osoba powróci na rynek pracy/utrzyma zatrudnienie w trakcie trwania projektu (korzystania z opieki nad dzieckiem do lat 3), wówczas może być wykazana we wskaźniku jedynie w przypadku, kiedy pracuje w momencie zakończenia udziału w projekcie lub do 4 tygodni po projekcie.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób pozostających bez pracy, które znalazły pracę lub poszukują pracy po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób, które dzięki wsparciu EFS w zakresie zapewnienia miejsc opieki nad dziećmi do lat 3 oraz, w przypadku gdy wynika to ze zdiagnozowanych potrzeb osób pozostających bez zatrudnienia (diagnoza opcjonalna) - w zakresie aktywizacji zawodowej - znalazły pracę lub poszukują pracy po opuszczeniu programu. Wskaźnik mierzy liczbę osób, które w dniu przystąpienia do projektu były bezrobotne lub biernie zawodowo. Definicja osób bezrobotnych oraz biernych zawodowo zgodna z definicjami wskaźników pn.: liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie oraz liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie, zawartymi w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych. Osoby poszukujące pracy są rozumiane jako osoby pozostające bez pracy, gotowe do podjęcia pracy i aktywnie poszukujące zatrudnienia. Osoby nowo zarejestrowane w publicznych służbach zatrudnienia jako poszukujące pracy należy wliczać do wskaźnika, nawet jeśli nie mogły one od razu podjąć zatrudnienia. Datą zakończenia udziału w projekcie jest data zakończenia wsparcia w postaci zapewnienia miejsca opieki nad dzieckiem do lat 3, z którego uczestnik skorzystał (podjęcie zatrudnienia nie oznacza zakończenia udziału w projekcie) lub data przerwania udziału w projekcie z powodów innych niż podjęcie</p>

		<p>zatrudnienia.</p> <p>We wskaźniku można wykazać zarówno osobę, która podjęła pracę lub rozpoczęła poszukiwania zatrudnienia w trakcie trwania formy wsparcia dot. miejsc opieki, jak i tę, która podjęła pracę lub rozpoczęła poszukiwania pracy w ciągu 4 tygodni po zakończeniu udziału w projekcie. Jeśli jednak dana osoba podejmie pracę lub zacznie poszukiwać zatrudnienia w trakcie trwania projektu (i korzystania z opieki nad dzieckiem do lat 3), wówczas beneficjent może ją wykazać we wskaźniku jedynie w przypadku, kiedy pracuje lub poszukuje pracy w momencie zakończenia udziału w projekcie. Beneficjent powinien wykazać we wskaźniku wszystkie osoby, które znalazły pracę lub poszukiwały pracy (w trakcie projektu lub do 4 tygodni po projekcie) dopiero po zakończeniu udziału tych osób w projekcie.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób opiekujących się osobami z niepełnosprawnościami, które podjęły pracę po opuszczeniu programu [osoby]	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób, które dzięki wsparciu otrzymanemu w ramach projektu podjęły pracę. Wskaźnik odnosi się do osób, które w dniu przystąpienia do projektu były bezrobotne lub bierne zawodowo.</p> <p>Definicja osób bezrobotnych jak we wskaźniku: liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie.</p> <p>Osoby bierne zawodowo definiowane są jak we wskaźniku: liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie.</p> <p>Definicja podjęcia pracy zgodna z definicją wskaźnika liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.</p> <p>Wskaźnik mierzony do 4 tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie.</p>
wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba utworzonych miejsc opieki nad dziećmi w wieku do lat 3, które funkcjonują 2 lata po uzyskaniu dofinansowania ze środków EFS [szt.]	<p>Liczba utworzonych miejsc w żłobkach, klubach dziecięcych, u dziennych opiekunów, które po uzyskaniu dofinansowania Europejskiego Funduszu Społecznego na utworzenie nowych miejsc opieki nad dziećmi w wieku do lat 3, funkcjonują co najmniej pełne 2 lata po zakończeniu finansowania działań.</p> <p>Trwałość funkcjonowania nowych miejsc opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 utworzonych dzięki EFS należy rozumieć jako gotowość do świadczenia opieki nad dziećmi w ramach utworzonych miejsc. Trwałość należy zweryfikować po 2 latach od daty zakończenia realizacji projektu.</p>
8(v) przystosowanie pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian		
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, w wieku 50 lat i więcej objętych wsparciem w programie [osoby]	<p>Wskaźnik mierzy wszystkie osoby pracujące w wieku 50 lat i więcej objęte wsparciem w programie. Wiek uczestników określany jest na podstawie daty urodzenia i ustalany w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.</p> <p>Osoba pracująca - zgodnie z definicją we wskaźniku liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie.</p>

wskaźnik produktu EFS	Liczba osób pracujących o niskich kwalifikacjach objętych wsparciem w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę osób pracujących o niskich kwalifikacjach, tj. posiadających wykształcenie na poziomie do ISCED 3 włącznie. Osoba pracująca - zgodnie z definicją we wskaźniku liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie . Definicja poziomów wykształcenia (ISCED) została zawarta w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych. Stopień uzyskanego wykształcenia jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. Osoby przystępujące do projektu należy wykazać raz uwzględniając najwyższy ukończony poziom ISCED. Definicje na podstawie: ISCED 2011 (UNESCO).
wskaźnik produktu EFS	Liczba mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw objętych usługami rozwojowymi w programie [szt.]	Wskaźnik mierzy liczbę mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, którym zostało udzielone wsparcie na dofinansowanie usług rozwojowych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Definicja mikroprzedsiębiorstwa, małego i średniego przedsiębiorstwa jak we wskaźniku liczba objętych wsparciem w programie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (w tym przedsiębiorstw spółdzielczych i przedsiębiorstw ekonomii społecznej) . W kategorii mikroprzedsiębiorstwa należy uwzględnić również osoby prowadzące działalność na własny rachunek. Definicje usługi rozwojowej i Bazy Usług Rozwojowych zgodne z <i>Wytycznymi w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020 w obszarze przystosowania przedsiębiorców i pracowników do zmian</i> . W przypadku, gdy dana firma korzysta z kilku usług w ramach projektu do pomiaru wskaźnika przedsiębiorca wliczany jest tylko raz w momencie skorzystania z pierwszej usługi. Dodatkowo, każde przedsiębiorstwo wykazywane w tym wskaźniku jest ujmowane również w ramach wskaźnika wspólnego liczba objętych wsparciem w programie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (w tym przedsiębiorstw spółdzielczych i przedsiębiorstw ekonomii społecznej) .
wskaźnik produktu EFS	Liczba pracowników zagrożonych zwolnieniem z pracy oraz osób zwolnionych z przyczyn dotyczących zakładu pracy objętych wsparciem w programie [osoby]	Wskaźnik mierzy liczbę pracowników przewidzianych do zwolnienia lub zagrożonych zwolnieniem z pracy i osób zwolnionych z przyczyn nie dotyczących pracownika objętych działaniami i programami typu <i>outplacement</i> . Status na rynku pracy jest mierzony w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. Definicje outplacementu, pracownika przewidzianego do zwolnienia, pracownika zagrożonego zwolnieniem i osoby zwolnionej zgodnie z <i>Wytycznymi w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020 w obszarze przystosowania przedsiębiorców i pracowników do zmian</i> . Przez <i>osoby zwolnione z przyczyn dotyczących zakładu pracy</i> należy rozumieć osoby zwolnione z przyczyn nie dotyczących pracownika zgodnie z Wytycznymi w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020 w obszarze przystosowania przedsiębiorców i pracowników do zmian .

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które zrealizowały swój cel rozwojowy dzięki udziałowi w programie [szt.]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, które otrzymały wsparcie Europejskiego Funduszu Społecznego i zrealizowały cel edukacyjny/ biznesowy usługi rozwojowej. Definicja mikro-, małego i średniego przedsiębiorstwa jak we wskaźniku liczba objętych wsparciem w programie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (w tym przedsiębiorstw spółdzielczych i przedsiębiorstw ekonomii społecznej).</p> <p>W kategorii mikroprzedsiębiorstwa należy uwzględnić również osoby prowadzące działalność na własny rachunek.</p> <p>Cel każdej usługi jest sformułowany w Bazie Usług Rozwojowych w <i>Karcie usługi</i>. Prawidłowo sformułowany cel, to taki, który opisany jest językiem efektów uczenia się, opisuje wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne. Co do zasady, w przypadku każdej usługi rozwojowej Podmiot wpisany do Bazy Usług Rozwojowych powinien określić jej <u>cel edukacyjny</u>, który będzie podlegał ocenie w rejestrze przez jej odbiorców (wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne). Jeżeli usługa będzie pozwalała na osiągnięcie <u>celu biznesowego</u> wówczas Podmiot wpisany do Bazy Usług Rozwojowych powinien go również określić (np. doradztwo – cel produktowy czy w przypadku kompleksowego wsparcia przedsiębiorstwa poprzez projekt zmiany). Cel usługi zostanie zrealizowany w sytuacji, gdy przedsiębiorca po zakończeniu korzystania z usługi rozwojowej oceni realizację jej celu w rejestrze w skali stopniowanej od 1 do 5 na poziomie 4 lub 5. Wskaźnik mierzony do czterech tygodni od zakończenia przez dany podmiot udziału w projekcie. W przypadku, gdy dana firma korzysta z kilku usług w ramach projektu, do pomiaru wskaźnika przedsiębiorca wliczany jest tylko raz po wyliczeniu uśrednionego poziomu oceny wszystkich usług rozwojowych, z których skorzystał przedsiębiorca w projekcie – o ile uśredniony poziom oceny usług wynosi od 4 do 5.</p>
--	--	---

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Definicja kwalifikacji jest zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych dla wskaźnika <u>liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu</u>. Uzyskanie kwalifikacji oznacza pozytywne zakończenie przez uczestnika pełnego cyklu związanego z nabyciem kwalifikacji, obejmującego etap walidacji i certyfikacji.</p> <p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się / kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – zdefiniowanie w Karcie Usługi standardu wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych,</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie w ramach Systemu Oceny Usług Rozwojowych,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie. Do pomiaru wskaźnika należy wliczać jedynie te osoby, które dokonały oceny usługi (pytanie nr 1 w ramach Systemu Oceny Usług Rozwojowych) na poziomie 4 lub 5.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji. Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
--	--	--

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób, które po opuszczeniu programu podjęły pracę lub kontynuowały zatrudnienie [osoby]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób, które podjęły pracę lub kontynuowały zatrudnienie w dotychczasowym lub nowym miejscu pracy objętych działaniami i programami typu <i>outplacement</i>. Definicja <i>outplacementu</i> zgodna z <i>Wytycznymi w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020 w obszarze przystosowania przedsiębiorców i pracowników do zmian</i>. Wskaźnik dot. osób, które zostały zdefiniowane we wskaźniku produktu: liczba pracowników zagrożonych zwolnieniem z pracy oraz osób zwolnionych z przyczyn dotyczących zakładu pracy objętych wsparciem w programie, a także osób odchodzących z rolnictwa, które podjęły zatrudnienie lub inną działalność pozarolniczą, objętą obowiązkiem ubezpieczenia społecznego na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.). Definicja osoby odchodzącej z rolnictwa zgodna z Wytycznymi w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014-2020 w obszarze przystosowania przedsiębiorców i pracowników do zmian. <i>Osoby, które podjęły pracę</i> - liczone są we wskaźniku w odniesieniu do osób bezrobotnych i biernych zawodowo, natomiast w przypadku <i>osób kontynuujących zatrudnienie</i> - w odniesieniu do pracujących zagrożonych utratą pracy lub przewidzianych do zwolnienia w momencie przystąpienia do projektu. Definicja osób bezrobotnych jak we wskaźniku: liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie. Osoby bierne zawodowo definiowane są jak we wskaźniku: liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie. Osoba pracująca - zgodnie z definicją we wskaźniku: liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie. We wskaźniku należy wykazywać również osoby, które uzyskały wsparcie EFS na podjęcie działalności gospodarczej. Wskaźnik mierzony do 4 tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie.</p>
<p>wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS</p>	<p>Liczba osób znajdujących się w lepszej sytuacji na rynku pracy sześć miesięcy po opuszczeniu programu (C) [osoby]</p>	<p>Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych</p>
<p>8(vi) Aktywne i zdrowe starzenie się</p>		
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób objętych programem zdrowotnym dzięki EFS [osoby]</p>	<p>Wskaźnik obejmuje osoby objęte programami zdrowotnymi lub programami polityki zdrowotnej współfinansowanymi z Europejskiego Funduszu Społecznego. Pojęcia: „program zdrowotny” i „program polityki zdrowotnej” – definiowane jak w ustawie z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.). We wskaźniku należy uwzględnić wszystkie osoby, które otrzymały przynajmniej jedną formę wsparcia w ramach programu zdrowotnego lub programu polityki zdrowotnej. W przypadku wsparcia krótkoterminowego o niskiej intensywności, udzielanego w ramach programu zdrowotnego lub programu polityki zdrowotnej, osoba otrzymująca tego typu pomoc nie jest uczestnikiem</p>

		<p>projektu w rozumieniu niniejszych wytycznych (nie ma obowiązku zbierania od takiej osoby pełnego zakresu danych osobowych). IZ zobowiązuje jednak beneficjenta do pozyskania danych osoby, która otrzymała tego typu wsparcie albo jej rodzica albo opiekuna prawnego (imię, nazwisko, telefon lub e-mail) umożliwiających weryfikację, czy dana osoba faktycznie została objęta wsparciem. Po pozytywnym zweryfikowaniu przez beneficjenta faktu skorzystania danej osoby z usługi zdrowotnej (w ramach programu zdrowotnego lub programu polityki zdrowotnej), może ona zostać wykazana w wartości wskaźnika, pomimo że nie jest formalnie uznana za uczestnika projektu.</p>
wskaźnik produktu EFS	<p>Liczba wdrożonych programów zdrowotnych istotnych z punktu widzenia potrzeb zdrowotnych regionu, w tym pracodawców [szt.]</p>	<p>Wskaźnik obejmuje liczbę wdrożonych programów zdrowotnych/ programów polityki zdrowotnej istotnych z punktu widzenia potrzeb zdrowotnych regionu, dotyczących innych niż trzy główne typy nowotworów tj.: nowotwór jelita grubego, nowotwór szyjki macicy i nowotwór piersi.</p> <p>Regionalny program zdrowotny może dotyczyć jednego z pięciu głównych typów schorzeń dezaktywizujących rynek pracy w Polsce, wskazanych w dokumencie strategicznym pn. <i>Krajowe ramy strategiczne. Policy paper dla ochrony zdrowia na lata 2014-2020</i> (tj.: chorób układu krążenia, chorób nowotworowych, chorób i zaburzeń psychicznych, chorób układu kostno-stawowego i mięśniowego, chorób układu oddechowego), jak również innych chorób będących istotnym problemem zdrowotnym regionu, zgodnie z definicją w <i>Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze zdrowia na lata 2014-2020</i>. Regionalny program zdrowotny może również obejmować programy dotyczące eliminowania zdrowotnych czynników ryzyka w miejscu pracy, jak i programy z zakresu rehabilitacji medycznej ułatwiające powrót do pracy.</p> <p>Program zdrowotny/program polityki zdrowotnej można uznać za wdrożony po przeprowadzeniu procedury konkursowej i podpisaniu umów z beneficjentami lub podpisaniu umowy z beneficjentem projektu pozakonkursowego.</p> <p>Wskaźnik jest monitorowany przez IZ na podstawie danych z umów o dofinansowanie.</p>
wskaźnik produktu EFS	<p>Liczba osób w wieku 50 lat i więcej objętych wsparciem w programie [osoby]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę wszystkich uczestników projektu w wieku 50 lat i więcej objętych wsparciem w programie.</p> <p>Wiek uczestników określany jest na podstawie daty urodzenia i ustalany w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.</p>

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób, które po opuszczeniu programu podjęły pracę lub kontynuowały zatrudnienie[osoby]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób w wieku aktywności zawodowej (ustalanej indywidualnie dla każdego uczestnika, w oparciu o przesłankę, czy może on podjąć pracę), które dzięki wsparciu Europejskiego Funduszu Społecznego podjęły pracę lub kontynuowały zatrudnienie w dotychczasowym lub w nowym miejscu pracy.</p> <p>We wskaźniku należy uwzględnić te rodzaje działań prozatrudnieniowych, w przypadku których możliwa jest weryfikacja, że udział w nich przyczynił się do podjęcia/kontynuacji zatrudnienia (np. wsparcie rehabilitacyjne, kursy przekwalifikowujące).</p> <p>Osoby, które podjęły pracę - liczone są w odniesieniu do osób bezrobotnych i biernych zawodowo, natomiast w przypadku osób kontynuujących zatrudnienie - w odniesieniu do pracujących zagrożonych utratą pracy z przyczyn dotyczących stanu zdrowia.</p> <p>Definicja osób pracujących jak we wskaźniku: <u>liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie.</u></p> <p>Definicja osób bezrobotnych jak we wskaźniku: <u>liczba osób bezrobotnych, łącznie z długotrwale bezrobotnymi, objętych wsparciem w programie.</u></p> <p>Definicja osób biernych zawodowo jak we wskaźniku: <u>liczba osób biernych zawodowo objętych wsparciem w programie.</u></p> <p>Wskaźnik mierzony do 4 tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób, które dzięki interwencji EFS zgłosiły się na badanie profilaktyczne [osoby]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób, które dzięki działaniom finansowanym z EFS zgłosiły się na badanie profilaktyczne (dot. wszystkich badań profilaktycznych, nie tylko finansowanych z EFS).</p> <p>Wskaźnik mierzony do 4 tygodni od zakończenia przez uczestnika udziału w projekcie. W przypadku wsparcia polegającego na działaniach informacyjno-edukacyjnych wskaźnik mierzony w okresie realizacji projektu.</p> <p>Wskaźnik mierzony przez beneficjenta na podstawie informacji od osób korzystających ze wsparcia w projekcie.</p> <p>Informacje dodatkowe: W przypadku wsparcia krótkotrwałego (np. dojazd na badanie) osoba otrzymująca tego typu pomoc nie jest uczestnikiem projektu w rozumieniu niniejszych wytycznych (nie ma obowiązku zbierania od takiej osoby pełnego zakresu danych osobowych). IZ zobowiązuje jednak beneficjenta do pozyskania danych osoby, która otrzymała tego typu wsparcie (imię, nazwisko, telefon lub e-mail)umożliwiających weryfikację, czy dana osoba zgłosiła się na badanie profilaktyczne dzięki EFS. Po pozytywnym zweryfikowaniu przez beneficjenta faktu zgłoszenia się przez daną osobę na badanie, może ona zostać wykazana w wartości wskaźnika, pomimo że nie jest formalnie uznana za uczestnika projektu.</p>

9. Promowanie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją

9(i). Aktywne włączenie, w tym z myślą o promowaniu równych szans oraz aktywnego uczestnictwa i zwiększaniu szans na zatrudnienie

Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym zgodna z [Wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020](#).

Ocena spełnienia poszczególnych kryteriów następuje poprzez potwierdzenie/weryfikację statusu:

- a) osoby lub rodziny korzystające ze świadczeń pomocy społecznej zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, z późn. zm.) lub kwalifikujące się do objęcia wsparciem przez pomoc społeczną, tj. spełniające co najmniej jeden z warunków określonych w art. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej - np. oświadczenie uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub zaświadczenie z ośrodka pomocy społecznej, przy czym nie ma obowiązku wskazywania, która przesłanka określona w ww. ustawie została spełniona;
- b) osoby o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176) - np. oświadczenie uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub zaświadczenie z właściwej instytucji, przy czym nie ma obowiązku wskazywania, która przesłanka określona w ww. ustawie została spełniona;
- c) osoby przebywające w pieczy zastępczej, w tym również osoby przebywające w pieczy zastępczej na warunkach określonych w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821), lub opuszczające pieczę zastępczą, rodziny przeżywające trudności w pełnieniu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej - np. oświadczenie uczestnika lub jego opiekuna prawnego w przypadku osób niepełnoletnich np. rodzica zastępczego (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub zaświadczenie z właściwej instytucji lub zaświadczenie od kuratora;
- d) osoby nieletnie, wobec których zastosowano środki zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości zgodnie z ustawą z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969) - np. oświadczenie uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub zaświadczenie od kuratora lub zaświadczenie z zakładu poprawczego lub innej instytucji czy organizacji społecznej zajmującej się pracą z nieletnimi o charakterze wychowawczym, terapeutycznym lub szkoleniowym lub inny dokument potwierdzający zastosowanie środków zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości;
- e) osoby przebywające w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych i młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2019 r. poz. 1481, z późn. zm.) - np. oświadczenie uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub zaświadczenie z ośrodka wychowawczego/ młodzieżowego/ socjoterapii;
- f) osoby z niepełnosprawnością, tj. osoby z niepełnosprawnością w rozumieniu *Wytycznych w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach funduszy unijnych na lata 2014-2020* lub uczniowie/dzieci z niepełnosprawnościami w rozumieniu *Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020* - odpowiednie orzeczenie lub inny dokument poświadczający stan zdrowia (zgodnie z definicją wskaźnika wspólnego [liczba osób z niepełnosprawnościami objętych wsparciem w programie](#));
- g) członkowie gospodarstw domowych sprawujący opiekę nad osobą z niepełnosprawnością, o ile co najmniej

wskaźnik produktu EFS

Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie [osoby]

		<p>jeden z nich nie pracuje ze względu na konieczność sprawowania opieki nad osobą z niepełnosprawnością - np. oświadczenie uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub inny dokument potwierdzający ww. sytuację;</p> <p>h) osoby niesamodzielne - np. oświadczenie uczestnika lub jego opiekuna, jeśli niemożliwe jest uzyskanie oświadczenia uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub zaświadczenie od lekarza lub odpowiednie orzeczenie lub inny dokument poświadczający stan zdrowia;</p> <p>i) osoby bezdomne lub dotknięte wykluczeniem z dostępu do mieszkań - np. oświadczenie uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub zaświadczenie od właściwej instytucji lub inny dokument potwierdzający ww. sytuację;</p> <p>j) osoby odbywające kary pozbawienia wolności w formie dozoru elektronicznego - np. oświadczenie uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub zaświadczenie od właściwej instytucji lub inny dokument potwierdzający ww. sytuację;</p> <p>k) osoby korzystające z Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014-2020 - oświadczenie uczestnika (z pouczeniem o odpowiedzialności za składanie oświadczeń niezgodnych z prawdą) lub inny dokument potwierdzający korzystanie z Programu.</p> <p>Zapisy Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020 dot. definicji osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym są nadrzędne w stosunku do informacji przedstawionej powyżej.</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób z niepełnosprawnościami objętych wsparciem w programie (C) [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu [osoby]	<p>Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie.</p> <p>Definicja i sposób pomiaru uzyskania kwalifikacji jak we wskaźniku wspólnym: liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje po opuszczeniu programu	<p>Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie.</p> <p>Definicja i sposób pomiaru uzyskania kwalifikacji jak we wskaźniku wspólnym: liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</p> <p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się / kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone</p>

	[osoby]	<p>warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów.</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym poszukujących pracy po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jak we wskaźniku: <u>liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie</u>.</p> <p>Wskaźnik obejmuje osoby biernie zawodowo w momencie rozpoczęcia udziału w projekcie, które otrzymały wsparcie z EFS i które poszukują pracy po opuszczeniu projektu. Wskaźnik nie obejmuje osób, które pracowały (w rozumieniu wskaźnika: <u>liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie</u>) lub były bezrobotne (w rozumieniu wskaźnika: <u>liczba osób bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych, objętych wsparciem w programie</u>) w chwili przystąpienia do projektu.</p> <p>Osoby poszukujące pracy są rozumiane jako osoby pozostające bez pracy, gotowe do podjęcia pracy i aktywnie poszukujące zatrudnienia. Osoby nowo zarejestrowane w publicznych służbach zatrudnienia jako poszukujące pracy należy wliczać do wskaźnika, nawet jeśli nie mogą one od razu podjąć zatrudnienia. Osoby poszukujące pracy są rozumiane jak we wskaźniku wspólnym: <u>liczba osób biernych zawodowo, poszukujących pracy po opuszczeniu programu</u>.</p>

wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym pracujących po opuszczeniu programu (łącznie z pracującymi na własny rachunek) [osoby]	Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie . Definicja osób pracujących po opuszczeniu programu (łącznie z pracującymi na własny rachunek) jak we wskaźniku wspólnym : liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu . Tym samym wskaźnik dotyczy wyłącznie tych osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które w momencie rozpoczęcia udziału we wsparciu były bezrobotne lub bierne zawodowo.
wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym pracujących 6 miesięcy po opuszczeniu programu (łącznie z pracującymi na własny rachunek) [osoby]	Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie . Wskaźnik nie obejmuje osób, które pracowały w chwili przystąpienia do projektu (definicja pracujących jak we wskaźniku: liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, objętych wsparciem w programie) . Definicja osób pracujących po opuszczeniu programu (łącznie z pracującymi na własny rachunek) jak we wskaźniku wspólnym: liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po opuszczeniu programu . Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020.

9(ii). Integracja społeczno-gospodarcza społeczności marginalizowanych, takich jak Romowie - nie dotyczy (wsparcie nie zaplanowane w RPO)

9(iv). Ułatwianie dostępu do przystępnych cenowo, trwałych oraz wysokiej jakości usług, w tym opieki zdrowotnej i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym

wskaźnik produktu EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi świadczonymi w interesie ogólnym w programie [osoby]	Wskaźnik obejmuje osoby zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (definicja jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie), które otrzymały wsparcie w postaci usług społecznych w ramach projektu. Usługi społeczne świadczone w interesie ogólnym należy rozumieć zgodnie z definicją usług społecznych świadczonych w społeczności lokalnej wskazaną w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami zdrowotnymi w programie [osoby]	Wskaźnik obejmuje osoby zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (definicja osoby zagrożonej ubóstwem lub wykluczeniem społecznym na podstawie Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków EFS w obszarze zdrowia na lata 2014-2020), które rozpoczęły udział w projektach przewidujących wsparcie w postaci usług zdrowotnych i które są odbiorcami tych usług. Za usługę zdrowotną należy rozumieć każde świadczenie opieki zdrowotnej zgodnie z definicją wskazaną w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych . W przypadku wsparcia profilaktycznego tj. wsparcia krótkoterminowego o niskiej intensywności osoba otrzymująca

		tego typu pomoc nie jest uczestnikiem projektu w rozumieniu niniejszych wytycznych (nie ma obowiązku zbierania od takiej osoby pełnego zakresu danych osobowych). IZ zobowiązuje jednak beneficjenta do pozyskania danych osoby, która otrzymała tego typu wsparcie albo jej rodzica albo opiekuna prawnego (imię, nazwisko, telefon lub e-mail) umożliwiającą weryfikację, czy dana osoba faktycznie została objęta wsparciem. Po pozytywnym zweryfikowaniu przez beneficjenta faktu skorzystania danej osoby z usługi zdrowotnej, może ona zostać wykazana w wartości wskaźnika, pomimo że nie jest formalnie uznana za uczestnika projektu.
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami asystenckimi i opiekuńczymi świadczonymi w społeczności lokalnej w programie [osoby]	<p>Wskaźnik obejmuje osoby zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (definicja jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie), które otrzymały wsparcie w postaci usług asystenckich lub opiekuńczych świadczonych w społeczności lokalnej w ramach projektu.</p> <p>Usługi asystenckie i opiekuńcze świadczone w społeczności lokalnej należy rozumieć zgodnie z definicją usług społecznych świadczonych w społeczności lokalnej wskazaną w <i>Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020</i>.</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami w postaci mieszkań chronionych i wspomaganych w programie [osoby]	<p>Wskaźnik obejmuje osoby zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (definicja jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie), które otrzymały wsparcie w projektach przewidujących pobyt w mieszkaniach chronionych lub wspomaganych, będące odbiorcami usług świadczonych w mieszkaniach chronionych lub wspomaganych.</p> <p>Usługi w postaci mieszkań chronionych i wspomaganych należy rozumieć zgodnie z definicją usług społecznych świadczonych w społeczności lokalnej wskazaną w <i>Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020</i>.</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami wspierania rodziny i pieczy zastępczej w programie [osoby]	<p>Wskaźnik obejmuje osoby zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (definicja jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie), które otrzymały wsparcie w postaci usług wspierania rodziny i pieczy zastępczej w ramach projektu.</p> <p>Usługi wspierania rodziny i pieczy zastępczej należy rozumieć zgodnie z definicją usług społecznych świadczonych w społeczności lokalnej wskazaną w <i>Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020</i>.</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób objętych wsparciem w zakresie zwalczania lub przeciwdziałania skutkom pandemii COVID-19 [osoby]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników specjalnych monitorujących wsparcie na działania związane z pandemią COVID-19.

wskaźnik produktu EFS	Liczba podmiotów objętych wsparciem w zakresie zwalczania lub przeciwdziałania skutkom pandemii COVID-19 [szt.]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników specjalnych monitorujących wsparcie na działania związane z pandemią COVID-19.
wskaźnik produktu EFS	Wartość wydatków kwalifikowalnych przeznaczonych na działania związane z pandemią COVID-19 [PLN]	Definicja zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników specjalnych monitorujących wsparcie na działania związane z pandemią COVID-19.
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym poszukujących pracy, uczestniczących w kształceniu lub szkoleniu, zdobywających kwalifikacje, pracujących (łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek) po opuszczeniu programu [osoby]	<p>Wskaźnik podlega monitorowaniu, jeżeli program zakłada działania z zakresu aktywizacji zawodowej kierowane do osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w ramach Priorytetu Inwestycyjnego 9(iv).</p> <p>Wskaźnik służy monitorowaniu sytuacji osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi i zdrowotnymi po zakończeniu udziału w projekcie.</p> <p>Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi zgodna z Wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</p> <p>Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami zdrowotnymi zgodna z Wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków EFS w obszarze zdrowia na lata 2014-2020.</p> <p>Definicja poszukiwania pracy, uczestniczenia w kształceniu lub szkoleniu, zdobywania kwalifikacji, zatrudnienia jak we wskaźniku wspólnym : liczba osób w niekorzystnej sytuacji społecznej poszukujących pracy, uczestniczących w kształceniu lub szkoleniu, zdobywających kwalifikacje, zatrudnionych (łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek) po opuszczeniu programu.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które opuściły opiekę instytucjonalną na rzecz usług społecznych świadczonych w społeczności lokalnej w programie [osoby]	<p>Wskaźnik mierzy liczbę osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych usługami społecznymi w ramach programu, które dzięki udziałowi w projekcie opuściły placówki opieki instytucjonalnej i korzystają z usług społecznych świadczonych w społeczności lokalnej.</p> <p>Definicje osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, opieki instytucjonalnej i usług społecznych świadczonych w społeczności lokalnej zgodne z Wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</p>

wskaźnik rezultatu
bezpośredniego EFS

Liczba wspartych w programie miejsc świadczenia usług społecznych istniejących po zakończeniu projektu [szt.]

Miejsce świadczenia usługi społecznej to:

1. miejsce wsparte ze środków EFS, w którym świadczona jest usługa społeczna lub miejsce gotowe do świadczenia usługi społecznej po zakończeniu projektu; są to miejsca m. in. w placówkach dziennego pobytu, świetlicach, mieszkaniach o charakterze wspomagającym.
2. osoba, np. asystent czy opiekun osób niesamodzielnych, która otrzymała wsparcie EFS (np. szkolenie) lub której wynagrodzenie jest finansowane ze środków projektu EFS (np. koordynator rodzinnej pieczy zastępczej), świadcząca lub gotowa do świadczenia usługi społecznej po zakończeniu projektu.

Zakres świadczonych usług określony jest w [Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020](#).

W zakresie usług asystenckich wskaźnik mierzy liczbę asystentów.

W zakresie usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania wskaźnik mierzy liczbę opiekunów zawodowych i innych osób świadczących usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania. We wskaźniku nie należy wykazywać opiekunów faktycznych.

W zakresie usług opiekuńczych w ośrodkach wsparcia (formyienne), rodzinnych domach pomocy, domach pomocy społecznej i innych miejscach całodobowego lub dziennego pobytu, wskaźnik mierzy liczbę miejsc w wymienionych podmiotach.

W zakresie wsparcia rodziny wskaźnik mierzy:

- liczbę asystentów rodziny,
- odnośnie konsultacji i poradnictwa specjalistycznego, terapii i mediacji, usług dla rodzin z dziećmi, pomocy prawnej – liczbę specjalistów, np. pedagogów, psychologów,
- liczbę grup samopomocowych i grup wsparcia,
- liczbę miejsc w placówkach wsparcia dziennego (w przypadku pracy podwórkowej – liczbę wychowawców),
- liczbę rodzin wspierających.

W zakresie rodzinnej pieczy zastępczej wskaźnik mierzy:

- liczbę rodzin zastępczych (spokrewnionych, niezawodowych),
- liczbę rodzin-kandydatów na rodziny zastępcze (spokrewnione, niezawodowe),
- liczbę miejsc w rodzinach zastępczych zawodowych,
- maksymalną liczbę miejsc możliwych do utworzenia w rodzinie-kandydacie na rodzinę zastępczą zawodową,
- liczbę koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej,
- liczbę miejsc w rodzinnych domach dziecka.

W zakresie pieczy zastępczej wskaźnik mierzy:

- liczbę miejsc w placówkach opiekuńczo- wychowawczych typu rodzinnego,
- liczbę miejsc w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, interwencyjnego,

		<p>specjalistyczno-terapeutycznego do 14 osób.</p> <p>W zakresie mieszkań wspomaganych i mieszkań chronionych wskaźnik mierzy liczbę miejsc w mieszkaniach wspomaganych i w mieszkaniach chronionych.</p> <p>Moment pomiaru wskaźnika: w ciągu 4 tygodni od zakończenia projektu. Wartość wskaźnika należy zweryfikować w miejscu świadczenia usług społecznych lub w miejscu realizacji projektu, np. podczas kontroli, na podstawie analizy dokumentów oraz obserwacji. Obowiązek weryfikacji wartości wskaźnika należy do instytucji podpisującej umowę z beneficjentem.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba wspartych w programie miejsc świadczenia usług zdrowotnych, istniejących po zakończeniu projektu [szt.]	<p>Miejsce świadczenia usługi zdrowotnej to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. miejsce wsparte ze środków EFS, w którym świadczona jest usługa zdrowotna lub miejsce gotowe do świadczenia usługi zdrowotnej po zakończeniu projektu; 2. osoba, np. opiekun medyczny osób niesamodzielnych, która otrzymała wsparcie EFS (np. szkolenie) lub której wynagrodzenie sfinansowano ze środków projektu EFS, świadcząca lub gotowa do świadczenia usługi zdrowotnej po zakończeniu projektu (tzn. jest to każda osoba, która świadczy takie usługi lub obecnie ich nie świadczy, ale jest do tego odpowiednio przygotowana, czyli np. posiada odpowiednie kwalifikacje i jest zatrudniona na stanowisku, w ramach którego świadczone są usługi danego rodzaju). <p>Liczbę miejsc należy monitorować jako potencjał danej osoby/ instytucji do świadczenia danej usługi, tj. liczbę osób, które mogą w danym czasie skorzystać z danej usługi zdrowotnej (a nie miejsce jako obiekt, w którym dana usługa jest świadczona).</p> <p>Wartość wskaźnika należy zweryfikować w miejscu świadczenia usług zdrowotnych lub w miejscu realizacji projektu, np. podczas kontroli, na podstawie analizy dokumentów oraz obserwacji. Obowiązek weryfikacji wartości wskaźnika należy do instytucji podpisującej umowę z beneficjentem.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba utworzonych w programie miejsc świadczenia usług asystenckich i opiekuńczych istniejących po zakończeniu projektu [szt.]	<p>Wskaźnik mierzy liczbę nowych miejsc świadczenia usług asystenckich i opiekuńczych w społeczności lokalnej, utworzonych dzięki wsparciu EFS.</p> <p>Zakres świadczonych usług określony jest w Wytocznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</p> <p>W zakresie usług asystenckich wskaźnik mierzy liczbę asystentów.</p> <p>W zakresie usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania wskaźnik mierzy liczbę opiekunów zawodowych i innych osób (np. sąsiadów) świadczących usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania. We wskaźniku nie należy wykazywać opiekunów faktycznych.</p> <p>W zakresie usług opiekuńczych w ośrodkach wsparcia (formy dzienne), rodzinnych domach pomocy domach pomocy społecznej i innych miejscach całodobowego lub dziennego pobytu, wskaźnik mierzy liczbę miejsc w wymienionych podmiotach.</p>

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba utworzonych w programie miejsc świadczenia usług w mieszkaniach wspomaganych i chronionych istniejących po zakończeniu projektu [szt.]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę miejsc utworzonych w nowych lub istniejących mieszkaniach chronionych lub wspomaganych.</p> <p>Mieszkanie chronione – forma pomocy społecznej, o której mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej; standard oraz zasady funkcjonowania uregulowane są rozporządzeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie mieszkań chronionych (Dz. U. 2018 poz. 822).</p> <p>Mieszkanie wspomagane – definicja, standard oraz zakres świadczonych usług zgodne z <i>Wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</i></p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba utworzonych w programie miejsc świadczenia usług wspierania rodziny i pieczy zastępczej istniejących po zakończeniu projektu [szt.]</p>	<p>Zakres świadczonych usług określony jest w <i>Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</i></p> <p>Wskaźnik mierzy liczbę nowoutworzonych miejsc świadczenia usług wsparcia rodziny i pieczy zastępczej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • liczbę asystentów rodziny, • odnośnie konsultacji i poradnictwa specjalistycznego, terapii i mediacji, usług dla rodzin z dziećmi, pomocy prawnej – liczbę specjalistów np. pedagogów, psychologów, • liczbę grup samopomocowych i grup wsparcia, • liczbę miejsc w placówkach wsparcia dziennego (w przypadku pracy podwórkowej – liczbę wychowawców), • liczbę rodzin wspierających • liczbę rodzin zastępczych (spokrewnionych, niezawodowych), • liczbę rodzin-kandydatów na rodziny zastępcze (spokrewnione, niezawodowe), • liczbę miejsc w rodzinach zastępczych zawodowych, • maksymalną liczbę miejsc możliwych do utworzenia w rodzinie-kandydacie na rodzinę zastępczą zawodową, • liczbę koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej, • liczbę miejsc w rodzinnych domach dziecka, • liczbę miejsc w placówkach opiekuńczo- wychowawczych typu rodzinnego, • liczbę miejsc w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, interwencyjnego, specjalistyczno-terapeutycznego do 14 osób.
<p>9(v). Wspieranie przedsiębiorczości społecznej i integracji zawodowej w przedsiębiorstwach społecznych oraz ekonomii społecznej i solidarnej w celu ułatwienia dostępu do zatrudnienia</p>		
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie [osoby]</p>	<p>Definicja wskaźnika wskazana w PI 9 (i).</p>

wskaźnik produktu EFS	Liczba podmiotów ekonomii społecznej objętych wsparciem [szt.]	<p>Podmioty ekonomii społecznej, w tym przedsiębiorstwa społeczne, należy rozumieć zgodnie z definicją określoną w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</p> <p>We wskaźniku należy wykazać podmioty ekonomii społecznej, które otrzymały wsparcie bezpośrednio w ramach projektu.</p> <p>Wsparcie bezpośrednie dla instytucji należy rozumieć zgodnie z <i>Wytycznymi w zakresie monitorowania postępu rzeczowego programów realizacji operacyjnych na lata 2014-2020 (Rozdział 3)</i>: wsparcie realizowane na rzecz funkcjonowania tego podmiotu (np. w formie stworzenia dodatkowego miejsca pracy, wprowadzenia zmiany jakościowej w jego funkcjonowaniu) lub promowania zmiany organizacyjnej i innowacji w tej instytucji. Wsparciem bezpośrednim dla danego podmiotu nie jest przeszkolenie lub inna forma wsparcia jego pracownika w sytuacji, gdy nie wynika to z potrzeb tej instytucji (np. pracownik zgłasza się na szkolenie z własnej inicjatywy).</p> <p>Ponadto we wskaźniku możliwe jest wykazanie instytucji utworzonych w ramach projektu.</p> <p>Podmiot należy wykazać w momencie objęcia instytucji pierwszą formą wsparcia zaplanowaną w ramach projektu.</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba inicjatyw dotyczących rozwoju ekonomii społecznej sfinansowanych ze środków EFS [szt.]	<p>Wskaźnik mierzy liczbę podjętych inicjatyw mających wpływ na rozwój sektora ekonomii społecznej w regionie.</p> <p>Inicjatywa to wydarzenie np. spotkanie, warsztat, doradztwo, wymiana dobrych praktyk/informacji, targi. Inicjatywa to pojedyncze wydarzenie lub seria wydarzeń mających ten sam cel i grupę docelową. Jeśli zostanie przeprowadzona seria różnego rodzaju działań np. kilka spotkań lub wymiana dobrych praktyk i doradztwo, mających wspólny cel i tę samą grupę docelową (oraz organizowana będzie w ramach tego samego projektu), to należy taką inicjatywę wykazać raz. Dla inicjatyw na które składa się seria wydarzeń, pomiar wskaźnika następuje gdy zostanie zorganizowane pierwsze z wydarzeń.</p> <p>Rozwój ekonomii społecznej należy rozumieć jako działania nakierowane na osiągnięcie jednego z celów ujętych w rozdziale 7 w części dot. działań koordynacyjnych w obszarze ekonomii społecznej Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym pracujących po opuszczeniu programu (łącznie z pracującymi na własny rachunek) [osoby]	<p>Definicja osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jak we wskaźniku: liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym objętych wsparciem w programie.</p> <p>Pomiar dot. zatrudnienia po opuszczeniu programu jak we wskaźniku wspólnym (CI): liczba osób pracujących, łącznie z prowadzącymi działalność na własny rachunek, po opuszczeniu programu. Tym samym wskaźnik mierzony jest wyłącznie wśród tych osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które w momencie rozpoczęcia udziału we wsparciu były bezrobotne lub bierne zawodowo..</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba miejsc pracy utworzonych w przedsiębiorstwach	Wskaźnik mierzony jest w ramach projektów dotyczących tworzenia i wsparcia przedsiębiorstw społecznych, a odnosi się do liczby utworzonych miejsc pracy.

	społecznych (szt.)	<p>Wskaźnik uwzględnia zarówno miejsca pracy utworzone w wyniku przyznania dotacji, jak i w wyniku realizacji innych działań w ramach usług wsparcia ekonomii społecznej.</p> <p>Liczba miejsc pracy obejmuje stanowiska pracy utworzone dla osób, o których mowa w definicji przedsiębiorstwa społecznego w <i>Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020</i>. We wskaźniku mogą być wykazane miejsca utworzone dla osób niebędących uczestnikami projektów w przedsiębiorstwach społecznych, które uzyskały wsparcie w projekcie EFS, jednakże na których powstanie miały wpływ działania podjęte w projekcie finansowanym z EFS. Wsparcie w projekcie EFS powinno nastąpić przed utworzeniem miejsca pracy.</p> <p>Za początek istnienia miejsca pracy uznawana jest data zatrudnienia (w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, z późn. zm.), ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1205, z późn. zm.), ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2020 r. poz. 275, z późn. zm.)) pierwszej osoby na danym stanowisku, z zastrzeżeniem, iż na danym stanowisku mogą zmieniać się osoby, ale muszą to być osoby, o których mowa w definicji przedsiębiorstwa społecznego zgodnie z definicją określoną w <i>Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020</i>.</p> <p>Moment pomiaru to podpisanie umowy o pracę, w tym spółdzielczej umowy o pracę.;</p> <p>Przedsiębiorstwo społeczne należy definiować zgodnie z definicją zawartą w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</p>
wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba miejsc pracy istniejących co najmniej 30 miesięcy, utworzonych w przedsiębiorstwach społecznych [szt.]	<p>Wskaźnik mierzy trwałość miejsc pracy utworzonych w przedsiębiorstwach społecznych ze środków EFS.</p> <p>Przedsiębiorstwo społeczne należy definiować zgodnie z Wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020.</p> <p>We wskaźniku należy uwzględnić miejsca pracy, które funkcjonują przez co najmniej 30 miesięcy od dnia ich utworzenia. Podstawą wyliczenia wskaźnika jest badanie ewaluacyjne. Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do <i>Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020</i></p>

CT 10. Inwestowanie w kształcenie, szkolenie oraz szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności i uczenia się przez całe życie

10(i) ograniczenie i zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki szkolnej oraz zapewnianie równego dostępu do dobrej jakości wczesnej edukacji elementarnej oraz kształcenia podstawowego, gimnazjalnego i ponadgimnazjalnego, z uwzględnieniem formalnych, nieformalnych i pozaformalnych ścieżek kształcenia umożliwiających ponowne podjęcie kształcenia i szkolenia

edukacja przedszkolna

<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba dzieci objętych w ramach programu dodatkowymi zajęciami zwiększającymi ich szanse edukacyjne w edukacji przedszkolnej [osoby]</p>	<p>Liczba dzieci uczestniczących w wychowaniu przedszkolnym (niezależnie od wieku), które zostały objęte wsparciem bezpośrednim w postaci dodatkowych zajęć zwiększających ich szanse edukacyjne w ramach edukacji przedszkolnej.</p> <p>Wsparcie polega na rozszerzeniu oferty placówki przedszkolnej o zajęcia zwiększające szanse edukacyjne dzieci, tj. realizowane w celu wyrównania stwierdzonych deficytów (np. zajęcia z logopedą, psychologiem, pedagogiem i terapeutą itp.), a także w celu podnoszenia jakości edukacji przedszkolnej.</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba miejsc wychowania przedszkolnego dofinansowanych w programie [szt.]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę nowoutworzonych miejsc dla dzieci w:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ośrodkach wychowania przedszkolnego (tj. przedszkolach, oddziałach przedszkolnych przy szkołach podstawowych, innych formach wychowania przedszkolnego), - istniejącej bazie oświatowej, - nowej bazie lokalowej <p>w wyniku wsparcia udzielonego w projekcie.</p> <p>Wskaźnik mierzy również liczbę istniejących miejsc wychowania przedszkolnego dostosowanych do potrzeb dzieci z niepełnosprawnościami w wyniku wsparcia udzielonego w projekcie, zgodnie z zapisami <i>Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</i></p> <p>Za moment pomiaru należy uznać utworzenie nowego miejsca wychowania przedszkolnego albo dostosowanie istniejącego miejsca do potrzeb dzieci z niepełnosprawnościami.</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba nauczycieli objętych wsparciem w programie [osoby]</p>	<p>Liczba nauczycieli wychowania przedszkolnego, szkół i placówek systemu oświaty objętych wsparciem w programie.</p> <p>Formy wsparcia oraz typy szkół zostały opisane w <i>Wytycznych w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</i></p>

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba nauczycieli, którzy uzyskali kwalifikacje lub nabyli kompetencje po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Definicja kwalifikacji jest zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych dla wskaźnika liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</p> <p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się / kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów..</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
<p>wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS</p>	<p>Liczba miejsc wychowania przedszkolnego, które funkcjonują 2 lata po uzyskaniu dofinansowaniu ze środków EFS [szt.]</p>	<p>Liczba miejsc wychowania przedszkolnego utworzonych lub dostosowanych do potrzeb dzieci z niepełnosprawnościami w ramach projektu dofinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego, które funkcjonują co najmniej pełne 2 lata po zakończeniu finansowania działań. Podana liczba miejsc odpowiada liczbie zadeklarowanych miejsc w arkuszu organizacyjnym placówki. Trwałość funkcjonowania nowych miejsc przedszkolnych utworzonych dzięki EFS w przedszkolach należy rozumieć jako instytucjonalną gotowość placówki do świadczenia usług przedszkolnych w ramach utworzonych w projekcie miejsc wychowania przedszkolnego. Trwałość należy zweryfikować po 2 latach od daty zakończenia realizacji projektu.</p>
<p><u>kształcenie kompetencji kluczowych i umiejętności uniwersalnych niezbędnych na rynku pracy</u></p>		
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba uczniów objętych wsparciem w zakresie rozwijania kompetencji kluczowych lub umiejętności uniwersalnych w programie [osoby]</p>	<p>Liczba uczniów objętych wsparciem bezpośrednim w ramach programu z zakresu rozwijania kompetencji kluczowych lub umiejętności uniwersalnych w programie, w tym poprzez udzielenie wsparcia z zakresu indywidualizacji. Wykazywać należy wyłącznie kompetencje/ umiejętności uniwersalne, które zostały osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p> <p>Zakres kompetencji kluczowych, umiejętności uniwersalnych oraz typy szkół opisano w Wytocznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p>

wskaźnik produktu EFS	Liczba nauczycieli objętych wsparciem w programie [osoby]	Liczba nauczycieli wychowania przedszkolnego, szkół i placówek systemu oświaty objętych wsparciem, w programie. Formy wsparcia oraz typy szkół opisane w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.
wskaźnik produktu EFS	Liczba nauczycieli objętych wsparciem z zakresu TIK w programie [osoby]	Liczba nauczycieli objętych działaniami z zakresu doskonalenia kompetencji cyfrowych, w tym w zakresie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) oraz włączenia TIK do nauczania przedmiotowego. Doskonalenie kompetencji cyfrowych nauczycieli odbywa się poprzez formy wsparcia, które wraz z typami szkół są opisane w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.
wskaźnik produktu EFS	Liczba szkół i placówek systemu oświaty wyposażonych w ramach programu w sprzęt TIK do prowadzenia zajęć edukacyjnych [szt.]	Liczba szkół oraz placówek systemu oświaty wyposażonych w sprzęt, rozumiany jako pomoce dydaktyczne oraz narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) do prowadzenia zajęć edukacyjnych. W przypadku objęcia wsparciem kilku szkół wchodzących w skład zespołu szkół, każdą szkołę z danego zespołu szkół, która uzyskała wsparcie bezpośrednie, należy liczyć odrębnie. W przypadku skierowania wsparcia do szkół filialnych, szkoła macierzysta i szkoły jej podporządkowane powinny być mierzone odrębnie. Standardy wg których odbywa się zakup sprzętu TIK oraz typy szkół są opisane w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020. We wskaźniku możliwe jest wykazanie szkół i placówek systemu oświaty, które jedynie uzupełniają swoją bazę o pewne elementy wyposażenia, zgodnie z diagnozą i w celu uzyskania konkretnych funkcjonalności, o których mowa w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020. Moment pomiaru wskaźnika rozumiany jest jako dzień dostarczenia sprzętu do szkół i placówek oświatowych.
wskaźnik produktu EFS	Liczba szkół, których pracownie przedmiotowe zostały wyposażone w programie [szt.]	Liczba szkół oraz placówek systemu oświaty, których pracownie przedmiotowe zostały wyposażone do nauczania przedmiotów przyrodniczych lub matematyki poprzez doświadczenia i eksperymenty. W przypadku objęcia wsparciem kilku szkół wchodzących w skład zespołu szkół, każdą szkołę z danego zespołu szkół, która uzyskała wsparcie bezpośrednie, należy liczyć odrębnie. W przypadku skierowania wsparcia do szkół filialnych, szkoła macierzysta i szkoły jej podporządkowane powinny być mierzone odrębnie. Określenie przedmiotów przyrodniczych, warunki wg których odbywa się wyposażenie pracowni przyrodniczych lub matematycznych oraz typy szkół/placówek systemu oświaty zostały opisane w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020. Moment pomiaru wskaźnika rozumiany jest jako dzień dostarczenia sprzętu do szkoły.
wskaźnik produktu EFS	Liczba uczniów objętych wsparciem stypendialnym w programie [osoby]	Liczba uczniów szczególnie uzdolnionych, którzy otrzymali stypendia dzięki dofinansowaniu Europejskiego Funduszu Społecznego w zakresie określonym w Wytycznych w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.

		<p>We wskaźniku należy wskazać liczbę uczniów, którym zostanie przekazana pomoc stypendialną. Za moment pomiaru wskaźnika należy przyjąć np. moment podpisania umowy o przyznaniu pomocy stypendialnej pomiędzy uprawnionymi do tego osobami, datę wypłaty stypendium lub pierwszej transzy.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba uczniów, którzy nabyli kompetencje kluczowe lub umiejętności uniwersalne po opuszczeniu programu [osoby]	<p>Liczba uczniów, którzy dzięki wsparciu z EFS nabyli kompetencje kluczowe lub umiejętności uniwersalne. Kompetencje kluczowe/ umiejętności uniwersalne oraz typy szkół zostały określone w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020</p> <p>Fakt nabycia kompetencji lub umiejętności uniwersalnych będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Kompetencje lub umiejętności uniwersalne stanowią wyodrębniony zestaw efektów uczenia się/kształcenia. Opis kompetencji lub umiejętności uniwersalnych zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji lub umiejętności uniwersalnych, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się (standardach wymagań) dla danej kompetencji/ umiejętności uniwersalnej oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kompetencje lub umiejętności uniwersalne osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS	Liczba nauczycieli, którzy uzyskali kwalifikacje lub nabyli kompetencje po opuszczeniu programu [osoby]	<p>Definicja kwalifikacji jest zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych dla wskaźnika liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</p> <p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się/kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard</p>

		<p>wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów.</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Nabywanie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba szkół i placówek systemu oświaty wykorzystujących sprzęt TIK do prowadzenia zajęć edukacyjnych [szt.]</p>	<p>Liczba szkół oraz placówek systemu oświaty wykorzystujących do prowadzenia zajęć edukacyjnych sprzęt, rozumiany jako pomoce dydaktyczne oraz narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnej, zakupiony dzięki EFS.</p> <p>Typy szkół opisane są w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p> <p>W przypadku objęcia wsparciem kilku szkół wchodzących w skład zespołu szkół, każdą szkołę z danego zespołu szkół, która uzyskała wsparcie bezpośrednie, należy liczyć odrębnie. W przypadku skierowania wsparcia do szkół filialnych, szkoła macierzysta i szkoły jej podporządkowane powinny być mierzone odrębnie.</p> <p>Wskaźnik jest mierzony na poziomie beneficjenta do 4 tygodni po zakończeniu udziału w projekcie. Ze względu na wynikający z Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020 wymóg osiągnięcia przez szkoły i placówki systemu oświaty funkcjonalności w okresie do 6 miesięcy od daty zakończenia realizacji projektu, wykorzystanie sprzętu TIK jest weryfikowane do 6 miesięcy po zakończeniu udziału w projekcie. Powyższy wymóg dotyczy wyłącznie szkół/placówek systemu oświaty objętych wsparciem w ramach RPO, które w okresie 4 tygodni po zakończeniu udziału w projekcie nie osiągnęły funkcjonalności niezbędnych do wykorzystywania wyposażenia do prowadzenia zajęć edukacyjnych. Wskaźnik mierzony jest w ramach wizyt monitoringowych przez pracowników Instytucji Zarządzającej RPO lub Instytucji Pośredniczącej.</p> <p>W przypadku zakończenia udziału w projekcie w okresie ferii zimowych i letnich pomiar wskaźników powinien być dokonany z wyłączeniem ww. okresów.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba szkół, w których pracownie przedmiotowe wykorzystują wyposażenie do prowadzenia zajęć edukacyjnych [szt.]</p>	<p>Liczba szkół, w których pracownie przedmiotowe wykorzystują wyposażenie zakupione dzięki EFS do prowadzenia zajęć edukacyjnych z przedmiotów przyrodniczych lub matematyki.</p> <p>Określenie przedmiotów przyrodniczych oraz typy szkół zostały opisane w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p>

		<p>W przypadku objęcia wsparciem kilku szkół wchodzących w skład zespołu szkół, każdą szkołę z danego zespołu szkół, która uzyskała wsparcie bezpośrednie, należy liczyć odrębnie. W przypadku skierowania wsparcia do szkół filialnych, szkoła macierzysta i szkoły jej podporządkowane powinny być mierzone odrębnie.</p> <p>Wykorzystanie doposażenia jest weryfikowane na reprezentatywnej próbie szkół objętych wsparciem w ramach RPO do 4 tygodni po zakończeniu ich udziału w projekcie w ramach wizyt monitoringowych przez pracowników Instytucji Zarządzającej RPO lub Instytucji Pośredniczącej.</p> <p>W przypadku zakończenia udziału w projekcie w okresie ferii zimowych i letnich pomiar wskaźników powinien być dokonany z wyłączeniem ww. okresów.</p>
wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS	Liczba nauczycieli prowadzących zajęcia z wykorzystaniem TIK dzięki EFS [osoby]	<p>Wskaźnik mierzy liczbę nauczycieli prowadzących, po odbyciu finansowanego z EFS kształcenia w zakresie wykorzystania TIK w nauczaniu, obowiązkowe zajęcia edukacyjne z wykorzystaniem pomocy dydaktycznych i narzędzi TIK takich jak sprzęt komputerowy oraz sprawdzających zastosowanie w praktyce szkolnej pomocy dydaktycznych i innych narzędzi TIK niezbędnych do realizacji programów nauczania z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych.</p> <p>Wartość wskaźnika będzie mierzona badaniem na reprezentatywnej próbie nauczycieli, którzy zakończyli udział w projektach EFS. W badaniu będzie wzięta pod uwagę wielkość populacji nauczycieli, którzy zakończyli udział w projektach od 3 do 15 miesięcy przed rozpoczęciem realizacji terenowej badania.</p> <p>Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020.</p>
<u>10(iii) wyrównywanie dostępu do uczenia się przez całe życie o charakterze formalnym, nieformalnym i pozaformalnym wszystkich grup wiekowych, poszerzanie wiedzy, podnoszenie umiejętności i kompetencji siły roboczej oraz promowanie elastycznych ścieżek kształcenia, w tym poprzez doradztwo zawodowe i potwierdzanie nabytych kompetencji</u>		
<u>poprawa kompetencji osób dorosłych w obszarze TIK i języków obcych</u>		
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób o niskich kwalifikacjach objętych wsparciem w programie [osoby]	<p>Liczba osób, które rozpoczęły udział w projekcie o niskich kwalifikacjach, tj. osób posiadających wykształcenie na poziomie do ISCED 3 włącznie.</p> <p>Definicja poziomów wykształcenia (ISCED) została zawarta w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych.</p> <p>Stopień uzyskanego wykształcenia jest określany w dniu rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. Osoby przystępujące do projektu należy wykazać raz uwzględniając najwyższy ukończony poziom ISCED. Definicje na podstawie: ISCED 2011 (UNESCO).</p>
wskaźnik produktu EFS	Liczba osób w wieku 50 lat i więcej objętych wsparciem w programie [osoby]	<p>Liczba wszystkich uczestników projektu objętych wsparciem w programie, którzy w dniu przystąpienia do projektu byli w wieku 50 lat lub więcej. Wiek uczestników liczony jest na podstawie daty urodzenia i ustalany w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.</p> <p>Zakres wsparcia został określony w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p>

<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób w wieku 25 lat i więcej objętych wsparciem w programie [osoby]</p>	<p>Liczba wszystkich uczestników projektu objętych wsparciem w programie, którzy w dniu przystąpienia do projektu byli w wieku 25 lat lub więcej. Wiek uczestników liczony jest na podstawie daty urodzenia i ustalany w dniu rozpoczęcia udziału w projekcie.</p> <p>Zakres wsparcia został określony w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób o niskich kwalifikacjach, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Osoby o niskich kwalifikacjach – zgodnie z definicją wskaźnika liczba osób o niskich kwalifikacjach objętych wsparciem w programie</p> <p>Definicja kwalifikacji zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych dla wskaźnika liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</p> <p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się/kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <ol style="list-style-type: none"> ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie, ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów. ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie, ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie. <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób w wieku 50 lat i więcej, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Osoby w wieku 50 lat i więcej – zgodnie z definicją wskaźnika liczba osób w wieku 50 lat i więcej objętych wsparciem w programie.</p> <p>Definicja kwalifikacji zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych dla wskaźnika liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</p> <p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się/kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów,</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
--	--	---

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób w wieku 25 lat i więcej, które uzyskały kwalifikacje lub nabyły kompetencje po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Osoby w wieku 25 lat i więcej - zgodnie z definicją wskaźnika liczba osób w wieku 25 lat i więcej objętych wsparciem w programie.</p> <p>Definicja kwalifikacji zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych dla wskaźnika liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</p> <p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się/kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów,</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
--	--	---

10(iv) lepsze dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, ułatwienie przechodzenia z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia oraz wzmocnienie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego i ich jakości, w tym poprzez mechanizmy prognozowania umiejętności, dostosowania programów nauczania oraz tworzenia i rozwoju systemów uczenia się poprzez praktyczną naukę zawodu realizowaną w ścisłej współpracy z pracodawcami

podniesienie jakości kształcenia i szkolenia zawodowego, w tym rozwój współpracy szkół i placówek kształcenia zawodowego z ich otoczeniem

<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba osób uczestniczących w pozaszkolnych formach kształcenia w programie [osoby]</p>	<p>Liczba osób, które uczestniczyły w pozaszkolnych formach kształcenia zawodowego zorganizowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych oraz innych (np. kwalifikacyjne kursy zawodowe, inne kursy umożliwiające uzyskiwanie i uzupełnianie kwalifikacji).</p> <p>W ramach wskaźnika należy wykazać również osoby, które wzięły udział w programach walidacji i certyfikacji odpowiednich efektów uczenia się zdobytych w ramach edukacji formalnej, pozaformalnej oraz kształcenia nieformalnego, prowadzące do zdobycia kwalifikacji zawodowych, w tym również kwalifikacji mistrza i czeladnika w zawodzie.</p>
------------------------------	--	--

<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba nauczycieli kształcenia zawodowego oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu objętych wsparciem w programie [osoby]</p>	<p>Liczba nauczycieli, w tym nauczycieli zawodu oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu objętych wsparciem, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - liczbę osób przygotowanych do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotów zawodowych w ramach studiów podyplomowych lub innych form doskonalenia - liczbę nauczycieli uczestniczących w formach doskonalenia zawodowego organizowanych we współpracy z uczelniami - liczbę nauczycieli uczestniczących w stażach i praktykach u pracodawców o czasie trwania nie krótszym niż 40 godzin, w tym w szkoleniach branżowych, o których mowa w art. 3 pkt 7 oraz art.70c Karty nauczyciela - liczbę nauczycieli objętych wspomaganiami realizowanym przez placówki doskonalenia nauczycieli, poradnie psychologiczno-pedagogiczne i biblioteki pedagogiczne oraz uczestniczących w sieciach współpracy i samokształcenia - liczbę nauczycieli objętych wsparciem w zakresie stosowania metod oraz form organizacyjnych sprzyjających kształtowaniu u uczniów kompetencji kluczowych oraz umiejętności uniwersalnych niezbędnych na rynku pracy.
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba uczniów szkół i placówek kształcenia zawodowego uczestniczących w stażach i praktykach u pracodawcy [osoby]</p>	<p>Liczba uczniów szkół i placówek kształcenia zawodowego objętych wsparciem bezpośrednim w ramach programu w postaci staży i praktyk u pracodawcy lub przedsiębiorcy oraz staży uczniowskich.</p> <p>Pod pojęciem praktyki zawodowej należy rozumieć taką formę wsparcia, która jest organizowana u pracodawców lub przedsiębiorców dla uczniów szkół branżowych I stopnia i stanowi uzupełnienie praktycznej nauki zawodu realizowanej w tych szkołach.</p> <p>Pod pojęciem stażu należy rozumieć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) działania obejmujące realizację kształcenia zawodowego we współpracy z pracodawcami lub przedsiębiorcami w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe, w których kształcenie zawodowe nie jest realizowane u pracodawców lub przedsiębiorców ze względu na brak możliwości sfinansowania kosztów takiego kształcenia, 2) działania wykraczające poza zakres kształcenia zawodowego praktycznego realizowanego w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe w celu zwiększenia wymiaru praktyk zawodowych objętych podstawą programową nauczania danego zawodu <p>albo</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) działania organizowane dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych, ponadgimnazjalnych ponadpodstawowych lub placówek systemu oświaty prowadzących kształcenie ogólne (o ile dotyczy). <p>Warunki, według których odbywa się organizacja praktyk zawodowych i staży zostały opisane w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p> <p>Pod pojęciem staży uczniowskich należy rozumieć formy uregulowane w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910), dla uczniów techników i branżowych szkół I stopnia niebędących młodocianymi pracownikami, uczniów branżowych szkół II stopnia oraz uczniów szkół policealnych realizowane w rzeczywistych warunkach pracy, tj. u pracodawców lub w indywidualnych gospodarstwach rolnych, których działalność jest związana z zawodem, w którym kształcą się uczniowie.</p>

<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba szkół i placówek kształcenia zawodowego wyposażonych w sprzęt i materiały dydaktyczne niezbędne do realizacji kształcenia zawodowego [szt.]</p>	<p>Liczba szkół i placówek systemu oświaty prowadzących kształcenie zawodowe wyposażonych / wyposażonych w ramach programu.</p> <p>Warunki, według których odbywa się wyposażanie szkół lub placówek systemu oświaty prowadzących kształcenie zawodowe zostały opisane w Wytycznych w zakresie zasad realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p> <p>Moment pomiaru wskaźnika rozumiany jest jako dzień dostarczenia wyposażenia do szkół i placówek systemu oświaty prowadzących kształcenie zawodowe.</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba podmiotów realizujących zadania centrum kształcenia zawodowego i ustawicznego objętych wsparciem w programie [szt.]</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę Centrów Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego (CKZiU) oraz innych zespołów realizujących zadania zbieżne z zadaniami CKZiU objętych wsparciem w programie.</p> <p>Zakres wsparcia obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przygotowanie szkół i placówek systemu oświaty prowadzących kształcenie zawodowe do pełnienia funkcji CKZiU lub innego zespołu realizującego zadania zbieżne z zadaniami CKZiU dla określonej branży/ zawodu; 2) wsparcie realizacji zadań dla określonych branż/ zawodów przez CKZiU lub inne zespoły realizujące zadania zbieżne z zadaniami CKZiU. <p>Realizacja zadań zbieżnych z zadaniami centrum kształcenia zawodowego i ustawicznego oznacza realizację zadań analogicznych do wymienionych w przepisach ustawy z 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe.</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba uczniów objętych wsparciem stypendialnym w programie [osoby]</p>	<p>Liczba uczniów szczególnie uzdolnionych, którzy otrzymali stypendia dzięki dofinansowaniu Europejskiego Funduszu Społecznego w zakresie określonym w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p> <p>Typy szkół zostały opisane w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p> <p>We wskaźniku należy wskazać liczbę uczniów, którym zostanie przekazana pomoc stypendialna. Za moment pomiaru wskaźnika należy przyjąć moment podpisania umowy o przyznaniu pomocy stypendialnej pomiędzy uprawnionymi do tego osobami, datę wypłaty stypendium lub jego pierwszej transzy.</p>
<p>wskaźnik produktu EFS</p>	<p>Liczba uczniów objętych wsparciem w zakresie rozwijania kompetencji kluczowych lub umiejętności uniwersalnych w programie [osoby]</p>	<p>Liczba uczniów objętych wsparciem bezpośrednim w ramach programu z zakresu rozwijania kompetencji kluczowych lub umiejętności uniwersalnych w programie. Wykazywać należy wyłącznie kompetencje/ umiejętności uniwersalne, które zostały osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p> <p>Zakres kompetencji kluczowych, umiejętności uniwersalnych oraz typy szkół opisano w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020.</p>

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba osób, które uzyskały kwalifikacje w ramach pozaszkolnych form kształcenia [osoby]</p>	<p>Liczba osób, które ukończyły pozaszkolne formy kształcenia zawodowego (np. kwalifikacyjne kursy zawodowe, lub inne kursy umożliwiające uzyskiwanie i uzupełnianie kwalifikacji) albo programy walidacji i certyfikacji - zgodnie z definicją wskaźnika liczba osób uczestniczących w pozaszkolnych formach kształcenia w programie.</p> <p>Definicja kwalifikacji jest zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych dla wskaźnika liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu. Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba nauczycieli kształcenia zawodowego oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu, którzy uzyskali kwalifikacje lub nabyli kompetencje po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Definicja kwalifikacji jest zgodna z definicją zawartą w części dot. wskaźników EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych dla wskaźnika liczba osób, które uzyskały kwalifikacje po opuszczeniu programu.</p> <p>Kompetencja to wyodrębniony zestaw efektów uczenia się/kształcenia. Opis kompetencji zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się dla danej kompetencji oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Fakt nabycia kompetencji będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów.</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kwalifikacje/kompetencje osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba szkół i placówek kształcenia zawodowego wykorzystujących doposażenie zakupione dzięki EFS [szt.]</p>	<p>Liczba szkół i placówek prowadzących kształcenie zawodowe wykorzystujących wyposażenie/doposażenie zakupione w ramach programu do prowadzenia procesu kształcenia.</p> <p>Wykorzystanie doposażenia jest weryfikowane na reprezentatywnej próbie szkół/placówek objętych wsparciem w ramach RPO do 4 tygodni po zakończeniu udziału w projekcie w ramach wizyt monitoringowych przez pracowników Instytucji Zarządzającej RPO lub Instytucji Pośredniczącej.</p> <p>W przypadku zakończenia udziału w projekcie w okresie ferii zimowych i letnich pomiar wskaźników powinien być dokonany z wyłączeniem ww. okresów.</p>

<p>wskaźnik rezultatu bezpośredniego EFS</p>	<p>Liczba uczniów, którzy nabyli kompetencje kluczowe lub umiejętności uniwersalne po opuszczeniu programu [osoby]</p>	<p>Liczba uczniów, którzy dzięki wsparciu z EFS nabyli kompetencje kluczowe lub umiejętności uniwersalne. Kompetencje kluczowe/ umiejętności uniwersalne oraz typy szkół zostały określone w Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020</p> <p>Fakt nabycia kompetencji lub umiejętności uniwersalnych będzie weryfikowany w ramach następujących etapów:</p> <p>a) ETAP I – Zakres – zdefiniowanie w ramach wniosku o dofinansowanie grupy docelowej do objęcia wsparciem oraz wybranie obszaru interwencji EFS, który będzie poddany ocenie,</p> <p>b) ETAP II – Wzorzec – określony przed rozpoczęciem form wsparcia i zrealizowany w projekcie standard wymagań, tj. efektów uczenia się, które osiągną uczestnicy w wyniku przeprowadzonych działań projektowych. Sposób (miejsce) definiowania informacji wymaganych w etapie II powinien zostać określony przez instytucję organizującą konkurs/ przeprowadzającą nabór projektów</p> <p>c) ETAP III – Ocena – przeprowadzenie weryfikacji na podstawie opracowanych kryteriów oceny po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie,</p> <p>d) ETAP IV – Porównanie – porównanie uzyskanych wyników etapu III (ocena) z przyjętymi wymaganiami (określonymi na etapie II efektami uczenia się) po zakończeniu wsparcia udzielanego danej osobie.</p> <p>Kompetencje lub umiejętności uniwersalne stanowią wyodrębniony zestaw efektów uczenia się/kształcenia. Opis kompetencji lub umiejętności uniwersalnych zawiera jasno określone warunki, które powinien spełniać uczestnik projektu ubiegający się o nabycie kompetencji lub umiejętności uniwersalnych, tj. wyczerpującą informację o efektach uczenia się (standardach wymagań) dla danej kompetencji/ umiejętności uniwersalnej oraz kryteria i metody ich weryfikacji.</p> <p>Nabycie kompetencji potwierdzone jest uzyskaniem dokumentu zawierającego wyszczególnione efekty uczenia się odnoszące się do nabytej kompetencji.</p> <p>Wykazywać należy wyłącznie kompetencje lub umiejętności uniwersalne osiągnięte w wyniku interwencji Europejskiego Funduszu Społecznego.</p>
<p>wskaźnik rezultatu długoterminowego EFS</p>	<p>Liczba uczniów szkół i placówek kształcenia zawodowego objętych wsparciem w programie, uczestniczących w kształceniu lub pracujących po 6 miesiącach po ukończeniu nauki [osoby]</p>	<p>Liczba uczniów szkół i placówek systemu oświaty prowadzących kształcenie zawodowe, którzy zostali objęci wsparciem w programie w postaci staży i praktyk zawodowych u pracodawcy lub przedsiębiorcy lub staży uczniowskich, i którzy podjęli kształcenie, szkolenie lub pracują po 6 miesiącach od ukończenia nauki w szkole lub placówce systemu oświaty prowadzącej kształcenie zawodowe.</p> <p>Kształcenie, szkolenie i podjęcie pracy są definiowane zgodnie z definicjami zawartymi w części dot. wskaźników wspólnych EFS monitorowanych we wszystkich priorytetach inwestycyjnych (tj.: liczba osób pracujących objętych wsparciem w programie łącznie z pracującymi na własny rachunek; liczba osób, które podjęły kształcenie lub szkolenie po opuszczeniu programu).</p> <p>Sposób pomiaru wskaźnika określono w załączniku nr 6 do Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020.</p>

MR/2014-2020/16(02)

Minister Inwestycji i Rozwoju

**Wytyczne w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym
dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans
kobiet i mężczyzn w ramach funduszy unijnych na lata 2014-2020**

Zatwierdzam / Zatwierdzam z upoważnienia

Artur Soboń

Minister Inwestycji i Rozwoju

(zatwierdzono elektronicznie)

Warszawa, 05 kwietnia 2018 r.

Spis treści

Wykaz skrótów.....	4
1 Rozdział – Podstawa prawna.....	5
1.1. <i>Podrozdział – Akty prawne i dokumenty regulujące zasadę równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasadę równości szans kobiet i mężczyzn</i>	5
2 Rozdział – Cel i zakres regulacji.....	6
2.1 <i>Przepisy przejściowe</i>	7
3 Rozdział – Słowniczek pojęć.....	7
4 Rozdział – Wstęp	13
5 Rozdział – Realizacja zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami w procesie wdrażania EFS, EFRR i FS	16
5.1 <i>Podrozdział – Realizacja wsparcia w ramach programów operacyjnych</i>	16
5.2 <i>Podrozdział – System wdrażania programów operacyjnych</i>	17
5.2.1 <i>Sekcja – Neutralność produktów projektu</i>	19
5.2.2 <i>Sekcja – Kryteria wyboru projektów</i>	20
5.2.3 <i>Sekcja – Wybór projektów</i>	20
5.2.4 <i>Sekcja – Kontrola</i>	21
5.2.5 <i>Sekcja – Monitoring i sprawozdawczość</i>	21
5.2.6 <i>Sekcja – Ewaluacja</i>	23
5.2.7 <i>Sekcja – Informacja i promocja</i>	23
6. Rozdział – Realizacja zasady równości szans kobiet i mężczyzn w procesie wdrażania EFS, EFRR i FS.....	23
6.1 <i>Podrozdział – Realizacja wsparcia w ramach programów operacyjnych</i>	23
6.2 <i>Podrozdział – System wdrażania programów operacyjnych</i>	25
6.2.1 <i>Sekcja – Wybór projektów</i>	25
6.2.2 <i>Sekcja – Kontrola</i>	26
6.2.3 <i>Sekcja – Monitoring i sprawozdawczość</i>	27
6.2.4 <i>Sekcja – Ewaluacja</i>	28
6.2.5 <i>Sekcja – Informacja i promocja</i>	29
Załącznik nr 1 Standard minimum realizacji zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach projektów współfinansowanych z EFS	
Załączniki nr 2 Standardy dostępności dla polityki spójności lata 2014-2020	

Wykaz skrótów

EFRR – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

EFS – Europejski Fundusz Społeczny

EFSiI – Europejskie Fundusze Strukturalne i Inwestycyjne

FS – Fundusz Spójności

IP – instytucja pośrednicząca

IW – instytucja wdrażająca

IZ – instytucja zarządzająca

PO – program operacyjny

MRU – mechanizm racjonalnych usprawnień

TIK – technologie informacyjno-komunikacyjne

UE – Unia Europejska

1 Rozdział – Podstawa prawna

Wytyczne w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach funduszy unijnych na lata 2014-2020, zwane dalej „Wytycznymi”, zostały wydane na podstawie artykułu 5 ustęp 1 punkt 11 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2017 r. poz.1460, z późn. zm.).

1. 1. Podrozdział – Akty prawne i dokumenty regulujące zasadę równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasadę równości szans kobiet i mężczyzn

Kwestię równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz równości szans kobiet i mężczyzn regulują przede wszystkim następujące akty prawne i dokumenty:

- 1) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.);
- 2) Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r. ratyfikowana przez Polskę dnia 6 września 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1169), zwana dalej „Konwencją”;
- 3) Traktat o Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 202 z 07.06.2016, str. 1);
- 4) Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 202 z 07.06.2016, str. 1);
- 5) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 326 z 26.10.2012, str. 391);
- 6) ustawa z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2016 r. poz. 1219);
- 7) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie

Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12. 2013, str. 320, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem ogólnym”;

- 8) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 470, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem dotyczącym EFS”;
- 9) Programowanie perspektywy finansowej 2014-2020. Umowa Partnerstwa, zwany dalej „Umową Partnerstwa”;
- 10) komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 15 listopada 2010 r.– Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności na lata 2010-2020: Odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier COM(2010) 636 wersja ostateczna, zwany dalej „Europejską strategią w sprawie niepełnosprawności”;
- 11) zalecenie nr Rec (2006)5 Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich – Plan działań Rady Europy w celu promocji praw i pełnego uczestnictwa osób niepełnosprawnych w społeczeństwie: podnoszenie jakości życia osób niepełnosprawnych w Europie w latach 2006-2015;
- 12) komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 21 września 2010 r. – Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010-2015 COM(2010) 491 wersja ostateczna;
- 13) konkluzje Rady z dnia 7 marca 2011 r. – Europejski pakt na rzecz równości płci (2011-2020) (Dz. Urz. UE C 155 z 25.05.2011, str. 10).

2 Rozdział – Cel i zakres regulacji

- 1) Celem Wytycznych jest zapewnienie zgodności realizacji PO z zasadą równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasadą równości szans kobiet i mężczyzn, a także zapewnienie spójnego podejścia w tym zakresie w ramach EFS, EFRR i FS.
- 2) Wytyczne są skierowane do wszystkich instytucji uczestniczących w realizacji PO współfinansowanych z EFS, EFRR i FS, a w szczególności IZ, IP i IW.¹

¹ W przypadku programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej i Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa zarządzanych przez Polskę pełna realizacja Wytycznych jest uzależniona od uzyskania zgody państw członkowskich uczestniczących w tych programach.

- 3) IZ zapewnia, że instytucja podejmująca decyzję albo będąca stroną umowy o dofinansowanie projektu w ramach PO, zobowiąże beneficjenta w decyzji albo umowie o dofinansowanie projektu do stosowania aktualnych Wytycznych.

2.1 Przepisy przejściowe

Standardy dostępności dla polityki spójności 2014-2020 stanowiące załącznik nr 2 do Wytycznych mają zastosowanie do projektów wyłonionych w wyniku konkursów lub wezwania do złożenia wniosku o dofinansowanie projektu, ogłoszonych po dniu, od którego zmienione Wytyczne są stosowane. Jednocześnie IZ PO lub instytucja podejmująca decyzję albo będąca stroną umowy może, w uzgodnieniu z beneficjentem, zdecydować o stosowaniu tych standardów również w projektach, których realizację rozpoczęto przed dniem, od którego zmienione Wytyczne są stosowane.

3 Rozdział – Słowniczek pojęć

Definicje sformułowane w Wytycznych zostały opracowane z uwzględnieniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego oraz opracowań dotyczących zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn.

Użyte w Wytycznych określenia oznaczają:

- 1) audiodeskrypcja – informacja czytana przez lektora, najczęściej jako dodatkowa ścieżka dźwiękowa do pliku wideo lub obrazu. Dodawana jest w celu opisu szczegółów obrazu, których nie są w stanie dostrzec osoby niewidome lub słabowidzące. Zapewnia informacje o miejscu akcji, postaciach, zmianie scenerii, tekstach widocznych na ekranie i innych treściach wizualnych. W standardowej audiodeskrypcji materiału wideo informacja jest czytana w przerwach pomiędzy dialogami (jeżeli one występują). Przykład:

Założmy że jest to film fabularny, w którym rozmawiają ze sobą 2 osoby.

- To do zobaczenia jutro (mówi 1 osoba).

- Dziękuję, do widzenia (mówi 2 osoba).

Nagle obok nich podjeżdża samochód, z którego wysiada człowiek.

Wtedy w filmie pojawia się audiodeskrypcja czyli lektor czyta następującą frazę: Z lewej strony podjeżdża czerwony samochód. Wysiada z niego młody mężczyzna w garniturze.

- Dzień dobry Państwu, dobrze że jeszcze zdążyłem was złapać... (mówi 3 osoba która przyjechała);

- 2) dostępność – właściwość środowiska fizycznego, transportu, technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych oraz towarów i usług, pozwalająca osobom z niepełnosprawnościami na korzystanie z nich na zasadzie równości z innymi osobami. Dostępność jest warunkiem wstępnym prowadzenia przez wiele osób z niepełnosprawnościami niezależnego życia i uczestniczenia w życiu społecznym i gospodarczym. Dostępność może być zapewniona przede wszystkim dzięki stosowaniu koncepcji uniwersalnego projektowania, a także poprzez stosowanie MRU, w tym technologii i urządzeń kompensacyjnych dla osób z niepełnosprawnościami. W przypadku projektów realizowanych w polityce spójności, dostępność oznacza, że wszystkie ich produkty (na przykład strona lub aplikacja internetowa, materiały szkoleniowe, konferencja, wybudowane lub modernizowane² obiekty, zakupione środki transportu) mogą być wykorzystywane (używane) przez osoby z niepełnosprawnościami;
- 3) dyskryminacja – jakiegokolwiek różnicowanie, wykluczanie lub ograniczanie ze względu na jakiegokolwiek przesłanki (na przykład wiek, niepełnosprawność, płeć, rasę, orientację seksualną, pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd), którego celem lub skutkiem jest naruszenie lub zniweczenie uznania, korzystania lub wykonywania wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności w dziedzinie polityki, gospodarki, społecznej, kulturalnej, obywatelskiej lub w jakiegokolwiek innej, na zasadzie równości z innymi osobami;
- 4) język prosty (*plain language*) – prezentowanie informacji w sposób łatwy do zrozumienia dla większości społeczeństwa, w tym także osób które słabo znają język polski. To język prosty do czytania i zrozumienia. Prosty w treści i formie, ma zastosowanie do różnych rodzajów informacji: pisanej (w tym do ilustracji), elektronicznej, mówionej;
- 5) język łatwy do czytania (*easy-to-read*) – prezentowanie informacji w sposób możliwy do zrozumienia dla osób z trudnościami poznawczymi (na przykład z niepełnosprawnościami intelektualnymi, chorobami lub urazami neurologicznymi). Często zawiera proste sformułowania, przykłady, obrazki, grafiki;
- 6) kanały sensoryczne w komunikacji – zmysły w komunikowaniu informacji: wzrokowe, słuchowe, dotykowe;
- 7) koncepcja uniwersalnego projektowania – projektowanie produktów, środowiska, programów i usług w taki sposób, by były użyteczne dla wszystkich, w możliwie największym stopniu, bez potrzeby adaptacji lub specjalistycznego projektowania.

² W przypadku modernizacji dostępność dotyczy co najmniej tych elementów budynku, które były przedmiotem finansowania z EFSiL.

Koncepcja jest oparta na ośmiu regułach³:

- a) równe szanse dla wszystkich – równy dostęp do wszystkich elementów środowiska na przykład przestrzeni, przedmiotów, budynków itd.,
- b) elastyczność w użytkowaniu – różnorodny sposób użycia przedmiotów ze względu na możliwości i potrzeby użytkowników,
- c) prostota i intuicyjność w użyciu – projektowanie przestrzeni i przedmiotów, aby ich funkcje były zrozumiałe dla każdego użytkownika, bez względu na jego doświadczenie, wiedzę, umiejętności językowe czy poziom koncentracji,
- d) postrzegalność informacji – przekazywana za pośrednictwem przedmiotów i struktur przestrzeni informacja ma być dostępna zarówno w trybie dostępności wzrokowej, słuchowej, jak i dotykowej,
- e) tolerancja na błędy – minimalizacja ryzyka błędnego użycia przedmiotów oraz ograniczania niekorzystnych konsekwencji przypadkowego i niezamierzonego użycia danego przedmiotu,
- f) niewielki wysiłek fizyczny podczas użytkowania – takie projektowanie przestrzeni i przedmiotów, aby korzystanie z nich było wygodne, łatwe i nie wiązało się z wysiłkiem fizycznym,
- g) rozmiar i przestrzeń wystarczające do użytkowania – odpowiednie dopasowanie przestrzeni do potrzeb jej użytkowników,
- h) percepcja równości – równoprawny dostęp do środowiska, korzystania ze środków transportu i usług powszechnych lub powszechnie zapewnionych jest zapewniony w taki sposób, aby korzystający nie czuł się w jakikolwiek sposób dyskryminowany czy stygmatyzowany.

Uniwersalne projektowanie nie wyklucza możliwości zapewniania dodatkowych udogodnień dla szczególnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami, jeżeli jest to potrzebne. W przypadku projektów realizowanych w polityce spójności, koncepcja uniwersalnego projektowania jest realizowana przez zastosowanie co najmniej standardów dostępności dla polityki spójności 2014-2020;

- 8) mechanizm racjonalnych usprawnień (MRU) – konieczne i odpowiednie zmiany oraz dostosowania, nienakładające nieproporcjonalnego lub nadmiernego obciążenia, rozpatrywane osobno dla każdego konkretnego przypadku, w celu zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami możliwości korzystania z wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz ich wykonywania na zasadzie równości z innymi osobami. MRU oznacza także możliwość sfinansowania specyficznych działań dostosowawczych, uruchamianych wraz z pojawieniem się w projektach

³ Definicja reguł zawartych w literach a - g została opracowana na podstawie: M. Błaszak, Ł. Przybylski, *Rzeczy są dla ludzi. Niepełnosprawność i idea uniwersalnego projektowania*, Warszawa 2010.

realizowanych z polityki spójności (w charakterze uczestnika lub personelu projektu) osoby z niepełnosprawnością. Każde zastosowanie MRU wynika z występowania przynajmniej trzech czynników w projekcie:

- a) specjalnej potrzeby uczestnika projektu/użytkownika produktów projektu lub personelu projektu;
- b) barier otoczenia;
- c) charakteru interwencji;

9) napisy rozszerzone – informacja w postaci tekstu (napisy), która przedstawia to, co zawarte jest w ścieżce dźwiękowej danego pliku multimedialnego. Dodawana jest w celu przekazania znaczenia dźwięków osobom niesłyszącym. Tekst jest wyświetlany w czasie rzeczywistym tzn. jest zsynchronizowany z obrazem. Od zwykłych napisów (ang. subtitles) różni się tym, że oprócz wypowiedzianych przez postacie kwestii napisy rozszerzone zawierają również opis wszelkich istotnych dźwięków – na przykład istotne odgłosy otoczenia, westchnienie, okrzyk itp. Przykład: Załóżmy, że jest to film fabularny, w którym rozmawiają ze sobą 2 osoby.

- To do zobaczenia jutro (mówi 1 osoba).

- Dziękuję, do widzenia (mówi 2 osoba).

Osoby odchodzą. Nagle równocześnie obydwie osoby zatrzymują się i odwracają, patrząc w jakimś kierunku. Na ekranie pojawia się napis rozszerzony: „(wystrzał z pistoletu)”. Bez tego napisu osoba niesłysząca nie miałaby informacji o tym co zaalarmowało bohaterów, co zwróciło ich uwagę.

Szczególną odmianą są napisy rozszerzone realizowane „na żywo”. Oznacza to, że na przykład przekaz wideo realizowany on-line w Internecie jest na bieżąco uzupełniany informacją w postaci napisów rozszerzonych. Może to być wykonywane w formule osobnego okna dialogowego (podobnie jak czat) lub za pomocą specjalnych aplikacji które są również w stanie automatycznie zamieniać mowę na tekst;

10) opis dostępności inwestycji – opis inwestycji infrastrukturalnej pod kątem sposobu udostępnienia jej dla osób z niepełnosprawnościami w zakresie dostosowania do warunków użytkowania przez osoby o zróżnicowanych potrzebach, w szczególności w zakresie mobilności, percepcji, sprawności sensorycznej, komunikowania się;

11) osoby z niepełnosprawnościami – na potrzeby Wytycznych przyjęto stosowanie definicji osób z niepełnosprawnościami oznaczające osoby niepełnosprawne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511), a także osoby z zaburzeniami psychicznymi, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o

ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2017 r. poz. 882, z późn. zm.). W przypadku projektów realizowanych w celu tematycznym 10 *Inwestowanie w kształcenie, szkolenie i szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności i uczenia się przez całe życie* osoba z niepełnosprawnością to również uczeń albo dziecko w wieku przedszkolnym, posiadające orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, wydane ze względu na dany rodzaj niepełnosprawności, oraz dzieci i młodzież, posiadające orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, wydawane ze względu na niepełnosprawność intelektualną w stopniu głębokim. Orzeczenia te są wydawane przez zespół orzekający działający w publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej; IZ ma możliwość rozszerzenia zakresu stosowania Wytycznych również na inne osoby z niepełnosprawnościami (lub wybrane ich kategorie);

- 12) pętla indukcyjna – system wspomagania słuchu, który umożliwia osobie niedosłyszącej odbiór czystego i wyraźnego dźwięku poprzez cewkę telefoniczną (T), w którą wyposażona jest większość aparatów słuchowych. Pętle indukcyjne stosuje się w miejscach, gdzie panuje duży hałas, o dużym pogłosie lub tam, gdzie potrzebna jest dobra zrozumiałość mowy;
- 13) podwójne podejście (*dual approach*) – podejście, w ramach którego z jednej strony na poziomie PO są zaplanowane priorytety inwestycyjne, które zawierają specjalne działania (*specific actions*) adresowane do osób narażonych na dyskryminację w związku z ich gorszą sytuacją w danym obszarze wsparcia (na przykład w edukacji, sektorze ochrony zdrowia, B+R – przykładowo Priorytet Inwestycyjny 8iv. wskazany w Umowie Partnerstwa dotyczący wyrównywania szans kobiet i mężczyzn na rynku pracy). Z drugiej strony natomiast podejście to oznacza, że równość szans jest uwzględniana horyzontalnie (*horizontal issues*) na każdym etapie wdrażania PO (programowania, monitorowania, kontroli, ewaluacji, informacji i promocji itd.), w tym również poprzez działania podejmowane w innych niż te dotyczące równości szans priorytetach inwestycyjnych;
- 14) standard minimum – narzędzie używane do oceny realizacji zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach projektów współfinansowanych z EFS (załącznik nr 1 do Wytycznych). Narzędzie to obejmuje zestaw pięciu zagadnień i ocenia czy wnioskodawca uwzględnił kwestie równościowe w ramach analizy problematyki projektu, zaplanowanych działań, wskaźników i opisu wpływu realizacji projektu na sytuację kobiet i mężczyzn, a także w ramach działań na rzecz zespołu projektowego;
- 15) standardy dostępności dla polityki spójności 2014-2020 – zestaw jakościowych i technicznych wymagań w stosunku do wsparcia finansowanego ze środków funduszy polityki spójności, w celu zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami możliwości skorzystania z udziału w projektach, jak i z efektów ich realizacji. Opracowano sześć

standardów: szkoleniowy, edukacyjny, informacyjno-promocyjny, cyfrowy, architektoniczny oraz transportowy. Niniejsze standardy stanowią załącznik nr 2 do Wytycznych;

- 16) tekst alternatywny (ALT) – dodatkowy opis, dzięki któremu wszelkie elementy nietekstowe, umieszczone na stronie internetowej, będą mogły być przetworzone przez oprogramowanie użytkownika i dostarczą komplet informacji, jakie ze sobą niosą (dotyczy to między innymi zdjęć, obrazków ozdobnych, ikon, wykresów, animacji, itp.). Opis ALT pokazuje się również w przypadku, gdy w przeglądarce internetowej zostanie wyłączone pokazywanie grafik i zdjęć;
- 17) deskrypcja tekstowa – tekstowy opis treści materiałów audiowizualnych;
- 18) Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) 2.0 – zbiór rekomendacji zapewniających dostęp do treści internetowych możliwie szerokiej grupie użytkowników, włączając w to osoby z niepełnosprawnościami;
- 19) zasada równości szans i niedyskryminacji – umożliwienie wszystkim osobom – bez względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę lub pochodzenie etniczne, wyznawaną religię lub światopogląd, orientację seksualną – sprawiedliwego, pełnego uczestnictwa we wszystkich dziedzinach życia na jednakowych zasadach;

W celu zwiększenia czytelności postanowień Wytycznych, w przypadku zasady równości szans i niedyskryminacji jest stosowane określenie: „zasada równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami”. W związku z tym, w przypadku tej zasady przesłanka dotycząca płci ma zastosowanie tylko pośrednie⁴, ponieważ działania na rzecz wyrównywania szans kobiet i mężczyzn zostały wskazane w ramach rozdziału 6.

- 20) zasada równości szans kobiet i mężczyzn⁵ – zasada ta ma prowadzić do podejmowania działań na rzecz osiągnięcia stanu, w którym kobietom i mężczyznom przypisuje się taką samą wartość społeczną, równe prawa i równe obowiązki oraz gdy mają oni równy dostęp do zasobów (środki finansowe, szanse rozwoju), z których mogą korzystać. Zasada ta ma gwarantować możliwość wyboru drogi życiowej bez ograniczeń wynikających ze stereotypów płci. Jest to również uwzględnianie perspektywy płci w głównym nurcie wszystkich procesów politycznych, priorytetów i działań w ramach PO, na wszystkich jego etapach wdrażania, to jest na etapie

⁴Działania w rozdziale 5 Wytycznych nie są dedykowane bezpośrednio wyrównywaniu szans kobiet i mężczyzn, nie oznacza to jednak całkowitego wyłączenia przesłanki płci. Należy pamiętać o możliwości występowania dyskryminacji krzyżowej, czyli takiej w której występuje jednocześnie kilka przesłanek dyskryminujących (na przykład osoba doświadcza gorszego traktowania ze względu na płeć i posiadaną niepełnosprawność). W takiej sytuacji należy dołożyć wszelkich starań, aby zredukować dyskryminujący charakter działań podjętych lub realizowanych z wykorzystaniem funduszy unijnych.

⁵Ileokroć w innych dokumentach (na przykład wytycznych) używane jest określenie „zasada równości szans płci” należy rozumieć ją jako zasadę równości szans kobiet i mężczyzn, zdefiniowaną w Wytycznych.

planowania, realizacji i ewaluacji. To celowe, systematyczne i świadome ocenianie danej polityki i działań z perspektywy wpływu na warunki życia kobiet i mężczyzn, które ma na celu przeciwdziałanie dyskryminacji i osiągnięcie równości szans kobiet i mężczyzn.

4 Rozdział – Wstęp

- 1) Zmiany struktury wiekowej ludności i potrzeby osób z niepełnosprawnościami wymagają wzmocnienia i rozszerzenia działań na rzecz poprawy dostępności osób o różnych potrzebach funkcjonalnych jako pełnego warunku uczestnictwa w życiu społecznym i gospodarczym. Problem dostępności jest bowiem zagadnieniem horyzontalnym, które warunkuje aktywność zawodową i społeczną osób zagrożonych wykluczeniem, w tym wiąże się z efektywnym wykorzystaniem kapitału ludzkiego.
- 2) Osoby z niepełnosprawnościami to konsumenci i niezależni obywatele, posiadający prawa i obowiązki, zdolni podejmować ważne decyzje i ponosić odpowiedzialność za sprawy, które ich dotyczą. Należy więc skupić się na umożliwieniu im pełnego udziału w życiu społecznym, a także wyeliminowaniu wszelkich podziałów (na przykład w edukacji, zatrudnieniu). Osoby z niepełnosprawnościami stanowią bowiem niewykorzystany potencjał polskiej gospodarki – co wskazane zostało m.in. w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju⁶. Na podstawie wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2011 roku, liczba osób z niepełnosprawnościami w Polsce wynosiła około 4,7 mln (co oznacza około 12% całej populacji kraju). Budowanie przyjaznego i dostępnego środowiska zewnętrznego, może więc przynieść korzyści (również ekonomiczne) wszystkim, nie tylko osobom z niepełnosprawnościami.
- 3) Zobowiązania wynikające z ratyfikowanej przez Polskę Konwencji powinny być realizowane powszechnie. W Europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności wskazano, że będzie ona wspierać działania krajowe, w tym wdrażające zobowiązania Konwencji, poprzez wsparcie w integracji na rynku pracy dzięki wykorzystaniu EFS. Kwestie podkreślane w obydwu tych dokumentach to przede wszystkim wspieranie aktywizacji zawodowej, utrzymania i powrotu do pracy przez osoby z niepełnosprawnościami, a także edukacja i kształcenie tych osób. Dotyczy to również obszarów, takich jak: walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, rozwój nowoczesnych, dostępnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, kompensacyjnych itd.

⁶ Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju została przyjęta uchwałą nr 8 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie przyjęcia Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) (M.P. poz. 260).

- 4) Jednym z warunków ogólnych *ex-ante*⁷ jest posiadanie przez państwo członkowskie zdolności administracyjnych umożliwiających wdrożenie i stosowanie postanowień Konwencji w obszarze dotyczącym EFSil. Aby spełnić ten warunek Polska musi zagwarantować odpowiednie rozwiązania, dotyczące konsultacji i zaangażowania osób z niepełnosprawnościami w opracowanie i wdrażanie PO, rozwiązania w zakresie szkoleń kadr instytucji zaangażowanych w system zarządzania i kontroli EFSil, a także rozwiązania z zakresu monitorowania wdrożenia przepisów artykułu 9 Konwencji przy opracowaniu i wdrażaniu PO w zakresie EFSil.
- 5) Stosowanie się do postanowień Konwencji jest nie tylko warunkiem, ale też podstawą działań – przygotowania i wdrażania PO. Zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym EFS, działania realizowane w ramach tego funduszu powinny wspierać wypełnianie obowiązków UE wynikających z Konwencji w zakresie m.in. kształcenia, pracy, zatrudnienia i ogólnej dostępności. Konwencja zobowiązuje państwa do przygotowania rozwiązań, które spełniałyby wymagania dostępności dla osób o różnych stopniach sprawności.
- 6) Obraz dostosowania środowiska zurbanizowanego do potrzeb osób z niepełnosprawnościami przedstawiają wyniki badań prowadzonych przez instytucje państwowe i organizacje społeczne. Przykładowo, na terenie województwa mazowieckiego całkowicie dostępne dla osób z niepełnosprawnościami jest tylko 9,1% obiektów użyteczności publicznej⁸. Z kolei według raportu Najwyższej Izby Kontroli (z 2013 roku) w województwie podlaskim jedynie 9% nowobudowanych obiektów spełnia wymogi pełnej dostępności⁹.

W związku z tym, kierunkiem działań podmiotów krajowych, samorządowych, gospodarczych – w tym podmiotów wdrażających działania współfinansowane ze środków EFS, EFRR i FS – powinno być faktyczne zapewnienie dostępności do efektów wdrażania polityki spójności, poprzez szerokie wykorzystywanie koncepcji uniwersalnego projektowania lub MRU.

- 7) Zasada równości szans kobiet i mężczyzn jest w przypadku funduszy unijnych jedną z naczelných i podstawowych zasad horyzontalnych, obowiązujących w całej UE. Ma ona swoją podstawę prawną w artykule 3 Traktatu o Unii Europejskiej, który wskazuje że UE *zwalcza wykluczenie społeczne i dyskryminację oraz wspiera sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną, równość kobiet i mężczyzn, solidarność między pokoleniami oraz ochronę praw dziecka*. Kwestia równości szans kobiet i mężczyzn

⁷ Warunki ogólne *ex-ante* zwane ogólnymi warunkami wstępnymi zostały wymienione w ramach rozporządzenia ogólnego w części II załącznika XI. Oprócz warunków dotyczących kwestii zapobiegania dyskryminacji, płci i niepełnosprawności państwa członkowskie mają również obowiązek spełniać różne kryteria w kontekście zamówień publicznych, pomocy państwa, systemu statystycznego i wskaźników rezultatów a także ochrony środowiska.

⁸ Stan dostosowania infrastruktury do potrzeb osób niepełnosprawnych w województwie mazowieckim, źródło: <http://www.mcps.com.pl/images/docs/raporty/raport1.pdf>.

⁹ Dostępność obiektów użyteczności publicznej dla osób niepełnosprawnych w województwie podlaskim, nr ewid. 171/2012/P12127/LBI, LBI-4101-07-00/2012, źródło: <http://www.nik.gov.pl/plik/id,4642,vp,6180.pdf>.

została również uregulowana na gruncie prawa polskiego, przede wszystkim w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, której artykuł 33 stanowi, że: *Kobieta i mężczyzna w Rzeczypospolitej Polskiej mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym. Kobieta i mężczyzna mają w szczególności równe prawo do kształcenia, zatrudnienia i awansów, do jednakowego wynagradzania za pracę jednakowej wartości, do zabezpieczenia społecznego oraz do zajmowania stanowisk, pełnienia funkcji oraz uzyskiwania godności publicznych i odznaczeń.*

- 8) Troska o przestrzeganie zasady równości szans kobiet i mężczyzn oprócz obowiązku prawnego, wynikającego z przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Traktatu o Unii Europejskiej i innych, powiązanych z nim dokumentów UE, przynosi również realne i rzeczywiste korzyści ekonomiczno-społeczne, a także jest niezbędnym warunkiem realizacji celów strategicznych Strategii Europa 2020, dotyczących stworzenia trwałego wzrostu gospodarczego i rozwoju społeczeństwa zwłaszcza w kontekście wyrównywania wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn.
- 9) W związku z horyzontalnym charakterem zasad równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz zasady równości szans kobiet i mężczyzn, wszystkie PO realizowane w ramach funduszy polityki spójności powinny zaplanować mechanizmy pozwalające na przeciwdziałanie wszelkim formom dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność i płeć.
- 10) W przypadku wsparcia realizowanego w ramach pomocy technicznej, wybór projektu i jego realizacja jest zgodna z *Wytycznymi w zakresie wykorzystania pomocy technicznej na lata 2014-2020, Wytycznymi w zakresie zasady równości szans kobiet i mężczyzn oraz zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami* oraz zasadami określonym w wezwaniu właściwej instytucji do składania wniosków o dofinansowanie projektu, o którym mowa w artykule 48 ustęp 1 z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020.

5 Rozdział – Realizacja zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami w procesie wdrażania EFS, EFRR i FS

5.1 Podrozdział – Realizacja wsparcia w ramach programów operacyjnych

- 1) W PO współfinansowanych z EFS¹⁰ stosuje się podwójne podejście (*dual approach*). Zgodnie z artykułem 3 i 8 rozporządzenia dotyczącego EFS, zasada równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami, powinna być wdrażana w postaci specjalnie dedykowanego, jednego (lub więcej) priorytetu inwestycyjnego, skierowanego na zwalczanie wszelkich form dyskryminacji, a także zwiększanie dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Działania te powinny być realizowane z myślą o poprawie integracji w zakresie zatrudnienia, kształcenia i szkolenia, a tym samym o pogłębianiu włączenia społecznego, zmniejszaniu nierówności w zakresie stanu zdrowia oraz ułatwianiu przejścia od opieki instytucjonalnej do środowiskowej, w szczególności w przypadku osób, które doświadczają dyskryminacji z kilku powodów jednocześnie. Zasada równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami powinna być także stosowana we wszystkich priorytetach inwestycyjnych, a co za tym idzie, działania na rzecz równości szans powinny zostać przewidziane horyzontalnie w ramach przygotowywania szczegółowego opisu osi priorytetowej, a później w regulaminie konkursu lub informacji o naborze.
- 2) W przypadku PO współfinansowanych z EFRR¹¹ lub FS, zaleca się stosowanie podwójnego podejścia (*dual approach*). W uzasadnionych przypadkach, gdy IZ podejmie taką decyzję, jest możliwe realizowanie wyłącznie podejścia horyzontalnego.
- 3) W przypadku PO współfinansowanych z EFRR i FS, które nie przewidują w sposób bezpośredni wsparcia przeznaczonego dla osób z niepełnosprawnościami, planowane do realizacji wsparcie w ramach poszczególnych priorytetów inwestycyjnych, jak również przygotowywany regulamin konkursu lub informacja o naborze są analizowane pod kątem potencjalnego wpływu finansowanych działań na sytuację osób z niepełnosprawnościami. Szczególnie istotne jest przeanalizowanie możliwości wystąpienia negatywnych skutków realizacji pomocy w postaci ograniczonego dostępu osób z niepełnosprawnościami do rezultatów

¹⁰ Tam gdzie w Wytycznych jest mowa o „PO współfinansowanych z EFS” należy przez to rozumieć Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 oraz regionalne programy operacyjne w części współfinansowanej z EFS.

¹¹ Tam, gdzie w Wytycznych jest mowa o „PO współfinansowanych z EFRR” należy również rozumieć tę część regionalnych programów operacyjnych, która jest współfinansowana z EFRR.

wsparcia. Należy pamiętać, że pomimo iż projekt może nie zakładać bezpośredniej pomocy osobom o różnych potrzebach funkcjonalnych, to jednak trwałe efekty takich projektów, jak na przykład wybudowana droga czy rozwiązania z zakresu TIK, będą służyć wszystkim, również osobom z niepełnosprawnościami.

5.2 Podrozdział – System wdrażania programów operacyjnych

- 1) Instytucje uczestniczące we wdrażaniu PO realizują wsparcie w oparciu o standardy dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020.
- 2) IZ zapewnia, że instytucja podejmująca decyzję albo będąca stroną umowy o dofinansowanie projektu w ramach PO, zobowiąże beneficjenta w decyzji albo umowie o dofinansowanie projektu do realizacji projektów w oparciu o standardy dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020.
- 3) W przypadku dofinansowania gotowych projektów (to znaczy na przykład już wcześniej zaprojektowanych budynków), o ile nie jest możliwa ich modyfikacja zgodnie ze standardami dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020, instytucja podejmująca decyzję lub będąca stroną umowy zapewnia ich realizację w sposób dostępny dla osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności¹².
- 4) **Wszystkie nowe produkty projektów** (zasoby cyfrowe, środki transportu, i infrastruktura) finansowane ze środków polityki spójności są zgodne z koncepcją uniwersalnego projektowania, co oznacza co najmniej zastosowanie standardów dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020. W przypadku obiektów i zasobów modernizowanych¹³ (przebudowa¹⁴, rozbudowa¹⁵) zastosowanie standardów dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020 jest obligatoryjne, o ile pozwalają na to warunki techniczne i zakres prowadzonej modernizacji¹⁶. Decyzje w tej sprawie podejmuje IZ lub instytucja będąca stroną umowy (na przykład na podstawie opisu dostępności inwestycji).
- 5) W przypadku projektów (w tym ich produktów) finansowanych z funduszy polityki spójności, nieobjętych zakresem standardów dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020, IZ lub instytucja podejmująca decyzję, lub będąca stroną umowy

¹² Punkt 3 obowiązuje do dnia 1 stycznia 2019 roku. Po tym dniu również projekty gotowe powinny być przygotowane z uwzględnieniem standardów dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020.

¹³ W przypadku modernizacji dostępność dotyczy co najmniej tych elementów budynku, które były przedmiotem finansowania z EFSiL.

¹⁴ Przebudowa to wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji.

¹⁵ Rozbudowa to powiększenie, rozszerzenie budowli, obszaru już zabudowanego, dobudowywanie nowych elementów.

¹⁶ W przypadku modernizacji dostępność dotyczy co najmniej tych elementów budynku, które były przedmiotem finansowania z EFSiL.

zobowiązuje beneficjenta do zapewnienia ich dostępności (na przykład poprzez udzielanie wskazówek lub określenie dodatkowych wymagań w tym zakresie).

- 6) W przypadku planowania inwestycji/projektu/usługi w pierwszej kolejności należy dążyć do zapewnienia jej dostępności w oparciu o koncepcję uniwersalnego projektowania. MRU jako narzędzie zapewnienia dostępności jest rozpatrywany w drugiej kolejności.
- 7) W projektach ogólnodostępnych, w przypadku wystąpienia potrzeby sfinansowania kosztów wynikających z posiadanych niepełnosprawności przez uczestników (lub personel) projektu, beneficjent korzysta z przesunięcia środków w projekcie lub wnioskuje do instytucji będącej stroną umowy o dofinansowanie projektu o zwiększenie wartości projektu. Maksymalny koszt MRU na 1 osobę w projekcie wynosi wtedy 12 tysięcy złotych brutto.
- 8) W projektach dedykowanych (zorientowanych wyłącznie na osoby z niepełnosprawnościami lub w których założono określony % udziału osób z niepełnosprawnościami z rozpoznanymi potrzebami), wydatki na zapewnienie w projekcie udziału uczestników z niepełnosprawnościami co do zasady są z góry uwzględnione we wniosku o dofinansowanie projektu. W związku z tym nie są one traktowane jako MRU i limit 12 tysięcy złotych brutto na uczestnika nie obowiązuje. Jednakże w przypadku pojawienia się w takim projekcie osoby z dodatkową (nie przewidywaną przez beneficjenta) niepełnosprawnością lub konieczności sfinansowania MRU dla personelu projektu – MRU jest zapewniony tak, jak w przypadku projektów ogólnodostępnych, to znaczy obowiązuje limit 12 tysięcy złotych brutto.
- 9) Każdy wydatek poniesiony w celu ułatwienia dostępu lub uczestnictwa w projekcie osób z niepełnosprawnościami jest kwalifikowalny, o ile nie stanowi wydatku niekwalifikowalnego na mocy przepisów unijnych oraz *Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020*, a także innych programowych dokumentów odnoszących się do Europejskiej Współpracy Terytorialnej IZ zapewnia możliwość finansowania i kwalifikowania wydatków związanych z MRU poprzez elastyczność budżetu projektu, o której mowa w *Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020*. Umożliwi to beneficjentom dokonywanie przesunięć środków w ramach budżetu na ten cel, w momencie pojawienia się w projekcie specjalnych potrzeb osoby z niepełnosprawnościami.
- 10) W przypadku braku możliwości pokrycia wydatków związanych z MRU z bieżącego budżetu projektu, IZ umożliwi zwiększenie wartości dofinansowania projektu – pod warunkiem dostępności środków. IZ może także podjąć decyzję o

utworzeniu w ramach dostępnej alokacji na Oś priorytetową/Działanie/Poddziałanie rezerwy środków, przeznaczonej na finansowanie wydatków związanych z MRU.

- 11) Decyzję w sprawie sfinansowania MRU podejmuje właściwa instytucja będąca stroną umowy o dofinansowanie projektu (lub wydająca decyzję), biorąc pod uwagę zasadność i racjonalność poniesienia dodatkowych kosztów.
- 12) W ramach rozliczenia projektu - wyliczając przysługujące beneficjentowi koszty pośrednie według uprzednio uzgodnionej stawki ryczałtowej - uwzględnia się wszystkie wydatki bezpośrednie, również te poniesione tytułem racjonalnych usprawnień w projekcie. Kwota wydatków poniesionych tytułem racjonalnych usprawnień (maksymalnie 12 000 złotych na uczestnika) wchodzi do podstawy wyliczenia przysługujących na etapie rozliczania kosztów pośrednich wyliczanych w oparciu o ustaloną w umowie stawkę ryczałtową, a tym samym wpłynie na zwiększenie możliwych do rozliczenia kosztów pośrednich w tymże projekcie.
- 13) Instytucje uczestniczące w realizacji PO umożliwiają uczestnictwo reprezentantów środowiska osób z niepełnosprawnościami w pracach komitetu monitorującego. W przypadku występowania specyficznych potrzeb z tym związanych, może się to wiązać z koniecznością zapewnienia dodatkowych usług z zakresu dostępności.
- 14) Przyjmowane rozwiązania i dokumenty programowe są poddawane konsultacjom społecznym również z reprezentantami różnych grup osób z niepełnosprawnościami, w tym z branżowymi organizacjami pozarządowymi o zasięgu lokalnym i regionalnym.

5.2.1 Sekcja – Neutralność produktów projektu

- 1) IZ lub instytucja będąca stroną umowy zapewnia, że wszystkie produkty projektów są dostępne dla osób z niepełnosprawnościami. Jednocześnie w wyjątkowych sytuacjach, dopuszczalne jest uznanie neutralności produktu projektu. O neutralności produktu można mówić w sytuacji, kiedy wnioskodawca wykaże we wniosku o dofinansowanie projektu, że dostępność nie dotyczy danego produktu na przykład z uwagi na brak jego bezpośrednich użytkowników.
- 2) Ostateczna decyzja o neutralności danego produktu należy do instytucji oceniającej wnioski o dofinansowanie projektu. W przypadku uznania przez Instytucję Organizującą Konkurs, że produkt jest neutralny, projekt może być nadal zgodny z zasadą równości szans i niedyskryminacji w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami.

5.2.2 Sekcja – Kryteria wyboru projektów

- 1) IZ może wprowadzić preferencje dla dodatkowych funkcjonalności produktów projektu. Preferencje mogą być zapewnione w szczególności poprzez:
 - a) rekomendowanie Komitetowi Monitorującemu do zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów, określających parametry (na przykład techniczne, przestrzenne) w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa oraz standardami dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020, służącym zapewnieniu dostępności;
 - b) wymaganie opisu dostępności inwestycji finansowanej ze środków polityki spójności;
 - c) zapewnienie włączenia osób z niepełnosprawnościami lub organizacji działających na rzecz osób z niepełnosprawnościami w proces planowania produktów projektów.
- 2) IZ może zastosować kryterium premiujące dodatkowymi punktami wnioskodawców, którzy na etapie tworzenia wniosku o dofinansowanie projektu zadeklarują zatrudnienie osób z niepełnosprawnościami jako personelu projektu. Dodatkowo, tam gdzie jest to zasadne, przy realizacji zamówień publicznych zaleca się stosowanie klauzul społecznych w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnościami.

5.2.3 Sekcja – Wybór projektów

- 1) We wniosku o dofinansowanie projektu wymaga się wykazania pozytywnego wpływu realizacji projektu na zasadę równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami.
- 2) Instytucja dokonująca oceny projektów w formularzu oceny (karcie oceny projektu) lub dedykowanym systemie informatycznym weryfikuje informacje zawarte przez wnioskodawcę we wniosku o dofinansowanie projektu. Minimalnym wymogiem jest umieszczenie w formularzu oceny (karcie oceny projektu) lub dedykowanym systemie informatycznym minimum jednego pytania, oceniającego spełnianie zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami (na podstawie zgodności z odpowiednim horyzontalnym kryterium wyboru projektów). W przypadku oceny wsparcia określonego standardami dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020, weryfikacja polega na sprawdzeniu zgodności założeń wniosku o dofinansowanie projektu z tymi standardami.

5.2.4 Sekcja – Kontrola¹⁷

- 1) Kwestie równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami, są sprawdzane w ramach kontroli projektów.
- 2) W ramach kontroli, o których mowa w punkcie 1, weryfikuje się czy działania zostały zrealizowane zgodnie z:
 - a) założeniami wniosku o dofinansowanie projektu;
 - b) w przypadku realizacji wsparcia określonego standardami dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020 – sprawdzenie zgodności faktycznej realizacji projektu (a nie tylko jego założeń) z tymi standardami;
 - c) w przypadku realizacji wsparcia nie określonego standardami dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020 – zgodnie z wymaganiami określonymi przez IZ;
 - d) informacjami wskazanymi we wniosku o płatność lub innymi równorzędnymi dokumentami.
- 3) Kontroli, o której mowa w punkcie 1, podlegają produkty (na przykład budynek, droga, stworzona strona internetowa, urządzenie, opracowany raport itp.) wytworzone w ramach projektu.

5.2.5 Sekcja – Monitoring i sprawozdawczość¹⁸

- 1) W ramach sprawozdania rocznego z realizacji PO, składanego w roku 2019, a także sprawozdaniu końcowym¹⁹, umieszcza się opis przedsięwzięć, mających na celu realizację zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Opis zawiera w szczególności:
 - a) bariery/problemy w zakresie realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz podjęte działania zaradcze;

¹⁷ Kontrola odbywa się zgodnie z Wytycznymi w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020.

¹⁸ Monitorowanie i sprawozdawanie odbywa się zgodnie z Wytycznymi w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020, Wytycznymi w zakresie sprawozdawczości na lata 2014-2020.

¹⁹ Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/207 z dnia 20 stycznia 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do wzoru sprawozdania z postępów, formatu dokumentu służącego przekazywaniu informacji na temat dużych projektów, wzorów wspólnego planu działania, sprawozdań z wdrażania w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, deklaracji zarządczej, strategii audytu, opinii audytowej i rocznego sprawozdania z kontroli oraz metodyki przeprowadzania analizy kosztów i korzyści, a także zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w odniesieniu do wzoru sprawozdań z wdrażania w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Dz. Urz. UE L 38 z 13.02.2015, str. 1, z późn. zm.).

- b) najważniejsze informacje/wnioski dotyczące realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami zebrane przez IZ, IP lub IW w ramach złożonych przez beneficjentów wniosków o dofinansowanie projektu, kart oceny projektów, wniosków o płatność i wyników przeprowadzonych kontroli projektów;
 - c) opis działań podjętych w poszczególnych obszarach realizacji PO (na przykład rynek pracy, edukacja, B+R, infrastruktura) przez IZ, IP lub IW, aby upowszechnić realizację zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami;
 - d) wyniki badań ewaluacyjnych i analiz pozwalających na podsumowanie działań z zakresu realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami – o ile zostały przeprowadzone;
 - e) przykłady „dobrych praktyk” z wdrażania zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami na poziomie projektów i działań IZ, IP lub IW.
- 2) W przypadku projektów współfinansowanych z EFS, EFRR i FS narzędziem sprawozdawczym w projekcie jest wniosek o płatność. Instytucja podejmująca decyzję albo będąca stroną umowy o dofinansowanie projektu zobowiązuje beneficjenta w decyzji albo w umowie o dofinansowanie projektu do wykazania i opisanie w części wniosku o płatność dotyczącej postępu rzeczowego z realizacji projektu, które z działań zaplanowanych we wniosku o dofinansowanie projektu zostały zrealizowane oraz w jaki sposób ich realizacja wpłynęła na sytuację osób z niepełnosprawnościami. W celu weryfikacji realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami w ramach listy sprawdzającej (lub analogicznego dokumentu) we wniosku o płatność powinno znaleźć się minimum jedno pytanie weryfikujące to zagadnienie. Co do zasady, w projektach współfinansowanych z EFS w ramach celów tematycznych: 8 *promowanie trwałego i wysokiej jakości zatrudnienia oraz wsparcie mobilności pracowników*, 9 *promowanie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją*, 10 *inwestowanie w kształcenie, szkolenie oraz szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności i uczenia się przez całe życie*, 11 *wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej* będzie monitorowany udział osób z niepełnosprawnościami – zgodnie z definicjami wskaźników określonymi w *Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020*.

5.2.6 Sekcja – Ewaluacja²⁰

- 1) IZ przeprowadza przynajmniej jeden raz w trakcie okresu realizacji PO badanie ewaluacyjne dotyczące wdrażania zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. To badanie może być częścią całościowej oceny realizacji zasad horyzontalnych. Warunkiem przeprowadzenia niniejszego badania ewaluacyjnego jest uzyskanie takiego poziomu zaawansowania PO, który pozwoli na dokonanie pogłębionych analiz, zaś głównym celem badania ewaluacyjnego jest ocena skuteczności realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami.
- 2) Zaleca się również, aby w każdym planowanym przez IZ lub IP badaniu ewaluacyjnym, wykonawca analizował dane zagadnienie, proces lub obszar również pod kątem realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Ponadto, już na etapie konstruowania założeń badania należy przeanalizować, czy w badanym obszarze mogą wystąpić jakieś istotne różnice w skutkach interwencji dla osób z niepełnosprawnościami i czy w związku z tym nie należy postawić dodatkowych pytań badawczych.

5.2.7 Sekcja – Informacja i promocja²¹

W przypadku zadań z zakresu informacji i promocji realizowanych przez IZ, IP lub IW, w zakresie równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami, mają zastosowanie standardy dostępności dla polityki spójności na lata 2014-2020 w części: standard informacyjno-promocyjny.

6. Rozdział – Realizacja zasady równości szans kobiet i mężczyzn w procesie wdrażania EFS, EFRR i FS

6.1 Podrozdział – Realizacja wsparcia w ramach programów operacyjnych

- 1) W ramach PO współfinansowanych z EFS stosuje się podwójne podejście (*dual approach*). Zgodnie z artykułem 3 i 7 rozporządzenia dotyczącego EFS zasada równości szans kobiet i mężczyzn powinna być wdrażana w postaci specjalnie

²⁰Ewaluacja odbywa się zgodnie z Wytycznymi w zakresie ewaluacji polityki spójności na lata 2014-2020.

²¹ UWAGA: Wymienione w Sekcji 5.2.7 działania są realizowane głównie z pomocy technicznej zgodnie z Wytycznymi w zakresie wykorzystania środków pomocy technicznej 2014-2020. Należy tutaj jednocześnie podkreślić, iż zgodnie z Wytycznymi w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 w przypadku projektów współfinansowanych z EFS wydatki na działania świadomościowe (m.in. kampanie informacyjno-promocyjne), co do zasady nie są kwalifikowalne w ramach kosztów bezpośrednich.

dedykowanego, jednego (lub więcej) priorytetu inwestycyjnego, ukierunkowanego na wyrównywanie szans kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach, w tym:

- a) w dostępie do zatrudnienia;
- b) w rozwoju kariery;
- c) w zwalczaniu zjawiska feminizacji ubóstwa;
- d) w zwalczaniu stereotypów związanych z płcią na rynku pracy;
- e) w godzeniu życia zawodowego z prywatnym;
- f) w równym podziale obowiązków opiekuńczych pomiędzy kobietami a mężczyznami;
- g) w promowaniu równego wynagrodzenia za jednakową pracę.

Zasada ta powinna być także stosowana horyzontalnie zarówno we wszystkich priorytetach inwestycyjnych, jak i w całym systemie wdrażania PO, a co za tym idzie działania na rzecz równości szans kobiet i mężczyzn powinny zostać przewidziane w różnych dokumentach programowych (na przykład w regulaminie konkursu).

- 2) W przypadku PO współfinansowanych z EFRR i FS, tam gdzie zostały zdiagnozowane nierówności szans kobiet i mężczyzn, zaleca się zastosowanie podwójnego podejścia (*dual approach*). W uzasadnionych przypadkach, gdy IZ podejmie taką decyzję, jest możliwe realizowanie wyłącznie podejścia horyzontalnego.
- 3) W przypadku PO, które zostały uznane za neutralne²² w stosunku do zasady równości szans kobiet i mężczyzn, planowane do realizacji wsparcie w poszczególnych priorytetach inwestycyjnych powinno być przeanalizowane pod kątem potencjalnego wpływu finansowanych działań na sytuację kobiet i mężczyzn. Głównie zaś jest istotne przeanalizowanie możliwości wystąpienia negatywnych skutków realizacji pomocy na przykład w postaci ograniczonego dostępu do rezultatów wsparcia dla jednej z płci. Należy bowiem pamiętać, że pomimo iż projekt może nie zakładać wsparcia skierowanego bezpośrednio do osób, to jednak efekty takich projektów (na przykład wybudowanie drogi, czy rozwiązania z zakresu TIK) mogą mieć różny wpływ na funkcjonowanie zarówno kobiet, jak i mężczyzn.

6.2 Podrozdział – System wdrażania programów operacyjnych

Zgodnie z artykułem 7 rozporządzenia ogólnego, państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia uwzględniania i propagowania równości kobiet i

²²Należy tutaj rozumieć wskazanie przez daną IZ w treści PO (w opisie dotyczącym zasady równości szans kobiet i mężczyzn) neutralnego charakteru programu wobec przedmiotowej zasady.

mężczyzn oraz uwzględniania perspektywy równości szans kobiet i mężczyzn w trakcie przygotowywania i wdrażania PO, w tym w odniesieniu do monitorowania, sprawozdawczości i ewaluacji. Oznacza to, iż na każdym poziomie działań zostaną zaplanowane mechanizmy pozwalające na realizację zasady równości szans kobiet i mężczyzn. Zasada ta zostanie zatem uwzględniona w następujących obszarach wdrażania PO:

6.2.1 Sekcja – Wybór projektów

W przypadku wyboru projektów złożonych do dofinansowania w trybie konkursowym i pozakonkursowym, szczególnie ważna jest ocena przez instytucje do tego upoważnione, zgodności złożonego wniosku z zasadą równości szans kobiet i mężczyzn, o czym decyduje przyjęte w danym PO podejście:

- 1) W przypadku PO współfinansowanych z EFS, zgodnie z postanowieniami Umowy Partnerstwa, przy ocenie projektów obligatoryjne zastosowanie w stosownym formularzu oceny (karcie oceny projektu) lub dedykowanym systemie informatycznym będzie mieć standard minimum. Dopuszcza się możliwość - tam gdzie zastosowanie standardu minimum jest ograniczone - zmniejszenia przez IZ wymaganej liczby punktów niezbędnych do spełnienia standardu minimum do minimum 1 punktu (za zgodą komitetu monitorującego PO wyrażoną w uchwale). Istnieje również możliwość (za zgodą komitetu monitorującego PO wyrażoną w uchwale) zwiększenia wymaganej minimalnej liczby punktów jaką musi uzyskać wniosek o dofinansowanie projektu za standard minimum lub określenia, które kryteria oceny w standardzie minimum muszą zostać obligatoryjnie spełnione.
- 2) W PO współfinansowanych z EFRR lub FS nie ma konieczności stosowania standardu minimum, natomiast minimalnym wymogiem w przypadku oceny projektów pod kątem zasady równości szans kobiet i mężczyzn jest umieszczenie w formularzu oceny (karcie oceny projektu) lub dedykowanym systemie informatycznym minimum jednego pytania oceniającego spełnianie przez dany projekt zasady równości szans kobiet i mężczyzn (na podstawie zgodności z odpowiednim horyzontalnym kryterium wyboru projektów). Instytucja dokonująca oceny projektów (w ramach karty oceny projektu lub innego równoważnego dokumentu) musi ocenić uzasadnienie i informacje zawarte przez wnioskodawcę we wniosku o dofinansowanie projektu, wskazujące dlaczego dany projekt spełnia zasadę równości szans kobiet i mężczyzn. Dopuszczalne jest uznanie neutralności projektu w stosunku do niniejszej zasady przez instytucję dokonującą oceny projektu. O neutralności można mówić jednak tylko wtedy, kiedy w ramach projektu wnioskodawca wskaże szczegółowe uzasadnienie, dlaczego dany projekt nie jest w stanie zrealizować jakichkolwiek działań w zakresie spełnienia ww. zasady, a uzasadnienie to zostanie uznane przez instytucję oceniającą projekt za trafne i poprawne.

- 3) W przypadku wszystkich funduszy jest zalecane zastosowanie premiujących kryteriów, które zachęciłyby wnioskodawców do składania wniosków o dofinansowanie projektów, w większym stopniu zwracających uwagę na równość szans kobiet i mężczyzn (na przykład „projekt otrzymuje dodatkowe ... punkt za objęcie działaniami większego o co najmniej ...% odsetka tej płci, która jest w danym obszarze w trudniejszej sytuacji”), czy zastosowanie kryterium wskazującego, w jaki sposób wniosek powinien uwzględniać równość szans (na przykład „wszystkie szkolenia realizowane w ramach projektu będą zawierały wsparcie towarzyszące dla ich uczestników/czek w postaci zapewnienia opieki nad osobami zależnymi”).
- 4) W przypadku wsparcia realizowanego w ramach pomocy technicznej projekty powinny być zgodne z zasadą równości szans kobiet i mężczyzn. Dopuszczalne jest uznanie neutralności projektu w stosunku do niniejszej zasady przez instytucję dokonującą oceny projektu. O neutralności można mówić jednak tylko wtedy, kiedy w ramach projektu wnioskodawca wskaże szczegółowe uzasadnienie, dlaczego dany projekt nie jest w stanie zrealizować jakichkolwiek działań w zakresie spełnienia ww. zasady, a uzasadnienie to zostanie uznane przez instytucję oceniającą projekt za trafne i poprawne.

6.2.2 Sekcja – Kontrola²³

- 1) Kwestie równości szans kobiet i mężczyzn są sprawdzane w ramach ogólnych kontroli projektów. Nie przewiduje się oddzielnych kontroli projektów wyłącznie dla oceny spełniania zasady równości szans kobiet i mężczyzn.
- 2) Kontrola powinna obejmować przede wszystkim weryfikację na poziomie wdrażania projektu, czy działania z zakresu równości szans kobiet i mężczyzn zostały zrealizowane zgodnie z założeniami, określonymi we wniosku o dofinansowanie projektu i informacjami wskazanymi we wniosku o płatność lub innymi równorzędnymi dokumentami. Weryfikacja przez instytucję do tego wyznaczoną powinna być oparta o specjalnie dedykowane pytanie w liście kontrolującej dany projekt, a informacja w tym zakresie powinna być zawarta w informacji pokontrolnej.

6.2.3 Sekcja – Monitoring i sprawozdawczość²⁴

- 1) Zgodnie z artykułem 50 punkt 4 i artykułem 52 punkt 2 literą i rozporządzenia ogólnego, należy w ramach sprawozdania składanego w roku 2019, a także w

²³Kontrola odbywa się zgodnie z Wytycznymi w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020.

²⁴Monitorowanie i sprawozdawanie odbywa się zgodnie z Wytycznymi w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020, Wytycznymi w zakresie sprawozdawczości na lata 2014-2020.

sprawozdaniu końcowym²⁵ wskazać informacje na temat szczególnych przedsięwzięć mających na celu realizację zasady równości szans kobiet i mężczyzn.

- 2) W celu przygotowania przez IZ sprawozdań rocznych z całego PO i innych dokumentów sprawozdawczych w ramach danego PO przez IP lub IW, w przypadku PO współfinansowanych z EFS należy wskazać obowiązkowo (a w przypadku innych funduszy jest to zalecane) opis postępu w realizacji działań w zakresie zasady równości szans kobiet i mężczyzn (także w realizacji wszelkich konkretnych inicjatyw związanych z równością szans kobiet i mężczyzn). Opis ten może zawierać między innymi, w zależności od instytucji:
 - a) wskazanie jakie bariery lub problemy powstały w zakresie zasady równości szans kobiet i mężczyzn oraz jakie podjęto działania zaradcze;
 - b) informacje i wnioski płynące z treści złożonych przez beneficjentów wniosków o płatność i wyników przeprowadzonych kontroli projektów;
 - c) opis działań podjętych przez IZ, IP lub IW w poszczególnych obszarach PO (na przykład rynek pracy, przedsiębiorczość, TIK itd.), aby upowszechnić realizację zasady równości szans kobiet i mężczyzn;
 - d) wyniki ewentualnych badań ewaluacyjnych i analiz, o których mowa w punkcie 3, pozwalających na podsumowanie działań z zakresu realizacji zasady równości szans kobiet i mężczyzn;
 - e) przykłady „dobrych praktyk” z zakresu wdrażania zasady równości szans kobiet i mężczyzn na poziomie projektów i działań IZ, IP lub IW.
- 3) W każdym PO instytucje odpowiedzialne za monitorowanie tych programów mogą dokonywać okresowych analiz w zakresie równości szans kobiet i mężczyzn, w celu ewentualnej zmiany prowadzonych działań i lepszego dopasowania wsparcia do faktycznych potrzeb kobiet i mężczyzn. Analiza taka powinna opierać się o wyniki prowadzonych badań ewaluacyjnych i monitorowania realizacji PO. Zgodnie z artykułem 5 rozporządzenia dotyczącego EFS, wszystkie wskaźniki wspólne dotyczące osób powinny być podawane w podziale na płeć. Podejście to należy zastosować również do monitorowania wskaźników specyficznych i wskaźników zawartych na Wspólnej Liście Wskaźników Kluczowych, w tym także w innych niż EFS funduszach (tam gdzie jest to zasadne).

²⁵Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/207 z dnia 20 stycznia 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do wzoru sprawozdania z postępów, formatu dokumentu służącego przekazywaniu informacji na temat dużych projektów, wzorów wspólnego planu działania, sprawozdań z wdrażania w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, deklaracji zarządczej, strategii audytu, opinii audytowej i rocznego sprawozdania z kontroli oraz metodyki przeprowadzania analizy kosztów i korzyści, a także zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w odniesieniu do wzoru sprawozdań z wdrażania w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”.

- 4) W przypadku PO współfinansowanych z EFS narzędziem sprawozdawczym w projekcie jest wniosek o płatność. Właściwa instytucja podejmująca decyzję albo będąca stroną umowy w ramach PO, zobowiązuje beneficjenta w decyzji albo umowie o dofinansowanie projektu do wskazywania obligatoryjnie w części dotyczącej postępu rzeczowego z realizacji projektu, które z działań równościowych zaplanowanych w ramach wniosku o dofinansowanie projektu zostały zrealizowane, a także do wskazania (o ile będą występować) problemów lub trudności w realizacji zasady równości szans kobiet i mężczyzn w projekcie. W celu weryfikacji realizacji zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach listy sprawdzającej do wniosku o płatność, powinno znaleźć się pytanie weryfikujące to zagadnienie.
- 5) W przypadku PO współfinansowanych z EFRR i FS sprawozdawczość z realizowanych działań na rzecz równości szans kobiet i mężczyzn w ramach konkretnych projektów powinna odbywać się we wniosku o płatność. Zastosowanie powinno mieć zawarcie przynajmniej jednego pytania dotyczącego zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach listy sprawdzającej do dokumentu przedkładanego przez beneficjenta.
- 6) Wskazane jest również, aby w skład komitetów monitorujących, które są odpowiedzialne za rozpatrywanie działań z zakresu promowania równości szans kobiet i mężczyzn (artykuł 110 rozporządzenia ogólnego) i innych gremiów decyzyjnych, zostali włączeni przedstawiciele środowisk działających na rzecz równości szans kobiet i mężczyzn.

6.2.4 Sekcja – Ewaluacja²⁶

- 1) IZ przeprowadza przynajmniej jeden raz w trakcie okresu realizacji PO badanie ewaluacyjne dotyczące wdrażania zasady równości szans kobiet i mężczyzn. To badanie może być częścią całościowej oceny realizacji zasad horyzontalnych. Warunkiem przeprowadzenia niniejszego badania ewaluacyjnego jest uzyskanie takiego poziomu zaawansowania PO, który pozwoli na dokonanie pogłębionych analiz, zaś głównym celem badania ewaluacyjnego jest ocena skuteczności realizacji zasady równości szans kobiet i mężczyzn w PO.
- 2) Jest zalecane, aby w każdym planowanym badaniu ewaluacyjnym, Wykonawca badania ewaluacyjnego analizował dane zagadnienie, proces lub obszar również pod kątem realizacji zasady równości szans kobiet i mężczyzn. Ponadto, już na etapie

²⁶Szczegółowe warunki i procedury procesu ewaluacji powinny być zgodne z Wytocznymi w zakresie ewaluacji polityki spójności na lata 2014-2020.

konstruowania założeń badania ewaluacyjnego należy przeanalizować, czy w badanym obszarze mogą wystąpić jakieś istotne różnice w skutkach interwencji dla kobiet i mężczyzn i czy w związku z tym nie należy postawić dodatkowych pytań badawczych. W badaniach ewaluacyjnych (tam gdzie jest to możliwe i uzasadnione) należy także zbierać i przedstawiać dane w podziale na płeć, a także dokonywać analizy wyników z uwzględnieniem kategorii płci.

- 3) Przy przygotowywaniu założeń do badania osoby odpowiedzialne za ewaluację powinny brać pod uwagę sprawozdania okresowe i roczne pod kątem analizy osiągniętych wartości wskaźników i analizy realizacji polityki równych szans kobiet i mężczyzn.

6.2.5 Sekcja – Informacja i promocja²⁷

W przypadku zadań z zakresu informacji i promocji realizowanych przez IZ, IP lub IW w zakresie zasady równości szans kobiet i mężczyzn powinny mieć zastosowanie, w zależności od potrzeb instytucji, następujące działania:

- a) udostępnianie na stronach internetowych danego PO wszelkich materiałów (tworzonych i powstałych) lub odnośników do materiałów na temat zasady równości szans kobiet i mężczyzn;
- b) organizowanie spotkań informacyjnych zawierających porady, jak realizować zasadę równości szans kobiet i mężczyzn w danym typie projektów, na przykład przed ogłoszeniem konkursu dla danego działania;
- c) wyznaczenie co najmniej jednej²⁸ osoby w systemie wdrażania PO wyspecjalizowanej w dziedzinie równości szans kobiet i mężczyzn i będącej osobą „pierwszego kontaktu” dla pracowników instytucji systemu wdrażania PO lub beneficjentów;
- d) tworzenie warunków do dyskusji i wymiany doświadczeń – poprzez organizowanie spotkań, konferencji, forów internetowych czy platform dla beneficjentów i instytucji zaangażowanych w realizację zasady równości szans kobiet i mężczyzn;
- e) używanie niestereotypowego i zróżnicowanego przekazu w materiałach informacyjnych opracowywanych przez instytucje, na przykład pokazywanie kobiet

²⁷ UWAGA: Wymienione w Sekcji 6.2.5 działania będą realizowane głównie z pomocy technicznej zgodnie z Wytocznymi w zakresie wykorzystania środków pomocy technicznej na lata 2014-2020. Należy tutaj jednocześnie podkreślić, iż zgodnie z Wytocznymi w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 w przypadku projektów współfinansowanych z EFS wydatki na działania świadomościowe (m.in. kampanie informacyjno-promocyjne i różne działania upowszechniające), co do zasady, nie są kwalifikowane w ramach kosztów bezpośrednich.

²⁸Z wyłączeniem Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2014-2020.

i mężczyzn w aktywnych, niestereotypowych rolach, zróżnicowanie kanałów komunikacji tak, aby dotrzeć do jak największego grona odbiorczyń i odbiorców;

- f) unikanie przekazu i jakichkolwiek innych elementów dyskryminujących, ośmieszających bądź utrwalających stereotypy ze względu na płeć;
- g) udostępnianie przykładów „dobrych praktyk” z zakresu wdrażania zasady równości szans kobiet i mężczyzn.

**Załącznik nr 1. Standard minimum realizacji zasady równości szans
kobiet
i mężczyzn w ramach projektów współfinansowanych z EFS**

Czy projekt należy do wyjątku, co do którego nie stosuje się standardu minimum?			
☐ Tak		☐ Nie	
<p>Wyjątki, co do których nie stosuje się standardu minimum:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) profil działalności beneficjenta (ograniczenia statutowe); 2) zamknięta rekrutacja - projekt obejmuje (ze względu na swój zakres oddziaływania) wsparciem wszystkich pracowników/personel konkretnego podmiotu, wyodrębnionej organizacyjnie części danego podmiotu lub konkretnej grupy podmiotów wskazanych we wniosku o dofinansowanie projektu. <p>W przypadku projektów, które należą do wyjątków, zaleca się również planowanie działań zmierzających do przestrzegania zasady równości szans kobiet i mężczyzn.</p>			
Standard minimum jest spełniony w przypadku uzyskania co najmniej 3 punktów ¹ za poniższe kryteria oceny.			
1.	We wniosku o dofinansowanie projektu zawarte zostały informacje, które potwierdzają istnienie (albo brak istniejących) barier równościowych w obszarze tematycznym interwencji i/lub zasięgu oddziaływania projektu.		
	☐ 0	☐ 1	
2.	Wniosek o dofinansowanie projektu zawiera działania odpowiadające na zidentyfikowane bariery równościowe w obszarze tematycznym interwencji i/lub zasięgu oddziaływania projektu.		
	☐ 0	☐ 1	☐ 2
3.	W przypadku stwierdzenia braku barier równościowych, wniosek o dofinansowanie projektu zawiera działania, zapewniające przestrzeganie zasady równości szans kobiet i mężczyzn, tak aby na żadnym etapie realizacji projektu tego typu bariery nie wystąpiły.		
	☐ 0	☐ 1	☐ 2
4.	Wskaźniki realizacji projektu zostały podane w podziale na płeć i/lub został umieszczony opis tego, w jaki sposób rezultaty przyczynią się do		

¹W przypadku pozakonkursowych wniosków o dofinansowanie projektów powiatowych urzędów pracy, finansowanych ze środków Funduszu Pracy w ramach PO współfinansowanych z EFS na lata 2014-2020, jest wymagane uzyskanie co najmniej 2 punktów, o ile IZ (za zgodą komitetu monitorującego wyrażoną w uchwale) nie podejmie innej decyzji w stosunku do wymaganej liczby punktów.

	zmniejszenia barier równościowych, istniejących w obszarze tematycznym interwencji i/lub zasięgu oddziaływania projektu.		
	☐ 0	☐ 1	☐ 2
5.	We wniosku o dofinansowanie projektu wskazano jakie działania zostaną podjęte w celu zapewnienia równościowego zarządzania projektem.		
	☐ 0		☐ 1
Czy projekt jest zgodny z zasadą równości szans kobiet i mężczyzn (na podstawie standardu minimum)?			
	☐ TAK		☐ NIE

INSTRUKCJA DO STANDARDU MINIMUM REALIZACJI ZASADY RÓWNOŚCI SZANS KOBIECI I MĘŻCZYZN W PROGRAMACH OPERACYJNYCH WSPÓŁFINANSOWANYCH Z EFS

Ocena zgodności projektów współfinansowanych z EFS, realizowanych w trybie konkursowym i pozakonkursowym, z zasadą równości szans kobiet i mężczyzn odbywa się na podstawie niniejszego standardu minimum zasady równości szans kobiet i mężczyzn.

We wniosku o dofinansowanie projektu istnieje obowiązek wskazania informacji niezbędnych do oceny, czy spełniony został standard minimum zasady równości szans kobiet i mężczyzn. Ocenie pod kątem spełniania zasady równości szans kobiet i mężczyzn podlega cała treść wniosku o dofinansowanie projektu, aczkolwiek IZ może wskazać w dokumentach dotyczących danego PO (na przykład instrukcji do wniosku o dofinansowanie projektu), w których częściach wniosku o dofinansowanie projektu jest rekomendowane umieszczenie informacji niezbędnych do oceny spełniania standardu minimum.

Standard minimum składa się z 5 kryteriów oceny, dotyczących charakterystyki projektu. Maksymalna liczba punktów do uzyskania wynosi 6 ponieważ kryterium nr 2 i 3 są alternatywne².

Wniosek o dofinansowanie projektu nie musi uzyskać maksymalnej liczby punktów za każde kryterium standardu minimum (wymagane są co najmniej 3 punkty³). Brak

²Alternatywność tę należy rozumieć w sposób następujący: w przypadku stwierdzenia występowania barier równościowych oceniający bierze pod uwagę kryterium nr 2 w dalszej ocenie wniosku o dofinansowanie projektu (wybierając jednocześnie w kryterium nr 3 wartość „0”), zaś w przypadku braku występowania ww. barier – bierze pod uwagę kryterium nr 3 (analogicznie wybierając jednocześnie w kryterium nr 2 wartość „0”).

³ W przypadku pozakonkursowych wniosków o dofinansowanie projektów powiatowych urzędów pracy finansowanych ze środków Funduszu Pracy w ramach PO współfinansowanych z EFS na lata 2014-2020 jest wymagane uzyskanie za standard minimum co najmniej 2 punktów, o ile IZ (za zgodą komitetu monitorującego wyrażoną w uchwale) nie podejmie innej decyzji w stosunku do wymaganej liczby punktów.

uzyskania co najmniej 3 punktów w standardzie minimum jest równoznaczny z odrzuceniem wniosku lub skierowaniem go do negocjacji⁴, co jest rozwiązaniem rekomendowanym (w przypadku projektów konkursowych) lub zwróceniem go do uzupełnienia (w przypadku projektów pozakonkursowych⁵). Określenie warunków brzegowych (na przykład punktacji) w negocjacjach należy do kompetencji Instytucji Organizującej Konkurs. Nie ma możliwości przyznawania części ułamkowych punktów za poszczególne kryteria w standardzie minimum.

Każde kryterium oceny w standardzie minimum jest oceniane niezależnie od innych kryteriów oceny, z wyjątkiem kryterium nr 2 i 3, które są alternatywne. Nie zwalnia to jednak od wymogu zachowania logiki konstruowania wniosku o dofinansowanie projektu. Jeżeli we wniosku o dofinansowanie projektu zostanie wykazane na przykład że zdiagnozowane bariery równościowe w danym obszarze tematycznym interwencji i/lub zasięgu oddziaływania projektu dotyczą kobiet, natomiast we wskaźnikach zostanie zapisany podział na płeć ze wskazaniem na zdecydowanie większy udział mężczyzn we wsparciu, to osoba oceniająca może taki projekt skierować do uzupełnienia (tylko w przypadku projektów pozakonkursowych) albo negocjacji (w przypadku projektów konkursowych) lub obniżyć punktację w standardzie minimum za dane kryterium oceny - w związku z brakiem logiki pomiędzy poszczególnymi elementami wniosku o dofinansowanie projektu.

Uwaga: Tam gdzie możliwość zastosowania standardu minimum jest znacząco ograniczona (lub nieuzasadniona) ze względu na charakterystykę udzielanego wsparcia, dopuszcza się możliwość zastosowania przez IZ (za zgodą komitetu monitorującego wyrażoną w uchwale) ograniczenia liczby wymaganych punktów standardu minimum do minimum 1 punktu. Istnieje również możliwość (za zgodą komitetu monitorującego wyrażoną w uchwale) zwiększenia wymaganej minimalnej liczby punktów jaką musi uzyskać wniosek o dofinansowanie projektu za standard minimum lub określenia, które kryteria oceny w standardzie minimum muszą zostać obligatoryjnie spełnione. Każdorazowo IZ występując do komitetu monitorującego z propozycją zmian w ww. zakresie powinna przedstawić stosowne uzasadnienie.

Wyjątki:

Decyzja o zakwalifikowaniu danego projektu do wyjątku należy do instytucji oceniającej wniosek o dofinansowanie projektu. W przypadku uznania przez oceniającego, że projekt należy do wyjątku, oceniający nie musi wypełniać wszystkich pytań w ramach standardu minimum. Powinien w takiej sytuacji zaznaczyć pozytywną odpowiedź dotyczącą przynależności projektu do wyjątku, jak również zaznaczyć odpowiedź TAK w punkcie ogólnym „Czy projekt jest zgodny z zasadą równości szans kobiet i mężczyzn (na podstawie standardu minimum)?”.

Wyjątki stanowią projekty, w których niestosowanie standardu minimum wynika z:

⁴ Zgodnie z Wytycznymi Ministra Rozwoju i Finansów w zakresie trybów wyboru projektów na lata 2014-2020.

⁵ W przypadku pozakonkursowych wniosków o dofinansowanie projektów powiatowych urzędów pracy finansowanych ze środków Funduszu Pracy w ramach PO współfinansowanych z EFS na lata 2014-2020 brak uzyskania co najmniej 2 punktów kwalifikuje projekt do skierowania go do uzupełnienia.

1. profilu działalności wnioskodawców ze względu na ograniczenia statutowe (na przykład Stowarzyszenie Samotnych Ojców lub teren zakładu karnego)

Profil działalności wnioskodawców oznacza, iż w ramach statutu (lub innego równoważnego dokumentu) istnieje jednoznaczny zapis, iż wnioskodawca przewiduje w ramach swojej działalności wsparcie skierowane tylko do jednej z płci. W przypadku tego wyjątku statut może być zweryfikowany przed podpisaniem umowy o dofinansowanie projektu. Natomiast na etapie przygotowania wniosku o dofinansowanie projektu, musi zostać podana w treści wniosku informacja, że ten projekt należy do tego wyjątku od standardu minimum - ze względu na ograniczenia wynikające z profilu działalności.

2. zamkniętej rekrutacji

Przez zamkniętą rekrutację należy rozumieć sytuację, gdy projekt obejmuje - ze względu na swój zasięg oddziaływania - wsparciem wszystkich pracowników/personel konkretnego podmiotu, wyodrębnionej organizacyjnie części danego podmiotu lub konkretnej grupy podmiotów wskazanych we wniosku o dofinansowanie projektu. Przykładem może być skierowanie projektu tylko i wyłącznie do pracowników działu projektowania w firmie produkującej odzież, pod warunkiem że wsparciem zostaną objęte wszystkie osoby pracujące w tym dziale lub skierowanie wsparcia do pracowników całego przedsiębiorstwa – pod warunkiem że wszystkie osoby z tego przedsiębiorstwa zostaną objęte wsparciem.

W treści wniosku o dofinansowanie projektu musi zostać podana informacja, że ten projekt należy do wyjątku od standardu minimum ze względu na zamkniętą rekrutację - wraz

z uzasadnieniem. W celu potwierdzenia, że dany projekt należy do wyjątku, powinno się wymienić z indywidualnej nazwy podmiot lub podmioty, do których jest skierowane wsparcie w ramach projektu.

Uwaga: Zaleca się aby w przypadku projektów, które należą do wyjątków, również zaplanować działania zapewniające przestrzeganie zasady równości szans kobiet i mężczyzn – pomimo iż nie będą one przedmiotem oceny za pomocą kryteriów oceny ze standardu minimum.

Poszczególne kryteria standardu minimum:

Uwaga: Zasada równości szans kobiet i mężczyzn nie polega na automatycznym objęciu wsparciem 50% kobiet i 50% mężczyzn w projekcie, ale na odwzorowaniu istniejących proporcji płci w danym obszarze lub zwiększaniu we wsparciu udziału grupy niedoreprezentowanej. Możliwe są jednak przypadki, w których proporcja 50/50 wynika z sytuacji kobiet i mężczyzn i stanowi proporcję prawidłową z perspektywy równości szans kobiet i mężczyzn.

Ocena wniosków o dofinansowanie projektów zgodnie ze standardem minimum stanowi zawsze indywidualną ocenę osoby jej dokonującej. Ocena prowadzona jest na podstawie zapisów wniosku o dofinansowanie projektu oraz wiedzy i doświadczenia osoby oceniającej. Jednocześnie przy dokonywaniu oceny

konkretnych kryteriów w standardzie minimum należy mieć na uwadze następujący sposób oceny:

0 punktów - we wniosku o dofinansowanie projektu nie ma wskazanych żadnych informacji pozwalających na przyznanie 1 lub więcej punktów w danym kryterium oceny lub informacje wskazują, że projekt będzie prowadzić do dyskryminacji ze względu na płeć.

1 punkt - kwestie związane z zakresem danego kryterium w standardzie minimum zostały uwzględnione przynajmniej częściowo lub nie są w pełni trafnie dobrane w zakresie kryterium 2, 3 i 4. W przypadku kryterium 1 i 5 przyznanie 1 punktu oznacza, że kwestie związane z zakresem danego kryterium w standardzie minimum zostały uwzględnione wyczerpująco, trafnie lub w sposób możliwie pełny, biorąc pod uwagę charakterystykę danego projektu.

2 punkty (nie dotyczy kryterium 1 i 5) - kwestie związane z zakresem danego kryterium

w standardzie minimum zostały uwzględnione wyczerpująco, trafnie lub w sposób możliwie pełny, biorąc pod uwagę charakterystykę danego projektu.

W przypadku negatywnej oceny projektu konkursowego i pozakonkursowego wynikającego z niespełnienia kryteriów horyzontalnych (w tym zgodności z zasadą równości szans kobiet i mężczyzn) oceniający jest zobowiązany do wskazania uzasadnienia dla tej oceny w ramach karty oceny merytorycznej wniosku o dofinansowanie projektu.

Rekomendowane jest również wskazanie przez osobę oceniającą uzasadnienia dla przyznania punktów za poszczególne kryteria oceny standardu minimum.

Jako rozbieżność w ocenie standardu minimum należy uznać pozytywną ocenę wniosku pod kątem spełniania standardu minimum przez jednego z oceniających, przy jednoczesnej negatywnej ocenie przez drugiego oceniającego. Rozbieżnością nie jest natomiast różnica w ocenie poszczególnych kryteriów standardu minimum.

1. WE WNIOSKU O DOFINANSOWANIE PROJEKTU PODANO INFORMACJE, KTÓRE POTWIERDZAJĄ ISTNIENIE (ALBO BRAK ISTNIENIA) BARIER RÓWNOŚCIOWYCH W OBSZARZE TEMATYCZNYM INTERWENCJI I/LUB ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU

(Maksymalna liczba punktów możliwych do zdobycia za spełnienie tego kryterium – 1)

Do przedstawienia informacji wskazujących na istnienie barier⁶ równościowych lub ich braku należy użyć danych jakościowych i/lub ilościowych w podziale na płeć w obszarze tematycznym interwencji i/lub zasięgu oddziaływania projektu.

⁶Bariery równościowe to systemowe nierówności i ograniczenia jednej z płci, najczęściej kobiet, które są reprodukowane i utrwalane społecznie i kulturowo. Przełamanie ich sprzyja osiągnięciu rzeczywistej, faktycznej

Poprzez obszar tematyczny interwencji należy rozumieć obszary objęte wsparciem w ramach programu na przykład zatrudnienie, integrację społeczną, edukację, adaptacyjność, natomiast zasięg oddziaływania projektu odnosi się do przestrzeni, której on dotyczy na przykład regionu, powiatu, kraju, instytucji, przedsiębiorstwa, konkretnego działu w danej instytucji.

Bariery równościowe to przede wszystkim:

- segregacja pozioma i pionowa rynku pracy,
- różnice w płacach kobiet i mężczyzn zatrudnionych na równoważnych stanowiskach, wykonujących tożsame obowiązki,
- mała dostępność elastycznych rozwiązań czasu pracy,
- niski udział mężczyzn w wypełnianiu obowiązków rodzinnych,
- niski udział kobiet w procesach podejmowania decyzji,
- przemoc ze względu na płeć,
- niewidoczność kwestii płci w ochronie zdrowia⁷,
- niewystarczający system opieki przedszkolnej lub opieki instytucjonalnej nad dziećmi w wieku do lat 3,
- stereotypy płci we wszystkich obszarach,
- dyskryminacja wielokrotna (krzyżowa) czyli ze względu na dwie lub więcej przesłanek (na przykład w odniesieniu do kobiet w wieku powyżej 50 lat, osób z niepełnosprawnościami, należących do mniejszości etnicznych).

Przy diagnozowaniu barier równościowych należy wziąć pod uwagę, w jakim położeniu znajdują się kobiety i mężczyźni wchodzący w skład grupy docelowej projektu. Dlatego też istotne jest podanie nie tylko liczby kobiet i mężczyzn, ale także odpowiedź m.in. na pytania: Czy któraś z tych grup znajduje się w gorszym położeniu? Jakie są tego przyczyny? Czy któraś z tych grup ma trudniejszy dostęp do edukacji, zatrudnienia, szkoleń itp.?

Zadaniem osoby oceniającej projekt jest ocena na podstawie przedstawionych we wniosku o dofinansowanie projektu informacji faktycznego występowania lub nie podanych barier równościowych.

Użyte we wniosku o dofinansowanie projektu dane mogą wykazać, iż w obszarze tematycznym interwencji i/lub zasięgu oddziaływania projektu nie występują nierówności ze względu na płeć. Dane te muszą być bezpośrednio powiązane z

równości szans kobiet i mężczyzn. Wymienione bariery równościowe zostały sformułowane przez Komisję Europejską w dokumencie *Plan Działań na rzecz Równości Kobiet i Mężczyzn na lata 2006-2010*, przy czym należy pamiętać, że jest to katalog otwarty (definicja pochodzi z portalu www.rownosc.info).

⁷ Niewidoczność polega na niewystarczającym uwzględnianiu w działaniach zdrowotnych perspektywy płci. Kultura dbania o zdrowie wśród kobiet i mężczyzn jest zupełnie inna. W efekcie mężczyźni rzadziej korzystają z pomocy lekarzy, trafiają do nich także w późniejszej fazie choroby. Widoczne różnice widać także w obszarze profilaktyki, która znacznie częściej jest adresowana do kobiet, i są to akcje zarówno organizowane na poziomie państwa, jak i organizacji pozarządowych czy firm (opracowane na podstawie definicji podanej w na stronie www.rownosc.info).

obszarem tematycznym interwencji i/lub zasięgiem oddziaływania projektu, na przykład jeżeli wsparcie jest kierowane do pracowników służby zdrowia z terenu województwa to dane powinny dotyczyć sektora służby zdrowia lub obszaru tego województwa. We wniosku o dofinansowanie projektu powinno się wskazać na nierówności (lub ich brak) na podstawie danych możliwych do oceny dla osób oceniających projekt. Jeżeli nie istnieją dokładne dane (jakościowe lub ilościowe), które można wykorzystać, należy skorzystać z informacji, które są jak najbardziej zbliżone do obszaru tematyki interwencji i zasięgu oddziaływania projektu. We wniosku o dofinansowanie projektu jest dopuszczalne także wykorzystanie danych pochodzących z badań własnych. Wymagane jest jednak w takim przypadku wskazanie w miarę dokładnych informacji na temat tego badania (na przykład daty jego realizacji, wielkości próby, metodologii pozyskiwania danych itd.).

2. WNIOSEK O DOFINANSOWANIE PROJEKTU ZAWIERA DZIAŁANIA, ODPOWIADAJĄCE NA ZIDENTYFIKOWANE BARIERY RÓWNOŚCIOWE W OBSZARZE TEMATYCZNYM INTERWENCJI I/LUB ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU.

(Maksymalna liczba punktów możliwych do zdobycia za spełnienie tego kryterium – 2)

We wniosku o dofinansowanie projektu powinno się wskazać jakiego rodzaju działania zostaną zrealizowane w projekcie na rzecz osłabiania lub niwelowania zdiagnozowanych barier równościowych. Zaplanowane działania powinny odpowiadać na te bariery. Szczególną uwagę przy opisie działań należy zwrócić w przypadku rekrutacji do projektu i dopasowania odpowiednich form wsparcia dla uczestników/uczestniczek projektu wobec zdiagnozowanych nierówności.

Uwaga: W tym przypadku nie zaliczamy działań na rzecz zespołu projektowego, które są oceniane w ramach kryterium 5.

3. W PRZYPADKU STWIERDZENIA BRAKU BARIER RÓWNOŚCIOWYCH, WNIOSEK O DOFINANSOWANIE PROJEKTU ZAWIERA DZIAŁANIA, ZAPEWNIAJĄCE PRZESTRZEGANIE ZASADY RÓWNOŚCI SZANS KOBIEC I MĘŻCZYŹN, TAK ABY NA ŻADNYM ETAPIE REALIZACJI PROJEKTU NIE WYSTĄPIŁY BARIERY RÓWNOŚCIOWE.

(Maksymalna liczba punktów możliwych do zdobycia za spełnienie tego kryterium – 2)

W przypadku kiedy we wniosku o dofinansowanie projektu nie zdiagnozowano żadnych barier równościowych, we wniosku o dofinansowanie projektu należy

przewidzieć działania, zmierzające do przestrzegania zasady równości szans kobiet i mężczyzn, tak aby na żadnym etapie realizacji projektu te bariery się nie pojawiły.

Uwaga: W tym przypadku nie zaliczamy działań na rzecz zespołu projektowego, które są oceniane w ramach kryterium 5.

4. WSKAŹNIKI REALIZACJI PROJEKTU ZOSTAŁY PODANE W PODZIALE NA PŁEĆ I/LUB ZOSTAŁ UMIESZCZONY OPIS TEGO, W JAKI SPOSÓB REZULTATY PROJEKTU PRZYCZYNIĄ SIĘ DO ZMNIEJSZENIA BARIER RÓWNOŚCIOWYCH ISTNIEJĄCYCH W OBSZARZE TEMATYCZNYM INTERWENCJI I/LUB ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU.

(Maksymalna liczba punktów możliwych do zdobycia za spełnienie tego kryterium – 2)

Wartości docelowe wskaźników/wskaźnika w postaci *liczby osób* powinny zostać podane w podziale na płeć⁸. We wniosku o dofinansowanie projektu powinna również znaleźć się informacja, w jaki sposób rezultaty przyczyniają się do zmniejszenia barier równościowych istniejących w obszarze tematycznym interwencji i/lub zasięgu oddziaływania projektu (dotyczy to zarówno projektów skierowanych do osób, jak i instytucji).

5. WNIOSEK O DOFINANSOWANIE PROJEKTU WSKAZUJE JAKIE DZIAŁANIA ZOSTANĄ PODJĘTE W CELU ZAPEWNIENIA RÓWNOŚCIOWEGO ZARZĄDZANIA PROJEKTEM⁹.

(Maksymalna liczba punktów możliwych do zdobycia za spełnienie tego kryterium – 1)

We wniosku o dofinansowanie projektu powinna znaleźć się informacja, w jaki sposób planuje się zapewnić realizację zasady równości szans kobiet i mężczyzn w ramach procesu zarządzania projektem. Informacja ta powinna zawierać propozycję **konkretnych działań**, jakie zostaną podjęte w projekcie w ww. obszarze.

Równościowe zarządzanie projektem polega przede wszystkim na zapewnieniu, że osoby zaangażowane w realizację projektu (na przykład personel odpowiedzialny za zarządzanie, personel merytoryczny, personel wykonawcy/partnera¹⁰) posiadają odpowiednią wiedzę w zakresie obowiązku przestrzegania zasady równości szans

⁸Należy zwrócić uwagę, że wskazanie konkretnych wartości wskaźników w podziale na płeć co do zasady zobowiązuje beneficjenta do ich osiągnięcia – adekwatnie jak w przypadku innych wskaźników w projekcie. W związku z powyższym propozycje konkretnych wartości docelowych wskaźników powinny być przemyślane.

⁹Niniejszy punkt nie będzie miał zastosowania w przypadku wniosków o dofinansowanie projektów pozakonkursowych powiatowych urzędów pracy finansowanych ze środków Funduszu Pracy w ramach PO współfinansowanych z EFS na lata 2014-2020.

¹⁰ Należy jednak pamiętać, że dobór konkretnych działań, mających na celu równościowe zarządzanie projektem, w stosunku do poszczególnych grup personelu projektu, jest uzależniony od występowania faktycznych potrzeb w tym zakresie.

kobiet i mężczyzn i potrafią stosować tę zasadę w codziennej pracy przy projekcie. Zdobycie niniejszej wiedzy może się odbyć poprzez poinformowanie osób zaangażowanych w realizację projektu na temat możliwości i sposobów zastosowania zasady równości szans kobiet i mężczyzn w odniesieniu do problematyki tego konkretnego projektu, a także do wykonywanych przez zespół projektowy obowiązków związanych z prowadzeniem projektu. Dopuszcza się możliwość poinformowania osób w formie szkolenia, ale tylko i wyłącznie w przypadku, jeżeli wyrazi na to zgodę instytucja dokonująca oceny projektu, w oparciu o wskazaną we wniosku o dofinansowanie projektu uzasadnioną potrzebę, która nie będzie jednocześnie sprzeczna z zasadami udzielania pomocy publicznej i postanowieniami Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020. Działaniem podjętym na rzecz równościowego zarządzania może być również na przykład:

- włączenie do projektu (na przykład jako konsultantów, doradców) osób lub organizacji posiadających udokumentowaną wiedzę i doświadczenie w prowadzeniu działań z zachowaniem zasady równości szans kobiet i mężczyzn,
- zapewnienie takiej organizacji pracy zespołu projektowego, która umożliwia godzenie życia zawodowego z prywatnym (na przykład organizacja pracy uwzględniająca elastyczne formy zatrudnienia lub godziny pracy – o ile jest to uzasadnione potrzebami w ramach projektu). Należy jednak tutaj zwrócić uwagę, że zawieranie umów zlecenia lub o dzieło nie zawsze oznacza stosowanie rozwiązań z zakresu godzenia życia zawodowego z prywatnym. Jeżeli we wniosku o dofinansowanie projektu pojawia się sformułowanie, że zespołowi projektowemu zostaną zagwarantowane elastyczne formy pracy, należy wskazać dokładnie jakie działania zostaną podjęte w tym zakresie.

Równościowe zarządzanie projektem nie polega jednak na zatrudnieniu do obsługi projektu 50% mężczyzn i 50% kobiet, ani na zwykłej deklaracji, iż projekt będzie zarządzany równościowo. Stosowanie kryterium płci w procesie rekrutacji pracowników jest niezgodne z prawem pracy, a stosowanie polityki równych wynagrodzeń dla kobiet i mężczyzn za jednakową pracę lub pracę o jednakowej wartości jest obowiązkiem wynikającym z prawa pracy, nie zaś zasady horyzontalnej. Dlatego też zróżnicowanie zespołu projektowego ze względu na płeć zalecane jest tam, gdzie tworzą się zespoły (partnerstwa, komitety, rady, komisje itp.) podejmujące decyzje w projekcie lub mające wpływ na jego przebieg. Warto wtedy dopilnować (o ile pozwala na to wiedza i doświadczenie poszczególnych kandydatów oraz obowiązujące uregulowania prawne), aby nie powstawały wyłącznie zespoły jednorodnie płciowo.

Załącznik nr 2. Standardy dostępności dla polityki spójności 2014-2020

SPIS TREŚCI

I. STANDARDY DOSTĘPNOŚCI DLA POLITYKI SPÓJNOŚCI 2014-2020 – informacje ogólne	4
II. Standard szkoleniowy (szkolenia, kursy, warsztaty, doradztwo)	6
Rozdział 1. Planowanie wsparcia.....	6
Rozdział 2. Informacja o projekcie	13
Rozdział 3. Realizacja szkolenia/kursu/warsztatu/doradztwa	16
III. Standard edukacyjny	18
Rozdział 1. Wnętrze	20
Rozdział 2. Sala integracji sensorycznej.....	22
Rozdział 3. Organizacja przestrzeni.....	23
Rozdział 4. Elementy wyposażenia: meble	25
Rozdział 5. Inne elementy wyposażenia: w sali lekcyjnej.....	26
Rozdział 6. Inne pomieszczenia: biblioteka.....	27
Rozdział 7. Inne pomieszczenia: stołówka	28
Rozdział 8. Inne przestrzenie: plac zabaw	29
Rozdział 9. Inne pomieszczenia: sale gimnastyczne i hale sportowe	30
Rozdział 10. Technologie teleinformatyczne (ICT) i wyposażenie specjalistyczne	30
Rozdział 11. Doskonalenie umiejętności, kompetencji lub kwalifikacji nauczycieli, pedagogów i dyrektorów	30
IV. Standard informacyjno-promocyjny	35
Rozdział 1. Wydarzenia o charakterze informacyjno-promocyjnym niewymagające wcześniejszego zgłoszenia się/rejestracji	35
Rozdział 2. Wydarzenia o charakterze informacyjno-promocyjnym wymagające wcześniejszego zgłoszenia się/rejestracji	43
Rozdział 3. Materiały. Informacja pisana.....	48
Rozdział 4. Materiały. Informacja elektroniczna	52
Rozdział 5. Kampanie medialne (na przykład filmy, videoblogi).....	53
V. Standard transportowy	55
Infrastruktura komunikacji publicznej	55

Rozdział 1. Wprowadzenie. Zagadnienia ogólne	55
Rozdział 2. Przykłady wymagań.....	55
Rozdział 3. Wymagania szczegółowe - infrastruktura transportu drogowego i komunikacji publicznej.....	59
Rozdział 4. Wymagania szczegółowe - infrastruktura transportu kolejowego	77
Tabor miejski (tramwaje, autobusy, trolejbusy, metro).....	92
Rozdział 1. Wprowadzenie. Zagadnienia ogólne.	92
Rozdział 2. Wymagania szczegółowe dla autobusów	93
Rozdział 3. Podstawowe wymagania dla tramwajów i trolejbusów	104
Tabor kolejowy (elektryczne i spalinowe zespoły trakcyjne, elektryczne i spalinowe autobusy szynowe, wagony pasażerskie).....	107
Rozdział 1. Wprowadzenie. Wymagania ogólne.	107
Rozdział 2. Wymagania szczegółowe	107
VI. Standard cyfrowy	124
Rozdział 1. Serwisy internetowe	124
Rozdział 2. Aplikacje desktopowe/mobilne	138
Rozdział 3. Dokumenty elektroniczne	148
Rozdział 4. Multimedia	153
Rozdział 5. Sprzęt informatyczny ogólnego przeznaczenia	156
Rozdział 6. Sprzęt informatyczny szczególnego przeznaczenia	158
VII. Standard architektoniczny	164
Rozdział 1. Stanowiska postojowe dla samochodów osób z niepełnosprawnościami 164	
1.1. Nawierzchnia stanowisk postojowych	164
1.2. Dostęp z chodnika do stanowiska postojowego dla osoby z niepełnosprawnościami 165	
1.3. Wymiary i liczba stanowisk postojowych dla osób z niepełnosprawnościami .	166
1.4. Oznakowanie stanowisk postojowych przeznaczonych do parkowania pojazdów przewożących osoby z niepełnosprawnościami	166
Rozdział 2. Budynek.....	167
2.1. Strefa wejścia	167

2.2. Wiatrołap, drzwi wejściowe.....	169
2.3. Domofon.....	170
2.4. Elementy wyposażenia ułatwiające orientację w budynku oraz przekaz informacji 170	
2.5. Plany tyflograficzne	171
2.6. Pętle indukcyjne	172
2.7. Oznaczenia nawierzchni.....	173
2.8. System fakturowych oznaczeń nawierzchniowych – FON.....	174
2.9. Komunikacja pozioma budynku	178
2.11. Komunikacja pionowa budynku	179
2.12. Platformy pionowe i ukośne	188
2.13. Bezpieczeństwo pożarowe	189
2.14. Pomieszczenia i urządzenia higieniczno-sanitarne.....	190
2.15. Standard architektoniczny w obiektach zabytkowych	193

I. STANDARDY DOSTĘPNOŚCI DLA POLITYKI SPÓJNOŚCI 2014-2020 – informacje ogólne

- Głównym celem standardów dostępności dla polityki spójności 2014-2020, zwanych dalej „standardami”, jest zapewnienie, osobom z niepełnosprawnościami na równi z osobami pełnosprawnymi dostępu do funduszy europejskich w zakresie:
 - udziału
 - użytkowania
 - zrozumienia
 - komunikowania się
 - skorzystania z ich efektów.
- Standardy uwzględniają potrzeby osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, w szczególności osób:
 - z niepełnosprawnością ruchową
 - niewidomych i słabowidzących
 - głuchych i słabosłyszących
 - z niepełnosprawnością intelektualną
 - z zaburzeniami lub chorobami psychicznymi
 - z trudnościami komunikacyjnymi.
- Założenie, że do projektu ogólnodostępnego nie zgłoszą się osoby z niepełnosprawnościami lub zgłoszą się osoby wyłącznie z określonymi rodzajami niepełnosprawności – jest dyskryminacją.
- Niedopuszczalna jest sytuacja, w której odmawia się dostępu do uczestnictwa w projekcie osobie z niepełnosprawnościami ze względu na bariery na przykład: architektoniczne, komunikacyjne czy cyfrowe.
- Standardy powinny być przestrzegane przez instytucje biorące udział we wdrażaniu funduszy europejskich i beneficjentów.
- Standardy są obligatoryjne, z wyjątkiem informacji wskazanych w ramach jako „dobre praktyki”. Te są fakultatywne i rekomendowane jako działania dodatkowe, pożądane.
- Standardy oprócz wymogów zero-jedynkowych zawierają wskazówki o charakterze edukacyjnym, aby lepiej przygotować beneficjentów do ich wdrożenia.

-
- Standardy ustanawiają minimalne wymogi wsparcia. W poszczególnych projektach lub konkursach można wymagać więcej – na przykład stosując kryteria premiujące.
 - Standardy regulują dostępność w tych obszarach, gdzie nie jest ona uregulowana innymi przepisami lub innymi standardami dostępności (na przykład standardami miejskimi). W takim przypadku istnieje możliwość ich stosowania przez dany podmiot łącznie ze standardami. Informacja o stosowaniu przez beneficjenta innych standardów dostępności musi być wyraźnie wskazana we wniosku o dofinansowanie.
 - Nie wszystkie wymogi standardów są możliwe do weryfikacji na etapie wnioskowania o dofinansowanie. Dlatego informacje wskazane przez beneficjenta we wniosku o dofinansowanie powinny być weryfikowane w ramach monitorowania i kontroli projektu.
 - Standardy regulują obszar, który podlega interwencji – to znaczy dotyczą produktów, będących przedmiotem projektu.
 - Wszystkie instytucje stosujące standardy dążą do pełnego zapewnienia dostępności, aby uniknąć na przykład sytuacji, kiedy dostępne materiały edukacyjne znajdują się w budynku niedostępnym dla osoby z niepełnosprawnościami.
 - W pierwszej kolejności ważna jest zgodność produktów projektu z koncepcją uniwersalnego projektowania, a dopiero w drugiej kolejności należy rozważyć zastosowanie mechanizmu racjonalnych usprawnień.
 - Poszczególne rodzaje wsparcia mogą wymagać zastosowania więcej niż jednego standardu (na przykład w przypadku kompleksowego projektu zakładającego tworzenie nowych miejsc edukacji przedszkolnej i podniesienie kompetencji nauczycieli może to być standard edukacyjny (tworzenie miejsc), szkoleniowy (o ile realizowane są szkolenia, doradztwo), cyfrowy (o ile projekt zakłada stworzenie strony internetowej)).

II. Standard szkoleniowy (szkolenia, kursy, warsztaty, doradztwo)

Rozdział 1. Planowanie wsparcia

1. IZ (lub instytucja organizująca konkurs, o ile tak ustalono) zapewnia, że wnioskodawcy zapoznali się z przykładami usług, które mogą być świadczone na rzecz osób ze względu na określony rodzaj niepełnosprawności oraz przykładami typowych barier, które mogą pojawić się w projekcie.
2. Planowanie wsparcia i zakresu niezbędnych usług, które mogą być świadczone na rzecz osób ze względu na określony rodzaj niepełnosprawności (nie jest to katalog zamknięty):

Rodzaje	Bariery w otoczeniu	Charakter usługi i przykładowe usprawnienie
Osoby niewidome, słabowidzące i głuchoniewidome	<ul style="list-style-type: none"> – architektoniczne – cyfrowe – poznawcze – przestrzenne 	<ul style="list-style-type: none"> – wprowadzanie elementów kontrastowych i wypukłych pod kątem osób niewidomych i słabowidzących, – zakup i instalacja programów powiększających, mówiących, drukarek Braille'a, – stworzenie wersji materiałów projektowych drukowanych w alfabecie Braille'a lub powiększonej czcionce, bezszeryfowej (na przykład Helvetica, Arial, Calibri, Verdana, Tahoma bez cieni), – tłumacz-przewodnik osoby z trudnościami w widzeniu i jednocześnie słyszeniu – to wsparcie osoby w dotarciu na miejsce realizacji projektu oraz w korzystaniu z usług oferowanych w projekcie, udzielane przez osobę ze znajomością zasad kontaktu, technik poruszania się, alternatywnych metod komunikacji (na przykład: Lorm, język migowy dostosowany do potrzeb osób z trudnościami w widzeniu) z klientem/ką posiadającym jednocześnie trudności w widzeniu i słyszeniu. Wsparcie tłumacza-przewodnika umożliwia bezpieczne przemieszczanie się i efektywną komunikację z otoczeniem, – pies asystujący/pies przewodnik – pies jest towarzyszem nie tylko osób z dysfunkcją wzroku, ale także osób z niepełnosprawnością ruchową. Psy asystujące pomagają w wykonywaniu codziennych czynności (każdy szkolony jest tak, żeby jak najlepiej odpowiadać potrzebom swojego właściciela). Podobnie jak psy przewodniki, psy

Rodzaje	Bariery w otoczeniu	Charakter usługi i przykładowe usprawnienie
		<p>asystujące mogą wejść wszędzie. Psa asystującego rozpoznaje się po charakterystycznej kamizelce. Zazwyczaj jest na niej napis: „nie zaczepiaj mnie – jestem w pracy”. W przypadku wątpliwości można zawsze poprosić osobę z niepełnosprawnością o okazanie dokumentu potwierdzającego, że pies, który jej towarzyszy, jest psem asystującym,</p>
Osoby głuche i słabosłyszące	<ul style="list-style-type: none"> – cyfrowe – akustyczne – komunikacyjne – poznawcze 	<ul style="list-style-type: none"> – zakup i instalacja kamer, dzięki którym można kontaktować się z osobą posługującą się językiem migowym, szybkiego Internetu (symetryczne łącze) umożliwiającego wykorzystanie tłumaczenia na język migowy na odległość, – zakup (wypożyczenie) i montaż systemów wspomagających słyszenie takich jak pętle indukcyjne, systemy FM, etc., – zapewnienie tłumaczenia na język migowy, – nagranie poszczególnych form wsparcia na video – materiał pozwala na powrót do przekazywanych treści, powtórzenie i ponowne przeanalizowanie treści, które pojawiały się podczas udzielanego wsparcia. Jest to szczególnie istotne u osób z problemami poznawczymi, trudnościami w możliwości robienia notatek, trudnościami w płynnym i swobodnym posługiwaniu się językiem polskim, – nagranie płyty z tłumaczeniem na język migowy, materiały w innych wersjach alternatywnych (na przykład audio, rysunki, symbole),

Rodzaje	Bariery w otoczeniu	Charakter usługi i przykładowe usprawnienie
Osoby z niepełnosprawnością ruchową	<ul style="list-style-type: none"> – architektoniczne – transportowe 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana miejsca realizacji projektu na miejsce dostępne dla osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, montaż podjazdów, platform, krzesełek dźwigowych, wind i podnośników, – transport na miejsce udzielenia usługi, – wsparcie osoby w dotarciu na miejsce realizacji projektu oraz w korzystaniu z usług oferowanych w projekcie realizowane przez osobę znającą specyfikę osób z trudnościami w poruszaniu się, przemieszczaniu, – pies asystujący/pies przewodnik – pies jest towarzyszem nie tylko osób z dysfunkcją wzroku, ale także osób z niepełnosprawnością ruchową. Psy asystujące pomagają w wykonywaniu codziennych czynności (każdy szkolony jest tak, żeby jak najlepiej odpowiadać potrzebom swojego właściciela). Podobnie jak psy przewodniki, psy asystujące mogą wejść wszędzie. Psa asystującego rozpoznaje się po charakterystycznej kamizelce. Zazwyczaj jest na niej napis: „nie zaczepiaj mnie – jestem w pracy”. W przypadku wątpliwości można zawsze poprosić osobę z niepełnosprawnością o okazanie dokumentu potwierdzającego, że pies, który jej towarzyszy, jest psem asystującym,
Osoby z niepełnosprawnością intelektualną Osoby z zaburzeniami lub	<ul style="list-style-type: none"> – komunikacyjne – poznawcze 	<ul style="list-style-type: none"> – zapewnienie materiałów w języku łatwym do czytania lub w innych wersjach alternatywnych (na przykład audio, rysunki, symbole) - dla osób, które ze względu na trudności poznawcze nie komunikują się

Rodzaje	Bariery w otoczeniu	Charakter usługi i przykładowe usprawnienie
chorobami psychicznymi		<p> płynnie językiem polskim,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wydłużony czas wsparcia - konieczny dla osób, które ze względu na swoją niepełnosprawność potrzebują więcej czasu, aby w pełni skorzystać ze wsparcia. Standardowy czas danej usługi oferowanej w projekcie może być wydłużony w wyniku konieczności wolnego mówienia, zapewnienie bezpieczeństwa psychicznego, – nagranie poszczególnych form wsparcia na video – materiał pozwala na powrót do przekazywanych treści, powtórzenie i ponowne przeanalizowanie treści, które pojawiały się podczas udzielanego wsparcia. Jest to szczególnie istotne u osób z problemami poznawczymi, trudnościami w możliwości robienia notatek, trudnościami w płynnym i swobodnym posługiwaniu się językiem polskim, – udział osób wspierających – nie muszą to być instruktorzy czy terapeuci, warto zachęcić do współpracy studentów, wolontariuszy. Po pierwsze, wspierają oni prowadzącego podczas pracy w małych grupach, na przykład moderując dyskusję lub aktywizując uczestników. Po drugie, wzmacniają poprzez swoją obecność osoby z niepełnosprawnością intelektualną, które często niepewne swojego zdania i siebie uczą się odwagi oraz przekonują się, że mogą rozmawiać z innymi na ważne tematy. Po trzecie, udział osób wspierających w szkoleniach podnosi ich świadomość – umożliwia spojrzenie na osoby z niepełnosprawnością intelektualną z

Rodzaje	Bariery w otoczeniu	Charakter usługi i przykładowe usprawnienie
		<p>perspektywy godności i praw człowieka. Trzeba przekonać osoby z niepełnosprawnością intelektualną, że osoby wspierające mają taki sam status uczestnika zajęć jak oni. To znaczy, że podczas zajęć wszyscy się uczą i wszyscy pracują. Należy nie dopuścić do podziału grupy na „my” i „oni”. Oczywiście, osoby wspierające mają swoje dodatkowe zadania – obserwują uczestników zajęć, zwracając uwagę na ich zachowanie, reakcje, poziom zrozumienia tematu i zainteresowanie nim. Wspierają w udzieleniu odpowiedzi, jeśli osoba z niepełnosprawnością tego potrzebuje. Podczas pracy w grupach zadają dodatkowe pytania, pobudzając aktywność uczestników. Prowadzący zajęcia, ma za zadanie współpracować z osobami wspierającymi. Nie powinien lekceważyć ich zdania i spostrzeżeń, można wymieniać dyskretnie swoje uwagi. Należy pamiętać! Dobrego wspierania trzeba się uczyć. Należy przygotować wcześniej tych, którzy mogliby wziąć udział w zajęciach jako osoby wspierające. Zasadne jest wytłumaczenie im, że chodzi o pobudzenie inicjatywy osób z niepełnosprawnością intelektualną. Osoby wspierające powinny znać tematykę zajęć, ale nie należy zdradzać wszystkich szczegółów. Jeśli uda się nawiązać dłuższą, stałą współpracę z tymi osobami, należy włączać je do opracowywania planu zajęć – ich obserwacje i uwagi będą bardzo cenne,</p> <ul style="list-style-type: none"> – organizując warsztaty, w których będą osoby z zaburzeniami psychicznymi lub z obniżoną normą intelektualną, należy nadać im

Rodzaje	Bariery w otoczeniu	Charakter usługi i przykładowe usprawnienie
		<p>odpowiednią strukturę i przygotować dla uczestników odpowiedni plan. Jasna struktura i zaplanowanie poszczególnych czynności bardzo ułatwia pracę. Właściwe jest, za pomocą piktogramów lub zdjęć zobrazować kluczowe pojęcia używane podczas warsztatów. Część osób, na przykład z autyzmem korzysta z alternatywnych i wspomagających sposobów komunikowania się wykorzystujących różnego rodzaju znaki graficzne umieszczone w specjalnie przygotowanych książkach komunikacyjnych i/lub na specjalnie zorganizowanych tablicach. Użytkownicy mogą wskazywać lub podawać obrazek czy pasek z obrazkami, prosząc o konkretne odpowiedzi,</p>
Osoby z trudnościami komunikacyjnymi	– komunikacyjne	<ul style="list-style-type: none"> – udział osób wpierających – nie muszą to być instruktorzy czy terapeuci, warto zachęcić do współpracy studentów, wolontariuszy, – zapewnienie materiałów w wersjach alternatywnych (na przykład audio, rysunki, symbole, infografiki) - dla osób, które nie komunikują się płynnie.

Rozdział 2.

Informacja o projekcie

1. Materiały informacyjne o projekcie (na przykład: plakaty, ulotki, ogłoszenia prasowe) i dokumenty rekrutacyjne (między innymi formularze zgłoszeniowe, formularze rekrutacyjne, ankiety) są przygotowane w sposób dostępny i są udostępniane co najmniej w wersji elektronicznej.
⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne)
⇒ Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiały. Informacja pisana)
2. Komunikacja na linii beneficjent – uczestnik/-czka projektu jest zapewniona, przez co najmniej dwa sposoby komunikacji (na przykład z wykorzystaniem telefonu, e-maila, spotkania osobistego lub przez osobę trzecią na przykład opiekuna, członka rodziny).

Uwaga

W projekcie z zamkniętą rekrutacją, gdzie uczestni(cz)kami są osoby z niepełnosprawnością należy dostosować informacje o projekcie, materiały a także sposób komunikacji do potrzeb tych osób.

Dobre praktyki

Przy wyborze sposobu komunikacji, dobrą praktyką może być uwzględnienie, co najmniej dwóch różnych kanałów sensorycznych (wzrok, słuch).

3. Informacja o projekcie (w tym o dostępności budynku/miejsca), w którym realizowane będzie wsparcie i dostępności biura projektu jest umieszczana na dostępnej (to znaczy zgodnej ze standardem cyfrowym) stronie internetowej. Może to być strona internetowa beneficjenta lub innej instytucji z którą beneficjent współpracuje.
⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 1 Serwisy internetowe)
4. Formularze wykorzystywane w procesie rekrutacji zawierają, co najmniej jedno pytanie o specjalne potrzeby uczestnika/czki projektu.

Dobre praktyki

- Materiały informacyjne o projekcie mogą zawierać informację o możliwości zgłaszania specjalnych potrzeb przez poszczególnych uczestników/czki projektu (na przykład: zapewnienie tłumacza języka migowego, asystenta osoby z niepełnosprawnością, pętli indukcyjnej czy innych), na przykład:

Projekt jest dedykowany dla Ciebie. Jesteśmy dostępni dla osób z niepełnosprawnościami.

- Materiały informacyjne są skierowane także do członków rodzin, krewnych, opiekunów osób z niepełnosprawnościami, na przykład:

Jeśli znasz osobę z niepełnosprawnością, powiedz Jej o projekcie. Więcej informacji o projekcie dostępnych dla osób znajdą Państwo na

- Nagranie komunikatu z zaproszeniem do wzięcia udziału w projekcie w formie video z napisami lub audio –dla osób, które nie mogą wziąć udziału w spotkaniu informacyjnym; nagranie z napisami w języku prostym – zrozumiałe dla większości osób; nagranie z tłumaczem polskiego języka migowego –dla osób głuchych.
- Zamieszczanie informacji o projekcie na stronach/portalach internetowych, z których korzystają osoby z niepełnosprawnością.
- W procesie rekrutacji, beneficjent informuje lokalne organizacje/instytucje działające na rzecz osób z niepełnosprawnościami o realizacji projektu.
- Pytania w formularzach/materiałach rekrutacyjnych dotyczące specjalnych potrzeb są sformułowane w taki sposób, aby osoby ze szczególnymi potrzebami nie odczuły, że ich obecność jest „problemem” czy „kłopotem”, na przykład:

Co możemy zrobić, aby Pan/Pani czuł/czuła się u nas komfortowo? Proszę zaznaczyć właściwą opcję:

- dostępność architektoniczna na przykład: wejście na poziomie terenu wokół budynku, pochylnia, winda
- przygotowanie materiałów informacyjnych/szkoleniowych wydrukowanych większą czcionką niż standardowa
- materiały w alfabecie Braille’a
- tłumacz polskiego języka migowego (PJM)
- tłumacz systemu językowo-migowego (SJM)
- pętla indukcyjna
- wsparcie asystenta na przykład: osoby niewidomej, osoby głuchoniewidomej, osoby z niepełnosprawnością ruchową
- obecność osoby towarzyszącej/asystenta osoby z niepełnosprawnością
- specjalne potrzeby żywieniowe
- zapewnienie warunków dla psa asystującego

-
- inne na przykład: wydłużenie czasu wsparcia wynikające z konieczności wolniejszego tłumaczenia na język migowy, wolnego mówienia, odczytywania komunikatów z ust.
 - W przypadku osoby z takim rodzajem niepełnosprawności, który uniemożliwia bądź utrudnia samodzielne odczytanie formularza, pracownik podmiotu do którego zgłosiła się dana osoba, odczytuje formularz, materiały rekrutacyjne czy inne niezbędne dokumenty.
 - Przed pierwszym spotkaniem uczestni(cz)kom projektu przekazywana może być informacja o dostępności publicznych miejsc parkingowych oraz komunikacji miejskiej dla osób z niepełnosprawnościami w miejscu realizacji wsparcia.
 - Dobrym rozwiązaniem jest przygotowanie przewodnika, broszury lub nagrania multimedialnego, objaśniającego w jaki sposób można korzystać z danej placówki. Materiał zawiera instrukcję jak wygląda poruszanie się po budynku, gdzie znajduje się wejście, toaleta, jak skorzystać z szatni. Warto też pokazać jak wygląda system oznaczeń. Jeżeli placówka posiada „kącik wyciszenia”, w przewodniku koniecznie powinna znaleźć się informacja o tym, gdzie on się znajduje. Przewodnik jest także najlepszym miejscem, w którym można zamieścić ostrzeżenie przed trudnymi sensorycznie przestrzeniami, na przykład gdzie może być wyjątkowo głośno, gdzie można spotkać się z tłumem. Jako suplement do przewodnika można dodać mapę z uproszczonym planem budynku.
- Przygotowując przewodnik, można kierować się zasadami:
- im prościej tym lepiej
 - przewodnik zawiera zdjęcia z zewnątrz i wewnątrz budynku
 - zdjęcia są opatrzone krótkim opisem wyjaśniającym, co jest przedstawione na fotografii (tekst alternatywny). Warto wykorzystać do tego zasady tworzenia „tekstu łatwego do czytania”
 - zdjęcia są jak najprostsze i skadrowane tak, aby nie było na nich zbędnych elementów
 - należy pamiętać o „dosłowności” informacji na przykład dla osób z autyzmem. Chcąc przedstawić, jak wygląda szatnia, należy zadbać o to, aby była to tylko szatnia, a nie sklepik, fragment ekspozycji i poczekalnia
 - przewodnik jest przygotowany w sposób dostępny zarówno w wersji elektronicznej, jak i wydrukowanej
 - w wersji elektronicznej przewodnik może mieć formę nagrania video, audio lub aplikacji typu „wirtualny spacer” (pod warunkiem zapewnienia ich dostępności).

Rozdział 3.

Realizacja szkolenia/kursu/warsztatu/doradztwa

1. Jeżeli w projekcie biorą udział osoby z niepełnosprawnościami, sposób organizacji wsparcia jest dostosowany do ich potrzeb, z uwzględnieniem rodzaju i stopnia niepełnosprawności uczestników.
2. W przypadku obecności uczestników/-czek z niepełnosprawnościami:
 - uwzględnia się wsparcie na wyrównywanie szans (na przykład: asystent osoby z niepełnosprawnością, tłumacz przewodnik, technologie asystujące)
 - zapewnia elastyczność form wsparcia (na przykład: wydłużony czas trwania szkoleń – potrzeba tłumaczenia na język migowy, konieczność wolniejszego mówienia, krótsze sesje szkoleniowe, częstsze i dłuższe przerwy)
 - zapewnienie bezpieczeństwa psychicznego (na przykład: poprzez zapewnienie odpowiedniej przestrzeni, zwiększenie liczby godzin, wolniejsze tempo prowadzenia spotkania lub indywidualne spotkanie dla osób o obniżonej normie intelektualnej).

Dobre praktyki

Jeśli osobie z niepełnosprawnościami towarzyszy pies asystujący, powinno się zadbać również o jego potrzeby w porozumieniu z właścicielem, na przykład: podać miskę z wodą, koc, na którym pies może się położyć lub wskazać najbliższe miejsce, gdzie można wyprowadzić psa na spacer.

3. Wszystkie działania świadczone w projektach, odbywają się w budynkach (miejscach), w których:
 - wejście do budynku jest na poziomie terenu wokół budynku, a jeśli zastosowano schody to jest winda, dostępny podjazd lub sprawna platforma przyschodowa, o ile to możliwe, zainstalowana przy wejściu głównym/schodach głównych (⇒ Patrz: Standard architektoniczny)
 - na kondygnacjach dostępnych dla osób z niepełnosprawnością są przystosowane toalety (⇒ Patrz: Standard architektoniczny)
 - o ile to możliwe na korytarzach nie ma wystających gablot, reklam, elementów dekoracji, które mogłyby być przeszkodą dla osób z niepełnosprawnościami.
4. Jeżeli na danym terenie, nie istnieje miejsce spełniające warunki, o których mowa w punkcie 3, lub projektodawca ma do dyspozycji kilka miejsc w różnym stopniu spełniającym te warunki, wybiera to miejsce, które w pełni spełnia kryteria dostępności lub jest im najbliższe przy zastosowaniu mechanizmu racjonalnych

usprawnień (na przykład: zastosowanie tymczasowych platform, zapewnienie usługi asystenckiej).

Dobre praktyki

- Wybrane miejsce jest dobrze skomunikowane.
- Warto wykonać samodzielny mini audyt dostępności wydarzenia (na przykład: podjęcie próby zarejestrowania się i dotarcia na wydarzenie w roli osoby poruszającej się na wózku inwalidzkim, głuchej, niewidomej). W tym celu można skorzystać ze wsparcia jednej z wielu organizacji pozarządowych lub z aplikacji *Dostępnościomierz*, czyli mobilnego narzędzia do badania dostępności przestrzeni publicznej. Aplikację można bezpłatnie pobrać na przykład ze sklepu Google Play.
- Dobrą praktyką jest okresowe sprawdzanie dostępności i funkcjonowania urządzeń wspomagających jak platformy przyschodowe, podjazdy. Dodatkowo przed organizacją szkolenia należy sprawdzić czy urządzenie działa prawidłowo.

5. Materiały szkoleniowe w projekcie z otwartą rekrutacją są przygotowane w sposób dostępny i są udostępniane dla potencjalnych uczestników/czek co najmniej w wersji elektronicznej.
6. W projekcie z zamkniętą rekrutacją – analogicznie jak w punkcie 5, materiały są możliwe do pozyskania dla potencjalnych uczestników co najmniej w wersji elektronicznej, o ile będą one służyć również po zakończeniu projektu innym osobom niż uczestnicy/czki projektu.
 - ⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne)
 - ⇒ Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiały. Informacja pisana)
7. Materiały szkoleniowe są przygotowane, co najmniej w wersji elektronicznej zgodnie ze standardem cyfrowym.
 - ⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne)
 - ⇒ Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiały. Informacja pisana)
8. Osoby z niepełnosprawnością i/lub osoby towarzyszące otrzymują informacje na temat potencjalnych sytuacji awaryjnych, na przykład poprzez wskazanie wyjścia ewakuacyjnego. W przypadku osób z trudnościami poznawczymi, komunikacyjnymi należy zadbać o dostępność przekazu.

III. Standard edukacyjny

- W każdej placówce edukacyjnej mogą pojawić się dzieci/uczniowie/pracownicy lub odwiedzający z niepełnosprawnościami.
- Każda nowo wybudowana lub modernizowana¹ z wykorzystaniem środków europejskich placówka edukacyjna jest dostępna dla osób z niepełnosprawnościami.
- Projekt budowy lub modernizacji placówki edukacyjnej, uwzględnia potrzeby wszystkich użytkowników i zakłada ograniczenie barier, które uniemożliwiają dostęp do usług edukacyjnych dzieciom/uczniom z niepełnosprawnością oraz nauczycielom, rodzicom, opiekunom czy pracownikom placówki edukacyjnej.

Dobre praktyki

W opracowaniu lub konsultacji projektu architektonicznego na budowę czy modernizację placówki edukacyjnej uczestniczą przedstawiciele organizacji działających na rzecz osób z niepełnosprawnościami lub podmiotów opracowujących standardy dostępności.

- Dla osiągnięcia środowiska sprzyjającego włączeniu osób z niepełnosprawnościami uwzględnia się:
 - a) dostępność – umożliwia dzieciom/uczniom z niepełnosprawnościami uczestnictwo w zajęciach razem ze swoimi rówieśnikami. Projekt architektoniczny zapewnia:
 - przejrzysty i logiczny układ pomieszczeń (i ich oznaczenie), łatwy do zrozumienia przez wszystkich użytkowników
 - dostępne trasy dla osób korzystających z wózka inwalidzkiego lub kul
 - ergonomiczne detale użytkowe (m.in. klamki drzwiowe, okienne, włączniki światła) są obsługiwane jedną ręką i nie wymagają ruchu obrotowego nadgarstkiem, mocnego chwytania i ściskania; gwarantują, że każdy może ich użyć i nie wymaga to pełnej sprawności manualnej czy dużej siły

¹ W przypadku modernizacji dostępność dotyczy co najmniej tych elementów budynku, które były przedmiotem finansowania z EFSiL.

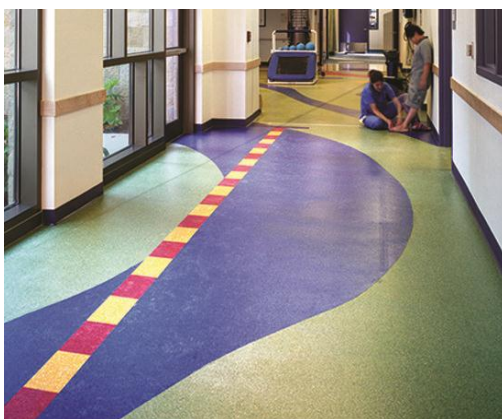
-
- środki ogłaszania ewakuacji na wypadek zagrożenia (na przykład alarmy) wyposażone jednocześnie w dźwiękowy i wizualny system powiadamiania,
- b) przestrzeń – odpowiednio duża, aby zapewnić:
- bezpieczne poruszanie się przy użyciu wózka inwalidzkiego – prześwity (co najmniej 120 cm) wokół mebli i wyposażenia
 - miejsce dla dodatkowego personelu (na przykład nauczyciel wspomagający)
 - miejsce do przechowywania specjalistycznego sprzętu wspomagającego i różnych pomocy dydaktycznych,
- c) świadomość sensoryczną – uwzględnienie wpływu środowiska na doświadczenia sensoryczne dzieci/uczniów:
- konieczność unikania odbić światła (na przykład od polerowanej powierzchni)
 - dobrej jakości akustykę pomieszczeń (bez pogłosów, echa)
 - wizualny kontrast i fakturę powierzchni, po których poruszają się osoby – powierzchnie te mogą być użyte do sensorycznego wyszukiwania drogi, należy różnicować kontrastowym kolorem ściany od podłogi
 - zmniejszenie poziomu bodźców sensorycznych (szczególnie istotne dla osób z autyzmem, jak na przykład hałas, ostre światło), aby zapewnić dobre warunki do uczenia się,
- d) wspieranie nauki – dobrze zaprojektowane środowisko nauki zwiększa możliwości i doświadczenia edukacyjne wszystkich dzieci/uczniów. Należy wziąć pod uwagę:
- stworzenie/wyposażenie/zaprojektowanie w pomieszczeniach (salach/klasach) miejsca na pomoce dydaktyczne na przykład na dostępnych dla każdego półkach i zawsze do dyspozycji, w szeroki sposób obrazujące konkretną tematykę
 - meble, wyposażenie i sprzęt, które obejmują różne style uczenia się i nauczania
 - łatwy i wygodny dostęp do technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), rzeczy osobistych, pomocy i sprzętu do poruszania się,
- e) wartości – placówki edukacyjne promują bezpieczeństwo, zdrowie i dobre samopoczucie, godność i szacunek, tworząc wygodną przestrzeń dla wszystkich. Oznacza to spojrzenie na życie szkolne z punktu widzenia dziecka/ucznia biorąc pod uwagę:

-
- komfort cieplny, szczególnie dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej
 - wentylację zapewniającą wysoki poziom tlenu w celu uniknięcia senności lub dyskomfortu
 - potrzebę zminimalizowania hałasu
 - łatwość czyszczenia/konserwacji wyposażenia i sprzętu
 - potrzebę rozwijania umiejętności otwartej i opartej na szacunku komunikacji oraz potrzebę ograniczania i umiejętnego rozwiązywania konfliktów w grupie (na przykład poprzez warsztaty komunikacji i współpracy w grupie na lekcjach wychowawczych, omawianie z nauczycielem trudnych sytuacji, jakie miały miejsce i szukanie najlepszych rozwiązań itp.).

Rozdział 1. Wnętrze

1. Budynki placówek edukacyjnych są dostępne dla osób z różnymi niepełnosprawnościami, w szczególności osób mających trudności w poruszaniu się (na przykład dzięki zastosowaniu: wind, platform, pochylni, dźwigów manualnych i elektronicznych, braku progów). Wejście do budynku spełnia wymagania wskazane w standardzie architektonicznym.

⇒ Patrz: Standard architektoniczny

Źródło: [Rodzice. Specjalne potrzeby](#)

2. Wielkość klas/sal oraz innych pomieszczeń jak jadalnia, świetlica, szatnia, biblioteka umożliwia poruszanie się dzieciom/uczniom lub innym osobom na wózkach inwalidzkich i ze sprzętem ortopedycznym. Przestrzenie manewrowe o wymiarach 150 cm x 150 cm, pozwalają na obrócenie wózka inwalidzkiego o 180 stopni.

-
3. Podłogi są antypoślizgowe.
 4. Pierwszy i ostatni stopień schodów jest oznaczony jaskrawą farbą lub taśmą odblaskową o szerokości minimum 5 cm (zalecane 10 cm), kontrastującą z kolorem posadzki zarówno na powierzchni poziomej i pionowej stopnia, a także w miarę możliwości fakturą inną niż pozostałe schodki. W przypadku biegu o trzech stopniach oznakować należy krawędzie wszystkich stopni. Wzdłuż biegu schodów znajdują się poręcze (po obu stronach).
 5. Jeżeli drzwi są szklane to muszą być oznaczone kontrastowym elementem - minimalnie w formie żółtego pasa szerokości około 20 cm naklejonego na całej szerokości skrzydła drzwi na wysokości około 160 cm.
 6. Wszystkie drzwi są wyposażone w klamki/uchwyty niewymagające ściskania bądź przekręcania i umożliwiają obsługę jedną ręką. Niedozwolone jest stosowanie gałek, klamkokul itp. rozwiązań. Klamki/uchwyty/włączniki, znajdują się na wysokości 80 -120 cm.
 7. Zapewniony jest kontrast między kolorystyką ścian a podłóg.
 8. Powierzchnie ścian są pomalowane matowymi farbami o ciepłych i stonowanych barwach.
 9. Numeracje i opisy pomieszczeń (na przykład: klas/sal, stołówki, toalet, pokoju nauczycielskiego) są czytelne zarówno wzrokowo jak i dotykowo (na przykład: wykonane dodatkowo przy pomocy etykiet w alfabecie Braille'a, za pomocą druku wypukłego lub napisów 3D – specjalnym pisakiem). Oznaczenia są pisane w sposób kontrastowy (na przykład: granatową lub czarną czcionką na białym tle). Czcionka jest odpowiednio duża (co najmniej rozmiar 36) i bezszeryfowa (na przykład: Helvetica, Arial, Tahoma, Verdana).

Dobre praktyki

Oznaczenia należy umieszczać na ścianie po stronie klamki lub bezpośrednio na drzwiach na wysokości minimum 120 cm (dół tabliczki) i maksymalnie 160 cm (górną tabliczki), w odległości 5-10 cm od ościeżnicy drzwi (pomiar od krawędzi ościeżnicy do bliżej położonej krawędzi tabliczki) Przyjęte rozwiązania należy stosować konsekwentnie na terenie całego budynku.

10. Toalety są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami – przynajmniej jedna na każdej kondygnacji budynku. Szczegółowe wymagania:
⇒ Patrz: Standard architektoniczny

Uwaga

- Pastelowe, stonowane kolory mogą działać kojąco. Mocne, czyste kolory dobrze sprawdzają się w przypadku dzieci/uczniów z niepełnosprawnością wzroku.
- Kontrast kolorów może być używany do sygnalizowania zmiany sposobu użytkowania obiektu lub obecności jakichś przedmiotów na przykład: przełączniki światła na ścianie, stojący element wyposażenia. Należy przy tym unikać kontrastu czerwony-zielony, niewidocznego na przykład dla daltonistów.

Dobre praktyki

- Drzwi wewnętrzne umożliwiają dobrą widoczność po obu stronach (drzwi z oknem).
- W placówce edukacyjnej powinno znajdować się pomieszczenie do przechowywania i ładowania specjalistycznego sprzętu rehabilitacyjnego (na przykład: wózki, pionizatory).
- W dużych budynkach powinno się stosować maksymalnie uproszczone mapy dotykowe.
- Przed schodami w podłodze zamontowane powinno być ostrzeżenie wykonane z paska o wyczuwalnej fakturze (dla osób niewidzących). Wzdłuż ciągów komunikacyjnych podłużnych (korytarze) zainstalowane są listwy prowadzące umieszczone na wysokości 100-110 cm z informacją opisaną pismem Braillea (z oznaczeniem, gdzie dany ciąg komunikacyjny prowadzi na przykład klasy od nr 1-10 lub stołówka, gabinet lekarski itp.).
- Oświetlenie pomieszczenia sanitarnego uruchamiane jest automatycznie, a sposób montażu czujnika ruchu uwzględnia potrzeby dzieci/uczniów, osoby niskiego wzrostu i poruszające się na wózkach, obejmując swoim zakresem całe pomieszczenie, w tym muszlę w przypadku zamontowania wyłącznika czasowego.
- Optymalnie baterie i pojemniki na mydło są uruchamiane na fotokomórkę - co ułatwia ich obsługę osobom z niepełnosprawnością fizyczną.

Rozdział 2.

Sala integracji sensorycznej

Dobre praktyki

- Dobrą praktyką jest stworzenie osobnej sali/pokoju do integracji sensorycznej.
- Pokoje sensoryczne, używane do pracy indywidualnej i w małych grupach, to obszary o wysokiej dostępności, często białe lub czarne, które wykorzystują szereg urządzeń do tworzenia różnych lekkich, dźwiękowych i innych bodźców do pracy wielozmysłowej. Często stosuje się lustra i kulki lustrzane, rurki, bańki, światłowody i interaktywne urządzenia.
- Wyposażenie sali obejmuje urządzenia do stymulacji systemu przedsionkowego, proprioceptywnego i dotykowego, ale również wzrokowego, słuchowego i węchowego. Wielofunkcyjne przestrzenie zawierają lekkie, dźwiękowe i inny sprzęt do pracy wielozadaniowej.

*Źródło: Projektowanie dla dzieci niepełnosprawnych i dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
Przewodnik dla szkół*

Rozdział 3.

Organizacja przestrzeni

1. Meble są umocowane w sposób pozwalający na ich łatwy demontaż. Liczba mebli stacjonarnych (zainstalowanych na stałe na przykład poprzez przymocowanie do elementów konstrukcyjnych budynku) jest minimalizowana, dzięki czemu

pracownicy w razie potrzeby mogą łatwo przeorganizować przestrzeń i dostosować wnętrze do zróżnicowanych potrzeb dzieci/uczniów i rodzaju prowadzonych zajęć. Jednocześnie meble i urządzenia są stabilne, aby zredukować ryzyko ich przypadkowego przemieszczenia czy przewrócenia się. W przypadku takich mebli jak na przykład półki, gabloty itd. są one na wysokości, która umożliwia młodszym dzieciom/uczniom i użytkownikom wózków inwalidzkich samodzielne i wygodne korzystanie z materiałów w zasięgu ręki (za górną granicę dostępności należy przyjąć maksymalnie 135 cm od posadzki).

2. Organizacja przestrzeni odzwierciedla potrzeby dzieci/uczniów, jak również charakter prowadzonych w nich działań.
3. Ciągi komunikacyjne są uporządkowane, tj. niezastawione meblami, przyborami do sprzątania, kwiatnikami i gablotami.
4. Umeblowanie uwzględnia zapewnienie przestrzeni dla każdego, tak aby możliwe było swobodne i bezpieczne poruszanie się, w tym przez osoby korzystające z urządzeń wspomagających (na przykład kule, laski, wózki inwalidzkie) i/lub asystentów osób z niepełnosprawnością.

Źródło: *Projektowanie dla dzieci niepełnosprawnych i dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Przewodnik dla szkół*

-
5. Stoliki i krzesła w klasie/sali są ustawione w taki sposób, aby powstała wyraźnie określona ścieżka komunikacyjna (na przykład poprzez odpowiednie ułożenie wykładziny tworzącej ścieżkę).
 6. Dywany i wykładziny dywanowe są trwale przymocowane do podłoża, charakteryzujące się niską wysokością włosa stwarzającą niewielkie opory toczenia kół wózków.
 7. Oświetlenie uwzględnia różne potrzeby dzieci/uczniów. Światło dzienne jest kontrolowane poprzez możliwość zasłonięcia okien. Oświetlenie elektryczne jest łagodne, nieoślepiające, nie migocze i nie generuje hałasu.

Uwaga

- Stoły i blaty ustawione na stałe na środku pomieszczenia mogą ograniczyć wykorzystanie przestrzeni i jej elastyczność. Rozmieszczenie w sposób przemyślany stałych stanowisk ze sprzętem i zastosowanie systemu stołów modułowych umożliwia rozmaite układy przestrzeni.
- Układ mebli w kształcie litery U z tablicą może być bardziej odpowiedni dla dzieci/uczniów z niepełnosprawnością słuchu.
- Dziecko/uczeń z dysfunkcją wzroku powinien mieć możliwość wyboru najbardziej dla niego odpowiednio umiejscowionej ławki – na przykład dziecko/uczeń ze światłowstrętem będzie potrzebował miejsca zacienionego natomiast słabowidzący miejsca przy oknie (i ewentualnie dodatkowego oświetlenia).

Rozdział 4.

Elementy wyposażenia: meble

1. Klasy/sale są wyposażone w stoliki i osobne siedziska lub do wyboru stoliki umożliwiające podjechanie wózkiem. Jeżeli przy stole lub biurku znajduje się miejsce dla osoby poruszającej się na wózku, zapewniona jest przestrzeń na nogi o wysokości minimum 70 cm, szerokości minimum 75 cm i głębokości minimum 50 cm.
2. Przy zakupie nowych mebli, przynajmniej część stołów i krzeseł umożliwia regulację ich wysokości.
3. Stoły i ławki mają zaokrąglone narożniki lub posiadają odpowiednie zabezpieczenia narożników.
4. Kolory blatów zapewniają odpowiedni kontrast wizualny z otoczeniem (nie powinny być białe), są jednobarwne, bez wzorów i niebłyszczące (błyszczące powierzchnie odbijają światło i mogą zmniejszyć widoczność).

Źródło: *Projektowanie dla dzieci niepełnosprawnych i dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.*
Przewodnik dla szkół

Uwaga

- Stoliki okrągłe są nieodpowiednie dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich, gdyż nie zapewniają im dostatecznie dużej powierzchni roboczej, a stoliki z panelem pod blatem często uniemożliwiają podjazd wózkiem odpowiednio blisko. Kształty blatów mogą być półokrągłe tzw. "owijające się" wokół ucznia w celu zapewnienia podparcia ramion.
- Ławki z ruchomym blatem dobrze sprawdzają się w przypadku dzieci/uczniów słabowidzących. Dzięki temu uczeń słabo widzący może regulować odległość na przykład do czytanego tekstu, tak, by zachować prawidłową postawę ciała.

Dobre praktyki

Stoły mogą posiadać specjalną listwę wykończeniową (nieco szerszą od grubości blatu stołu), by tworzyła podwyższony brzeg zapobiegając zsuwaniu się z biurka na podłogę przedmiotów.

Rozdział 5.

Inne elementy wyposażenia: w sali lekcyjnej

1. Tablica szkolna jest duża, czarna lub ciemnozielona, matowa, gładka i dobrze oświetlona. Tablica (w tym także tablica interaktywna i ekrany plazmowe) jest zamontowana w taki sposób, aby każdy uczeń, także poruszający się na wózku inwalidzkim też mógł z niej korzystać – na przykład w sposób umożliwiający regulację jej wysokości.

2. Przynajmniej w jednej sali lekcyjnej (o ile nie zdiagnozowano takiej potrzeby dla większej liczby dzieci/uczniów) zapewnione są pomoce specjalistyczne i dydaktyczne, w tym między innymi:

- pomoce optyczne (na przykład lupy, lunety, powiększalnik TV) i pomoce nieoptyczne (na przykład lampy, "okienko do czytania")
- zestaw pomocy szkolnych dla dzieci/uczniów leworęcznych (na przykład nożyczki dla leworęcznych)
- uniwersalne pomoce dydaktyczne ułatwiające edukację alternatywną i wspomagające (zestawy symboli, tablice i książki komunikacyjne, programy komputerowe z zestawami symboli); odpowiednio dostosowane pomoce do nauki matematyki (na przykład liczydła, klocki Dienes, liczby w kolorach i inne materiały do liczenia).

Dobre praktyki

- Tablica i miejsce ekspozycji dekoracji powinny być dobrze widoczne z każdego miejsca sali.
- W miarę możliwości ściana z tablicą powinna być pozbawiona elementów dekoracyjnych.

Rozdział 6.

Inne pomieszczenia: biblioteka

1. Przestrzeń biblioteczna umożliwia poruszanie się osobom na wózku inwalidzkim. W przypadku biblioteki samoobsługowej przed miejscami składowania należy zapewnić przestrzeń manewrową o szerokości minimum 120 cm, która pozwala na poruszanie się wózkiem inwalidzkim.
2. Półki, gabloty, komody i systemy samodzielnego wyszukiwania są na wysokości, która umożliwia młodszym dzieciom i użytkownikom wózków inwalidzkich samodzielne i wygodne korzystanie z materiałów w zasięgu ręki. Za górną granicę dostępną dla osoby na wózku inwalidzkim należy przyjąć maksymalnie 135 cm od posadzki. Poza tą przestrzenią mogą znajdować się elementy, z których osoba z niepełnosprawnością nie będzie musiała korzystać.
3. Przekładki do książek są duże i widoczne. Oznaczenia na nich są pisane w sposób kontrastowy (na przykład granatową lub czarną czcionką na białym tle). Czcionka jest duża (minimum 18) i bezszeryfowa (na przykład: Helvetica, Calibri, Arial, Tahoma, Verdana). Główne oznaczenia są czytelne zarówno wzrokowo jak i dotykowo (Braille lub wypukłe litery).

Źródło: Projektowanie dla dzieci niepełnosprawnych i dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Przewodnik dla szkół

4. Każda zakupiona ze środków projektu książka jest dostępna także w formacie e-booka/audiobooka lub zakupiono co najmniej jedno urządzenie do odczytu tekstu książek papierowych.
5. Na wyposażeniu biblioteki znajduje się lupa lub lupa elektroniczna.
6. Cyfrowy system ewidencji książek (o ile tworzony) jest zbudowany zgodnie ze standardem cyfrowym.

Rozdział 7.

Inne pomieszczenia: stołówka

1. Umeblowanie zapewnia przestrzeń dla każdego, tak aby możliwe było swobodne i bezpieczne poruszanie się, w tym przez osoby korzystające z urządzeń wspomagających (na przykład kule, laski, wózki inwalidzkie) i/lub osoby towarzyszące, w tym asystentów osób z niepełnosprawnością. Stołówka jest wyposażona w stoliki umożliwiające podjechanie wózkiem inwalidzkim lub stoliki i osobne siedziska. Jeżeli przy stole znajduje się wydzielone miejsce dla osoby poruszającej się na wózku, należy zapewnić dla niej przestrzeń na nogi o wysokości minimum 70 cm, szerokości minimum 75 cm i głębokości minimum 50 cm.
2. Lamy spożywcze (o ile występują) są wystarczająco niskie, aby dzieci/uczniowie i użytkownicy wózków inwalidzkich mogli zobaczyć jedzenie.

3. Oznaczenia menu są zależnie od bieżących potrzeb dzieci/uczniów w danej placówce, tak by mogły samodzielnie lub jak najpełniej korzystać ze stołówki.

Rozdział 8. Inne przestrzenie: plac zabaw

1. Na placu zabaw umieszczone są urządzenia spełniające wymagania zarówno dzieci sprawnych jak i dzieci z niepełnosprawnością. W zależności od wielkości obiektów należy stosować odpowiednią liczbę tych urządzeń. Na małych przedszkolnych, szkolnych placach zabaw wymagane jest co najmniej jedno urządzenie dostosowane do potrzeb dzieci z niepełnosprawnościami (na przykład integracyjna piaskownica, huśtawka, tzw. bocianie gniazdo, urządzenia związane z dźwiękiem i dotykiem). Szerokość ścieżek komunikacyjnych na placu wynosi minimum 150 cm. Ciągi komunikacyjne i przestrzeń wokół urządzeń wykonana jest z nawierzchni umożliwiającej poruszanie się po nich osobom na wózkach.
2. Zasady zabawy na placu zabaw są przekazane dzieciom również w formie obrazkowej (na przykład na planszy).

fotografia M. Wysocki

Dobre praktyki

- Plac zabaw z częścią trawiastą to doskonale doświadczenie sensoryczne. Uprawa roślin może być także doświadczeniem sensorycznym dla dzieci.
- Możliwość skorzystania z naturalnego zróżnicowania terenu (na przykład pagórki, wzniesienia) to wartość dodana placu zabaw.

Rozdział 9.**Inne pomieszczenia: sale gimnastyczne i hale sportowe**

1. Widownia/trybuny w obiekcie zapewnia miejsca dla osób na wózkach inwalidzkich. W miarę możliwości miejsca te są zlokalizowane w różnych sektorach.
2. Sale gimnastyczne i hale sportowe są wyposażone w pętle indukcyjne.

Uwaga

Pętle indukcyjne muszą spełniać wymagania normy PN EN 60118-4. Zapewniając pętlę indukcyjną należy zadbać o jej właściwe oznakowanie.

Rozdział 10.**Technologie teleinformatyczne (ICT) i wyposażenie specjalistyczne**

1. Strona internetowa placówki edukacyjnej (o ile jest tworzona) jest dostępna (to znaczy zgodna ze standardem cyfrowym).
2. W przypadku zakupu lub wynajmu sprzętu komputerowego, wybierany jest ten, którego system operacyjny umożliwia instalację specjalistycznego oprogramowania i podłączenie specjalistycznego sprzętu.

⇒ Patrz: Standard cyfrowy

Rozdział 11.**Doskonalenie umiejętności, kompetencji lub kwalifikacji nauczycieli, pedagogów i dyrektorów**

1. Wsparcie na rzecz doskonalenia umiejętności, kompetencji lub kwalifikacji służy tworzeniu w placówkach ogólnodostępnych warunków do edukacji dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

-
2. Zakres wsparcia obejmuje rozwój kompetencji i kwalifikacji oraz kształtowanie systemu wartości i postaw zawodowych w zakresie funkcji psychorozwojowych i edukacyjnych dzieci/uczniów z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

Dobre praktyki

W ramach programów rozwoju kompetencji warto uwzględnić następujące elementy:

- docenianie różnorodności – różnice pomiędzy dziećmi/uczniami uznaje się za zaletę i czynnik sprzyjający edukacji:
 - postawy – wszyscy są równi i mają równe prawa; współuczestnictwo oznacza, że wszystkie dzieci/uczniowie korzystają z takich form uczenia, które mają dla nich sens; poszanowanie różnorodności; wysłuchanie głosu każdego dziecka/ucznia i jego docenienie; nauczyciel ma największy wpływ na poczucie wartości dziecka/ucznia i na jego potencjał rozwoju
 - wiedzy – rozumienie edukacji włączającej jako prawa wszystkich dzieci/uczniów; uwarunkowania edukacji włączającej; zrozumienie języka służącego włączeniu społecznemu i różnorodności; źródła różnic pomiędzy dziećmi/uczniami; przekonanie, że dzieci/uczniowie mogą sami się wiele nauczyć o różnorodności i dzielić się tą wiedzą z rówieśnikami; przekonanie, że przedszkole/szkoła/placówka oświatowa tworzy wspólnotę i środowisko społeczne
 - umiejętności – krytyczna refleksja nad własnymi przekonaniami i postawami oraz ich wpływem na podejmowane decyzje; zdolność refleksji dotyczącej różnic istniejących pomiędzy dziećmi/uczniami; przygotowanie do przeciwstawiania się postawom dyskryminującym; uwzględnienie różnorodności w programie nauczania.
- wspieranie wszystkich dzieci/uczniów – nauczyciele spodziewają się, że każde dziecko/uczeń dokona postępów w nauce:
 - postawy – dla wszystkich dzieci/uczniów jednakowo ważne jest opanowanie wiedzy przedmiotowej, umiejętności praktycznych, społecznych, jak również rozwój emocjonalny; bardzo ważne jest wspieranie każdego dziecka/ucznia w rozwijaniu samodzielności i podejmowaniu autonomicznych decyzji; należy odkrywać i wzmacniać możliwości oraz potencjał uczenia się każdego dziecka/ucznia; skuteczny nauczyciel to taki, który dociera do wszystkich dzieci/uczniów; umiejętności ucznia nie są niezmiennie; uczenie się jest procesem; każde dziecko/uczeń ma nauczyć się, jak się uczyć, a nie jedynie opanować treści przedmiotowe
 - wiedzy – znajomość typowych i nietypowych trajektorii rozwojowych; różnych modeli i sposobów uczenia się przez dzieci/uczniów; teorii uczenia się oraz modeli nauczania wspomagających proces uczenia się; metod zarządzania

-
- klasą i zmianą zachowania opartych na wzmocnieniu pozytywnym; zasad organizacji przestrzeni w klasie w sposób, który wspomaga uczenie się; zróżnicowanego podejścia do treści programowych; indywidualizacji metod uczenia się każdego ucznia służących budowaniu samodzielności w procesie kształcenia
- umiejętności – skuteczne posługiwanie się komunikacją werbalną i niewerbalną w odpowiedzi na zróżnicowane potrzeby komunikacyjne dzieci/uczniów, w tym komunikacją AAC (augmentative and alternative communication - komunikacja dla osób mających trudności w mówieniu/komunikacji nie tylko z przyczyn sensorycznych, fizycznych (na przykład mózgowe porażenie dziecięce), ale na przykład z powodu mutyzmu, autyzmu oraz ETRT (easy to read text - tekst łatwy do czytania)); rozwijanie samodzielności i niezależności uczniów; stosowanie metod pozytywnego wzmocnienia pożądanych zachowań; metody pracy indywidualnej z uczniami oraz niejednorodnymi grupami; stosowanie ICT i innych technologii wspomagających; zaangażowanie we wspólne z uczniami rozwiązywanie problemów; stosowanie uczenia kształtującego i podsumowującego w sposób, który wspiera proces uczenia się i nie etykietuje uczniów.
 - nastawienie na współpracę – wszyscy nauczyciele uznają zasadniczą rolę pracy zespołowej i współdziałania:
 - postawy – świadomość wartości dodanej jaka wynika ze współpracy z rodzicami, opiekunami, rodzinami i szerokim gronem pracowników sektora oświaty; postrzeganie skutecznej komunikacji i współpracy z rodzinami, opiekunami uczniów jako obowiązku nauczyciela; współpraca w zespole wspomaga rozwój zawodowy oparty na uczeniu się z innymi i od innych
 - wiedzy – metody pracy oparte na współpracy, angażujące samych uczniów, ich rodziców, opiekunów, rówieśników, innych nauczycieli i personel wspomagający oraz specjalistów jeśli zajdzie taka potrzeba; zrozumienie wagi umiejętności interpersonalnych; modele współpracy międzyinstytucjonalnej z ekspertami i pracownikami z innych dyscyplin i środowisk
 - umiejętności – skuteczne zaangażowanie rodziców, opiekunów i rodzin we wspomaganie procesu uczenia się dziecka; efektywna komunikacja z bliskimi dziecka; zaangażowanie w zespołowe rozwiązywanie problemów we współpracy z innymi placówkami (na przykład pomiędzy lokalnymi szkołami powszechnymi, specjalnymi i integracyjnymi, specjalnymi ośrodkami szkolno-wychowawczymi, poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, ośrodków wychowania przedszkolnego i szkołami kształcącymi dzieci i uczniów z niepełnosprawnością), organizacjami społecznymi i oświatowymi.
 - indywidualny rozwój zawodowy – nauczanie musi być oparte na uczeniu się – nauczyciele biorą na siebie zobowiązanie do uczenia się przez całe życie:

-
- postawy – zdolności nauczycieli do autorefleksji nad własnym procesem kształcenia; początkowy etap kształcenia jest jedynie pierwszym krokiem w karierze nauczyciela
 - wiedzy – umiejętności uczenia się, jak się uczyć; metod i strategii ewaluacji pracy własnej; znajomość prawa oświatowego i innych rozwiązań prawnych, które dotyczą nauczycieli, określają ich obowiązki wobec uczniów, rodziców, opiekunów i ich rodzin oraz regulują zawód nauczyciela
 - umiejętności – systematyczna ewaluacja osiągnięć własnych; elastyczność w stosowaniu różnych strategii nauczania, które prowadzą do rozwiązań innowacyjnych i rozwoju indywidualnego; otwartość i chęć korzystania z wiedzy i doświadczenia kolegów oraz innych specjalistów.

3. W ramach doskonalenia kompetencji (interpersonalnych, poznawczych, terapeutycznych i organizacyjnych), przeprowadzane są szkolenia, kursy, warsztaty lub doradztwo z co najmniej jednego z następujących czterech obszarów tematycznych:
- stereotypy i uprzedzenia (konfrontacja uczestników/czek ze schematycznym własnym myśleniem, obalanie mitów i stereotypów, proponowanie w ich miejsce racjonalnych wyjaśnień)
 - doświadczenie konsekwencji związanych z niepełnosprawnością (możliwość wczucia się w role osób z niepełnosprawnościami, co pozwala uczestni(cz)kom na dostrzeżenie ich potrzeb i barier, z jakimi się spotykają)
 - komunikacja oraz strategie nauczania dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami (wskazówki jak wspierać osoby z niepełnosprawnościami w konkretnych sytuacjach na przykład konflikty)
 - nowoczesne technologie wspierające (pokazanie roli technologii w edukacji dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami).

Dobre praktyki

- Zakres wsparcia obejmuje również rozwój kompetencji w zakresie: integracji sensorycznej, grafomotoryki, psychomotoryki, terapii behawioralnej, terapii alternatywnej, terapii psychomotorycznej, metody Dobrego Startu, metody Christophera Knilla, metody Blissa, metody Dennisona, metody Weroniki Sherborne, czyli Ruchu Rozwijającego, metody Montessori, metody całościowej Marii Grzegorzewskiej.
- Wsparcie służące poprawie kwalifikacji w zakresie pedagogiki specjalnej, odbywa się między innymi poprzez studia podyplomowe z zakresu:
 - tyflopedagogiki

-
- surdopedagogiki
 - oligofrenopedagogiki
 - logopedii
 - edukacji włączającej
 - możliwych usprawnień dzieci/uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi ze sprzężoną niepełnosprawnością
 - alternatywnych technik komunikacyjnych
 - specjalistycznych pomocy naukowych, w tym ICT.

IV. Standard informacyjno-promocyjny

- W działaniach informacyjno-promocyjnych nie wykorzystuje się przekazu dyskryminującego, ośmieszającego bądź utrwalającego stereotypy ze względu na niepełnosprawność czy inne przesłanki wskazane w artykule 7 rozporządzenia ogólnego, takie jak: płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię, światopogląd, wiek lub orientację seksualną. Tam gdzie jest to zasadne należy różnicować tematykę przekazu i sposoby komunikacji w zależności od oczekiwanych potrzeb odbiorców.
- Każdy, kto organizuje działania informacyjno-promocyjne stosuje poniższy standard.

Rozdział 1. Wydarzenia o charakterze informacyjno-promocyjnym niewymagające wcześniejszego zgłoszenia się/rejestracji

1. Wydarzenia o charakterze informacyjno-promocyjnym (zarówno te organizowane na zewnątrz jak i wewnątrz budynku), niewymagające wcześniejszego zgłoszenia są dostępne dla osób z niepełnosprawnością, to znaczy odbywają się w budynkach (miejscach), w których:
 - a) wejście do budynku jest na poziomie terenu wokół budynku, a jeśli w budynku są schody to jest winda, podjazd, platforma przyschodowa lub wózek schodowy ręczny i przeszkolony w jego obsłudze personel (⇒ Patrz: Standard architektoniczny)
 - b) na kondygnacjach dostępnych dla osób z niepełnosprawnością znajdują się przystosowane toalety (⇒ Patrz: Standard architektoniczny)
 - c) o ile to możliwe na korytarzach nie ma wystających gablot, reklam, elementów dekoracji, które mogłyby być przeszkodą dla osób z niepełnosprawnościami.
2. Jeżeli na danym terenie, w danym momencie, w którym organizowane jest wydarzenie nie istnieje miejsce spełniające warunki, o których mowa w punkcie 1, lub projektodawca ma do dyspozycji kilka miejsc w różnym stopniu spełniającym te warunki, wybiera to miejsce które w pełni spełnia kryteria dostępności lub jest im najbliższe przy zastosowaniu mechanizmu racjonalnych usprawnień (na przykład: zastosowanie tymczasowych platform, zapewnienie usługi asystenckiej).

Dobre praktyki

- Wybrane miejsce powinno być dobrze skomunikowane.
- Warto wykonać samodzielny mini audyt dostępności wydarzenia (na przykład podjęcie próby zapisania się i dotarcia na wydarzenie w roli osoby poruszającej się na wózku inwalidzkim, głuchej, niewidomej itd.). W tym celu można skorzystać z aplikacji *Dostępnościomierz*, czyli mobilnego narzędzia do badania dostępności przestrzeni publicznej lub ze wsparcia jednej z wielu organizacji pozarządowych. Aplikację można bezpłatnie pobrać na przykład ze sklepu Google Play.

3. Zapewniona jest pętla indukcyjna i usługa tłumacza polskiego języka migowego (lub ewentualnie usługa video-tłumacza).
4. Zapewniona jest możliwość wejścia i uczestniczenia z psem asystującym (zgodnie z artykułem 20a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511)).
5. Zapewnione jest wsparcie asystenta.

Dobre praktyki

- W przypadku zapewnienia tłumacza migowego – miejsce wyznaczone dla tłumacza na język migowy powinno być wcześniej przygotowane i dobrze oświetlone (oświetlenie punktowe), tak aby był on dobrze widoczny i sam dobrze słyszał.
- Jeśli wydarzenie ma charakter wielojęzyczny, tłumacz języka zna język obcy lub ma zapewnione tłumaczenie simultaniczne na słuchawki.

Źródło: „Sytuacja osób głuchych w Polsce” – raport zespołu ds. Głuchych przy Rzeczniku Praw Obywatelskich Warszawa, 2014

- W miejscu, z którego jest najlepszy widok na ekrany oraz tłumacza migowego można utworzyć sektor dla osób niesłyszących. Należy pamiętać o jego oznaczeniu i poinformowaniu o nim uczestników/-czki.
- Pętla indukcyjna jest instalowana w punktach obsługi, punktach informacyjnych oraz w salach konferencyjnych. Jeśli sala nie jest wyposażona w takie rozwiązanie na stałe, możliwe jest wyposażenie jej w pętlę indukcyjną na czas wydarzenia. Pętle indukcyjne muszą spełniać wymagania normy PN-EN 60118-4 i właściwe oznaczenie:

- Zapewnienie dostępności najważniejszych informacji w alfabecie Braille'a lub w formie nagrania dźwiękowego oraz w tekście łatwym do czytania.
- **Tłumaczenie na język migowy on-line** to usługi tłumaczeniowe w systemie PJM (Polski Język Migowy) oraz SJM (Systemowy Językowo-Migowy artykuł 3 punkt 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824)). Usługa polega na tłumaczeniu na żywo rozmowy z osobą niesłyszącą za pośrednictwem tłumacza dostępnego przez Internet. Połączenie następuje automatycznie za pomocą naciśnięcia jednego przycisku. Za pomocą dotyku ekranu urządzenie łączy wideokonferencyjnie z jednym z profesjonalnych tłumaczy. Osoba niesłysząca i przy wsparciu tłumacza on-line kompleksowo załatwia sprawę.
- **Symultaniczny przekaz tekstowy.** Nowym rozwiązaniem w Polsce jest symultaniczny przekaz tekstowy, który polega na wyświetleniu w formie tekstu na ekranach oraz w transmisji on-line przebiegu wydarzenia w czasie rzeczywistym. Ma on znaczenie wszędzie tam, gdzie zrozumiałość mowy jest priorytetem. Realizowany jest dla osób słabosłyszących i późnoogłuchłych. To także rozwiązanie alternatywne dla części głuchych, znających język polski (przeważnie tych migających w SJM).
- Drugim rozwiązaniem jest tworzenie napisów na żywo z wykorzystaniem metody **respeakingu** i wyświetlanie napisów na ekranach LCD. Metoda wykorzystuje program przekładający mowę na tekst z pośrednictwem lektora. Więcej informacji na stronie [Dostępni \(http://www.dostepni.eu/\)](http://www.dostepni.eu/).

-
6. Jeżeli wydarzenie organizowane jest z wykorzystaniem postępowania na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579, z późn. zm.) zamawiający już na etapie dokumentacji zamówienia uwzględnia kwestie dostępności – w zależności od tego co jest treścią tego zamówienia (na przykład klauzule społeczne – włączenie osoby z niepełnosprawnością do wykonania zamówienia; uniwersalne projektowanie – materiały audio-video).

Dobre praktyki

- Korzystne będzie przygotowanie oraz rozstawienie w kluczowych miejscach planu sytuacyjnego, który powinien być czytelny, w miarę możliwości prezentować informację w formacie audio lub „dotykowym” (na przykład makietą, tyflomapa). Ważne elementy planu sytuacyjnego to:
 - przeszkody (zbiorniki wodne, place budowy, itp.)
 - przystanki autobusowe, postoje taksówek
 - miejsca parkingowe dla osób z niepełnosprawnością
 - wejścia (wraz z informacją o dostępności dla wózków inwalidzkich)
 - dostępna recepcja
 - punkty informacyjne obsługiwane na przykład przez osoby znające język migowy
 - plan sali, w tym miejsca przygotowane dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich
 - miejsca/pomieszczenia, w których znajdują się urządzenia wspomagające słuch osób niedosłyszących – pętle indukcyjne
 - rozmieszczenie wind, ramp
 - sanitariaty dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami
 - jeżeli połączenie się z punktem Wi-Fi wymaga hasła, uczestnicy otrzymują je w formie możliwie dostępnej, w tym dostosowanej dla osób z niepełnosprawnością wzroku
 - plan ewakuacyjny, w tym dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich
 - punkty gastronomiczne
 - inne, na przykład punkty ładowania elektrycznych wózków inwalidzkich, punkty pomocy medycznej itp.
7. Jeśli w wydarzeniu biorą udział jako prelegenci, eksperci z niepełnosprawnością, zawsze przed wydarzeniem powinni być zapytani o specjalne potrzeby (na przykład asystent, mikrofon na statywie, dostępny wjazd na scenę czy podium lub

rezygnacja z mównicy, miejsce dla psa asystującego). Każdy/a uczestnik/-czka spotkania może dostać się na scenę lub podest wózkiem inwalidzkim.

Fotografia *Materiały własne*

Dobre praktyki

- Przeszkolenie pracowników odpowiedzialnych za prowadzenie, obsługę techniczną, asystentów i wolontariuszy z podstawowych zasad komunikacji i właściwego zachowania wobec osoby z niepełnosprawnością. Aby dowiedzieć się więcej skorzystaj na przykład z publikacji „Praktyczny poradnik savoir-vivre wobec osób niepełnosprawnych” lub „Savoir-vivre wobec osób z niepełnosprawnością” czy szkoleń organizowanych przez wiele organizacji pozarządowych.
- Pożądane jest, aby szkolenia z podstawowych zasad komunikacji i właściwego zachowania wobec osób z niepełnosprawnościami, przeprowadzane były z mniejszym uogólnieniem tematycznym na rzecz zawężenia formy i specyfikacji komunikowania się, uwzględniając dany charakter niepełnosprawności. Inne formy komunikacji będą w przypadku kontaktu z osobą o ograniczonej mobilności, inne w przypadku osób z dysfunkcją wzroku, a jeszcze inaczej będzie to miało miejsce w przypadku osób z dysfunkcją słuchu.

8. Materiały służące informowaniu o wydarzeniu (na przykład zaproszenia, plakaty, ulotki, ogłoszenia prasowe, strona internetowa z rejestracją) są przygotowane, co najmniej w wersji elektronicznej. Jeżeli wydarzenie posiada swoją dedykowaną stronę internetową, gdzie prowadzona jest między innymi rejestracja, to jest ona dostępna (to znaczy zgodna ze standardem cyfrowym). Na stronie zawarta jest informacja, w jaki sposób wydarzenie będzie dostępne dla osób z niepełnosprawnością.

⇒Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 1 Serwisy internetowe)

⇒Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiał. Informacja pisana)

Materiały informacyjne, uwzględniają następujące elementy:

- dane kontaktowe do organizatora (co najmniej 2 kanały kontaktu)
- mapa oraz sposób dojazdu na miejsce wydarzenia publicznymi środkami transportu i z różnych kierunków samochodem
- dostępność parkingu, w tym liczby miejsc postojowych dla osób z niepełnosprawnościami²
- informacje dotyczące dostępności budynku (miejsca), w którym ma odbyć się wydarzenie.

Dobre praktyki

Warszawski Tydzień Kultury Bez Barrier (WTKBB):

Rusza czwarta edycja Warszawskiego Tygodnia Kultury Bez Barrier, a wraz z nim możliwość swobodnego korzystania z oferty stołecznych teatrów, kin, galerii i muzeów. Na czas festiwalu znosimy bariery dotyczące dostępności. Dzięki zastosowaniu audiodeskrypcji, tłumaczenia na język migowy, pętli indukcyjnych oraz odpowiednich informacji na temat dostępności wydarzeń i miejsc, dostosowujemy wybrane spektakle, projekcje kinowe i wystawy dla osób z niepełnosprawnością sensoryczną, intelektualną i ruchową. Wraz z wolontariuszami szukamy sposobu na ułatwienie seniorom i rodzicom z małymi dziećmi wizyty w instytucjach kultury, a za sprawą darmowych wydarzeń i biletów w promocyjnej cenie ograniczamy wykluczenie finansowe. Krótko mówiąc pozbywamy się mentalnych podziałów i fizycznych ograniczeń.

Dojazd

Muzeum Powstania Warszawskiego, Adres: Grzybowska 79

Najbliższy przystanek: MUZEUM POWSTANIA WARSZAWSKIEGO (około 100 metrów), RONDO DASZYŃSKIEGO (około 3,50 metrów).

Dojazd do przystanku MUZEUM POWSTANIA WARSZAWSKIEGO liniami: 1, 22, 24, 102, 105.

² Liczbę miejsc postojowych, które muszą być przeznaczone dla osób niepełnosprawnych reguluje ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2222, z późn. zm.).

Uwaga: dostęp do przystanków MUZEUM POWSTANIA WARSZAWSKIEGO przy pomocy przejść dla pieszych w poziomie.

Dojazd do przystanku RONDO DASZYŃSKIEGO drugą linią metra M2 oraz liniami 1, 10, 11, 22, 24, 105, 109, 155, 178, E-5.

Linia E-5 kursuje wyłącznie w godzinach szczytu.

Linie autobusowe obsługiwane są wyłącznie przez pojazdy niskopodłogowe. Linie tramwajowe obsługiwane są pojazdami niskopodłogowymi i wysokopodłogowymi.

Dostępność:

Dojście do budynku: Przy wejściu nawierzchnia z kostki granitowej. Transport samochodowy: Parking publiczny (strefa płatnego parkowania), w tym miejsca dla osób z niepełnosprawnościami.

Komunikacja w budynku

Wejście: Z poziomego terenu

Kasy: Nie dotyczy

Dostępność sal/pomieszczeń, w których odbywają się wydarzenia w ramach WTKBB

Możliwość poruszania się po całej wystawie na przykład windy, pochylnie. Utrudnieniem może być kostka granitowa znajdująca się na znacznej części wystawy.

Toalety dla osób z niepełnosprawnościami

Źródło: [Strona internetowa festiwalu Warszawski Tydzień Kultury Bez Barier \(http://www.wtkbb.pl/\)](http://www.wtkbb.pl/).

9. Komunikacja z potencjalnymi uczestnikami/uczestniczkami wydarzeń odbywa się przez co najmniej dwa sposoby komunikacji (na przykład z wykorzystaniem telefonu; e-maila; informacji w mediach społecznościowych).

Dobre praktyki

- Przy wyborze sposobów komunikacji, dobrą praktyką powinno być uwzględnienie, co najmniej dwóch kanałów sensorycznych (wzrok, słuch).
- Zaproszenia nie powinny być wysyłane wyłącznie w formie graficznej.

10. Prezentacje multimedialne przedstawiane podczas wydarzenia uwzględniają kryteria dostępności:

- unikalne tytuły dla każdego ze slajdów
- ograniczona ilość tekstu na slajdzie – maksymalnie 4-6 wierszy
- użycie krótkich równoważników zdań
- zastosowanie dużej czcionki – minimum 18-20 punktów
- zastosowanie czcionek bezszeryfowych, na przykład Helvetica, Arial, Calibri, Verdana, Tahoma bez cieni
- zachowanie kontrastu czcionki do tła
- zastosowanie wysokiej jakości grafiki, dużych zdjęć wraz z obligatoryjnym tekstem alternatywnym.

Dobre praktyki

- Dla poprawienia czytelności prezentacji dobrą praktyką, szczególnie w dużych salach konferencyjnych, może być zapewnienie dodatkowych ekranów bocznych.
- Transmisja on-line wydarzenia (o ile jest organizowana), powinna zawierać tłumaczenie na język migowy. Transmisja powinna zawierać również audiodeskrypcję - o ile informacja wizualna z wydarzenia jest istotna dla odbiorcy i ma znaczenie poznawcze.

11. Filmy i multimedia, zawierają audiodeskrypcję (wszędzie tam, gdzie informacja niesiona obrazem jest istotna dla odbiorcy i ma znaczenie poznawcze).

12. Transmisja on-line wydarzenia (o ile jest organizowana), udostępnia napisy rozszerzone na żywo.

⇒Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 4 Multimedia)

Dobre praktyki

- W przypadku audiodeskrypcji, odbiorca ma możliwość włączyć lub wyłączyć ją w dowolnym momencie. Nagranie zawiera informację mówiącą jak to zrobić.

13. Materiały z wydarzenia są możliwe do pozyskania dla jego uczestników/-czek w postaci dostępnego pliku. Jeżeli materiały są wydrukowane bądź na przykład przekazywane w formie płyty z prezentacją, leżą w miejscach dostępnych dla osób na wózkach inwalidzkich.

⇒Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne)

⇒Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiały. Informacja pisana)

Rozdział 2. Wydarzenia o charakterze informacyjno-promocyjnym wymagające wcześniejszego zgłoszenia się/rejestracji

1. Wszystkie spotkania otwarte (na przykład konferencje), organizowane z udziałem środków funduszy europejskich, wymagające wcześniejszej rejestracji, umożliwiają zgłoszenie specjalnej potrzeby uczestników/-czek, co oznacza że co najmniej jedno z pytań w formularzu rejestracyjnym (zgłoszeniowym) dotyczy indywidualnych, specjalnych potrzeb uczestników/-czek. Zgłoszenie specjalnej potrzeby obiguje organizatora wydarzenia do jej spełnienia w możliwie największym stopniu. Należy wówczas postępować jak w przypadku wydarzeń niewymagających wcześniejszego zgłoszenia się/rekrutacji.

Dobre praktyki

Pytanie o specjalne potrzeby może wyglądać następująco:

Co moglibyśmy jeszcze zrobić, aby Pan/Pani czuł/czuła się u nas komfortowo?

Proszę zaznaczyć usługę, której Pan/Pani potrzebuje i poinformować nas o tym:

- tłumacz Polskiego Języka Migowego
- tłumacz Systemu Językowo-Migowego
- pętla indukcyjna
- powiększony tekst
- wsparcie asystenta: osoby niewidomej, osoby głuchoniewidomej, osoby z niepełnosprawnością fizyczną
- szczególne potrzeby w zakresie żywienia
- inne
- preferowana forma kontaktu: telefon e-mail sms

2. Wydarzenia odbywają się w budynkach (miejscach) dostępnych, w których:

-
- wejście do budynku jest na poziomie terenu wokół budynku, a jeśli w budynku są schody to jest winda, dostępny podjazd lub sprawna platforma przyschodowa lub wózek schodowy ręczny i przeszkolony w jego obsłudze personel (⇒ Patrz Standard architektoniczny)
 - na kondygnacjach dostępnych dla osób z niepełnosprawnością znajdują się przystosowane toalety (⇒ Patrz Standard architektoniczny)
 - o ile to możliwe na korytarzach nie ma wystających gablot, reklam, elementów dekoracji, które mogłyby być przeszkodą dla osób z niepełnosprawnościami.

Dobre praktyki

- Zaleca się, aby przy realizacji zamówień na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych koszt ewentualnych dostosowań do potrzeb osób z niepełnosprawnością był wyszczególniony w składanych ofertach, tzn. wycena zamówienia powinna być podzielona na element podstawowy (pewny, obowiązkowy) oraz element dodatkowy, który może, ale nie musi wystąpić – na przykład usługa tłumacza migowego w przypadku zarejestrowania się na szkolenie/konferencję osoby niesłyszącej. Natomiast w umowie z Wykonawcą usługi powinien znaleźć się zapis gwarantujący, że wykonawcy zapłacone zostanie wynagrodzenie tylko za faktycznie zamówione i wykonane usługi. Przykładowe zapisy w Szczegółowym Opisie Przedmiotu Zamówienia:
 - Ze względu na udział w wydarzeniu osób z niepełnosprawnościami całość wydarzenia musi zostać w pełni dostosowana do ich potrzeb, w szczególności miejsce, materiały konferencyjne, poszczególne punkty programu
 - Przygotowując wszystkie materiały graficzne Wykonawca będzie zobowiązany do przestrzegania zasad dostępności, tj. uwzględnienia w materiałach multimedialnych i drukowanych powiększonej czcionki oraz ewentualnej możliwości regulacji jej wielkości, stosowanie kontrastów ułatwiających odczytanie informacji osobom słabowidzącym
 - Jeśli to możliwe, należy zaangażować osoby z niepełnosprawnością intelektualną w proces redagowania informacji, tekstu, przekazu skierowanego do nich. Tekst powinien być wspierany ilustracjami (zdjęcia, rysunki, symbole), które najlepiej objaśniają tekst – kluczowe słowo lub ideę
 - Wszystkie wyżej wymienione materiały mają zostać przygotowane w sposób dostępny dla osób z różnymi niepełnosprawnościami - przede wszystkim pod względem grafiki, wielkości i koloru czcionki, w wersji elektronicznej grafika w formacie jpg lub innym z zaszytym tekstem alternatywnym. Ponadto do obowiązków Wykonawcy będzie należało:
 - opracowanie programu wydarzenia w alfabecie Braille'a
 - nagranie krótkiej informacji dotyczącej wydarzenia i zapraszającej do wzięcia udziału w nim oraz programu wydarzenia w polskim języku

migowym w formie filmu trwającego do maksymalnie 5 min., który będzie możliwy do zamieszczenia i otworzenia za pośrednictwem strony internetowej Wykonawcy lub dedykowanej wydarzeniu.

- Wszystkie elementy scenograficzne (stoiska wystawiennicze, stanowiska recepcyjne, meble konferencyjne, stoły cateringowe) przygotowane przez Wykonawcę powinny być dostępne dla wszystkich osób, w tym również dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Oznacza to, że muszą być zgodne z koncepcją uniwersalnego projektowania, opartą na następujących regułach:

- 1) równe szanse dla wszystkich
- 2) elastyczność w użytkowaniu
- 3) prostota i intuicyjność w użyciu
- 4) postrzegalność informacji
- 5) tolerancja na błędy
- 6) niewielki wysiłek fizyczny podczas użytkowania
- 7) rozmiar i przestrzeń wystarczające do użytkowania
- 8) percepcja równości (projekt powinien minimalizować możliwość postrzegania indywidualnego jako dyskryminujące).

UWAGA: organizując tzw. „bankiety stojące” należy zapewnić alternatywne rozwiązania na przykład bufet i stoły różnej wysokości, w tym dostępne dla osób z poziomym wózka inwalidzkiego oraz pomoc przy szwedzkim stole.

Fotografia *Materiały własne*

3. Zapewniona jest możliwość wejścia i uczestniczenia z psem asystującym (zgodnie z artykułem 20a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).
4. Materiały służące informowaniu o wydarzeniu (na przykład zaproszenia, plakaty, ulotki, ogłoszenia prasowe, strona internetowa z rejestracją) są przygotowane, co najmniej w wersji elektronicznej. Jeżeli wydarzenie posiada swoją dedykowaną stronę internetową, gdzie prowadzona jest m.in. rejestracja, to jest ona dostępna (to znaczy zgodna ze standardem cyfrowym). Na stronie zawarta jest informacja, w jaki sposób wydarzenie będzie dostępne dla osób z niepełnosprawnościami.

⇒Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 1 Serwisy internetowe)

⇒Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiały. Informacja pisemna).

5. Materiały informacyjne, uwzględniają następujące elementy:

- dane kontaktowe do organizatora (co najmniej 2 sposoby komunikacji)
- mapa oraz sposób dojazdu na miejsce wydarzenia publicznymi środkami transportu i z różnych kierunków samochodem
- dostępność parkingu, w tym liczby miejsc postojowych dla osób z niepełnosprawnościami³
- informacje dotyczące dostępności budynku (miejsca), w którym ma odbyć się wydarzenie.

⇒Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne)

⇒Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiały. Informacja pisana)

Dobre praktyki

- W przypadku opracowywania strony internetowej samodzielnie przez organizatora wydarzenia, na stronach Polskiej Akademii Dostępności i Forum Dostępnej Cyberprzestrzeni można pobrać bezpłatne szablony:
 - z dostępnym systemem do zarządzania treścią (cms) [strona www Polskiej Akademii Dostępności \(http://www.pad.widzialni.org/\)](http://www.pad.widzialni.org/)
 - do najpopularniejszych cms-ów (WordPress, Quick.cms, Joomla) [strona www Forum Dostępnej Przestrzeni \(http://www.szablony.fdc.org.pl/\)](http://www.szablony.fdc.org.pl/).
- Jeśli wykonanie strony internetowej jest zlecane firmie zewnętrznej można skorzystać z [Mapy Dostępności Opracowanej](http://www.widzialni.org/container/mapa-dostepnosci.pdf) przez Szerokie Porozumienie na Rzecz Umiejętności Cyfrowych (<http://www.widzialni.org/container/mapa-dostepnosci.pdf>).
- Dobrą praktyką jest okresowe sprawdzanie dostępności i funkcjonowania urządzeń wspomagających jak platformy przyschodowe, podjazdy. Dodatkowo przed organizacją wydarzenia należy sprawdzić czy urządzenie działa prawidłowo.

³ Liczbę miejsc postojowych, które muszą być przeznaczone dla osób niepełnosprawnych reguluje ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

-
6. Komunikacja z potencjalnymi uczestnikami/czkami wydarzeń jest możliwa przez co najmniej dwa kanały komunikacji (na przykład z wykorzystaniem telefonu; e-maila; informacji w mediach społecznościowych).

Dobre praktyki

Przy wyborze sposobów komunikacji, dobrą praktyką powinno być uwzględnienie, co najmniej dwóch kanałów sensorycznych (wzrok, słuch).

7. Jeżeli wydarzenie organizowane jest w ramach postępowania w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, zamawiający już na etapie dokumentacji zamówienia uwzględnia kwestie dostępności – w zależności od tego co jest treścią zamówienia (na przykład klauzule społeczne – włączenie osoby z niepełnosprawnością do wykonania zamówienia; uniwersalne projektowanie – materiały audio-video).

⇒ Patrz: Dobre praktyki powyżej

8. Prezentacje multimedialne przedstawiane podczas wydarzenia uwzględniają kryteria dostępności:

- unikalne tytuły dla każdego ze slajdów
- ograniczona ilość tekstu na slajdzie – maksymalnie 4-6 wierszy,
- użycie krótkich równoważników zdań
- zastosowanie dużej czcionki – minimum 18-20 punktów
- zastosowanie czcionek bezszeryfowych, na przykład Helvetica, Arial, Calibri, Verdana, Tahoma bez cieni
- zachowanie kontrastu czcionki do tła
- zastosowanie wysokiej jakości grafiki, dużych zdjęć wraz z obligatoryjnym tekstem alternatywnym.

9. Filmy i multimedia, zawierają audiodeskrypcję (wszędzie tam, gdzie informacja niesiona obrazem jest istotna dla odbiorcy i ma znaczenie poznawcze).

10. Transmisja on-line wydarzenia (o ile jest organizowana) udostępnia napisy rozszerzone na żywo.

⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 4 Multimedia)

11. Materiały z wydarzenia są możliwe do pozyskania dla jego uczestników/-czek w postaci dostępnego pliku. Jeżeli materiały są wydrukowane bądź na przykład przekazywane w formie płyty z prezentacją, leżą w miejscach dostępnych dla osób na wózkach inwalidzkich.

⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne)

⇒ Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiały. Informacja pisana)

Rozdział 3. Materiały. Informacja pisana

Dostępne materiały mają zastosowanie zawsze, gdy chcemy przygotować informację łatwą do przeczytania i zrozumienia. Stosujemy je tam, gdzie jest to zasadne, w tym w szczególności opracowując:

- materiały dla otwartego grona różnych odbiorców
- materiały dedykowane dla osób z niepełnosprawnościami
- materiały informacyjne, promocyjne i rekrutacyjne dotyczące projektu/działań finansowanych ze środków europejskich.

Uwaga

Należy pamiętać, że nie zawsze konieczne i celowe jest stosowanie wszystkich zawartych tu zasad. Warto zastosować jak najwięcej z nich, aby mieć pewność, że realizowane działania nikogo nie dyskryminują i trafią do różnych odbiorców.

1. Materiały są przygotowane co najmniej w wersji elektronicznej. Organizator wydarzenia decyduje, w jaki sposób i którymi sposobami komunikacji zapewnia dostępność materiałów na przykład wersja w druku powiększonym, wersja w języku łatwym do czytania, w systemie Braille'a, nagrania tłumaczenia na język migowy na nośniku elektronicznym.

⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne).

Dobre praktyki

Przy wyborze sposobów komunikacji, dobrą praktyką jest uwzględnienie, co najmniej dwóch kanałów sensorycznych (wzrok, słuch).

2. Teksty – są pisane prostym językiem:

- o ile to możliwe, unika się żargonów, skrótów i związków frazeologicznych
- nie używa się trudnych wyrazów, a także skrótów zapożyczonych z innego języka, chyba że są dobrze znane
- jeśli używane są skróty branżowe (na przykład EFSiL, PO WER, UP), to przy pierwszym ich użyciu w dokumencie wskazuje się w nawiasie ich rozwinięcie
- w zdaniach stosuje się stronę czynną zamiast biernej
- podawane są przykłady
- wyrównane są do lewej strony – nie stosujemy justowania
- stosuje się zdania krótkie, jeśli jest to możliwe – pozytywne zamiast negatywnych (na przykład: „Realizuj dostępny projekt” zamiast „Nie powinienes realizować niedostępnego projektu”).

3. Dzielenie wyrazów – funkcja domyślnie wyłączona. Do rozsuwania znaków używa się funkcji „tekst rozstrzelony”. Błędem jest wstawianie spacji między literami, ponieważ czytnik ekranu każdą z liter będzie traktował jak oddzielny wyraz.

4. Czcionka:

- bezszeryfowa, czyli o kroju pozbawionym ozdobników w postaci szeryfów – końcówki znaków są proste (na przykład Helvetica, Arial, Calibri, Tahoma); przykłady czcionek szeryfowych, których nie należy stosować, to między innymi Times New Roman, Century
- rozmiar: minimum 12
- należy stosować interlinię między wierszami: 1,15 lub 1,5.

5. Nagłówki – używa się wbudowanych stylów: Nagłówek 1, 2 itd., które pozwalają osobom korzystającym z klawiatury i czytników ekranu przenosić kursor bezpośrednio do wybranego nagłówka. Prawidłowo oznaczone nagłówki pozwalają wyświetlić konspekt dokumentu, dzięki czemu można szybko zapoznać się z jego strukturą.

6. Akapity – tekst jest dzielony na akapity, które decydują o jego czytelności:

-
- przeniesienie fragmentu akapitu czy zdania do nowej linii wykonuje się przez wstawienie znaku podziału linii – znak ten można wstawić używając klawiszy: <Shift+Enter>
 - przeniesienie fragmentu dokumentu na nową stronę wykonuje się przez wstawienie znaku podziału strony: <Ctrl+Enter>
 - nie używa się klawisza <Enter> do przesuwania treści – użytkownicy niewidomi otrzymują wówczas błędną informację od czytnika ekranu; może to również spowodować błędne wyświetlanie się dokumentów
 - nie tworzy się pionowych napisów – czytniki ekranu odczytują teksty zgodnie z obowiązującą w języku polskim zasadą pisania i czytania od lewej do prawej i od góry do dołu (tworzenie pionowych tekstów zaburza kolejności czytania tekstu).
7. Hiperłącza – przy tworzeniu alternatywnego opisu hiperłączy (linków) nie używa się nazw całych linków – należy nadać im nazwę, która jasno określi ich przeznaczenie, na przykład:
- zamiast: <http://power.parp.gov.pl/harmonogram/harmonogram-naborow-na-2017-rok>,
 - napisz: Terminy naborów.
8. Listy elementów – numeracja i punktory:
- przy wymienianiu używane w sytuacji wymieniania w tekście powiązanych ze sobą elementów
 - ich zastosowanie ułatwia osobie z niepełnosprawnością nawigowanie po dokumencie
 - symbol punktora lub liczba oznaczająca element listy powinna być wysunięta na lewo względem tekstu, dzięki temu elementy listy będą łatwo zauważalne.
9. Kontrast⁴ pomiędzy tłem a tekstem jest wystarczający, na przykład czarny tekst na białym tle, niebieski tekst na białym tle, niebieski tekst na żółtym tle, czarny tekst na żółtym tle, biały tekst na niebieskim tle:
- Tekst Tekst** **Tekst Tekst** **Tekst Tekst** **Tekst Tekst**
10. Tabele:

⁴ Przykładowe narzędzia do badania kontrastu głównie na stronach internetowych: Colour Contrast Check, Contrast Checker, Check My Colours, Juicy Studio Accessibility. Wymienione narzędzia są w internecie. Opracowano na podstawie Fundacja Instytut Rozwoju Społecznego, Narzędzia do badania dostępności i tworzenia dostępnych treści, Warszawa, czerwiec 2014.

-
- określa się wiersz nagłówek tabeli – zdefiniowanie wiersza nagłówek pozwala osobom niewidomym korzystającym z czytnika ekranu zrozumieć znaczenie treści odczytywanych komórek tabeli
 - używa się funkcji „Powtórz wiersz nagłówek na nowych stronach” – w sytuacji, gdy tabela będzie zajmowała więcej niż jedną stronę dokumentu, wiersz nagłówek automatycznie zostanie powtórzony na kolejnych stronach
 - linie siatki są widoczne, co pozwala wizualnie rozpoznawać wiersze i kolumny,
 - wyrównując tekst w kolumnach należy wyrównywać do lewej
 - dane liczbowe wyrównuje się do prawej lub do przecinka dziesiętnego.

11. Eksportowanie pliku do pdf jest niezbędne dla zwiększenia dostępności tego pliku.

⇒ Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Materiały. Informacja pisana)

Uwaga

- Aby dowiedzieć się więcej o języku prostym skorzystaj na przykład z publikacji „Komunikacja pisana” ([link do strony internetowej Komunikacja pisana](https://dsc.kprm.gov.pl/sites/default/files/pliki/komunikacja_pisemna_0.pdf))⁵ oraz „Prosto o konkursach funduszy europejskich” ([link do strony internetowej Prosto o konkursach funduszy europejskich](http://www.funduszeuropejskie.gov.pl/strony/wiadomosci/prosto-o-konkursach-funduszy-europejskich))⁶.
- Informacja pisana, spełniająca standardy tekstu łatwego do czytania dla języka polskiego, nazywana jest często informacją „łatwą do czytania” (easy-to-read). Do jej oznaczenia można użyć europejskiego logo tekstu łatwego do czytania. Wygląda ono tak:

⁵ https://dsc.kprm.gov.pl/sites/default/files/pliki/komunikacja_pisemna_0.pdf

⁶ <http://www.funduszeuropejskie.gov.pl/strony/wiadomosci/prosto-o-konkursach-funduszy-europejskich>

Poniżej przykład jak wygląda tekst łatwy do czytania:

Pracownicy instytucji chcą mieć pewność, że w projektach nikt nie dyskryminuje osób z niepełnosprawnościami.

Dobre praktyki

- Tam, gdzie to możliwe powinno się unikać pisania kolorowym drukiem, kursywą, stosowania podkreśleń, pisania całych słów/zdań WIELKIMI LITERAMI.
- W przypadku potrzeby zaznaczenia w tekście istotnej informacji, proponowane jest zastosowanie pogrubienia, w celu zwiększenia widoczności ważnego fragmentu.
- Należy pamiętać o wypełnieniu metadanych (tytuł dokumentu, autor (na przykład osoba i instytucja), słowa kluczowe). Można to zrobić w zakładce „Plik”, w dziale „Informacje”.

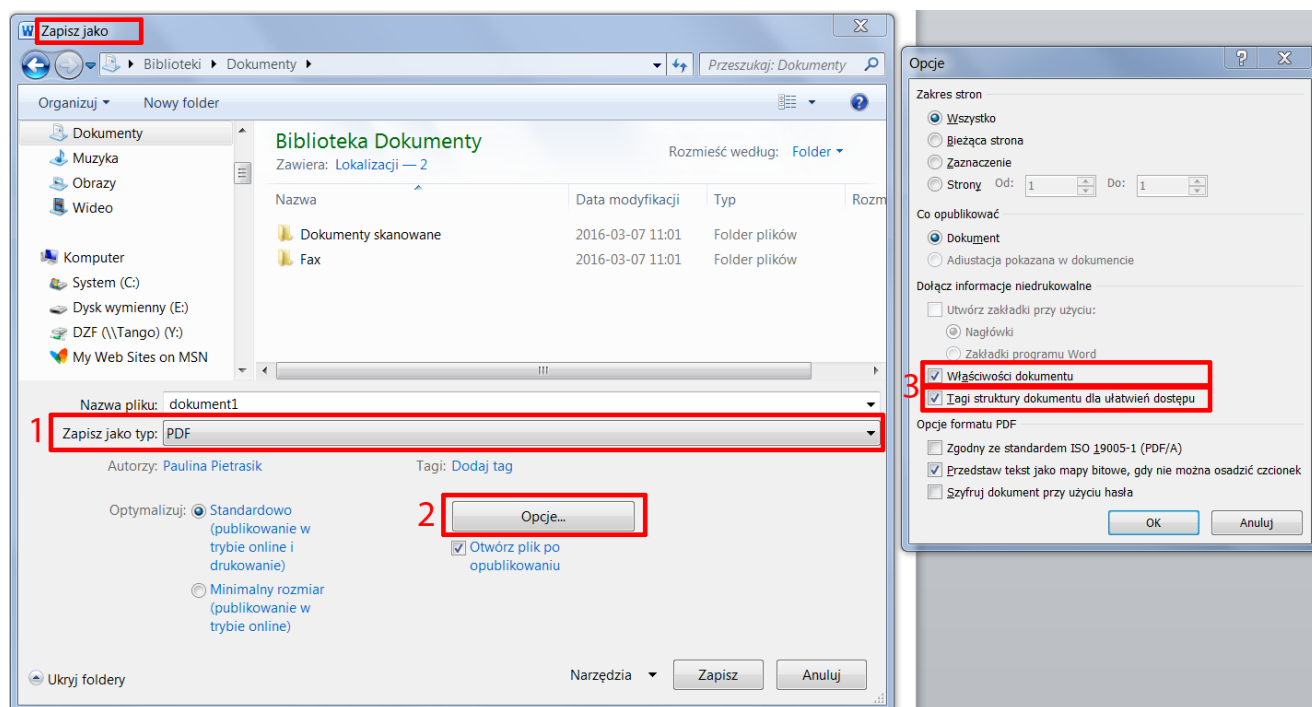
Rozdział 4. Materiały. Informacja elektroniczna

⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne)

1. PDF tworzy się w sposób zapewniający dostęp do warstwy tekstowej dokumentu oraz informacji o strukturze dokumentu w celu zastosowania technologii asystujących. W przypadku skanowania dokumentu tekstowego do pliku PDF należy pamiętać, aby wybrać opcję skanowania z możliwością przeszukiwania tekstu. Jeżeli skaner nie posiada takiej funkcji, utworzony plik PDF będzie niedostępny dla osób z niepełnosprawnościami. W takim wypadku należy użyć oprogramowania do OCR czyli rozpoznania druku i (po korekcie) zapisania go do pliku tekstowego.

2. Przy tworzeniu dokumentu typu PDF na przykład z dokumentów MS Word lub MS Excel należy wywołać polecenie **Zapisz jako** następnie w polu **Zapisz jako typ** wybrać opcję PDF i po naciśnięciu przycisku **Opcje** zaznacza się checkbox **Tagi struktury dla ułatwień dostępu** oraz checkbox **Właściwości dokumentu**.

Poniżej instrukcja jak to zrobić:

3. Podczas wysyłania zeskanowywanego dokumentu (na przykład gdy istnieje konieczność odwzorowania elektronicznie dokumentu tradycyjnego), dołączany jest również dokument w formacie pozwalającym na dostęp do warstwy tekstowej na przykład RTF, ODT, DOCX, DOC, dostępny dokument w formacie PDF.

Rozdział 5. Kampanie medialne (na przykład filmy, videoblogi)

⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 4 Multimedia)

1. W kampanii medialnej kierowanej do osób z niepełnosprawnościami lub poruszającej kwestie niepełnosprawności biorą udział osoby z niepełnosprawnościami (na przykład poparcie celebryckie – nie tylko z niepełnosprawnością fizyczną, ale też intelektualną). Wykluczone jest angażowanie aktorów/statystów odgrywających niepełnosprawność.
2. Używany jest niestereotypowy przekaz, w tym w szczególności: promowanie praw i godności osób z niepełnosprawnościami, zdolności do pracy, zwalczanie stereotypów i przedstawiania pomocowego modelu osoby z niepełnosprawnością

(wyłącznie jako biednego, chorego, nieporadnego, potrzebującego pomocy i wsparcia).

3. Użyty język jest zrozumiały dla przeciętnego obywatela (zawiera jak najmniej specjalistycznego słownictwa, unika skomplikowanej składni, zachowuje naturalny szyk zdania).
4. Kampania medialna jest prowadzona w oparciu o zróżnicowany przekaz (wykorzystuje co najmniej dwa kanały sensoryczne jak wzrok, słuch) i odpowiednie kanały informacyjne (zależnie od formy kampanii, na przykład serwisy branżowe, dedykowane dla osób głuchych, autystów itd.).
5. Nagranie każdorazowo zawiera audiodeskrypcję.
6. Transmisja on-line wydarzenia (o ile jest organizowana) udostępnia napisy rozszerzone na żywo.

Dobre praktyki

Pomocny podział kanałów to:

- osoby głuche i słabosłyszące – media społecznościowe, materiały z napisami, spot w języku migowym a nie tłumaczony na język migowy
- osoby niewidome i słabowidzące – radio, materiały tekstowe w Internecie
- głuchoniewidomi – Internet.
- W przypadku audiodeskrypcji, odbiorca ma możliwość włączyć lub wyłączyć ją w dowolnym momencie. Nagranie zawiera informację mówiącą jak to zrobić.

V. Standard transportowy

Infrastruktura komunikacji publicznej

Rozdział 1. Wprowadzenie. Zagadnienia ogólne

1. Infrastruktura publiczna (w tym transportowa) oraz tabor komunikacji publicznej, co do zasady powinny być dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami oraz o ograniczonej możliwości poruszania się, m.in. takimi jak: brak lub ograniczona możliwość chodzenia oraz dysfunkcje wzroku i słuchu.
2. Z punktu widzenia osób z niepełnosprawnościami kluczowym celem działań projektowych i budowlanych (w zakresie infrastruktury) oraz konstruktorskich (w zakresie taboru kolejowego i miejskiego) jest dostosowanie infrastruktury i pojazdów do ich potrzeb. W efekcie pojazdy oraz infrastruktura powinny tworzyć spójny organizm zawierający kompatybilne, powtarzalne a przede wszystkim funkcjonalne i łatwe w użyciu rozwiązania zapewniające:
 - **możliwość swobodnego poruszania się w miejscach publicznych** (poprzez budowę/wykonanie: pochylni, wind, podnośników, parkingów, tras bez przeszkód, ścieżek prowadzących, stref zagrożenia, pasów dotykowych i ostrzegawczych, itd.)
 - **możliwość swobodnego korzystania ze środków transportu publicznego** (poprzez stosowanie obniżenia podłogi, eliminację stopni, wyposażenie pojazdów w podnośniki dla osób poruszających się na wózkach, stosowanie poręczy, kasowników i automatów na odpowiedniej wysokości, itd.)
 - **nieskrępowany i skuteczny dostęp do wszelkiej informacji** przede wszystkim na temat rozkładu jazdy, kierunku jazdy i stacji/przystanków pośrednich, topografii punktu komunikacyjnego, lokalizacji zagrożeń, kierunku poruszania się, itd. (informacja musi uwzględniać ograniczenia widzenia oraz słyszenia).

Rozdział 2. Przykłady wymagań

Poniżej przedstawiono przykłady kluczowych wymagań na poziomie krajowym, które mają charakter wspólny dla publicznej infrastruktury transportowej niezależnie od tego, czy dotyczy ona komunikacji kolejowej czy miejskiej. Dokumentem bazowym jest rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422, z późn. zm.). Dokument ten odnosi się między innymi do

parkingów, podjazdów, wind i toalet w budynkach użyteczności publicznej.

Parkingi w miejscach publicznych dla osób z niepełnosprawnością⁷

1. Zagospodarowując działkę budowlaną należy zaprojektować stanowiska postojowe dla samochodów użytkowników stałych i przebywających okresowo, w tym również stanowiska postojowe dla samochodów, z których korzystają osoby z niepełnosprawnością. Stanowiska te wymagają odpowiedniego oznakowania zgodnie z Polską Normą PN-EN 12464-2:2014 „Światło i oświetlenie. Oświetlenie miejsc pracy”.
2. Na parkingach publicznych należy wyznaczyć następującą, minimalną liczbę stanowisk dla samochodów użytkowanych przez osoby z niepełnosprawnościami:
 - 1 stanowisko – jeżeli liczba stanowisk wynosi 6–15
 - 2 stanowiska – jeżeli liczba stanowisk wynosi 16–40
 - 3 stanowiska – jeżeli liczba stanowisk wynosi 41–100
 - 4% ogólnej liczby stanowisk, jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100.
3. Liczbę i sposób urządzenia miejsc postojowych należy dostosować do wymagań ustalonych w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (tj. przed uzyskaniem pozwolenia na budowę), z uwzględnieniem wymaganej liczby miejsc, z których korzystają osoby z niepełnosprawnościami.
4. Stanowiska postojowe dla samochodów osobowych użytkowanych przez osoby z niepełnosprawnością powinny posiadać szerokość, co najmniej 360 cm a długość 500 cm, a w przypadku usytuowania wzdłuż jezdni długość, co najmniej 600 cm i szerokość, co najmniej 360 cm, z możliwością jej ograniczenia do 230 cm – ale tylko w przypadku zapewnienia możliwości skorzystania z przylegającego dojścia lub chodnika.

Dobre praktyki

- Stanowiska postojowe dla osób z niepełnosprawnościami lokalizowane na skraju zgrupowania pozostałych miejsc postojowych, możliwie blisko od głównego wejścia do budynku.

⁷ Źródło: artykuł 12a ustęp 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych, § 18 i 21 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

-
- Krawężniki pomiędzy miejscem postojowym dla osób z niepełnosprawnościami a dojściem do budynku lub innych obiektów użyteczności publicznej obniżone do wysokości maksymalnie 2 cm.

Wejścia do budynków⁸

1. Do wejść do budynków użyteczności publicznej powinny być doprowadzone utwardzone dojścia o szerokości minimalnej 150 cm, przy czym co najmniej jedno dojście powinno zapewniać osobom z niepełnosprawnościami dostęp do budynku.
2. Jeżeli wejście do budynku nie jest przystosowane dla osób z niepełnosprawnością (w tym przede wszystkim z niepełnosprawnością ruchową i osób poruszających się na wózku) należy na nim umieścić oznaczenia kierunku, w którym znajduje się najbliższe przystosowane wejście.

Dobre praktyki

- Wejście główne jest wejściem dostosowanym.
- Tam, gdzie to możliwe technicznie i zgodne z przepisami przeciwpożarowymi wskazane są drzwi automatycznie rozsuwane o szerokości minimum 90 cm przy jednym skrzydle.

Toaleta, łazienka i inne pomieszczenia sanitarne⁹

1. W budynku publicznym, co najmniej jedno z ogólnodostępnych pomieszczeń higieniczno-sanitarnych powinno być przystosowane dla osób z niepełnosprawnościami, przy czym dopuszczalnym jest stosowanie pojedynczego ustępu dla osób z niepełnosprawnościami bez przedsionka oddzielającego od komunikacji ogólnej. Oznacza to, że wejścia do toalet mogą być bezpośrednio z korytarzy, pasaży, galerii, holi, itp.
2. Pomieszczenia higieniczno-sanitarne oprócz wymagań ogólnych powinny także spełniać wymagania dla osób z niepełnosprawnościami:
 - zapewnienie przestrzeni manewrowej o wymiarach, co najmniej 150 x 150 cm

⁸ Źródło: § 16 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Kamil Kowalski. Projektowanie bez barier – wytyczne.

⁹ Źródła: § 83 i 85 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

-
- zastosowanie w tych pomieszczeniach i na trasie dojazdu do nich drzwi bez progów
 - zainstalowanie odpowiednio przystosowanej, co najmniej jednej miski ustępowej i umywalki, a także jednego natrysku (o ile jest w budynku przewidziany)
 - zainstalowanie uchwytów ułatwiających korzystanie z urządzeń higieniczno-sanitarnych.

Dobre praktyki

- Toalety dedykowane osobom z niepełnosprawnością przypisane do toalet dedykowanych konkretnym płciom - oznacza to umiejscowienie toalety dedykowanej osobom z niepełnosprawnością zarówno w obszarze toalet damskich jak i męskich.
- Przewijaki umiejscowione w odrębnych pomieszczeniach.
- Pomieszczenie zlokalizowane przy głównym wejściu lub innym łatwo osiągalnym.
- Pomieszczenie otwarte na stałe (bez konieczności szukania klucza u administratora).
- Powierzchnia manewrowa w toalecie o minimalnym rozmiarze 200 cm szerokości na 200 cm głębokości.
- Uchwyty i lokalizacja miski ustępowej umożliwiające siadanie na miskę z obu stron tzn. że wolna przestrzeń dostępna dla osób poruszających się za pomocą wózka, po obu stronach miski ustępowej powinna mieć wymiary minimalne 90 cm szerokość i 70 cm głębokość.
- Uchwyty wykonane i mocowane w sposób pozwalający na korzystanie z nich dorosłej osobie (do 250 kg wagi). Wyraźne wskazówki dotarcia do pomieszczenia i jego oznaczenie odpowiednim piktogramem:

Symbole graficzne

-
1. Symbole graficzne stosowane w miejscach publicznych, w tym symbole odnoszące się do osób z niepełnosprawnością powinny być zgodne z Polską Normą wymienioną w PN-ISO 3864-1:2011 „Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Część 1: Zasady projektowania znaków bezpieczeństwa stosowanych w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej”.

Dobre praktyki

- Użyte kolory i grafiki zrozumiałe dla różnych grup użytkowników.

2. Poniżej przedstawiono przykłady symboli:

Osoba niewidoma (Europejska Unia Niewidomych)

Oznaczenie możliwości skorzystania z pętli indukcyjnej dla osób słabosłyszących

Źródło: "META-STANDARD DOSTĘPNOŚCI" DLA EFSiI 2014-2020

Rozdział 3. Wymagania szczegółowe - infrastruktura transportu drogowego i komunikacji publicznej

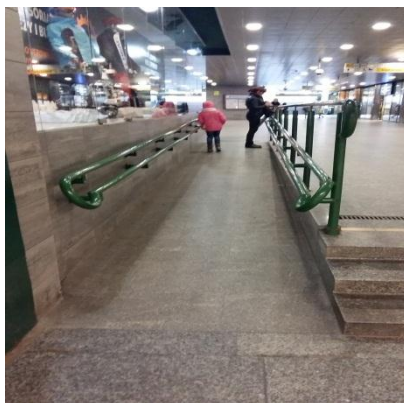
W niniejszym rozdziale wyodrębniono najważniejsze wymagania z punktu widzenia możliwości sprawnego poruszania się przez osoby z niepełnosprawnościami.

Zgodnie z § 305 ust.1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich

usytuowanie „nawierzchnia dojść do budynków, schodów i pochylni zewnętrznych i wewnętrznych, ciągów komunikacyjnych w budynku oraz podłóg w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi, a także posadzki w garażu, powinna być wykonana z materiałów niepowodujących niebezpieczeństwa poślizgu”.

Chodniki dla pieszych¹⁰

1. Szerokość chodnika przy jezdni nie powinna być mniejsza niż 200 cm, a w przypadku remontu drogi dopuszcza się miejscowe zmniejszenie szerokości chodnika do 125 cm, jeżeli jest on przeznaczony wyłącznie do ruchu pieszych.
2. Długość chodnika usytuowanego w ciągu przejść dla pieszych między jezdniami lub między jezdnią a torowiskiem tramwajowym powinna wynosić nie mniej niż 200 cm.
3. Nachylenie trasy odniesione do jej długości (pochylenie podłużne chodnika) lub samodzielnego ciągu pieszego nie powinno przekraczać 5%.

Przykład pochylni podłużnej chodnika

4. Szerokość schodów i pochylni należy dostosować do natężenia ruchu pieszych i do szerokości chodnika. Szerokość biegu pochylni powinna być nie mniejsza niż 120 cm, a szerokość między poręczami czy też pochwytami (poręcz mocowane bezpośrednio do ściany) około 100-110 cm.
5. Pochylnie powinny mieć wydzielony pas ruchu dla osób z niepełnosprawnością wyposażony w obustronną balustradę oraz ograniczniki zabezpieczające płaszczyzny ruchu.

¹⁰ Źródło: § 44 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124), rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 30 maja 2000 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie. (Dz. U. poz. 735, z późn. zm.).

Dobre praktyki

- W przypadku konieczności wyznaczenia innej trasy, przeznaczonej dla osób z ograniczoną mobilnością, powinna być ona łatwa do odnalezienia i wyraźnie oznaczona. Wyznaczona trasa powinna przebiegać w jak najbliższej odległości od głównego ciągu pieszego.
- Urządzenia na chodniku, w szczególności podpory znaków drogowych, słupy oświetleniowe itp. oraz reklamy powinny być usytuowane tak, aby pozostało wolne przejście o szerokości minimum 150 cm i wysokości minimum 200 cm.
- Urządzenia na chodniku na wysokości między 150 cm a 200 cm i znajdujące się w obszarze chodnika sygnalizowane elementem wyczuwalnym laską umieszczonym na chodniku przed przeszkodą.
- Posadzka nie powoduje ryzyka poślizgu (również kiedy jest mokra).
- Różnice wysokości oznaczone kolorystycznie i fakturowo.

Nachylenie podłużne chodników oraz wymagania dla pochylni¹¹

1. Podane poniżej parametry pochylni wynikają z przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Jednak kwestia ta również jest regulowana przez przepisy rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 30 maja 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie oraz rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Parametry w ww. dokumentach mogą się różnić i trzeba wybrać najbardziej optymalne.
2. Nachylenie podłużne chodników (dojść) nie powinno przekraczać 5%, natomiast poprzeczne 2%.
3. Dopuszczalne pochylenia pochylni.

Dla pochylni usytuowanych na zewnątrz - bez zadaszenia:

- przy wysokości pochylni do 0,15 m – 15%

¹¹ Źródło: §17 i 70 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

-
- przy wysokości pochylni do 0,5 m – 8%
 - przy wysokości pochylni ponad 0,5 m – 6%.

Dla pochylni usytuowanych wewnątrz budynku lub pod dachem:

- przy wysokości pochylni do 0,15 m – 15%
- przy wysokości pochylni do 0,5 m – 10%
- przy wysokości pochylni ponad 0,5 m – 8%.

4. Pozostałe wymagania dla pochylni:

- Pochylnie przeznaczone dla osób z niepełnosprawnościami powinny mieć szerokość 120 cm, być wyposażone w krawężniki po bokach o wysokości, co najmniej 7 cm oraz obustronne podwójne poręcze na wysokości 75 cm i 90 cm licząc od powierzchni pochylni.
- Odstęp pomiędzy poręczami powinien zawierać się w granicach od 100 cm do 110 cm (tak, aby była możliwość chwycenia za poręcz przy użyciu obu rąk).
- Pochylnie o długości powyżej 900 cm powinny być podzielone na krótsze odcinki przy zastosowaniu spoczników (podestów mających za zadanie umożliwienie wypoczynku) o długości, co najmniej 140 cm.
- Przestrzeń manewrowa na spoczniku związanym z pochylnią przed wejściem do budynku powinna mieć wymiary, co najmniej 150 cm x 150 cm, aby umożliwić manewrowanie osobom poruszającym się na wózkach i otwieranie drzwi.
- Pochylnia musi być wykonana z materiałów antypoślizgowych o fakturowanej powierzchni.

Dobre praktyki

- Należy unikać błędów projektowego/wykonawczego w zakresie doboru materiałów antypoślizgowych, o fakturowanej powierzchni, polegającego na zbudowaniu pochylni z nierównej, kamiennej kostki, która zapobiega poślizgom, ale uniemożliwia łatwy wjazd (blokowanie kół wózka).
- W nowoczesnych rozwiązaniach powierzchnię antypoślizgową tworzy grys z tlenku glinu (korund). Jest on bardzo wytrzymały na ścieranie i działanie niekorzystnych czynników atmosferycznych oraz chemicznych. Często antypoślizgowy grys nakładany jest na powierzchnie wykonane ze specjalnej mieszanki żywicy poliestrowej wzmocnionej włóknem szklanym. Powierzchnie

tego rodzaju są wykonywane na ogół, jako nakładki, maty i pasy. W praktyce stosuje się także betony oraz materiały kamienne o wysokim stopniu szorstkości.

- Krajowe przepisy nie regulują kwestii dotyczącej parametrów antypoślizgowych materiałów.
- Minimalna długość spocznika przy pochylni powinna wynosić 200 cm.
- Nie należy stosować pochylni i podestów z krutek ażurowych.

Przejścia dla pieszych¹²

Poniżej wyodrębniono najważniejsze wymagania związane z poruszaniem się osób z niepełnosprawnościami na przejściu dla pieszych.

1. Przejścia dla pieszych powinny być oznakowane w sposób widoczny, zgodnie z przepisami rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach, dający kierującemu pojazdem możliwość zwiększenia ostrożności z odpowiednim wyprzedzeniem.
2. Szerokość przejścia dla pieszych nie powinna być mniejsza niż 400 cm (na połączeniu chodnika z jezdnią, należy wykonać rampę o szerokości nie mniejszej niż 90 cm i pochyleniu nie większym niż 15%).
3. Przejście dla pieszych w obrębie wyspy albo pasa dzielącego jezdnie powinno być w poziomie jezdni (dopuszcza się wykonanie rampy o pochyleniu maksymalnie 15%).
4. Krawężnik wyspy lub pasa dzielącego na przejściu dla pieszych nie powinien być wyżej niż 2 cm od poziomu jezdni.
5. Szerokość bezkolizyjnego przejścia dla pieszych nie powinna być mniejsza niż: 300 cm – jeżeli jest to przejście nadziemne i 450 cm – jeżeli jest to przejście podziemne.
6. Dojście do bezkolizyjnego przejścia dla pieszych powinno być wyposażone w pochylnię, jeżeli najbliższe przejście dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością znajduje się dalej niż 200 m.

¹² Źródło: § 127 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 roku w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. poz. 2181, z późn. zm.).

Dobre praktyki

- Stosowanie wyniesionych przejść dla pieszych w poziomie chodnika niwelujących utrudnienia w poruszaniu się osoby pieszej lub na wózku oraz wymuszających na kierowcach zmniejszenie prędkości.
- Przejścia dla pieszych powinny być wyposażone w sygnalizację dźwiękową generującą dźwięki z różną częstotliwością dla światła zielonego i światła czerwonego. Jako system uzupełniający sygnalizację optyczną i dźwiękową można stosować dotykowe sygnalizatory wibracyjne.
- Na połączeniu chodnika z jezdnią, należy wykonać rampę o szerokości nie mniejszej niż 90 cm pochyleniu nie większym niż 8%.
- Przejście dla pieszych w obrębie wyspy albo pasa dzielącego jezdnie w poziomie przejścia.

Źródło: Opracowanie: „Projektowanie i adaptacja przestrzeni publicznej do potrzeb osób niewidomych i słabowidzących zalecenia i przepisy”. Polski Związek Niewidomych, 2016. + opracowanie własne

Dotykowe ścieżki prowadzące

1. System TGSIs - (ang. Tactile Ground Surface Indicators) - rodzaj identyfikacji miejsc i korytarzy poruszania się, składający się z kombinacji faktur, które są możliwe do wykrycia przez osoby z dysfunkcjami wzroku. Ścieżki dotykowe, oprócz pasów ostrzegawczych, należą do grupy niezbędnych elementów nawierzchni, które udostępniają przestrzeń publiczną osobom niewidomym i słabowidzącym. Każda ścieżka dotykowa musi składać się z pasów prowadzących i pól uwagi. Ścieżka spełnia swoją rolę, gdy elementy dotykowe mają jednakowy kształt, wysokość i tworzą pasy odpowiedniej szerokości.
2. Obecnie brak jest norm dotyczących ścieżek dotykowych w publicznej infrastrukturze transportowej. Ich stosowanie odbywa się w oparciu o doświadczenie projektantów (także zagraniczne) oraz o przykłady dobrych praktyk w projektach krajowych. System fakturowy należy projektować jednak tak, aby przekaz informacji był jednoznaczny i pozwalał osobom z niepełnosprawnością narządu wzroku na samodzielne poruszanie się w przestrzeni publicznej. Używa się faktur kierunkowych, ostrzegawczych i uwagi. Dla lepszego rozpoznawania oznaczeń fakturowych wskazane jest stosowanie kontrastowej barwy w stosunku do koloru chodnika.

Dobre praktyki

- Elementy ścieżek nie powinny być śliskie i stwarzać ryzyka potknięcia. Wskazane jest wykonanie ich z takiego materiału jak posadzka.
- Ze względu na fakt, że ścieżki prowadzą do miejsc istotnych (jak na przykład punkty informacji), których lokalizacja może ulegać zmianie, należy na bieżąco monitorować ich przebieg modyfikować je w razie zmian funkcjonalnych w przestrzeni publicznej.
- Ścieżki dotykowe powinny prowadzić do schodów a nie do wind.

Źródło: „STANDARDY DOSTĘPNOŚCI DLA MIASTA GDYNI” - dr hab. inż. arch. Marek Wysocki

Dźwigi osobowe (windy)¹³

1. Windy dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością są podstawowym elementem infrastruktury publicznej stanowiący alternatywę dla schodów. Powinny mieć wymiary dostosowane do wjazdu osoby poruszającej się na wózku wraz z miejscem dla opiekuna, a także być wyposażone w system komunikacji wizualnej i głosowej (na przykład nr piętra, komunikaty awaryjne) oraz napisy na przyciskach w alfabecie Braille'a lub pismem wypukłym (wymóg ten odnosi się do zewnętrznego oraz do wewnętrznego panelu sterującego). W dźwigach osobowych nie należy stosować przycisków, które podczas puszczenia zatrzymują windę.
2. W budynku użyteczności publicznej wyposażonym w dźwigi osobowe (windy) należy zapewnić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do nich i dojazd na wszystkie kondygnacje. W każdym wydzielonym pionie budynku użyteczności publicznej, co najmniej jeden z dźwigów osobowych (wind), powinien być przystosowany do przewozu mebli, chorych na noszach i osób z niepełnosprawnościami. W budynkach nowych i modernizowanych, windy są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.
3. Kabina dźwigu osobowego dostępna dla osób z niepełnosprawnościami oraz osób o ograniczonej możliwości poruszania się, powinna posiadać następujące parametry:
 - szerokość, co najmniej 110 cm i długość 140 cm

¹³ Źródło: § 193 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Norma PN-EN 81-70:2005. Projektowanie i adaptacja przestrzeni publicznej do potrzeb osób niewidomych i słabowidzących zalecenia i przepisy”. Polski Związek Niewidomych, 2016 rok.

-
- poręcz na wysokości 90 cm
 - tablica z przyciskami na wysokości od 80 cm do 120 cm w odległości nie mniejszej niż 50 cm od naroża kabiny
 - oznakowanie dla osób niewidomych wraz z funkcją komunikatów głosowych.
4. Dostęp do dźwigu powinien być zapewniony z każdej kondygnacji użytkowej.
 5. Różnica poziomów podłogi kabiny windy i podłogi kondygnacji przy wyjściu z windy nie powinna być większa niż 2 cm.
 6. Odległość pomiędzy zamkniętymi drzwiami przystankowymi dźwigu a przeciwległą ścianą lub inną przegrodą powinna wynosić, co najmniej 160 cm.
 7. Szczegółowe wymagania i parametry techniczne dla wind reguluje norma PN-EN 81-70:2005 – „Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów - Szczególne zastosowania dźwigów osobowych i towarowych - Część 70: Dostępność dźwigów dla osób, w tym osób niepełnosprawnych”. W wymienionej normie podano wymagania dotyczące bezpieczeństwa i użytkowania wind przez osoby z niepełnosprawnością. Przeanalizowano dostępność dźwigów dla osób poruszających się na wózkach o maksymalnych wymiarach gabarytowych oraz określono dodatkowe wymagania techniczne w celu zminimalizowania ewentualnych sytuacji awaryjnych podczas pracy windy.
 8. Drzwi wejściowe do windy powinny być zaznaczone poprzez obramowanie strefy przechodzenia oraz framugi kontrastującym z kolorystyką ścian pasem szerokości 10 – 15 cm, umieszczonym na wysokości 80 – 120 cm oraz 140 – 170 cm.
 9. Przycisk przywołania powinien być umieszczany zawsze po jednej stronie drzwi, nie dalej niż 50 cm od nich (najlepiej na framudze wejścia do windy) na wysokości od 80 - 120 cm licząc od podłogi.
 10. Panel z przyciskami wewnątrz windy powinien:
 - znajdować się na wysokości 80 – 120 cm, licząc od podłogi,
 - być umieszczany konsekwentnie zawsze po stronie otwierania drzwi, na kontrastowym tle,
 - kolorystyka panelu musi być tak dobrana, aby kontrastowała ze ścianą windy, w której jest zabudowany. Przyciski powinny być klawiszowe, a nie dotykowe.

-
- Przynajmniej jedna ściana windy powinna być lustrem, w przypadku windy nieprzelotowej (kabiny z jednym wejściem) powinna to być ściana na wprost wejścia.
 - System zgłaszania awarii nie powinien opierać się jedynie na informacji głosowej a mieć minimum potwierdzenie świetlne połączenia z operatorem.

Perony przystanków tramwajowych¹⁴

1. Ulica z torowiskiem tramwajowym powinna być wyposażona w perony przystanków tramwajowych. Peron przystanku powinien mieć szerokość dostosowaną do natężenia ruchu pasażerskiego w godzinie szczytowej.
2. Szerokość peronu tramwajowego nie może być mniejsza niż 350 cm, a w przypadku dojścia do peronu przejściem podziemnym – 450 cm.
3. Rampa łącząca peron z przejściem dla pieszych w poziomie jezdni powinna mieć szerokość równą peronowi i pochylenie nie większe niż 8%.
4. Peron nie może znajdować się wyżej niż 10 cm powyżej główki szyny.
5. Urządzenia techniczne na peronie zlokalizowane od strony torowiska powinny być oddalone od krawędzi peronu, co najmniej o 75 cm. Dopuszcza się przewężenie do 50 cm, jeżeli w odległości nie większej niż 200 cm od niego jest wnęka, która zapewnia pas bezpieczeństwa o szerokości nie mniejszej niż 75 cm.
6. Długość peronu powinna być nie mniejsza niż 30 m. Jeżeli natężenie ruchu pociągów tramwajowych na godzinę wynosi więcej niż 30, długość peronu powinna być wykonana dla dwóch pociągów tramwajowych.

Dobre praktyki

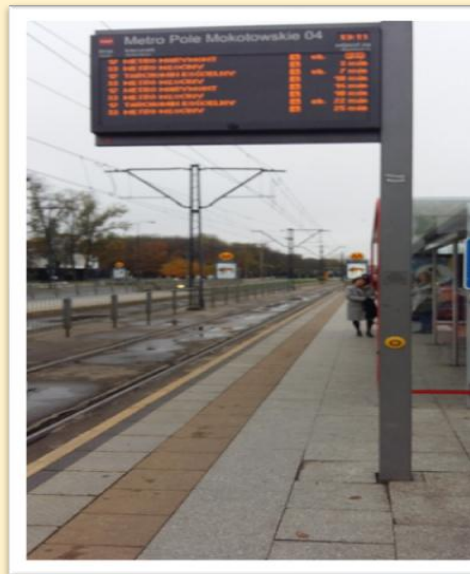
- Stosowanie przystanków wiedeńskich, w przypadku, gdy torowisko tramwajowe znajduje się na osi ulicy i pasażerowie zmuszeni są do zejścia z peronu / chodnika, przekroczenia pasa ruchu i pokonania różnicy wysokości pomiędzy jezdnią a podłogą tramwaju. Przewyższenie pasa ruchu powoduje zniwelowanie tej różnicy. Konstrukcja przystanku wiedeńskiego polega na podniesieniu jezdni w rejonie przystanku do poziomu chodnika. Rozwiązanie umożliwia łatwiejsze dojście i wsiadanie do tramwaju oraz spowalnia ruch i zwiększa bezpieczeństwo pieszych.

¹⁴ Źródło: § 120 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Przykład przystanku wiedeńskiego na Trasie W-Z w Warszawie

- Należy dążyć do jak najmniejszej odległości pomiędzy krawężnią peronu a krawężnią podłogi poprzez odpowiednią korektę odległości osi toru od krawężni peronu.
- Stosowanie komunikatów głosowych na przystankach. Komunikaty są uruchamiane poprzez naciśnięcie przycisku pod tablicą świetlną informującą o czasie przyjazdu tramwajów poszczególnych linii. Komunikat zawiera informacje o numerze linii i czasie, po którym tramwaj danej linii przyjedzie na przystanek.

Informacja dynamiczna z komunikatem głosowym na przystanku tramwajowym

- W związku z tym, że dla peronów tramwajowych nie ma przepisów dotyczących oznaczeń graficznych i dotykowych zaleca się zastosowanie, jako dobrej praktyki wybranych przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane metra i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 859) – w szczególności w zakresie oznakowania stref zagrożenia.

-
- Urządzenia techniczne i pozostałe elementy na peronie zlokalizowane od strony torowiska, powinny być oddalone od krawędzi peronu co najmniej o 150 cm.
 - Odległość między krawędzią peronu pasażerskiego a wagonem powinna wynosić maksymalnie 2 cm.
 - Różnica poziomów między peronem pasażerskim a podłogą wagonu powinna wynosić 0 cm.

Źródło: opracowanie własne

- Rozkład jazdy znajduje się na wysokości umożliwiającej przeczytanie przez osoby poruszające się na wózkach i niskiego wzrostu. Wyposażenie przystanku powinno zapewniać informację dźwiękową, podaną alfabetem Braille`a oraz dynamiczną informację wizualną,

Źródło: Opracowanie: Jak zaplanować inwestycję dostępną dla wszystkich?

Standard minimum dostępności budynków, dróg, chodników i środków transportu dla osób z różnymi niepełnosprawnościami. Jacek Zadrozny (fundacja Vis Maior), 2016 r. + opracowanie własne

Zatoka autobusowa - przystanek¹⁵

1. Zatoka autobusowa stanowi część przystanku, na który składają się także wiata, tablice z rozkładem jazdy, ławki i inne elementy małej architektury, a także oświetlenie i informacja dynamiczna o rozkładzie jazdy i ewentualnych opóźnieniach.
2. Z punktu widzenia osób z niepełnosprawnością zatoka autobusowa powinna posiadać następujące kluczowe parametry:
 - długość krawędzi zatrzymania – 20 m
 - szerokość zatoki przy jezdni – 300 cm lub 350 cm, jeżeli jest ona oddzielona od jezdni bocznym pasem dzielącym
 - szerokość peronu – 150 cm.

Dobre praktyki

Rozkład jazdy znajduje się na wysokości umożliwiającej przeczytanie przez osoby poruszające się na wózkach i niskiego wzrostu. Wyposażenie przystanku powinno zapewniać informację dźwiękową, podaną alfabetem Braille`a oraz dynamiczną informację wizualną.

¹⁵Źródło: Ibidem - § 119

-
- Dostosowanie szerokości peronu na przystanku autobusowym do potoku pasażerów. Na ogół w miejscach o dużym natężeniu podróży stosuje się szerokość minimum ok. 200 – 250 cm. Przykłady: przystanki w rejonie dworca centralnego w Warszawie oraz przystanki w ciągu Alei Trzech Wieszczów w Krakowie.

Źródło: Opracowanie: Jak zaplanować inwestycję dostępną dla wszystkich? Standard minimum dostępności budynków, dróg, chodników i środków transportu dla osób z różnymi niepełnosprawnościami. Jacek Zadrożny (fundacja Vis Maior), 2016 r. + opracowanie własne

- Urządzenia techniczne i pozostałe elementy na peronie zlokalizowane od strony torowiska, powinny być oddalone od krawędzi peronu co najmniej o 100 cm.
- Odległość między krawędzią przystanku a krawędzią podłogi taboru powinna wynosić maks. 2 cm.
- Różnica poziomów między przystankiem a podłogą taboru powinna wynosić 0 cm.

Źródło: opracowanie własne

Trasy wolne od przeszkód na stacjach metra¹⁶

1. Definicja trasy wolnej od przeszkód w przypadku metra jest analogiczna jak w przypadku kolei.
2. Na stacji metra zapewnia się, co najmniej jedną trasę wolną od przeszkód łączącą wejścia i wyjścia z peronami pasażerskimi. Długość trasy wolnej od przeszkód powinna być możliwie najkrótsza. Posadzki tras wolnych od przeszkód powinny mieć właściwości przeciwodblaskowe. Trasa wolna od przeszkód może zawierać pochylnie lub windy.
 - Trasa wolna od przeszkód powinna być wyraźnie oznaczona za pomocą informacji wizualnej. Informacje o trasie wolnej od przeszkód powinny być przekazywane, co najmniej w jednym z następujących sposobów: znaki

¹⁶ Źródła: § 22 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2011 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane metra i ich usytuowanie.

dźwiękowe i znaki rozpoznawane dotykiem, mapy w alfabecie Braille'a. Na całej długości trasy wolnej od przeszkód powinna przebiegać ścieżka dotykowa.

- Jeżeli w przebiegu trasy wolnej od przeszkód prowadzącej na peron pasażerski w zasięgu ręki znajdują się poręcze lub ściany, na tylnej części poręczy lub na ścianie na wysokości od 85 cm do 100 cm powinny być umieszczone informacje (na przykład numer peronu lub oznaczenie kierunku) w alfabecie Braille'a lub pismem wypukłym. Jedynymi dozwolonymi piktogramami rozpoznawanymi dotykiem są liczby i strzałki.

Dobre praktyki

Należy unikać umieszczania na peronach dodatkowych przeszkód w postaci elementów konstrukcyjnych stacji. Negatywnym przykładem jest II linia metra w Warszawie, na której w większości stacji powierzchnia peronów jest ograniczona poprzez filary / podpory (na zdjęciu powyżej stacja „Świętokrzyska” na II linii metra). Elementy te utrudniają poruszanie się osobom z niepełnosprawnością. Na I linii metra problem ten nie występuje lub pojawia się w znacznie mniejszej skali.

Negatywny przykład umieszczenia przeszkód (podpory stropu) na stacji metra.

Schody na stacjach metra, rozmieszczenie pasów oznakowania dotykowego i poręczy¹⁷

1. Na stacjach metra buduje się schody stałe oraz schody ruchome. Wymogi dotyczące schodów odnoszą się do osób z niepełnosprawnościami

¹⁷Źródło: Ibidem - § 23

niewymagającymi poruszania się na wózku (osoby niedowidzące, osoby poruszające się samodzielnie, ale z trudnościami tj. na przykład osoby podpierające się laską, korzystające z pomocy innej osoby lub z uwagi na stan zdrowia poruszające się powoli lub w inny nietypowy sposób).

2. Schody stałe na stacjach metra projektuje się i buduje z uwzględnieniem poniższych wymagań:

- 60 cm przed pierwszym stopniem schodów w górę oraz 60 cm przed pierwszym stopniem schodów w dół, na całej szerokości schodów, powinien być zainstalowany pas oznakowania dotykowego o minimalnej szerokości 40 cm
- rozmieszczenie elementów oznakowania dotykowego powinno być zgodne z układem dotykowych znaków ostrzegawczych
- krawędzie pierwszego stopnia schodów w górę i pierwszego stopnia schodów w dół, na powierzchni poziomej i pionowej, powinny być oznaczone pasem o szerokości nie mniejszej niż 5 cm, w kolorze kontrastującym z kolorem posadzki, a w przypadku, gdy schody mają tylko 2 lub 3 krawędzie należy oznakować je wszystkie.

3. Wymagania dla poręczy schodów stałych są następujące:

- poręcze przy schodach powinny być mocowane na dwóch poziomach, niższa na wysokości 70 cm, wyższa na wysokości 100 cm mierzonej od krawędzi stopni,
- poręcze powinny wystawać na długość co najmniej 30 cm poza stopień najwyższy i najniższy, poręcze powinny mieć profil zaokrąglony i średnicę od 3 cm do 5 cm
- poręcze schodów stałych powinny mieć odległość od ścian minimum 5 cm
- linia poręczy powinna odzwierciedlać bieg schodów
- kolor poręczy powinien kontrastować z tłem sąsiadujących ścian.

4. Schody ruchome na stacjach metra projektuje się i buduje z uwzględnieniem poniższych wymagań:

- szerokość minimum 90 cm
- krawędzie nieruchome na początku i na końcu schodów ruchomych należy oznakować pasem o szerokości 10 cm w kolorze kontrastującym z kolorem posadzki
- dopuszczalne jest wykorzystanie, jako dotykowych znaków ostrzegawczych elementów konstrukcyjnych zainstalowanych w podłodze przed schodami, jeżeli ich szerokość jest nie mniejsza niż 40 cm.

-
5. Posadzki i schody stałe na stacji metra powinny posiadać nawierzchnie o właściwościach przeciwpoślizgowych.

Dobre praktyki

- Przed pierwszym stopniem schodów w dół, na całej szerokości schodów, zainstalowany pas oznakowania dotykowego o minimalnej szerokości 60 cm.
- Stopnie schodów nie powinny być ażurowe.
- Stopnie schodów nie powinny posiadać nosków.

Dźwigi osobowe (windy) na stacjach metra¹⁸

Dźwigi osobowe (windy) na stacjach metra powinny być dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w szczególności poruszających się na wózkach. Windy powinny spełniać typowe wymagania w tym zakresie, określone między innymi w rozdziale 3 w punkcie „Dźwigi osobowe (windy)”.

Parametry drzwi oraz wejść / wyjść na stacjach metra¹⁹

1. Drzwi, wejścia i wyjścia na stacjach metra z punktu widzenia osób z niepełnosprawnością powinny spełniać następujące wymagania:
 - otwierać się ręcznie, półautomatycznie lub automatycznie
 - przyciski sterujące otwieraniem drzwi półautomatycznych powinny być umieszczone na wysokości od 80 cm do 120 cm
 - siła konieczna do otwarcia lub zamknięcia drzwi otwieranych ręcznie w warunkach bezwietrznych nie powinna przekraczać 25 N
 - drzwi automatyczne i półautomatyczne wyposaża się w urządzenia zapobiegające zaklinowaniu się pasażerów podczas korzystania z drzwi
 - progi nie mogą być wyższe niż 2 cm, a ich kolor powinien kontrastować z kolorem posadzki.
2. Jeżeli na stacji metra są zainstalowane urządzenia do kontroli biletów z kołowrotami, należy zapewnić dodatkowe, boczne przejście z pominięciem kołowrotów, z którego przez cały czas otwarcia stacji będą mogły korzystać osoby z niepełnosprawnością.

¹⁸ Źródło: Ibidem - § 23

¹⁹ Źródło: Ibidem - § 23

-
3. W zakresie parametru „szerokość drzwi” wejściowych / wyjściowych na stacjach metra należy stosować odpowiednio wytyczne ogólne oraz wytyczne dotyczące obiektów kolejowych.

Dobre praktyki

- Drzwi, wejścia i wyjścia powinny otwierać się automatycznie tam, gdzie jest to możliwe (przy uwzględnieniu możliwości technicznych i przepisów pożarowych).
- Należy unikać przycisków sterujących otwieraniem drzwi półautomatycznych.
- Należy unikać jakichkolwiek progów - nie tylko tych niższych niż 2 cm.

Przeszkody szklane na stacjach metra²⁰

1. Przeszkody szklane stanowią szczególnie rodzaj zagrożenia, niedogodności dla osób niewidzących lub słabowidzących, skutkujący możliwością zderzenia z taką przeszkodą i w dalszej konsekwencji urazu ciała. W związku z tym przepisy odnoszące się do stacji metra regulują tę kwestię.
2. Szyby w przeszkleniach stałych i stosowanych okresowo powinny być wykonane ze szkła o podwyższonym stopniu wytrzymałości, tłukącego się na drobne, nieostre odłamki.
3. Przezroczyste przegrody, takie jak: szklane drzwi lub przezroczyste ściany, należy oznaczyć przynajmniej dwoma pasami umieszczonymi na wysokości od 150 cm do 200 cm (pierwszy pas) oraz od 85 cm do 105 cm (drugi pas), kontrastującymi kolorystycznie z tłem, o szerokości nie mniejszej niż 10 cm, na których mogą być umieszczone znaki, symbole lub motywy dekoracyjne.
4. Przezroczyste przegrody o wysokości do 150 cm należy oznaczyć jednym pasem umieszczonym bezpośrednio przy górnej krawędzi ściany.
5. Oznaczenia przezroczystych przegród nie są wymagane, jeżeli pasażerowie chronieni są przed kontaktem z nimi za pomocą poręczy lub ławek.

Perony na stacjach metra²¹

1. Odległość między krawędzią peronu pasażerskiego a wagonem oraz różnica poziomów między krawędzią peronu pasażerskiego a podłogą obciążonego

²⁰ Źródła: Ibidem - § 20 i 23

²¹ Źródła: Ibidem - § 24 - 26

wagonu powinna zapewniać bezpieczne wsiadanie i wysiadanie pasażerów. Przepisy nie ustalają szczegółów w tym zakresie.

2. Perony pasażerskie powinny posiadać szerokość nie mniejszą niż 10 m dla peronów wyspowych (do peronu przylegają dwa tory, po obu stronach) oraz minimum 5 m dla peronów z jednym torem.
3. Strefa zagrożenia na peronie rozciąga się od krawędzi peronu po stronie toru i oznacza się ją wizualnymi znakami ostrzegawczymi i dotykowymi.
4. Wizualne znaki ostrzegawcze stanowią pasy o kolorze kontrastującym z kolorem posadzki:
 - pierwszy pas szerokości nie mniejszej niż 10 cm umieszczony bezpośrednio przy krawędzi peronu
 - drugi pas o szerokości nie mniejszej niż 5 cm umieszczony w odległości nie mniejszej niż 60 cm od krawędzi peronu pasażerskiego.

Dobre praktyki

- Rozkład jazdy znajduje się na wysokości umożliwiającej przeczytanie przez osoby na wózkach i niskiego wzrostu. Wyposażenie stacji powinno zapewniać informację dźwiękową, podaną alfabetem Braille'a oraz dynamiczną informację wizualną.

Źródło: Opracowanie: Jak zaplanować inwestycję dostępną dla wszystkich?

Standard minimum dostępności budynków, dróg, chodników i środków transportu dla osób z różnymi niepełnosprawnościami. Jacek Zadrożny (fundacja Vis Maior), 2016 r. + opracowanie własne

- Odległość między krawędzią peronu pasażerskiego a wagonem powinna wynosić maks. 2 cm.
- Różnica poziomów między krawędzią peronu pasażerskiego a podłogą wagonu powinna wynosić 0 cm.

Źródło: opracowanie własne

Informacja dotykowa, wizualna i głosowa na stacjach metra²²

1. Stacje metra powinny być wyposażone w system informacji wizualnej, głosowej i dotykowej, w tym oznaczenia w alfabecie Braille'a.

²² Źródło: Ibidem - § 21 i 23, Polska Norma PN-ISO 3864-1:2011 „Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Część 1: Zasady projektowania znaków bezpieczeństwa stosowanych w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej”.

-
2. System informacji wizualnej powinien także obejmować oznaczenia ewakuacyjne, zgodnie z przywołaną poniżej normą.
 3. Punkty informacyjne, telefony alarmowe, przyciski alarmowe w obszarze trasy wolnej od przeszkód powinny być zlokalizowane na wysokości od 80 cm do 120 cm i oznaczone dotykowymi znakami ostrzegawczymi.

Toalety na stacjach metra²³

1. Na stacji metra powinna znajdować się, co najmniej jedna ogólnodostępna toaleta, przystosowana do potrzeb osób o ograniczonej możliwości poruszania się, wyposażona w urządzenia zapewniające możliwość łączności z obsługą metra. Toaleta powinna ponadto spełniać ogólne wymagania podane w rozdziale 2.

Miejsca obsługi podróżnych (MOP) na autostradach²⁴

1. Odległość pomiędzy sąsiednimi MOP na autostradach powinna być nie mniejsza niż 15 km, a odległość MOP od przejścia granicznego – nie mniejsza 3,0 km.
2. Odległość pomiędzy sąsiednimi MOP na drogach ekspresowych powinna być nie mniejsza niż 10 km, a odległość MOP od przejścia granicznego – nie mniejsza 1,5 km.
3. W obrębie MOP w każdym zespole stanowisk postojowych dla samochodów osobowych należy zapewnić nie mniej niż dwa stanowiska postojowe dla samochodów osób z niepełnosprawnością usytuowane blisko wejść do budynków użyteczności publicznej. Miejsca te powinny być oznaczone zgodnie z Polską Normą PN-EN 12464-2:2014 „Światło i oświetlenie. Oświetlenie miejsc pracy”. Liczba ta może być większa i jest ustalana indywidualnie dla danego MOP w oparciu o wyniki pomiaru „średniodobowego natężenia ruchu” (SDR).
4. Uskok o wysokości od 2 cm do 15 cm pomiędzy chodnikiem a jezdnią lub innym urządzeniem użytkowanym przez osoby z niepełnosprawnością na terenie MOP powinien być wyposażony w rampę o szerokości, co najmniej 90 cm o pochyleniu nie większym niż 15%.
5. Przy uskokach większych niż 15 cm powinny być zastosowane pochylnie lub schody z zachowaniem wymagań dla pochylni określonych w rozdziale 3 w punkcie „Nachylenie podłużne chodników oraz wymagania dla pochylni”.

²³ Źródło: § 23 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2011 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane metra i ich usytuowanie.

²⁴ Źródła: § 63, 111, 114 i 115 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2002 roku w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych (Dz. U. poz. 116, z późn. zm.).

6. W zakresie dostępności osób z niepełnosprawnościami, na obszarze MOP obowiązują wymagania analogiczne jak dla pozostałej infrastruktury transportu drogowego i komunikacji publicznej, w szczególności w zakresie:

- wejść do budynków
- parkingów
- ogólnodostępnych pomieszczeń higieniczno-sanitarnych (w tym toalet i łazienek)
- symboli graficznych
- chodników dla pieszych i pochylni
- przejść dla pieszych
- tras wolnych od przeszkód
- dotykowych ścieżek prowadzących
- dźwigów osobowych (wind).

Rozdział 4. Wymagania szczegółowe - infrastruktura transportu kolejowego

Parkingi dla osób z niepełnosprawnością obok stacji i przystanków kolejowych²⁵

1. Na stacjach wyposażonych w osobne parkingi (tzn. będące częścią infrastruktury danej stacji), w miejscu położonym w miarę możliwości jak najbliżej wejścia dostępnego dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się muszą zostać zarezerwowane, dostosowane miejsca parkingowe dla osób z niepełnosprawnością i osób o ograniczonej możliwości poruszania się, uprawnionych do korzystania z miejsc parkingowych dla osób z niepełnosprawnością. Szczegółowe wymagania dla parkingów uwzględniających potrzeby osób z niepełnosprawnością zawierają poprzednie rozdziały.

²⁵ Źródło: punkt 4.2.1.1 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się (Dz. Urz. UE L 356 z 12.12.2014, str. 110).

Drzwi i wejścia²⁶

1. Wszystkie drzwi oraz wejścia do budynków, budowli oraz drzwi w ich wnętrzu – w tym drzwi i wejścia znajdujące się w przebiegu tras pozbawionych przeszkód muszą być dostosowane do obsługi przez osoby z niepełnosprawnościami.
2. Drzwi muszą posiadać wolny od przeszkód prześwit szerokości 90 cm.
3. Dozwolone jest użycie drzwi ręcznych, półautomatycznych lub automatycznych.
4. Elementy sterujące drzwiami muszą znajdować się na wysokości od 80 cm do 110 cm.
5. Elementy sterujące otwarciem lub zamknięciem obsługiwane dłonią powinny wymagać siły nie więcej niż 20N.
6. W przypadku drzwi wykonanych z materiałów przezroczystych (na przykład ze szkła) należy stosować wymagania przedstawione w poprzednich rozdziałach.

Dobre praktyki

- Należy unikać przycisków sterujących otwieraniem drzwi półautomatycznych.

Trasa pozbawiona przeszkód²⁷

1. Trasa pozbawiona przeszkód – trasa, którą mogą swobodnie poruszać się osoby należące do wszystkich kategorii osób o ograniczonych możliwościach ruchowych. Jest to ciąg komunikacyjny łączący ze sobą na przykład miejsca zatrzymania innych środków transportu na terenie stacji kolejowej takich jak postoje taksówek, przystanki autobusowe i tramwajowe, metro, itp.
 - Na trasie należy unikać zmian poziomu.
 - Przebieg tras musi być możliwie najkrótszy.
 - Posadzki tras i podłogi muszą mieć słabe właściwości odblaskowe (tzn. nie powodować odbłyśków światła, nie mieć właściwości zbliżonych do lustra, utrzymywać kolor w niewielkim stopniu zależnie od zmian w jasności oświetlenia naturalnego lub sztucznego).
 - Trasy muszą być wyraźnie oznaczone informacjami wizualnymi, a osobom niedowidzącym informacje o trasie pozbawionej przeszkód muszą być

²⁶ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.3

²⁷ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.2

przekazywane przynajmniej za pomocą oznakowania dotykowego i kontrastującej powierzchni.

- Rozwiązania techniczne, w których wykorzystuje się zdalnie sterowane urządzenia dźwiękowe lub aplikacje telefoniczne, są dozwolone, jako środki dodatkowe lub alternatywne.
2. Wszystkie trasy pozbawione przeszkód muszą mieć minimalną wolną od przeszkód szerokość 160 cm, z wyjątkiem niektórych obszarów wskazanych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się, zwanego dalej „TSI PRM 2014”.
 3. W przypadku, gdy na trasie poziomej zainstalowano progi, muszą one kontrastować z otoczeniem posadzki i nie mogą być wyższe niż 2,5 cm.
 4. Jeśli w przebiegu trasy znajdują się w zasięgu ręki poręcze lub ściany na wysokości od 145 cm do 165 cm muszą być umieszczone krótkie informacje (na przykład numer peronu lub oznaczenie kierunku) w alfabecie Braille'a lub pismem wypukłym.
 5. Klatki schodowe na trasach pozbawionych przeszkód muszą mieć minimalną szerokość 160 cm mierzoną między poręczami. Co najmniej pierwszy i ostatni stopień muszą być oznaczone kontrastującą taśmą. Dotykowe oznaczenia ostrzegawcze na powierzchni muszą być umieszczone przynajmniej przed pierwszym stopniem w dół.
 6. Gdy nie da się uniknąć zmiany poziomu na trasie pozbawionej przeszkód należy łączyć poziomy za pomocą podjazdów, podnośników lub wind. W szczególności wymaganiami objęte są trasy łączące ze sobą:
 - parkingi
 - wejścia i wyjścia dostępne dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się
 - punkty informacyjne, w tym miejsca umożliwiające skorzystanie z systemów informacji wizualnej i dźwiękowej, a także punkty obsługi klienta
 - kasy i automaty biletowe
 - poczekalnie
 - toalety
 - perony.
 7. Dla osób o ograniczonej możliwości poruszania się musi zostać udostępniona trasa pozbawiona schodów stanowiąca alternatywę dla schodów. Co do zasady powinny to być windy.

-
8. Schody i podjazdy muszą być wyposażone w poręcze po obu stronach, na dwóch poziomach.
 9. Podnośniki zapewnia się tam, gdzie nie udostępniono podjazdów – muszą być one zgodne z normą EN 81-70:2003+A1:2004.

Dobre praktyki

- Dotykowe oznaczenia ostrzegawcze na powierzchni muszą być umieszczone przynajmniej przed pierwszym stopniem w dół i w górę.

Trasa pozbawiona schodów²⁸

Trasa pozbawiona schodów stanowi kategorię trasy pozbawionej przeszkód, która spełnia potrzeby osób o ograniczonej możliwości poruszania się. Należy unikać zmian poziomu lub, gdy nie da się ich uniknąć, łączyć poziomy za pomocą podjazdów lub podnośników.

Posadzki²⁹

1. Pod pojęciem posadzki należy rozumieć powierzchnie w miejscach ogólnodostępnych stacji kolejowej/dworca, po których poruszają się piesi. Wszystkie pokrycia podłogowe, powierzchnie podłoża i stopnie schodów muszą mieć właściwości przeciwpoślizgowe. Z uwagi na to, że krajowe przepisy nie regulują kwestii dotyczących parametrów antypoślizgowych materiałów, jako dobrą praktykę zaleca się stosowanie powierzchni antypoślizgowych z gysu z tlenku glinu, który jest odporny na ścieranie i działanie niekorzystnych czynników atmosferycznych oraz chemicznych. Często antypoślizgowy grys nakładany jest na powierzchnie wykonane ze specjalnej mieszanki żywicy poliestrowej wzmocnionej włóknem szklanym. Powierzchnie tego rodzaju są wykonywane na ogół, jako nakładki, maty i pasy. W praktyce budowlanej stosuje się także betony oraz materiały kamienne o wysokim stopniu szorstkości.
2. Należy unikać stosowania powierzchni połyskliwych. Oznacza to, że powierzchnie nie powinny powodować odbłyśków światła, nie powinny mieć właściwości zbliżonych do lustra, powinny utrzymywać kolor w niewielkim stopniu zależnie od zmian w jasności oświetlenia naturalnego lub sztucznego). Podłogi i ściany

²⁸ Źródło: Ibidem - punkt 2.3.

²⁹ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.4, § 305 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Kamil Kowalski. Projektowanie bez barier – wytyczne.

powinny ze sobą kontrastować, co oznacza oczywistą, znaczną różnicę barw, na przykład: czarny – biały, żółty – czarny, brązowy – jasnożółty, itp.

3. Na terenie stacji, w żadnym punkcie powierzchni, po których przemieszczają się osoby, nie może być nierówności większych niż 0,5 cm, poza progami, kanałami odwodnieniowymi i dotykowymi sygnałami ostrzegawczymi na powierzchniach, po których przemieszczają się osoby.
4. Nawierzchnia dojść do budynków, schodów i pochylni zewnętrznych i wewnętrznych ciągów komunikacyjnych w budynku oraz podłogi w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi powinna być wykonana z materiałów niepowodujących niebezpieczeństwa poślizgu.

Oświetlenie³⁰

1. Natężenie oświetlenia zewnętrznych miejsc stacji (w tym peronów) musi być wystarczające w celu ułatwienia znalezienia drogi i sygnalizacji zmiany poziomu, drzwi i wejść. Natężenie oświetlenia wzdłuż trasy pozbawionej przeszkód musi być dostosowane do wymogów wizualnych pasażera. Szczególną uwagę należy zwrócić na zmiany poziomów, kasy biletowe i automaty do sprzedaży biletów, punkty informacyjne i wyświetlacze informacji.

Oświetlenie przestrzeni publicznych musi spełniać szczegółowe wymagania zawarte w Polskiej Normie PN-EN 12464-2:2014 „Światło i oświetlenie. Oświetlenie miejsc pracy”.

2. Oświetlenie awaryjne musi umożliwiać odpowiednią widoczność na potrzeby ewakuacji oraz identyfikacji sprzętu przeciwpożarowego i wyposażenia bezpieczeństwa.

Sygnalizacja przeszkód przezroczystych³¹

1. Przeszkody przezroczyste to przeszkody w postaci ścian, przegród, drzwi i okien wielkopłocinowych wykonanych z tafli przezroczystego szkła lub tworzywa sztucznego (tzw. „plexiglasu”). Przeszkody przezroczyste w obrębie lub wzdłuż tras używanych przez pasażerów, obejmujące szklane drzwi lub przezroczyste ściany, muszą być oznakowane (w postaci piktogramu, napisu, wzoru na szkło, itp). Oznaczenia takie nie są wymagane, jeśli pasażerowie chronieni są przed

³⁰ Źródła: punkt 4.2.1.9 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się.

³¹ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.5, § 304 rozporządzenia Ministra Infrastruktury 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

kontaktem z szybą w inny sposób, na przykład przy pomocy poręczy lub ciągłych rzędów ławek.

2. Okładzina szklana ścian zewnętrznych budynku powinna być wykonana ze szkła o podwyższonej wytrzymałości na uderzenia i tłukącego się na drobne, nieostre kawałki.

Meble i urządzenia wolnostojące³²

1. Pod pojęciem mebli i urządzeń wolnostojących należy rozumieć wszelkiego rodzaju wyposażenie peronów, poczekalni i ciągów komunikacyjnych służące podróżnym lub celom technicznym. Meble oraz urządzenia wolnostojące znajdujące się na stacjach muszą kontrastować z tłem (co oznacza oczywistą, znaczną różnicę barw, na przykład: czarny – biały, żółty – czarny, brązowy – jasnożółty, itp.), na którym są widoczne oraz mieć zaokrąglone brzegi. Nie dopuszcza się ostrych kątów i niefazowanych krawędzi i wierzchołków, – które mogą w przypadku uderzenia być powodem skaleczenia lub poważniejszego urazu. Meble i urządzenia wolnostojące (w tym elementy na wspornikach i elementy zawieszane) znajdujące się na terenie stacji muszą być rozmieszczone w miejscach, gdzie nie przeszkadzają osobom niewidzącym lub osobom niedowidzącym lub w sposób umożliwiający ich rozpoznanie przez osobę korzystającą z długiej laski. W związku z tym, meble i urządzenia wolnostojące powinny być w miarę możliwości umieszczane poza głównymi ciągami ruchu pieszego lub w miejscach mniej uczęszczanych przez podróżnych.

Informacje wizualne: drogowskazy, piktogramy, informacja drukowana lub dynamiczna³³

1. Informacja wizualna obowiązkowo powinna obejmować:
 - informacje i instrukcje bezpieczeństwa,
 - znaki ostrzegawcze, znaki zakazu i znaki nakazu
 - informacje dotyczące odjazdów pociągów
 - oznaczenie obiektów stacyjnych (tam gdzie występują) oraz dróg dostępu do nich.

³² Źródło: punkt 4.2.1.7 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się.

³³ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.10

-
2. Czcionki, symbole i piktogramy stosowane na potrzeby informacji wizualnych muszą kontrastować ze swoim tłem (na przykład czarna lub granatowa czcionka, białe lub jasnożółte tło). Przepisy nie regulują tej kwestii jednoznacznie. Wszystkie znaki dotyczące bezpieczeństwa, znaki ostrzegawcze, znaki nakazu i znaki zakazu muszą zawierać piktogramy.
 3. Drogowskazy muszą być obecne we wszystkich punktach, w których pasażerowie muszą podejmować decyzje o wyborze trasy, oraz o odstępach na trasie. Oznaczenia, symbole i piktogramy należy stosować konsekwentnie na całej długości trasy. Krój pisma stosowany w tekstach musi być czytelny (tzn. należy stosować czcionki typowe, proste, na przykład, „Arial”, „Calibri”, „Tahoma” itp.; nie powinny być stosowane czcionki imitujące pismo ręczne, czcionki o różnych grubościach kreski, czcionki nietypowe, ozdobne, itp.).
 4. Informacje o godzinach przedstawiane cyframi muszą być podawane w układzie 24-godzinnym.
 5. Informacje dotyczące odjazdu pociągów (w tym miejsc przeznaczenia, przystanków pośrednich, numeru peronu i czasu), muszą się znajdować na wysokości maksymalnie 160 cm przynajmniej w jednym miejscu na stacji.
 6. W jednym punkcie dozwolone jest użycie maksymalnie pięciu piktogramów, razem ze strzałką kierunkową, wskazujących jeden kierunek i umieszczonych obok siebie.
 7. Oznakowanie dotykowe w alfabecie Braille'a lub pismem wypukłym należy zamontować w toaletach oraz na podnośnikach. Toalety dostępne dla osób poruszających się na wózkach, wyposażone w boczne poręcze na zawiasach, muszą być oznaczone symbolem graficznym przedstawiającym poręcz w położeniu uniesionym i opuszczonym.

Wyświetlacze stosowane w informacji wizualnej³⁴

1. Wielkość wyświetlaczy należy dobrać tak, aby pokazywały nazwy poszczególnych stacji lub wyrazy komunikatów.
2. W wyświetlaczach z tekstem przesuwającym się (w poziomie lub w pionie), każdy wyraz musi być pokazywany przez przynajmniej 2 sekundy, a prędkość przesuwu w poziomie nie może przekraczać 6 znaków na sekundę.
3. Wyświetlacze muszą spełniać wymogi maksymalnej odległości widzenia według następującego wzoru: „odległość od wyświetlacza w mm podzielona przez 250 = rozmiar czcionki (na przykład: 10 000 mm/ 250 = 40 mm)”.

³⁴ Źródło: Ibidem - punkt 5.3.1.1

-
4. Nazwa każdej stacji lub wyrazy komunikatów muszą być podawane przez przynajmniej 2 sekundy.

Podjazdy peronowe³⁵

1. Podjazdy peronowe są urządzeniami ułatwiającymi wsiadanie do pociągu i wysiadanie z niego osobom poruszającym się na wózkach. Na podjeździe musi się zmieścić typowy wózek o charakterystyce podanej w dodatku M do TSI PRM 2014.
2. Podjazdy peronowe muszą spełniać następujące wymagania:
 - maksymalny pionowy uskok (wynikający z różnicy wysokości pomiędzy podłogą pojazdu a powierzchnią peronu): 18 %
 - minimalne obciążenie: 300 kg, umieszczone pośrodku urządzenia i rozłożone na powierzchnię o wymiarach 66 cm na 66 cm
 - powierzchnia podjazdu musi być przeciwpoślizgowa i mieć dostępną efektywną szerokość przynajmniej 76 cm
 - podjazdy o dostępnej szerokości mniejszej niż 100 cm muszą mieć krawędzie po obu stronach uniesione ku górze, by zapobiec ześlizgnięciu się kół
 - podpory na obu końcach podjazdu muszą być sfazowane i nie wyższe niż 2 cm.
3. Podjazd musi być wyposażony w mechanizm uniemożliwiający przemieszczenie podjazdu podczas jego użytkowania oraz w kontrastujące oznakowanie (w szczególności podpory powinny posiadać kontrastujące kolorystycznie pasy ostrzegawcze). Jeśli podjazd jest zasilany elektrycznie, musi on posiadać możliwość obsługi ręcznej w razie awarii zasilania.
4. Zaleca się aby szerokość podjazdu wynosiła minimum 90 cm.

Podnośniki peronowe³⁶

1. Podnośniki peronowe są urządzeniami ułatwiającymi wsiadanie do pociągu i wysiadanie z niego osobom poruszającym się na wózkach. Na podnośniku musi się zmieścić typowy wózek o charakterystyce podanej w dodatku M do TSI PRM 2014.
2. Podnośniki peronowe muszą spełniać następujące wymagania:
 - minimalne obciążenie: 300 kg, umieszczone pośrodku urządzenia i rozłożone na powierzchnię o wymiarach 66 cm na 66 cm

³⁵ Źródło: Ibidem - punkt 5.3.1.2

³⁶ Źródło: Ibidem - punkt 5.3.1.3

-
- dostępna szerokość: co najmniej 80 cm - a długość: 120 cm
 - należy uwzględnić dodatkową długość wynoszącą 5 cm dla stóp powyżej wysokości 10 cm nad platformą podnośnika
 - platforma ruchoma wysuwana nad uskokiem pomiędzy platformą podnośnika a podłogą wagonu musi mieć minimalną szerokość wynoszącą 76 cm
 - maksymalna prędkość podnośnika: 150 mm/s (z pasażerem) i 600 mm/s (podnośnik luzem, bez pasażera)
 - maksymalne przyspieszenie platformy podnośnika w pionie i w poziomie podczas przewozu pasażerów nie może przekraczać 0,3 g.
3. Podnośnik musi być wyposażony w kontrastujące oznakowanie a podłoga podnośnika musi być antypoślizgowa.
4. Ponadto podnośnik powinien spełniać następujące, kluczowe wymagania:
- przyciski sterowania muszą działać pod wpływem przykładanej przez operatora ciągłej siły nacisku dłoni i nie mogą pozwalać na błędne podanie sekwencji operacji, gdy podnośnik jest w użyciu
 - możliwość uruchomienia i opuszczenia do poziomu ziemi wraz z pasażerem w środku oraz podniesienie i powrót do położenia spoczynkowego pustego podnośnika w przypadku awarii zasilania
 - wyposażenie w barierki uniemożliwiające zjechanie osobie poruszającej się przy pomocy wózka z platformy podnośnika podczas jego działania
 - umożliwienie dwóch ustawień — przodem lub tyłem.

Dobre praktyki

- Minimalna szerokość podnośnika 90 cm.
- Należy umożliwić korzystanie z urządzenia przy pomocy przycisków umieszczonych:
 - na płaszczyznach umożliwiających wygodne oparcie dłoni w trakcie wzywania platformy lub
 - na pilocie, który osoba korzystająca z platformy może trzymać na kolanach bądź pilot może być obsługiwany przez osobę asystującą (w drugim wypadku pilot musi znajdować się na stałe przy platformie).

Jednopoziomowe przejścia przez tory na perony pasażerskie³⁷

1. Jednopoziomowe przejścia przez tory na perony pasażerskie stosuje się tam, gdzie stacja kolejowa nie jest wyposażona w kładkę dla pieszych nad torami lub przejście podziemne. Jednopoziomowe przejścia przez tory na stacjach mogą być częścią trasy pozbawionej schodów lub trasy pozbawionej przeszkód.
2. Jeżeli jednopoziomowe przejście przez tory posiada status trasy pozbawionej schodów powinno:
 - mieć minimalną szerokość 120 cm (dotyczy przejścia poniżej 100 cm długości)
 - mieć minimalną szerokość 160 cm (dotyczy przejścia 100 cm lub dłuższego).
 - minimalna szerokość przejścia w linii prostej nie może być mniejsza niż 120 cm tak, aby osoba poruszająca się na wózku miała możliwość manewrowania.
3. Jednopoziomowe przejście przez tory powinno:
 - mieć umiarkowane nachylenie (ostre nachylenie jest dozwolone wyłącznie dla krótkich odległości)
 - być zaprojektowane w taki sposób, by najmniejsze koło wózka osoby poruszającej się przy jego pomocy, nie mogło zostać uwięzione między powierzchnią przejścia a szyną.
4. Jeżeli jednopoziomowe przejście przez tory posiada status trasy pozbawionej przeszkód musi spełniać wymagania jak dla trasy pozbawionej schodów a także posiadać oznakowanie wizualne i dotykowe w celu określenia początku i końca przejścia oraz być nadzorowane lub odpowiednio wyposażone w celu zapewnienia bezpieczeństwa (głównie osób niewidzących lub słabo widzących).
5. W przypadku, gdy z uwagi na nasilenie ruchu kolejowego oraz specyfikę stacji nie ma możliwości zapewnienia przejścia w poziomie należy zbudować przejście podziemne lub kładkę nad torami – z zachowaniem wymagań dotyczących tras pozbawionych przeszkód zapewniając dostęp do wind wykonanych zgodnie z wymaganiami opisanymi w rozdziale 4 w punkcie „Trasy pozbawionej przeszkód” .

Dobre praktyki

- Jednopoziomowe przejścia dla pieszych powinny być wyposażone w sygnalizację świetlną i dźwiękową oraz w płytki wyrównujące tory kolejowe z podłożem.
- Źródło: Opracowanie własne oraz PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

³⁷ Źródło: Ibidem – punkt 4.2.1.15

Toalety i stanowiska przewijania dzieci³⁸

1. Jeżeli chodzi o toalety na terenie stacji kolejowej, przynajmniej jedna kabina dostępna dla obu płci musi być przystosowana dla osób poruszających się na wózkach. W toaletach należy zapewnić stanowiska do przewijania dzieci.
2. Pozostałe wymagania dla przewijaka dla dzieci powinny być zgodne z podanymi w poprzednich rozdziałach oraz z wymaganiami dla toalety uniwersalnej (rozdział 2, punkt „Toalety, łazienki i inne pomieszczenia sanitarne” oraz część dotycząca taboru kolejowego - rozdział 2 punkt „Toalety uniwersalne”).

Dobre praktyki

- Toalety dedykowane osobom z niepełnosprawnością przypisane do toalet dedykowanych konkretnym płciom - oznacza to umiejscowienie toalety dedykowanej osobom z niepełnosprawnością zarówno w obszarze toalet damskich jak i męskich.
- Przewijaki umiejscowione w odrębnych pomieszczeniach.

Wyposażenie peronów w miejsce dla osób poruszających się na wózkach³⁹

1. Na każdym peronie, na którym pasażerowie mogą czekać na pociąg oraz w każdej poczekalni, musi się znajdować, co najmniej jedna strefa wyposażona w siedzenia i miejsce na wózek dla osób poruszających się przy jego pomocy. W przypadku, gdy obszar taki jest chroniony przed czynnikami pogodowymi (poprzez wiaty i inne zadaszenia), musi on być dostępny dla osób poruszających się na wózkach.
2. W realiach krajowych zagadnienia dotyczące wymagań dla wyposażenia peronów na stacjach i przystankach osobowych reguluje zarządca infrastruktury kolejowej opierając się zasadniczo na Technicznych Specyfikacjach Interoperacyjności.

Kasy i automaty biletowe, punkty informacyjne i punkty obsługi klienta⁴⁰

³⁸ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.6 oraz 5.3.2.5

³⁹ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.2., PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. „Wytyczne architektoniczne dla kolejowych obiektów obsługi podróżnych” – Ipi-1 (Warszawa, 2017 roku).

-
1. Kasy i automaty biletowe, punkty informacyjne i punkty obsługi klienta powinny być zlokalizowane w ciągu trasy pozbawionej przeszkód. W kasach biletowych przynajmniej jedno z okienek musi być dostępne dla osób poruszających się przy pomocy wózka oraz dla osób o niskim wzroście. Oprócz tego przynajmniej jedno okienko musi być wyposażone w system pętli indukcyjnej na potrzeby aparatu słuchowego.
 2. Jeśli pomiędzy pasażerem a osobą sprzedającą bilety w kasie znajduje się szklana szyba, musi ona być demontowalna lub, jeśli nie jest demontowalna, należy wyposażyć ją w system głośnomówiący (interkom). Każda taka szklana szyba musi być wykonana z przezroczystego szkła. Przynajmniej jeden automat biletowy musi być wyposażony w interfejs, do którego może dosięgnąć osoba poruszająca się przy pomocy wózka lub osoba niskiego wzrostu.
 3. Tam, gdzie zamontowano automaty do kontroli biletów, przynajmniej jeden automat musi być wyposażony w swobodne przejście o szerokości minimalnej 90 cm i musi przepuszczać osoby poruszające się na wózkach, o długości do 125 cm (w przypadku modernizacji lub odnowienia, dopuszczalna jest szerokość minimalna przejścia 80 cm).
 4. Jeśli na dworcu stosowane są kołowrotki, należy zapewnić przejście bez kołowrotek, z którego przez cały czas otwarcia stacji korzystać będą mogły osoby z niepełnosprawnością i osoby o ograniczonej możliwości poruszania się.

Dobre praktyki

- Lada powinna znajdować się na wysokości 70 do 80 cm od podłogi, powinna mieć szerokość minimum 30 cm oraz głębokość minimum 20 cm. Dolna krawędź lada powinna być na wysokości około 65 cm, pod ladą powinno być miejsce na nogi około 30 cm (możliwość wjechania wózkiem twarzą do okienka).

⁴⁰ Źródła: punkt 4.2.1.8 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się.

Szerokość peronu i krawędź peronu⁴¹

1. Peron powinien posiadać szerokość zapewniającą bezpieczne poruszanie się osób z niepełnosprawnościami i powinien być w maksymalnym możliwym stopniu wolny od przeszkód i utrudnień.
2. Minimalna wolna od przeszkód szerokość peronu musi być równa szerokości strefy zagrożenia oraz szerokości dwóch przeciwległych tras o szerokości 80 cm (w sumie: 160 cm). Wymiar ten może się zmniejszać do 90 cm na końcach peronu.
3. Dla dodatkowych urządzeń umożliwiających osobom poruszającym się na wózkach wsiadanie do pociągu lub wysiadanie z niego, należy zapewnić wolną przestrzeń (pozbawioną przeszkód) wynoszącą 150 cm od krawędzi urządzenia w kierunku wjazdu/wyjazdu wózka na poziomie peronu.
4. Materiał na krawędzi peronu po stronie toru musi kontrastować z ciemnym tłem (na przykład, co oznacza oczywistą, znaczną różnicę barw, na przykład: czarny – biały, żółty – czarny, brązowy – jasnożółty, itp.).
5. Nawierzchnia peronów powinna mieć właściwości przeciwpoślizgowe również w warunkach zawilgocenia oraz powinna być ułożona ze spadkiem poprzecznym 1–3 %.
6. Wartość spadku w strefie zagrożenia nie powinna przekraczać 1%.

Ostrzegawczy pas dotykowy⁴²

1. Ostrzegawczy pas dotykowy poprzez możliwość jego zidentyfikowania przy pomocy wyciągniętej laski ogranicza ryzyko zbliżenia się osoby niewidomej lub niedowidzącej do przejeżdżającego pociągu.
2. Ostrzegawczy pas dotykowy powinien posiadać formę jednakowych znaków (guzików) wypukłych (wystających ponad poziom peronu, chodnika) o następujących parametrach:
 - wysokość nie mniejsza niż 0,5 cm i nie większa niż 0,8 cm
 - średnica podstawy nie mniejsza niż 3 cm i nie większa niż 4 cm
 - znaki powinny być rozmieszczone w układzie siatki prostokątnej o wymiarach boków nie mniejszych niż 6 cm i nie większych niż 12 cm.

⁴¹ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.12, rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 987, z późn. zm.).

⁴² Źródła: rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie.

-
3. Ostrzegawczym pasem dotykowym oznacza się także miejsca, w których w ciągu komunikacyjnym występują bariery architektoniczne lub inne przeszkody, w szczególności schody oraz granice obszaru dostępnego dla pasażerów.
 4. Ostrzegawczą linią wizualną o szerokości nie mniejszej niż 5 cm oznacza się krawędzie pierwszego stopnia schodów w górę i pierwszego stopnia schodów w dół, na powierzchni poziomej i pionowej tych stopni.

Dobre praktyki

- Wysokość elementów dotykowych nie większa niż 0,5 cm (0,8 cm może powodować ryzyko potknięcia),
- Średnica podstawy nie mniejsza niż 2,3 cm i nie większa niż 3,6 cm,
- Znaki powinny być rozmieszczone w układzie siatki prostokątnej o wymiarach boków nie mniejszych niż 4,1 cm i nie większych niż 6,1 cm (przyjęte 12 cm może być zbyt rzadkie by natrafić na element stopą).

Strefa zagrożenia na peronach⁴³

1. Strefa zagrożenia na peronie znajduje się w rejonie krawędzi peronu po stronie toru i definiowana jest, jako strefa, w której pasażerom nie wolno stać w trakcie przejazdu lub przyjazdu pociągu. Należy pamiętać, że szerokość peronu może zmieniać się na jego długości.
2. W Polsce strefę zagrożenia wyznacza się w formie przyległego do krawędzi peronu pasa o stałej szerokości wynoszącej nie mniej niż:
 - 75 cm – przy krawędziach peronowych, przy których wszystkie pojazdy kolejowe zatrzymują się lub przy których prędkość pojazdu bez zatrzymania wynosi nie więcej niż 60 km/h
 - 100 cm – przy krawędziach peronowych, przy których możliwe są przejazdy pojazdów kolejowych bez zatrzymania z prędkością większą niż 60 km/h, lecz mniejszą niż 140 km/h

⁴³ Źródła: punkt 4.2.1.12 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się, rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie,

-
- 150 cm – przy krawędziach peronowych, przy których możliwe są przejazdy pojazdów kolejowych bez zatrzymania z prędkością większą lub równą 140 km/h, lecz mniejszą lub równą 200 km/h.
3. Granica strefy zagrożenia, położona najdalej od krawędzi peronu po stronie toru, musi być oznaczona wizualnymi i dotykowymi oznaczeniami powierzchni. Wizualne znakowanie musi być w formie kontrastującej kolorystycznie, przeciwpoślizgowej linii ostrzegawczej o szerokości nie mniejszej niż 10 cm.
 4. Strefę zagrożenia oznacza się ostrzegawczym pasem dotykowym o stałej szerokości nie mniejszej niż 40 cm i nie większej niż 60 cm, ostrzegawczą linią wizualną o stałej szerokości nie mniejszej niż 10 cm i nie większej niż 20 cm w kolorze żółtym lub innym kontrastującym z kolorem posadzki – umiejscowioną na powierzchni strefy zagrożenia przy jej granicy z ostrzegawczym pasem dotykowym.
 5. Wyczuwalne dotykiem oznaczenia powierzchni, po której przemieszczają się osoby, mogą być wykonane w postaci wzoru ostrzegawczego wskazującego na zagrożenie, usytuowanego na granicy strefy zagrożenia lub w postaci wzoru naprowadzającego, który wskazuje drogę poruszania się po bezpiecznej stronie peronu.

Koniec peronu⁴⁴

1. Na końcu peronu należy zamontować barierę uniemożliwiającą swobodny dostęp lub umieścić oznakowanie wizualne i wyczuwalne stopami wskaźniki na powierzchniach, po których przemieszczają się osoby, z wzorem ostrzegawczym wskazującym na zagrożenie.

⁴⁴ Źródła: punkt 4.2.1.13 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się.

Tabor miejski (tramwaje, autobusy, trolejbusy, metro)

Rozdział 1. Wprowadzenie. Zagadnienia ogólne.

W niniejszym rozdziale przedstawiono wymagania związane z taborzem miejskim (tramwajami, autobusami, trolejbusami, metrem). Z wyjątkiem autobusów brak jest jednolitych, wspólnotowych zasad, które odnosiłyby się do tramwajów, trolejbusów i pojazdów metra. W poszczególnych krajach funkcjonują normy różniące się od siebie aczkolwiek bazujące na wielu wspólnych rozwiązaniach i wspólnym podejściu, jeżeli chodzi o dostosowanie taboru komunikacji miejskiej do potrzeb osób z niepełnosprawnościami i osób o ograniczonej możliwości poruszania się.

Uwzględniając te aspekty, treść obowiązujących w Polsce przepisów, budowę pojazdów oraz przykłady rozwiązań i dobrych praktyk, można przyjąć pewne ogólne założenia w zakresie stosowania rozwiązań na rzecz osób z niepełnosprawnością, i tak:

- **dla trolejbusów** można adaptować wymagania analogiczne jak dla autobusów miejskich (są to konstrukcje podobne, często bliźniacze z punktu widzenia pasażera)
- **dla pojazdów metra oraz dla tramwajów** można adaptować wymagania korzystające z rozwiązań analogicznych jak dla taboru kolejowego oraz autobusów miejskich (w zakresie dostępności i układu wnętrza wiele rozwiązań jest takich samych lub podobnych).

Dobre praktyki

- W pojazdach komunikacji miejskiej w danym mieście, w szczególności tam, gdzie występują równocześnie przynajmniej tramwaje i autobusy zaleca się stosowanie ujednoliconej informacji pasażerskiej, na którą składają się: wyświetlacze (z nr linii, kierunkiem jazdy, nazwą kolejnych przystanków) kontrastujące z tłem (litery i cyfry białe lub w lekkim odcieniu żółci, duże i czytelne), komunikaty głosowe powtarzające informacje z wyświetlaczy, czytelne monitory z mapką miasta, na których widać przemieszczanie się pojazdu w czasie rzeczywistym.
- Na przystankach także zaleca się stosowanie tablic świetlnych z możliwością generowania komunikatów głosowych (po naciśnięciu przycisku).
- Tablice świetlne na przystanku powinny podawać rzeczywiste czasy oczekiwania na nadjeżdżające pojazdy poszczególnych linii (informacja dynamiczna).

Źródło: Opracowanie własne oraz MPK w Krakowie S.A.

Rozdział 2. Wymagania szczegółowe dla autobusów⁴⁵

Z uwagi na fakt, iż na dzień dzisiejszy nie ma szczegółowych przepisów określających wymagania dla autobusów, w niniejszym rozdziale proponujemy rozwiązania oparte o zapisy uchylonej dyrektywy 2001/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. odnoszącej się do przepisów szczególnych dotyczących pojazdów wykorzystywanych do przewozu pasażerów i mających więcej niż osiem siedzeń poza siedzeniem kierowcy oraz zmieniającej dyrektywy 70/156/EWG i 97/27/WE (Dz. Urz. WE L 42 z 13.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 29, str. 6, z późn. zm.), w której określone parametry mogą stanowić dobrą praktykę dla projektowania i aranżacji pojazdów autobusowych.

Wyposażenie wspomagające przy wsiadaniu i wysiadaniu – układ przykłąku⁴⁶

1. Układ przykłąku służy do obniżenia prześwitu podwozia autobusu po stronie drzwi dla pasażerów lub w całości. Proces ten odbywa się na drodze pneumatycznej z wykorzystaniem układu zawieszenia kół autobusu. Dzięki temu następuje zmniejszenie odległości podłogi autobusu od powierzchni chodnika na przystanku, co ułatwia wejście/wyjście osobom poruszającym się na wózkach, innym osobom o ograniczonych możliwościach poruszania się – a także przyspiesza wymianę pasażerów na przystankach.
2. System przykłąku powinien spełniać następujące wymagania:
 - jest sterowany przez kierowcę autobusu
 - proces opuszczania lub podnoszenia można zatrzymać i niezwłocznie odwrócić
 - nie jest możliwa jazda autobusem z prędkością większą niż 5 km/h, kiedy pojazd jest w położeniu niższym od normalnej wysokości do jazdy
 - nie jest możliwe podnoszenie lub obniżanie pojazdu, kiedy z jakichkolwiek przyczyn wstrzymane jest działanie drzwi głównych.

Wyposażenie wspomagające przy wsiadaniu i wysiadaniu – podnośnik⁴⁷

1. Podnośniki działają jedynie w przypadku, gdy pojazd jest nieruchomy. Podczas podnoszenia pomostu i przed jego obniżaniem samoczynnie włącza się urządzenie zapobiegające zjechaniu wózka na którym porusza się osoba.

⁴⁵Źródło: Punkt 2.1.1.1, 2.1.1.2, 2.1.4 załącznika do dyrektywy 2001/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 roku odnosząca się do przepisów szczególnych dotyczących pojazdów wykorzystywanych do przewozu pasażerów i mających więcej niż osiem siedzeń poza siedzeniem kierowcy oraz zmieniająca dyrektywy 70/156/EWG i 97/27/WE.

⁴⁶ Źródło: Ibidem – punkt 3.11.2

⁴⁷ Źródło: Ibidem - punkt 3.11.3

-
2. Pomost podnośnika powinien mieć następujące parametry minimalne:
 - szerokość: 80 cm
 - długość: 120 cm
 - dopuszczalne obciążenie: 300 kg.
 3. Urządzenie do sterowania i kontroli powinno być zaprojektowane w taki sposób, aby w przypadku jego unieruchomienia automatycznie powracało do pozycji wyłączenia. W takim przypadku następuje zatrzymanie ruchu podnośnika i możliwe jest rozpoczęcie jego ruchu w każdym kierunku.
 4. Urządzenie zabezpieczające (na przykład mechanizm cofania) chroni powierzchnie niewidoczne dla osoby obsługującej, w przypadku, gdy ruch podnośnika mógłby uwięzić lub zmiążdżyć jakieś przedmioty.
 5. W przypadku, gdy podnośnik znajduje się przy drzwiach głównych położonych w bezpośrednim polu widzenia kierowcy pojazdu, podnośnik może być obsługiwany przez kierowcę siedzącego na swoim miejscu. We wszystkich pozostałych przypadkach urządzenia do sterowania i kontroli znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie podnośnika.

Wyposażenie wspomagające przy wsiadaniu i wysiadaniu – pochylnia⁴⁸

1. Pochylnia działa jedynie w przypadku, gdy autobus jest nieruchomy. Wsuwanie i chowanie pochylni można przeprowadzać ręcznie albo mechanicznie.
2. Pochylnia powinna mieć szerokość, co najmniej 80 cm. Nachylenie pochylni wysuniętej lub rozłożonej na krawężniku o wysokości 150 mm nie może przekraczać 12%.
3. Pochylnia gotowa do użytku, o długości przekraczającej 120 cm, powinna być wyposażona w urządzenie zapobiegające zjeżdżaniu wózka na boki.
4. Pochylnia działa w sposób bezpieczny z obciążeniem równym 300 kg.
5. Krawędzie pochylni na zewnątrz są zaokrąglone promieniem nie mniejszym niż 0,25 cm. Naroża na zewnątrz zaokrąglone są promieniem nie mniejszym 0,5 cm.

Dobre praktyki

⁴⁸ Źródło: Ibidem – Punkt 3.11.4

-
- Pochylnia mająca szerokość co najmniej 90 cm i maksymalne nachylenie 8%.

Usytuowanie wyjść w autobusie⁴⁹

1. Drzwi główne powinny znajdować się po prawej stronie autobusu i przynajmniej jedno z nich powinno być usytuowane w przedniej połowie pojazdu. Dopuszcza się zaprojektowanie drzwi w tylnej części lub ścianie pojazdu, do korzystania przez pasażerów poruszających się na wózkach.

Stopnie wejściowe autobusu⁵⁰

1. Wysokość pierwszego stopnia od ziemi w przypadku jednych drzwi dla pasażerów nie może przekraczać 25 cm - lub 27 cm w przypadku dwojga drzwi (drzwi wejściowe / drzwi wyjściowe).
2. Wysokość pozostałych stopni (innych niż pierwszy stopień) nie może wynosić więcej niż 20 cm.
3. Połączenie zagłębionego przejścia ze strefą miejsc siedzących (odległość pionowa między przejściem a podłogą strefy miejsc siedzących) nie jest uznawane za stopień.

Drzwi – wymagania ogólne⁵¹

Przyjmuje się następujące minimalne wymiary drzwi głównych w autobusach komunikacji miejskiej:

- Wysokość otworu drzwi głównych: 180 cm
- Szerokość całkowita:
 - drzwi pojedynczych: 65 cm
 - drzwi podwójnych: 120 cm
- Wysokość całkowita (w zależności od klasy): 180 cm lub 165 cm

Wymagania techniczne - drzwi głównych⁵²

⁴⁹ Źródło: Ibidem - Punkt 7.6.2

⁵⁰ Źródło: Ibidem - Punkt 3.1

⁵¹ Źródło: Ibidem - Punkt 7.6.3

⁵² Źródło: Ibidem - Punkt 7.6.4

-
1. Wszystkie drzwi główne powinny łatwo otwierać się od wewnątrz oraz z zewnątrz pojazdu, gdy pojazd się nie porusza.
 2. Przyciski lub mechanizmy do otwierania (z wewnątrz oraz na zewnątrz) drzwi ogólnodostępnych powinny znajdować się na wysokości między 100 cm a 150 cm od poziomu ziemi lub podłogi, nie dalej niż 50 cm od drzwi.
 3. Przyciski lub mechanizmy do otwierania (z wewnątrz oraz na zewnątrz) drzwi przeznaczonych także do korzystania przez osoby z niepełnosprawnością powinny się znajdować na wysokości nie większej niż 130 cm od ziemi lub od podłogi, nie dalej niż 50 cm od drzwi.
 4. Jeżeli uruchamiane automatycznie drzwi główne zostaną otwarte, zamykają się one automatycznie po upływie określonego czasu. Jeżeli w tym czasie pasażer wsiada lub wysiada z pojazdu, urządzenie zabezpieczające (na przykład płyta kontaktronowa w podłodze, fotokomórka lub bramka jednokierunkowa) powinno zapewnić wystarczające wydłużenie czasu do momentu zamknięcia drzwi.
 5. Powstrzymanie procesu zamykania drzwi przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnością powinno następować automatycznie (w momencie pojawienia się oporu).

Dobre praktyki

- Przyciski i mechanizmy do otwierania (z wewnątrz oraz na zewnątrz) drzwi powinny zawsze spełniać wymogi dostępności oraz w ramach taboru być takie same,
- Tam gdzie to możliwe należy zrezygnować z przycisków i mechanizmów do otwierania (z wewnątrz oraz na zewnątrz) drzwi.

Sygnalizacja przystanku na żądanie⁵³

1. Autobusy miejskie powinny być wyposażone w urządzenia umożliwiające pasażerom sygnalizowanie kierowcy konieczność zatrzymania pojazdu – na przystanku „na żądanie”.
2. Przyciski sygnalizacji „przystanku na żądanie” powinny:
 - być nieznacznie wystające

⁵³ Źródło: Ibidem – punkt 7.7.9.1

-
- znajdować się na wysokości 120 cm od podłogi
 - wyróżniać się kontrastującym kolorem lub kontrastującymi kolorami.
3. Przyciski powinny być równomiernie rozmieszczone w całym pojeździe (w tym także w miejscu przeznaczonym dla osób poruszających się na wózkach). Uruchomienie komunikatu „przystanek na żądanie” powinno także być sygnalizowane pasażerom przy pomocy jednego lub więcej podświetlonych znaków z napisem „przystanek na żądanie”.

Dobre praktyki

- Pojazd powinien być wyposażony w system informacji wizualnej wraz z systemem zapowiedzi głosowych. W skład systemu wchodzi wyświetlacze elektroniczne (tablice). Ponadto wewnętrzna tablica świetlna powinna przedstawiać pełną informację o całej trasie linii, na której pojazd aktualnie się znajduje.

Poręcze i uchwyty⁵⁴

1. Ogólne wymagania dla poręczy w autobusach miejskich przedstawiają się następująco:
 - Poręcze powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób niestwarzający ryzyka odniesienia obrażeń przez pasażerów
 - Przekrój poręczy i uchwytów powinien mieć wielkość i kształt pozwalający pasażerom na łatwe i pewne ich uchwycenie. Średnica poręczy nie może być mniejsza niż 2 cm i nie większa niż 4,5 cm. Poręcze nie mogą posiadać ostrych krawędzi
 - Prześwit między poręczą lub uchwytem a przylegającymi częściami nadwozia lub ścian pojazdu nie może być mniejszy niż 4 cm
 - Powierzchnia poręczy, uchwytu lub słupka musi być wykonana w kolorze kontrastującym z otoczeniem i nie może być śliska
 - Należy dążyć do takiego usytuowania poręczy, aby z każdego miejsca stojącego była dla pasażera dostępna poręcz, także dla osób z niepełnosprawnościami.
2. Poręcze przyporządkowane do miejsc dla osób z niepełnosprawnością powinny spełniać ponadto następujące wymagania:

⁵⁴ Źródło: Ibidem - Punkt 7.11.1 i 7.11.4

-
- Pomiędzy siedzeniami dla osób z niepełnosprawnością a drzwiami głównymi odpowiednimi do wsiadania i wysiadania wysokość poręczy należy zamontować na wysokości od 80 cm do 90 cm od podłogi
 - Dopuszcza się występowanie przerwy w tej poręczy w przypadku, gdy konieczne jest uzyskanie dostępu do przestrzeni dla osób poruszających się na wózkach, do siedzenia umieszczonego na nadkolu, schodów, dojścia lub przejścia
 - Przerwa w ciągłości poręczy nie może przekraczać 105 cm, a co najmniej z jednej strony przerwy znajduje się dodatkowo poręcz pionowa.

Dobre praktyki

- Poręcze nie powinny znajdować się w środkowej części drzwi, a tylko po obu stronach.
- W miejscu przeznaczonym do przewozu osoby poruszającej się na wózku, wzdłuż ściany zamontowanie poręczy na wysokości dostępnej dla osoby siedzącej na wózku.
- Stosowanie poręczy w żółtym kolorze, ułatwiającym słabowidzącym poruszanie się wewnątrz pojazdu i zwiększającym ich bezpieczeństwo w czasie podróży.

Wzorcowy wózek⁵⁵

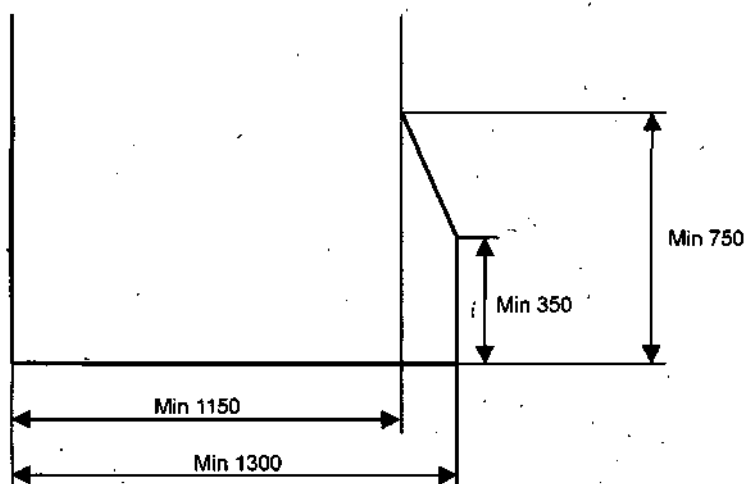
1. Przestrzeń dla osób poruszających się na wózkach w autobusach komunikacji miejskiej projektuje się uwzględniając wymiary tzw. „wzorcowego wózka”, który powinien posiadać następujące minimalne parametry:

- Długość całkowita: 120 cm
- Szerokość całkowita: 70 cm
- Wysokość całkowita: 109 cm

⁵⁵ Źródło: Ibidem - Punkt 3.6.4

Minimalna wolna przestrzeń dla osób poruszających się na wózkach

1. Minimalna, wolna przestrzeń dla osób poruszających się na wózkach powinna się zawierać w obszarze pokazanym na poniższym rysunku:

Dobre praktyki

- Zaleca się stosowanie większych parametrów niż minimalne przyjęte dla wolnej przestrzeni dla osób poruszających się na wózkach.

Osoba poruszająca się na wózku w autobusie⁵⁶

1. W autobusie miejskim dla każdej osoby poruszającej się na wózku powinna być zapewniona powierzchnia, co najmniej o szerokości 75 cm i długości 130 cm. Powierzchnia podłogi powinna być wyłożona materiałem przeciwpoślizgowym.
2. W przypadku przestrzeni przystosowanej dla osób poruszających się na wózkach ustawionych przodem w kierunku jazdy, górna część poprzedzających oparcie siedzeń może naruszać przestrzeń przeznaczoną dla osób poruszających się przy pomocy wózków, pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej ilości wolnej przestrzeni. Oznacza to, że oparcie siedzenia usytuowanego bezpośrednio przed osobą na wózku ustawionym przodem do kierunku jazdy, może wejść w

⁵⁶ Źródło: Ibidem – punkt 3.6

przepisową przestrzeń (tj. 75 cm x 130 cm), o ile osoba na wózku na zapewnioną wystarczającą swobodę (przepisy nie regulują tej kwestii precyzyjnie).

3. Pojazd powinien posiadać, co najmniej jedno drzwi, przez które osoby poruszające się na wózkach mogą się przemieścić.
4. Co najmniej jedno drzwi zapewniające dostęp dla osób poruszających się na wózkach są drzwiami głównymi do pojazdu.
5. Drzwi zapewniające dostęp dla osób poruszających się na wózkach muszą posiadać wyposażenie pomagające przy wsiadaniu i wysiadaniu (układ przyklęku, podnośnik lub pochylnia).
6. W autobusie miejskim musi istnieć możliwość przemieszczenia się osób poruszających się na wózkach od drzwi zapewniających dostęp dla osób poruszających się na wózkach do siedzenia specjalnego, przeznaczonego dla osoby z niepełnosprawnością.

Dobre praktyki

- Konstrukcja autobusu i przystanków powinna pozwolić na wejście do autobusu i opuszczenie go bez żadnych urządzeń technicznych również osobie na wózku – odległość w poziomie maksymalnie 2 cm a w pionie 0 cm.

Siedzenia w przestrzeni przeznaczonej dla osób poruszających się na wózkach⁵⁷

1. W przestrzeni przeznaczonej dla osób poruszających się na wózkach można montować siedzenia składane, jednakże takie siedzenia złożone i niewykorzystywane nie mogą naruszać tej przestrzeni.
2. Pojazd można wyposażyć w siedzenia wyjmowane, montowane w przestrzeni przeznaczonej dla osób poruszających się na wózkach pod warunkiem, że kierowca lub członek załogi może łatwo usunąć takie siedzenia.
3. W przypadku, gdy miejsce na stopy przy jakimkolwiek siedzeniu lub część siedzenia składanego, gdy jest ono użytkowane, narusza przestrzeń przeznaczoną dla osób poruszających się na wózkach, takie siedzenia oznakowane są napisem przymocowanym do nich lub znajdującym się w ich bezpośrednim sąsiedztwie, w brzmieniu: *proszę zwolnić to miejsce dla osoby*

⁵⁷ Źródło: Ibidem – punkt 3.7.1, 3.7.2 i 3.7.3

poruszającej się przy pomocy wózka.

Siedzenia specjalne i przestrzeń dla pasażerów o ograniczonej możliwości poruszania⁵⁸

1. Minimalna liczba siedzeń specjalnych w autobusie miejskim wynosi cztery. Minimalna liczba siedzeń ustawionych przodem oraz tyłem do kierunku jazdy, przeznaczonych, jako siedzenia specjalne dla pasażerów z niepełnosprawnością powinna znajdować się w pobliżu drzwi głównych odpowiednich dla wsiadania i wysiadania.
2. Co najmniej pod jednym z siedzeń specjalnych lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie przewidziane jest odpowiednie miejsce dla psa przewodnika.
3. Minimalna szerokość poduszki siedzenia specjalnego wynosi 22 cm.
4. Wysokość nieobciążonej poduszki siedzenia w stosunku do podłogi wynosi od 40 cm do 50 cm.
5. Miejsce na stopy w siedzeniach specjalnych nie może mieć w żadnym kierunku nachylenia większego niż 8%.
6. Nad każdym siedzeniem specjalnym znajduje się wolna przestrzeń o wysokości nie mniejszej niż 130 cm mierzona od najwyższego punktu nieobciążonej poduszki siedzenia.
7. Siedzenie specjalne wyposażone jest w znajdujące się między miejscem siedzącym a przejściem podłokietniki, które można łatwo usunąć w celu umożliwienia swobodnego dostępu do siedzenia.
8. Poręcze lub uchwyty zamontowane są w bezpośrednim sąsiedztwie siedzenia specjalnego w sposób pozwalający na to, aby pasażer mógł łatwo się ich uchwycić.

Stabilność wózka użytkowanego przez osobę o ograniczonej możliwości poruszania się⁵⁹

1. W pojeździe, w którym nie wymaga się, aby siedzenia dla pasażerów były wyposażone w pasy bezpieczeństwa (tj. w autobusach klasy „I”, czyli miejskich), wyposaża się przestrzeń przeznaczoną dla osób poruszających się na wózkach w urządzenie przytrzymujące, w celu zapewnienia stabilności wózka,

⁵⁸ Źródło: Ibidem - punkt 3.2

⁵⁹ Źródło: Ibidem – punkt 3.8.1, 3.8.2

-
2. Gdy istnieje wymaganie wyposażenia siedzeń w pasy bezpieczeństwa dla pasażerów (na przykład w autobusach klasy II), w każdej przestrzeni przeznaczonej dla osób poruszających się na wózkach musi być zapewnione urządzenie przytrzymujące mogące zabezpieczyć wózek i zajmującą go osobę,
 3. Takie urządzenie przytrzymujące i jego punkt mocowania przystosowane jest do wytrzymywania sił równorzędnych z siłami wymaganymi dla pasów bezpieczeństwa,
 4. Alternatywnie, przestrzeń przeznaczona dla osób poruszających się na wózkach można zaprojektować tak, aby osoba z niepełnosprawnością mogła podróżować bez korzystania z urządzenia przytrzymującego, na wózku zwróconym w kierunku tyłu pojazdu, opartym o podporę lub oparcie.

Dobre praktyki

- Zaleca się stosowanie zamocowań osoby poruszającej się na wózku w autobusie przy pomocy standardowych pasów bezpieczeństwa.

Urządzenia łączności⁶⁰

1. Urządzenia służą do zapewnienia komunikacji pomiędzy pasażerami a kierowcą w sytuacjach nadzwyczajnych i awaryjnych.
2. Przycisk uruchamiający system komunikacji powinien:
 - dać się uruchomić przy pomocy dłoni
 - odróżniać się od tła kolorem kontrastującym / kolorami kontrastującymi
 - spowodować uruchomienie sygnału dźwiękowego.
3. Urządzenia łączności umieszczane są w bezpośrednim sąsiedztwie każdego siedzenia specjalnego oraz w każdej strefie przeznaczonej dla osób poruszających się na wózkach i znajdują się na wysokości między 70 cm a 120 cm nad podłogą.
4. Urządzenia łączności położone w strefie niskopodłogowej autobusu znajdują się na wysokości od 80 cm do 150 cm tam, gdzie nie ma siedzeń.

⁶⁰ Źródło: Ibidem - punkt 3.6.1

-
5. Jeżeli pojazd wyposażony jest w pochylnię lub podnośnik, środki łączności z kierowcą zamontowane są na zewnątrz, przy drzwiach i na wysokości nieprzekraczającej 130 cm od ziemi.

Symbole graficzne⁶¹

1. Pojazdy wyposażone w powierzchnię przeznaczoną dla osób poruszających się na wózkach i/lub siedzenia specjalne powinny posiadać oznakowanie w postaci symboli graficznych/piktogramów (symbol wózka lub inny wskazujący na osobę z niepełnosprawnością) widoczne z zewnątrz, zarówno z przodu po prawej/lewej stronie pojazdu jak i w pobliżu drzwi.
2. Symbole graficzne umieszcza się także wewnątrz pojazdu w bezpośrednim sąsiedztwie przestrzeni dla osób poruszających się na wózkach lub siedzenia specjalnego.

Pochylenie podłogi⁶²

1. Pochylenie jakiegokolwiek przejścia, dojścia lub powierzchni podłogi między siedzeniem przeznaczonym dla osób z niepełnosprawnością lub przestrzenią dla osób poruszających się na wózkach i co najmniej jednym wejściem i jednym wyjściem lub połączonym wejściem i wyjściem - nie może przekraczać 8%. Powierzchnia pochylenia musi być wyłożona materiałem przeciwpoślizgowym.

Oświetlenie w autobusach⁶³

1. W autobusach miejskich musi być zapewnione odpowiednie oświetlenie powierzchni wewnątrz pojazdu i bezpośrednio przed nim, pozwalające osobom o ograniczonej możliwości poruszania się na bezpieczne wsiadanie i wysiadanie. Oświetlenie, to, które przypuszczalnie może mieć wpływ na widzenie przez kierowcę - włączone jest jedynie w czasie postoju pojazdu.

⁶¹ Źródło: Polska Norma PN-ISO 3864-1:2011 „Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Część 1: Zasady projektowania znaków bezpieczeństwa stosowanych w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej”.

⁶² Źródło: punkt 3.5 załącznika do dyrektywy 2001/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 roku odnoszącej się do przepisów szczególnych dotyczących pojazdów wykorzystywanych do przewozu pasażerów i mających więcej niż osiem siedzeń poza siedzeniem kierowcy oraz zmieniająca dyrektywy 70/156/EWG i 97/27/WE.

⁶³ Źródło: Ibidem - punkt 3.10

Dobre praktyki

- Wskazana jest taka organizacja oświetlenia, które pozwoli osobom o ograniczonej możliwości poruszania się na bezpieczne poruszanie się po pojeździe również przed i po wsiadaniu/wysiadaniu.

Rozdział 3. Podstawowe wymagania dla tramwajów i trolejbusów⁶⁴

1. W zakresie tramwajów i trolejbusów wymagania przepisów prawa związane z dostępnością dla osób z niepełnosprawnością mają charakter ogólny, sprowadzając się jedynie do podstawowych stwierdzeń:

- W tramwaju lub w trolejbusie musi znajdować się miejsce, odpowiednio wyposażone i oznakowane, przeznaczone dla osób poruszających się na wózkach i rodziców podróżujących z dziećmi w wózkach dziecięcych — nie dotyczy to tramwaju/trolejbusu wyprodukowanego przed dniem 1 stycznia 2000 r.
- Podłoga i stopnie nadwozia tramwaju powinny być wykonane z materiału antypoślizgowego. Krawędzie stopni powinny być trwale i widocznie wyróżnione lub podświetlone.

Z uwagi na powyższe w dalszej treści niniejszego opracowania zostaną podane wyłącznie przykłady dobrych praktyk – w oparciu o istniejące źródła i rekomendacje.

Wejście do tramwaju

Dobre praktyki

- Szerokość wejścia do tramwaju, drzwi dwustrumieniowe: 130 cm, drzwi jednostrumieniowe: 90 cm.
- Krawędzie wejść do tramwaju oznaczone są kontrastowo w stosunku do podłogi.

⁶⁴ Źródła: § 13 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 marca 2011 roku w sprawie warunków technicznych tramwajów i trolejbusów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz. U. poz. 344).

-
- Drzwi posiadają sygnalizację dźwiękową i świetlną. Drzwi zamknięte - podświetlenie niebieskimi diodami, brak sygnału dźwiękowego. Zamykanie drzwi - podświetlenie czerwonymi diodami, sygnał dźwiękowy.

Źródło: Tramwaje Warszawskie Sp. z o.o. w Warszawie +opracowanie własne

Platforma do wsiadania i wysiadania

Dobre praktyki

- Aby umożliwić wygodne wsiadanie i wysiadanie osobom poruszającym się na wózku z poziomu peronu przystankowego i powierzchni podłogi, tramwaje powinny być wyposażone w platformę wysuwaną przy pomocy własnego napędu.

Źródło: Tramwaje Warszawskie Sp. z o.o. w Warszawie

Siedzenia i przejście przez środek

Dobre praktyki

- W celu maksymalnego udostępnienia powierzchni tramwaju pasażerom, siedzenia w tramwaju powinny być ustawione pod kątem - tak, aby w jak najmniejszym stopniu ograniczały szerokość przejścia. Zabudowa wnętrza uwzględnia swobodę przechodzenia zachowując szerokość przejścia, nie mniejszą niż ~66 cm.

Źródło: Tramwaje Warszawskie Sp. z o.o. w Warszawie

Miejsce dla osób poruszających się na wózkach

Dobre praktyki

- W tramwaju, w rejonie drzwi wyposażonych w platformę znajduje się przyległa do ściany tramwaju i mająca długość ~160 cm, licząc wzdłuż tej ściany, wolna powierzchnia przeznaczona dla osób poruszających się na wózkach i osób podróżujących z dziećmi w wózków dziecięcych. Na powierzchni tej znajduje się stanowisko do mocowania wózka ustawione tak, aby wózek przewożony był tyłem do kierunku jazdy.

Przestrzeń w tramwaju przeznaczona dla osoby poruszającej się na wózku.

Źródło: Tramwaje Warszawskie Sp. z o.o. w Warszawie

Automaty biletowe i kasowniki

Dobre praktyki

- **Kasowniki są umieszczone w sąsiedztwie każdych drzwi na wysokości 90-110 cm** licząc od podłogi do miejsca wkładania kasowanego biletu. Lokalizację kasowników posiadają kontrastowe oznaczenie, które jest rozpoznawane dotykowo.

Źródło: Tramwaje Warszawskie Sp. z o.o. w Warszawie

System informacji wizualnej

Dobre praktyki

- Tramwaj jest wyposażony w system informacji wizualnej wraz z systemem zapowiedzi głosowych. W skład systemu wchodzi wyświetlacze elektroniczne (tablice): czołowe, tylne i boczne. Ponadto wewnętrzna tablica świetlna przedstawia pełną informację o całej trasie linii, na której tramwaj aktualnie się znajduje.

Źródło: Tramwaje Warszawskie Sp. z o.o. w Warszawie + opracowanie własne

Tabor kolejowy (elektryczne i spalinowe zespoły trakcyjne, elektryczne i spalinowe autobusy szynowe, wagony pasażerskie)

Rozdział 1. Wprowadzenie. Wymagania ogólne.

Zagadnienia dotyczące dostępu osób z niepełnosprawnościami do taboru kolejowego należą do grupy zagadnień uregulowanych pod względem formalno-prawnym za sprawą TSI PRM 2014.

W TSI PRM 2014 wymagania odnoszą się w jednakowym stopniu do pojazdów konwencjonalnych oraz do taboru kolei dużych prędkości.

W niniejszym opracowaniu zawarto wspólne, jednolite wymagania dla wszystkich obecnie eksploatowanych rodzajów taboru pasażerskiego tj.: wagonów pasażerskich, spalinowych i elektrycznych autobusów szynowych oraz spalinowych i elektrycznych zespołów trakcyjnych.

W niniejszym rozdziale, w przypadku niektórych punktów analitycznych z uwagi na dużą ilość parametrów oraz ich skomplikowany charakter zamieszczono jedynie parametry podstawowe, z odwołaniem do przepisu źródłowego.

Rozdział 2. Wymagania szczegółowe

Stopnie do wsiadania i wysiadania z pociągu⁶⁵

1. Wszystkie stopnie do wsiadania i wysiadania muszą być przeciwpoślizgowe oraz posiadać dostępną efektywną szerokość równą szerokości otworu drzwiowego. Wysokość wszystkich stopni musi być równa.
2. Minimalna głębokość stopni powinna wynosić 24 cm a maksymalna wysokość 20 cm.
3. Wysokość stopnia może osiągnąć maksymalnie 23 cm, jeśli można wykazać, że powoduje to zmniejszenie o jeden wymaganej liczby stopni.
4. Pierwszy i ostatni stopień musi być oznaczony kontrastującym pasem o szerokości od 4,5 cm do 5,5 cm, rozciągającym się, co najmniej na 80 % szerokości górnej powierzchni stopnia. Podobnym pasem musi być oznaczona powierzchnia czołowa ostatniego stopnia przy wejściu do wagonu.

⁶⁵ Źródło: punkt 4.2.2.11.2 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 roku w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się.

-
5. Wysokość zewnętrznego stopnia wejścia, nieruchomego lub ruchomego, nie może przekraczać 23 cm, a jego głębokość nie może być mniejsza niż 15 cm.
 6. Podłoga wagonu powinna znajdować się na równi z poziomem peronu, przy czym dopuszcza się wielkość uskoku między progiem drzwi a peronem nie więcej niż 7,5 cm w poziomie i 5 cm w pionie.
 7. Jeśli zastosowany jest pomost będący przedłużeniem progu na zewnątrz pojazdu i nie ma różnicy poziomów między nim a podłogą pojazdu, nie jest on uznawany za stopień. Wejście do przedsionka pojazdu nie może wymagać użycia więcej niż czterech stopni, z których jeden może być zewnętrzny.

Stopnie wewnętrzne w taborze kolejowym⁶⁶

1. Wysokość stopni wewnętrznych (innych niż stopnie wejścia do pociągu) nie może przekraczać 20 cm, a ich głębokość, mierzona przy osi środkowej schodów, nie może być mniejsza niż 28 cm.
2. W pociągach dwupokładowych dozwolone jest zmniejszenie tej wartości do 27 cm dla stopni prowadzących na pokład górny i pokład dolny.
3. Pierwszy i ostatni stopień musi, co najmniej być oznaczony kontrastującym pasem o szerokości od 4,5 cm do 5,5 cm, rozciągającym się na całej szerokości schodów na przedniej i górnej powierzchni krawędzi stopnia.
4. Schody składające się z więcej niż trzech stopni muszą być wyposażone w poręcze po obu stronach, na dwóch poziomach:
 - wyższa poręcz musi być umieszczona na wysokości od 85 cm do 100 cm nad poziomem podłogi,
 - niższa poręcz musi być umieszczona na wysokości od 50 cm do 75 cm nad poziomem podłogi.
5. Schody składające się z jednego, dwóch lub trzech stopni muszą być wyposażone, w co najmniej jedną poręcz po obu stronach lub inny element, który osoby mogą wykorzystać w celu utrzymania równowagi.
6. Stopnie nie mogą występować pomiędzy następującymi miejscami:
 - przedsionkiem drzwi zewnętrznych dostępnych dla osób poruszających się na wózkach oraz z dziećmi podróżującymi w wózkach
 - miejscem na wózek

⁶⁶ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.8

-
- uniwersalnym przedziałem sypialnym (przeznaczonym dla osób z niepełnosprawnością)
 - uniwersalną toaletą (przeznaczoną dla osób z niepełnosprawnością)

z wyjątkiem pasa progu drzwi, którego wysokość nie może przekraczać 1,5 cm, lub z wyjątkiem sytuacji, gdy zapewniono podnośnik w celu pokonania stopnia.

7. Dla podjazdów wewnątrz taboru maksymalne nachylenie ciągu komunikacyjnego nie może przekraczać wartości wskazanych dla różnych przypadków w TSI PRM 2014.

Ruchomy stopień i ruchoma platforma⁶⁷

1. W pojazdach należy stosować ruchomy stopień lub ruchomą platformę, – które są urządzeniami wspomagającymi wsiadanie i wysiadanie. Urządzenia te nie mogą uderzyć w wózek, na którym porusza się pasażer lub w urządzenie ułatwiające mu przemieszczanie się ani nie mogą stworzyć zagrożenia dla pasażerów w przypadku nagłego zatrzymania się.
2. Ruchomy stopień i ruchoma platforma są urządzeniami zintegrowanymi z pojazdem poniżej poziomu progu drzwi, w pełni zautomatyzowanymi i uruchamianymi wraz z sekwencjami otwierania i zamykania drzwi.
3. W przypadku, gdy ruchomy stopień lub ruchoma platforma wykraczają poza obrys dozwolony przez przepisy o skrajni, wysunięcie stopnia lub platformy musi powodować unieruchomienie pociągu.
4. Wysuwanie ruchomego stopnia lub ruchomej platformy musi się zakończyć, zanim otworzą się drzwi dla pasażerów, umożliwiając im przejście; analogicznie, chowanie stopnia lub platformy może się rozpocząć dopiero, gdy drzwi uniemożliwiają pasażerom przejście.
5. Powierzchnia urządzenia musi być przeciwpoślizgowa, a jej efektywna dostępna szerokość w świetle musi odpowiadać szerokości drzwi. Urządzenie musi być wyposażone w system wykrywania przeszkód a także musi mieć możliwość pracy i powrotu do położenia spoczynkowego w trybie awaryjnym, jeśli nastąpi awaria systemu zasilania.

Drzwi – wymagania ogólne⁶⁸

1. Do zatrzaśnięcia lub otwarcia zatrzaśniętych drzwi obsługiwanych ręcznie i przeznaczonych do powszechnego użytku (a zatem także dla osób z niepełnosprawnościami) muszą służyć elementy sterujące obsługiwane dłonią, wymagające użycia siły nie większej niż 20 N.

⁶⁷ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.2

⁶⁸ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.3.1

-
2. Elementy sterujące drzwiami, ręczne, w postaci przycisków lub innych urządzeń, muszą kontrastować z powierzchnią, na której są zamontowane.
 3. Jeśli zastosowane są dwa (osobne) urządzenia sterowania drzwiami — otwierania i zamykania — zamontowane nad sobą, górne urządzenie musi zawsze służyć do otwierania drzwi.

Wymagania techniczne - drzwi wewnętrzne⁶⁹

1. Wewnętrzne drzwi automatyczne i półautomatyczne muszą być wyposażone w urządzenia zapobiegające uwięzieniu pasażera w drzwiach podczas ich działania.
2. Drzwi wewnętrzne przystosowane do wjazdu osoby poruszającej się na wózku muszą mieć dostępną szerokość użytkową nie mniejszą niż 80cm.
3. Siła potrzebna do otwarcia lub zamknięcia drzwi uruchamianych ręcznie nie może przekraczać 60 N.
4. Środek urządzeń sterowania drzwiami wewnętrznymi musi się znajdować na wysokości nie mniejszej niż 80 cm i nie większej niż 110 cm, mierzonej w pionie od poziomu podłogi pojazdu.
5. Automatyczne drzwi łączące pojazdy w składzie muszą albo działać synchronicznie parami, albo drugie drzwi muszą automatycznie wykrywać osobę poruszającą się w ich kierunku i otwierać się. Jeśli ponad 75 % powierzchni drzwi wykonane jest z przezroczystego tworzywa, musi to być wyraźnie oznaczone wskaźnikami wizualnymi.

Wymagania techniczne - drzwi zewnętrzne⁷⁰

1. Wszystkie zewnętrzne drzwi dla pasażerów muszą być oznakowane na zewnątrz w sposób kontrastujący z otaczającym je obszarem bocznym nadwozia pojazdu. Drzwi zewnętrzne przeznaczone dla osób poruszających się na wózkach muszą być drzwiami najbliższymi względem wyznaczonych miejsc dla osób poruszających się na wózkach. Drzwi przeznaczone dla osób poruszających się na wózkach muszą być wyraźnie oznaczone. Od wewnątrz pojazdu położenie drzwi zewnętrznych musi być wyraźnie oznaczone z wykorzystaniem kontrastującej barwy posadzki w obszarze sąsiadującym z drzwiami.

⁶⁹ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.3.3

⁷⁰ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.2

-
2. W pociągach o prędkości konstrukcyjnej mniejszej niż 250 km/h drzwi muszą mieć dostępną użytkową szerokość wynoszącą, co najmniej 100 cm w położeniu otwartym.
 3. Sygnalizacja otwierania/zamykania drzwi musi trwać przynajmniej 5 sekund, chyba, że wcześniej nastąpi otwarcie drzwi — wówczas sygnał może ustać po 3 sekundach.
 4. W przypadku otwierania drzwi automatycznie lub zdalnie (przez maszynistę lub konduktora) sygnał akustyczny i wizualny musi być emitowany przez przynajmniej 3 sekundy od momentu rozpoczęcia otwierania drzwi.
 5. Sygnał ostrzegawczy musi się rozpocząć przynajmniej 2 sekundy przed rozpoczęciem zamykania drzwi.
 6. Przycisk sterowania drzwiami z peronu musi znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 80 cm i nie większej niż 120 cm, mierzonej pionowo od powierzchni peronu.
 7. Przycisk sterowania drzwiami od wewnątrz musi znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 80 cm i nie większej niż 110 cm, mierzonej w pionie od poziomu podłogi pojazdu.
 8. Odblokowanie drzwi do otwarcia musi być sygnalizowane w sposób wyraźnie słyszalny i widzialny dla osób wewnątrz i na zewnątrz pociągu.
 9. Źródło dźwięku sygnalizacji ostrzegawczej drzwi musi:
 - być zlokalizowane blisko przycisków sterujących drzwiami
 - być skierowane do osób wewnątrz i na zewnątrz pociągu
 - trwać podczas zamykania drzwi.
 10. Sygnał wizualny otwarcia/zamknięcia drzwi musi być widoczny od wewnątrz i od zewnątrz pociągu oraz musi być umieszczony tak, by minimalizował możliwość jego zasłonięcia przez pasażerów znajdujących się w przedsionku. Drzwi muszą być uruchamiane przez członków drużyny pociągowej, półautomatycznie (tzn. po naciśnięciu przycisku przez pasażera) lub automatycznie. Przycisk sterujący drzwiami musi być umieszczony na skrzydle drzwi lub obok niego.

Przejścia, korytarze, przedsionki i inne ciągi komunikacyjne⁷¹

1. Począwszy od wejścia do pojazdu podstawowe parametry przejścia (korytarza i innego ciągu komunikacyjnego) muszą być następujące:

⁷¹ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.6

-
- przejście pomiędzy wagonami (na połączeniu wagonów): szerokość minimalna 55 cm licząc od podłogi do wysokości 195 cm
 - we wszystkich miejscach przewidzianych, jako dostępne dla osób poruszających się na wózkach (na przykład miejsc na postój wózka podczas podróży, przedziałów sypialnych dla osób z niepełnosprawnością oraz toalet uniwersalnych): szerokość nie mniej niż 80 cm – licząc od podłogi do wysokości 145 cm; powyżej 145 cm przejście może być nieco węższe, tj. o szerokości minimum 55 cm
 - obok miejsca dla osób poruszających się na wózkach należy zapewnić miejsce na obrót o minimalnej średnicy 150 cm
 - miejsce umożliwiające osobie poruszającej się na wózku obrót należy zapewnić także w innych miejscach, w których wózki mają się obracać o 180°.
2. Więcej szczegółowych parametrów związanych z wymiarami ciągów komunikacyjnych w wagonach pod kątem miejsca dla wózków zawiera poniższe źródło (TSI PRM 2014 dodatek J i dodatek K).

Informacja dla pasażerów – wymagania ogólne⁷²

1. System informacji pasażerskiej powinien uwzględniać potrzeby osób z niepełnosprawnościami zapewniając skuteczny i czytelny przekaz następujących informacji:
 - komunikaty i instrukcje bezpieczeństwa
 - dźwiękowe instrukcje bezpieczeństwa w połączeniu z sygnałami wizualnymi w nagłych przypadkach
 - znaki ostrzegawcze, znaki zakazu i znaki nakazu
 - informacje dotyczące trasy pociągu, w tym informacje o opóźnieniach i nieplanowanych postojach
 - informacje dotyczące lokalizacji udogodnień na pokładzie pociągu.
2. Informacje wizualne muszą kontrastować ze swoim tłem. Krój pisma stosowany w tekstach musi być czytelny a informacje o godzinach przedstawione cyframi muszą być podawane w układzie 24-godzinnym.

⁷² Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.7.1

Oznakowanie, piktogramy i informacje dotykowe⁷³

1. Wszystkie znaki dotyczące bezpieczeństwa, znaki ostrzegawcze, znaki nakazu i zakazu muszą zawierać piktogramy i być zaprojektowane zgodnie z normą PN-ISO 3864-1:2011 „Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Część 1: Zasady projektowania znaków bezpieczeństwa stosowanych w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej”. W normie tej opisano barwy identyfikujące bezpieczeństwo i zasady projektowania znaków bezpieczeństwa przeznaczonych do stosowania w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej do celów zapobiegania wypadkom, ochrony przeciwpożarowej, informacji o zagrożeniu zdrowia i ewakuacji w sytuacji zagrożenia. Ustanowiono również podstawowe zasady, które należy stosować przy opracowywaniu norm zawierających znaki bezpieczeństwa.
2. W jednym punkcie dozwolone jest użycie maksymalnie pięciu piktogramów, razem ze strzałką kierunkową, wskazujących jeden kierunek i umieszczonych obok siebie. Numery lub litery muszą kontrastować ze swoim tłem.
3. Następujące szczególne piktogramy muszą być opatrzone symbolem wózka:
 - informacje wskazujące kierunek do udogodnień z dostępem dla osób poruszających się przy pomocy wózka
 - oznaczenie drzwi dostępnych dla osób poruszających się na wózkach
 - oznaczenie miejsca na wózek wewnątrz pociągu
 - oznaczenie toalet uniwersalnych.
4. Symbole mogą być łączone z innymi symbolami (na przykład numer wagonu, toaleta itd.). Tam, gdzie zastosowano pętle indukcyjne, należy je oznaczyć piktogramem zgodnym z dodatkiem N (TSI PRM 2014). Toalety uniwersalne wyposażone w boczne poręcze na zawiasach muszą być oznaczone piktogramem przedstawiającym poręcz w położeniu uniesionym i opuszczonym. Jeśli w pojeździe są miejsca rezerwowane, numer lub litera pojazdu (taka sama jak w systemie rezerwacji) muszą być podawane na zewnątrz na każdych drzwiach lub tuż przy nich.
5. Numer lub litera muszą być przedstawiane przy użyciu liter o wysokości nie mniejszej niż 7 cm oraz muszą być widoczne, gdy drzwi są otwarte i zamknięte.

⁷³ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.7.2, Polska Norma PN-ISO 3864-1:2011 „Symbole graficzne - Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa - Część 1: Zasady projektowania znaków bezpieczeństwa stosowanych w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej”.

-
6. Jeśli miejsca są oznaczone numerami lub literami, odpowiedni numer lub litera muszą być podawane na każdym siedzeniu lub obok niego, a wysokość znaków nie może być mniejsza niż 1,2 cm. Numery powinny być również podane w alfabecie Braille'a.
 7. Oznakowanie dotykowe należy zamontować:
 - w toaletach i przedziałach sypialnych dostępnych dla osób poruszających się przy pomocy wózka
 - na potrzeby informacji funkcjonalnych oraz w urządzeniach do wzywania pomocy
 - na potrzeby przycisku otwierania/zamykania drzwi dostępnych dla pasażerów.

Dynamiczne informacje wizualne⁷⁴

1. Informacje o stacji docelowej lub trasie muszą być podawane na zewnątrz pociągu, po stronie peronu, obok przynajmniej jednych drzwi dla pasażerów, przynajmniej, na co drugim pojeździe pociągu. Podawanie informacji na ścianach pociągu nie jest wymagane w przypadku, gdy pociągi korzystają ze stacji, na których na peronach w odstępach nieprzekraczających 50 metrów podawane są dynamiczne informacje wizualne, a informacje o stacji docelowej lub trasie podawane są także na czole pociągu.
2. Wewnątrz każdego pojazdu muszą być podawane informacje o stacji końcowej lub trasie pociągu.
3. Informacja o następnym przystanku pociągu musi być podawana w taki sposób, by była widoczna z przynajmniej 51 % miejsc siedzących dla pasażerów w każdym wagonie, w tym z 51 % miejsc uprzywilejowanych, i z wszystkich miejsc przeznaczonych dla osób poruszających się na wózkach. Informacja taka musi być podawana przynajmniej dwie minuty przed przyjazdem na daną stację.
4. Jeśli następna stacja znajduje się w odległości mniejszej niż dwie minuty planowej jazdy, informacja o niej musi być podawana natychmiast po odjeździe pociągu ze stacji poprzedniej.
5. Wymóg, aby informacje o stacji docelowej i następnym przystanku były widoczne z 51 % miejsc pasażerskich, nie ma zastosowania do wagonów z przedziałami mających maksymalnie 8 miejsc i obsługiwanych z przyległego korytarza. Informacje takie muszą być jednak widoczne dla osoby stojącej na korytarzu na

⁷⁴ Źródła: punkt 4.2.1.2 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się.

zewnątrz przedziału oraz dla pasażera zajmującego miejsce przeznaczone dla osoby poruszającej się na wózku.

6. Informacje o następnym przystanku mogą być wyświetlane na tym samym wyświetlaczu, co informacje o stacji docelowej. W momencie zatrzymania pociągu musi jednak nastąpić powrót do podawania informacji o stacji docelowej. Jeśli system jest zautomatyzowany musi umożliwiać wyłączenie lub poprawienie informacji nieprawidłowych.

Dynamiczne informacje dźwiękowe⁷⁵

1. Pociąg musi być wyposażony w system rozgłoszeniowy, służący do przekazywania komunikatów przez maszynistę lub innego członka drużyny pociągowej odpowiedzialnego za pasażerów. System rozgłoszeniowy może być obsługiwany ręcznie, automatycznie lub być wstępnie zaprogramowany. Jeśli system rozgłoszeniowy jest zautomatyzowany, musi umożliwiać wyłączenie lub poprawienie informacji nieprawidłowych lub wprowadzających w błąd.
2. System rozgłoszeniowy musi służyć do przekazywania na każdym przystanku informacji o stacji docelowej i następnym przystanku pociągu lub do przekazywania informacji o odjeździe z każdego przystanku.
3. System rozgłoszeniowy musi być w stanie podawać informacje o następnym przystanku pociągu przynajmniej dwie minuty przed przybyciem pociągu na stację. Jeśli następna stacja znajduje się w odległości mniejszej niż dwie minuty planowej podróży, informacja o niej musi być podawana natychmiast po odjeździe pociągu ze stacji poprzedniej.
4. Informacje mówione muszą posiadać we wszystkich strefach wartość STI-PA przynajmniej 0,45 (wymóg dotyczy poziomu zrozumienia komunikatu w warunkach hałasu dworca kolejowego, usytuowania głośników oraz pogłosu hal i tuneli).
5. System rozgłoszeniowy musi zapewniać wyraźną słyszalność komunikatów i zapowiedzi – i spełniać wynikające z przepisów wymagania w każdym miejscu do siedzenia oraz w każdym miejscu na wózek na terenie stacji.

Oświetlenie w taborze kolejowym⁷⁶

⁷⁵ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.1.2

⁷⁶ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.4, PN-EN 13272:2012 „Kolejnictwo - Oświetlenie elektryczne pojazdów szynowych w systemach transportu publicznego.

-
1. Minimalne wartości średniego natężenia oświetlenia w obszarach dla pasażerów muszą być zgodne z postanowieniami normy PN-EN 13272:2012 „Kolejnictwo - Oświetlenie elektryczne pojazdów szynowych w systemach transportu publicznego”. W normie zawarto wymagania eksploatacyjne i zalecenia dotyczące systemów oświetlenia elektrycznego wewnątrz pojazdów szynowych transportu publicznego dla wszystkich warunków eksploatacji i sytuacji awaryjnych.

Miejsca dla osób poruszających się na wózkach⁷⁷

1. Minimalna liczba miejsc dla osób poruszających się na wózkach w składzie pociągu zależy od długości pociągu (liczonej razem z lokomotywą):

Długość pociągu	Minimalna ilość miejsc dla osób poruszających się na wózkach w pociągu
poniżej 30 m	1 miejsce
od 30 m do 205 m	2 miejsca
od 205 m do 300 m	3 miejsca
powyżej 300 m	4 miejsca

W dalszej treści z uwagi na dużą ilość szczegółowych parametrów oraz ich skomplikowany charakter zamieszczono jedynie parametry podstawowe, wskazując na końcu punktu przepis źródłowy.

2. Miejsca dla osób poruszających się na wózkach w pociągu muszą spełniać następujące wymagania:
- Tuż obok lub w obrębie miejsca przeznaczonego dla osoby poruszającej się na wózku musi znajdować się znak identyfikujący miejsce na wózek (symbol wózka).
 - Miejsce przeznaczone dla osoby poruszającej się na wózku musi być zaprojektowane tak, by wózek zwrócony był przodem lub tyłem do kierunku jazdy (nie może stać bokiem).

⁷⁷ Źródło: punkt 4.2.2.2 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1300/2014 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie technicznych specyfikacji interoperacyjności odnoszących się do dostępności systemu kolei Unii dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się.

-
- W obrębie wyznaczonego miejsca nie może być żadnych przeszkód pomiędzy podłogą a sufitem pojazdu, innych niż półka na bagaż, pozioma poręcz przymocowana do ściany lub sufitu pojazdu.
 - W miejscu przeznaczonym dla osób poruszających się na wózku mogą być zamontowane siedzenia podnoszone, ale w pozycji złożonej nie mogą przekraczać obrysu miejsca na wózek.
 - Na całej długości przestrzeni przeznaczonej dla osób poruszających się na wózkach jej szerokość musi wynosić minimum 70 cm licząc od poziomu podłogi do wysokości, co najmniej 145 cm, z dodatkową szerokością 5 cm, (aby zapewnić przestrzeń dla rąk z każdej strony), przylegającą do każdej przeszkody, która zmniejsza taką szerokość dla rąk pasażera (na przykład ściana lub konstrukcja) od wysokości od 40 cm do 80 cm nad poziomem podłogi.
 - W miejscu przeznaczonym dla osób poruszających się na wózku musi być element konstrukcyjny (o szerokości, co najmniej 70 cm) zapobiegający przewróceniu się wózka opartego tyłem.
 - W miejscu dla osób poruszających się na wózku lub bezpośrednio przed nim nie wolno montować żadnego wyposażenia stałego, na przykład haków na rowery lub stojaków na narty.
 - Obok każdego miejsca przeznaczonego dla osób poruszających się na wózku lub naprzeciwko niego musi znajdować się przynajmniej jedno siedzenie dla osoby towarzyszącej osobie korzystającej z wózka.
 - Miejsce przeznaczone dla osób poruszających się na wózkach musi być wyposażone w urządzenie do wzywania pomocy, za pomocą, którego pasażer może w sytuacji zagrożenia powiadomić obsługę pociągu. Urządzenie do wzywania pomocy musi być umieszczone tak, aby osoba poruszająca się na wózku mogła po nie swobodnie sięgnąć.

Poręcze⁷⁸

1. Drzwi zewnętrzne wagonu muszą posiadać po obu stronach poręcze zamontowane od wewnątrz, możliwie jak najbliżej zewnętrznej ściany pojazdu. W sytuacji wyjątkowej poręcz może być zamontowana po jednej stronie, jeśli drzwi są wyposażone w podnośnik pokładowy.

⁷⁸ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.9

-
2. Wszystkie poręcze zamontowane w pojeździe muszą mieć profil okrągły i średnicę zewnętrzną od 3 cm do 4 cm i muszą być umieszczone w odległości nie mniejszej niż 4,5 cm od sąsiednich powierzchni.
 3. Jeśli poręcz jest wygięta, promień wewnętrznej krawędzi łuku nie może być mniejszy niż 5 cm. W takiej sytuacji poręcze muszą być pionowe i mieścić się na wysokości między 70 cm a 120 cm nad poziomem progu pierwszego stopnia w przypadku wszystkich drzwi zewnętrznych.
 4. Ponadto należy zamontować dodatkowe poręcze na wysokości od 80 cm do 90 cm ponad pierwszym stopniem użytkowym i równoległe do biegu stopni w kierunku drzwi, przy co najmniej dwóch stopniach przy wejściu.
 5. Jeżeli przejście międzywagonowe, z którego korzystają pasażerowie jest węższe niż 100 cm i dłuższe niż 200 cm, należy zapewnić poręcze lub uchwyty wewnątrz takiego przejścia lub obok niego; natomiast, gdy przejście międzywagonowe jest szersze lub równe 100 cm, poręcze lub uchwyty należy zapewnić wewnątrz przejścia. Wszystkie poręcze muszą kontrastować ze swoim tłem.

Dobre praktyki

- Poręcze po obu stronach.
- W miejscu przeznaczonym do przewozu osoby z niepełnosprawnościami na wózku, wzdłuż ściany zamontowanie poręczy na wysokości dostępnej dla osoby siedzącej na wózku.
- Stosowanie poręczy w żółtym kolorze, ułatwiającym słabowidzącym poruszanie się wewnątrz pojazdu i zwiększającym ich bezpieczeństwo w czasie podróży.

Siedzenia pasażerskie⁷⁹

1. W każdym pociągu pasażerskim, w każdej klasie (1, 2) co najmniej 10 % miejsc siedzących musi być oznaczone, jako miejsca uprzywilejowane, przeznaczone dla osób z niepełnosprawnością. Siedzenia uprzywilejowane oraz wagony, które je posiadają, muszą być opatrzone piktogramami zgodnymi z dodatkiem N do TSI PRM 2014.
2. Siedzenia uprzywilejowane muszą być zlokalizowane w części dla pasażerów, w bezpośredniej bliskości drzwi zewnętrznych. W pojazdach dwupokładowych lub

⁷⁹ Źródło: Ibidem – punkt 4.2.2.1

zespołach trakcyjnych siedzenia uprzywilejowane mogą się znajdować na obu pokładach. Poziom wyposażenia zamontowanego na siedzeniach uprzywilejowanych musi być, co najmniej taki sam jak w przypadku zwykłych siedzeń tego samego typu. Dodatkowo:

- uchwyty i inne podobne elementy nie mogą posiadać ostrych krawędzi
 - musi być możliwe podniesienie podłokietnika tak, aby umożliwić nieskrępowany dostęp do danego siedzenia lub do sąsiedniego siedzenia uprzywilejowanego
 - siedzenia uprzywilejowane nie mogą być siedzeniami podnoszonymi.
3. Uchwyty i poręcze pionowe lub inne elementy używane do zachowania równowagi podczas przechodzenia przez korytarz muszą być zamontowane na wszystkich siedzeniach od strony korytarza chyba, że siedzenie w pozycji pionowej znajduje się w odległości nie większej niż 20 cm od:
 - oparcia siedzenia zwróconego w przeciwnym kierunku, które już jest wyposażone w uchwyt lub pionową poręcz,
 - innej poręczy lub przegrody.
 4. Uchwyty do zachowania równowagi muszą być umieszczone na wysokości od 80 cm do 120 cm nad poziomem podłogi, i nie mogą wystawać w kierunku przejścia oraz muszą kontrastować z kolorem siedzeń.
 5. W strefach do siedzenia, gdzie zamontowano nieruchome siedzenia podłużne, do zachowania równowagi należy stosować poręcze. Poręcze te muszą być rozmieszczone w odległości nieprzekraczającej 200 cm, na wysokości od 80 cm do 120 cm nad poziomem podłogi.
 6. Każde miejsce uprzywilejowane oraz przestrzeń dostępna dla jego użytkownika musi być zgodna z rys. H1–H4 w dodatku H do TSI PRM 2014.
 7. Całkowita powierzchnia użytkowa siedzenia uprzywilejowanego musi mieć szerokość nie mniejszą niż 45 cm.
 8. Górna część siedziska siedzenia uprzywilejowanego musi znajdować się na wysokości od 43 cm do 50 cm nad poziomem podłogi, mierzonej przy przedniej krawędzi siedzenia.
 9. Wolna przestrzeń nad każdym siedzeniem musi sięgać przynajmniej 168 cm nad poziomem podłogi, z wyjątkiem wagonów piętrowych, w których nad siedzeniami znajdują się półki na bagaż.

Przewijak dla dzieci⁸⁰

1. Do osób o ograniczonej możliwości poruszania się zalicza się także osoby podróżujące z małymi dziećmi, stąd w wymaganiach technicznych w zakresie budowy pasażerskiego taboru kolejowego zamieszczono obowiązek wyposażenia wagonów w przewijaki.
2. Przewijak dla dzieci powinien spełniać następujące wymagania:
 - powierzchnia użytkowa, co najmniej 50 cm szerokości i 70 cm długości
 - przewijak musi być zaprojektowany tak, by nie dopuścić do przypadkowego zsunienia się dziecka, musi być pozbawiony ostrych krawędzi oraz móc wytrzymać obciążenie przynajmniej 80 kg
 - istnieje możliwość złożenia przewijaka jedną ręką przy użyciu siły nie większej niż 25 N.
3. Pozostałe wymagania dla przewijaka powinny być zgodne z wymaganiami dla toalety uniwersalnej.

Toalety uniwersalne⁸¹

1. Dla potrzeb osób z niepełnosprawnością w pociągach stosuje się toalety uniwersalne (w odróżnieniu od toalet standardowych), które posiadają szereg udogodnień w postaci: m.in. wymiarów, rozmieszczenia i rodzaju wyposażenia oraz systemu informacyjnego.
2. Jeśli w pociągu nie zapewniono osobnego pomieszczenia do przewijania dzieci lub jeśli zapewniono takie pomieszczenie, ale nie jest ono dostępne dla osoby poruszającej się na wózku, w toaletach uniwersalnych należy zapewnić stół do przewijania dzieci.
3. Wymagania podstawowe – wspólne dla toalety standardowej i uniwersalnej (tj. dla osób z niepełnosprawnością) przedstawiają się następująco:
 - Należy zapewnić odpowiednią sygnalizację wizualną i dotykową (lub dźwiękową) wewnątrz i na zewnątrz toalety informującą o zamknięciu drzwi

⁸⁰ Źródło: Ibidem - punkt 5.3.2.5

⁸¹ Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.5 oraz 5.3.2.4

-
- Należy podać jasne i precyzyjne informacje dotyczące obsługi każdego urządzenia sterującego, korzystając z piktogramów, i nadać im dotykowy charakter (w alfabecie Braille'a lub pismem wypukłym)
 - Urządzenia sterujące, w tym uruchamiające spłuczkę, muszą kontrastować z tłem oraz muszą być rozpoznawalne dotykiem. Deska sedesowa i kłapa oraz poręcze muszą kontrastować z tłem.
 - Środek klamki drzwi, zamka lub urządzenia sterującego drzwiami na zewnątrz kabiny toalety lub wewnątrz niej musi znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 80 cm i nie większej niż 110 cm nad progiem drzwi toalety.
 - Urządzenia sterujące drzwiami oraz inne wyposażenie wewnątrz kabiny toalety muszą być obsługiwane przy użyciu siły nie większej niż 20 N.
4. Wymagania dla toalety uniwersalnej (tj. dla osób z niepełnosprawnością) przedstawiają się następująco:
- Wszystkie elementy wyposażenia muszą być łatwo dostępne dla osób poruszających się na wózkach.
 - W przypadku, gdy drzwi są automatyczne lub półautomatyczne, musi istnieć możliwość ich częściowego otwarcia w celu umożliwienia osobie towarzyszącej pasażerowi poruszającemu się na wózku opuszczenia modułu toalety i powrotu do niego.
 - Na zewnętrznej stronie drzwi musi się znajdować piktogram informujący, że mamy do czynienia z toaletą uniwersalną dostępną dla osób z niepełnosprawnością.
 - Wewnątrz kabiny toalety musi być wystarczająco dużo miejsca, aby umożliwić manewrowanie osobie poruszającej się na wózku tak, aby osiągnąć jego pozycję umożliwiającą zarówno boczne, jak i ukośne przesiadanie się osoby poruszającej się przy pomocy wózka na deskę sedesową.
 - Po obu stronach deski sedesowej należy zapewnić poziomą poręcz biegnącą, co najmniej do wysokości krawędzi czołowej deski sedesowej.
 - Kabina toalety musi być wyposażona w przynajmniej dwa urządzenia do wzywania pomocy, które po uruchomieniu wysyłają sygnał do obsługi pociągu.
 - Dostępna szerokość użytkowa drzwi do toalety musi wynosić minimum 80 cm.
 - Należy zapewnić wolną przestrzeń 70 cm przed deską sedesową.
 - Powierzchnia deski sedesowej w położeniu opuszczonym musi znajdować się na wysokości od 45 cm do 50 cm nad poziomem podłogi.

-
- Jedno z dwóch urządzeń do wzywania pomocy musi zostać umieszczone na wysokości nie większej niż 45 cm nad poziomem podłogi. Musi ono być umieszczone tak, aby osoba leżąca na podłodze mogła dosięgnąć elementu sterującego.
 - Drugie urządzenie do wzywania pomocy musi zostać umieszczone na wysokości pomiędzy 80 cm a 110 cm nad poziomem podłogi, mierzonej w pionie do środka elementu sterującego.
 - Urządzenia do wzywania pomocy należy umieścić na różnych powierzchniach pionowych kabiny, tak by możliwe było sięgnięcie do nich z różnych pozycji.
 - Urządzenie sterujące urządzeniami do wzywania pomocy musi się różnić od innych urządzeń sterujących w obrębie toalety oraz musi się odróżniać kolorystycznie od pozostałych urządzeń sterujących i kontrastować z otoczeniem.
 - Poręcz po stronie dostępnej dla osoby poruszającej się na wózku musi być zamocowana na zawiasach tak, by osoba poruszająca się na wózku mogła bez przeszkód przemieścić się do deski sedesowej i z powrotem.

Przedziały do spania dostępne dla osób poruszających się na wózkach⁸²

1. Jeśli pociąg jest wyposażony w przedziały z miejscami do spania dla pasażerów, należy w nim zapewnić pojazd zawierający, co najmniej jeden przedział z miejscami do spania dostępnymi dla osób poruszających się na wózkach.
2. Jeśli w składzie pociągu znajduje się więcej niż jeden pojazd z miejscami do spania dla pasażerów, w pociągu muszą znajdować się przynajmniej dwa przedziały z miejscami do spania dostępnymi dla osób poruszających się na wózkach.
3. Jeżeli w pojeździe kolejowym zapewniono miejsca do spania dostępne dla osób poruszających się na wózkach, stronę zewnętrzną odpowiednich drzwi pojazdu i drzwi przedziału z miejscami do spania dostępnymi dla osób poruszających się na wózkach należy opatrzyć piktogramem z symbolem wózka.
4. Przedział z miejscami do spania musi być wyposażony w przynajmniej dwa urządzenia do wzywania pomocy, które po uruchomieniu wysyłają sygnał do obsługi pociągu.

⁸² Źródło: Ibidem - punkt 4.2.2.10

-
5. Jedno urządzenie do wzywania pomocy musi zostać umieszczone na wysokości nie większej niż 45 cm nad poziomem podłogi. Element sterujący musi być umieszczony tak, aby mogła go dosięgnąć osoba leżąca na podłodze.
 6. Drugie urządzenie do wzywania pomocy musi zostać umieszczone na wysokości pomiędzy 60 cm a 80 cm nad poziomem podłogi.
 7. Urządzenia do wzywania pomocy należy umieścić na dwóch różnych powierzchniach pionowych przedziału z miejscami do spania. Urządzenia do wzywania pomocy muszą się różnić od innych elementów sterujących w obrębie przedziału z miejscami do spania oraz muszą odróżniać się kolorystycznie od pozostałych urządzeń sterujących i kontrastować z otoczeniem.

VI. Standard cyfrowy

Rozdział 1. Serwisy internetowe

Serwisy internetowe to rozwiązania informatyczne, dla których interfejsem użytkownika jest przeglądarka internetowa. Są to między innymi strony, portale, platformy i moduły e-learningowe, aplikacje webowe, formularze online, serwisy społecznościowe.

1. Treści nietekstowe, takie jak zdjęcia, rysunki, schematy, wykresy, animacje, nagrania dźwiękowe, kontrolki formularzy i elementy interfejsu graficznego, posiadają tekst alternatywny.

Tekst ten zawiera wszystkie informacje, które mogą być istotne dla użytkownika, na przykład opis okolicy widocznej na zdjęciu, listę osób widocznych na zdjęciu, dane widoczne na wykresie.

Uwaga

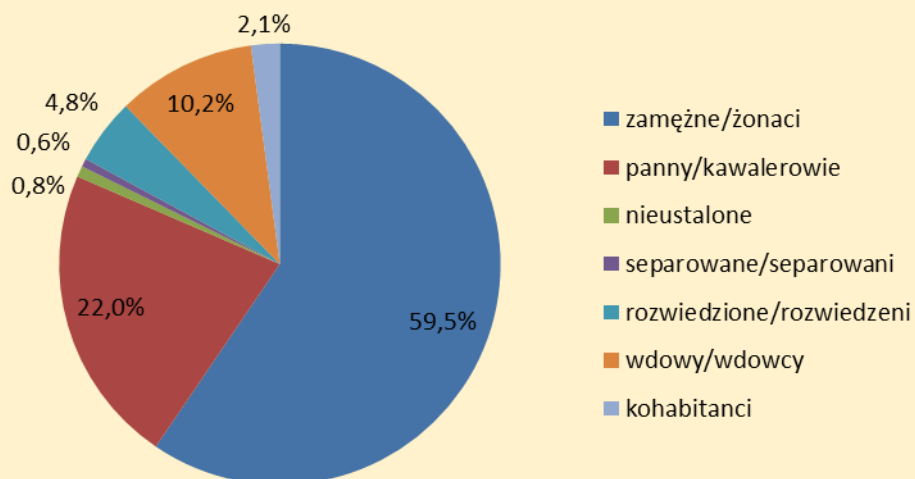
- a) W przypadku elementów formularzy tekst alternatywny powinien zawierać etykietę opisującą funkcję. Przycisk wyszukiwarki powinien mieć etykietę "Szukaj", a nie "lupa", nawet jeżeli to właśnie przedstawia obrazek.
- b) Multimedia posiadają tekst alternatywny, który ogólnie opisuje ich treść, na przykład 'film z zaproszeniem do projektu w języku migowym'.
- c) Elementy dekoracyjne lub niewidzialne są oznaczone tak, by technologie wspomagające mogły je zignorować.

Dobre praktyki

Przykład tekstu alternatywnego:

Alt=„wykres kołowy przedstawiający ludność Polski według faktycznego stanu cywilnego w 2011 roku. 59,5% żonaci/zamężne, 22% kawalerowie/panny, 0,8% nieustalone, 0,6% separowani/separowane, 4,8% rozwiedzeni/rozwiedzione, 10,2% wdowcy/wdowy, 2,1% kohabitanci”.

Ludność Polski według faktycznego stanu cywilnego w 2011 roku

Przykład tekstu alternatywnego:

Alt=„zdjęcie przedstawiające wysokie pomieszczenie z dużymi oknami w ciągu podczas zajęć szkoleniowych z kompetencji cyfrowych. Przed monitorem przy biurku siedzi para starszych osób (siwy mężczyzna z brodą i okularami w białej koszulce polo oraz kobieta w okularach w białej bluzce). Uśmiechają się, są zwróceny do młodego uśmiechniętego mężczyzny w niebieskiej koszuli. Stoi on pochylony nad parą, pokazuje kobiecie coś na ekranie trzymanego w ręku tabletu.”

<http://funduszeuropejskie.gosc.pl/doc/4241795.Szansa-dla-dojrzalych>

W przypadku gdy nie da się skorzystać z atrybutu alt do opisu obiektu, powinno się skorzystać z atrybutu 'longdesc'.

2. Należy unikać stosowania mechanizmów CAPTCHA.
Gdy jest to niemożliwe, mechanizmy CAPTCHA muszą udostępnić co

najmniej 2 sposoby ich rozwiązania. Elementy te posiadają tekst alternatywny opisujący ich przeznaczenie.

Dobre praktyki

- weryfikacja na podstawie analizy zachowania,
- weryfikacja na podstawie danych podanych przez użytkownika,
- weryfikacja polegająca na przepisaniu kodu, który został wysłany na telefon komórkowy użytkownika,
- w przypadku użycia tradycyjnego CAPTCHA zaleca się rozwiązania oparte na tekście.

3. Nagrania dźwiękowe zawierające wypowiedzi ludzi (przemówienia, wykłady, wywiady) trzeba uzupełnić o plik tekstowy zawierający te same informacje. Taki dokument powinien być pełną transkrypcją nagrania, uzupełnioną o informacje o istotnych dźwiękach (oklaski, śmiech, odgłosy tła).
4. Do multimediów zawierających zmieniający się obraz (animacja, wirtualny spacer, film promocyjny) należy dodać audiodeskrypcję. O zasadach tworzenia audiodeskrypcji można przeczytać w części poświęconej multimediom.
5. Nagrania oraz transmisje na żywo, które zawierają dźwięk i obraz (audio-video), udostępniają napisy rozszerzone. Więcej o napisach rozszerzonych można przeczytać w części poświęconej multimediom.
6. Elementy strukturalne, takie jak akapity, nagłówki, listy, tabele, łącza, grupy kontrolek, oraz elementy semantyczne, takie jak wyróżnienia, cytaty, indeksy górne lub dolne, należy oznaczać odpowiednimi, przeznaczonymi do tego celu znacznikami HTML.
7. Wszędzie tam, gdzie kolejność przedstawianych informacji ma wpływ na ich zrozumienie, zaprogramowana kolejność elementów jest taka sama jak kolejność ich wyświetlania. Przykładowo, jeśli instrukcje wypełniania formularza mają znajdować się przed formularzem, niedopuszczalne jest umieszczenie ich w kodzie HTML po formularzu i przesunięcie nad formularz za pomocą stylów CSS.
8. Instrukcje przekazywane użytkownikowi nie opierają się wyłącznie na bodźcach wzrokowych lub słuchowych, takich jak kształt, rozmiar, wzrokowa lokalizacja, orientacja w przestrzeni lub dźwięk. Przykładowo, zamiast: "wciśnij duży, okrągły przycisk" należy napisać: "wciśnij duży, okrągły przycisk z napisem Dalej".

9. Kolor nie jest wykorzystywany jako jedyny wizualny sposób:

- przekazywania informacji,
- wskazywania czynności do wykonania,
- sygnalizowania, że konieczna jest reakcja użytkownika,
- wyróżniania elementów wizualnych.

Informacje przekazywane za pomocą koloru muszą być dodatkowo udostępnione także w inny sposób, na przykład w treści tekstowej, w tekście alternatywnym lub programistycznie. Przykładowo, błędnie wypełnione pola formularza nie mogą być jedynie oznaczone kolorem (na przykład czerwonym), dodatkowo przy każdym takim polu należy umieścić tekstowy komunikat o błędzie.

Źródło: <http://internet-bez-barier.com/dostepne-formularze-czesc-2-komunikaty-o-bledach/>

10. Jeśli jakiś dźwięk włącza się automatycznie i jest odtwarzany przez okres dłuższy niż 3 sekundy, można go łatwo zatrzymać lub wyciszyć. Dotyczy to także reklam i innych filmów.

Dobre praktyki

- Na stronie internetowej żaden film ani dźwięk nie powinien być odtwarzany automatycznie. Dzieje się tak tylko na żądanie użytkownika, na przykład za pomocą przycisku odtwarzania.
- W serwisie internetowym dźwięk można zawsze zatrzymać naciskając przycisk „Esc” na klawiaturze.

11. Współczynnik kontrastu między tekstem a tłem wynosi przynajmniej 4,5:1, a dla dużego tekstu (czcionka co najmniej 18 punktów) - przynajmniej 3:1. Wymaganie to nie dotyczy tekstów dekoracyjnych, będących nieistotną częścią obrazu albo częścią logo lub nazwy własnej produktu (marki).

Do wyliczenia współczynnika należy skorzystać z odpowiedniego oprogramowania. W sieci internetowej istnieją narzędzia, za pomocą których możemy sprawdzić, czy kolory zastosowane na stronie internetowej są zgodne z odpowiednimi poziomami dostępności.

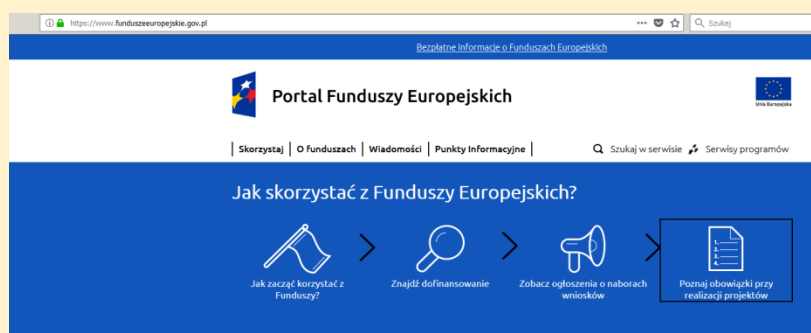
Dobre praktyki

- W serwisie internetowym zastosowano kontrast 14:1, dzięki czemu serwis jest odpowiedni dla osób słabowidzących, a jednocześnie nie razi osób ze światłowstrętem.
- Użycie oprogramowania na przykład darmowego dostępnego pod adresem: <https://developer.paciellogroup.com/resources/contrastanalyser/>.

12. Rozmiar tekstu może zostać powiększony do 200% bez użycia technologii wspomagających oraz bez utraty treści lub funkcjonalności. Wymaganie nie dotyczy napisów rozszerzonych oraz tekstu w postaci grafiki.

Dobre praktyki

- W całym serwisie powinny działać skróty klawiaturowe przeglądarki pozwalające na powiększenie i zmniejszenie tekstu (ctrl + i -). Menu nawigacyjne i teksty prawidłowo się przełamują i elementy są zawsze widoczne.

The screenshot shows a web browser window with the URL <https://www.funduszeuropejskie.gov.pl>. The page title is 'Serwisy programów'. Below the title is a blue banner with the heading 'Jak skorzystać z Funduszy Europejskich?'. There are four icons and their corresponding text: a flag icon with 'Jak zacząć korzystać z Funduszy?', a magnifying glass icon with 'Znajdź dofinansowanie', a megaphone icon with 'Zobacz ogłoszenia o naborach wniosków', and a document icon with a checklist and 'Poznaj obowiązki przy realizacji projektów'.

Źródło: <https://www.funduszeuropejskie.gov.pl>

- Mobilna wersja serwisu pozwala na powiększanie i zmniejszanie wielkości tekstu za pomocą gestów rozciągania i ścieśniania.

13. Do przekazywania informacji należy skorzystać z tekstu, a nie z graficznej prezentacji tekstu lub z obrazu tekstu. Wymaganie nie dotyczy sytuacji, w których prezentacja tekstu w postaci graficznej jest istotna dla zrozumienia przekazywanej informacji (na przykład gdy tekst jest częścią wykresu lub diagramu). Wymaganie nie dotyczy również tekstu, który jest częścią logo lub nazwy własnej produktu.

14. Cały serwis i wszystkie jego funkcje obsługiwane są za pomocą klawiatury lub interfejsu klawiatury. Można więc użyć alternatywnej klawiatury. Jeśli jakąś funkcję można wykonać przy pomocy myszy lub jakiegoś innego urządzenia wskazującego, to należy zapewnić, by można ją było wykonać również za pomocą klawiatury. Trzeba sprawdzić nawigację po dokumentach, obsługę interfejsów formularzy, kontrolek służących do odtwarzania multimediów oraz interfejsu przeglądarki, w której wyświetlane są treści. Jeśli fokus klawiatury może zostać przeniesiony do jakiegoś komponentu strony za pomocą interfejsu klawiatury, to musi też istnieć możliwość przeniesienia go poza ten komponent.

Powinno być to możliwe dzięki wykorzystaniu wyłącznie tego samego interfejsu, a jeśli wymaga to czegoś więcej niż zwykłych klawiszy strzałek, tabulatora lub innych standardowych metod wyjścia, to użytkownik jest informowany o tym sposobie przeniesienia fokusa.

15. Jeżeli jakakolwiek funkcja musi być wykonana w określonym czasie (limit czasowy), to należy zapewnić jedną z poniższych opcji:

- użytkownik wyłączy limit czasowy zanim czas upłynie,

-
- użytkownik swobodnie dostosuje limit czasowy (co najmniej o wartość 10 razy większą od wartości domyślnej) zanim czas upłynie,
 - użytkownik jest ostrzegany przed upłynięciem limitu czasowego i ma co najmniej 20 sekund na wydłużenie limitu za pomocą prostej czynności (na przykład wciśnięcia klawisza spacji) oraz może wydłużyć limit co najmniej dziesięciokrotnie.

Uwaga

Wyjątkami od tego wymagania są:

- sytuacja, w której limit czasowy jest wymaganym komponentem jakiejś czynności w czasie rzeczywistym (na przykład aukcji) i nie ma możliwości zmiany limitu
- sytuacja, w której limit czasowy jest istotny i wydłużenie go anulowałoby lub zaburzało daną czynność
- sytuacja, w której limit czasowy przekracza 20 godzin.

Dobre praktyki

- Internetowy system do składania wniosków w urzędzie gminy ma ograniczenie czasowe ze względów bezpieczeństwa. Sesja wygasa po 15 minutach od ostatniej operacji wykonanej przez użytkownika. Na 30 sekund przed wygaśnięciem sesji pojawia się okno ostrzegawcze z przyciskiem "Przedłuż czas". Po jego kliknięciu czas ważności sesji zostaje przedłużony o kolejne 15 minut.
- W serwisie znajduje się pole wyboru "nie wylogowuj mnie automatycznie". Po jego zaznaczeniu system nie odlicza czasu do wygaśnięcia sesji.

16. Jeśli jakakolwiek informacja jest automatycznie wprowadzana w ruch, jest przewijana lub zaczyna migotać, trwa dłużej niż 5 sekund i jest prezentowana równolegle z inną treścią, należy zapewnić mechanizm dostępny dla użytkownika, który pozwala ją przerwać, zatrzymać lub ukryć, chyba że ruch, przewijanie lub migotanie jest częścią aktywności, w której jest to niezbędne. Jeśli jakakolwiek automatycznie aktualizowana informacja, jest prezentowana równolegle z inną treścią, należy zapewnić mechanizm dostępny dla użytkownika, który pozwala ją przerwać, zatrzymać lub ukryć albo kontrolować częstotliwość aktualizacji, chyba że automatyczna aktualizacja jest częścią aktywności, w której jest to niezbędne.

Dobre praktyki:

- Na stronie internetowej prezentowane są kursy walut, zmieniające się co 30 sekund. Ponad tabelą z kursami wyświetlony jest przycisk "Zatrzymaj odświeżanie kursów", którego kliknięcie zamroza kursy na aktualnym poziomie. Jednocześnie zmienia się etykieta na przycisku na "Wznów odświeżanie kursów", co pozwala na ponowne uruchomienie odświeżania.

Kurs na żywo Wyłączony

- W serwisie internetowym gminy zastosowano automatycznie przewijający się pasek z informacjami skierowanymi do mieszkańców. Tuż pod nim znajduje się przycisk opcji z trzema funkcjami: automatyczny, zatrzymany i ukryty. Pierwsze dwie możliwości to zatrzymywanie i ponowne uruchamianie paska, a trzecia możliwość pozwala na jego ukrycie przez użytkownika.

17. Częste błyski lub przekazy z dużą liczbą błysków i dużą ilością czerwieni w ogóle, mogą być przyczyną na przykład napadów epileptycznych. Należy sprawdzić, czy w wyświetlanych filmach, prezentacjach multimedialnych itp. nie ma takich błysków. Jeśli są częstsze niż 3 błyski na sekundę należy zmniejszyć ich częstotliwość.

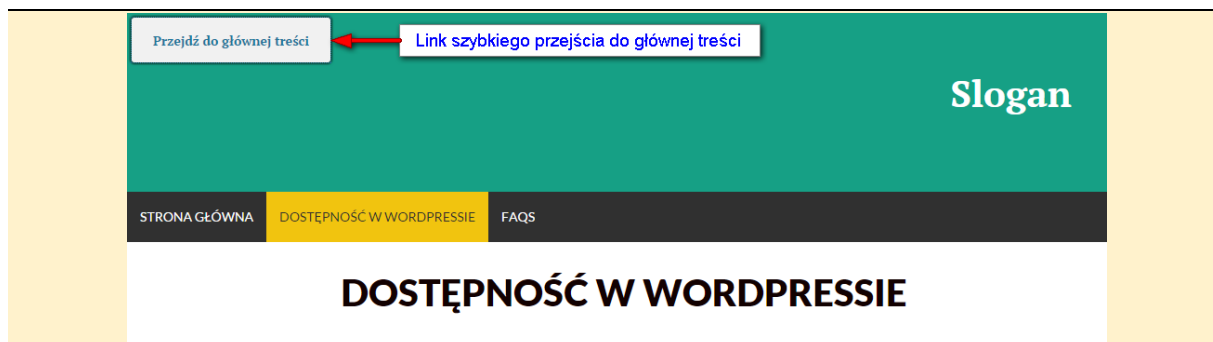
Dobre praktyki

- Unikanie prezentowania treści z dużą ilością błysków o dużej częstotliwości.

18. W aplikacjach internetowych oraz na stronach internetowych należy zapewnić mechanizm umożliwiający pominięcie bloków treści powtarzanych na tych stronach.

Dobre praktyki

- Na samej górze strony dostępny jest link "przejdź do części głównej" (tzw. skiplink), którego kliknięcie przenosi fokus do początku artykułu. Link wykorzystuje wewnętrzne kotwice, które nie wymagają odświeżania strony.

Źródło: http://poizone.net/wcag_2/prezentacja_Wordpress.html#/

- Serwis internetowy został zaopatrzony w punkty orientacyjne (landmark) definiujące role dla poszczególnych części interfejsu. Dzięki temu można łatwo przemieszczać fokus pomiędzy częścią główną, wyszukiwarką, menu nawigacyjnym, stopką i nagłówkiem.

19. Dla każdej podstrony w serwisie internetowym lub każdego nowego ekranu aplikacji internetowej należy zapewnić tytuły opisujące ich cel lub prezentujące ich tematykę.

Dobre praktyki

- W panelu transakcyjnym banku można złożyć wniosek na świadczenie wychowawcze za pomocą specjalnego kreatora. Każdy kolejny krok to kolejny ekran ze zmieniającym się tytułem na belce przeglądarki. Są to kolejno "1 - wybór rodzaju świadczenia", "2 - dane wnioskodawcy", "3 - dane członków rodziny", "4 - oświadczenia" i "5 - złożenie wniosku".
20. Jeśli informacje w aplikacji internetowej lub na stronie internetowej są wyświetlane w określonej kolejności istotnej dla zrozumienia tych informacji, to należy zapewnić mechanizm, który pozwoli nawigować fokusem zgodnie z tą kolejnością wyświetlania.
 21. Każde łącze prowadzi do jakiegoś miejsca. Jeśli to możliwe, należy zapewnić łącze tekstowe, które jednoznacznie informuje, dokąd to łącze prowadzi, bez konieczności odgadywania jego celu z kontekstu:
 - opis łącza musi jednoznacznie wskazywać gdzie nastąpi przekierowanie,
 - ostrzeżenie użytkownika o otwarciu strony w nowym oknie lub zakładce jest obowiązkowe.
 22. Należy zapewnić więcej niż jedną drogę umożliwiającą zlokalizowanie strony w danym serwisie internetowym, za wyjątkiem sytuacji, kiedy dana strona jest wynikiem jakiejś procedury lub jednym z jej etapów.

Dobre praktyki

- W serwisie internetowym powiatowego urzędu pracy znajduje się hierarchiczne menu, wyszukiwarka oraz kanał RSS z aktualnościami.

23. Niektóre elementy bywają grupowane w bloki, na przykład lista łączy do sekcji strony lub spis treści w dokumencie. Tego typu bloki elementów oznaczamy nagłówkami lub etykietami, które opisują ich funkcję, a jeśli nagłówkiem oznaczamy blok tekstu, to powinien on opisywać temat tego tekstu.

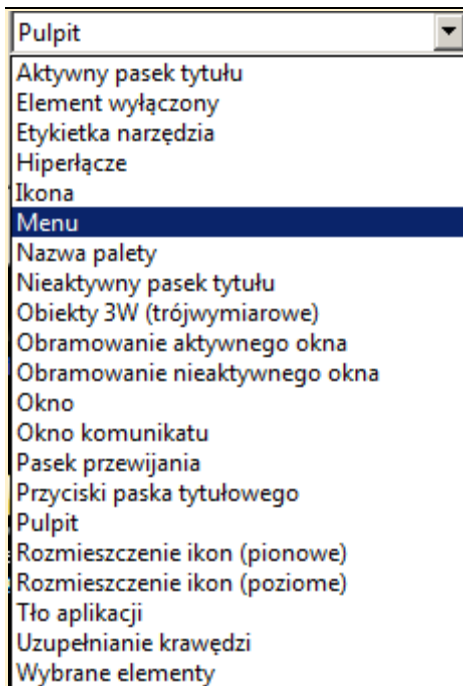
Dobre praktyki

- W formularzu wniosku o wydanie prawa jazdy użytkownik podaje adres zameldowania i adres do korespondencji. Obie części zawierają te same rubryki, to znaczy nazwę ulicy, numer domu i mieszkania, kod pocztowy i nazwę miejscowości. Każdej z grup przypisano etykietę odpowiednio "Adres zameldowania" i "Adres do korespondencji", aby użytkownik się nie pomylił.
- W serwisie stworzonym na potrzeby projektu znajduje się menu z linkami do różnych części serwisu. Zostało ono poprzedzone nagłówkiem o treści "Menu główne", dzięki czemu łatwo jest je odnaleźć.

24. Należy zapewnić widoczność fokusa klawiatury, by użytkownik posługujący się klawiaturą wiedział, jaki element aplikacji internetowej lub strony internetowej jest aktywny.

Dobre praktyki

- Wyświetlanie wskaźnika fokusa w negatywie.

25. Podczas budowania serwisu internetowego programista dba, by zdefiniować język dla całości jako polski. Jeżeli użytkownik przełącza się między wersjami w innych językach, deklaracja języka automatycznie zmienia się na angielski lub niemiecki.

Dobre praktyki

- Ustawienie poprawnego języka w szablonach stron, na podstawie których są one generowane.

26. Wszystkie fragmenty strony internetowej napisane w innym języku naturalnym niż język całej strony, muszą mieć przypisane właściwe znaczniki języka.

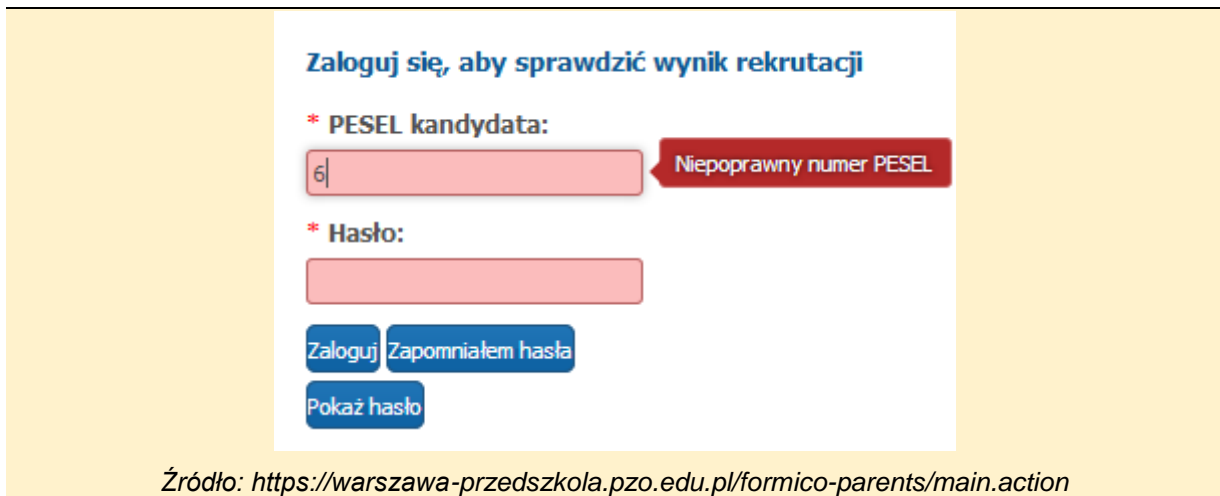
Dobre praktyki

- Urzędnicy powinni korzystać z edytora treści do umieszczania informacji na stronie internetowej urzędu. W edytorze wprowadzono rozwiązanie pozwalające na oznaczenie fragmentu tekstu w innym języku. Redaktor zaznacza fragment i z rozwijanej listy wybiera język, o ile jest inny niż dla całego serwisu.

-
27. Należy zapewnić, by przeniesienie fokusa na dowolny element interfejsu użytkownika nie zmieniało treści w innych częściach strony internetowej lub aplikacji internetowej. Zmiany takie mogą być niezauważone przez użytkownika bądź powodować ciągle przeładowywanie się strony i ustawianiu fokusa na początku strony.
 28. Należy zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany wprowadzane przez użytkownika w elementach interfejsu użytkownika nie powodowały zmian w innych częściach strony internetowej lub aplikacji internetowej. Zmiany takie mogą być niezrozumiałe przez użytkownika, chyba że zostanie on o nich wcześniej powiadomiony.
 29. Jeśli w danym serwisie internetowym występuje wiele stron lub w danej aplikacji internetowej występuje wiele ekranów, to należy zapewnić, by nawigacja po tych stronach i ekranach była konsekwentnie powtarzalna. Zmiany w sposobach nawigacji na różnych stronach tego samego serwisu będą powodować duże utrudnienia.
 30. Należy zapewnić, by komponenty, które pełnią te same funkcje w danym serwisie internetowym i występują na wielu jego podstronach lub występują w aplikacjach internetowych, były konsekwentnie i powtarzalnie nazywane i przedstawiane we wszystkich miejscach, w których występują.
 31. Jeśli na stronie lub w aplikacji internetowej występuje formularz wypełniany przez użytkownika, to należy zapewnić by każdy błąd wprowadzania danych, który zostanie wykryty automatycznie, był sygnalizowany. Należy wskazać błędny element (na przykład poprzez zaznaczenie go innym kolorem) i przedstawić opis tego błędu w postaci tekstu.

Dobre praktyki

Użytkownik wypełnia formularz wniosku o przyjęcie dziecka do przedszkola, ale zapomina o wpisaniu numeru PESEL dziecka. Po kliknięciu na przycisk wysyłania formularza wyświetla się okno alertu z komunikatem "Brakuje numeru PESEL. Wpisz go w postaci ciągu 11 cyfr." oraz przyciskiem OK. Po jego kliknięciu fokus klawiatury przenoszony jest do rubryki z etykietą "Numer PESEL dziecka", a użytkownik może go teraz wpisać. Rubryka jest oznaczona czerwonym kolorem, by można ją było łatwo odnaleźć wzrokiem.

32. Elementy interfejsu użytkownika posiadają poprawne etykiety (na przykład pole tekstowe, przycisk, lista rozwijana) powiązane z odpowiadającymi im komponentami, w taki sposób aby technologie wspomagające mogły je jednoznacznie rozpoznać.
33. Programy, które przetwarzają formularze, muszą automatycznie weryfikować poprawność wprowadzanych informacji. Należy sprawdzać zakres wprowadzanych danych, liczbę wpisanych znaków, format danych itp. W każdym z takich przypadków, o ile nie ma ryzyka dla bezpieczeństwa danych, należy podać sugestie korekcji wprowadzonych informacji.

Dobre praktyki

Wymaganie to powinno być zrealizowane poprzez:

- komunikat z opisem rodzaju błędu
- okno dialogowe z informacją o niepoprawnych danych i przykładem poprawnej ich formy
- ustawienie kursora na początku błędnych danych
- walidacja pól formularza
- przy obszernych formularzach podawanie informacji o ilości błędów linkach oraz linki do pól z błędami.

34. Programy, które przetwarzają formularze przeznaczone do obsługi użytkownika w sprawach związanych z jakimkolwiek ryzykiem prawnym, finansowym lub administracyjnym, muszą pozwalać użytkownikowi na sprawdzanie wprowadzonych informacji oraz ich korygowanie. Wprowadzane informacje muszą być weryfikowane automatycznie przez program.

Wymaganie to może być realizowane przez zapewnienie chociaż jednej z poniższych możliwości:

- wycofania wprowadzonych danych lub zmian,
- sprawdzenia wprowadzonych przez użytkownika danych pod kątem błędów i możliwość ich poprawienia,
- sprawdzenia, potwierdzenia oraz korekty informacji przed jej ostatecznym wysłaniem.

Dobre praktyki

- Wyświetlanie podsumowania wprowadzonych informacji przed ostatecznym zatwierdzeniem operacji z dostępnym przyciskiem „Wstecz”, który pozwoli powrócić do miejsca, w którym można naprawić błąd.

35. Dokumenty oraz ich elementy tworzone w formatach takich jak CSS, HTML, XHTML, XML, MathML, MusicXML, muszą być poprawne składniowo. Weryfikację tego wymagania najlepiej przeprowadzić automatycznie za pomocą walidatora. Nowoczesne edytory posiadają m.in. wbudowane wewnętrznie walidatory.

Dobre praktyki

- Przy tworzeniu interfejsu, gdy standardowe kontrolki HTML się nie sprawdzają, jako uzupełnienie (naprawę) można zastosować technologię ARIA.

36. Komponenty interfejsu użytkownika (na przykład elementy formularzy, linki, komponenty wygenerowane przez skrypty) są tworzone tak, by ich nazwa, rola, stan, właściwości oraz wartości były dostępne dla technologii wspomagających. Wymaganie to dotyczy programistów, którzy tworzą swoje własne komponenty interfejsu użytkownika lub wykorzystują gotowe rozwiązania innych programistów zamiast standardowych kontrolki.

37. Należy zapewnić dostępność wszystkich komponentów z jakich zbudowana jest aplikacja lub usługa.

Istnieje grupa usług internetowych, w skład których wchodzi inne, często zewnętrzne usługi z własnymi interfejsami. Usługa podstawowa korzysta z takich rozwiązań na przykład do realizowania płatności przy zakupach. Nie może się zdarzyć sytuacja w której, podstawowa usługa będzie całkowicie dostępna, podczas gdy usługa dodatkowa będzie miała braki dostępności. Wówczas mimo dostępności podstawowej usługi, całość będzie niedostępna.

38. Rekomendacje dotyczące języka migowego:

Dobre praktyki

- Właściciel aplikacji internetowej zapewnia podstawowe informacje na temat aplikacji w polskim języku migowym. Tłumaczenie udostępnione jest na stronie głównej, poprzez wyraźnie oznakowany link. Jeżeli w aplikacji znajdują się instrukcje przeznaczone dla użytkownika, informacje związane z rekrutacją lub sposobami komunikowania się, to są one także przetłumaczone na polski język migowy.

Rozdział 2. Aplikacje desktopowe/mobilne

Aplikacja desktopowa i mobilna to oprogramowanie, którego interfejs użytkownika renderowany jest przez system operacyjny, bibliotekę graficzną lub wirtualną maszynę, a nie przez przeglądarkę internetową. Są to między innymi aplikacje dla systemu Windows, MacOS, GNU Linux, Android, iOS, Java VM.

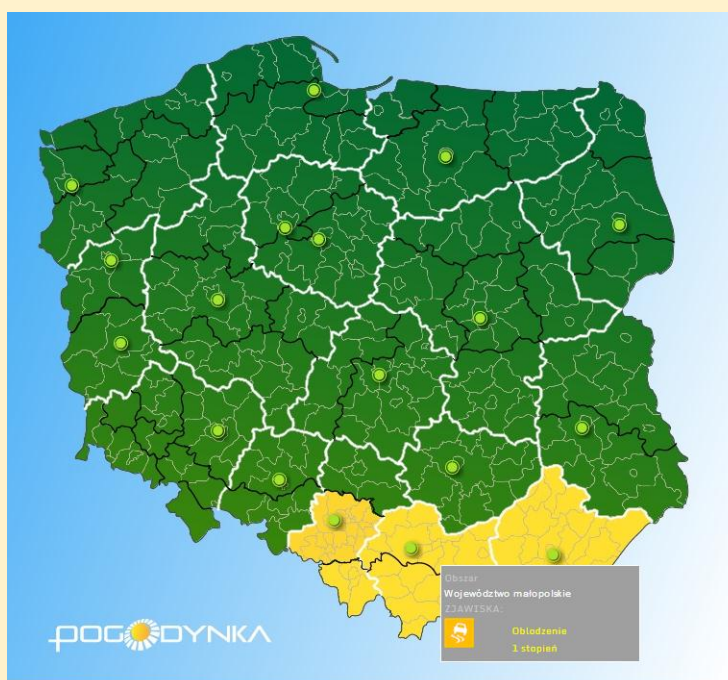
1. Dostępność jest wymagana niezależnie od platform systemowej z której korzysta aplikacja.
2. Treści nietekstowe, takie jak zdjęcia, rysunki, schematy, wykresy, animacje, nagrania dźwiękowe, kontrolki formularzy i elementy interfejsu graficznego, posiadają tekst alternatywny. Tekst ten zawiera wszystkie informacje, które mogą być istotne dla użytkownika, na przykład opis okolicy widocznej na zdjęciu, listę osób widocznych na zdjęciu, dane widoczne na wykresie.

Uwaga

- W przypadku elementów formularzy tekst alternatywny powinien zawierać etykietę opisującą funkcję. Przycisk wyszukiwarki powinien mieć etykietę "Szukaj", a nie "lupa", nawet jeżeli to właśnie przedstawia obrazek.
- Multimedia posiadają tekst alternatywny, który ogólnie opisuje ich treść, na przykład 'film z zaproszeniem do projektu w języku migowym'.
- Elementy dekoracyjne lub niewidzialne są oznaczone tak, by technologie wspomagające mogły je zignorować.

Dobre praktyki

- Aplikacja mobilna do odbierania ostrzeżeń wyświetla na głównym ekranie mapę Polski z podziałem na województwa. Dotknięcie konkretnego województwa otwiera ekran z ostrzeżeniami dla tego województwa. Do elementów aktywnych przypisano tekst alternatywny, na przykład "województwo małopolskie", który jest odczytywany przez technologie wspomagające w smartfonie.

<http://www.pogodynka.pl/ostrzezenia>

- Aplikacja mobilna pomagająca w zgłaszaniu utrudnień w mieście potwierdza przyjęcie zgłoszenia krótkim sygnałem dźwiękowym. Osoby głuche mogą otrzymać to samo potwierdzenie poprzez miganie diody oraz wibrację smartfona.

3. Należy unikać stosowania mechanizmów CAPTCHA. Gdy jest to niemożliwe, mechanizmy CAPTCHA udostępniają co najmniej 2 sposoby ich rozwiązania. Elementy te posiadają tekst alternatywny opisujący ich przeznaczenie.

⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 1 Serwisy internetowe punkt 2)

4. Nagrania dźwiękowe zawierające wypowiedzi ludzi (przemówienia, wykłady, wywiady) trzeba uzupełnić o plik tekstowy zawierający te same informacje. Taki dokument powinien być pełną transkrypcją nagrania, uzupełnioną o informacje o istotnych dźwiękach (oklaski, śmiech, odgłosy tła).
5. Do multimediiów zawierających zmieniający się obraz (animacja, wirtualny spacer, film promocyjny) należy dodać audiodeskrypcję. O zasadach tworzenia audiodeskrypcji można przeczytać w części poświęconej multimediom.

Alternatywą może być:

-
- dokument tekstowy, który zawiera opis scen i zdarzeń widocznych w nagraniu,
 - ścieżka audio prezentująca te same informacje, które znajdują się w nagraniu.

Alternatywa zachowuje kolejność opisów taką, jak w nagraniu.

6. Nagrania oraz transmisje na żywo, które zawierają dźwięk i obraz (audio-video), udostępniają napisy rozszerzone. Więcej o napisach rozszerzonych można przeczytać w części poświęconej multimediom.
7. Elementy strukturalne, takie jak akapity, nagłówki, listy, tabele, łącza, grupy kontrolki, oraz elementy semantyczne, takie jak wyróżnienia, cytaty, indeksy górne lub dolne, należy umieszczać w odpowiednich, przeznaczonych do tego kontrolkach i oznaczać tak, by technologie wspomagające mogły je rozpoznać.

Dobre praktyki

- Aplikacja do zgłaszania uczestników projektu pozwala na wygenerowanie tabeli z wszystkimi danymi kontaktowymi. Tabela została przygotowana w taki sposób, że rekord zajmuje wiersz, a poszczególne dane umieszczone są w komórkach, dzięki czemu można przemieszczać fokus między komórkami zarówno w pionie, jak i poziomie. Komórki zostały skojarzone z tytułami kolumn, które mogą być odczytane przez technologie asystujące.
8. Wszędzie tam, gdzie kolejność przedstawianych informacji ma wpływ na ich zrozumienie, zaprogramowana kolejność elementów jest taka sama jak kolejność ich wyświetlania. Przykładowo, jeśli instrukcje wypełniania formularza mają znajdować się przed formularzem, niedopuszczalne jest umieszczenie ich w kodzie aplikacji po formularzu i przesunięcie nad formularz poprzez zmianę współrzędnych ekranowych.
 9. Instrukcje przekazywane użytkownikowi nie opierają się wyłącznie na bodźcach wzrokowych lub słuchowych, takich jak kształt, rozmiar, wzrokowa lokalizacja, orientacja w przestrzeni lub dźwięk. Przykładowo, zamiast: "wciśnij duży, okrągły przycisk" należy napisać: "wciśnij duży, okrągły przycisk z napisem Dalej".
 10. Kolor nie jest wykorzystywany jako jedyny wizualny sposób:
 - przekazywania informacji,
 - wskazywania czynności do wykonania,

-
- sygnalizowania, że konieczna jest reakcja użytkownika,
 - wyróżniania elementów wizualnych.

Informacje przekazywane za pomocą koloru muszą być dodatkowo udostępnione także w inny sposób, na przykład w treści tekstowej, w tekście alternatywnym lub programistycznie. Przykładowo, błędnie wypełnione pola formularza nie mogą być jedynie oznaczone kolorem (na przykład czerwonym), dodatkowo przy każdym takim polu należy umieścić tekstowy komunikat o błędzie.

⇒ Patrz: Standard cyfrowy(Rozdział 1 Serwisy internetowe pkt 9, przykład)

Dobre praktyki

- Interfejs aplikacji mobilnej ma u dołu ekranu zakładki, z których zawsze przynajmniej jedna jest nieaktywna, to znaczy że użytkownik nie może jej użyć. Oznaczona jest kolorem czerwonym, w odróżnieniu od innych w kolorze czarnym. Jednak aby każdy mógł wiedzieć, która to jest, zastosowane cieniowanie sugerujące zablokowanie przycisku oraz programowe oznaczenie stanu kontrolki jako "nieaktywna".

11. Jeśli jakiś dźwięk włącza się automatycznie i jest odtwarzany przez okres dłuższy niż 3 sekundy, można go łatwo zatrzymać lub wyciszyć. Dotyczy to także reklam i innych filmów.

Dobre praktyki

- W aplikacji mobilnej wyświetlane są reklamy, w tym w postaci filmów. Domyślnie dźwięk jest wyciszony, ale użytkownik może go włączyć po zaznaczeniu pola wyboru i ponownie wyłączyć odznaczając to pole.

12. Współczynnik kontrastu między tekstem a tłem wynosi przynajmniej 4,5:1, a dla dużego tekstu (czcionka co najmniej 18 punktów) - przynajmniej 3:1. Wymaganie to nie dotyczy tekstów dekoracyjnych, będących nieistotną częścią obrazu albo częścią logo lub nazwy własnej produktu (marki). Do wyliczenia współczynnika powinno się najlepiej skorzystać z odpowiedniego oprogramowania.

Dobre praktyki

-
- Aplikacja dla systemu Windows ma interfejs w kolorach systemowych. Producent dostarcza do niej także zestaw skórek, z których można wybrać najbardziej odpowiednią kolorystycznie. Każda jednak spełnia wymagania minimalnego kontrastu, czyli 4,5:1.

13. Rozmiar tekstu może zostać powiększony do 200% bez użycia technologii wspomagających oraz bez utraty treści lub funkcjonalności. Wymaganie nie dotyczy napisów rozszerzonych oraz tekstu w postaci grafiki.

Dobre praktyki

- Aplikacja mobilna pozwala na powiększenie wielkości tekstu dostarczając zestawy czcionek odpowiedniej wielkości do wyboru przez użytkownika. Dostosowuje się też do ustawień systemowych, w których użytkownik wybrał preferowaną wielkość tekstu.

14. Do przekazywania informacji należy skorzystać z tekstu, a nie z tekstu w postaci grafiki. Wymaganie nie dotyczy sytuacji, w których prezentacja tekstu w postaci graficznej jest istotna dla zrozumienia przekazywanej informacji (na przykład gdy tekst jest częścią wykresu lub diagramu). Wymaganie nie dotyczy również tekstu, który jest częścią logo lub nazwy własnej produktu.
15. W aplikacjach mobilnych należy uwzględnić możliwość obsługi za pomocą technologii wspomagających, na przykład gesty do przenoszenia fokusa oraz obsługa za pomocą przełączników (switch).

Dobre praktyki

- Podczas testów interfejsu aplikacji na smartfonie, tester włącza wbudowany czytnik ekranu. Za pomocą gestów w prawo i w lewo sprawdza, czy wszystkie elementy przyjmują fokus, można w nie klikać i w inny sposób wchodzić w interakcje. Takie testy pozwalają na odnalezienie kontrolek bez odpowiednich etykiet tekstowych oraz wykrycie błędnie przypisanych ról dla kontrolek interfejsu.

16. Cały serwis i wszystkie jego funkcje obsługiwane są za pomocą klawiatury lub interfejsu klawiatury. Można więc użyć alternatywnej klawiatury. Jeśli jakąś funkcję można wykonać przy pomocy myszy lub jakiegoś innego urządzenia wskazującego, to należy zapewnić, by można ją było wykonać również za

pomocą klawiatury. Trzeba sprawdzić nawigację po oknie aplikacji, po oknach dialogowych, obsługę kontrolek interfejsu oraz możliwość śledzenia kursora.

17. Jeśli fokus klawiatury może zostać przeniesiony do jakiegoś komponentu strony za pomocą interfejsu klawiatury, to musi też istnieć możliwość przeniesienia go poza ten komponent, z wykorzystaniem wyłącznie tego samego interfejsu, a jeśli wymaga to czegoś więcej niż zwykłych klawiszy strzałek, tabulatora lub innych standardowych metod wyjścia, to użytkownik jest informowany o tym sposobie przeniesienia fokusa.
18. Jeżeli jakakolwiek czynność musi być wykonana w określonym czasie (limit czasowy), to należy zapewnić jedną z poniższych opcji:
 - użytkownik wyłącza limit czasowy zanim czas upłynie,
 - użytkownik swobodnie dostosuje limit czasowy (co najmniej o wartość 10 razy większą od wartości domyślnej) zanim czas upłynie,
 - użytkownik jest ostrzegany przed upłynięciem limitu czasowego i ma co najmniej 20 sekund na wydłużenie limitu za pomocą prostej czynności (na przykład wciśnięcia klawisza spacji) oraz może wydłużyć limit co najmniej dziesięciokrotnie.

Uwaga

Wyjątkami od tego wymagania są:

- sytuacja, w której limit czasowy jest wymagany komponentem jakiejś czynności w czasie rzeczywistym (na przykład aukcji) i nie ma możliwości zmiany limitu;
- sytuacja, w której limit czasowy jest istotny i wydłużenie go anulowałoby lub zaburzało daną czynność;
- sytuacja, w której limit czasowy przekracza 20 godzin.

Dobre praktyki

- W aplikacji znajduje się pole wyboru "nie wylogowuj mnie automatycznie". Po jego zaznaczeniu system nie odlicza czasu do wygaśnięcia sesji.

19. Jeśli jakakolwiek informacja jest automatycznie wprowadzana w ruch, jest przewijana lub zaczyna migotać, trwa dłużej niż 5 sekund i jest prezentowana równoległe z inną treścią, należy zapewnić mechanizm dostępny dla

użytkownika, który pozwala ją przerwać, zatrzymać lub ukryć, chyba że ruch, przewijanie lub migotanie jest częścią aktywności, w której jest to niezbędne. Jeśli jakakolwiek automatycznie aktualizowana informacja, jest prezentowana równoległe z inną treścią, należy zapewnić mechanizm dostępny dla użytkownika, który pozwala ją przerwać, zatrzymać lub ukryć albo kontrolować częstotliwość aktualizacji, chyba że automatyczna aktualizacja jest częścią aktywności, w której jest to niezbędne.

Źródło: www.intercity.pl

20. Częste błyski lub przekazy z dużą liczbą błysków i dużą ilością czerwieni w ogóle, mogą być przyczyną na przykład napadów epileptycznych. Należy sprawdzić, czy w wyświetlanych filmach, prezentacjach multimedialnych itp. nie ma takich błysków. Jeśli są częstsze niż 3 błyski na sekundę należy zmniejszyć ich częstotliwość.

Dobre praktyki

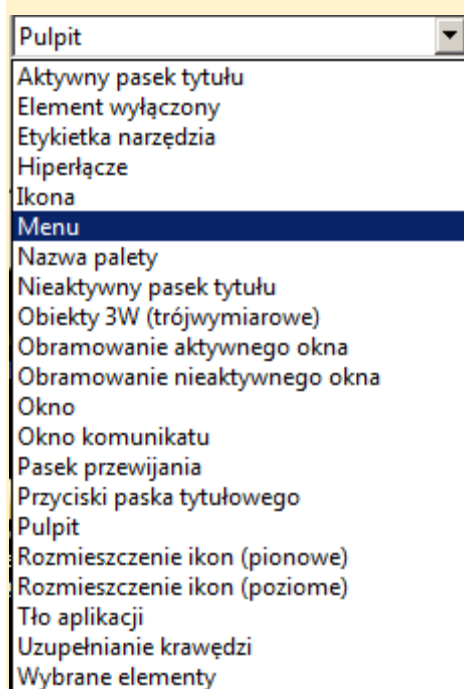
- Unikanie prezentowania treści z dużą ilością błysków o dużej częstotliwości.

21. Dla każdego okna lub ekranu aplikacji należy zapewnić tytuł opisujący ich przeznaczenie.

-
22. Jeśli informacje w aplikacji są wyświetlane w określonej kolejności istotnej dla zrozumienia tych informacji, to należy zapewnić mechanizm, który pozwoli nawigować fokusem zgodnie z tą kolejnością wyświetlania.
 23. Każdy przycisk lub każde łącze otwiera jakąś funkcję lub dokument. Jeśli to możliwe, należy zapewnić tekstową nazwę przycisku bądź łącze tekstowe, które jednoznacznie informuje, co jest ich przeznaczeniem, bez konieczności odgadywania tego celu z kontekstu.
 24. Niektóre elementy bywają grupowane w bloki, na przykład przyciski opcji. Tego typu grupy elementów oznaczamy etykietami, które w połączeniu z nazwą kontrolki opisują ich funkcję.
 25. Należy zapewnić widoczność fokusa klawiatury, by użytkownik posługujący się klawiaturą wiedział, jaki element interfejsu aplikacji jest aktywny. Różne elementy interfejsu użytkownika są obsługiwane klawiaturą w swoisty dla siebie sposób. Przyciski wciskamy klawiszem Spacji, po liście nawigujemy klawiszami kursorów, pola wyboru zaznaczamy i odznaczamy klawiszem Spacji. Użytkownik musi wiedzieć fokus oznaczający aktywny element, by wiedział jak ten element obsłużyć. Jeśli nie będzie widział, który element ma fokus, nie będzie mógł za pomocą klawiatury wykonać żadnego celowego działania.

Dobre praktyki

- Wyświetlanie wskaźnika fokusa w negatywie.

-
26. Należy zapewnić, by przeniesienie fokusa na dowolny element interfejsu użytkownika nie zmieniało automatycznie zawartości w innych częściach okna aplikacji. Zmiany takie mogą być niezauważone przez użytkownika.
 27. Należy zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany wprowadzane przez użytkownika w elementach interfejsu użytkownika nie powodowały zmian w innych częściach okna aplikacji. Zmiany takie mogą być niezrozumiałe przez użytkownika, chyba że zostanie on o nich wcześniej powiadomiony.
 28. Jeśli w danej aplikacji występuje wiele ekranów lub okien, to należy zapewnić, by nawigacja po tych oknach i ekranach była konsekwentnie powtarzalna. Zmiany w sposobach nawigacji na różnych oknach tej samej aplikacji będą powodować duże utrudnienia.
 29. Należy zapewnić, by komponenty, które pełnią te same funkcje w aplikacjach i występują w wielu oknach lub na wielu ekranach, były konsekwentnie i powtarzalnie nazywane i przedstawiane we wszystkich miejscach, w których występują.
 30. Jeśli w aplikacji występuje formularz wypełniany przez użytkownika, to należy zapewnić by każdy błąd wprowadzania danych, który zostanie wykryty automatycznie, był sygnalizowany. Należy wskazać błędny element na przykład poprzez zaznaczenie go innym kolorem i przedstawić opis tego błędu w postaci tekstu.
- Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 1 Serwisy internetowe pkt 9)
31. Elementy interfejsu użytkownika posiadają poprawne etykiety (na przykład pole tekstowe, przycisk, lista rozwijana) powiązane z odpowiadającymi im komponentami, w taki sposób aby technologie wspomagające mogły je jednoznacznie rozpoznać.
 32. Programy, które przetwarzają formularze, muszą automatycznie weryfikować poprawność wprowadzanych informacji. Należy sprawdzać zakres wprowadzanych danych, liczbę wpisanych znaków, format danych itp. W każdym z takich przypadków, o ile nie ma ryzyka dla bezpieczeństwa danych, należy podać sugestię korekcji wprowadzonych informacji.

Dobre praktyki

Wymaganie to powinno być zrealizowane poprzez:

- komunikat z opisem rodzaju błędu
- okno dialogowe z informacją o niepoprawnych danych i przykładem poprawnej ich formy
- ustawienie kursora na początku błędnych danych.

-
33. Programy, które przetwarzają formularze przeznaczone do obsługi użytkownika w sprawach związanych z jakimkolwiek ryzykiem prawnym, finansowym lub administracyjnym, muszą pozwalać użytkownikowi na sprawdzanie wprowadzonych informacji oraz ich korygowanie. Wprowadzane informacje muszą być weryfikowane automatycznie przez program.

Wymaganie to może być realizowane przez zapewnienie chociaż jednej z poniższych możliwości:

- wycofania wprowadzonych danych lub zmian,
- sprawdzenia wprowadzonych przez użytkownika danych pod kątem błędów i możliwość ich poprawienia,
- sprawdzenia, potwierdzenia oraz korekty informacji przed jej ostatecznym wysłaniem.

Dobre praktyki

- Wyświetlanie komunikatów z informacją o rodzaju błędu i jego lokalizacji na bieżąco w trakcie wypełniania formularza.
- Wyświetlanie podsumowania wprowadzonych informacji przed ostatecznym zatwierdzeniem operacji z dostępnym przyciskiem „Wstecz”, który pozwoli powrócić do miejsca, w którym można naprawić błąd.

34. Komponenty interfejsu użytkownika (na przykład elementy formularzy, linki, kontrolki niestandardowe) są tworzone tak, by ich nazwa, rola, stan, właściwości oraz wartości były możliwe do wykorzystania przez technologie wspomagające. Wymaganie to dotyczy programistów, którzy tworzą swoje własne komponenty interfejsu użytkownika.

35. Należy zapewnić dostępność wszystkich komponentów z jakich zbudowana jest aplikacja lub usługa.

Istnieje grupa aplikacji wykonujących jakieś złożone czynności. W ich skład wchodzi inne, często zewnętrzne usługi lub aplikacje z własnymi interfejsami. Usługa podstawowa korzysta z takich rozwiązań na przykład aplikacja rozpoznająca tekst, skanuje strony za pomocą oprogramowania dołączonego przez producenta skanera. Nie może się zdarzyć sytuacja w której podstawowa usługa będzie całkowicie dostępna, podczas gdy usługa pośrednicząca będzie miała braki dostępności. Wówczas mimo dostępności podstawowej usługi, całość będzie niedostępna.

36. Rekomendacje dotyczące języka migowego:
-

Dobre praktyki

- Właściciel aplikacji desktopowej lub mobilnej zapewnia podstawowe informacje na temat aplikacji w polskim języku migowym. Tłumaczenie udostępnione jest na stronie głównej aplikacji lub jej producenta, poprzez wyraźnie oznakowany link. Jeżeli w aplikacji znajdują się instrukcje przeznaczone dla użytkownika, to są one także przetłumaczone na język migowy.

Rozdział 3. Dokumenty elektroniczne

Dokumenty elektroniczne to obiekty cyfrowe, które nie są samodzielnymi aplikacjami, lecz nośnikami informacji wymagającymi do przeglądania i edycji zewnętrznych aplikacji. Są to między innymi dokumenty tekstowe, arkusze kalkulacyjne, prezentacje w postaci slajdów.

1. Treści nietekstowe, takie jak zdjęcia, rysunki, schematy, wykresy i animacje, posiadają tekst alternatywny. Tekst ten zawiera wszystkie informacje, które mogą być istotne dla użytkownika, na przykład opis okolicy widocznej na zdjęciu, listę osób widocznych na zdjęciu, dane widoczne na wykresie.

Uwaga

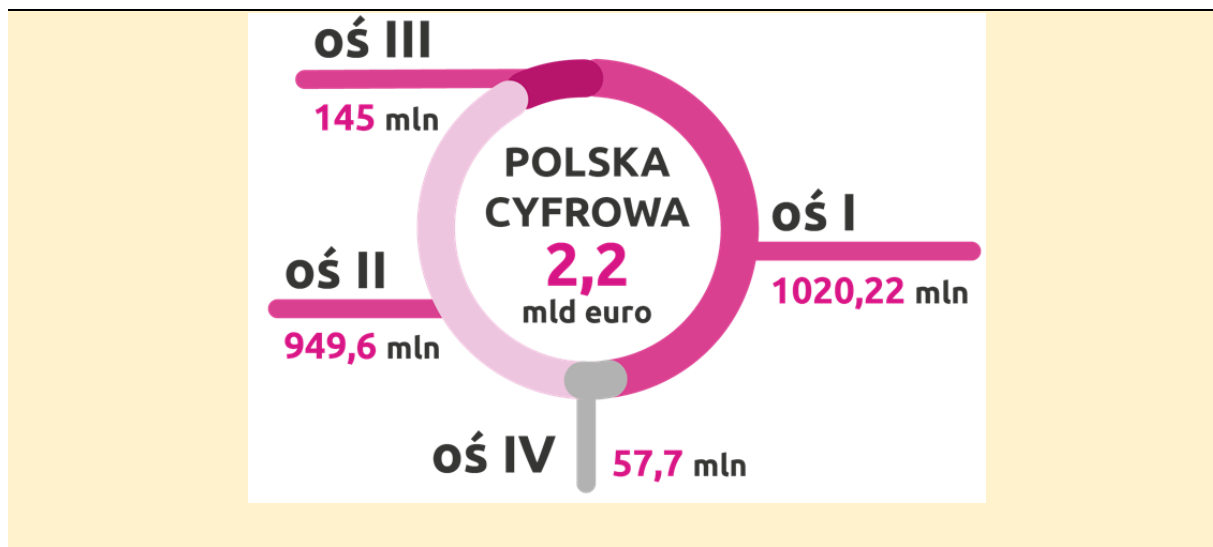
Wyjątki:

- elementy graficzne na kontrolkach użytkownika (na przykład na przyciskach czy łączach) posiadają tekst alternatywny taki sam, jak nazwa kontrolki
- multimedia posiadają tekst alternatywny, który ogólnie opisuje ich treść
- elementy dekoracyjne lub niewidzialne są oznaczone tak, by technologie wspomagające mogły je zignorować.

Dobre praktyki

Przykład tekstu alternatywnego:

„Wykres pierścieniowy, przedstawiający alokację Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (2,2 mld euro) w podziale na osie (oś 1: 1020,22 mln euro, oś 2: 949,6 mln euro, oś 3: 145 mln euro, oś 4: 57,7 mln euro).”

2. Należy zapewnić alternatywę dla nagrań, które zawierają tylko ścieżkę dźwiękową (na przykład pliki w formatach MP3, WMA, WAV, Ogg Vorbis itp.). Alternatywa to dokument tekstowy, który zawiera pełny zapis dialogów i wypowiedzi oraz opis istotnych dźwięków w kolejności takiej, jak w nagraniu.

3. Należy zapewnić alternatywę dla nagrań, które zawierają tylko wideo (na przykład pliki audio-wideo pozbawione ścieżki dźwiękowej, filmy nieme).

Alternatywą może być:

- dokument tekstowy, który zawiera opis scen i zdarzeń widocznych w nagraniu,
- ścieżka audio prezentująca te same informacje, które znajdują się w nagraniu.

Alternatywa zachowuje kolejność opisów taką, jak w nagraniu.

4. Nagrania oraz transmisje na żywo, które zawierają dźwięk i obraz (audio-wideo), udostępniają napisy rozszerzone. Napisy rozszerzone zsynchronizowane są ze ścieżką audio i zawierają pełny zapis dialogów i wypowiedzi, a także opisy dźwięków istotnych dla zrozumienia treści.

5. Nagrania, które zawierają dźwięk i obraz (audio-wideo), udostępniają audiodeskrypcję. Audiodeskrypcja to dodawany do ścieżki dźwiękowej głosowy opis zawierający informacje, które są widoczne w obrazie i których nie da się zrozumieć słuchając wyłącznie ścieżki dźwiękowej.

6. Teksty – są pisane prostym językiem:

⇒ Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne punkt 2)

7. Forma i prezentacja tekstu:

⇒ Patrz: Standard informacyjno-promocyjny (Rozdział 3 Dokumenty elektroniczne punkt 2)

8. Elementy strukturalne, takie jak akapity, nagłówki, listy, tabele, łącza, grupy kontrolek, oraz elementy semantyczne, takie jak wyróżnienia, cytaty, indeksy górne lub dolne, należy oznaczać odpowiednimi stylami, znacznikami lub umieszczać je w odpowiednich elementach strukturalnych tak, by technologie wspomagające mogły je rozpoznać.

Przykładowo:

- tytuły rozdziałów i sekcji należy oznaczać stylami nagłówkowymi, nie wystarczy użyć większej i pogrubionej czcionki,
- dane tabelaryczne należy umieszczać w tabelach, niedopuszczalne jest formatowanie ich za pomocą spacji lub tabulatorów.

9. Instrukcje przekazywane użytkownikowi nie opierają się wyłącznie na bodźcach wzrokowych lub słuchowych, takich jak kształt, rozmiar, wzrokowa lokalizacja, orientacja w przestrzeni lub dźwięk. Przykładowo - zamiast napisać "w ramce na dole strony" można napisać "w ramce zatytułowanej "harmonogram wydarzeń" na stronie 26".

10. Kolor nie jest wykorzystywany jako jedyny wizualny sposób:

- przekazywania informacji,
- wskazywania czynności do wykonania,
- sygnalizowania, że konieczna jest reakcja użytkownika,
- wyróżniania elementów wizualnych.

Informacje przekazywane za pomocą koloru muszą być dodatkowo udostępnione także w inny sposób, na przykład w treści tekstowej, w tekście alternatywnym lub programistycznie. Przykładowo, ważne akapity nie mogą być jedynie oznaczone kolorem (na przykład czerwonym), dodatkowo przed każdym takim akapitem należy umieścić odpowiedni tekst, na przykład "Uwaga".

⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 1 Systemy informatyczne punkt 9, przykład)

11. Współczynnik kontrastu między tekstem a tłem wynosi przynajmniej 4,5:1, a dla dużego tekstu (czcionka co najmniej 18 punktów) - przynajmniej 3:1. Wymaganie to nie dotyczy tekstów dekoracyjnych, będących nieistotną częścią obrazu albo częścią logo lub nazwy własnej produktu (marki).

Do wyliczenia współczynnika powinno się najlepiej skorzystać z odpowiedniego oprogramowania.

Dobre praktyki

- Użycie oprogramowania na przykład darmowego dostępnego pod adresem: <https://developer.paciellogroup.com/resources/contrastanalyser/>
12. Rozmiar tekstu może zostać powiększony do 200% bez użycia technologii wspomagających oraz bez utraty treści lub funkcjonalności. Wymaganie nie dotyczy napisów rozszerzonych oraz tekstu w postaci grafiki.
 13. Do przekazywania informacji należy skorzystać z tekstu, a nie z tekstu w postaci graficznej prezentacji tekstu lub z obrazu tekstu. Wymaganie nie dotyczy sytuacji, w których prezentacja tekstu w postaci graficznej jest istotna dla zrozumienia przekazywanej informacji (na przykład gdy tekst jest częścią wykresu lub diagramu). Wymaganie nie dotyczy również tekstu, który jest częścią logo lub nazwy własnej produktu.

Uwaga

- W szczególności nie wolno publikować dokumentów elektronicznych zawierających zeskanowane obrazy dokumentów papierowych.

Dobre praktyki

- Urząd publikuje na stronie pliki elektroniczne w dostępnych i popularnych formatach, na przykład PDF i DOC. Dokumenty podpisane są kwalifikowanym podpisem elektronicznym, aby można było zweryfikować ich autentyczność i oryginalność.
 - Przed opublikowaniem na stronie internetowej każdy plik jest sprawdzany, czy można zapoznać się z jego treścią za pomocą czytnika ekranu. Wykorzystywany jest do tego bezpłatny czytnik ekranu dla Windows pod nazwą NVDA.
14. Częste błyski lub przekazy z dużą liczbą błysków i dużą ilością czerwieni w ogóle, mogą być przyczyną na przykład napadów epileptycznych. Należy sprawdzić, czy w wyświetlanych filmach, prezentacjach multimedialnych itp. nie ma takich błysków. Jeśli są częstsze niż 3 błyski na sekundę należy zmniejszyć ich częstotliwość.

Dobre praktyki

-
- Unikanie prezentowania treści z dużą ilością błysków o dużej częstotliwości.

15. Jeśli informacje w dokumencie są wyświetlane w określonej kolejności istotnej dla zrozumienia tych informacji, to należy zapewnić mechanizm, który pozwoli nawigować fokusem zgodnie z tą kolejnością wyświetlania.

Dobre praktyki

- Tworząc i edytując dokumenty tekstowe unika się układów kilkukolumnowych i stosowania ramek. Takie elementy mogą być odczytane w kolejności niezgodnej z intencją autora.

16. Każde łącze prowadzi do jakiegoś miejsca. Jeśli to możliwe, należy zapewnić łącze tekstowe, które jednoznacznie informuje, dokąd to łącze prowadzi, bez konieczności odgadywania jego celu z kontekstu.
17. Niektóre elementy dokumentów bywają grupowane w bloki, na przykład rozdziały, indeksy, spisy ilustracji lub spisy treści. Tego typu bloki elementów oznaczamy nagłówkami lub etykietami, które opisują ich funkcję, a jeśli nagłówkiem oznaczamy blok tekstu, to powinien on opisywać temat tego tekstu.
18. Każdy dokument, który obsługuje znaczniki języka naturalnego, musi być oznaczony poprawnym znacznikiem języka naturalnego. Dzięki temu ich treści będą mogły być odczytane mową syntetyczną poprawnie we właściwym języku.
19. Wszystkie fragmenty dokumentów, które obsługują znaczniki języków naturalnych, napisane w innym języku niż język podstawowy dokumentu, muszą mieć przypisane właściwe znaczniki języka.
20. We wszystkich częściach dokumentu należy zapewnić, by nawigacja po jednostkach tekstu i innej zawartości była konsekwentnie powtarzalna. Zmiany w sposobach nawigacji w różnych częściach tego samego dokumentu będą powodować duże utrudnienia dla wielu użytkowników.
21. Dokumenty oraz ich elementy tworzone w formatach takich jak DOCX, ODT, RTF, PDF, EPUB, muszą być poprawne składniowo. Weryfikację tego wymagania najlepiej przeprowadzić automatycznie za pomocą walidatora na przykład sprawdzenie ułatwień dostępności w edytorach tekstu.

Dobre praktyki

-
- Powinno się sprawdzić czy dany plik można otworzyć i prawidłowo wyświetlić w oprogramowaniu starszej generacji.

22. Wykorzystane w dokumencie komponenty interfejsu użytkownika, w tym kontrolki, linki, przyciski, pozwalają na obsługę za pomocą technologii wspomagających.

23. Rekomendacje dotyczące języka migowego:

Dobre praktyki

- Powinno się zapewnić możliwość kontaktu z autorami dokumentu (instytucją) w sposób wybrany przez osobą głuchą.

Rozdział 4. Multimedia

Multimedia to zasoby cyfrowe zawierające ruchomy obraz lub dźwięk lub zarówno ruchomy obraz, jak i dźwięk. Są to między innymi animacje, podcasty, filmy, transmisje z wydarzeń.

1. Każde nagranie dźwiękowe zawierające wypowiedzi słowne, za wyjątkiem śpiewu, należy uzupełnić o transkrypcję tekstową. Transkrypcja tekstowa to dokument zawierający wszystkie wypowiedzi z nagrania.

Dobre praktyki

- Organizacja nagrywa i udostępnia na stronie podcasty szkoleniowe. Podcast ma formę wyłącznie dźwiękową, więc do każdego z nich przygotowany jest plik tekstowy z przepisana treścią. Transkrypcji dokonują wolontariusze organizacji.
- Obok nagrań dźwiękowych, które nie wymagają dokonywania transkrypcji tekstowej, umieszcza się informację przeznaczoną dla osób głuchych. Brzmi ona na przykład "W tym pliku dźwiękowym nie ma żadnych wypowiedzi".

2. W nagraniach i transmisjach na żywo zawierających zarówno dźwięk, jak i obraz, zapewnia się napisy rozszerzone. O ile to możliwe, należy stosować napisy zamknięte, to znaczy takie, które mogą być włączone i wyłączone przez użytkownika. Napisy rozszerzone powinny spełniać przynajmniej następujące wymagania:

-
- napisy umieszcza się w dolnej części ekranu,
 - czcionka użyta do napisów powinna być czytelna, najlepiej bezszeryfowa, w kolorze białym,
 - wiersz napisów nie powinien zawierać więcej niż 40 znaków. Jednocześnie mogą być wyświetlane 2 wiersze tekstu, a jeżeli główny przekaz zawiera się w wypowiedzi, może zawierać 3 wiersze,
 - pojedynczy napis wyświetlany jest nie krócej niż 1 sekundę i nie dłużej niż 7 sekund. Czas wyświetlania powinien być dopasowany do długości tekstu i pozwalać na wygodne odczytanie,
 - napisy rozszerzone zawierają wszystkie wypowiedzi ustne oraz informacje o dźwiękach istotnych dla zrozumienia treści,

Źródło: <https://www.youtube.com/watch?v=wUqINbrTok>

- kwestie dialogowe poprzedzane są myślnikiem. Jeżeli z obrazu nie da się wywnioskować, kto wypowiada daną kwestię, osobę oznacza się odpowiadającym mu kolorem lub identyfikuje w inny sposób (imię, pseudonim, postać).

Źródło: <https://www.youtube.com/watch?v=wU1qINbrTok>

3. W nagraniach zawierających ruchomy obraz, zapewnia się audiodeskrypcję. Nie ma potrzeby zapewnienia audiodeskrypcji, gdy wszystkie informacje niezbędne do zrozumienia treści wizualnej można uzyskać ze ścieżki dźwiękowej. Audiodeskrypcja powinna spełniać przynajmniej następujące wymagania:
 - lektor opisuje to, co widać, bez interpretacji, chyba że okaże się to niezbędne dla zrozumienia treści,
 - wypowiedzi lektora umieszczane są na ścieżce dźwiękowej w taki sposób, by nie przeszkadzały w słuchaniu wypowiedzi na głównej ścieżce,
 - głos lektora nie powinien być znacząco głośniejszy ani cichszy od podstawowej ścieżki dźwiękowej,
 - jeżeli w nagraniu znajdują się napisy, powinny być one odczytane przez lektora.
4. Rekomendacje dotyczące języka migowego:

Dobre praktyki

- W kluczowych nagraniach i transmisjach na żywo zawierających informacje słowne zapewnia się tłumaczenia na język migowy. Kluczowymi nagraniami i transmisjami na żywo są te, które są głównym produktem projektu lub pozwalają na zrealizowanie głównego celu projektu. Tłumaczenie na język migowy powinno spełniać przynajmniej następujące wymagania:
 - tłumaczenie odbywa się na język migowy - polski lub inny, o ile zachodzi taka potrzeba. Nie należy prezentować informacji w systemie językowo-migowym
 - postać tłumacza widoczna jest przynajmniej od pasa w górę

- postać tłumacza umieszczona jest w prawym dolnym rogu ekranu. Jeżeli to nie jest możliwe, na przykład w transmisjach na żywo, może być widoczny także w innym miejscu. Ta zasada nie dotyczy sytuacji, gdy tłumacz jest jedynym elementem obrazu.

Źródło: <https://www.youtube.com/watch?v=zTejcV3EgYI>

Rozdział 5. Sprzęt informatyczny ogólnego przeznaczenia

Sprzętem ogólnego przeznaczenia są urządzenia wraz z zainstalowanym na nich oprogramowaniem, przeznaczone do indywidualnego użytku. Są to komputery stacjonarne i przenośne (w tym z urządzeniami peryferyjnymi) oraz smartfony i tablety.

1. Dostępność

⇒ Patrz: Standard cyfrowy (Rozdział 2 Aplikacje desktopowe/mobilne punkt 1)

2. Wszystkie elementy funkcjonalne urządzenia (na przykład przyciski, dźwignie, podajniki) muszą być oznaczone etykietami w sposób wizualny (znak kontrastowy, napis) oraz dotykowy (za pomocą wypukłego symbolu graficznego).

Etykieta umieszczona jest nad elementem opisywanym lub po jego lewej stronie.

-
- Użycie etykiet w alfabecie Braille'a, dźwiękowych.

3. Należy umieścić wszystkie przyciski/klawisze/manipulatory w zasięgu rąk użytkownika w taki sposób aby umożliwić ich obsługę wszystkim zainteresowanym osobom, w tym niskim i na wózkach inwalidzkich. Dotyczy to również urządzeń peryferyjnych na przykład drukarka.
4. Funkcje obsługiwane są za pomocą klawiatury lub interfejsu klawiatury.
W przypadku użycia klawiatury w układzie QWERTY, należy oznaczyć co najmniej klawisze „F” i „J”.

W przypadku użycia klawiatury w układzie T9, należy oznaczyć co najmniej klawisz z cyfrą „5”.
5. Jeżeli urządzenie może komunikować się z użytkownikiem za pomocą mowy, powinno być wyposażone w złącze słuchawkowe 3,5 mm. do podłączenia słuchawek.
6. Jeżeli urządzenie może komunikować się z użytkownikiem za pomocą mowy, musi dać możliwość powtórzenia ostatnio wypowiedzianego komunikatu.
7. Urządzenie potwierdza działania użytkownika za pomocą co najmniej dwóch różnych kanałów sensorycznych (na przykład słuchu, wzroku, dotyku).
8. Urządzenia z systemem operacyjnym są wyposażone w technologie wspomagające lub pozwalają na ich zainstalowanie. Technologie wspomagające obejmują przynajmniej czytnik ekranu z polską syntezą mowy, powiększenie tekstu przynajmniej dwukrotnie, zmianę kolorów tła i tekstu.
9. Należy zapewnić funkcję pomocy, która może zostać włączona na żądanie użytkownika i będzie dźwiękowo opisywała funkcje naciskanych przez użytkownika klawiszy na klawiaturze.

Dobre praktyki

- Wykorzystanie funkcji "pomoc klawiatury" zaimplementowanej w czytnikach ekranów. Sposób jej uruchomienia może być podany jako komunikat początkowy przy uruchamianiu technologii wspomagającej.
10. Jeśli urządzenie ma zainstalowaną technologię wspomagającą, należy poinformować użytkownika o sposobach jej uruchamiania. Należy oznaczyć przyciski włączające lub wyłączające technologie wspomagające.

uruchamiania na przykład w postaci skrótu klawiszowego, frazy lub gestu, który pozwala włączyć lub wyłączyć technologie wspomagające.

Dobre praktyki

- Przygotowanie tabliczki umieszczonej obok klawiatury urządzenia z różnymi formami informacji. Na przykład: skróty klawiszowe do uruchamiania technologii wspomagającej. Informacja ta jest prezentowana wypukłym pismem Braille'a oraz wizualnie, uwzględniając kontrast i rozmiar.

11. Urządzenia wyposażone w interfejs dotykowy pozwalają na uruchomienie technologii wspomagającej i zbadanie ekranu (wyszukanie żądanej funkcji) przed uaktywnieniem danej funkcji.
12. Możliwość wygaszenia ekranu (kurtyna).

Dobre praktyki

- Powinno się zapewnić możliwość wygaszenia ekranu (kurtyna) przy korzystaniu z technologii wspomagających (ukrywając przed osobami postronnymi wszystkie wyświetlane na ekranie informacje).

Rozdział 6. Sprzęt informatyczny szczególnego przeznaczenia

Sprzęt informatyczny szczególnego przeznaczenia to urządzenia wyspecjalizowane do realizowania konkretnej funkcji, najczęściej samoobsługowe i dostępne publicznie. Są to między innymi infokioski, automaty kolejkowe, biletomaty, bankomaty. Są to także urządzenia stosowane prywatnie, ale o zamkniętej konstrukcji i ograniczonym interfejsie, jak drukarki, routery, odtwarzacze, głośniki.

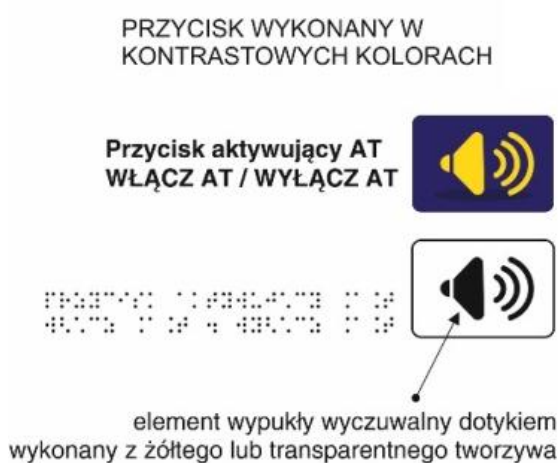
1. Wszystkie elementy funkcjonalne urządzenia (na przykład przyciski, dźwignie, podajniki, szufladki na bilety) muszą być oznaczone etykietami w sposób wizualny (znak kontrastowy, napis) oraz dotykowy (za pomocą wypukłego symbolu graficznego).

Etykieta umieszczona jest nad elementem opisywanym lub po jego lewej stronie.

Dobre praktyki

-
- Oprócz wypukłego symbolu graficznego powinien się znaleźć napis w alfabecie Braille'a.

2. Jeśli urządzenie zostało wyposażone w technologię wspomagającą, to należy oznaczyć przyciski uruchamiania technologii wspomagających (wypukłym pismem Braille'a i wypukłym symbolem oraz wizualnie, uwzględniając kontrast i rozmiar.

Źródło: MPK Łódź

3. Współczynnik kontrastu między tekstem a tłem na obudowie lub na przyciskach wynosi przynajmniej 4,5:1, a dla dużego tekstu (czcionka co najmniej 18 punktów) - przynajmniej 3:1. Wymaganie to nie dotyczy tekstów dekoracyjnych, będących nieistotną częścią obrazu albo częścią logo lub nazwy własnej produktu (marki).

Do wyliczenia współczynnika należy skorzystać z odpowiedniego oprogramowania.

Dobre praktyki

- Użycie oprogramowania na przykład darmowego dostępnego pod adresem: <https://developer.paciellogroup.com/resources/contrastanalyser/>

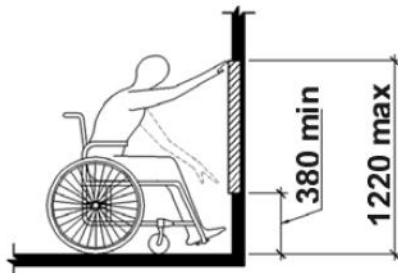
4. Funkcje obsługiwane są za pomocą klawiatury lub interfejsu klawiatury

W przypadku użycia klawiatury w układzie QWERTY, należy oznaczyć co najmniej klawiszy „F” i „J”.

W przypadku użycia klawiatury w układzie T9, należy oznaczyć co najmniej klawisz z cyfrą „5”.

Dobre praktyki

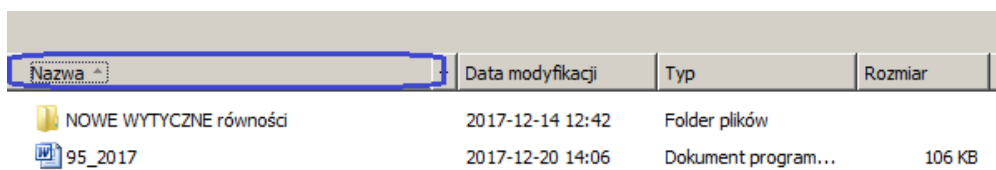
- Warto sprawdzić wszystkie funkcje danego urządzenia, wykonując je wyłącznie za pomocą klawiatury.
 - Istnieje możliwość użycia alternatywnej klawiatury.
5. Funkcje wykonywane za pomocą myszy lub urządzenia wskazującego, obsługiwane są alternatywnie również za pomocą klawiatury.
 6. Urządzenie wyposażone jest w technologie wspomagające, w tym przynajmniej przewodnik głosowy lub czytnik ekranu. Sposób włączenia technologii wspomagającej powinien być oczywisty dla użytkownika.
 7. Należy umieścić wszystkie przyciski/klawisze/manipulatory w zasięgu rąk użytkownika, w taki sposób aby umożliwić ich obsługę wszystkim zainteresowanym osobom w tym niskim i osobom na wózkach inwalidzkich (na poziomie pomiędzy 1120 mm a 380 mm nad podłogą).

Źródło: Norma EN 301 549 V1.1.2 (2015-04)

8. Jeżeli urządzenie może komunikować się z użytkownikiem za pomocą mowy, powinno być wyposażone w złącze słuchawkowe 3,5 mm. do podłączenia słuchawek.
9. Urządzenie nie wydaje dźwięków, które nakładają się na komunikaty głosowe emitowane przez urządzenie.
10. Dostępność cyfrowych dokumentów, interfejsów aplikacji występujących w tych urządzeniach należy sprawdzić zgodnie z odpowiednimi wymogami:
⇒ Patrz: Standard cyfrowy (rozdział 2 Aplikacje desktopowe/mobilne punkt 1, 4, 5, 6, 9, 11, 12)

11. Urządzenie potwierdza działania użytkownika za pomocą co najmniej dwóch różnych kanałów zmysłowych (na przykład słuchu, wzroku, dotyku)..
12. Należy zapewnić dobrą widoczność fokusa klawiatury, aby użytkownik posługujący się klawiaturą wiedział, jaki element interfejsu urządzenia jest w danej chwili aktywny.
13. Elementy interfejsu, które pełnią te same funkcje w danym urządzeniu, niezależnie od tego czy występują w interfejsie urządzenia, czy w interfejsie aplikacji, są konsekwentnie i powtarzalnie nazywane i przedstawiane we wszystkich miejscach, w których występują.
14. Elementy interfejsu posiadają poprawne etykiety (na przykład pole tekstowe, przycisk, lista rozwijana) programistycznie powiązane z odpowiadającymi im komponentami, w taki sposób aby technologie wspomagające mogły je jednoznacznie rozpoznać. Technologie wspomagające muszą poprawnie informować użytkownika jak nazywa się aktywne pole edycyjne i jakie informacje należy do niego wpisać. Użytkownik musi być poprawnie informowany, na przykład jakie wartości wybiera w kontrolce listy, dzień miesiąca w dacie urodzenia, bądź liczba sztuk jakiegoś produktu.

Nazwa	Data modyfikacji	Typ	Rozmiar
NOWE WYTYCZNE równości	2017-12-14 12:42	Folder plików	
95_2017	2017-12-20 14:06	Dokument program...	106 KB

15. Jeśli w aplikacji występuje formularz (na przykład wyszukiwarka, rejestracja, logowanie, kontakt) wypełnianego przez użytkownika, muszą zapewniać automatyczną weryfikację poprawności wprowadzanych informacji (na przykład liczbę wpisanych znaków, format danych). Należy wskazać błędny element, i przedstawić opis tego błędu w postaci tekstu oraz sugestię korekty.

Dobre praktyki

Wymaganie to powinno być zrealizowane poprzez:

- komunikat z opisem rodzaju błędu.
- okno dialogowe z informacją o niepoprawnych danych i przykładem poprawnej ich formy.
- ustawienie kursora na początku błędnych danych.
- propozycję podpowiedzi właściwej danej (na przykład nazwa miejscowości, ulicy).

16. Program który przetwarza formularz przeznaczony do obsługi użytkownika w sprawach związanych z jakimkolwiek ryzykiem prawnym, finansowym lub administracyjnym, musi zapewniać jedną z poniższych możliwości:

-
- wycofanie wprowadzonych danych lub zmian.
 - sprawdzenie wprowadzonych przez użytkownika danych pod kątem błędów i możliwość ich poprawienia.
 - sprawdzenie, potwierdzenie oraz korekty informacji przed jej ostatecznym wysłaniem.

Dobre praktyki

- Wyświetlanie komunikatów z informacją o rodzaju błędu i jego lokalizacji na bieżąco w trakcie wypełniania formularza.
- Wyświetlanie podsumowania wprowadzonych informacji przed ostatecznym zatwierdzeniem operacji z dostępnym przyciskiem „Wstecz”, który pozwoli powrócić do miejsca, w którym można naprawić błąd.

17. Należy zapewnić funkcję pomocy, która może zostać włączona na żądanie użytkownika i będzie dźwiękowo opisywała funkcje naciskanych przez użytkownika elementów sterujących. W tym trybie pomocy użytkownik słyszy tylko nazwy elementów i ich przeznaczenie, bez uaktywniania ich funkcji.
18. Urządzenia wyposażone w interfejs dotykowy pozwalają na uruchomienie technologii wspomagającej i zbadanie ekranu (wyszukanie żądanej funkcji) przed uaktywnieniem danej funkcji.

Dobre praktyki

- Standardowy interfejs dotykowy powinien działać następująco: użytkownik z dysfunkcją wzroku najpierw odnajduje szukane pole (poprzez technologię wspomagającą, na przykład czytnik ekranu), upewnienie się, że właśnie je chce uaktywnić i dopiero wtedy je aktywuje.
19. Należy zapewnić dobrą słyszalność/widoczność/odbiór powiadomień i informacji urządzeń umieszczonych publicznie. Jest to związane również z odpowiednim umiejscowieniem tych urządzeń w taki sposób, aby każda osoba, także poruszająca się na wózku inwalidzkim mogła skorzystać z takiego urządzenia⁸³.

⁸³ Szczegółowe informacje dot. umiejscowienia urządzeń znajdują się w normie EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), rozdział 8.3.

Dobre praktyki

- Urządzenia takie jak kolejkomaty, po zarejestrowaniu użytkownika określają jego kolejność drukując bilet z numerem stanowiska, do którego użytkownik został przekierowany. Urządzenia takie muszą poinformować w inny sposób niż tylko wydruk na bilecie czy wyświetlenie numeru na ekranie urządzenia, na przykład przez komunikat głosowy.

VII. Standard architektoniczny

Rozdział 1. Stanowiska postojowe dla samochodów osób z niepełnosprawnościami

1.1. Nawierzchnia stanowisk postojowych

1. Nawierzchnia stanowisk postojowych jest utwardzona (równa i gładka o spadku podłużnym i poprzecznym), wykonana z betonu asfaltowego (nawierzchni bitumicznej) lub z betonu cementowego.
2. W przypadku parkingów o nawierzchni ażurowej stanowiska postojowe dla osób z niepełnosprawnościami mają nawierzchnię pełną (bez otworów) lub należy po obu stronach miejsca parkingowego przewidzieć pasy wyłożone nawierzchnią pełną o szer. 1,0 m.

Dobre praktyki:

Wskazane jest, aby zastosowana nawierzchnia cechowała się:

- wskaźnikiem odbicia światła słonecznego (tzw. SR Value) w wysokości co najmniej 0,33.
- zacienieniem drzewami istniejącymi bądź odpowiednio dobranymi nasadzeniami.
- zadaszaniem wykonanym z materiałów o wskaźniku odbicia światła słonecznego (tzw. SR Value) w wysokości co najmniej 0,33 lub pokrytego panelami słonecznymi lub zielenią.

Uwaga:

- Nie powinno się stosować nawierzchni brukowanych wykonanych z kostki kamiennej.
- Stosowanie nawierzchni z kostki kamiennej dopuszczalne jest w sytuacji gdy nawierzchnia ta stanowi element tkanki zabytkowej lub część obszaru podlegającego rewitalizacji.
- W przypadku odtwarzania nawierzchni z materiałów wyprodukowanych współcześnie, zaleca się stosowanie nawierzchni gładkich dopasowanych estetycznie do istniejącej nawierzchni.
- Dopuszcza się stosowanie nawierzchni brukowej z kostki betonowej o niefazowanych krawędziach i kostki kamiennej ciętej.

-
1. W przypadku parkingów o nawierzchni gruntowej utwardzenie istnieje na nawierzchni koperty wraz z dojściem do twardej nawierzchni drogi/chodnika. Nawierzchnię gruntową dopuszcza się tylko w wypadku kopert zlokalizowanych na terenach przyrodniczo chronionych (parkowych, leśnych), lecz zaleca się jej stabilizowanie lub wzmocnienie geokratami stalowymi lub z tworzyw sztucznych o wymiarze/średnicy „oczka” $d \leq 2$ cm.

1.2. Dostęp z chodnika do stanowiska postojowego dla osoby z niepełnosprawnościami

1. Stanowisko postojowe dla osób z niepełnosprawnościami musi mieć, o ile istnieje taka możliwość, połączenie z najbliższym chodnikiem.
2. Dojście do chodnika z miejsca postojowego jest równe i musi zapewniać swobodny dojazd. Dojście to nie może być ażurowe.
3. Dojście do chodnika jest umożliwione poprzez pochylnię⁸⁴ umożliwiającą wjazd wózkiem (skuterem) na poziom chodnika lub poprzez wyrównanie poziomów płaszczyzny drogi i chodnika.
4. Przy obniżeniach chodnika zapewniających dostęp, krawężnik musi być wjazdowy lub ścięty, a różnica poziomów nie może być większa niż 2 cm (zalecane 1 cm). Przy obniżeniach chodnika nie układa się pasów ostrzegawczych lub prowadzących.
5. W przypadku parkingów przy budynkach użyteczności publicznej, miejsca postojowe dla osób z niepełnosprawnościami zlokalizowane są na skraju pozostałych miejsc postojowych, możliwie blisko dostępnego wejścia do budynku.

Uwaga:

- W przypadku usytuowania parkingu przy chodniku należy zamontować ograniczniki parkingowe zabezpieczające przed zbyt bliskim parkowaniem pojazdów przy chodniku (przedni lub tylni nawis samochodu może nadmiernie zawęzić chodnik do szerokości mniejszej niż 160 cm.
- Nawis samochodu nie może utrudniać osobie niewidomej dostępu do krawędzi kierującej, na przykład krawędzi jezdni lub chodnika.

⁸⁴ Przez pochylnię należy rozumieć miejscowe podniesienie nawierzchni miejsca postojowego lub miejscowe obniżenie chodnika.

1.3. Wymiary i liczba stanowisk postojowych dla osób z niepełnosprawnościami

1. Stanowiska postojowe usytuowane wzdłuż jezdni powinny mieć wymiary co najmniej:

- 360 cm (szerokość) × 600 cm (długość),
- 360 cm (szerokość) × 900 cm (długość), – wymiar wymagany dla busów przystosowanych do przewozu osób poruszających się na wózkach (dotyczy samochodów wyposażonych w podnośnik z tyłu pojazdu).

Pozostałe stanowiska postojowe powinny mieć wymiary co najmniej:

- 360 cm (szerokość) × 500 cm (długość).⁸⁵

2. Na parkingach publicznych należy wyznaczyć następującą, minimalną liczbę stanowisk dla samochodów użytkowanych przez osoby z niepełnosprawnościami:

- 1 stanowisko – jeżeli liczba stanowisk wynosi 6–15
- 2 stanowiska – jeżeli liczba stanowisk wynosi 16–40
- 3 stanowiska – jeżeli liczba stanowisk wynosi 41–100
- 4% ogólnej liczby stanowisk, jeżeli ogólna liczba stanowisk wynosi więcej niż 100.

1.4. Oznakowanie stanowisk postojowych przeznaczonych do parkowania pojazdów przewożących osoby z niepełnosprawnościami

1. Obowiązują dwa rodzaje oznakowań stanowisk przeznaczonych do parkowania pojazdów przewożących osoby z niepełnosprawnościami.

- znak pionowy z piktogramem pokazującym osobę na wózku (D-18 z tabliczką T-29 oraz znakiem poziomym P-18 z symbolem P-24 i niebieską nawierzchnią),

Uwaga:

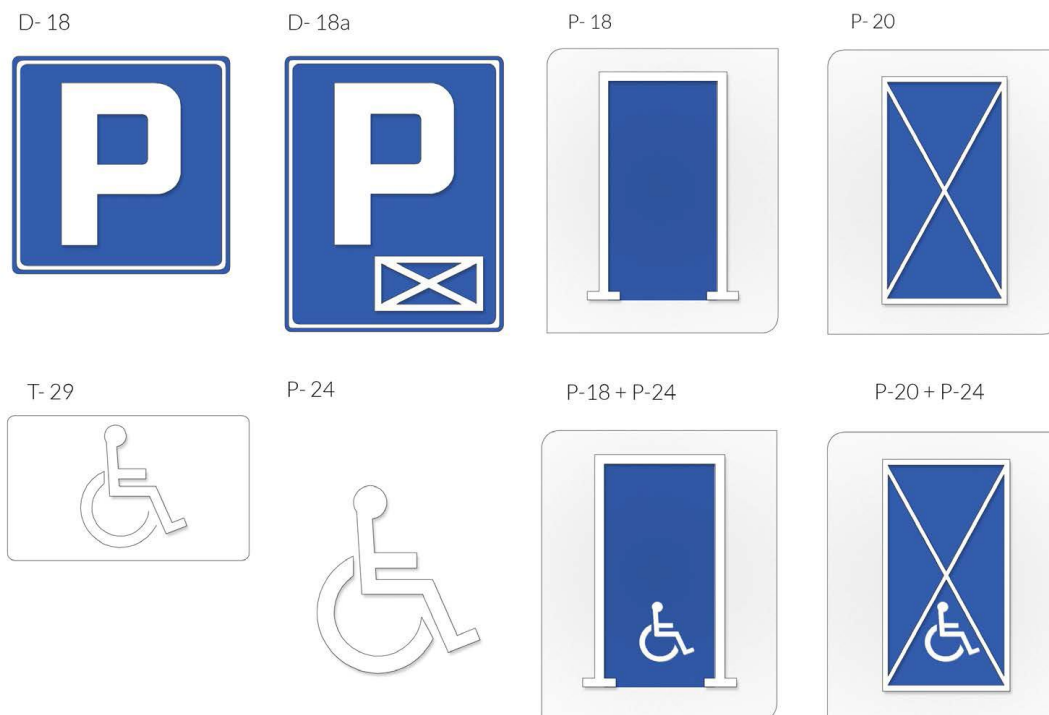
Ten rodzaj znaku zaleca się stosować na parkingach wielostanowiskowych oraz przy wyznaczonych kilku kopertach obok siebie.

- znak pionowy nazywany kopertą (D-18a z tabliczką T-29 oraz znakiem poziomym P-20 z symbolem P-24 i niebieską nawierzchnią)

⁸⁵ § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422, z późn. zm.).

Uwaga:

Ten rodzaj znaku zaleca się stosować w strefach gdzie dopuszczony jest postój pojazdów (ale nie ma wydzielonych stanowisk) i gdzie występują pojedyncze koperty.

Rozdział 2. Budynek

2.1. Strefa wejścia

1. Wejścia do budynków są zasygnalizowane pasem ostrzegawczym szerokości 50 cm ułożonym w odległości 50 cm przed drzwiami i za drzwiami.
2. Wokół głównego wejścia zapewniona jest swoboda poruszania się osobom z niepełnosprawnościami, tzn. miejsce na pole manewru przed i po wejściu ma wymiary co najmniej 150 cm x 150 cm.
3. Nawierzchnia przed wejściem głównym jest utwardzona i wypłaszczona, a jej nachylenie podłużne nie może być większe niż 5%.

Uwaga:

- Zaleca się stosowanie drzwi automatycznych – rozwiązanie takie ułatwia dostanie się do budynku osobom z niepełnosprawnością ruchu, opiekunom z dziećmi, osobom starszym, osobom z nieporęcznym bagażem – drzwi takie są szczególnie

zasadne w budynkach użyteczności publicznej, w tym związanych ze służbą zdrowia.

- Stosowanie drzwi obrotowych lub wahadłowych jest możliwe tylko w przypadku jeżeli towarzyszą im drzwi rozwierane lub rozsuwane⁸⁶ z klamką zarówno po stronie zewnętrznej, jak i wewnętrznej.

4. Wejścia do budynku o wysokości powyżej dwóch kondygnacji nadziemnych, mającego pomieszczenia mieszkalne, są osłonięte daszkiem lub podcieniem ochronnym o szerokości większej co najmniej o 100 cm od szerokości drzwi oraz o wysięgu lub głębokości nie mniejszej niż 100 cm w budynkach niskich i 150 cm w budynkach wyższych⁸⁷.

5. W przypadku zastosowania mat wejściowych, muszą one spełniać następujące wymagania:

- maty wejściowe (gumowe, stalowe) muszą być układane tak, by ich powierzchnia była na jednym poziomie z chodnikiem/posadzką,
- dopuszczalne jest stosowanie mat wejściowych układanych na posadzce, o ile są one wyposażone w pochyłe krawędzie umożliwiające wjazd kołem, a jej wysokość nie przekracza 1 cm,
- wielkość oczek maty wejściowej powinna zabezpieczać przed utknięciem koła wózka lub laski,
- maty wejściowe należy trwale przymocować do podłogi.

Uwaga:

Należy ograniczać stosowanie opraw oświetleniowych z widocznym źródłem światła, które mogą powodować zjawisko olśnienia – w przypadku zastosowania reflektorów powinny być one rozmieszczone w sposób nieprzeszkadzający użytkownikowi.

6. Jeżeli nie ma możliwości dostępu do budynku z poziomego terenu należy zastosować pochylnię – w przypadku braku takiej możliwości inne rozwiązania alternatywne, w drugiej kolejności dźwig osobowy, jeśli on nie jest możliwy – platformy pionowe lub ukośne jako ostateczność. Szczegółowe wymagania dla pochylni oraz dźwigów osobowych zostały omówione w punktach dotyczących *Pochylni* oraz *Dźwigów osobowych*.

Dobre praktyki:

⁸⁶ *Ibidem* - § 62 ust. 2.

⁸⁷ *Ibidem* - § 292 ust. 1.

- W budynkach użyteczności publicznej zaleca się umieszczenie tabliczek informujących o funkcji pomieszczenia w formie wizualnej oraz dotykowej (alfabet Braille'a),
- Informacja dotykowa powinna znajdować się na ścianie, po stronie klamki, na wysokości minimum 120 cm (dół tabliczki) i maksymalnie 160 cm (górną tabliczki), w odległości 5-10 cm od ościeżnicy drzwi (pomiar od krawędzi ościeżnicy do bliżej położonej krawędzi tabliczki)⁸⁸.

2.2. Wiatrołap, drzwi wejściowe

1. Drzwi wejściowe do wiatrołapu w budynkach jednorodzinnych, rekreacji indywidualnej oraz gospodarczych powinny mieć szerokość w świetle ościeżnicy minimum 90 cm, a w przypadku innych budynków co najmniej 120 cm z możliwością zastosowania drzwi dwuskrzydłowych ze skrzydłem ruchomym o szerokości 90 cm⁸⁹ (zalecane 100 cm).
2. Próg o maksymalnej wysokości do 2 cm⁹⁰, ze ściętym klinem i wyróżnieniem kontrastu o minimalnym LRV 30⁹¹.
3. Otwór drzwiowy jest tak zlokalizowany w ścianie, by od strony zawiasów pozostało co najmniej 9 cm wolnej przestrzeni.
4. Przestrzeń manewrowa w wiatrołapie: 150 x 150 cm, poza polem otwierania skrzydła drzwi.
5. Detale drzwi wejściowych:
 - górna krawędź klamki, zamka oraz dzwonka nie może znajdować się wyżej niż 120 cm nad poziomem podłogi⁹²,
 - szklane drzwi (zewnątrzne i wewnętrzne) muszą być oznaczone kontrastowym elementem - minimalnie w formie żółtego pasa szerokości ok 20 cm, naklejonego na całej szerokości skrzydła drzwi na wysokości ok 160 cm.

Dobre praktyki:

- Klamki powinny mieć kształt litery „L” lub „C”. Należy unikać stosowania klamek wymagających ruchu obrotowego nadgarstkiem, mocnego chwytania lub ściskania.
- Klamki nie mogą być zbyt małe i znajdować się zbyt blisko powierzchni drzwi.

⁸⁸ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji, na podstawie normy ISO 21542:2011, pkt 40.4.

⁸⁹ § 239 ust. 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

⁹⁰ *Ibidem* - § 62 ust. 2.

⁹¹ Kontrast barwny mierzy się poprzez porównanie współczynników odbicia światła tzw. LRV (ang. Light Reflectance Value). Współczynnik odbicia światła to całkowita ilość światła odbitego od powierzchni (na przykład: posadzki, ściany, wykończenia stopni schodów itp.) na każdej długości fali i we wszystkich kierunkach po podświetleniu źródłem światła - por. rozdział poświęcony tzw. fakturowym oznaczeniom nawierzchni.

⁹² Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

2.3. Domofon

Domofon (w przypadku jego zastosowania) powinien spełniać następujące wymagania:

- posiadać potwierdzenie dźwiękowe i wizualne wybranego przycisku,
- posiadać świetlne i dźwiękowe potwierdzenie otwierania zamka,
- być umieszczony w widocznym miejscu, po stronie klamki od drzwi (ale nie bezpośrednio przy niej), blisko wejścia,
- być w kontrastujących kolorach względem tła, na którym się znajduje,
- ekran domofonu powinien znajdować się nie wyżej niż 120 cm nad poziomem podłogi, a jego przyciski na wysokości 80 cm-110 cm⁹³ i w odległości minimum 60 cm od narożnika wewnętrznego,
- przyciski dzwonek do drzwi powinny być odpowiednio dużej wielkości i dawać wizualny i dźwiękowy sygnał,
- posiadać świetlne i dźwiękowe potwierdzenie otwierania zamka,
- przyciski powinny być w kontrastujących kolorach względem panelu na którym się znajdują oraz posiadać oznaczenia dotykowe,
- należy stosować klawisze zamiast systemu dotykowego (sensorycznego), z wyraźnym oznakowaniem klawiszy cyframi wypukłymi lub zastosowaniem międzynarodowej klawiatury z wyróżnieniem dotykowym cyfry „5”,
- mikrofon powinien być na takiej wysokości, by odbierać głos osób o różnym wzroście.

2.4. Elementy wyposażenia ułatwiające orientację w budynku oraz przekaz informacji

System odnajdywania drogi

W przypadku aranżacji i zagospodarowywania przestrzeni, po której mogą poruszać się osoby z niepełnosprawnościami konieczne jest wprowadzenie elementów ułatwiających samodzielną orientację (ang. *wayfinding*), poruszanie się oraz znalezienie drogi do celu, do których należy zaliczyć co najmniej:

- projektowanie systemu identyfikacji wizualnej (oznaczenia, piktogramy), uwzględniającego możliwe ograniczenia użytkowników,

⁹³ Norma ISO 21542:2011 „Building construction – Accessibility of the built environment”.

-
- napisy informacyjne umieszczane na drzwiach lub obok drzwi do pomieszczeń oraz w wydzielonych strefach z zastosowaniem dużych i kontrastowych znaków,
 - banery informacyjne zlokalizowane w charakterystycznych miejscach budynku, przy wejściu, węzłach komunikacyjnych, charakterystycznych punktach budynku,
 - ogólny plan budynku (wizualny i dotykowy) – w recepcji lub w miejscu występowania węzła komunikacyjnego, z zaznaczeniem punktu „tu jesteś”,
 - tablice informacyjne, obrazujące sposób poruszania się po budynku (pokazujące kierunek ruchu), informacje o funkcji danego pomieszczenia.

2.5. Plany tyflograficzne⁹⁴

1. Plany tyflograficzne są umieszczane wewnątrz obiektu zaraz po wejściu do niego i powinny odzwierciedlać przestrzeń danej kondygnacji (lub wybrany jej fragment) oraz najistotniejsze jej elementy.⁹⁵
2. Plan tyflograficzny obiektu zawiera:
 - kolorystyczny schemat funkcjonalno-przestrzenny (oznakowanie głównych przestrzeni obsługi użytkowników),
 - przebieg tras dotykowych,
 - opisy w alfabecie Braille'a i oznaczenia wypukłe ścieżek dotykowych,
 - legendę opisującą wszystkie wykorzystane symbole oraz oznaczenia kolorystyczne,
 - oznaczenie miejsca lokalizacji osoby czytającej tzw. „jesteś tutaj” należy zaznaczyć w sposób bardzo czytelny zarówno dla osób z dysfunkcją wzroku, jak i osób widzących na przykład czerwone wypukłe pole.
3. Zastosowana kolorystyka na planach musi czytelnie przedstawiać przestrzenie zamknięte obiektów oraz rozróżniać przestrzenie otwarte.
4. Nie należy oznaczać przestrzeni nie mających znaczenia dla ruchu osób jak na przykład powierzchnie techniczne niedostępne dla osób postronnych korzystających z obiektu. Pokazania wymagają tylko przestrzenie ogólnodostępne oraz drogi komunikacji pionowej i poziomej.
5. Informacje dotykowe stojące są przytwierdzone do posadzki w sposób trwały i uniemożliwiający przemieszczenie lub poruszanie elementu. Dolna krawędź

⁹⁴ Plan tyflograficzny to graficzne odwzorowanie i przedstawienie rzeczywistości przy zastosowaniu skali i proporcji w sposób dostępny dotykowo. Tyflografia pozwala osobie niewidomej poznać, zrozumieć i odwzorować rzeczywistość.

⁹⁵ Polski Związek Niewidomych, Instytut Tyflogiczny, „Projektowanie i adaptacja przestrzeni publicznej do potrzeb osób niewidomych i słabowidzących – zalecenia i przepisy”, Warszawa 2016.

znajduje się na wysokości 90 cm, górna na wysokości 105 cm, i jest nachylona pod kątem 25 stopni.

6. Informacje szczegółowe w formie dotykowej (na przykład układ toalety wraz z wyposażeniem) znajdują się przy wejściu do danego pomieszczenia po stronie otwierania drzwi na wysokości 15-30 cm powyżej uchwytu otwierającego i nie wyżej niż 140 cm od podłoża.

Dobre praktyki:

Jeżeli wykonano plany tyflograficzne, to dla zapewnienia poprawności ich wykonania ich odbioru powinien dokonać specjalista w zakresie tyflografiki lub użytkownicy niewidomi i słabowidzący.

2.6. Pętle indukcyjne

Zgodnie z wytycznymi Europejskiej Federacji Osób Słabosłyszących (European Federation of Hard of Hearing People): „pętle indukcyjne to najbardziej przyjazne, efektywne i uniwersalne systemy, umożliwiające osobie z aparatem słuchowym lub implantem ślimakowym, prawidłowe słyszenie w przestrzeni publicznej”.

Pętle indukcyjne nadają sygnał poprzez zmodulowane pole magnetyczne, które jest odbierane przez cewkę indukcyjną aparatu słuchowego. Takie rozwiązanie eliminuje wszelkie zakłócenia akustyczne – osoba słabosłysząca słyszy tylko sygnał pożądany.

1. Wszystkie budynki użyteczności publicznej oraz budynki zamieszkania zbiorowego muszą być wyposażone w pętle indukcyjne przekazujące sygnał bezpośrednio do aparatu słuchowego lub implantu ślimakowego. System pętli indukcyjnej składa się ze źródła dźwięku (na przykład mikrofon lub wyjście liniowe systemu rozgłoszeniowego), wzmacniacza pętli indukcyjnej, przewodu będącego anteną nadawczą oraz oznakowania.
2. Obszar objęty działaniem pętli indukcyjnej nie jest mniejszy niż 25 m²; jego optymalna wielkość wynosi 50- 100 m². Kalibracja i instalacja systemu jest zgodna z normą PN EN 60118-4:2015- 6 „Elektroakustyka – Aparaty słuchowe – Część 4: Układy pętli indukcyjnych wykorzystywane do współpracy z aparatami słuchowymi – Natężenie pola magnetycznego”.
3. Obszary z pętlą indukcyjną są oznakowane piktogramem zgodnym z ETSI EN 301 4622 (2000-03). Oznakowanie należy umieścić w zależności od możliwości na posadzce (z wyznaczeniem granic działania systemu) lub stosując oznakowanie pionowe.

2.7. Oznaczenia nawierzchni

1. Bezpieczna (wolna od przeszkód) skrajnia ruchu pieszego jest wyznaczona za pomocą elementów kontrastujących, zarówno w warstwie fakturowej, jak i kolorystycznej.
2. Do tzw. naturalnych linii kierunkowych, które wykorzystują osoby niewidome i słabo widzące zalicza się:
 - kontrastowe różnice fakturowe posadzek,
 - krawężniki i pierzeje budynków,
 - cokoły przegród pionowych,
 - elementy poziome balustrad oraz pochwyty poręczy,
 - liniowe oświetlenie w posadzce i na suficie (duża część osób niewidomych ma tzw. poczucie światła i może rozpoznać kierunki wyznaczone przez oświetlenie i kontrast kolorystyczny).
3. Nawierzchnie ciągów pieszych zapewniają możliwość swobodnego poruszania się tzn. są twarde, równe i mają powierzchnię antypoślizgową, która spełnia swoje cechy również w trudnych warunkach atmosferycznych.
4. Faktura i kolorystyka tras nie może sprawiać wrażenia różnic wysokości. Należy ograniczyć stosowanie wzorów poprzecznych do kierunku poruszania się. Kolorystyka i zróżnicowanie materiałowe nawierzchni podkreślają główne kierunki poruszania się z zaznaczeniem różnych obszarów funkcjonalnych.
5. Powierzchnie ścian i podłóg:
 - zabrania się stosowania powierzchni połyskliwych, powodujących zjawisko olśnienia,
 - ściany i podłogi są ze sobą skonstrastowane; jeśli jest to niemożliwe, wymagane jest stosowanie listew przypodłogowych lub cokołów w kontrastowym kolorze.

2.8. System fakturowych oznaczeń nawierzchniowych – FON

System Fakturowych Oznaczeń Nawierzchniowych – FON (ang. *TWSIs – Tactile Walking Surface Indicators*) to rodzaj identyfikacji miejsc i korytarzy poruszania się, składający się z kombinacji faktur, które są możliwe do wykrycia przez osoby z dysfunkcjami wzroku. Zadaniem informacji fakturowej jest zwiększenie orientacji przestrzennej oraz kierowanie osoby z ograniczeniami percepcji wzrokowej do bezpiecznych miejsc pokonywania przeszkód. System fakturowy należy projektować tak, aby przekaz informacji był jednoznaczny i pozwalał osobom z niepełnosprawnością wzroku na samodzielne poruszanie się w przestrzeni publicznej⁹⁶.

1. System FON należy stosować na trasach wolnych od przeszkód:

- w obszarach stref transferu ruchu pieszego,
- w miejscach potencjalnie niebezpiecznych dla osób z niepełnosprawnością wzroku (na przykład przy pokonywaniu schodów),
- na obszarach o ograniczonej orientacji (na przykład ciągi piesze o szerokości powyżej 4 metrów, place przydworcowe itp.).

2. System FON składa się z następujących typów faktur:

- typ A – faktura kierunkowa,
- typ B – faktura ostrzegawcza (bezpieczeństwa),
- typ C – faktura uwagi (informacji)⁹⁷.

3. System FON składa się z oznaczeń:

- Typ A. Faktura kierunkowa⁹⁸:

A1 – wyniesione prążki,

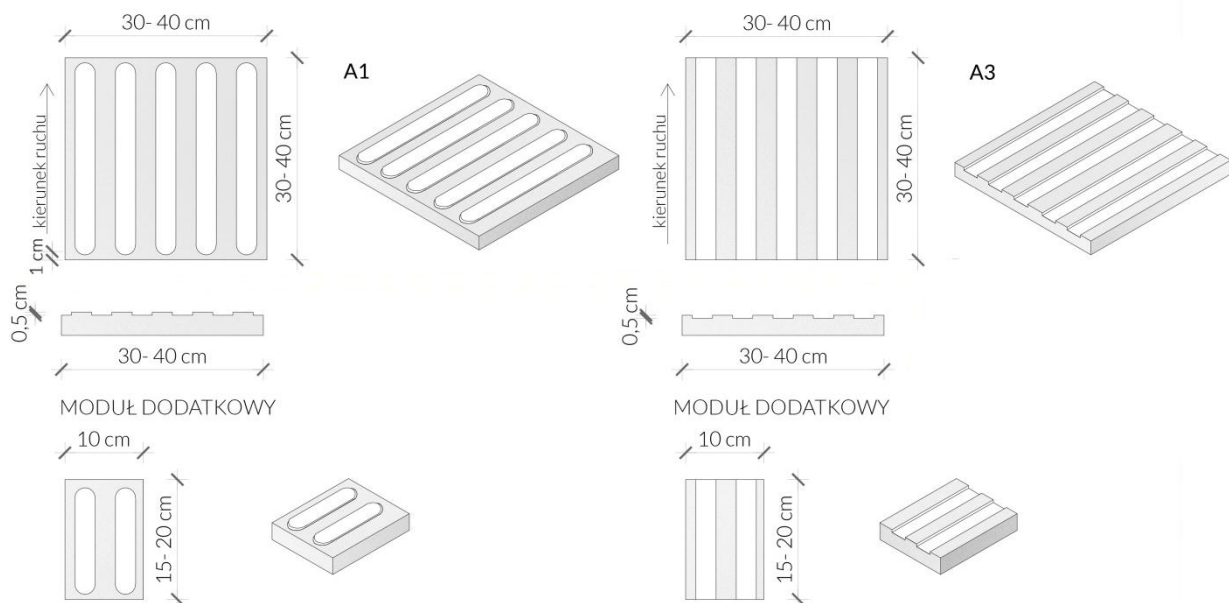
A2 – wyniesione wałki,

A3 – bruzdy (tylko do wnętrza)

⁹⁶ Centrum Projektowania Uniwersalnego, Politechnika Gdańska, „Standardy dostępności dla miasta Gdyni”, 2016.

⁹⁷ Wysocki M., Załuski D., „Ekspertyza w zakresie dostępności kolejowych obiektów obsługi podróżnych z niepełnosprawnościami oraz ograniczoną możliwością poruszania” - ekspertyza opracowana na zlecenie UTK, Warszawa, 2017.

⁹⁸ *Ilustracja na podstawie*: Centrum Projektowania Uniwersalnego, PG, „Standardy dostępności dla miasta Gdyni”, 2016.

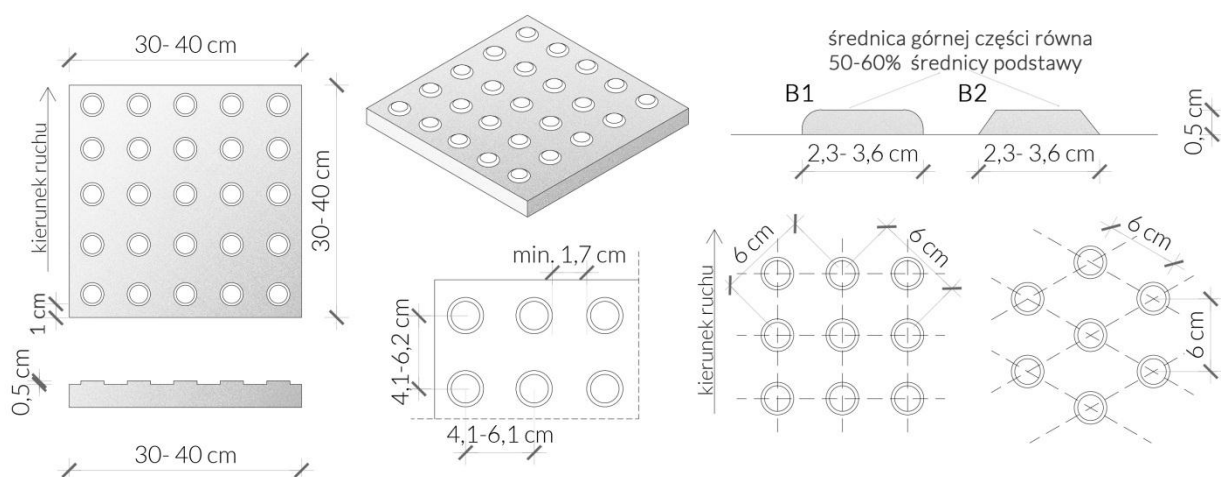

Rys. Płytki kierunkowe do zastosowań:
 A1 – na zewnątrz i wewnątrz obiektów,
 A3 – do wnętrza i zadaszonych peronów zewnętrznych.

- Typ B. Faktura ostrzegawcza (bezpieczeństwa)⁹⁹:

B1 – „ścięte kopułki”,

B2 – „ścięte stożki”.

Rys. Faktura bezpieczeństwa (typ B) tzw. B1 „ścięte kopułki”, B2 „ścięte stożki”.

⁹⁹ *Ibidem.*

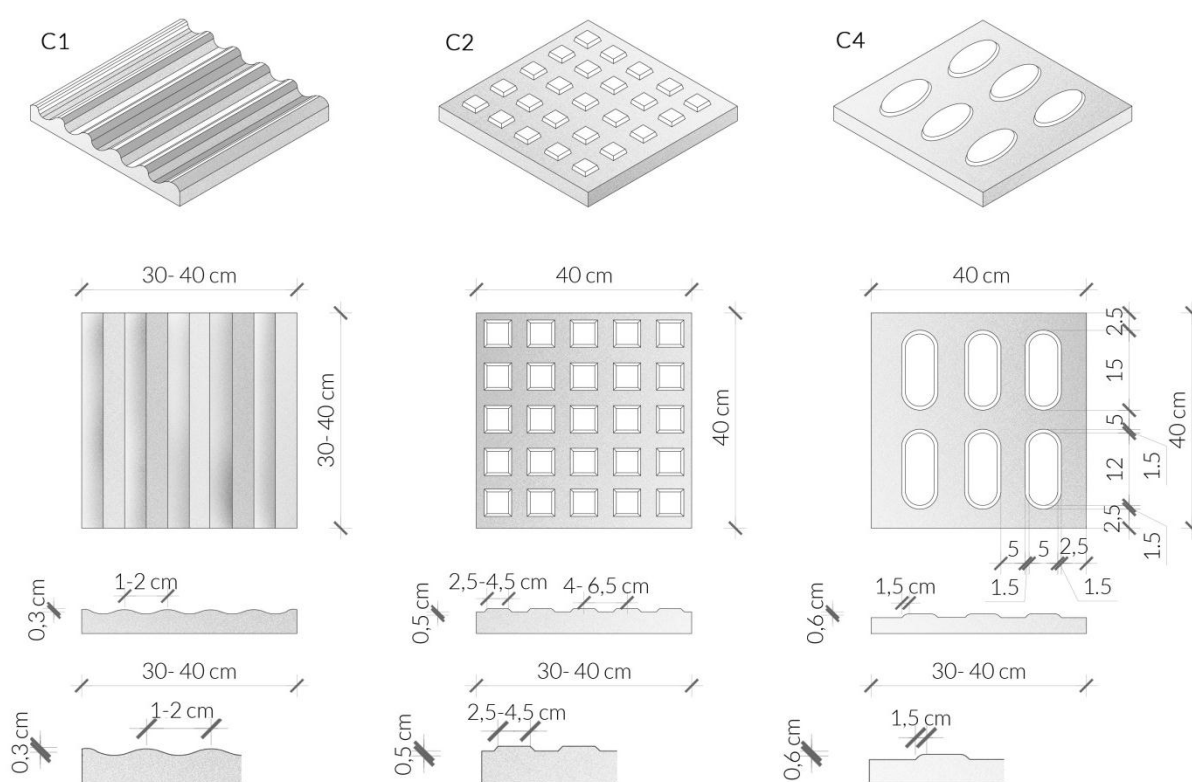
- Typ C. Faktura uwagi (informacji)¹⁰⁰:

C1 – typu „sztruks”,

C2 – wyniesione kwadraty,

C3 – dowolna faktura kontrastująca z podstawową powierzchnią chodnika i fakturą typu A i B,

C4 – pole oczekiwania.

Rys. Faktury informacyjne (typ C):

C1 – faktura jako informacja lokalizacji elementów wyposażenia przestrzeni i punktów orientacyjnych wykorzystywanych przez osoby z dysfunkcją wzroku,

C2 – faktura do wykorzystania na polu oczekiwania,

C4 – faktura pola uwagi do wykorzystania na skrzyżowaniach ścieżek kierunkowych.

Typ D. Elementy dodatkowe¹⁰¹:

D1 – pojedynczy wałek,

¹⁰⁰ *Ibidem.*

¹⁰¹ *Ibidem.*

D2 – dwa pełne wałki,

D3 – separator ruchu

Rys. D3 – Profil rozdzielający ruch rowerowy od pieszego. Sygnalizujący koniec ciągu pieszego

Dobre praktyki:

- Dla lepszego rozpoznawania oznaczeń fakturowych przez osoby słabowidzące zaleca się stosowanie kontrastu barwnego z powierzchnią chodnika. Najlepszym do zastosowania jest kolor żółty ze względu na jego wyraźny kontrast w stosunku do standardowych materiałów używanych na powierzchniach ciągów pieszych oraz z uwagi na to, że jest kolorem najdłużej postrzeganym (rozpoznawalnym) przez osoby tracące wzrok.
- Faktury ostrzegawcze (typ B) i uwagi (typ C1) powinny być zlokalizowane poza trasą wolną od przeszkód przy schodach zlokalizowanych prostopadle do ciągu pieszego.

Uwaga:

Kontrast barwny mierzy się poprzez porównanie współczynników odbicia światła tzw. LRV (ang. *Light Reflectance Value*). Współczynnik odbicia światła to całkowita ilość światła odbitego od powierzchni (na przykład: posadzki, ściany, wykończenia stopni schodów itp.) na każdej długości fali i we wszystkich kierunkach po podświetleniu źródłem światła. Kontrast w procentach jest określony wg wzoru :

$$C = [(L1-L2) / L1] \times 100 [\%]$$

Gdzie:

L1 – wartość współczynnika odbicia światła (LRV) w jasnym obszarze,

L2 – wartość współczynnika odbicia światła (LRV) ciemniejszej powierzchni.

Produkty poddane ocenie kontrastu wizualnego mierzonego na podstawie współczynnika odbicia światła (LRV) powinny wyraźnie odróżniać się pod względem dwóch powierzchni styknych. Im większa będzie różnica współczynnika LRV pomiędzy dwoma powierzchniami, tym większą różnicę zanotuje ludzkie oko. Oprócz

koloru na wartość współczynnika LRV mają również wpływ takie czynniki jak struktura czy połysk powierzchni.

2.9. Komunikacja pozioma budynku

1. Szerokość ciągów komunikacyjnych (korytarzy) jest uzależniona od natężenia ruchu osób i wynosi odpowiednio:
 - 180 cm – w przypadku stałego ruchu dwukierunkowego,
 - 150 cm – w przypadku częstego ruchu dwukierunkowego,
 - 120 cm – w przypadku rzadkiego ruchu dwukierunkowego¹⁰², oraz z zastrzeżeniem, iż taka szerokość korytarza jest dopuszczalna tylko w przypadku kiedy stanowi drogę ewakuacyjną przeznaczoną do ewakuacji nie więcej niż 20 osób¹⁰³.
2. Szerokość ciągów komunikacyjnych oblicza się proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 60 cm na 100 osób, lecz nie mniej niż 140 cm¹⁰⁴. Szerokość ciągów komunikacyjnych należy mierzyć po odjęciu przestrzeni zajmowanej przez meblowanie znajdujące się na danym ciągu komunikacyjnym oraz w pobliżu miejsc siedzących, również po odjęciu przestrzeni zajmowanej przez nogi osób siedzących¹⁰⁵.
3. W przypadku ciągów komunikacyjnych o szerokości mniejszej niż 180 cm, maksymalnie co 25 metrów należy projektować miejsca umożliwiające minięcie się dwóch wózków. Szerokość takiej przestrzeni powinna wynosić minimum 180 cm, a jej długość minimum 200 cm. Poszerzenie przestrzeni nie jest konieczne, jeżeli długość korytarza nie przekracza 50 m¹⁰⁶.
4. Wysokość ciągów komunikacyjnych stanowiących drogę ewakuacyjną nie powinna być mniejsza niż 220 cm¹⁰⁷. Jeżeli jakkolwiek element wyposażenia przestrzeni znajduje się poniżej wysokości 220 cm, należy zastosować próg ostrzegawczy o wysokości minimum 40 cm, poręcz ostrzegawczą lub odpowiednio ustawić elementy wyposażenia bądź małej architektury¹⁰⁸.

¹⁰² Norma ISO 21542:2011 „Building construction – Accessibility of the built environment” oraz „American with Disability Act. Standards for Accessible Design”.

¹⁰³ § 242 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

¹⁰⁴ *Ibidem* - § 242 ust. 1

¹⁰⁵ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

¹⁰⁶ *Ibidem*.

¹⁰⁷ § 242 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

¹⁰⁸ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

2.10. Miejsca odpoczynku

1. Miejsce do odpoczynku jest wyposażone w siedzisko (ławkę) z podłokietnikami ułatwiającymi siadanie i wstawanie oraz miejsce do zaparkowania wózka.
2. Wolna przestrzeń od frontu ławki wynosi minimum 40 cm, tak aby nogi osób korzystających z ławki nie przeszkadzały osobom korzystającym z ciągów komunikacyjnych.
3. Miejsce postoju przeznaczone dla osoby poruszającej się na wózku ma głębokość min 140 cm (zalecane 180 cm) i szerokość 90 cm, tak aby osoba na wózku mogła zaparkować wózek obok ławki, nie przeszkadzając innym użytkownikom przestrzeni¹⁰⁹.

Dobra praktyka:

W przestrzeniach wymagających pokonywania znacznych odległości należy, nie rzadziej niż co 30m (na terenach zewnętrznych 50 m), zapewnić miejsca siedzące; powinny one znajdować się w pobliżu ciągów komunikacyjnych, ale nie bezpośrednio na nich. W przypadku braku miejsca na ustawienie ławki można stosować tzw. przysiadaki.

2.11. Komunikacja pionowa budynku

1. Schody

Szerokość biegu

- szerokość użytkowa schodów zewnętrznych do budynku powinna wynosić co najmniej 120 cm, przy czym nie może być mniejsza niż szerokość użytkowa biegu schodowego w budynku, przyjęta zgodnie z wymaganiami określonymi w tabeli poniżej,
- szerokość użytkową schodów stałych mierzy się między wewnętrznymi krawędziami poręczy, a w przypadku balustrady jednostronnej – między wykończoną powierzchnią ściany, a wewnętrzną krawędzią poręczy tej balustrady. Szerokości te nie mogą być ograniczane przez zainstalowane urządzenia oraz elementy budynku¹¹⁰,
- szerokość spoczników schodów stałych w budynku wynosi minimum 150 cm.

Uwaga:

¹⁰⁹ Centrum Projektowania Uniwersalnego, Politechnika Gdańska, „Standardy dostępności dla miasta Gdyni”, 2016.

¹¹⁰ § 68 ust. 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

W budynkach użyteczności publicznej, budynkach zamieszkania zbiorowego oraz budynkach produkcyjnych szerokość użytkową biegów oraz szerokość użytkową spoczników w klatkach schodowych, stanowiących drogę ewakuacyjną, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać równocześnie na kondygnacji, na której przewiduje się obecność największej ich liczby, przyjmując co najmniej 60 cm szerokości na 100 osób, lecz nie mniej niż określono w powyższej tabeli.

RODZAJ BUDYNKU	MINIMALNA SZEROKOŚĆ
Jednorodzinne Zabudowa zagrodowa	80 cm
Mieszkalne wielorodzinne Zamieszkania zbiorowego Użyteczności publicznej (oprócz budynków opieki zdrowotnej) Produkcyjne Magazynowo-składowe Usługowe (w których zatrudnia się powyżej 10 osób)	120 cm
Przedszkola i żłobki	120 cm
Opieki zdrowotnej	140 cm
Garaże wbudowane i wolno stojące (wielostanowiskowe) Usługowe (w których zatrudnia się poniżej 10 osób)	90 cm
Schody do piwnic, pomieszczeń technicznych i poddaszy nieużytkowych. W budynkach inwentarskich dojścia do poddaszy służących przechowywaniu pasz słomiastych	80 cm

Tabela: Minimalna szerokość biegu (mierzona między poręczami)¹¹¹

2. Stopnie

*Wysokość stopni*¹¹²

¹¹¹ Ibidem - § 68 ust. 1.

¹¹² Ibidem - § 68 ust. 1.

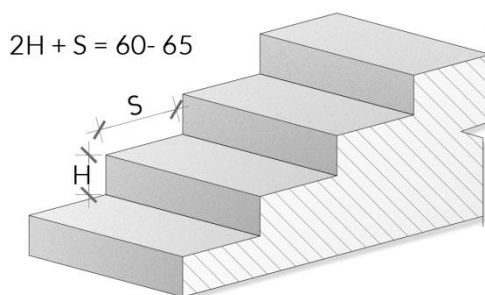
- maksymalna wysokość stopnia schodów zewnętrznych wynosi 15 cm, wewnętrznych 17,5 cm,
- bieg schodowy powinien zawierać minimum 3 stopnie, maksymalnie 10 stopni na zewnątrz obiektów i 17 stopni wewnątrz obiektów,
 - stopnie schodów nie powinny być ażurowe,
 - występ noska¹¹³ nie może być większy niż 2,5 cm, tym niemniej rekomendowanym rozwiązaniem jest rezygnacja z nosków,
 - stopnie schodów powinny być wyprofilowane tak, aby zapobiegać potykaniu się przy wchodzeniu oraz zahaczaniu o nie tyłem buta przy schodzeniu,

$2H+S=$ od 60 cm do 65 cm,

Gdzie:

H - wysokość stopnia,

S - szerokość stopnia

Rys. Proporcje wysokości stopni do ich głębokości zgodnie z warunkami technicznymi

3. Balustrady i poręcze

- Schody zewnętrzne i wewnętrzne, służące do pokonania wysokości przekraczającej 50 cm, są zaopatrzone w balustrady lub inne zabezpieczenia od strony przestrzeni otwartej, o wysokości 110 cm.
- Schody zewnętrzne i wewnętrzne w budynku użyteczności publicznej powinny mieć balustrady lub poręcze przyścienne umożliwiające lewo- i prawostronne ich użytkowanie.
- Przy szerokości biegu schodów większej niż 4 m należy zastosować dodatkową balustradę pośrednią.
- Maksymalny prześwit lub wymiar otworu pomiędzy elementami wypełnienia balustrady nie może być większy niż 12 cm.

¹¹³ Nosek to część stopnia wysunięta nad podstopnicą i zwiększająca w ten sposób jego płaszczyznę.

-
- Poręcze przy schodach przed ich początkiem i za końcem należy przedłużyć o minimum 30 cm w poziomie oraz zakończyć w sposób zapewniający bezpieczne użytkowanie.
 - Poręcze przy schodach są oddalone od ścian, do których są mocowane, co najmniej 5 cm¹¹⁴.
 - Część chwytna poręczy ma średnicę w zakresie 3,5 - 4,5 cm¹¹⁵.
 - Końce poręczy są zawinięte w dół lub zamontowane do ściany, tak aby nie można było zaczepić się fragmentami ubrania.
 - Należy zapewnić ciągłość prowadzenia poręczy na schodach wielobiegowych. Dopuszcza się przerwanie ciągłości poręczy w przypadku spoczników o długości większej niż 3 m.
 - Poręcze są w kolorze kontrastującym z tłem ściany oraz biegną nieprzerwanie przez cały ciąg schodów.
 - Linia poręczy wiernie odzwierciedla bieg schodów¹¹⁶.

4. Oznaczenia

1. W budynkach użyteczności publicznej schody są oznaczone na dwa sposoby:
 - wizualnie – kontrastowo oznaczone krawędzie pierwszego i ostatniego stopnia w biegu schodowym,
 - poprzez zmianę faktury, odcienia lub barwy.
2. W odległości 50 cm przed krawędzią pierwszego stopnia schodów w dół należy ułożyć fakturę ostrzegawczą o szerokości minimum 60-80 cm w zależności od użytego formatu płyt fakturowych (na całej szerokości schodów).
3. W odległości 50 cm przed krawędzią pierwszego stopnia w górę należy zastosować fakturę uwagi o szerokości 90-120 cm.¹¹⁷
4. Powierzchnie spoczników pochylni powinny mieć wykończenie wyróżniające je odcieniem, barwą bądź fakturą, co najmniej w pasie 30 cm od krawędzi rozpoczynającej i kończącej bieg pochylni.¹¹⁸
5. Krawędzie pierwszego i ostatniego stopnia biegu schodów są oznakowane pasem kontrastowym o szerokości minimum 5 cm (zalecane 10 cm) zarówno na stopnicy

¹¹⁴ § 298 ust. 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

¹¹⁵ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

¹¹⁶ Polski Związek Niewidomych, Instytut Tyflogiczny, „Projektowanie i adaptacja przestrzeni publicznej do potrzeb osób niewidomych i słabowidzących – zalecenia i przepisy”, Warszawa, 2016.

¹¹⁷ Polski Związek Niewidomych, Instytut Tyflogiczny, „Projektowanie i adaptacja przestrzeni publicznej do potrzeb osób niewidomych i słabowidzących – zalecenia i przepisy”, Warszawa 2016 oraz Wysocki M., Załuski D., „Ekspertyza w zakresie dostępności kolejowych obiektów obsługi podróżnych z niepełnosprawnościami oraz ograniczoną możliwością poruszania” - ekspertyza opracowana na zlecenie UTK, Warszawa, 2017.

¹¹⁸ § 306 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

jak i podstopnicy, aby były widoczne przy wchodzeniu, jak i schodzeniu po schodach.

6. Należy zachować bezpieczną skrajnię ruchu pieszych i gdy bieg schodowy jest nadwieszony nad ciągiem pieszym, przestrzeń pod schodami o wysokości mniejszej niż 220 cm powinna być obudowana lub oznaczona w taki sposób, aby osoba z dysfunkcją wzroku mogła je bezpiecznie ominąć.

Dobra praktyka:

- Zaleca się stosowanie na końcach poręczy oznaczenie dotykowe w alfabecie Braill'a i/lub pismo wypukłe.
- W sytuacji gdy w budynku zostały wytyczone ścieżki dotykowe, powinny one prowadzić do schodów a nie do wind, o ile schody są podstawowym ciągiem komunikacji pionowej budynku.

5. Schody ruchome

1. Szerokość biegu schodów nie jest mniejsza niż 80 cm.
2. Na górze i na dole schodów co najmniej dwa stopnie muszą się równać w poziomie.
3. Wszystkie stopnie należy oznaczyć przy pomocy kontrastowego pasa o szerokości 5 cm umieszczonego w poprzek biegu.
4. Pasek należy umieścić w sposób widoczny zarówno podczas wjeżdżania, jak i zjeżdżania schodami.¹¹⁹
5. Krawędź powierzchni stałej przed schodami należy oznakować kontrastowym pasem o szerokości 8-10 cm wzdłuż całej krawędzi.
6. Jeżeli przed schodami nie ma metalowego podestu, to przed częścią ruchomą, w odległości 50 cm należy umieścić pas ostrzegawczy połączony z odpowiednim pasem prowadzącym.
7. W przypadku schodów o zmiennym kierunku poruszania się, musi pojawić się co 10 sekund komunikat głosowy informujący o kierunku ruchu schodów, na przykład „ruch schodów w górę”, „ruch schodów w dół”.¹²⁰

6. Pochylnie

1. Pochylnie przeznaczone dla osób z niepełnosprawnością mają szerokość płaszczyzny ruchu minimum 120 cm¹²¹.

¹¹⁹ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

¹²⁰ Polski Związek Niewidomych, Instytut Tyflogiczny, „Projektowanie i adaptacja przestrzeni publicznej do potrzeb osób niewidomych i słabowidzących – zalecenia i przepisy”, Warszawa, 2016.

¹²¹ § 71 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

2. Pochylnie o długości ponad 9 m są podzielone na krótsze odcinki, przy zastosowaniu spoczników o długości co najmniej 140 cm.¹²²
3. Szerokość spocznika nie jest mniejsza niż szerokość biegu pochylni.
4. Jeżeli na spoczniku następuje zmiana kierunku należy zapewnić na nim powierzchnię manewrową o minimalnych wymiarach 150x150 cm.¹²³
5. Długość poziomej płaszczyzny na początku i na końcu pochylni powinna wynosić co najmniej 150 cm, poza polem otwierania drzwi.¹²⁴
6. Pochylnia powinna zawierać krawężniki lub inne rozwiązania alternatywne zapobiegające niekontrolowanemu zjazdowi wózka. Nie ma potrzeby projektowania krawężnika, jeżeli dana krawędź pochylni biegnie wzdłuż ściany.
7. Przy wykonaniu pochylni o nachyleniu poniżej 5% można nie wykonywać poręczy.

Dobra praktyka:

- Zaleca się projektowanie pochylni o najmniejszym możliwym do zastosowania nachyleniu (preferowane nachylenie do 5%).
- W dużych obiektach użyteczności publicznej (na przykład wielkopowierzchniowych budynkach handlowych) zaleca się stosowanie większych spoczników o wymiarach 210x210 cm, tak aby zapewnić odpowiednią powierzchnię manewrową dla jak najszerszej grupy użytkowników na przykład korzystających ze skuterów¹²⁵.
- Zaleca się projektowanie pochylni o nachyleniu do 5% jako część ciągu pieszego.

Nachylenie

Poniżej zestawienie tabelaryczne maksymalnych nachyleń w stosunku do różnicy wysokości wymaganych przepisami prawa¹²⁶.

RÓŻNICA WYSOKOŚCI	MAKSYMALNE NACHYLENIE WEWNĄTRZ LUB POD ZADASZENIEM	MAKSYMALNE NACHYLENIE NA ZEWNĄTRZ
-------------------	--	-----------------------------------

¹²² *Ibidem* - § 70 .

¹²³ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytuczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

¹²⁴ § 71 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

¹²⁵ Centrum Projektowania Uniwersalnego, Politechnika Gdańska, „Standardy dostępności dla miasta Gdyni”, 2016.

¹²⁶ § 70 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

RÓŻNICA WYSOKOŚCI	MAKSYMALNE NACHYLENIE WEWNĄTRZ LUB POD ZADASZENIEM	MAKSYMALNE NACHYLENIE NA ZEWNĄTRZ
DO 15 CM	15 %	15 %
DO 50 CM	10 %	8 %
POWYŻEJ 50 CM	8 %	6 %

Poręcze

- Po obu stronach pochylni są zainstalowane poręcze na wysokości 75 i 90 cm.
- Poręcze przy pochylniach należy przedłużyć o 30 cm na ich początku, końcu oraz zakończyć w sposób zapewniający bezpieczne użytkowanie.¹²⁷
- Poręcze przy pochylniach są równoległe do nawierzchni.¹²⁸
- Część chwytana poręczy ma mieć średnicę 3,5-4,5 cm.¹²⁹
- Część chwytana poręczy jest oddalona od ściany o co najmniej 5 cm.¹³⁰

7. Dźwigi osobowe

Przestrzeń manewrowa przed dźwigiem osobowym:

- Odległość pomiędzy drzwiami przystankowymi dźwigu a przeciwległą ścianą lub inną przegrodą powinna wynosić co najmniej:
 - dla dźwigów osobowych – 1,6 m;
 - dla dźwigów szpitalnych i towarowych – 3 m¹³¹,
- Drzwi dźwigu osobowego oraz ich obramowanie powinny być oznakowane w sposób kontrastowy w stosunku do otoczenia. Na drodze dojścia do dźwigu należy zastosować system nawierzchniowych oznaczeń fakturowych prowadzący do panelu przywoławczego¹³².

Dobra praktyka:

- Obok drzwi dźwigu osobowego (najlepiej po obu stronach) powinna być **zamieszczona** czytelna informacja z numerem kondygnacji. Numer ten

¹²⁷ *Ibidem* - § 298 ust. 5.

¹²⁸ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

¹²⁹ *Ibidem*.

¹³⁰ § 298 ust. 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

¹³¹ *Ibidem* - § 195.

¹³² Wysocki M., Załuski D., „Ekspertyza w zakresie dostępności kolejowych obiektów obsługi podróżnych z niepełnosprawnościami oraz ograniczoną możliwością poruszania” - ekspertyza opracowana na zlecenie UTK, Warszawa, 2017.

powinien być czytelny również poprzez dotyk dzięki wypukłym cyfrom o wysokości co najmniej 4 cm lub/i opisane alfabetem Braille'a w łatwym do lokalizacji przez niewidomych miejscu, najlepiej po obu stronach ościeżnicy dźwigu¹³³.

- W miarę możliwości, użyta technologia powinna umożliwić osobie z niepełnosprawnością samodzielną obsługę dźwigu osobowego. W razie braku takiej możliwości, dostęp do usługi powinien być prosty oraz nie wymagać wcześniejszego zgłoszenia.

Wymiary kabiny oraz jej wyposażenie

1. Co najmniej jeden z dźwigów służących komunikacji ogólnej w budynku z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, a także w każdej wydzielonej w pionie, odrębnej części (segmencie) takiego budynku, powinien być przystosowany do przewozu mebli, chorych na noszach i osób niepełnosprawnych.
2. Dostęp do dźwigu powinien być zapewniony z każdej kondygnacji użytkowej. Nie dotyczy to kondygnacji nadbudowanej lub powstałej w wyniku adaptacji strychu na cele mieszkalne lub inne cele użytkowe.
3. Różnica poziomów podłogi kabiny dźwigu, zatrzymującego się na kondygnacji użytkowej, i posadzki tej kondygnacji przy wyjściu z dźwigu nie powinna być większa niż 2 cm.
4. Kabina dźwigu osobowego dostępna dla osób z niepełnosprawnością ma szerokość co najmniej 110 cm i długość 140 cm.
5. Po obu stronach kabiny znajdują się ciągłe poręcze, a ich górna część znajduje się na wysokości 90 cm.¹³⁴
6. Drzwi do kabiny mają szerokość 90 cm (zalecana 100 cm ze względu na osoby z wózkami bliźniaczymi).
7. Drzwi dźwigu otwierają się i zamykają automatycznie.
8. System jest oparty na czujnikach (na przykład podczerwień) zatrzymujących zamykanie drzwi jeszcze przed kontaktem fizycznym z przedmiotem lub osobą.
9. Na ścianie przeciwnej do drzwi wejściowych należy umieścić lustro, umożliwiające osobie poruszającej się na wózku sprawdzenie, czy za jej plecami nie znajduje się żadna przeszkoda i czy może bezpiecznie opuścić kabinę.
10. Stosowanie lustra nie jest konieczne, jeżeli wymiary kabiny są większe niż 150x150 cm.¹³⁵

¹³³ *Ibidem.*

¹³⁴ § 193 ust. 2a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

¹³⁵ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

Dobra praktyka:

- Zaleca się wyposażenie dźwigu osobowego w składane siedzenie na wysokości 50 cm od poziomu podłogi, o szerokości 40-50 cm i długości 30-40cm.
- Należy stosować kabiny o większych wymiarach niż minimalne na przykład 150 x 180 (220) umożliwiające przewóz osób na noszach, roweru lub wózków bliźniaczych.

Zewnętrzny panel sterujący

1. Sygnalizacja przyjazdu dźwigu osobowego:

- przy każdych drzwiach do dźwigu należy umieścić sygnalizację świetlną i dźwiękową informującą, który dźwig osobowy przyjechał oraz w którą zmierza stronę,
- pojedynczy sygnał dźwiękowy powinien oznaczać wjazd do góry, podwójny zjazd na dół,
- wskazana jest również informacja słowna „w górę” i „na dół”.

2. Nie należy stosować paneli dotykowych.

Wewnętrzny panel sterujący

1. Panel sterowniczy w kabinie jest zamontowany na wysokości 80-120 cm nad podłogą i w odległości 50 cm od naroża kabiny,¹³⁶
2. Panel sterujący w kabinie jest umieszczony po prawej stronie w przypadku drzwi otwierających się centralnie, a w przypadku otwieranych na bok – po stronie, w którą zamykają się drzwi,
3. W przypadku panelu numerycznego przyciski wyboru przystanków znajdują się nad przyciskiem alarmowym,
4. Przyciski pojedyncze są ustawione w jednym rzędzie, pionowo lub poziomo (zalecane), odpowiednio: od dołu do góry przy układzie pionowym i od lewej w układzie poziomym,
5. W przypadku większej ilości przycisków rozmieszczenie ich powinno być mijankowe dla lepszego rozpoznania kolejności pięter (PN-EN 81-70: 2005 „Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów –

¹³⁶ *Ibidem* - § 193 ust. 2a.

Szczególne zastosowania dźwigów osobowych i towarowych – Część 70: Dostępność dźwigów dla osób, w tym osób niepełnosprawnych”),¹³⁷

6. Wewnętrzny panel sterujący jest wyposażony w dodatkowe oznakowanie dla osób niewidomych i niedowidzących (wypukłe opisy, cyfry lub symbole oraz oznaczenia w alfabecie Braille’a) oraz informację głosową,
7. Przycisk kondygnacji z wyjściem ewakuacji (najczęściej „zero”) jest dodatkowo wyróżniony.

2.12. Platformy pionowe i ukośne

1. Platformy mogą być stosowane zamiast pochylni lub dźwigów tylko w wyjątkowych sytuacjach, m.in.:
 - w pomieszczeniach rzadko używanych lub niedostępnych dla wszystkich użytkowników,
 - ze względu na brak miejsca,
 - ze względu na zalecenia konserwatora zabytków,
 - biorąc pod uwagę inne względy praktyczne/techniczne nie pozwalające na zaprojektowanie pochylni lub dźwigów osobowych.
2. Minimalne wymiary platformy powinny wynosić dla:
 - podnośnika pionowego – minimum 90x120 cm,
 - podnośnika schodowego – minimum 80x100 cm,
3. Udźwig podnośnika nie powinien być mniejszy niż 250 kg.
4. Jeżeli przy wejściu została zamontowana platforma, musi ona umożliwiać samodzielne wejście, obsługę i zejście osobie z niepełnosprawnością. Jednocześnie należy zapewnić możliwość wezwania pracownika obiektu, gdy użytkownik nie będzie umiał obsłużyć urządzenia.

Uwaga:

Nie zaleca się stosowania urządzeń takich jak podnośniki przyschodowe i platformy pionowego i ukośnego podnoszenia.

¹³⁷ Wysocki M., Załuski D., „Ekspertyza w zakresie dostępności kolejowych obiektów obsługi podróżnych z niepełnosprawnościami oraz ograniczoną możliwością poruszania” - ekspertyza opracowana na zlecenie UTK, Warszawa, 2017.

2.13. Bezpieczeństwo pożarowe

1. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620), właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu jest zobowiązany m. in. do:
 - zapewnienia osobom przebywającym w budynku, obiekcie lub na terenie bezpieczeństwo i możliwości ewakuacji (art. 4 ust. 1 pkt 4),
 - zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi (art. 4, ust. 1 pkt 6),
 - ustalenia sposobu postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia (art. 4 ust. 1 pkt 7).
2. Wymagania w zakresie ochrony przeciwpożarowej:
 - zastosowanie na drogach ewakuacyjnych i w pomieszczeniach obiektów przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami dźwiękowego systemu ostrzegawczego DSO (VES – Voice Evacuation System) emitującego sygnały głosowe informujące o kierunku ewakuacji lub o położeniu najbliższych wyjść ewakuacyjnych,
 - wyposażenie holu windowego w intercom pożarowy z przekierowaniem do pomieszczenia ochrony (*security room*),
 - zastosowanie znaków bezpieczeństwa dotyczących ewakuacji, oświetlonych wewnątrz,
 - zastosowanie na drogach ewakuacyjnych awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego,
 - zastosowanie w systemach sygnalizacji pożarowej sygnalizatorów świetlnych i akustycznych,
 - zastosowanie żółtej, czyli o największym kontraście względem otoczenia, barwy drzwi ewakuacyjnych,
 - zastosowanie dodatkowej oprawy oświetleniowej stale pracującej nad wyjściami ewakuacyjnymi.
3. Osobom z niepełnosprawnością wzroku należy zapewnić dostęp do informacji o kierunkach ewakuacji; w przypadku osób z dysfunkcjami słuchu – informacji o zagrożeniu i rozpoczęciu ewakuacji na przykład poprzez nadawanie informacji na monitorach wielkoformatowych.
4. Informacja dotycząca o kierunkach ewakuacji w postaci piktogramów dotykowych powinna być montowana w łatwo dostępnych miejscach (na poręczach lub narożnikach ścian)¹³⁸.

¹³⁸ Wysocki M., "Projektowanie otoczenia dla osób niewidomych". Pozawzrokowa percepcja przestrzeni" Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, 2010.

-
5. Droga ewakuacji powinna być wolna od przeszkód i pozwalać osobie z ograniczeniami mobilności i percepcji na samodzielną ewakuację z budynku. Jeżeli nie jest to technicznie możliwe, należy tym osobom zagwarantować możliwość schronienia w specjalnych pomieszczeniach lub w miejscach oczekiwania na ewakuację zlokalizowanych w obrębie ewakuacyjnych klatek schodowych na czas potrzebny do przybycia ekip ratowniczych.
 6. Miejsca oczekiwania na ewakuację powinny być odpowiednio zabezpieczone, o zwiększonej ochronie przeciwpożarowej i odpowiednio wyposażone w środki ochrony przeciwpożarowej i komunikacji z ekipami ratowniczymi.
 7. Gdy w obiekcie nie ma specjalnych dźwigów osobowych do ewakuacji w czasie pożaru należy bezwzględnie zaprojektować pomieszczenia schronienia na wypadek pożaru.
 8. Pomieszczenia schronienia należy lokalizować w pobliżu dróg ewakuacyjnych jako wydzieloną część klatek ewakuacyjnych lub jako niezależne pomieszczenia o podwyższonej ochronie przeciwpożarowej w bliskiej odległości od drogi ewakuacji.

Dobra praktyka:

- Miejsce oczekiwania osób z niepełnosprawnościami na ewakuację z obiektu:
- zaleca się lokalizować na klatkach schodowych. Miejsce oczekiwania nie może ograniczać szerokości drogi ewakuacji,
- powinno być wyposażone w urządzenia komunikacji, pozwalające na dwukierunkową łączność ze służbami odpowiedzialnymi za ewakuację,
- powinno być wyposażone w środki gaśnicze, koce ochronne i specjalne siedzisko do ewakuacji osób o ograniczonych możliwościach ruchowych.¹³⁹

2.14. Pomieszczenia i urządzenia higieniczno-sanitarne

Miska ustępowa:

- przestrzeń wokół miski ustępowej jest zaprojektowana w sposób uwzględniający różne sposoby (zależne od przyzwyczajenia lub schorzenia) przesiadania się z wózka na miskę ustępową,
- obok miski ustępowej jest zapewniona przestrzeń wolna od przeszkód o szerokości minimum 90 cm (zalecana z obydwu stron),
- górna krawędź deski znajduje się na wysokości 42-48 cm.

¹³⁹ Wysocki M., Załuski D., „Ekspertyza w zakresie dostępności kolejowych obiektów obsługi podróżnych z niepełnosprawnościami oraz ograniczoną możliwością poruszania” - ekspertyza opracowana na zlecenie UTK, Warszawa, 2017.

-
- oś miski ustępowej jest nie bliżej niż 45 cm od ściany,¹⁴⁰
 - deska klozetowa jest jednolita, bez wycięć, stabilna.

Poręcze:

- montowane w odległości ok. 40 cm od osi miski ustępowej (do osi poręczy) oraz na wysokości 70-85 cm (górna krawędź poręczy), wystające minimum 10 - 15 cm przed muszlę,
- długości 75-90 cm (podnoszone z obu stron miski ustępowej),
- w przypadku możliwości tylko jednostronnego przesiadania się, dopuszcza się montowanie jednego opuszczanego pochwyty i jednego mocowanego na stałe – po przeciwnej stronie względem miejsca odstawczego, na wysokości 70-85 cm od posadzki, długości minimum 80 cm, mocowane 20-30 cm¹⁴¹ od ściany za miską ustępową.

Spluczka:

- uruchamianie spluczki odbywa się automatycznie lub ręcznie, nie może być to spluczka obsługiwana za pomocą nogi,
- podajnik papieru toaletowego znajduje się na wysokości 60-70 cm od posadzki, w okolicy przedniej krawędzi miski ustępowej.

Umywalka:

1. Wysokość umywalki:

- górna krawędź na wysokości 75-85 cm od posadzki,
- dolna krawędź nie niżej niż 60-70 cm od posadzki.¹⁴²
- przestrzeń manewrowa przed umywalką o wymiarach 90x150cm, z czego nie więcej niż 40 cm tej przestrzeni może znajdować się pod umywalką.¹⁴³

2. Baterie:

- są uruchamiane dźwignią (najlepiej z przedłużonym uchwytem) lub automatycznie,
- nie należy stosować baterii obsługiwanych przy pomocy kurków.

¹⁴⁰ Wysocki M., Załuski D., „Ekspertyza w zakresie dostępności kolejowych obiektów obsługi podróżnych z niepełnosprawnościami oraz ograniczoną możliwością poruszania” - ekspertyza opracowana na zlecenie UTK, Warszawa, 2017.

¹⁴¹ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytuczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

¹⁴² *Ibidem.*

¹⁴³ *Ibidem.*

-
3. Lustro jest zamontowane w taki sposób, że jego dolna krawędź znajduje się nie wyżej niż 100 cm od poziomu posadzki,
 4. Dozownik mydła, suszarka/ręczniki są zlokalizowane jak najbliżej umywalki na wysokości 80-110 cm od poziomu posadzki.
 5. Poręcze są montowane po obu stronach umywalki na wysokości 90-100 cm, w odległości nie mniejszej niż 5 cm pomiędzy krawędzią poręczy a umywalką.

Toalety

W odniesieniu do toalet powinny zostać spełnione wymagania zawarte w rozdziałach dotyczących *Miski ustępowej* oraz *Umywalki*.

1. Przestrzeń manewrowa:
 - obszar manewrowy o minimalnych wymiarach 150x150 cm,¹⁴⁴
 - wszystkie odpływy wody z poziomu posadzki oraz kratki podłogowe znajdują się poza przestrzenią manewrową wózka.
2. Powierzchnie ścian i podłóg:
 - zabrania się stosowania powierzchni połyskliwych, powodujących zjawisko olśnienia,
 - ściany i podłogi są ze sobą skonstrastowane; jeśli jest to niemożliwe, wymagane jest stosowanie listew przypodłogowych lub cokołów w kontrastowym kolorze.
3. Podłogi i posadzki w toaletach są wykonane z materiałów antypoślizgowych.
4. Włączniki światła znajdują się na wysokości 80-110 cm od poziomu posadzki.
5. Zabrania się ograniczania swobodnego dostępu do toalet przystosowanych dla osób poruszających się na wózkach, na przykład poprzez zamykanie ich na klucz lub wykorzystywanie tych pomieszczeń do innych celów (na przykład jako składzik narzędzi sanitarnych).

Dobra praktyka:

Zalecane jest, aby toalety wyposażone były w przycisk lub linkę wzywania pomocy znajdującą się na maksymalnej wysokości 40 cm od poziomu posadzki - linka/przycisk powinny aktywować alarm w pomieszczeniu obsługi.

¹⁴⁴ § 86 ust 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Okna

1. Otwierane za pomocą jednej ręki dzięki klamce w postaci dźwigni, na wysokości 85-120 cm nad poziomem podłogi.
2. Parapety okienne w budynkach mieszkalnych umieszczone na wysokości nie wyższej niż 85 cm nad poziomem podłogi.

Gniazda, kontakty i inne mechanizmy kontrolne¹⁴⁵

1. Włączniki światła, czytniki kart dostępu oraz istotne gniazda znajdują się w miejscach, do których może dotrzeć osoba poruszająca się na wózku.
2. Kontakty, włączniki i inne mechanizmy kontrolne należy umieszczać na wysokości 80-110 cm, natomiast gniazda na wysokości 40-100 cm¹⁴⁶. Zasada ta nie dotyczy specjalnego wyposażenia, które zgodnie z przepisami musi znajdować się na innych wysokościach oraz elementów instalacji elektrycznej i systemów komunikacji używanych wyłącznie do celów technicznych.
3. Gniazda i kontakty są obsługiwane jedną ręką i nie wymagają ruchu obrotowego nadgarstkiem, mocnego chwytania i ściskania.

2.15. Standard architektoniczny w obiektach zabytkowych

Obiekty zabytkowe to budynki o specjalnym charakterze. Każda przestrzeń zabytkowa jest strukturą unikatową i wymaga opracowania indywidualnych rozwiązań architektonicznych i infrastrukturalnych dostosowującą ją do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a ocena możliwości zastosowania poszczególnych rozwiązań należy każdorazowo do wojewódzkiego konserwatora zabytków. Prace wykonywane w obiektach zabytkowych muszą wynikać z przepisów prawa: decyzji Wojewódzkich Konserwatorów Zabytków, która wprost wynika z przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332, z późn. zm.), ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 r. poz. 2187, z późn. zm.), rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 22 czerwca 2017 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do

¹⁴⁵ Kowalski K. „Projektowanie bez barier - Wytyczne” wyd. Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji.

¹⁴⁶ *Ibidem*.

rejestrze zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz.U. 2017 poz. 1265). Tym samym, ingerencja w obiekty zabytkowe bez zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków grozi nałożeniem kary.

Dostępność w budynku zabytkowym musi opierać się na łączeniu zmian architektonicznych z wykorzystaniem nowoczesnych rozwiązań technologicznych oraz odpowiednich procedur obsługi. Tylko w ten sposób można w tego typu obiektach zapewnić odpowiedni poziom dostępności przy jednoczesnym zachowaniu wartości obiektu zabytkowego. Może to wymagać odstąpienia od zastosowania standardowych rozwiązań lub wypracowania rozwiązań zapewniających dostępność jedynie do głównych przestrzeni obiektu.

Tym samym, każda przestrzeń zabytkowa wymaga opracowania indywidualnych rozwiązań architektonicznych i infrastrukturalnych dostosowującą ją do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

W przypadku działań mających na celu poprawę dostępności instytucji kultury, ochrona zabytków powinna dokonywać się z wyważeniem obu interesów społecznych i efektywności ekonomicznej. Istota problemu sprowadza się bowiem do zapewnienia równowagi pomiędzy dobrem społecznym, jakim jest zachowanie istniejących wartości zabytkowych budynku, a koniecznością eliminowania barier architektonicznych dla osób z niepełnosprawnościami. Oba interesy społeczne są prawnie równorzędne i to na organie prowadzącym postępowanie każdorazowo będzie ciążył obowiązek wywarzenia tej kwestii - w zależności od zachowanych wartości zabytkowych danego obiektu oraz od zaproponowanych rozwiązań projektowych. Nie każde zaproponowane działanie będzie mogło być zastosowane w takim samym stopniu i na takich samych zasadach, jak dla obiektów niezabytkowych. Trzeba bowiem mieć na względzie, że budynki historyczne z reguły odbiegają od obecnie obowiązujących standardów architektonicznych właściwych dla nowo projektowanych obiektów. Równocześnie należy zapewnić, że wybrane dla danego obiektu zabytkowego rozwiązanie jest efektywne ekonomicznie, z uwzględnieniem wszystkich niezbędnych kosztów jego wprowadzenia i eksploatacji w całym okresie użytkowania.

Ocena, czy zaproponowany sposób lepszego adaptacji danego budynku zabytkowego dla potrzeb użytkowych zgodny jest z zasadą dostępności dla osób z niepełnosprawnościami - należeć będzie każdorazowo do oceny wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Niekiedy ze względu na zastosowanie historycznych rozwiązań architektonicznych, jeżeli stanowią o wartości danego obiektu zabytkowego, może okazać się, że dostępność może być zapewniona jedynie do głównych przestrzeni obiektu. Niemniej jednak każdy wnioskodawca powinien dążyć do zapewnienia pełnej dostępności do całej przestrzeni obiektu, w której prowadzona jest działalność kulturalna. Jednakże wskazane jest, aby realizacja prac w budynkach zabytkowych opierała się na współpracy ze środowiskiem osób z niepełnosprawnościami.

